I. Lipsii Philosophia & physiologia Stoica.

Contributors

Lipsius, Justus, 1547-1606 Maire, Joannes

Publication/Creation

Lugduni Batavorum : Ex officina Ioannis Maire, MDCXLIV [1644]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/mr2sk6jt

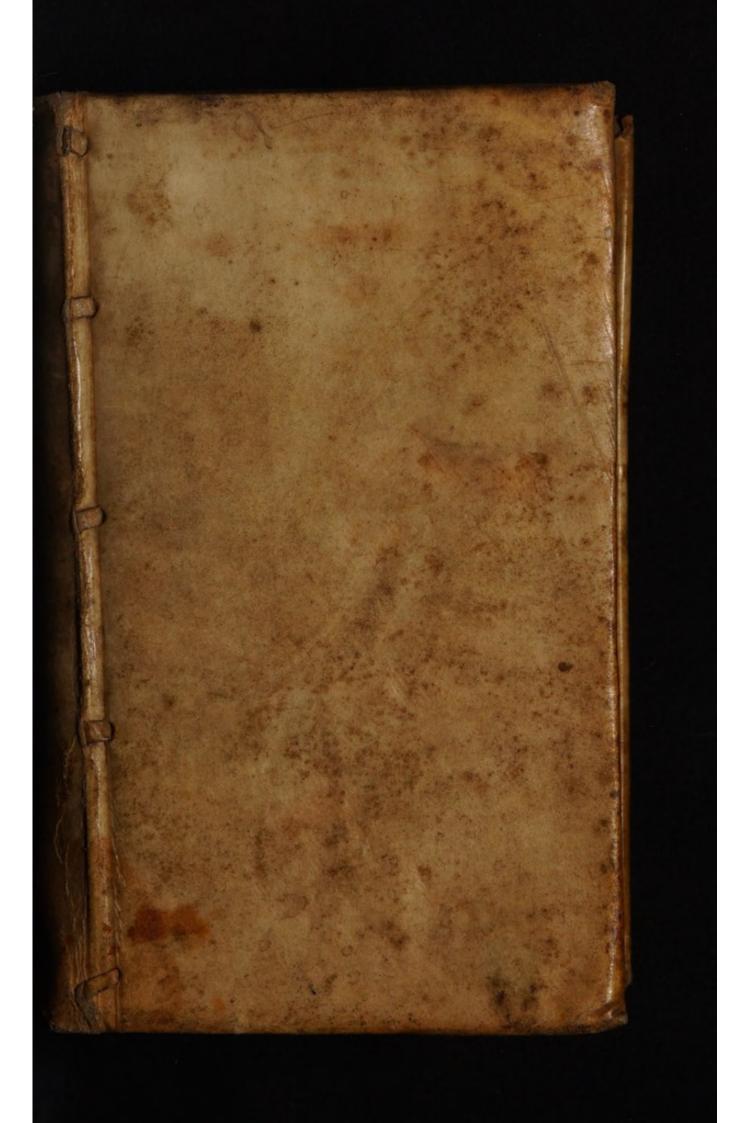
License and attribution

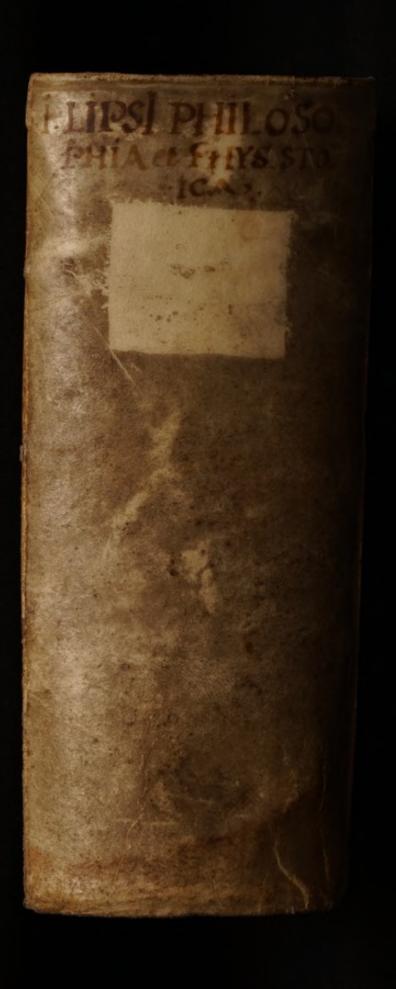
This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

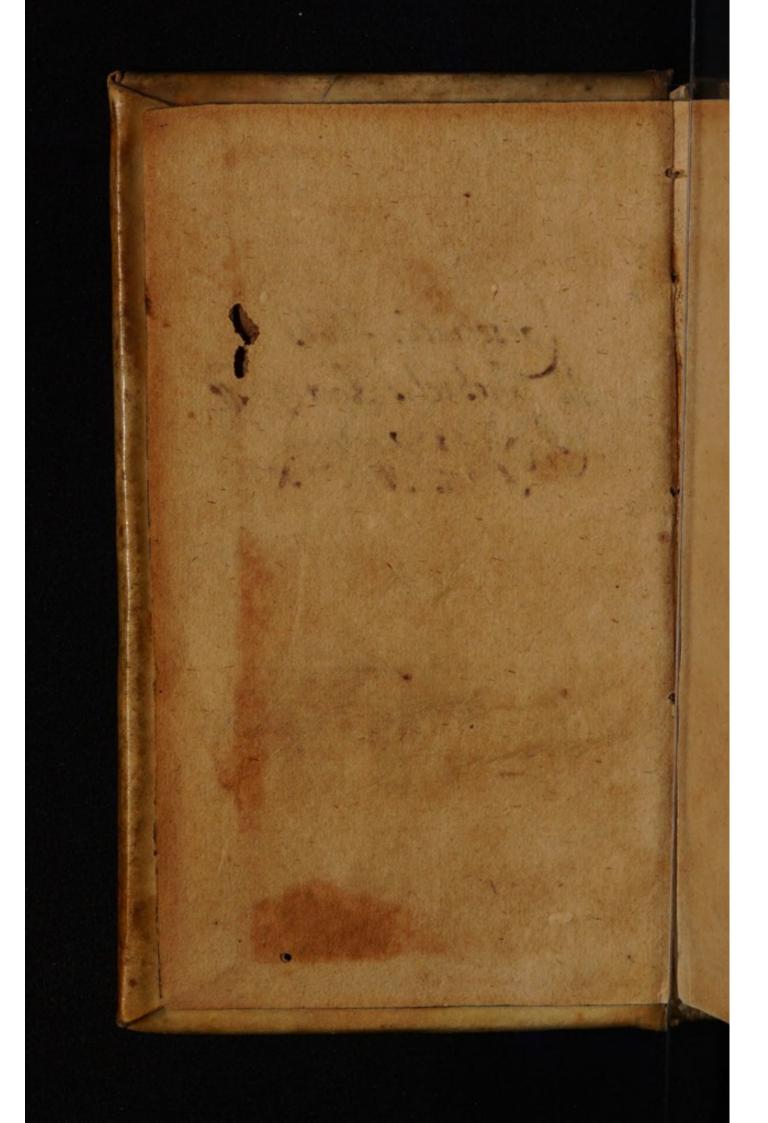

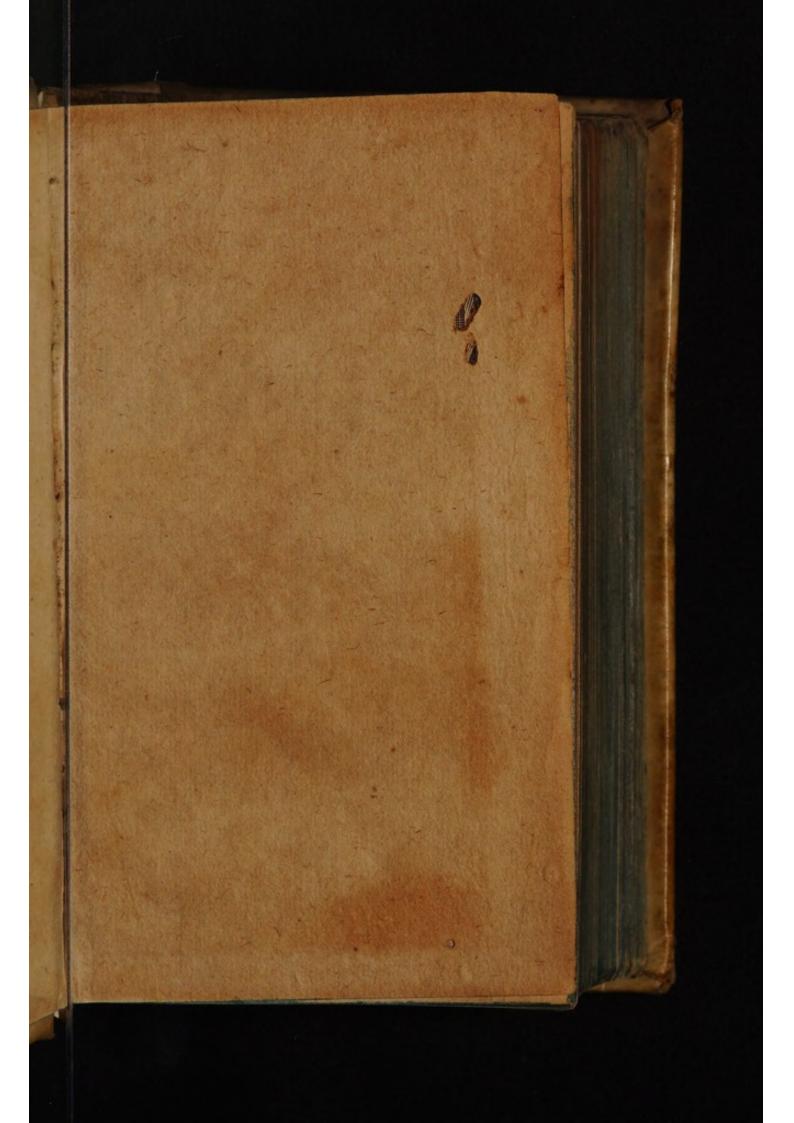

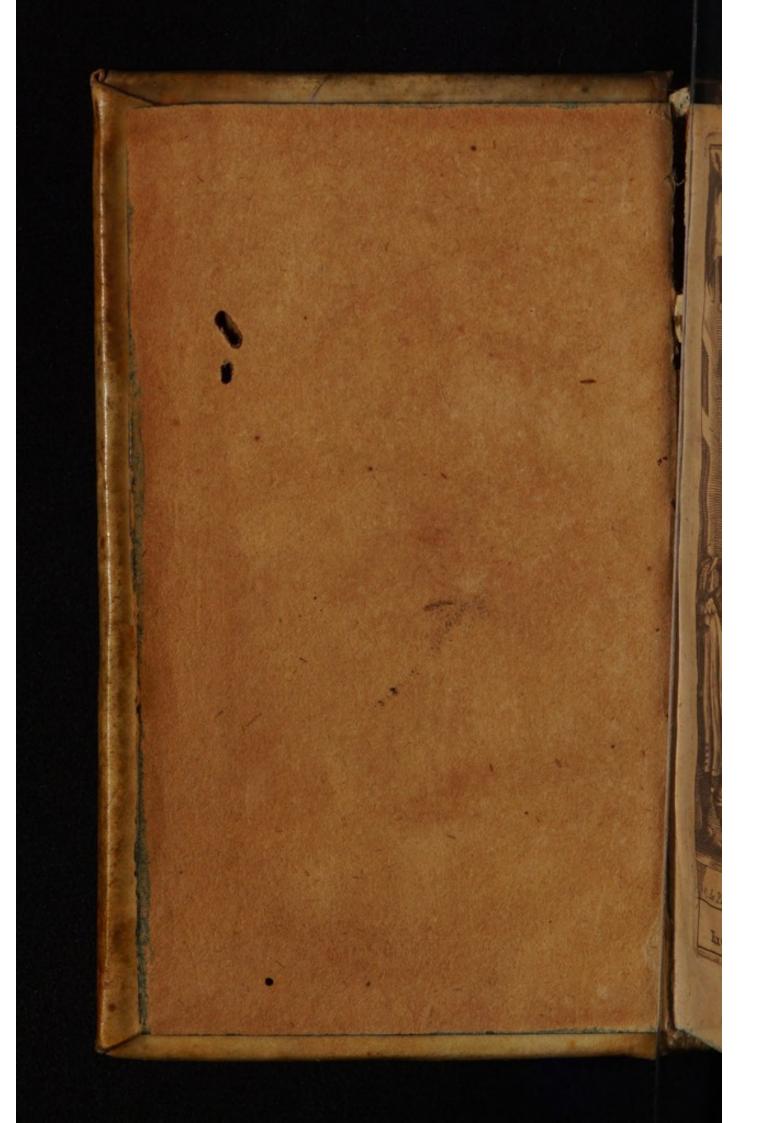

SOOP 57,462/14 E, 2012914 . Mo 126 (fulf: 2 20.) books 12. Ph. 7 mind. MAN WALL orthan Cana Armole Teile Chain M. Miesaclis Hertrej (M. B. Gli p. s. Fricedecanj. J. O. S. M. D. L. X.

LVGDVNI BATAVORVM
Ex officina IOANNIS MAIRE Clobextiv.

IUSTI LIPSI MANUDUCTIONIS

Ad

STOICAM PHILO-SOPHIAM

LIBRITRES:

L. ANNÃO SENECE,

aliisque scriptoribus illustrandis.

LUGDUNI BATAVORUM, Ex Officina Ioannis Maire. clo Io c xliv. 318676 mer loca tuis tem Vol quad que l sea m

AD TILMUM ET EXCELLMUM

PRINCIPEM

D. IOANNEM FERDI-

NANDUM VELAS-

QUIUM,

COMITEM-STABULI

REGNORUM CASTELLÆ ET LEGIONIS, DUCEM FRIASH, COMITEM HARI.

meam facere vides, quod ego nuper feci, Illme Princeps, id est, ad te venire. Uterque

merito. ego, ut adventum in hæc loca & afflictam patriam gratularer, tuis etiam confiliis erigendam; itemque gratias agerem, pro benivolentia qua me iampridem eximia quadam honestasses. Facit utrumque hoc idem Manuductio: & caussas easdem habet. An non & alteram magis propriam; opinor. Servit ipsa & facta est ad lucem Higani

spani scriptoris, Annæi SE-NECÆ: itaque decore viam ad Hispanum Principem affectat, eius se arbitrio ac tutelæ permissura. Tuæ, inquam, tutelæ: cui copiæ & exercitus permitti solent: & vetus tuum perpetuumque munus est, equestri parti virium in Hispaniæ regno præesse: imo & totis copiis, in absentia Regum. Id enim est *Qua- * Comes-Stabuli: magna dignitas, & qua Valentinianus Imperator fere. ipsum fratrem suum Valentem exornavit, id est, in proximo sibi gradu collocavit. Maiores tui VE-LASQUII, virtute & gloria inclytagens, hanc ipsam meritis pepererunt, & familiæ suæ asseruerunt: in bellis contra Mauros, & siquos alios Hispania hostes habuit, non assidui solum semper, sed primi. Itaque iure in prima dignitate positi: qua tu ita fulges, utab ipso te & animi ingeniique doti-

bus præfulgeas, & maximam ve-

ristimamque laudem istis referas

quitu Romæ.

olim Magi-

acce-

&

do,

tem

DO

3

AD

AD LECTOREM.

bant,

fensu.

myred

ferre:

Magis

\$11707:

Mamy

extra li

aufert.

cor fan

givelle

nem aut

ponat : 1

ideff, De

nunis ann

lia quidem

has temper

fert, Latri

vacuis far

faciunt b

tior rese

Paucis op

interis. It

walis: 6 id

me, Grand

Manual (1

HABES MANUDUCTIONEM: & finem ex ipsa vides fructumque, id est, facem aliquam ad ANNÆUM SE-NECAM tibi pralucentem. Hoc consilium nobis fuit:neque hercules suscitare, quod imperiti autument, veterem & sepultam sectam. quam avum aut ratio tulit, & nostra inprimis religio. cui fateur hanc (que autem vetus philosophia?) non undig; concordem aut amicam. In multis tamen: é ipsa Manuductio hoc docebit. Quid, quod Pharisaiolim, inter Iudaos secta nobilis, ad hanc Stoicam proxime accesserunt? Iosepho hoc credamus: qui inter ipsos nomen professus, palam assevetafua. rat. Ε'ννεακαίδεκα έτη έχων, inquit, ήςξάμωτε πολιτδίεθω, τη Φαρισαίων αίρέσει καλακολεθών, η πθραπλήσιός έςτ τη παρ' Ε'λησι Στοϊκή λεχομθή: Annos novemdecim natus ad rempublică cœpi me dare, Pharifæorum assecla: quæ sane secta illi Stoicorum apud Græcos maxime est consentanea. Et vero que de fato isdem Pharisei disserebant,

bant, & plura, plane sunt pro Stoicorum sensu. Non lubet in disputationis campum ingredi, & cum aliis comparare, aut preferre: feci obiter in ipso hoc scripto, & magis quam placiturum quibusdam auguror: sed quid est? calor aut impressa in unam rem cogitatio, interim abducit, & extra limites aut veri aut decori fortasse aufert. Si mihi factum, sit venia: testisicor sana & sobriame amare, & eo redigi velle scribenda, aut scripta. Nemo finem aut felicitatem, cum istis, in Natura ponat: nisi interpretatione quam dedi, idest, Deo. Nemo item magnifica & alta nimis amplectatur, aut sapiat: ne subtilia quidem vel arguta : sed Seneca verbis hac temperemus, qua nimis ex vero profert. Latrunculis ludimus, in supervacuis sæpe subtilitas teritur. Non faciunt bonos ista, sed doctos. apertior res est sapere, imo simplicior. Paucis opus est ad bonam mentem litteris. Ita est. paucis opus, non tamen nullis: & ideo nos quoque modum tenuimus, & multa que dicere, multa que uberius aut subtilius dicere erat, omisimus: non

111

sta-

bit.

1205

cime

1111-

eve-

, 1/5-

ajwy

रेड हैंडी

nnos

blicá

ecla:

apud

a. Et

Mere-

bant

non famam ingenii nostri, sed tuum commodum, Lector, scopum destinantes. quem si attigi, bene est: tu adiuva, & iudicio hac lege, & selige qua ad virtutem sint & salutem: nec aliter, aut te & me fallis. Habebis autem à capite Sectarum divisiones & initia, item Stoica: tum pracipua huius dogmata, & maxime decantata illa Paradoxa. Reliqua in Physiologiam, ne confusio sit, sunt dilata. Hac eruere, & disponere, (nemini adhuc factum) arduum fuit, fateor: nes scio an pretium opera apparebit. Illud tamen : hac non facere solum Senecæ illustrando, sed Ciceroni, Plutarcho, Laertio, & optimis veterum scriptorum. Hoc fine ama, aut astima: & me quoque, siquid lapsus sim aut titubavi, excusa. Per tenebras & salebras ivi, per viam adhuc inviam: & vetus illud liceat pratendere, Nullum fine venia placuit ingenium.

I. LI-

M

Adho

ptan

Venter.

Prie ! Velim

picacia: militaria

a te fic

I. LIPSI MANUDUCTIONIS

Ad Ad

STOICAM PHILO-SOPHIAM,

LIBRI PRIMI

DISSERTATIO PRIMA.

Adhortatio ad Philosophiam omni atati aptam & utilem : & liberales scientias nontanti videri.

unt

raf-

Cri-

:0

ettil-

by 45

151

e 860

LE

I p s i u s. Nam qua causa tristiorem te, & simbriata quadam fronte video? A u-D I T O R. Causa quidem aperta. patriæ pericula, an

ruinas, solus ignoras? Lips. Deus avertet, aut sistet: quid tamen ad te proprie? Aud. In una sum navi. Lips. Velim ista. Aud. Qua? Lips. Sapientiæ, quam tracto. Aud. Videris mihi in libris esse, & sic soles. Lips. Non semper in istis seriis, & voveam olim magis suisse. Aud. Qui isti igitur? Lips. Annaum Senecam agnoscis magnum inter magnos virum. Aud. Sæpe à te sic audio. sed nunc quidem sepono,

I. LIPSI MANUDUCT. vel ipso te auctore. Lips. Mene? defugio. A u D. Namflos ævi me habet, & in eo amœniora igitur hæc studia, & velut florida, tractamus: graviorum adhuc expertes. Fallor, aut monuisti.Lips. Illa tractare te monui, fateor: hæc seponere, non monui, & non ab illis tantum, sed cum illis, curare. Vis me verum dicere? Philosophiæ amor & notitia aliqua etiam adolescentiæ asciscenda est: neque ulla ætas ei immatura. Vetus ævum si respicis, à pueritia huc ducebantur: omitto alia monita, audi istud ab otii ipsius magistro. Μάπ νέος πς ών φιλοσοφείν μελλέτω, μήτε γέρον ἐπάρχων κοπάτω. Οὐτε ुड बेळ १९६ हे ई र्संड दिया, हे ता क्षत्र १९९६ , करहेड परे भूग र्थχωυναίροι: Neque iuvenis aliquis differat philosophari, neque senex defatigetur. Non enim immaturus quisquam, aut vietus & effætus est, ad anima sanitatem. Hæc Epicurus. & exemplo firmaverat : quem certa fides est, ab anno decimoquarto æ zatis Philosophiæ operatum esse. Quidni fecerit, & tu facias, mi adolescens? A corpore si æger sis, medicum non differas: mentis sanitas neglectui aut procrastinationi erit? Ut colo tranquillo, & mari placido, nautæ quæ contra tempe-Statem sunt, expediunt: sicin ista ætate, nondum tot curis aut fluctibus exposita, iure præpares quæ sint illis mitigandis,

019

112

Ver

tera

12m

1001

tepe

Dera

CILL

Plants

pur S

Repu

9410:

fittar

10/e , 1

matili

即即

aliquis

dom,

& ami

ca iter

confectal

ves, fib

lenter ner

mt.

Mi deop

PudH

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. aut tollendis. Amæniora ista artium nos quidem probamus, & illo velut vomere proscindi hocanimi solum, & præparariad sementem cupimus : sed præparari. Veræ autem fruges, Philosophia est: cætera, herbæ aut flores. Quæ tamen quia iamolim & nunc nimis quidam adhærent, & æstimant : severiores magistri reperti, qui totum hoc literarium & liberale itudium reiicerent ac damnarent. Cynici inprimis. qui magarmuntar, ut Laertii verba funt, τὰ εγκύκλια μαθώματα: afternantur liberales omnes artes. Zeno caput Stoica, statim initio librorum De Republica, Η εξκύκλιον σταιδείαν άχευσον λότοque: Liberalem doctrinam inutilem profitetur. Quid noster hic Seneca ? Ope- De Brerose, inquit, nihil agunt, qui litterarum cap. inutilium studiu detinentur. Et quam fæpe alibi increpar? & quam merito hodie aliquis alter Seneca faciat, cum nec modum, nec finem suum habent? Vanitas & ambitio quæritur, invenitur: & Sene- Epiff. cæ iterum verbis, ifa liberalium artium vili. consectatio molestos, verbosos, intempestivos, sibi placentes facit: & ideo non discentes necessaria, quia supervacua didicerunt. O quam in nostrum ævum competunt! tu quoque vides, & (quod gaudeo) erubescis. Sicut enim Paris ille apud Homerum, è prælio profugus, cum Hele-

m,

li-

·ft:

2.

20-

126

1000-

011

14.

erat

Non

ietss

Hac

nem

02.

Juid-

15? A

diffe-

ocra-, &

mpe-

ætater

oolita

randis

1116

I. LIPSI MANUDUCT. Helena se oblectar : sic plerique relictis studiorum seriis, volupraria modo se-Ctantur. Atquin quattuor Attium genera sunt, ut Posidonius recte olim distinguebat. Sunt vulgares, sunt ludicra, funt Pueriles, sunt Liberales. Vulgares opificum, que manu constant, es ad instruendam vitam occupata (unt. Ludicra, que ad voluptatem oculorum atque aurium tendunt. Pueriles, & aliquid habentes Liberalibus simile, quas esnuntiss Graci, nostri Liberales vocant. Sola autem Liberales sunt, imo, ut verius dicam, Libera, quibus cura animi Virtus est. Qux est scilicet sola Philosophia, cuius fructus illa Libertas, non affectibus, non culpis, non erroribus aut terroribus subjici, quatenus homini quidem datum. In qua funt, ut cum poeta dicam, Fundamenta, quibus nixatur vita sa-

Whid.

hacte

cant

4800

Agere

|But

ta uti

quam

Itaqu

mulo

& dia

126as

700 ET

nemo

vali ta

delitte

confer

ze libera

quia Vi

Pallo In

nterda

hoc ing

Agaran

BOD POP

mu (air

liberil

day

DISSERT. II.

lusque.

Conducere tamen hactenus Liberales, si praparant: non autem insistendum & inharendum iis esse.

SER VIL ES igitur aliz, aut certe Pueriles sunt: hæcest, quæ in liberos, quæ in viros transscribit, tibi, si me audis, assumenda. Quidergo? destricte aut

AD STOIC. PHILOS, LIB. I. S. aut abscise alias Stoici repudiant ? absit, hactenus tantum, si detinent & vindi. cant sibi. Tamdiu enim istis immoran- Epist: dum est (iterum Seneca) quamdiu nibil Lxxxagere animus maius potest. rudimenta ville sunt nostra, non opera. Sed & rudimenta utilia, imo necessaria sunt : non aliter quam ædium sublimium fundamenta. Itaque Xenocrates prudenter cuidam amuso & rudi, ad philosophiam ramen & diatribam fuam adspiranti : Пороби, эфи. λαβάς γδ έπ έχζε φιλοστφίας: Abi, abi, inquit. non enim ansas habes philosophia. Ut nempe ansæ humorem non continent, vasi tamen necessariæ sunt ad usum : sic de litteris, Sapientiam non habent, sed conferunt ad habendam. Seneca: Qua- 1bid. re liberalibus artibus filios erudimus ? non quia Virtutem dare possint, sed quia animum ad accipiendam illam preparant. Philo Iudæus, & Clemens Alexandrinus, uterque inter veteres (& hic etiam inter nostros) doctrina eximii, scita allegoria hocingerunt; & prolem Abrahamo ex Agar ancilla susceptam, cum parere Sara non posser, huc ducunt. Non enim sumus (ait prior) apti prolem ex Virtute De co-Suscipere, nisi prius misceamur eius ancil- gressu la. Est autem Sapientia ancilla, illa que in caussa. liberalibus artibus scientia ponitur: ut Musica, & Logica. Similia Clemens in A 3

eliais

do fe-

n ge-im di-

dicts,

llgares

ad in-

diera,

e as-

id ba-

5 G18 =

Agtem,

, Li.

Qua

is fra-

, non

sfab.

atum.

ita a-

5, 1

certe

a libe.

fi me

elite

2120

I. LIPSI MANUDUCT.

primo Stromateon. Neclevem aliquam aut transitoriam in his operam requirunt : sed, ait itera Philo, Sicut in magnis fabulis aut argumetis, magna etiam Procemia esse oportet : sic istic. maximum enim argumentum Virtus est, ut qua circa grandem materiam versatur, vitam totam. Jure igitur non levibus aut brevibus utetur proæmiis, sed Grammatica, Geometria, Astronomia, Rhetorica, Musica, alia omni Logica contemplatione imbuetur: quorum tessera est; Sara ancilla. En vera & vetera iudicia, qua iure novitiis istis omnibus & levibus anteponas. Nec Stoici aut Cynici aliter: quorum una mens est, quam dixi, non colere ipsas propter ipfas. Sicut miles pugnæ per luforia certamina se præparat : sic nos Sapientiæ per has artes debemus. Cui & zens eing na รักษ์คงเฉ แลยที่และนี้, conferre plurimum etiam liberales scientias, Chrysippus palam scripfit. An non scriberet, qui caput Sapienriæ Socratem sciebar ita his instructum, ut Euripidem etiam ab eo in scribendis Tragædiius adiutum, manaverit in volgus? Omnino ruditas illa animi, & ut fic dicam, agrellis ferocitas exuenda per has vere humaniores artes est, & homini humanitas reddenda. O' av gramos, ait Plato, παιδείας μι όρθης τυχών, θειόπετον μμερότατόν τε ζάων γίγνεδη φιλά, μιὶ ίκανας ή, й

m

Ut

Par Par

lin

TOP

(0)

777 fort

Kore au

Lacrt.

vI.De

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. μιν καλώς πραφέν, άρριώτατος με όποσα φύει γι ... Homo recta institutionis & doctrina compos, divinissimum animalium redditur: aliter autem, & vel non satis, vel non re-Ete institutus, ferocissimum & maxime indomitum omnium, que fert tellus. Valde imprimam tibi hæc verba; & utinam iis possem, qui hodie ad Naturam, ea contenti, omnia relegant. Falso, falso. quantum domitus factusque equus distat. ab indomito (olim ita Aristippus:) tantum doctus ab indocto. Duo igitur teneamus, Comici veteris versu expressa:

Τράμματα μα θεν ή, κ μαθόντα νουά έχοιν:

Et Litteras, & deinde Mentem iun-

gere.

Ut personæ histrionum, etsi pulchræ, ufum non habent nisi faciei applices : sic litteræ per se inanes, Sapientiæ admovendæ sunt. Nam solitariæ illæ, quid nifilevem oblectatiunculam, aut otii deceptionem habent ? cuius errores mi- seneca nuent? cuius cupiditates prement? quem vit vit. fortiorem, quem iustiorem, quem libera- capliorem facient? Sed neque curas affectusque tollent,

--- non animum metu,

Non mortis laqueis expedient caput. Ad Sapientiam itaque eant, & nos ducant. non aliter quam qui in patriam tendit, & via utitur, & diversoriis; sed non

Horat.

illa

uing

nim

113am. ute-

TIA 30-

140-13 &

150. Sto1-

miens optet cer-

entiz and the etians

apien-

(dum) ibendis in vol-

penda

& ho: State! OTEMA.

gâs j, i

I. LIPSI MANUDUCT. illafinem aut mansionem habet. Ouod fi aliter; ecce Epicterus, qui avocat & in-Differe. crepat: Homo, oblivio te cepit instituti xxiii. twi? NON HUCIBAS, SED HAC. Atqui elegans boc diversorium. Quam multa autemalia? quot etiam horti auc prata? sed non, nisi ut transitus sint. Audiamus. satis diu amona hac studiorum habuerunt : seria addamus, & ne sero. Ecce maior ætas approperat, ecce curæ undique & turbæ : quid cessamus? Quin, sicut hoste appropinquante, minuta relinquimus, & recipimus nos in firmam & inconcussam hanc Sapientiæ arcem? Te hortor: me una. ecce cani caput & genas incipiunt spargere, ecce quintus & quinquagefimus annus me pulsat : & ego sedeo, ambulo, & in litore vagus conchulas & lapillos lego? Venti vocant, navis oram solvit, recipe me ô Sapientia, & in beatæ Tranquillitatis portu desiste.

DISSERT. III.

Philosophiam non damnari, nec alienam, imo utilem Christianis esse. Tricas tamen & cavillos vitandos, & cum modo habendam.

E Go enim venio, & o mihi curarum requies, ô sacra voluptas

Vna-

784

III

11

1778

Ti.

C 277

727

DIO

TE.

AD STOIC. PHILOS. LIB. I.

Vnaque pax animo,
non te dimittam, donec me vita dimittet. A u D. Me quoque hoc igne tuo incendis: sed metus aliquis est, qui retinet & pedem refrænat. Hoc, inquam,
timeo, ne suadeas (cum Lucretio dicam)

Impia me rationis inire elementa, vi-

Endogredi sceleris.

10d

10-

tati

A C.

MATT

2110

Au-

110-

og)

ecce

mus?

mi-

5 10

pieli-

CC*

ipar-

am-

oram

eata

SATTING

is ta-

ALTA

1110

Nonne Christiani sumus ? illi damnane hoc totum Philosophari, & Patresillos Liberta nostros audi. Lactantium : Facessant c.xxx. omnes isti (Philosophi) qui vitam humanam non instruunt, sed turbant. Gregorium Nazianzenum : In Ecclesiam, vel- modo ut quadam * Ægyptiaca pestes , philosophi in Disirrepsere. Tertullianus quoties convi-* Raciarus est, aut illusit? a Philosophi patri- nas archa, ut ita dixerim, hareticorum. Ite- eos Au. rum : Quidvis struere ac destruere erudi Buftin. ti, magisque dicendo persuadentes quam venier. docendo. Iterumque: Sapientia & fa- dec. cundia caupones. Iam alibi : b De quo- prarum ingeniis omnis haresis animatur: De- cap. 11. nique pulchro titulo : c Philosophus ani- a De Amal gloria. Hieronymo hoc arrist, & nim. c. transscripsit: d Philosophus oft glorie ani blib, t. mal; & popularis aura vile mancipium. Marc. Sed & Ambrosius Antistes : Phalerata eap.1. magis, quam vera sapientia, que aliena d'Epift, 9168816

TO - I. LIPSI MANUDUCT. quarit cum sua nesciat; cœli plagas scrutatur, Deum ignorat quem solum nosse deberet. Nec nostri tantum, sed ecce serius ille Trismegistus damnat : E'mliew oiλοσοφία, λόρων ζόφος: Gracorum philosophia, verborum strepitus. Hæc Lipsi funt quæ absterreant, pietati quidem addictum. Lips, Erras, & seorsim ab aliis sentis qui vere sunt pii. Nonne in scholis nostris, Aristoreles & philosophi, iamdiu est cum regnant? Nec veteres illi aliter: quos advocas quidem, sed non sana & sua mente. Nihil ii veræ & sobriæ philosophiæ damnatum aut reiectum eunt: fed aut Sophisticam culpant, autnimium eius studium & honorem. Nam, ut scias, primis illis Ecclesiæ temporibus non deerant, qui Christum ore adsumerent, & Platonem animo non exuerent: qui miscerent etiam dogmata, & sacra illa profanis prava subtilitate temperarent. Inde errorum rivi, & hæreses: & iure merito Patres in hos tales incurrunt. At hanc subditam & dominæilli, ut fic dicam, ancillantem, adeo non iternunt, attollunt potius & laudant. Lactantium iplum, primarium tuum teltem, audi: Philosophia non nocet, imo prodest plurimum, si religione imbutus est animus. Vides? adiumenti, non noxæ vicem habet: si pietas adest , & religio præest.

71.6

tia

phi

SE

VIN

Yet

tat

Da

200

Phi

15

£72

200

DOU

IDd

MIS

top

tont

HS 2

his

HUST

E ET.

1500

1/1

Cle-

Lib.v.

AD STOIC. PHILOS. LIB.I. II Clemens Alexandrinus hoc pulchre: Etfi 1. Strong ipsa sibi sufficit, nec opis aliena eget doctrina Servatoris, cum sit potentia & sapientiaipsius Dei: tamen Gracanica philosophia si accessit, non quidem validiorem facit veritatem, sed Sophisticos insultus ab ea amolitur & insidias omnes avertens, SEPES ET LORICA est Dominica vinea. Quibus postremis ad Salomonis verba adspexit, alibi etiam ea interpretatus : Sapientiam , inquit Salomon, libro. vallo circumda, é attollet te, és corona voluptatis proteget. Transfert deinde ad Philosophiam, iungirque: Igitur & tu, si Sapientiam septo Philosophia & varia eruditionis munieris, à Sophistica inaccessam servabis. At Gregorium Nazianzenum etiam obducis. Illumne, qui à puerodeditus in his artibus fuit? nam Athenis, una cum magno illo Basilio, Philosophiam & Philologiam in ipso earum fonte hausit, & passim scripta sua irrigat iis aquis & perfundit. Quid autem super his sentiat, audi eins verbis. Obnoub an- orne. uasion & weis work, on the to done now, and once in Ball. क वंत्र वार्ड Strove एंजरमा नी है कर है है एक है कि नवाद , की दिस-१०११म केर वेमकारक होरका सक्षे रकाम केर, रेर दे मार्ज मदा-र हे के मुखी वेगमहेड मुण्मीमच्या , में दें के ने वेम वार्ड के निवा λέγχες διαδιδράσκωση: Non igitur in vili habenda eruditio, quia quibusdam ita videtur: sed censendum LAVOS ET IM-PERI-

Mt.A-

e de-

erius

01-

hia,

012

um.

entis

10-

nditt

iter:

101 &

phi-

cunt:

nium

(c125)

pon

erent,

: qui

arent

ciure

it. At

fic di-

01, 21.

moine

audi:

pluri.

rimus.

mha-

przeft.

6/0.

I. LIPSI MANUDUCT. PERITOS illos sic affici. qui vellent OMNES SUI SIMILES effe, ut in communi illo grege laterent, & inscitia reprehensionem effugerent. Sunt vera, sunt aurea. non haber, non habuit hostes omnis ista Doctrina, nisi indoctos. Nam de Tertulliano, quid tu adfers? ille in omni genere artium tinctus, amat profe-Co cultores arque æstimat : sed non illos vanos, fucatos aut fucos, qui vel stulte præferunt, vel improbe abutuntur. Nec alio fine dicta illa eius, aut sensa. Idem in nostrorum aliis. De Trismegisto, saa quædam caussa est : qui iamtune (quifquis aut quandocumque fuit) videbat Græcos dignissimam artium ad minuta aut ludicra deducere : atque id carpit. Nam, ut Democriti etiam verbis & querelautar, multi sub sacro nominis titulo erant, Znawrzi rezvudpiwe, żesdavriss, ni iuavndeurées: minutarum artium rerumque aucupes, certatores & litium avidi, & Sen. e- flexuosarum captionum sartores. Utinam nec hodietales, auttalia! sed quantum temporis quibusdam verborum cavillatio eripit, & captiose disputationes, que A cu-MEN IRRITUM exercent? Nectunt nodos, & solvunt : id est, quid nisi aranearum subtiles telas texunt, & retexunt? Sieut pueri pilam percutiunt & repercutiunt, sterili voluptare: sic ifti. Atque

98

Tan

nife

TA

ANG

dam

tale

mas

Legi

間切

dens

4700

bena

16

logui

chriti

raelit

In tan

277771

Andi

Contra

8:10

Tologi

COLUM

MA

ADSTOIC. PHILOS. LIB. I. que utinam (air Seneca) disputationes iste Epia. tantum non prodessent! nocent. Hoc manifestum est , comminui & DEBILI-TARIGENEROSA M indolem in istas angustias coniectam. Hoc igirur est, quod damnat in Græcis Trismegistus, & siquid tale saperfluum : idem Divus Hieronymus, & pulchra imagine, vult rescindi. Legimus, inquit, in Deuteronomio, Domi Epift.ad ni voce praceptum, Mulieris captiva ra- Magaŭ. dendum caput, supercilia, omnespilos és unques corporis amputandos, és siceam babendam in coniugio. Quid ergo mirum, si én ego Satientiam secularem, propter eloquii venustatem, & membrorum pulchritudinem, de ancilla atque captiva Israelitidem facere cupio? &, si quiquid in ea mortuum est Idololatria, voluptatis, erroris, libidinum, vel pracido vel rado? Audimus te, vir & nomen facrum: & in contubernium, imo legitimum thorum ducimus Philosophiam, sed purgaram, & recilam. Irem Augustinum: Siqua phi- Lib. rr. losophi vera dixerunt, ab eis esse, tanquam ar. iniustis possessoribus vindicanda. Vindi- Chrift, cemus. & quam multa ea sunt ? quam præclara in omni cognitione Naturæ, in morum directione, dixerunt? ut bonus aliquis iudex pronunciet, ab altiore illa Mente ad capiendum instructos, ad vulgandum instinctos. Claudianum Mamer-

Lent

ut in

11212-

funt

tes o-

Nam

llein

rofe-

illos

Italte

Nec

Idem

0, [02

quis.

ninuta

caspit.

eque.

titalo

2 1031-

ngue

di, O

[tinan]

(antum

villatio

ACU-

Aunt

li ara-

exunt?

reper-

ti. Al-

424

I. LIPSI MANUDUCT.

Ti

AG fei

lu

a

2 2

-

Jos fin

944

ST

illi

Vera

YOU

400

tu an. C,VIII.

merrum audire est pretium. Animadvertamus has philosophorum animas, que tam remota persecuta sunt, tam perite. viderunt, iccirco LUMINE VERITA-TIS ADFLATAS, utin SALUTEM generis humani toti mundo quandoque ederetur dogma. Apud rudes vero gentium mentes, gentilium uteremur testimonius: quo magis ignorantia morbo cacata, & infidelitatis frigore in quamdam glaciem durata gentilitas, Euangelica veritatis calori cederet, si eadem veritas adversantium quoque nobis ore sonuisset. Pulchra ista. & vides de afflatu, vides de caussa & fructu, hodie etiam vera. Quis non dicam gentilium , sed & nostrum non commovetur, & in recto fensu firmatur, cum vider priscos illos, de Deo, Providentia, aliis divinis, sic magnifice & vere sensisse? Idem in virtute. quæ magis approbatur & inferitur, fic culta illis, qui ob solam eam colebant. Iraque cum Swer Clemente sentiamus : Mia & anndeias ofis. άλλ' είς άυτιω, καθάπερ είς άξννας εποταμόν, εκράvon tà jedopa ama amosa : UNA VERI-TATIS EST VIA, sed in eam, tanquam in perennem fluvium, influunt & conveniunt ALIUNDE ALII RIVI. Ita sane. omnes isti Philosophorum tivuli, aut eunt aut ducuntur à bonis, ad Veritatis nostræ perenne flumen: & ornant -40 HI

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. 15 nant sive augent illud, saporem tamen non mutant. Pone igitur metum adolescens. Omnes illos Græcos Latinosque vide, culmina nostra & lumina : nescias Epif.al (verba Hieronymi) quid in iis primum admirari debeas, eruditionem saculi, an scientiam scripturarum. Denique stimulum etiam incuriam à Iustino, illo san-Ao: E'sigo ros eva, inquit, pirosopía migisor Adtry-श्रीम्मक, में मामार्कक्रार प्रेडक, केंग्र क्टूक्ट क्षेत्र में किया है। phon. อาง หุ้นลิร เน่อเพ. หุ้ จ๊อาจะ เอ๋ร ล้าพยิตัร ซี ซอ่ คำอาง oi จะกอσοφία τνομό σερσερακότις: Eft revera Philo-Sophia MAXIMUM BONUM & possessio, on apud Deum VENBRABILIS: qua DUCIT NOS AD EUM ET SI-STIT SOLA: & SANCTI beatique illi, qui mentem ei donant. Quæ vera de vera philosophia, ad quam te solam VOCO.

能

10.

A.

EM

IU

275

1181

in.

du-

CA

A700

chra

ulla

100

109

atula

011-

L VC

12015

s, qui

cum

ERL

IAN-

nt C

LIVE

m fi-

82 01-

DIDL

DISSERT. IV.

A quibus petenda Philosophia? Aristoteles & Plato laudati: nec tamen his solis adherendum.

A Up. lam me do equidem & compono, una modo fluctuatione,
quam Veram appelles? Nam sectas, &
quasi vias, Philosophantium plures video: quam igitur tuto pede insistam? &
quæ brevius certiusque perducet? Lips.
Arduum, nec arduum fortasse hoc desinire.

16 I. LIPSI MANUDUCT. nire. Nam quam multæ eæ viæsunt? & quæque duces & antesignanos suos magnos & verendos viros haber. Sed tamen eo iam ventum, ut reliquis cedentibus, duæ de Principatu fere contendant, Peripateticorum & Stoicorum. Nam Epicureos communis consensio iugulavit: Academici ipsi, se & nullam scientiam profitendo, discipulos habere desierunt. De Peripateticis, hodierna iudicia si audias, rem factam habes : in scholis soli regnant, ab octingentis amplius annis apud Gracos Latinosque admissi. Quis pellet? nec velim, nec debeam fortaffe: dividuum tamen hoc regnum facere, & collegas dare, nescio an non Sapientia mecum opter. Aristorelem, regem illum Peripateticorum, magnum inter homines fuisse, quis abnuat? & magni ipsi viri locum sic adsignant. Cicero inter primos: Vir non solum in dicendo copiosus, sed etiam in Philosophia singularis. Alibi: Summo ingenio, scientia, copia. Iterumque: Quo nibil politius, nihil acutius. Eidem aureum eloquentia flumen dicitur : & Plutarcho, Vir eloquentissimus, & peritus flectendi animos quaqua vellet. Denique plena manu Cicero: Quis omnium doctior, quis acutior, quis in rebus vel inveniendis, vel indicandis, acrior Aristotele fuit? Neque

GU

7A

thite

TE

fait

成的

TE

da

PED TO

なら

mo

CITI

TV.A-

I Tufcul. Iv. A-

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. alii ab his elogiis divertunt. Plinius quidem, Summum in omni doctrina virum appellat: alibi, immensa subtilitatis. Quid Arnobius ? Vir ingenio prapotens, atque in doctrina pracipuus. At Averroes velut lymphatur in eius laudes. Aristoteles, inquit, tres scientias invenit, Logicam, Naturalem, Divinam: & N 11 L- In Pro-LUS ERROR inventus est usque ad hoc Physic. tempus, quod est mille ég quingentorum annorum. Et talem esse unum hominem, potius est MIRACULOSUM, quam bumanum. Idem alibi: Aristoteles est R E- In TIY. GULA & EXEMPLAR, quod Natus nima. ra invenit ad demonstrandam ult 1-MAM PERFECTIONEM humanam. Denique simili elogio: Aristotelis doctrina est su M M A veritas. quoniam eius intellectus fuit FINIS HUMANI IN-TELLECTUS. Quare bene dicitur, quod fuit creatus & datus nobis divina Providentia, ut sciremus Quidouid Po-TEST SCIRI. Hæc magna, admiranda sunt, fateor: & quæ virum cælestibus pæne æquent. Quid tamen alii ? alia. De A-Tertullianus Minutiloquium eius taxat: vi.Lib. & eadem voce Irenæus, Minutiloquium Hzr.c. & Subtilitates circa quastiones: Hierony- xix. mus, Versutias eius. Quid volunt? ni- cles.c.x. mis & tenuiter fubtilem fuisse, atque inquisitorem : sæpe cum obscuritate. Id-

m.

60

200

ere ma

10

101-

adde-

10-

o an

ott.

112-

1203

apt.

n in

thia

108

pell-

elo-

10,

endi

1112"

95815

legge

I. LIPSI MANUDUCT. co Sidonius: Explicat ut Plato, implicat Orat.1. ut Aristoteles. At Gregorius Nazianze-Theol. nus & hoc, & graviora obiicit. Bane por, inquit, A'elsotéass & mixedopor westour is to Ertextor, is coo Stutes wei fuxus hoyes, is to av-Βρωπιοι της δογμάτων: Abite mihi Aristotelu minutiloquam sagacitatem & artificium, abiice mortales illos super anima fermones, en universe humana illa dogmata. Damnat non affurgentem, & in humilibus terrenisque hærentem. Hoc & Attieus apud Eusebium : Α' εισοτέλες λεπλά Przp. मं रक्त क्षेत्र में में हिल्ला कि कि कि कि कि Euang. lib.xv. αρασμάταν, κή τ εν πέτεις αλάθοσι ίδε τν εδιώστο, τ Ale orlas ann seins i mo mos ou to man of dron in ila Te lu dural: Aristotelis tenuis de humilis subtilitas. qua res terrenas quidem pervadere, & quid verum in its pervidere posset; at solida illius veritatis clarum & sere-Lib.I.c. num lumen non ei fuit inspisere. Lactantius pariter : Aristoteles de Deo ipse secum dissidet, Grepugnantia dicit & sentit. Iterum : Aristoteles Deum nec coluit , nec De Ira curavit. Philo Iudaus : A'eisoteans mi-Dei c. XIX. De ma. vol' abrecas n' issaus Emsappos: Aristoteles do innumquam pie aut sancte doctus. Itaque corr. vides mi Auditor attolli, vides deprimi, in iudiciorum isto velur oscillo suspensum. Imo & hoc disce, Platonem illi consensu fere ab antiquis præponi. Ci-

cero ipse, ille exprofesso, imo velutex

condu

& in

Rotele

Prince

Iteran

10mem

hilligen

proces

Bitte

mult,

mult

pie fa

confe

2 Till

quelen

tas & G

lam No

च्यार्थाः

ansi A

feripton

Johns 21

mo in

tell po

beo inter

it: fem

GETTE

120001

7070 1070

prajnen

Mali

les gent

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. conducto, eius præco, palmam aufert, & in Platonis dextram transfert. Ari- Fin. stoteles, excepto Platone, philosophorum Princeps. Nonne palam secundum facit? Iterum : Aristoteles longe omnibus, Pla- 1.Tusc. tonem semper excipio, prastans ingenio & diligentia. Et plerique etiam nostrorum procerum tabellam in hanc partem dimittunt. Arnobius : Plato ille divinus, Lib.11. multa Deo digna, nec communia sentiens multitudini. Iterum : Plato ille magnus, Ibidem. pie sancteque sapiens. Et Tertullianus consentit, & in Ægypto hæc dogmata à Trismegisto illo hausisse maxime, eiuf- nim, ca. que scriptis, fatetur. At aliiad prophe-11. tas & facros etiam libros mittunt. & palam Numenius: Τίδα Πλάτων, η Μαϋοής ατ-THIS WY: Quid est Plato, nisi Moses Atticisfans? Augustinus autem, ille nostrorum feriptorum apex, Platonem ceteris philo- viii. sophis gentium longe lateque prafert. 1- 11. De mo in colo pane (quatenus pie po- civit. tell ponit. Hunc Platonem, inquit, Labeo inter semideos commemorandum putavit: semideos autem heroibus anteponit, & utro (que inter numina collocat. Verumtamen istum, quem appellat Semideum, non heroibus tantum, sed etiam diis ipsis praferendum esse non dubito. Eodem sensu alibi, Templum ei iustius, quam diis il- Cap. lu gentium ponendum. Et qua de caussa? quam

implicat

EZIABZC-

BERT PH

920 97

6,470

Atilo-& At-

T ADDITION

aligma-& inhu-

Hoc & \$1.55 7.5TB

最强省

Delen, usy ile II

milis fub.

tervade.

cre po fet;

de feren Ladan.

le lecum

e fettitu uit, net

order piiri fotoles

Itaque

leprimi,

fulpen.

nem illi

oni. Ci ovelotes

CO8-

I. LIPSI MANUDUCT. De Ver. quam iple promit: Platonica familia philosophos, facillime omnium, paucisque addios. mutatis, fieri posse Christianos. Et sanc multum in Philosopho, imo caput est, ad Deum & divina assurgere : à quibus cetera omnis sapientia nexa est & pender. Iraque vides in istis Aristotelem (nec pudens aliquis negaverit) à Platode, itemque à Stoicis, longe vinci & relinqui. Quid tamen est? Dialectica firmiter & composite tradidit : idem Physica. de quibus Tullii hoc restimo-Finib. nium : Naturam sic à Peripateticis investigatam, ut nulla pars calo, mari, terra sit pratermissa. Et Laertii: E'v rois quoixois ainologinatures mavravigivero, ast ni อยิ่ง ซึ่ง :naxistor dottofora ras arias: In naturalibus omnium maxime rationes reddidit, etiam adres usque minimas. Ideo utiliter, quod ad has duas partes attinet, in Scholas receptum fateor: quem enim potius? & veteres alii, qui hæc tradiderunt, ævo perierunt. Sed & opus iuventuti, certum doctorem & dogmata esse, quibus Epift. insuescant. Quemadmodum folia, ait Seneca, per se virere non possunt, ramum desiderant cui inhareant, ex quo succum trahant: sic pracepta si sola sunt, marcent, infigi volunt secta. luventuti, inquam, hocopus: at iam viros, quæ invidia aut ignavia est, longius non mittere? In Theo-

go

ul

he

in

far

朝

fed

ne

fed

物件

cite

Non

illing

IIIm

Deci

mnia

Vator

A'

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. Theologicis, in Ethicis, in ipsis Physicis, quam multa præclara, rara, Pythagorei aut Stoici dixerunt ? & quædam etiam alii. Hæc ego non adeam, usurpem, & velut relictam à maioribus hereditatem cernam? Audacter. & ut si in Senatu sedeam, non audiam tantum, sed examinem: & ipse rogatus, sententiam dicam. Nam semper illam unius se- De Vit. qui, (argute noster Annæus) non id curia, c.xxx. sed factionis est. Equidem adsurgo & veneror inventa inventoresque sapientiæ: sed ut homo homines, & qui non domini pia. nostri, sed duces sunt. Quis ille tam feli- xxxxx. citer, imo tam divine sapiens,

Omnia veridico, qui quondam ex ore

profudit?

5000

NU

280

elt,

1005

ta4

êm.

ato-

IC.

fica

dem

mo-

note:

terra

CIENTE

湖.

dibus

tiam

quod

holas

15 ? &

280

ceI.

gibas

isc.

mum

CCHINI

rcensi

nami

12 200

e ? In

Theo-

Nonfuit, non erit. & est hoc æternæ illius benignitatis, spargere ingenio rum dona in ætates, & in homines: nec in unam illam, aut hunc unum, omnia & semel contulisse. Optimus vatum:

Α' λλ' Επως άμα το άντα θεοί δίσαν άνθρώποι- Iliad. β. placeta e fingules fedantini . A : vio

THE BELLET

Sed non insimul, & semel, omnia dii sua donant. Elected the 20 sumpris derrigo pie pouto e isit s bunjounte fro-

gentia tempora . Es indicas in meimis var-

any desired a summa lesiplica O ratale re-

into one A .M sorio conogo iCl in pr. Dis-

DISSERT. V.

teb

firia

fact

redo

12

mite

tum

geris

ad e

duc

fubbli

Barb

dum

nes &

dicim

& ant

antiqu

gener

tuit.

dios

Int? I

ni infi

five ad

EMIL.

go

加州

ban

talib

Spea

Electione utendum. & hoc fine Seda pracipua ostensa : Eprimum Barbarica.

X his effectum volui; nec homini C uni, imo nec seet districte adharendum. Quæservitus ifta fit ? alius iugumsubeat: tu mecum, sive cum SenexLv. ca, aude profari: Non me cuiquam mancipavi, nullius nomen fero. multum magnorum virorum iudicio tribuo, aliquid & meo vindico. Quod fi omnino lubet partiarium effe; una Secta est in quam, me iudice, tuto nomen demus. Ea est E' naentini (Electivam liceat reddere:) quæ à Potamone quodam Alexandrino introducta, valde ad meum sensum. De eo In Pre. Diogenes Laertius: L'n de wei oxina & E'nλεκπική τις εξρεσις είση χθη των Ποτάμωνος τε A'λεξανδρέως, εκλεξαμένε σὰ άρεσαντα έξ εκάς ης εξύ espicear: Nunc vero nuper etiam ELEC-TIVA secta introducta est à PotAMO-NE Alexandrino, qua seligit & excerpit placita è singulis sectarum. Ades, ades optime philosophantium : viam ipsam ingressus es ad penetralia illa Veri. Et quando hic homo vixit? paullo ante Diogenis tempora, ut indicat in primis verbis. Atqui Diogenes circa M. Antonini Imperatoris avum scripsit. O tarde repertum

AD STOIC. PHILOS. LIB.I. petrum aut editum, quod primitus oporrebat? Qui varia & varios cum industria legit, cum iudicio seligit: næ ille factionis expers, veri consors, facillime reddetur. Quid ais? placer consequi, & æmulari ? Au D. Persuades. Sedfirmiter & prompte etiam ut possim, quin tu mihi ipsas Sectas, certe præcipuas, digeris & in conspectu ponis? Sed & censebis de quibusdam, censeo: & sic viam ad eligendum sternes. LIPS. Longius ducis : sed sequor, & laudabili cupiditati subsigno. Tres scito universe eas elle, Barbaricam, Italicam, Grecanicam: nondum per homines aut capita, sed nationes & populatim distinctas. Barbaricam dicimus, quæ extra Græciam aut Italiam, & antiquissima quidem, fuit. Quidni antiquissima? cui à primo illo humani generis parente origo: imo à Deo ipso fuit. Quis enim alius Sapientiæ hos radios, nisi ipsa Sapientia primum emilerit? Ille ut benigne imaginem sui homini infudit, sic & animi hæc ornamenta sive adiumenta; & quidem pleniore tunc manu. Nam quis ambiget, quin ille, quem præsentia & alloquio suo dignatus est, qui nondum offenderat, & fruebatur amore divino; qui recens in naralibus magni mundi huius erat; qui inspector cognitorque tot novorum ope-

pr4-

mini

hz.

sill.

ene-

man

BA

iquid

lubet

uam,

Eaelt

quzi

otro-

)e e0

šE's.

48 A-

CA! 4/2

LEC.

AMO-

certit

ades

pam

e Dio-

s yet

COMIN

rde re-

I. LIPSI MANUDUCT. rum colo, terra, mari: quin is, inquam, cognitione varia, & interiore magis, fuerit perfusus? Præsumendum est: atque etiam illud, eumdem labe peccati tenebrosum, lapsu à culmine felicitatis debilitatum, multa clari eius luminis amifisse, quod in priore statu intus lucebar, foris allucebat. Antea ei unum opus, contemplatio, & vivere vix aliud erat, quam cogitare. at postquam felicitate, & eius sede, excidit: labor accessit, & cura corporis, imo dolor & morbi corporis animique: & vix aliud mansit, quam velut è magno igne scintillæ, arque ex occultæ in fomite ingenii, & sub cinere sopitæ. Itaque studio & inquisitione excitandæ, & in flammam aliquam producendæ fuerunt: quo iuvit memoria, itemque

pare pare

lam

Quod

南次的

AUI I

quide

Petut

101g15

gui fa

undat

dami

qui cu

potuit

eiulque

bem,

dzos , .

Petlas , quidquit

Nam de

in primis

ab Abrah

Yates &

tis etiam

ant) & p

हुम्मिन, हर

padlain

(Z010)

elle faite

delirana

BARBA

Lucret.

Vsus, & impigra simul experientia

Sic facta scientia, & per manus tradita: ab ipso quidem filiis (nam quæ pulchrior sirmiorque hereditas potuit?) & inter eos Setho primogenio. Cui curæ etiam suit, ut ad posteros perveniret. cumque audisset, à præsago patre fore, ut mundus aqua & tum igne periret; ipse provide columnas duas destituisse dicitur, alteram lapideam, alteram latericiam: ut illa aquis, hæc igni superesset. In iis, quæ inven-

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. inventa notaque hactenus essent, inscripsisse: & istam quidem absumptam; illam super Flavii Iosephi ævo fuisse. Lib.t. quod eins fide totum hic trado. Miret 3 Antiq. äxei Tolies x # # Sveiáda: Manet vero ad hoc 111. avi in Syria regione. Ita nec communi quidem illa diluvione Sapientia vetus periit; tum adminiculo isto fulta; tum magis certiusque, quia Noachus ille, qui superfuit, annos sexcentos ante inundationem vixerat : atque ita ab Adami posteris, & à patre suo Lamecho, qui cum ipso Adamo vixerat, multa potuit & debuit hausisse. Ab isto iam eiusque stirpe, ut illa per terrarum orbem, sic Sapientia diffusa, in Chaldæos, Ægyptios, Æthiopas, Indos, Persas, Scythas, Gallos, Celtas, & quidquid aliud alibi hominum fuir. Nam de Iudæis quid dicam? certum vel in primis habuisse ac coluisse, iam inde ab Abrahamo patre suo, & Moyse: eique Vates & Sacerdotes præfuisse. Salomonis etiam regis scripta quam hoc ostendunt? & plura aliorum fuisse non ambigimus, etsi ævo sublata. Quin & sectæ paullatim apud cos Essaorum, Sadducæorum, Pharisæorum: qui solet exitus esse sapientiæ senescentis, & pæne dicam delirantis. Sed hæc est illa igitur, quam BARBARAM philosophiam supra, sed Græ-

m,

gis

21-

te

de.

mi-

bat,

pus,

125

tate,

1, 8

cor-

afit,

illz,

11,8

& in-

am 2-

invit

ientia

adita:

chriot

inter

etiam

mque

undus

rovide

alte-

utilla

s, que

ingen-

I. LIPSI MANUDUCT. 26 Græcorum appellatione dixi. Cur enim re ipsa Barbara ? nam & cultæ gentes olim fuerunt, & Græcis ipfis hunc cultum animorum communicarunt. Hæc consensu prisci tradiderunt, quibus cura ævum & res in co veteres novisse:interque cos Clemens Alexandrinus. Φιλοπφία τοίνων, inquit, πολυωφελής τι χέριμα, ποάλαμ αβί मिम्मवन नवहारे विकृतिहा, मा नवे हिमा क्रियो विम्मिनवन्त, Sseen jugeis E' Mwas untinder: Philosophia, res varie utilis, olim quidem viguit apud Barbaros, per gentes sparsim resplendens; postremodenique ad Gracos etiam venit. Idem Augustinus : qui prater Italicos & Ionicos, etiam aliarum gentium philosophos novit & nominat , Atlanticos , Libycos, Ægyptios, Indos, Persas, Chaldaos, Scythas, Gallos, Hispanos. Et Atlanticos intelligit, qui in Africa consederunt, sive Mauritania eius parte : duce Atlante eo delati. quem Saturni fratrem fabu. lantur, & astrologum faciunt, (id non falso) eoque creditum cœlum humeris sustentare. Procopius auctor, ad urbem VVan. Tingim columnas duas albas marmoreas visi, inquibus Punica lingua scriptum: Nos Maurisi, Qui fugimus A FACIE IOSUE FILINUNIS PRA-DONIS. Libyci, quos adiungit, finitimi sunt, ab hac aut alia propagine: nisi & Æthiopum sophos (de quibus statim)

物版

1112

ten

trap

Plex

DIG

Brac

DOB

VIVAN

\$101th Pide.

(De 18,0

SHIP

Clen

Hale,

多种

White

Sports .

capis.

De civ.

ADSTOIC. PHILOS. LIB. I. 27 capis. Iam Ægyptiinoti, corumquesacerdotes, scientiæ & sacrorum simul antistites ac cultores. Ipsæ litteræ factæ hos ingerunt, dum produnt Moysemomni dostrina Ægyptiorum institutum. Neque ita proderent, si damnarent. Et ab illa maxime gente, ob fitus opportunitatem & commerciorum, certum est Philofophiam, eiusque sororem Medicinam, in varias gentes, atque ipsam Græciam translatam. Addit Indos. apud quos duplex genus, Alexandro regi eiusque comitibus notum, & per cos notificatum, Brachmanes, & Germanes. Ita enim Straboni dici video:iterumq; interGermanes, genus quoddam qui Hylobii, quia in filvis Lib.xv. vivune, appellatt. Hos omnes, & dogmata eorum in parte, describit idem : & vide. Clemens Alexandrinus hos uno communi nomine Gymnosophistas appellat, quod idem Apulcius, Solinus, Augustinus alibi, & Strabo: atque addit Clemens: Aiffer 3 remer (30,0000 peser) to 1.500. γένος, οί μβο, Σαρμάναι, αυτών οί ο , Βοαχμάναι καλεμβροι, ή την Σαρμανών οι Α' λλόδιοι συροσαrepoliculpos, Ere wonersoiners, Ere seras exeurir, θέν δραν βάμφιέντων τας φλοτοίς: Duplex Gymnosophistarum genus, alii Sarmana (ita scribuntur, aliver paullo quam Straboni) alii Brachmana dicuntur. Et inter Sarmanus sunt Allobii, (scribendum vero Hylobii,

M

00-

2.

1110

0/2

神

100,

944

(Si)

16

10/0-

iby

1005

1005

, 6

lance

apa.

BOD

meris

chem

07000

tun:

USA

R.E.

e: nifi

totim

capis

I. LIPSI MANUDUCT.

lobii ex re & ex Strabone) qui nec urbes colunt, nec tecta habent, arborum modo foliis vestiti. Itaque hi postremi, veri Gymnosophista sunt :atque ab iis in alios nomen diffusum. Quos tamenetiamapud Lib.tv. Æthiopas Hieronymus agnoscit: Indo-

Tovin.

exili. rum, inquiens, Brachmanes, & Athiopum Gymnosophistas : cui & Philostratus consentit: sed ab aliis vix dissentientes. Nam probabile, ex India in Æthiopiam cum re & nomine suo venisse. Adde caput & doctorem iis fuisse Buddam quendam, quem è latere suo virgo dicebatur generasse. Hieronymoita scriptum: & an ad natalem Evæ è viro virgine, per ambages eunt? Idem Clementi nominatur Buttas, &, ut Deum coli ab iis, tradit. Sequuntur Persa: & cui non cogniti eorum Magi? Chaldai deinde, & ipfi, in calesti maxime scientia, noti: sicut & Scythe, apud Iustinum & Curtium: & denique Druida Gallorum. Neque enim pedem hic figimus, neque opus aut usus est: illud constet, Philosophiam ab orbe condito, & ubique fere orbis fuisse, nec fine directione & numine divino. Conservanda enim semper aliqua semina cælestis & humanæ sapientiæ: etsi in alias, ac malas sæpe, fruges degenerarunt. Illud in hac Barbarica pulchrum corollarium: οποί σαλαιότα τοι τη φιλοσόρ αν (Clemen-

HA

927

101

1610

MI

200

114

this !

A4

Bela

levil

Hirte

tione

rem ?

Denn

quipp

BOCTO

(3461

Toped

chite,

CANCTO

Sime?

問網

Deid !

明

AD STOIC. PHILOS. LIB.I. mentis verba) रेडी की ले के प्रकारिय में रेजावृत्य पारा έφέροντο. άλλ' οι νεώτεςοι την στορ' Ε'λλησιφιλοσό- mate φων , των φιλοτιμίας κινώς το κράτελος, έλεγελικῶς ἄμα ή ἐειςικῶς, εἰς ἡ ἄχεισον 'Εάχνη) φλυa cias : Quod vetustissimi philosophantium, MINIME AD CONTENDENDUM vel disserendum ferebantur : sed HI NOv 1 apud Gracos, ambitione vana éginutili impulsi, reprehendunt & litigant, & ad MERAS INEPTIAS nugasque delabuntur. Non possum, auditor, quin leviter hie sistam, & pulcherrimum institutum laudem. Quo fine tot disputatiunculæ? ad vitam? non faciunt. ad verum? sæpe obruunt. Ad exercitium? hoc non nego: sed quanto utiliora alia, in quibus acuere & producere ingenii hunc mucronem erat? Nam pleraque ista circa verba, & minuta funt : & diu tamen impediunt ac ligant. Ariston olim pulchre, hos tales cum iis comparabat, qui cancros comedunt. nam propter exiguum alimentum, circa crustas & testas diu occupantur. Tale hic. Atqui acuta sunt: Quid dicis? air Seneca. nihilest acutius Epift. arista. Quadam inutilia & inefficacia ipsa subtilitas facit.

bes.

fo-

39.

10-

ud

11-

io.

tus

ces.

2m

C1-

ien-

ge.

2 20

200-

atut

. Se-

60.

1(20

Soy-

e de-

enim

ulus

6010

iffe,

vino.

mina 1030 TUDE. cotol-1 Cle-DICK.

DISSERT. VI.

18 t lym

Alah omo

16 po

imo

oble

201

Olyn

DUS

tide

Utali

Yal23

eqm (

X11

RADIAD

firman

mu

taem

Cleme

acTh

dams

(212)

Mize

Dein

Mit

PORTE !

did

De secta Italica: eius auctore Pythagora: item bonitate, sed non dinturnitate. A liquid de Nigidio, Sextio, & Seneca in hanc inclinatis.

E Barbarica dixi: quæ vicina origini suæ, id est, Deo fuir: sequitur I TALICA, quæ à Barbarica manavit, & proxime ab ea abest. Huius caput Pythagoras: ô magnus, & ingenii iudiciique præstans vir! aut utraque me fallunt. De ævo eius aliquid ambigui aut varii reperio. Plinius: Veneris stella naturam Pythagoram deprehendisse, Olympiade XLII. qui fuit annus urbu GXLII. Is erat Tarquinii Prisci reguantis annus quintus. Dionysius, in Italiam venif. se & docuisse post quinquagesimam Olympiadem : quod esset, Servii Tullii primo regno. Cum co Livius consentit: 1. Tufe. at Cicero leviter dissentit, & regnante Tarquinio Superbo in Italiam venisse, tradit. Hocidem Agellius, ipsis fere verbis, in Chronologia sua. Repetit & alibi IV.Tul. Cicero, Pythagoram in Italia temporibus iisdem fuisse, quibus L. Brutus patriam liberavit. Hæcomnia Olympiadem LIX. aut & Lx. tangunt, qua ista floruisse eum Diogenes prodit. Augustinus, cæpisse

Hik.c.

WILL.

Lib.

AD STOIC. PHILOS, LIB. I. pisse excellere & nosci, eo tempore quo solu- xvitt. ta est captivitas Babylonica: qua fuit O- c.xxxlympias quinquagesima. At Eusebius, viguisse in LXIII, obiisse in LXIX. Hæc omnia cum Pliniana nota ægre confiftere possunt : nisi admodum iuvenis sane, imo puer, stellam illam & cursum eius observavit: quod non probabile. Quia ab illo anno Pliniano, ad dictam LXIX. Olympiadem, anni sunt inter paullo minus octoginta. Atqui vixit dumtaxat totidem annos, ut Heraclides prodidit; aut utalii, nonaginta. An Plinius, fi forte, ex vulgato errore, ad Numæ ævum voluit eum trahere ? quod & ex libri x111. cap. x 111. dicas. Sed de patali terra etiam variant, & alii Samium, alii Tuscum adfirmant. De Etruria, præter Aristoxenum in Diogene, etiam apud Plutar- vix. chum Sulla quidam adfirmat, & apud Conv. Clementem Alexandrinum Aristarchus isus. ac Theopompus. Sed addit idem, quosdam Syrium vel Tyrium origine eum facere, arque ita ad Barbaros relegare. Italiæ equidem hanc gloriam libens afferuerim: sed ubiubi natus, peregrinatus varie est, in Ægyptum ad Memphiticos Epist. phim Heliopolis ... ubi & Oenu- Delfid. phim Heliopolitam audisse Plurarchus, Sonchedum Archipropheram Clemens tradiderunt. Adiit Babylonem etiam , & Per-B 4

ein

otl-

thi

VII.

DHI

adi-

El-

aut

sth.

inst

1. 15

nous

enif. 0.

ulli

atit!

mic

ifu,

ver-

alibi

ribus m li-

LIX

ruille

神

I. LIPSI MANUDUCT. s.3116. Persarum magos, atque adeo Nazarethi Assrii discipulum fuisse, qui nonnullis Ezechiel vates putatur, narrat etfi improbat idem Clemens. Ad Indos & Brachmanas pariter: & dogmatum fimilitudo apparet, alibi declaranda. E an.Flo. Græcis etiam Pherecydem Syrum audivit: & (ut Apuleii verbis dicam) fertur & penes Anaximandrum Milesium naturalia commentatus : nec non & Cretensem Epimenidem , inclutum fatiloquum, & Platonem disciplina gratia sectatus: itemque Leodamantem, Creophylidiscipulum. qui Creophylus memoratur poeta Hom E-RI HOSPES, & amulator canendi fuis-(e. Ubi mirum hercules de Platone, quem liquet tanto posteriorem esse. Puto fuisse, fatiloquum, & piatorem. nam à duplici illa nota Epimenidem describit, & celebrem fuisse oftendit. * Piator autem est, qui purgat lustratque res mulier aut homines : quod munus obiisse, imo inFcRo. instituisse, Epimenides ille traditur. Diogenes: रेर्न्या है में करके कर गांबद में बे रहेंद्र मकि है. eat, ni iseà isposadz: Dicitur & primus domos atque agros expiasse, & templa sacrasse. Exempla etiam piationum eius, apud eumdem, habes. Solonem alii substituunt : sed fine auctore, nec res fuit. Doctores igitur ifti ; & gratulor quod etiam ab Homeri schola unus, illius qui

fe

CH

m

tel

de

183

De

in a

BON

fud

tran

Ron

B.

tin

tons

AD STOIC. PHILOS. LIB.I. fons & caput est, inter Græcos quidem, sapientiæ melioris. Sed à peregrinationibus suis, in Italiam rediit, & quæ didicerat copit docere. Insedit Graciam, qua Magna dicta est, eamque privatim & publice (ait Cicero) prastantissimis & institutis, & artibus exornavit. Instituta observa. quia rempublicam ipse & adseclæ eius vel maxime curarunt, imo & rexerunt : veri Philosophi, necad umbram aut otium, fed rem & actionem facti. In tanta autem excellentia doctrinæ, modestia mirifica fuit. ac primus ipse apud * Polycratem Samium tyrannū, cum alii eius studii ad id tempus Sophi sive Sapien- Phliates appellati effent, repudiavit nomen, forum. Deo uni id convenire adserens, & Philo. sophum se est, novo tune nomine, professus. quod deinceps à tanto exemplo in usu fuit. Crotone, Metaponti, Tarenti atquein iis locis vixit, cœtusque invenum habuit (ait Livius) amulantium Lib.s. studia doctrina. Nec pauciores sexcentis erant, qui ad eum undique, & ab ipsa Roma, confluebant: ac qui auditione illa dignati erant, scribebant suis, tanquam nimium aliquod magnum adepti. Domum eius, Cereris templum appellabant; vicum in quo ea sita, Museum. Et vero ex hac * Pridomo præstantissimi philosophi, * me ma viardpar, profecti: qui non in partes sectal- rorum.

es

110

0-

够

10-

2.

16.

20 qui

I. LIPSI MANUDUCT. que secti, sed conspiratione laudabili opinionum & sensuum, patriam suam & orbem terræ, pro se quisque illustrarunt. Zaleuci Charondaque Leges laudantur (air Seneca:) hinon in foro, nec in consultorum atrio, sed in Pythagora tacito illo sanctoque secessu didicerunt iura, qua florenti tunc Sicilia, & per Italiam Gracia ponerent. De quibus Laertius pariter: Hone's भी में I'ranius ampraoud nanes का में άγαθε άνδρας, άτὰρη Ζάλουκον η Χαρώνδαν δού νομοθέτας: Multos per Italiam doctos bonosque viros effecisse, etiam Zaleucum & Charondam legistatores. Quid Archytam Tarentinum? qui septem annos patrie prefait, cum alii non nisi annu ex lege possent: didem in Philosophia plurima commentatus, quorum fragmenta ad nos pauca venerunt, numquam fine laude, vel admiratione potius, legenda. Ab cadem schola Empedocles , Epicharmus, Alemaon, Hippasus, Philolaus, Eudoxus: Hieron. quos Laertius dabit. Fuere & Archippus & Lysis, qui ex Italia profugi, Thebis scholas habuere: ac Lysidis discipulus, magnus ille Epominandas. Fuit & Timaus Locrensis, Platoni laudatus, qui in Dialogum eius nominis, è libro huius de Mundi anima, multa transtulit sive transscripsit. Quod alii ad Philolaum trahunt: à cuius heredibus scripta eme-

& Sui-

Epitt. adv. Ruffin.

Epift.

Ilt,

201

Dag

tig

10.

Da

04

A)

Dog

CIS,

Ili o

115

Du

Ari

AD STOIC PHILOS. LIB. I. rit, atque ita sit usus. Obiecit Timon, Lib.iti apud Agellium:

Πολλών δι άρχυείων ολίγω πλλάξαο Βίδλον,

10m &

rupt.

10:107 n/al-

o illo

e 80-

4000

ter:

司等 n cen

s 60 -

W C

tam

tra-

est';

· [110

105

211-

Ab

mas,

XXX:

thus

115,

Ti-

in

1115

140

1111

ne-

116

Ο τθον απαρχόμινος * προκο Γράφην εδιδέχ 3ης. Laer-Sed quod ad discipulos, enumerare lon- tio hee gum fir : dico non mediæ, fed vel prime fic leillius classis. Claudiano Mamerto nomi- genda. nantur, præter dictos, Eromenes Taren- De ftat. tinus , Aristeus , Gorgiades , Diodorus , An.c. quos fama & scriptis claruisse oftendit: 10. Stobao, Clinias, Crito, Callicratidas, Damippus, Diotogenes, Ecphantes, Hipparchus, Hippodamus, Metopus, Moderatus, Onatus, Polus Lucanus, Pempelus, Peri-Hyone mulier, Stenidas, Theages, Teles. Et fragmenta horum in eo habes, cur non ab aliquo, cum ceteris Pythagoricis, collecta aur colligenda? Videas in iis omnia plena sapientiæ, & cui gravitas, probitas, arque ipsa virtus inserta. Duo sunt etiam extra ordinem dicendi: Aristoxenus Tarentinus, qui Aristorelem Suidas. ipsum audiit; sed offensus, quod Theophrastum in schola sibi præposuisser, eum mortuum insectatus est. Fuerar antea auditor Xenophili Pythagorici: & varia huius dogmatis reliquit, inter alia, Sententias eg ApophthegmataPythagora,quorum particulæ in Scobæo. Alter Ocellus Lucanus. Pythagoræipsius auditor. qui Platoni laudarur in epistola ad Archy- Lacres

tam,

I. LIPSI MANUDUCT. De mu- tam, nominatur Philoni Iudxo, Luciacorrup. no : & liber hodie sane doctus exstat De universi natura. Item tertius etiam est, de quo tria verba. Nam Teletem supra nominavi, & in numero posui: meretur excerpi, siquid è scriptis eius (apud Stobæum) possum iudicare. Insignis vir fuit, & miror nusquam aliter celebrari. Ex ipso hoc colligo, Italum gente, Thebis tamen exsulem vixisse, tempore Antigoni regis, cum Stilpone Philosopho, aut non diu post illum. Fragmenta, tt tetigi, in Stobæo, symbola optimæ mentis. Sed de ipso Pythagora quæri video, scripseritne? Negat Plutarchus clare: sandro. Neque Pythagoras SCRIPSIT QUID-QUAM, neque Socrates, Arcesilaus, Carneades, PHILOSOPHORUM GRA-VISSIMI. Idem Iosephus: Airiuspi ous 31. Co. tra Ap. (Hu Day ops) is it o porton ei tau out exmua : Ipfins pion. Pythagora nullum scriptum sirmiter recipitur. Claudianus Mamertus: Pythago-MI. De Stat. A. ra, quia NI HILipsescriptita y Enim.c. RIT, à posteris quarenda sententia est. LII. Et Hieronymo cum Ruffinus obiecisset, temere eum Pythagoræ scriptaaffinxisse: divertit alio, & parum constanter id affirmat. Laertius tamen ludere etiam eos censet, qui nihil adsirmant scripsisco, E"vioi how, inquit, Huday bear pulde in Katahiπειν ζύχεαμμά φασι, διαπώζοντις: quasi ali-

84

ia

to

QU

tes

BO

M

Mo

120

100

&

983

ter

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. 37 ter in noto confessoque esset. Ipse autem tria eius volumina recenset, Dodrinale, Politicum, Physicum. Plinius, Proclus arquealii, alia eius citant: arque etlamnunc Aurea carmina circumferuntur, Hieronymo χυσα παραγέλυμτα dicta: Adv. quæ etiam lamblichus, ut idem ait, latif- Ruffin, simo opere est commentatus. Citatur & Stobæo sæpius: eth revera ego ad priores inclino, germanum etus scriptum nullum fuisse, sedà discipulis sub magno illo nomine quædam divulgata. AuD. Miratum me debeo dicere, te sic exanimo (ita observavi) diffundi in eius viri laudes. Lips. Prorsus ex animo; & iudicio tamen, nisi fallor. Multi mihi & boni suffragantur. ut Cicero: Pytha- IV. goras prastanti sapientia, & nobilitate. Ubi tamen de nobilitate hæreo, nisi siquam doctrina paravit : nam à genere non fuit. Idem Cicero: Pythagoras on 11. de Plato, locupletissimi auctores. Apuleius: 11.Flo. Vir ingenio ingenti, ac profecto, sup RA CAPTUM HOMINIS, animi auguftior. Condignum hoc illo est: sicut istud Flavis Iosephi. Πυθαγόρας ο Σάμιος άρ- Contra अवांवड केंग , कवकांव है में कि किशों के हैं विम कि कि किया मर्था-Tur imenantulios dicregneir Tu філотоцитачточ, & proven equands ra was huir snabs bur, and is Znamins autavientaliss regunulios: Pythagoras Samius inter veteres, qui SAPIEN-

MA. Itat

1m

11.

ne-

old

TIE

The

6-

11-

10,

61

0.

01

[9]

at-

游

1888 lola

COD

81

Mer

20

per Æt

tun · 印號

Sed

id el

tra n

din

biger

post

geni

1 2 iple.

care

Cice

梅

H

TIA & erga Deum PIETATE, censendus est omnes qui u NQUAM philosophati funt excedere; is, dico, Pythagoras palam non solum novit nostra & Iudeorum instituta, sed etiam in multis secur us EA & amulatus est. Et addit Hermippum auctorem, qui in vita eius prodidit, multa à Iudeis in suam Philosophiam. transtulisse. Quis abnuer, qui illa pauca etiam, reliqua nobis, lustrabit & examinabit? Illud autem Clementi traditum, nescio an admittendum, circumeisum & recutitum Indaico ricu fuisse. Alius viderit. hoc nunc in viri laudem iure traham, quod ille ipse Plato, nihil ab hac secta, vel paullum devius, Pythagoris-. Me- fat. Quod & Aristoteles asserit : 433 τάς εξημήνας φιλοσορίας, ή Πλάτωνος επιρένετο किंदिर मित्रस्य में में मि मार्थि हिंगे पिर निया रे किंदिर वेसक्रिक्ष उठ्यं ज्ये हैं दिश्य स्वत्ये में 1' स्वर्गाध्ये दे दूर्णण्य φιλισοφία: Post has iam dictas philosophias, Platonis supervenit commentatio: in multis quide adsecla & Pythagoreorum comes, tamen & propria quedam, seorsim ab Italica, habens. Atque hæc, quod indignere, ram laudabilis secta, acriter quidem, sed non din viguit: & scholam eins durasse non nisi ad nonam & decimam generationem, Laertius scripfit. Quæ Græce concepta, Key aure to σύς ημα δίεμενε μέχει χυείον creanistes. Una, inquam, voce novemdecim

Apul.

AD STOIC. PHILOS. LIB.I. 39 decim ista generationes sive Ætates copulantur, temporum fædo errore. Nam addit ipse extremos fuisse, quos Aristoxenus viderit, Xenophilus atque alii, ex Philolai & Euryti disciplina. At vero isti compares aut leviter suppares Aristotelis & Alexandri avo: quomodo igitur tot Ætates? Enimvero ipse Diogenes numerat ab Olymdiade L x: & age, produc ad cxx. quo censere licet eos dictos pervenisse. Si communi more Farede sive Ætates triginta annis definis; vides quan. tum abes. Itaque verius divisim legi, Errea no d'éva, & accipere novem vel decem. Sed notes etiam, dixisse Laertium ousmus, id est, collegium & corpus illud non ultra mansisse. nam quin singuli & sparsi din postea suerint, non est tortassis ambigendum. Sed publice igitur statim post Socraticum illum fætum, ut est ingeniorum * xauroropia, desita & emortua * Inilla Pythagorica secta, etiam in Italia novaipsa. ubitamen, longo intervallo, revo di ftucare conatus P. Nigidius Figulus, de quo Cicero: Denique sic indico, post illos no- Devnibiles Pythagoreos, quorum disciplina ex- verso. stincta est quodammodo, cum in Italia Siciliaque viguisset, hunc exstitisse, qui illam renovaret: etsi communius verba Ciceronis accipi, de Naturæ scientia polse, non eo negatum. Sub Augusti dein-

cen-

beot as

UTHIN

TUS

mip-

digit,

biam

pau-

exa-

tadi.

umet-

e. A.

idem

bilab

gorij.

成功

7 ditt

त्रीवश

1/2000

かいかり

播制.

omes,

114-

gere,

fed

Ale

atio.

COD-

10101

I. LIPSI MANUDUCT. de avum P. Sextius pater exortus eft, qui huc inclinavit : sed & post eum Seneca noster. Ipse de se : Non pudebiz fateri, quem iuveni mihi amorem Pythagora iniecerit Sotion. Docebat quare ille animalibus abstinuisset, quare postea Sextius. Dissimilis utrique caussa erat, sed utrique magnifica. Enimyero ad Sextium istum, Eusebii notam in Chronico traho, quæ est quadragesimosecundo Augusti anno. Ibi scriptum : Xistus Pythagoricus philosophus nascitur. Pravus, aut nullus, hic Xistus: & in meo scripto codice Sextus. è quo nihil ambigo Sextium rescribere. Quia enim animalibus abstinuit, habitus vulgo eius sectæ : etsi Seneca contra tendit. Nam alibi: Lectus est deinde liber Q. Sextii patris, magni viri, siquid mihi credis, & licet negent, Stoici. Vides? Stoicum ipse vult : at negant alii, & Pythagoricum, inquit, censent. Sed de ipso plura ad Senecam. Visa igitur caput tollere hæc secta, sed conatu invalido, statimque bona fide corruit & defecit. Seneca: Pythagorica illainvidiosa turba schola praceptorem non invenit. Heu bona tam parum vivacia aut firma effe! Atquiniterum repeto, non aliam sectam vel auctores (nec Stoicos excipio) videri mihi magis ad Pruden-

tiam & Sapientiam ivisse.

Epia.

EXIV.

Epift.

CYLLI.

Nat. Queft.

DIS-

Tres (

da:

quide

fere p

pellan

atque

facien

alifol

DOSOI

1QTC 20

fina,

Hefood

pientiz

fta pro

relis m

flins co

puts,

Te 6000

Beser

MINIS

AD STOIC. PHILOS. LIB.I.

DISSERT. VII.

tus eft,

um Se. udebit

Pytha-

ire illu

tea Sex-, fed u.

ext细胞

cotta-

0 A4-

Pytha-

15, 200

000 00-

21128

ous ab-

e: etli

Ledus

enivit, Stoi-

negant

enlent.

ile igi-

conato

orrait

Dain.

075 173-

12 20:

non

01005

iden.

D'15-

Tres Gracanica Philosophia partes, an se-Eta: ac primo de Poetica.

ERTIA porro natio Philosophorum, GRACANICA elt : etfi vix scio an hoc nomen iure tueatur. Non quidem ex aste. nam & multi eorum ac fere primi, exteri aut Barbari (ut ipfi appellant) fuere: in Græcia tamen vixere, atque eos docuere. Triplex hæc iterum facienda, Poetica, Ionica, Eleatica : etfi alii solam Ionicam recensere contenti, sed nos ordinem amamus, & discrimen hoc iure adnotamus. Poetica est illa vetustissima, in qua Musæus, Linus, Orpheus, Hesiodus, Homerus: quos certum sapientiæ studia coluisse, & largiter hausta propagasse, sed versu; & fabellarum velis multa texisse. Nam id ævi augustius censebant, & maiestati rerum aprius, carminibus complecti, & grandiore sono efferre : quod mutavit primus Pherecydes Pythagoræ doctor, versuum nexu repudiato, conscribere ausus passivis verbis, ut Apuleius loquitur, id est, solu- 11.Flor. tis arque vulgatis. Sed inter istos, incredibile est quantum unus Homerus emineat: cui palmam ingeniorum, ab omni avo, iure meritissimo Plinius adiu-

dicar

I. LIPSI MANUDUCT. dicat : cuius immortalem calestemque naturam Fabius veneratur & suspicit: cui ipfe Democritus hoc elogium tribuit. O'uneus obnus haxar Draghous, imiur normord realling to was relow, des * & never de Selas nis aquerias obsens son soca ni nalà im ippasse-र्ज : Homerus naturam sortitus divinam variorum carminum ornatum fabricatus est: neque est profecto sine DIVINA ET GENIALI NATURA tanta Sapientia & Elegantia versus facere. Nota mihi De Mu. nunc de Sapientia. neque enim, ut Plutarchus ait, quisquam existimet voluptati tantum illa composita: anà 38 Raboness 60 νές έγκεκουμωθός τοις έπεσι: sed vero altior profundiorque mens Gintellectus occulitur in iu versibus. Quæ eruenda scilicet est, sed non nisiabeo, qui ipse mentem Sapientia tinctam haber. Ideo Plato cenfuit, & deir cos amuntes à oppias omnemois emπίπθεν ποιάμασιν, ίνα μά μύθες διάσαμπο γράφειν tuesa: non debere qui initiati nondum sapientia, incidere in Homerica poemata, ne fabellas censeant Heroem illum scribere. Neque hercules scripsit, sed ut arcanis sacrisque vela solent oppandi & aulæa, sic ipse à primo profanorum aspectu subduxit altiora dogmata, & fabularum oppanso quodam texit. Atque ut divina omittam (quæ in eo examinanti mitifica, & ad sublimem nostramque verita-

Rife &

134

80

gun

Bec

loob

翻

mat

De!

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. tem propinqua) ad mores & Ethicam tamen palam conducit. & ut Bafilii verbis utar, naou più moinore the O' unpo aperis 650 la aj-४०६, मुं कर्षण का वेगाफी कहांड कराद कर्मन है, का हाने कर्मन्त्र प्रश omnis poesis Homeri laudatio Virtutis est, en omnia ipse eo dirigit, nisi siquid parergum & ornatus causa accedit. Satis, etfi nec satis, de Homero, & Poetica philosophia : è qua fructum hunc capere, non nisi magni viri est, & ztate iudicioque maturi.

Walton A

oldit:

m til-

TIM

634

りたは

DIMEN

MATH

LET

MEHA

mihi n Pla-

uptati nok to

altion

aliter

et elt, m Sa.

o cen-

哪班

1927an

magn

mata,

ribert.

canis

1/22

· Cub.

n op.

ivina

pilit.

celità.

CCEL

DISSERT. VIII.

De Ionica Philosophia, & Thalete auctore: de successione eius, atque examinati Sidonii quidam versus. de Socrate, & ab eo sectis. eaque in Tabula proposita.

TENIO ad Ionicam : quæ nomen & numerum præcipue habuit. cui initium Thales dedit : & quos ei apponunt septem Sapientes. Deillo Iustinus Martyr, & Diogenes, weg or f quoinns qua- Adv. στφίας άρξαι: primum Naturalem philoso- Gentes. phiam incohasse. Atqueidem primus (apud Gracos) Astrologia secreta rimatus, ab codem Diogene traditur, & Solis deliquia conversionesque notasse. Hæc omnia nullo pracettore usus, nisi quod cum Ægyptiis sacerdotibus, eo profectus, familiariter est versatus. Itaque hunc quoque haufiffe

I. LIPSI MANUDUCT. fisse è fonte Barbarico verum est : imo ipsum fuisse Barbarum plerique asserunt, è Phonice oriundum, Iudae finitima, & cum Neleo patre Miletum migraffe, ibique civem adscitum. Obiit Olymp. LVIII. Successit ei Anaximander Milefius : huic Anaximenes Milesius : huic Anaxagoras Clazomenius. qui PRIMUS scholam è Mileto Athenas traduxit, ut Clemens notat, & initium dedit nobili huic Philosophiæ domicilio : etsi Diogenes hoc adtribuit Archelao, qui mox successit. Sed fortasse parum cogitato. nam ipse in vita Anaxagoræ, triginta annos eum Athenis egisse, idque à vicesimo ætatis anno, adfirmat: denique Lampsaci obiisse. quando igitur Mileti docuerit, sederitque ? Ei successor Archelaus Azheniensis, consensu omnium Socratis præceptor. Omnium dixi, quos equidem viderim. solum Sidonium excipio, qui in hac decantata successione aliquid mutat aut turbat. Nam ita scribit, ubi ex proposito eam exsequitur:

loni

gam

accu

pres

hoc

Sed

alig

doa

Aro

te il

Mea

Arch

Tevel

2108

ctor

illan

ting

Carm.

Quartus Anaxagoras Thaletica dogmata servat.

Iunior huic iunctus residet collega, sed

Materiam cunclis creaturis aera credens.

Post hos Arcesilas divina mente patratam. Con-

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. Coniicit hanc molem , confectam partibus illis

Quas Atomos vocat ipse leves. Socratica post hunc

Secta micat.

no I-

runt,

uma,

raffe,

ymp.

Mile.

hoic

MUS

U

obili

Dio-

mox

110.

4 ATT-

efime

201

esit,

& A.

PATIS

qui-

ip101

quid

ubi

ma.

fed

CAG.

tta:

Cat.

Quid hocest? in numero simul, & perfonis, variat. Primum, Iuniorum collegam quem appellat? Archelaum censet accuratissimus & doctissimus eius interpres: & caussam habet, quia Plutarchus hoc ipsum de Aere, adscribit Archelao. Lib.t. Sed Arcesilas igitur ille quis est? nemo cir.cap. alius interposuit, & omnes Archelaum 111. doctorem Socratis fecerunt. Nec sane Arcesilas ullus innotuit in hoc cotu, ante illum Academicum, de quo statim. Mea sententia, collega ille iunior non sit Archelaus, sed Diogenes Apolloniates, qui revera condiscipulus & collega Anaxagoræ apud Anaximenem fuit. Clare auctor in eins vita Laertius : qui & iplam . illam de Aere sententiam adscribit. 76176 a sea, nunskulpor is a earstulpor, furnindrestat ist ubouwr: Aerem, densum vel rarum sadum, genitorem esse mundorum. sinon legendum M's a nous : que in mundo. Convenit in hunc magis , quam Archelaum. qui quomodo collega sui doctoris? quomodo iundus ei resideat ? que Sidonius notificando huic scripsit. Sed nihilominus in Arcesila hæremus, expediamnc?

ne? fortiter, & Archelaum, non nolente versu, rescribam. Nonne hoc melius, in sententia Archelai aliquid labi
Sidonium, quam toto homine aberrare?
Nam hoc de Atomis, nemo istis, sed Democrito & eius ligurritori Epicuro delegavit. Ergo ista secta Ionica, & hactenus simplex, atque in Physicis dedita tantum. Socrates superventt, qui, ut hoc
quoque cum Sidonio,

Ad mores hominum limandos transtulit usum:

Ethica introduxit. id est, quod aiunt, de cælo ad terras Philosophum devocavir. Magnum virum fuisse, credere tot magnis viris par est : sed ipse monumenta ingenii sui, præter discipulos, nulla reliquit. Isti plures fuere, doctrina seriptisque nobiles : & qui velut officinas sapientiæ plurifariam instruxere. hoc capite iam sectæ natæ, & tanquam ex alto vertice aquarum divortia: quas recensere, vereorut longum sit, & cum tui tædio, mi Auditor. Aud. Meone? iamdiu aveo perdiseere. Adivi enim: sed ut in labyrintho confusas semitas implexasque video, & vestigia statim reduco. Theseum te mihi præbe, & filum dirige secuturo. Li P. Imo poteras hoc absque Theseo. etsi alii, fateor,

on nod labi etrare? ed De-dele-hactea tant hoc aftulit nt, de caville (manenta nulla a scricinas Ab quality quality com deo divi 1001

SOCRATES.

ARISTIPPUS. Xenophon. Æschines. PHADO Eliensis: Cyrenaicus: à à quo Eliaci. quo Cyrenaici.

Plistanus. Anchipylus. Moschus.

Euclides Megarensis: à quo Megarici, qui sidem Eristici, & quibusdam Dialectici.

Arete Ptolo- Antifilia. maus. pater.

Menedemus Asclepiades
Epitimedes Eretriensis: Phliasius.
Cyrenaus. à quo Eretrici.

Eubulides Clitomachus Stilpo Me. Milesius. Thurius. garensis.

Aristippus Metrodida-Gos. illius filius, discipulus, successor.

Parabates Cyrenaus.

Alexinus Apollonius Eliensis. Cronus.

Theodorus
A'Deos,
postea
Deos,

Hegesias Anniceris
Peisitha- Cyrenaus:
natos: à à quo Anniquo He- ceria. de qua
gesiaca etiam Strasecta. bo Lib.xyii.

Diodorus Cronus.

PLATO Atheniensis.

eusipp... Atheniensis, forore nepos Planis. Aristoteles Stagirites:

nocrates Chalcedo-

Theophrastus Eresius.

lemo Atheniensis.

Strato Lam- Demetrius eius uxor.
psacenus. Phalereus.

tes Athe- Crantor ensis Solensis. Lycon Troadensis.

Renus Verus Acaemia: & in Plaonis præceptis isti nanserut. sed Cranoris discipulus Aristo Ceus.

Critolaus Phaselites.

Diodorus.

En Boriinites, recta

IS.

Arcesilaus, auctor secundæ, sive Mediæ suit. patria Pitaneus ex Æolide. Latinis est Arcesilas. ANTISTHENES Atheniensis, matre Phrygia: à quo Cynici.

Diogenes Sinopensis:

Monimus Crates Onesicritus Syracusius. Thebanus. Æginensis.

Hipparchia Metrocles Zeno Menippus eius uxor. huius Cittiaus, Phænifrater. à quo cius.

ZENO Menippu Cittiaus, Phænià quo cius. Stoici: de quibus seorsim mox dicam &c diducam.

Lacydes Cyreneus: quem Nova Academia auctorem bis terque Laërtius facit. falso, si Tullium, & Clementem, Empiricum, aliosque audis.

Telecles.

Euander.

Hegfinus Pergamenus Laërtio.qui est Clementi Hegesilaus.

Carneades Cyreneus, verus auctor Nova Academia: quartus, ut Cicero, ab Arcesila.

Cli:omachus Carthaginiensis.

Philo, & Charmidas: qui QUARTAM instituerunt. Empiricus aperte, & ex Cicerone.

Antiochus, auctor Quinta. idem Empiricus.

A teot Lacri buit, di igi MA los au

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. 47
teor, carptim & breviter tangunt;
Laertius, qui ex professo voluit aut debuit, neglegens vel inconstans suit. Audi igitur, sive potius vide, STEMMA SOCRATICUM, & eius ramulos aut slexus.

[Hic inseritur Tabula Stemmatis Socratici.]

DISSERT. IX.

& Epici

drinus p

todis, el

ticos: &

mutan

nomen

poliso

quam

distal

direct

celling

XII

Secta Eleatica, & variatio in auctore.

Confundi cum aliis à quibusdam. Successio in tabella.

TX.A.

TIDISTI oculis Ionicam successionem, mi Auditor: tertia EleA-TICA superest. de qua Cicero: Omitto & illa qua relicta iam videntur, & Herillum, qui in cognitione & scientia summum bonum ponit. qui cum Zenonis auditor esset, vides quantum ab eo dissenserit, & quam non multum à Platone Megarici, quorum fuit nobilis disciplina: cuius, ut scriptum video, princeps Xenophanes, quem modo nominavi: deinde eum secuti Parmenides & Zeno. itaque ab his Eleatici Philosophi nominabantur. Euclides, Socratis discipulus, Megareus; à quo iidem illi Megarici dicti, qui id bonum solum esse dicebant, quod esset unum. In quibus verbis de Herillo quod notat, verum est: & è Stoico nostro Stemmate liquet, itemque Laertio in eius vita. Sed de Xenophane nodum haber, quod sequitur: Principem eum disciplina Megarica fuisse. Imo Euclides ille fuit, quod ipse subdit, & Tabula nostra dicit: Eleatica autem caput Zenophanem Colophonium, qui tempore Hieronis regis Siculi fuit,

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. & Epicharmi poetæ, Clemens Alexandrinus palam facit. Nisi ea mens Cicesudmu ronis, consentire fere Megaricos en Elealan. Suc ticos: & quamquam nomen ab Euclide mutarunt, rem fuisse à Xenophane; etsi nomen sectæ tunc datum à duobus discipulis qui Eleates erant: Parmenide, inquam, & Zenone. Siquis melius, audiatur. Ceterum, nostro sensu, Eleatica diversa est à Megarica : & ortum successumque hunc haber.

XENOPHANES Colophonius.

Parmenides Eleates.

Melissus Samius.

Zeno Eleates.

Leucippus Eleates.

Democritus Abderites.

Protagoras Abde- Metrodorus Chirites. 245.

> Diogenes Smyrnaus. Anaxarchus Abderites.

Pyrro Eliensis. Nausiphanes.

Epicurus.

Hi

BCT.

facceffio-ELEA! o: Omitto 1, 6 He.

entia am-CHARLE ANo distante. atone Me.

lina: cu-Xenophade eum !ue ab bu

ur. Post (egartus; wild by-

et anum. od notat, emmare ita. Sed

d lequi-Legarica od iple Elestica

Miss, diffait,

I. LIPSI MANUDUCT. Hi sunt Eleatici, etsi quidam paullo aliter disponunt : sed ego cum alios , tum Clementem maxime sum secutus. Video Laertium, quid Laertium? maiorem auctorem Strabonem, cum Italica five Pychagorica secta hanc confundere: an quia Parmenides & Zeno Itali fuerunt? Nam Elea five Velia in Lucanis est: & ab istis Eleatici dicti. Tamen dogmata valde diversa sunt, & mihi placeat separari. Satis de Gracanica: quam Varro quidem attollit, & magno elogio, Canam veritatem Attica Philosophia alumnam facit: sed tamen eius apices nonne vides Barbaros fuisse? Orpheum è Thracia; Homerum ex Ægypto, ut plerique, certe in ea doctum, ut omnes; Thaletem è Phœnicia, Zenonem ex eadem; multos ex Africa. Imo unæ Cyrenæ plures dederunt, quam ipsæ Athenæ: & nobiles magnosque. Ex autem Ægypto finitimæ, & hæc Indææ: denique, uno verbo, ab · Oriente sapientia orta. Ideo, inquit 1.3tro. Clemens, Kai o Pomos naea nanaiois pinosopias, ώς Ε' βραϊκός κι ανιγματώδης. Rex χυλογίας γ' έν κασάζοντο, ή παραινετικώ, ή ώφελιμωτάτω: modus priscis philosophandi velut Hebraicus, & anigmaticus. nam breviloquentiam amplectebantur, que admonitioni convenit, & est utilissima. Habes de Sectis, quod sufficit: nec enim omnia: & Varro

AD

Varro

no, qu

Vtroa

tatus adve

das

ALG

ret, dice

Ston

OTHE

Oll

問題

61

TO

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. 51 Varro apud Augustinum valde plures collegit. Ex triplici enim primario Bo- De Cino, quod alii in Animo, alii Corpore, alii xix.c.s, Vtroque ponebant, Varro subtiliter scrutatus, tam multam dogmatum varietatem advertit, ut ad ducentas octoginta octo Se-Etas, non que iam essent, sed esse possent, adhibens differentias quasdam, perveniret. Quomodo autem, idem Augustinus dicet: vide si lubet.

aullo ali-

os , tom

is. Video

orem au-

alive Py.

: 20 quia

if Nam

k ab istis

a valde

rari. Saquidem

o verda-

m facit:

es Bar. ia; Ho-

certein

è Pha-

los ex

s dede-

es ma-

inma,

bo, 20

inguit until, 10 7 1 ratus

DOHERnitions

12: 80 /2110

DISSERT. X.

Stoici obiter laudati, eorum successio: én de auctore ipso Zenone.

C Toicos in hac recensione requiri à te Diamdiu scio: sed dilatos à me, non omissos. Caussa, quia seorsim dare placuit, Philosophorum (pro meo sensu) maximos optimosque i ideoque seorsim, & in sua Tabula, dabo apices eorum, & qui familiam hanc, ut sic loquar, duxerunt. Caput omnium,

AD .

uns. [

Zene (

fed qu

hocu

THE E

mone ce Ph

CCTO!

noni .

柳椒

Zeno C bilin, I

C 10200

mis, a

Kinns

五百 降日河 克田河 五日

ZENO Cittieus.

Persaus. Erillus, Cleanthes Aristo Athenoqui de- Assius. Chius. dorus fecit. Solensis.

Spharus Bosphoranus.

Chrysippus Solensis.

Diogenes Ba- Zeno Sidonius. bylonius.

Antipater Sidonius.

Zanodotus.

Panatius.

Posidonius. Asclepiodotus. Apollonius.

Et plures. quorum nomina facilius, quam successionem aut ævum, certo dare. Ergo quosdam disfero, istos levi luce Perfusurus. Zeno ductor est, qui Cratetis Cynici auditor, verecundia probibitus, ne in illam impudentiam (Diogenis verba) se daret. Itaque dogmata fere tenuit, sed leviterà vitæ genere & habituabivit. Is patria Cittieus suit, idest, è Cittio Cypri opidulo, ad mare, ortus. Strabo: Kitnor, ext suffic un algón. entos si Zluiar, è f Etainic cipicaus apperime: Cittium, habet portum qui claudi potest. il. linc

Lib.

AD STOIC. PHILOS. LIB.I. linc ortus Zeno, Stoica secta dux er princeps. Diogenes: Zhow Kandle, Son Kumpou Modious Tos E' Mlwing, Politikas imolkes ighnotos: Zeno Cittieus, è Cypriopidulo Gracanico, sed quod Phænicas incolas habuit. Suidas hocipfum: Poivig 3 imenting (Zhrwy) on Dois vines smoiner to modizais sy everto: Pænus cognomine dictus est (Zeno) quoniam Pæni Grece Phænices) incola opiduli fuerunt. Cicero huc spectat, aus qui apud eum Zenoni illudunt: Tuus ille Poenu Lus Iv. De (scis enim Cittieos, clientes tuos, è Pænicia Finib. profectos) verba versare cæpit. Et alibi: Zeno Cittieus, advena quidam, & igno- v.Tufe. bilis. Illudunt, in quo iure glorietur ipie. è maioribus esse Syris, & ludææ finitimis, à quo tractu sapientia in alias oras, ut dixi, diffusa. E qua autem Poniciæ parte? Sidone, ut opinor. ex Diogene: A's remojouuro of dura is oi de Didavi Kilnes: In Ze-Afficiebantur erga Zenonem etiam Cittiei, nonc. qui in Sidone erant. Ut appareat, eam gentem, sive familiam amplam, colonias emissile, & illam à se in Cypro urbeculam dixisse. Patria ergo talis : quis ipse? peregregius : factis, verbis, fcriptis laudatus, & laudandus. Vita continens, adstricta, & austeritati atque inopiæ propior: & quod in Decreto publico Athemensium perscribitur, aurea corona donatus (raro in id genus hominum honore) C 3 914104 =

Atheno-

dorus

Solenfis.

us So-

nius.

omins.

acilius,

erro da-

levila-

eft, qui

aia pro-

Dioge-

ata fere

k habiidelt, è

ortus.

den Tie

ne: Cit-

पर्धा. ही.

tend five a

Meto

poll

tam

feci

Na

lege

Cra

cité

a,

dile

Sep

in C

Yerb

901 Solen

dem

àin

lete

Den

ten

DO

14 I. LIPSI MANUDUCT. quia vitam suam exemplar omnibus proponebat, CONSENTANEAM VERBIS ac dostrina. O vere philosophum! & qui paratis opibus donisque abstinuit, imosprevit. Nam rex Antigonus Gonatas (inter bonos magnosque ponendus) ixpe ad hunc visendum, audiendum, fruendum Athenas venit: ad se præmiis evocavit: numquam movit. Itaque dicere solitus rogantibus, Curillum ante omnes suspiceret? Quia, inquit, multa me & magna sapius offerente, nunquam neque elatus neque humilis apparuit. Vulc dictum, mansisse in tenore & æquilibrio illo animi, in sola virtute fundati. Itaque illo mortuo, idem rex proclamavit: Quale theatrum perdidi? Sed quamquam in amicitia hac regis, & totius populi affectu, pauper perseveravit, uno an nullo servo contentus? De uno, Diogenes suad at, qui aliquando percussisse servum in furto deprehensum narrat : de nullo Consol. Seneca, qui satis adfirmate? Vnum fuifexis. se Homero servum, NULLUM ZENO-NI, à quo capit Stoicorum rigida & virilis sapientia, SATIS CONSTAT: Ne dubitari quidem vult: esto, faveo & credo. Vita, moribus, sermone, habitu, severum vel, prave interpretantibus, austerum fuisse autumant : nifi si in convivio & potu: ubi remittebat, & detende-

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. rendebatur. Omisi dicere, de initio eius five aditu ad Philosophiam: qui ab iniuria Fortunæ, aut verius beneficio fuit. Mercator enim, & dives (ad milletalenta possedisse dicitur) Athenas venit, purpuram è Tyro vænalem vexit: naufragium fecit, & in portum Philosophiæ venir. Nam cum Athenis mæftus versaretur, legere cepit, rogare, discere, denique Crateti adhærere : annos iam natus circiter triginta. Vixit autem nonaginta o-Ho, ut plerique tradunt; ut Persæus eius discipulus, dumtaxat * septuagintaduos. * Ipse-Sepultus publice, ex decreto Atheniensiu, met in in Ceramico: Diogeni traditum, in quo & ad Anverba Decreti. Pausanias non pugnat, tigoni, qui monumentum Zenonis, & Chrysippi octoge-Solensis, extra urbem ponit, prope Aca- se seridemiam: quia duplex scilicet Ceramicus, bis. & in urbe via, & extra urbem ager, ubi sepeliri solent de rep. bello vel aliter bene meriti. Pluria scripsit : sed quod excerpam ad ingenium iudiciumque viri notificandum , Pythagorica , & Quastionum Homericarum libros quinque. Vides in quibus auctoribus deditus fucrit? utroque capite Sapientiæ, & quod eius alumni mecum mirentur.

us pro-

ERBIS

118

inan,

Goma-

endus)

dum,

zmils

ne di-

ante

malta

ONAM

Valt ibrio

Ita.

ATIC:

ngam,

1126

allo

encs

THE

ullo

fuif-

N 0.

111.

ATI 1900

hantl. fin

dede-

C. A. DIS-

I. LIPSI MANUDUCT. 56

DISSERT. XI.

Discipulieius, & pracipui deinde doctores: descriptivellaudati ab aliquot notus.

T hunc CLEANTHES excepit, qui Perarraus ioco dictus, à labore quem noctibus sumebat, puteos exhauriendi; ut diem studiis, & alimenta sibi datet. Præter Diogenem, ctiam Seneca: Cleanthes aquam traxit, & rigando hortulo locavit manus. Parria Assus fuir, urbs Æolidis : quod & Strabo fic testatur. Natura & arte munita est Assus, à mari & portu arduum & difficilem ascensum habens. Cleanthes Stoicus philosophus, qui Zenoni Cittieo successit in schola, go eam Chrysippo Solensi reliquit, hinc natus est. Simplicius, Statuam Cleanthus admirabilem vidisse se testatur, in ipsa Asin Epict. so, magnificentia Romani Senatus specimen, viri eius honori dedicatam. A Cicerone Pater Stoicorum dicitur : & alibi, Maiorum gentium Stoicus. Meruit hæc & plura elogia, ipse quoque vita ac scriptis egregius : & multa horum versu lambico complexus. Fragmenta docent. Longavus item, & Zenonis annos dicitur æquasse. Diogenes: & adde Lucianum in Longævis. CHRYSIPPus huic successit, cui

Epift. xLIV. Lib.

III.De Nat. YV. Aca-

dem

Quaft.

Com-

ment.

ultimo

Soli

Solio

polis

1000

[03]

Sole

6077

II

110

Et

fri

900

M

四年 四

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. Soli patria, urbs Ciliciæ, postea Pompeiopolis dicta : quod prædones ibi Pompeius locasset. Diogenes ambigit an non Tarle doctores: sensis fuerit: Strabo definit, Chrysippum Librir Solensem, patrem vero Tarsensem: sed huc commigrasse. Mirifice hunc laudant. ut except, Cicero: Chrysippus acerrimo ingenio Ite- 11. De " à labore rum: Inomni historia curiosus. Itemque: deor. ess exhau-Somniorum Stoicorum vaferrimus intermenta fibr pres. Deniquealibi : Que fulcire putatur m Seneca: porticum Stoicorum. Cui adsonat illud rando bor-கம்வும் விரும் apud Diogenem: effus fuit, Εἰ μὰ γδ ἰωθ Χρύσιπους, ἐκ ἀν ἰω Στοά: fic telta-Chrysippus hand effet, nec effet Porticus. Et doctrina sane multa, lectione, atque scriptione fuit : adeo ut volumina reliquerit ad septingenta & quinque : vicitque numero priores omnes, victus ab Epicuro. Iraque Cicero alibi : Nihil effe 1. De à Chrysippo pratermissum in Stoicis. Nube autem testimoniorum in scriptis uti solet; adeo ut in quodam opere cum Euripidis Medeam totam fere inseruisser, qui librum tenebat rogatus, Quid scripti Diog. esset? Euripidis Medea, facete responderit. Logicæ autem plurimam operam dedit: ingenio atque arti ita fisus, ut di-Citaret, Doctrina dogmacum (id est, De- 1bid. cretorum) se egere tantum : nam probationes à se reperturum. Et vulgo iactabatur, Si dii vellent Dialectica uti, Chrysip- 1bid. pea

CT.

of motis.

Allas, a

ema cen-

is philoso.

t in febor

uit, hinc

Cleanthu

nipla Af-

tus fect.

A Cice-

& alibi,

ruit hac

a ac feri-

n yerfu

docept. os dici-

Lucia-

lic, con

Soli

cen:

Ceter

Deca

quem

pemet

10 10

mte

& B

mul

Stoll

& It

Cera

equit

appe

eff in

dama

fulle

tem, o

tenni

linias

Ginn

wite

CHIE

the case

Did

河北 出 出 四 四 四

cap.iv.

I. LIPSI MANUDUCT. peausuros. Itaque solius Logica partis volumina reliquit trecenta undecim. Notabile, an & laudabile? Negat Seneca, & Benef. audet Chrysippum in ordinem cogere, magnum virum, sed tamen Gracum: cuius ACUMEN NIMIS TENUE retunditur, & in se sape replicatur: etiam cum agere aliquid videtur, pungit, non perforas. Bonum iudicium, & universe etiam amplectendum. Sane Chrysippus, amoribus & vita, ad disputatiunculas divertisse videtur: & uno verbo, virilem illam Sapientiam enervasse. Eth ipse in vita tamen purus, & animi erecti. adeo ut, cum multa scripserit, numquam Regi aut Dynastæ aliquid inscripserit : extra ambitionem, & fructu operis aut fama contentus. Sed & sui magna fiducia. cuidam roganti, cui filium optime instituendum traderet ? respondit, Mibi. nam siquem suprame putarem, ipseme ei darem. Magnum ingenium fuisse, clarum est; viram, probabile. nec de Logica nimis ob-Itat, quia ipse quoque oftendit & edixit, talia iuvenibus magis, & inflore aut luxu quodam ingeniorum, quan viris fenibusque convenire. Nam ad Dialecticum Cleanthi imminentem, Desine, inquit, hunc grandem natu à series abducere: nobis iuvenibus hac propone. Sentiebat, iuvenes præparari per hæc talia & exerceri:

Diog.

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. ceri: viros & maturos in melioribus este. Ceterum acuminis laudem tulit. & Seneca de eo pronunciat: Chrysippus, penes Benef. quem subtile illud acumen est, & in imam c.1115. penetrans veritatem: qui rei agenda caufsa loquitur, & verbus non ultra quam ad intellectum satis est, utitur. Nota inibi & Brevitatem, & quamquam multa, non multis scripfisse: quod proprium fere Stoicorum fuit. Vixit annos LXXIII. & statua ei ab Atheniensibus posita, in Ceramico. quam, quia ferme à vicino equite occuleretur, Carneades Kportemen De FI appellat. Cicero eius meminit : Statua nib, 2, est in Ceramico Chrysippi, sedentis porre-Aamanu. Non ergo mirum, occultum fuisse & oppansum ab equite, quia sedentem, ut solent docentes : & alias etiam tenui atque infirmo corpusculo fuit. Pausanias, Chrysippi Solensis statuam locat in Gymnasio, quod Ptolomaeum à conditore dicitur, haud longe à foro. Ergo Ceramicum interiorem accipi hic magis est. Ad alios eo. Au D. Verbum interpono. qui Dialectica illa Chrysippi (nam observavi) sic in pretio, cum Aristorelis iam esset? qua nobis quidem nihil videtur perfectius aut acutius. LIPS. Nobis. alia olimiudicia: nec nos in morte omnium Chrysippi operum sententiam feramus. Sequitur, & excipit

tu ou-

Nota-

(a, &

1 100

cuins

tundi-

出版為-

forat.

1 am-

mori-

mife

m SA-

ta ta-

CHIM

Dy.

mbi-

(OB-

dam

4416

Nem

Ma-

71.

ob-

III,

clu-

sfe-

ai.

10-

276

526

ref-

Ti:

ZENO

AB

REALUS

ne adol

Acade

tum i

ARRY CI

tigi

Alter

1 177

10101

tem

lam

Tope:

Carry

מסי מון

翻問

andit

Ax

TO 15

Dedi

Aliza

Ant

I. LIPSI MANUDUCT.

ZENO SIDONIUS. de quo Diogenes in Zenone, cum plures fuisse hoc nomine notat, Quintus, inquit, Chrysippi discipulus, qui libros quidem paucos scripsit, sed complures reliquit discipulos. Eusebius, ubi Crysippum nominasset, addit: Lib. xv. Tiv \$25 to to ua In thing diadozov & genns Zhiowa Eurog. \$2017 6mgill wei i innveginas Wodar: Nam huius (Chrysippi) discipulum & succes-SOREM Zenonem, aiunt dubitasse super universi conflagratione. De hoc ipso Suidas, & dubitatum de patria ostendit: Zeno Dioscoridis filius, Tarsensis: ut vero quidam, Sidonius, discipulus Chrysippi Tarsensis, Philosophi Stoici, & successor. Ab eodem doctore

Cic.t. De Ira BII.C. VIII.

DIOGENES, cognomento Babylo-, nius. non quia vere ibi natus, sed à vici-30 Vita no & notiore loco sic dictus. Laertius: Fuit & Diogenes Stoicus ex Seleucia oriundus: sed Babylonius, ob viciniam, cognorii. De minatus. Chrysippi auditor fuit : magnus & gravis Stoicus Ciceroni infignitus. Factum eius, philosopho & Stoa dignum, in Seneca: Diogeni Stoico de Ira cum maxime disserenti adolescens protervus inspuit. Tulit hoc leniterac sapienter: Non quidem, inquit, irascor, sed dubito tamen an irasci oporteat. Scoicum agnominat tantum; & sic sæpe in Stobæo, arque huncputo. Romæ fuit, lega-

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. legatus. de quo Cicero: Lalio & Scipio- 1v. Tuf. ne adolescentibus, Stoicum Diogenem, & Academicum Carneadem, video ad Senatum ab Atheniensibus legatos esse missos: qui cum reip. nullam unquam partem attigissent, essetque eorum alter Cyrenaus, alter Babylonius; numquam profetto scholis essent excitati, neque ad illud munus electi, nisin quibusdam principibus (Romanis) temporibus illis fuissent studia doctrina. Sed addo etiam, Carneadem hunc discipulum Diogenis eius fuisse. Exipso Cice- Quen. rone: Cum aliquid eiusmodi inciderat (cavillatorium & spinosum) sie ludere Carneades solebat: Si recte conclust, teneo; sin vitiose, minam Diogenes reddat. ab eo enim Stoico Dialecticam didicerat. Huic auditor successorque fuit

o Dio-

He hoc

Chrylip.

cos (cri-

os. Eu-

addit:

Zhioná

: Nam

CCES-

e super

lo Sul-

tendit:

ut viere

inspi

Sabylo-

a vich

errius:

orinn-

cogno-

: 10A-

figni-

Stoa

ico de

as pro-

apien-

oicum

pe in

feit,

1002-

ANTIPATER Sidonius. quem Laertius in Zenone, atque alibi, nominat. De disciplina à Diogene, Cicero auctor: 111.00 Alind Diogeni Babylonio videri solet, alind Antipatro discipulo eius, homini acutissimo. Atque alibi in primis Dialecticis recen- IV. Aca. let : Duo vel principes Dialecticorum, Antipater & Archidemus, opiniosissimi homines. Attollit & Seneca: Antipater, in- EpiR. ter magnos secta huius (Stoicx) auctores. Lib. rix Nominat & Epictetus, velut inter Tri- xxi. umviros : & Plutarchus hocquoque ad DeGarnotitiam viri prodit: Stoicus Antipater, te.

9416

AD

boent ,

tes aut

ganata

tione, 9

tism o

De qua

tanns as

ariam o

ENUS,

que. Di

Pofidon

perfuiff

ollet.

tangum

Post

NI: Ah

eft, ite

Diogeo

Zenoni

pobilio

STOM:

min Pl

证前

SEE SAL

I. LIPSI MANUDUCT. quia non valebat neque volebat pedem conferre cum Carneade, scribebat autem & libros implebat (uis in eum refutationibus, ranapissous, quasi Calamo-clamator distus est cognomento. Quod calamo scilicet inclamaret, voce mutus esset. Reperio & Antipatrum Tyrium, item Stoicum: qui Catoni Uticensi in adolescentia doctor, atque adeo in contubernio Romæ fuit. Plutarchus in vita Catonis hoc prodidit: estque ille de quo Cicero: Antipater Tyrius Stoicus, qui Athenis nuper est mortuus. Verius autem, hunc diversum à priore esse: sicut & Antipatrum Tarsensem, quem inter illustres Stoicos Lib.xiv Strabo nominavit. Annon iste sit, quem-Cleanthis vicerpor, id est, discipulum, Clemens Alexandrinus fecit? Primo illi fuccessit

PANATIUS, illeinclytus, & inter 1. De Divin. apices. de quo Cicero : Posidonii doctor, Lib.xiv discipulus Antipatri. Rhodius patria fuit: quod Strabo noravit, eiusque maiores inter belli duces, aut Athletas. Magni eum fecit idem Cicero, ornavitque clogio: Panatius Princeps, meo quidem Iv.De Finib. iudicio, prope Stoicorum. Iterum : Homo in primis ingenuus & gravis, dignus illa familiaritate Scipionis & Lalii. Enimvero Scipio ille Africanus posterior, ita virum æstimavit & amavit, ut domi habuerit,

offic.

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. buerit, nec à se dimiserit, etiam cum ad res aut bella iret. Cicero : Historia lo. 14. Aca. quuntur, P. Africani, in nobili illa legatione, quam ante Censuram obiit, Panatium unum omnino comitem fuisse. De qua ipsare Plutarchus: Missus Afri- InApocanus ad res regum inspiciendas, Alexan. Phreg. driam venit. Comitabatur eum amicus u Nus, philosophus Panatius, servi quinque. Diu vixisse apparet. nam Cicero ex offic. Posidonio tradit, triginta totos annos superfuisse, postquam libros De Officiis edidisser. Seneca nominar aliquoties, sed tantum.

at jedem

it autens

utationi-

amator

molci-

et. Re-

m Stol-

lescen-

ibernio

Catonis

Cicero:

ME NO-

onedi-

MITTENS

rolcos

quem

alum,

mo il-

rinter

do dor;

patria

maio-

M2-

irque

videns

Homo

us illa

mye.

ta 11-

ibagestly.

Posidonius, discipulus prioris, ut dixi: Apamea in Syria natus. Alius ab isto est, item Stoicus, qui * Alexandrinus Diogeni agnominatur: avo anterior, & Zenonis ipfius auditor. Sed hic nofter das. nobilior, & Senecæ laudatus: Posidonius, Epist. ut mea fert opinio, unus ex iis qui pluri mum Philosophia contulerunt. Ciceroni: libride Vidi in podagra dolore vel omnium maxi- Philos. mum Stoicorum Posidonium. Quidnilaudet? inter doctores eum habuit, & Rhodi operam dedit. Nam inibi vixit plurimum, remp. rexit, scholasque habuit, etsi alibi natus. Strabo: Hores d'évios 3 : 70- Lib, x19 λιτοβσατο μεν P'od n, κ έστρίς δυσεν. li d' A'παusis in & Tueias: Posidonius Rhodi remp. administravit, & sapientie studiadocuit,

bentem, graviter podagra ægrum, repe-

risset, doluisse quod audire eum non pos-

set. Sed Posidonium non tulisse, ut fru-

AD

Athenz

Donem

didit.

tta ye

qui c

grow;

phislo

Mitter.

Dimi

Centa.

nend

Ioteg

mum

hodie

fallor.

Moder

indicio

lentien

Galea

the fee

Deppe

mi

No

明

TOTAL STATE

stra tantus vir venisset. itaque dixisse, cum dolore interpellante pugnantem, & subinde exclamantem, Nihil agis, dolor. quamvis sis molestus, numquam confitebor te malum esse. Hæc magni & Stoicianimi, diversa ab iis quæ in Fragmento eius-In Mor- dem Ciceronis alibi: Vidi in dolore podagra velomnium maximum Stoicorum Posidonium, nihilo ipsum, quam Nicomachum Tyrium hospitem meum, fortiorem. Sed cave Ciceronis ea censeas; imo alterius (ur in Dialogis) philosophos oppugnantis & sugillantis: an non ipsius Hortensii? Qui Rhodi pariter eum viderit: etsi Romæ etiam potuit. si vere Suidas, Posidonium Romam, ducente M. Marcello. venisse. Hoc vero magis assider, quam cum

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. 65 cum Scipione Africano vixisse : etsi in Athenxo palam scriptum. Nam ubiStrabonem Geographum laudasser, addidit, ad avum eius notandum, Non ita recentem scriptorem este. quippe qui scribat in libro vit. Geographia, cognovisse sese Posidonium illum Stoicum philosophum, qui Scipioni Carthaginis domitori adhasit, convixitque. Hæc sunt nimia mira: nec de Posidonio, sed Panatio certa. Itaque id nomen omnino reponendum, nifi latum & ridicularium errorem Athenæus erravir. Potuit autem Strabo novisse Panætium, qui ad ultimum senium venit, adolescens. Tamen hodie in Strabonis hæc non legas, nisi fallor. Hicest porro Posidonius, cuius moderatio, non eruditio folum laudatur, iudicio Stoicus: & ideo aliquando dissentiens, ut qui sectam deserere maluerit (Galenus de eo) quam veritatem. Atque ista fere successio est ad Augusti ævum: neque ultra quæro. Addam è Sidonio Imagines & habitudines quorumdam. Nam ille in epistola quadam, ait per gymnasia vel prytanea pingi Zenonem fronte Lib. 1x. contracta, Chrysippum digitis propter nu- 1x. merorum indicia restrictis, Euclidem propter mensurarum spatia laxatis, Cleanthem propter utrumque corrosis. Invenies inibi & de aliis Philosophis, sed ego meas

T.

dem, vi-

. laudat-

mayafi-

vi plari-

o, Pom-

è Syria

n (addic

Hore De-

um, cui

defle-

decum-

a, repe-

on pol-

ot fra-

dixiffe,

tem, &

is, dolor.

phiebor

iciani-

to cilli-

repoda.

um Po-

acham

Sed

terius

2B20orten-

it: eth

s, Po-

arcello.

quam

CUM

AD

recta

Clean

quam

in N

IIS CO

& IDI

tumo

atten

ctum

Alicali

IN SE

piculcer

neque z

800. L

om tam

PERS

to ele

Ens C

a. 01

- Bon

8303

LI TAIS

a dixit

MD.

I. LIPSI MANUDUCT. meos excerpsi. De Zenonis fronte, non mirum. severus & subacerbus fuit, superciliosus. Zenodorus in Epigrammate:

Ζίωων σιω πολιώ σεμνός Επισκυνίω:

Cum cano augustus Zeno supercilio. Denique in proverbium ivit, Stoicum Supercilium: &, Stoica gravitas. De Chryfippi digitis constrictis, dissentire Cicero vidcatur, qui facit sedentem , porrecta manu. Sed potest pansa manus elle, & digiti cohærere, etfi non inflecti. Qui tamen habitus vix ad numeros, in quibus complicari varie solent : ad quos palam Sidonius non hic tantum refert. Nam & alibi , Chrysippi numeros , & Euclidis mensuras, ita iungit. An ad Soritem igitur hæc spectant, cui Chrysippus inventor, & illum numerosum adscensum vel descensum? Dicas ex eodem Sidonio:

Epife.

Carm.

Non hunc, si voluit rotare rythmos, Quidquam proposito virum morari

Chrysippus potuisset ex acervo. Adde & Scholiasten Persii in illud, Inventus, Chrysippe, tui finitor acervi. Sed ut de mea mente dicam, longinqua satis hæc Sidoniana sunt : magisque obvium, ad Dialecticam & subtiles brevesque conclusiunculas eius referri. Id enim digiti adstridi notare; & item manus por-

recta,

AD STOIC. PHILOS. LIB.I. recta, disputantem potest. Simile in Cleanthis corrosis digitis. Neque hic, inquam, assentior, quid enim singulare ille in Numeris aut Spatiis? & cur digiti ab iis corrosi? Vide an non ad diligentiam & intentionem viri magis referas : notumque per eam, rodi ungues. An & ad attritos digitos ab antlia obiter adspectum ? cogitetur. Sidonius idem alibi:

non 1, 10-

1200-

010830

Chry.

orani

A MA-& d1. 1112-

uibus palam

Nam

uclidis

nigi-

aven-

m vel

Sido-

111-

Sed

fatis

olum,

elque

im di-

pot-

retta.

--- arroso quidquid sapit ungue Clean- Carm.

DISSERT. XII.

Alii aliquot clari Stoici, & prasertim qui in Seneca scriptis.

U D. Alios omirtis, in Tabella & A Indice positos: iuvet novisse. Sæpicule enim lego, & nomina occurrunt: neque avo aut notis aliis semper distinguo. L rps. Ad laborem addis: si gtatum tamen, exsequar, & spero profuturum.

PERSÆus est à latere primus, quem vides è schola Zenonis suisse: atque ego è patria etiam addo. Nam & ipse Cittieus. Qua in re lusit apud Athenxum Bion Boristhenites: qui conspecta statua eius ænea, inqua inscriptum, Persæus ZENONIS KITTIETE: ipse errasse scriptorem dixit, faciendumque oinindis: quod effet,

68 I. LIPSI MANUDUCT. effet, Zenonis famulus. Scilicet, quodin Diogene est, vere famulatum Zenoni tradunt, librosque descripsisse & alia ministeria obisse: etsi postea ad Antigonum regem rediit, à quo donatus Zenoni fuerat. Apudistum (regem dico) sapientiæ peramantem, & titulo suo dignum, in gratia fuit, arque etiam ad rem civilem & militarem promotus. Nam Acrocorintho eum præfecit, à qua arce Corinthus ipsa, imo Peloponesus, pendebat: sed parum felici exiru, cum astu Arati Sicyonii capta arx fuit, & Persæus ipse eiectus, vel ut quidam, interfectus. Eiectum, Plutarchus refert. qui etiam dictum eius postea narrat. cum disserente In Ara- quodam, Solum sapientem belli ducem esse: subiecit, Et nobis olim hacvisa, ex Zenonis scitis: sed mutavi, & iuvenis Sicyonius (Aratum fignabat) aliter me condocefecit. At interfectum, Paufanias clare. Aratus, inquit, cum Antigonus Acrocorinthum Lib.II. eum valido prasidio obtineret, i anss Te κρατύσας μάχη δίεφθειρε, κ) Περσαΐον οπ τη φρερά rerayission: cum alios pugnavictos interemit, tum ipsum custodia prafectum Persaum. Iterat hoc ipsum postea : A'extos, In Ainquit, & Dimocrios epsecir du F A'usonocists 4 σάσαν Εμλασαν, η απέκτηναν Περσάρον των Α'ν-मार्थिष स्वर्धिंगत ही माँ क्र्यूव : Aratus एक Sicyonii prasidium Acrocorinthi totum eiecerunt,

get, a illum, logis co pientem Atque dumta teriffic ex cool dama nomi ditor,

gma n

Et mo

que Per

ter Gra

ERIL

Dois an

com Bo

Minit: 8

m deferi

ARIST

15/13

ation

3000

Amd

no. Cic

AD

CEP Whit

Antiq

AD STOIC PHILOS. LIB. I. cerunt, & interfecerunt Persaum ipsum ab Antigono positum. Athenæus hæc talia narrat, illudens Philosophastro: & ait, eum, dum assiduis compotationibus indulget, arcem ipsam cum Corintho amisse; illum, qui antea in suis ad Zenonem Dialogis contenderat, Omnia recte facere sapientem, atque unicum belli ducemesse. Atque ipse Plutarcho propior, cumosis dumtaxat, excidiffe, eum scribit, non interiisse. Scripsit Dialogos Conviviales, ex codem Athenxo : & parum feria quædamalia, certeparum ipse. Cicero hunc nominatum voluit : Perseus Zenonis au- 1. De ditor, eos dicit habitos Deos, à quibus ma- deos. gna utilitas ad vite cultum effet inventa. Et mox : Perseus Cittieus. Sed utrobique Persaus rescribendus, quia constanter Græci Hspogor dicunt.

ERILLUS, sive potius Herillus. qui omnia ad scientiam revocavit, & camunum Bonum esse. Cicero aliquoties meminir: & Diogenes satis dicet, qui seor-

sim descripsit.

T.

quodin

Zenoni

alia mi-

igonum

ionifue-

apientia

num, in

civilem

Acroco.

e Como-

endebat:

Arati Si-

iple eie-

us. Ele-

riam di-

Merente

icem esse:

Zenons

Sicyonius

ocefeciti

Aratus

rinthum

BANK TE

ने पड़े क्षानि

os inter-

um Per-

A'esti,

1246088 4

or land 1u on Si-

the cit.

CETHEL'S

ARISTO Chius à patria, item inter Zenonis racinus, id est, discipulos, philosophantium lingua. Hunc Athenæus, ex Lib.vi. Timone Phliasio, describit Zenonis auditorem, sed adulatorem & asseclam Per-Jai, iam dicti, quia Antigonoregi amicus erat. Cicero aliquoties memorat, & à Zenone

I. LIPSI MANUDUCT. In Hor. Zenone suo abisse ostendit. Nam Ari-Fragm. Sto Chius, inquit, prafractus, ferreus, nihil bonum, nisi quod rectum & honestum est, esse dicebat. Sed explicat magis, & IV.De addit : Aristonis explosa sententia est, di-Finib. centis, nihil differre aliud ab alio, nec res esse ullas, prater virtutes & vitia, inter quas quidquam interesset. Itaque Media omnia sustulit, nec in iis momenta ulla, quæ Zeno censuisser. Sed plura de eius dogmate Diogenes, in fine Zenoniæ vitæ. Seneca virum nominat alibi hoc Epift. LXXXIX Chii cognomine, alibi Stoici: & ex ipso & xL. liquet eumdem esse. Etsi alii etiam Aristones, & duo quidem Peripatetici. ATHENODORUS Solensis, quartus in DeTra-Tabula discipulorum Zenonis est. Dio-C.III. Epift. genes inter inclytos & præcipuos nominat : aliquoties & Seneca noster (etsi alibi. absque cognomine) sed puto istum. Alioqui & alii hoc nomine fuere. duos Lib.xrv quidem Strabo suggerit, & Stoicæitem secta. Tarsus Cilicia, inquir, edidit duos Athenodoros. quorum alter Cordylio cognomento, vixit cum M. Catone, atque apud eum obiit: alter Sandonis filius, quem & Cananitam à pago quopiam appellant. qui magnos honores à Casare Augusto,

cuius doctor & familiaris fuerat, consecutus in patriam rediit, eamque turbatam ordinavit & rexit. De M. Catone quod

ait,

211,

hoc

nati

dri

Lion

Perg

¢ 1177

\$14,00

tus 1

thin

liber

bess

du

tens

CHI

1

fix

regio

pieba.

elfe.

Diog

amen.

Lenon

Mi in

Men.

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. ait, Vticensem accipies. nam & diffusius hoc paullo in vita huius Plutarchus denarrat. Cato, inquit, incensus studio do-Arina, cum audisset, Athenodorum Cordylionem cognomine, in Stoicis excellentem, Pergami agere, etate iam grandem, atque eum regum & principum plurium amicitiam aut contubernia refugisse: arbitratus nihil se nunciis aut litteris profecturum, sumpto in duos menses iure legationis libera, ipsus in Asiam ivit, fretus virtutibus suis, quibus prada ea cederet. Quod fadum. & expugnatum virum, ac de sententia, post aliquot sermones, deiectum secum in castra duxit, ovans ac triumphans, ut re praclarissima gesta, splendidius iustiusque quam Pompeius aut Lucullus de regibus aut regnis, qua tunc maxime capiebant aut vastabant. Nota Pergamiegisse: & ergo * einorweesse illum, de quo * pro-Diogenes : Athenodorum Stoicum Per- babiligamena bibliotheca prafuisse, inibi libros ter. Zenonis interpolasse, sublatis que invidiam in Zeaut infamiam vulgo habebant. Sed deprehensum, ipsum in periculo fuisse: & an ea quoque caussa, cur facilior Catoni fuerit abducenti? Tres igitur Athenodori Stoici, & omnes Cilices: ultimus autem Plutarcho in Apophthegmatis nominatus, & Dioni in rebus Augusti. SPHA-

Ari-

11,711-

estum

5, &

, di-

ec res

inter

dedia

ulla,

elus

2 11-

hoc

iplo

Ati-

15 III

10-

mI-

(eth

A-

1005

tem

2,955

0 000

1110

Hem

ANT.

ech-

nod

211)

AD

O Aro

detus

inter

alsos (

7411177

b Du

pater

melte

031

à Bahu

Atheni

regione

STOICE

tabile.

tos: &

docinit

mo no

cette. C

Lodiver

Meer

Der. D

Mi.

व्यवस्था

St. 125

I. LIPSI MANUDUCT.

SPHERUS Cleanthis discipulus, etfi Zenonem quoque audivit. Bosphorss ei patria, & de vita ac scriptis eius pauca seorsim Laertius : quem est videre. Ci-Ev.Tus. cero una nota commendat: Definitiones superiores erant Sphari, hominis inprimis In Agi. bene definientis, ut putant Stoici. Plutarde & Cleomenis Spartani illius præceptorem facit, & ad gloriam hunc inflammasse.

> De ZENONE Sidonio supra dixi:neque enim firmiter scio quis in schola Chryfippo successerit.

In Zemonc.

dem.

zinis

fere

Archi-

De ZENODOTO, ex Laertio, Diogenis

discipulum fuisse.

Est Apollonius & Asclepiodotus: ille Straboni, hic Senecæ aliquoties dictus.

Sed postremi hi paru nobiles: duo sunt extra ordinem dicendi. Prior ARCHI-*Gra. DEMUS, five ARCHED. ut * plurimum en qui- scriptus. Hunc Diogenes satis crebro sala- nominat, & quidem inter primores Stoicos, quibus ius censendi. Tarso Ciliciæ ortum Strabo fignificat : si tademus, men de isto. Et incola, inquit, tantum Lib.xiv cura ardorisque erga sapientia & varia dostrina studia habuerunt, ut vel Athenas vel Alexandriam superaverint, & sicubi inclyta & frequentes etiam sunt Schola. Viriillustres ex ea prodierunt, Antipater,

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. & Archidemus, & Nestor, Stoici. Epi- Lib. 11. ctetus sæpius nominat, sed semper ut iv. & inter vertices, & qui vulgo sic censere- xix. tur. Etiam noster Seneca : a Exclamanti Lib.iit alios opponam cum quibus litiges, Posido- 11. nium & Archidemum. Ciceto de codem: a Epift. b Duo velprincipes Dialecticorum, Anti- bivpater & Archidemus. De isto, an alio Plutarchus ? cuius verba, ubi ostendit multos voluntarium exfilium elegisse: O' 3 A' Anreios A' ρχεσημος eis & Παρθών μετας às, lio. ον Βαζυλώνε τλω Στωϊκίω διαδοχίω κατέλεπε: Atheniensis Archedemus, in Parthorum regionem se transferens, inipsa Babylone STOICAM SUCCESSIONEM reliquit. Notabile, etiam Parthos huic fectæ infertos: & magnum viri ardorem, qui ivit, docuit, fecit. Dubitavi an idem effet: imo non videtur, cum illo Strabonis certe. qui Tarsensis, non Atheniensis fuir. An diversi Archidemus, & Archedemus?

Alter quem volui suggestum, est So-TION. Debui Senecæ caussa, cui doctor ille fuit. Nam ita in epistola quadam, ubipræteritos annos recolir : Modo apud Epif. Sotionem philosophum puer sedi. Iterum. Epin. que: Non pudebit fateri, quem mihi amorem Pythagora Sotion iniecerit. An ergo Pythagoreus fuit? vix credam: sed non alienum ab ea abstinentia, fortasse & aliis magnanimi viri scitis, aut institutis.

Sitne

Spenda · Schola.

stipater, 0

lus, etfi

thorse cl

us pauca

ere. Ci-

finetiones

intrim#

Plutat-

s prace-

cinflam-

xi:neque

la Chry-

Diogenis

ODOTUS:

iquotics

duofant

ARCHI-

urimum

is crebro

rimores

Tarlo

; fi ta-

tantum

ign course

Athenas

Cymicos

Lau

funt p

cz, [01

ca eide

Bui 3

Videtur

ceps and

dogma

aliquid

Etqu

ACY

fire quis

CARS ACT

Stoice qu

MD Diog

the said

IT CHILL

45日

1013

VIA

Sapier

Sitne hic quem Diogenes & Athenæus citant, libris De successione Philosophorum: quem Stobæus, De Ira: non adfirmem. vereor ut ille antiquior sit : magis inclinem esse, quem Plutarchus circasuum, id est, Senecæ ævum, fuisse ostendit. In libro, De pietate fraterna: Oulli and ig σλύ νεωτέρων φιλοσόφων Α' πολλώνιος ο Περιπατηπ. κός ήλερξε τ είπόντα, δίδζαν άκοινώνητον έθ, Σωτίωνα νεώτερον αθελφὸν αυπί ποιώσας ενδοξότερον: Sed of RECENTIORUM philosophorum Apollonius Peripateticus reprehendit & refutavit, qui dixerat, Gloria esse incommunicabilem.quippe iuniorem fratrem Sotionem illustriorem quam se ipse reddidit. Tangir Diog.in aliquod factum circa fratrem, nobis Plutare, ignotum. Satis de Stoicis nobilioribus: nunc caussam nominis huius breviter etiam dicam. Zeno in Porticu docuit, que Pisianactea olim dicta, postea picturis varie à Polygnoto decorata, nomen illud woinians five Varia accepit. Inde igitur nomen. & & son soar, littera mutante & augete, Da inoi appellati. Bono omine pinxit ille: & * modificator hanc Porticum, & Porticenses, ut Latine fic reddam, orbiterravamer rum factos scimus.

I. LIPSI MANUDUCT.

in Cimone, Harpogration in Polygno-I 865, Paulan. Perfius Schol, * Mal tinomobile. ad nomen Picto. Tin al-Lucum

ADSTOIC. PHILOS. LIB. I.

DISSERT. XIII.

Cynicos originem Stoicis dedisse, 69 Dogmata fere convenire. Illi ex professo laudati.

NTEA Zenonii appellabantur etiam : & cur non Cynici? nam revera sunt pæne iidem. Itaque & ortum Stoicæ, sunt qui Antistheni adscribant, Cynica eidem conditori. Diogenes aperte: οδιεί ή η τ αν οξωθετάτης Σηωϊκής κατάρξα: In An-Videtur & virilis illius Stoica secta princeps auctorque fuisse. Quidni videatur? dogmata consentiunt, in vita & cultu aliquid mutant. Itaque poeta recte:

Et qui nec Cynicos, nec Stoica dogmata

curat

henzus

BOTHES: irmem.

is inch-

aloum,

dit. In

i ina 4

- Entropy

11), 24-

egings:

Tum A-

to refu-

的問題形:

ntionetts

Tangu

nobis

oribus:

riteret.

uit,que

oidans

coillad

tur no-

& 211-

e pinxit

& Por-

oiterra-

D15.

A Cynicis tunica distantia: sive quia veste & habitu differebant; sive quia verecundia tantum, & tegebant Stoici quæ illi in aperto audebant. Sane, ut Diogenes ait, nowavia ne rais dio raurais In Meαρέσεσίν όζεν. όθον η τ κιωισμόν εἰρήκασι σιώτομον in' aperlui of or: communio, de societas quadam est his duabus sectis. unde c'o Cyni-Smum dixerunt brevem ad virtutem viam. Qui dixerunt ? ipsi Stoici. Atque adeo Zeno definivit, & σοφον αυτον κυ- Diog.in pier. er a 25 xunio pier ouitoper en apello osor: Zenone. Sapientem Cynicum debere esse. atque Cy-221-

nep

basid

Gam

quia

inge

gma

& a

TAM

\$00

1200

gem e

10.

Deni

taten

Ziher

nemo

BICER

pletit

Diffe

DETA

Comp

上!

Cytic Bio

No.

柳

des illas, & impudentiam. mihi Cicero inclamat: Cynicorum natio tota eiicienda est. Est enim inimica verecundia, sine qua nihil rectum esse potest, nihil hone-stum. Lips. Cicero, id est vulgus: hic quidem. frustra autem de Sapientia lo-

quimur, si ad illum iudicem imus. Prima fronte qui Cynica adspicit, tecum dicet: qui restat & inspicit, mundirias, pudorem, decus, virtutem inveniet & lau-

76 I. Lips I MANUDUCT.
nismum, compendiariam ad virtutem

viam. Aud. Ita mihi Stoicos tuos lau-

das? & Cynicos etiam facis? Apage for-

dabit. Itaque breviter exploremus: & quidem ab ipso nomine, quod in ludibrium aut probrum trahunt. Aiunt à canis

impudentia sic dictos; quia naturæ in publicoobsequuntur, ingerendo, egerendo,

atque etiam inserendo, animalis illius exemplo. Quod Empiricus abnuat, qui

ubi Canem laudavit à sagacitate aut prudentia, quod commoda appêteret, incommo-

da vitaret; mala agnosceret, & mitigaret; sed & iustum, memorem, gratum esse; ani-

mosum, & malis infestum: addit, inde

factum videri, ut Philosophi quidam (Cy-nici) se huius animalis cognomine commen-

darint. Bene. quid enim tam proprium Cynicis, quam bonos tueri & favere,

malos invadere & allatrare? Laertius &

aliam caussam suggerit: Docebat, in-

quit,

s.De

Lib.r. Pyrrh.

AD STOIC, PHILOS. LIB. I. quit, Antisthenes in Cynosarge gymnasio, hand procul à portis : unde & Cynicam se-Ham diffam sunt qui opinentur. Ipse quidem appellabatur àπλοκύων: simplex & ingenuus Canis. In nomine hoc est: dogmata autem si videas recto animi oculo, quid culpes, imo quid non suspicias & admirere? Virtutem sufficere ad Beatam vitam. Eam in rebus factisque esse, non verbis. Sapientem sibi satis esse: eius enim omnia. Nihil ei novum videri : Regem esse: non ad legem, sed virtutem vivere. Sola bona, pulchra; mala, turpia. Denique Finem homini, secundum virtutem vivere. Non hæc alta, & puri æthereique animi & iudicii dicas ? Sed nemo melius veriusque legitimum Cynicum (falsos insuper habemus) descripserit, quam magnus ille Epictetus, in Dissertatione huic rei propria, quam mei Differt. nunious, De secta Cynica, indigitavit. In xx11. compendio & ordine aliquo dabo, quæ ille, Stoico suo more, calide aut confuse. Cynicus, inquit, EXPLORATOR quidam est, & velut LEGATUS à love ad visendas res humanas. Diogenes ille, inter capita eius secta, post Charonensem cladem ad Philippum regem perdactus fuit, ut speculator. Statim fassus est. &, Sumbercules, inquit, sed tua ambitionis, savitia, & luxus. Itaque monet & inclamat liberes 948

tutess

15 20-

pelos.

Iccto

cienda

line

home-

s: hic

12 10-

Pri-

ım di-

is, pu-

& an-

15: &

ladi-

a cants

in pu-

endo,

illius

1, 901

it pra-

timmo.

igaret;

ti Alli-

indu

(CY-

nmen-

BIND

avere,

1105 8

10-

quit,

I. Lipsi Manupuct. que bona, que mala sint, demonstrat; appetenda, fugienda; & elata manu, velut tragica scena conscensa, homines miseriarum suarum & vitiorum admonet, ab iisque ad meliora (quantum in ipso est) compellit. Idem est Publicus Doctor & PADAGOGUS generis humani, instruit Lib.Iv. simul ac castigat. Idem Medicus & viii. velut Escularius quidam. qui statim demonstrare possit, en illos si curatione sua utantur sanos fore, & suam valetudinem in argumentum proferre. Convenite o mnes, inquit, qui è pedibus, è capite, qui febri laboratis convenite caci, amentes ; ac videte me ab omni malo expertem & salvum. Denique dominus & REX est, sceptro eg diademate à Deo ornatus: quitales facere pollicetur, sibi audientes. Vt sciatis, è mortales, vos felicitatem & tranquillitatem, ubi non est, quarere: ecce ego exemplum à Deo vobis sum missus. Non rem habeo, agros, domum; non uxorem, liberos, familiam; imo nec stragulum, aut tunicam, aut aliud vasum. Videtis tamen quam sanus sim? facite mei periculum. Nihil habeo, nihil egeo, ne cupio quidem: non hominem, non locum, non oblectatiunculam, sicut pueri Vindemia dies aut ferias. Iterum Ecquid mihi deest? nonne sine metu sum? Dissert, nonne liber? Quando quisquam me in vovendo frustratum vidit? quando in vitan-

do?

B0 ?

HORS

ass

1110

01

NU

CHT

Alg

AHI

men

telli

15 £7

CON

telta

18CH

Hen

W. Y

187:

STATE OF

Tre

14

劫

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. 79
do? Quando Deum vel hominem aliquem
incusavi? Quomodo autem alacer & erectus incedo? quomodo eos tracto & convenio, quos vos timetis? nonne ut mancipia?
Quume conspecto, se REGEM ET DOMINUM suum videre non putat? hac ago, hac
curo: sicut eum oportet,

t; ap-

velut

eria-

t, Ab

(6 eff)

CTOR

nstruit

HS O

fatim

me NA

ainem

nite o

1, 981

tes; ac

de fal-

H, fir-

quita-

t cia+

TTATE-

ecco

s. Non

YOUTEM,

B, AND

tamen

m. Ni-

m: 500

innes-

fersal.

H HILLS

e 18 00.

do?

Ωί λαοίτ' δη πτεάφα), κ τό ανα μέμηλα: Εκ Ηδι.

Qui populos moderetur, & ampla nego-

Atque hac libere omnia, sine trepidatione aut respectu : quippe qui sole puriorem mentem conor circumferre. Non habeo satellites, gladios, pompam sive terriculamenta ista externa: eorum loco BONA CONSCIENTIA dat fiduciam mihi & potestatem. Non ipse reprehendendus, in alios incurro; verecundia ubique ornatus, & Honesti amore, illud sine lege aut pæna colo. Ceteriparietibus, ianuis, velisteguntur: ego sub dio, in protatulo ago; omnium oculis & inquisitioni expositus, Deo me probo. Atque hac cum facio, evenit ut male audiam, imo vapulem: quid mirum à puerus aut fatuis, & qui tangi ulcera sua nolunt? Ego vero affectum aut curam non muto, aut mitto: dum vapulo, eos ipsos QUI VERBERANT DILIGO, tanquam pater omnium, tanquam frater. Neque animo solum ita firmus & constans sum, sed corpus sufficit: & illo ipso doceo, tenuem

I. LIPSI MANUDUCT. en frugalem vicum vires augere, adeo non ladere sanitatem. Quid calorem, frigus, incommoda? nihil. Ecce circumfero corpus meum, ut Diogenes, nitidus, pinguis, bene habitus: credite oculis sensibusque, vera dici. Hæc & plura (utinam audire fas) germanus ille Cynicus: de fucis, nullus hic sermo. Neque nego in summo istos esse, ideoque vicinos lapsui, aut faciles transilire. Seneca noster signate scripsit: De Bre. Hominis naturam Stoicos VINCERE, Cynicos Excedere. Ita est: quidquid supra Stoicos, modum pæne supra est: sed nec inutile, in una parte sic esse, ut ad modum deinde ducant. Diogenes agno-Laert. fcebat, & fatebatur, Imitari se chorimagistros: qui tonum leviter excederent, sed ut reliquos revocarent ad concentum. Pulcherrime. fint magnæ istæ animæ, quæ omnia externa calcent, despuant: & aliquid in rigore fortassis excedant, ut mollitiem nostram vincant. Ecce in Seneca exemplum Demetrii : qui aut familiaris illi, aut doctor fuit, & plerisque item melioris animi aut studii Romæ notus, & carus. De quo ille quam hovii De norifice! Demetrius Cynicus, vir meo iudicio magnus, etiam si MAXIMIS COM-PARETUR. Et meo hercules, ex iis quæ de ipso sparsim lego. Nam & Tacitus laudabiliter meminit : & noster iterum effusa,

AD effula

quis e

quam

TETUT!

often

7005 G iple

que

10,0

matt,

物的,自

quent

trunm

den!

MINE

ASTRIT

Cappin

all m

moon

Min

Altter !

加河

本語の

(四月日

Man

1001

TOZI

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. effusa, sed ex animi sensu, laudarione. quis enim mendico aduletur? noster inquam: Demetrium, quem mihi videtur Ibid.c. rerum natura nostris tulisse temporibus, ut ostenderet nec illum à nobis corrumpi, & nos corripi posses. virum EXACTA, licel ipse neget, SAPIENTIA, firmaque in his qua proposuit constantia. Eloquentia vero, qua res fortissimas deceat, non concinnata, nec in verba solicita, sed ingenti animo, prout impetus tulit, res suas prosequentis. Sed & alibi profitetur, Demetrium vironum optimum, quem, in. Epin. quit, mecum circumfero (in comitatu habeo;) & relictus conchyliarus, cum illo st-MINUDO loquor, illum admiror. Quidni admirer? vidi nibil ei deesse. Sapis Seneca, plus una hora tibi ille conferet, quam alii multis annis. Nihil, inquit, deest. Imo omnia desunt, si rem spectas; si animum , nihil. Iterum noster: Ego certe Epik. aliter audio, qua dicit Demetrius noster, cum illum vidi NUDUM, quanto minus quam STRAMENTIS incubantem? Tunc enim non praceptor veri, sed TESTIS est. Da aures aliquid è nostro sæculo accommodanti. Cappucinos istos quos dicimus, veræ virtutis, patientiæ, inopiæ, & (quod antiquis defuit) pietatis exemplar, quis sine animi aliquo motu & impulsu videt? quis non vel visos conferre ad eadem illa putat? D. 5

adeo non

frigus,

ето сотрав

us, bene

Be, vera dire fas)

, nullus

mo istos

t faciles

feripht:

RE, Cy-

rid lopra

fed nec

ad mo-

S 2080-

hori ma-

ERENT,

CERTARIO.

anima,

mant: &

ot, ut

e in Seaut fa-

erique

Roma

m ho-

meo in-

c coM-

iis quat

Tacitus

iterum effula,

M

Ofter

(Cz)

Ergo

ni pi

å

diff

ld el

1001

geni

RW

cam

illea

& N

quid

tean

Cice

TAIN !

inst diase

21126

Preia

colde

putat? ego censeo: & tales omnino Cynicos fuisse: excipio Pietatem, ut dixi, & Verecundiam: quarum illam ævum illorum abnuit, hanc institutum. Carpere enim & corrigere volebant: atque ore & animo ad eam rem opus. Sectam vides: alram simul & abiectam, nihil populare, nihil splendidum, imo nihil externum spectantem & sectantem: ideoque paucis serio, neque diu probatam. Certe Sidonii iam ævo deliquerant, scribitque in enumeratione Sectarum:

Exclusi prope iam Cynici, sed Limine restant:

id est, adeo pauci, & sic pulsi, ut in limine hæreant ad egressum. Omitto: proprie enim Stoicos non tangunt.

DISSERT. XIV.

Contra Stoicos; & qua iis obiici solita.

A Up. At ego Stoicos tuos tango, si linguam mihi laxas. Laudas, & huc vocas: quam multi revocant? Hodie plerique omnes: & ludus ac iocus tu atque ego simus, qui hic sumus. Sed & inter priscos, quam multi graves! & gravia quædam istis obiiciunt, aut imponunt. Vis pergam dicere? Lips. Me lubente. nam recte olim Comicus:

Χαλεπόν άκροατώς άσιώς τος καθήμους:

Mole-

AD STOIC. PHILOS. LIB.I. 83 Molesta res est, fatuus auditor sedens. Ostende capere te: & aliquid interfare,ut (Calii olim dicto) duo simus. AuD. Ergofacio, & dico obiici iisista. Zenoni primum, primo auctori, æmulationem & invidiam, quæ originem dederit dissensioni & Secta. In Academicis erat, id est, Platonicis, Polemonis auditor: lis incidit cum Arcesila condiscipulo, ut ingenioso viro: ab ipso & priscis discessit, & novam haresim, ut Varronis verbis dicam, novo paxillo suspendit. Fecit simile ille alter, à calore contentionum, ut fit, & Novam Academiam excitavit. Tuus quid? novam Porticum, inauditum anrea nomen. Et rem si scrutaris, vix in ea pugna, sed in verbis formulisque fuit. Cicero: Zeno quoque eorum princeps, non 111.De tam rerum inventor fuit quam verborum v.Tak. novorum. Iterum : Advena quidam, & ignobilis verborum opifex. Itaque quæ alii adhuc Bona Fortuna aut Corporis; hic Producta maluit dicere : quæ illi Mala eiusdem generis, hic Reiestanea: & talia complura. Totum etiam dicendigenus obscurum aut tenue: nihil pro copia, dignitate, aut luce antiquorum. Idem Cicero (& quis melior hic iudex?) Stoico- 111. De rum non ignoras quam sit subtile, velspi- iv. De nosum potius, disserendi genus. Alibi: Vel- Fin. tunt de spinis, atque offa nudant. Iterum-D 6 que:

Cyni-

II, &

millo-

arpere

01e &

vides:

ulare,

moon

e pau-

resi-

quela

MINE

limi-

b10-

itá.

190, fi

15, &

Hodie

[821-

& ID.

712912

יומנומני bence.

Molt.

34 I. LIPSI MANUDUCT.

Thid. que: Pungunt, quasi aculeis, interrogatiunculis angustis: quibus etiam qui assentiuntur, nihil commoventur animo, & iidem abeunt, qui venerant. Sed & alii,
apud ab hac caussa, irrident tà èn f moinines Eluass
Athen.
hoyágia: illos è varia Porticu sermunculos.

Et Comicus quispiam:

Apul Α'κέστες Ε΄ Στόακες, εμποερελήρε, eund. Λόχων Επικειτήρες:

Audite Porticenses, mercatores nuga-

Verborum arbitri & cenfores.

Sed verba omitto: quæ compta à philo-Topho non requiri scio, nec florem illum orationis: tamen docere apra, & animis illabi : ergo rem videamus. Ea ipsa aut tenuis, aut alta nimis & superba. Tenuis, in divisiunculis, distinctiunculis: quibus crebris valde & non necessariis utuntur. Superba in dogmatis, quæ fastum ubique & ventum habent. Dolorem non malum: Sanitatem non bonum: Sapientem Divitem, Regem, Deo parem effe. Inde contumacia, & sui amor, aliorum contemptus : nec privatorum tantum, sed magistratuum, Principumque. Olim obiectum, cum nota hæc secta, & viguit: ur Rubellio Plauto apud Tacitum, quod assumpsisset Stoicerum ARROGANTIAM fe-Hamque: que Turbidos & negotiorum appetentes facit. Accedit augendæ huic Super-

Ann.

Iniuriam

opinari: t

prælembi

dam, re

cotum in

AD

Superbia:

mia qua

groque i

haque, u hac parte pere dum

delta, Sa illud Eu

Si men

Placet & tutimem hac Chris

vanius; h

men

Hamilton of the state of the st

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. superbiæ, quod & superhominem, & nimia quadam iactant : Sine affectibus effe: Iniuriam non accipere: Scire omnia, non opinari: & plura quæ Paradoxorum titulo præscribunt. Denique & austeritas quædam, vel potius acerbitas, è dogmatis eorum innasci animis solet : Ciceroni quoque notatum, qui alibi ait Afotos ex III. De Aristippi, acerbos è Zenonis scholaexire. Deor. Itaque, ut concludam, nimia omnia in hac parte videntur, & præter ceteros fapere dum studuerunt, à vera, idest, modesta, Sapientia excidisse. Placer autem illud Euripidis:

---- 8 75 881 à 3/ MILION

interroga-

qui a fen-

750,00 11-

d & alii,

ainas Ilaus

nunculos.

res miga-

aphilo-

em illum

& animis

a ipla aut

ba. Te-

junculis:

cellariis

qua fa-

Delorens

um: Sa-

emefe. aliorum

tantum,

e. Olim viguit:

n, quod

TIAM Je.

rotiorum

de huic luporTroulu peira rois copois riar copir:

--- non vel hoc noxa vacat,

Si mens inest sapientibus sapiens nimis. Placet & hoc Tertulliani, Nostram insti- Prafer. tutionem de Porticu Salomonis esse: ut tua advert. hac Christianis quidem non sit opus. Que visa, dixi : siquid liberius aur fortaffe vanius; hoc refelle, illud ignosce.

DISSERT. XV.

Pro Stoicis: atque ordine illa reiecta.

Univi equidem, & ad utrumque promptus sum; libertati ignoscere, imo gratiam habere, & vanitatem (nam ea certe dictis inest) refutare. Illud dixi,

I. LIPSI MANUDUCT. 86 & factum est: hoc iam adnitar, & nescio an cum magno fructu. Vincam & frangam tot præiudicia? Fatum ipsum adversum? Nam Stoici à mille amplius aunis nulli, & non nisi in scriptis sunt: ac gloriæ & vitæ suæ cursum videntur peregisse. Neque hercules revoco: paucas reliquias melioris illius seculi si tuemur, satis est: & hoc fine scito scutum & defensionem à me susceptam. Satis etiam triumphat Veritas, si apud paucos bonosque accepta: nec indoles eius est, placere multis. Videamus, & à capite refellamus. Aiebas, Zenonem æmulatione motum à Polemone & prioribus abisse: quo argumento? Cicerodicit? Cicero? nempe Academicus, & ex professo igitur Stoicorum hostis. Hoc hic, & mox, valeat: quia pleræque criminationes tuæ teste illo non teste nituntur. Emulatio impulit. qui magis quam Aristotelem, Carneadem, Epicurum, alios, qui in tot sectas statim à Socrate & Platone sunt scissi? Atqui primus ille quidem, cum aps. Ethi, plausu etiam nostro, scripsit : Amicum Platonem, amicum Socratem, sed magis Veritatem esse: cur Zenoni non idem ius? Est profecto: neque aliud, quam illa ipsa Veritas, impulit ad dissentiendum. Non enim philosophos, opinor, ut pecudes esse volumus : qui sequantur tantum antece-

antece

TRRI.

1671 b

Mu

resta

PYEC

di.

dici

teci

mu

amp

hand

Vet

tant

dan

700

270

non

As !

fers

Cil

Milo

AD STOIC. PHILOS, LIB. I. antecedentium gregem. Multum runt, qui ante nos fuerunt(ait Seneca,) sed non peregerunt. Peregerunt?quam abelt? Multum adhuc restat operis, multumque Epitt. restabit: nec ulli nato post MILLE SÆCULA pracludetur occasio aliquid adhuc adiiciendi. Audis eundem illum nostrum? vera dicit: & superior ac nostra æras fidem fecit, facierque. Ergo omitte hoc de Æmulatione: quod tamen fine culpa etiam amplectimur. habuerit & habeamus ipfi hanc honestam, quæ ad cognitionem Veri ducat. At, inquis, verba innovavit tantum. Innovasse fateor: tantum, nego. Quidni innovarit, in rebus quibuldam novis ? Datur venia (ait Apuleius) Platon. novitati verborum, rerum obscuritatibus servienti. Quid si rerum novitatibus? non venia tantum, sed laus esto. Produda & Reiectanea quæ in exemplum adfers, necessaria fuere: nec sine iis explicari satis aut constitui scientia Bonorum Malorumque potuit, id est, philosophiæ caput. Plura talia sunt, in * loco-dicenda. Lib.12. Atqui spinæ & aculei in illorum scriptis. Penulz. Deus bone! hodie hæc dici & obiici ab iis qui Aristorelem, & novellos Aristoteleos, legunt? Ac de veteribus Stoicis, non tu, non ego nimis scimus: de Seneca & Epictero, aperto ore dixerim, roseta mihi illorum scripta videri, præ Lycei dume-

T.

& nelcio

2 & fran-

fam ad-

plius 20-

unt: ac

tur pere-

: paucas

tuemur,

n & de-

IS CUAM

cos bo-

elt, pla-

te refel-

platione

abiffe:

Cicero?

o igitar

& mox,

nes tuz

mulatio

otelem,

ni in tot

ne fant

um ap

(micking

l magis

n idem

uamil.

endem.

Hpecu-

taptum

antece-

38 I. Lipsi Manuduct.

dumetis. Sed fint subtiles & acuti : in philosophis hoc culpæ deleges, quod laudi debebas? At Cicero etiam audiendus est, qui pungere cos interrogatiunculis dicit: animos non commovere. Itane pungere? agnosco: vere faciunt, & velut itimulis, ac pugiunculis quibusdam iententiarum, penetrant animos ac pervadunt. Sed non movent. quid igitur est movere, si hoc non est? Vis mi Cicero, ut ad conciones veniant, affectus milerabiliter moveant, clamores excitent & plaufus? Mare hoc non tentant, nec fluctus in ec suscitant : contenti fingulis & privatis lectoribus, issque quietis & intentis. Hunc talem mihi da: numquam à lectione duorum, quos dixi, surget, nisi commotior, & Honestiquodam ardore succensus. Hæc est eloquentia philosophis decora: in quos proprie convenit, quod Menelao summus varum adtribuit:

σαύρα μ, απά μάλα λιγίως:

Pauca quidem, verum argute.

Non enim est philosophia, ut noster Seneca verissime scripsit, populare artisicium, nec ostentationi paratum: in REBUS, non in verbis est. Et fabius, bono iudicio, de ipsis nostris: Minus indusperunt eloquentia Stoici veteres: sed cum honesta suaserunt, tum in colligendo

TIP'X'

PRO-

AD :

220B

LUER

guann

tione

tractar

proban

mantur

200000

Dt can

da; O

bas ph

spitem.

mote

bis la

In Dir

60, Vi

Macs

modual de qua

mo fin

Del.

是是是

mi

Ma

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. 89 PROBANDOQUE PLURIMUM VA-LUERUNT: REBUS tamen magis, quam (id quod same non quasiverunt) oratione MAGNIFICI. Obona, o non retractanda iudicia! Honesta suaserunt, probando valuerunt, rebus magnifici fuerunt: & hæc eloquentia est, qua gloriantur. Quam Brevitas etiam decet: adeoque non abnuit Zeno aut excufat, ut cuidam obiicienti Brevia effe eius di-Ha; Omnino, responderit. nam & syllabas philosophorum, si id posset, breves esse optem. Mens copiosa & exubrans sit, sermo temperet & adstringat. Sed de Verbis satis: Rem etiam accusas. Quidautem? universe duo, Tenuitatem, & Superbiam. De Tenuitate, haud satis capio. Subtilitatem si vis & accurationem in Dividendo, & addam etiam Definiendo, vindicamus & iactamus, super omnes qui philosophiam attigerunt. An modum non servasse, hoc vis? possunt esse quædam, aut videri nobis talia: parum firmiter tamen iudicanda, à paucis iftis sparfisque reliquiis scriptorum. O. mitte hoc igitur, negandum ea facilitate, qua affirmatur. De Superbia maius est, & colorem aliquem è paucis eorum scitis habet : sed colorem. Magni animi cos fuille, & adalta ac magna duxille, profitemur: & quis damnet, nisi qui Vir-

c r. acuti : in

es , quod mandienogatinnen-

nt, & velnibaldam nosac per-

ligitut est mi Cicero, caus mise-

excitent &

opietis &

m ardote philoso.

ie conve-

noster Se-

ono judidulferant m HONE-

HONE PRO

I. LIPSI MANUDUCT. tute iplam, & generosum illud Honesta, damnet? Eo, non alio, vocant: hoc fublime, iplendidum, illustre constituunt: hoc omni verborum sententiarumque honore adaugent. At Dolorem non Malum dicunt. O viles animæ! quid ergo? cum Epicuro Voluptatem unicum Bonum, & illum Malum dicemus? calcari ab homine hæc humana, & pedibus subiici, sine superbia non vultis? Mihi ea contingat, & stare in Virtutis illa arce securum, super Dolorem, Lætitiam, Spem, Metum, & turbines iltos animorum. At Divitem & Regem dicunt Sapientem. Quem ergo potius? Crassum, aut Pacorum, aut Neronem? Hæc * alibi explicanda sunt, sapientissime dicta: nec nisi ab ignaris aut stultis ridenda. Simile, quod Affectus, Iniuriam, Opinionem à vero Sapiente (nota, vero) arcent: semihorulæ spatio approbanda tibi, imo admiranda. Sed quid est? damnare malumus, quam discere: & veteres avias, ut ille ait, displicet à pulmone revelli. In scholis non hæc dicuntur, aut discuntur: ergo sine inquisitione reiicimus, & illos quoque, siqui docere conantur. Addebas de Contumacia gravem obiectionem, & hanc ex arbore ista esse fructum. Non, agnoscimus: etsi obiici iam olim, hocscimus. A quibus autem? ab improbis

AD

aut fet

Quida

tum

in ten

nihil n

ditiget

tem, n

tinam

non po

Cato

plum

thins

liter

CATI

TUU

CARL

I AST

Tho.

921011

poc q

lopho

12,6

15 vela

proj

DER

* Lib. 111.ii Paradoxis.

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. aut servilibus animis : quibus displicer, quidquid probum, erectum, & honestum est. Tales nostros esse & conspici in sententiis, in consiliis; nihil gratiæ, nihil metui dare; omnia ad Iusti normam dirigere; ultro fatemur : & hanc Libertatem, non Contumaciam, censemus. Utinam hodie in Regum Principumque confiliis fint ! urinam in tribunalibus! non poniteat eiusmodi Tuberonum aut Catonum. Sed Seneca audiatur, hocipsum diluens: Errare mihi videntur, qui Epik. existimant philosophia (huic Stoicæ) fideliter deditos, CONTUMACES effe, Grefra-Harios, ac CONTEMPTORES MAGISTRA-Tuum & Regum, eorumve per quos publica administrantur. E contrario enim, nulli adversus illos gratiores sunt : nec immerito. Nullus enim plus prastant, quam quibus frui tranquillo otio licet. Nota & hoc de Otio : quod plerique sane philosophorum amplectuntur: apri reipublicæ, sed non omni: neque adversis ventis vela solvunt. Iterumque Seneca, de hac criminatione: Scio male audire apud 11.De IMPERITOS sectam Stoicorum, tamquam clem, nimis DURAM, & minime Principibus Regibusque daturam bonum consilium. Sed NULLA SECTA BENIGNIOR LENIORQUE est, nulla amantior hominum, & communibus bonis attentior: ut cui propositum

nefti,

fubli-

: Japp

Supmi

MA.

ergol

anum, 211 ab

(abii-

ini ca

rce le-

pem, n. At

ntem.

ot Pa-

orex.

: nec

Simi-

ionem.

rcenti

imo

e m2.

STIPE! li. In

orun.

· illos

Adde.

nem2

NOD

hoe

0615 211

Jit, usui esse aut auxilio, nec sibi tantum, sed universis singulisque consulere. O hac admitte! & una illud disce, lenes & mites esse, communium bonorum cupidos, nec, ut Epicureos, unius sui curam agentes. Quomodo non sint, quibus hoc inter prima dogmata, Cives se mundiesse? Totum hunc erbem, patriam? Itaque & illud imbibunt,

Non sibi, sed toti genitos se credere mundo. Quæ satis refellant hoc de Contumacia, aut aliorum Contemptu : atque una, quod de Acerbitate in extremo dicebas. Sed calumniose dicebas Ciceronem hoe icribere, quod non scripsit. Neque enim ille, acerbos exire è Zenonis schola, definivit : sed posse exire (verba vide:) & quis id neget? non magis, quam è Dialecticorum schola, Sophistas; è Iurisconsultorum, rabulas; Medicorum, carnifices. Neque illi hæc docent : sed deliquia sunt prave capientium, utentiumque. Hie fimile. Zenonis schola, quæ tota Virtutis est, severos, non molles facit; asperi aut acerbi siqui prodeunt, vitio illorum & humani ingenii fit, facile ad confinia declinantis. Clausula tua erat, de Modestia. Dii boni, quis magis amat? quin si tota Sapientia nobis detur, cum adiuncta Superbia:spernamus hoc contubernium, & nolimus iungi.

Dis-

lidem!

CED

Obig

tham (

Dait.

nemo:

cam,

gulis,

dande

noc a

Johna

levita

HAILA

加

William

料框

Militar

eftens

COLCIS P

polic-pi

tiplice

\$5 pa

Mertin

William

Coni

ADSTOIC. PHILOS. LIB. I. 93

DISSERT. XVI.

um, fed

O hzo

s & mi-

o cupi-

caram quibus

· 图图5

n! Ita-

mundo.

macia,

UD2;

cebas.

m hot

eenim

, defi-

k quis alecti

falto.

ifices.

12 (000

Hich.

irtutis

C 201

um &

ia de.

destin.

f (013

ta Su-

m, &

D15.

lidem laudati : & quid in partibus Philosophia prastiterint : deque iis vel adversariorum elogia.

CED scutum defensionis satis ego prætuli, & finistra sum usus : lubet etiam dextra, & veris eos laudibus exornare. Philosophiam si examinamus; nemo abnuer, tres in ea partes este, Logicam, Physicam, Ethicam : & qui in singulis, aut omnibus emineant, esse laudandos. Sed omnibus, rarum. & vere hoc ac scite Plutarchus: Quosdam philo- feauin sophantium AVIBUS similes videri, qui Vin. levitate quadam & ambitione ingenii elati alta petunt, & Physica scrutantur tantum. Alios canibus, qui laniare & vellicare avidi, soli Logica adharescunt, ut pelli, és in ea rixantur, és mentem ad ulteriora non mittunt. Profecto mi adolescens, sapiens ille scriptor (talis est, etsi Stoicis parum æquus) rem attigit: & in hodie-philosophis an non sæpe obtineat, te iudicem addico. At Stoici nostri omnes partes complexi animo & scriptis funt: Logicam sic accurate, Chrysippo præsertim præeunte, ut in modo peccasse modestis iudiciis possint videri. Repete memoria quæ * ante in Chrysippo dixi. fert.x. Iam

I. LIPSI MANUDUCT.

40

mm.

drinam

git, ilt

merol

apud

Clean

Tent ti

Confi

telam

diffimo

privila

milla

leare

ut Gi

Vition

bras a

legen Indian

Rouz

ndero

min

18 th

100000

lam in Physica profecto regnant: & maxime in sublimi illa & principe eius parte, quæ Deum & divina tangit. Quis de illo, de istis, idest, Fato, Providentia, Geniis, subrilius, uberius, verius scripfit? Ne invidia sit dicere; non omnis philosophorum manus, si in unum conferatur. Atque hæc omnia tamen ad Ethicam, vere nostram partem, & germanæ Philosophiæfinem, diriguntur: nec alio lectorem suum ducunt, nisiad Honestum & ad Virtutem. Quanti in ista sunt!quam alti & erecti! qua omnia humana calcant aut spernunt, & hominem supra homine tollunt! Lege paucos eos libros, qui exstant, vel Senece, vel Epicteti: Virtutem ipsam scripsiffe dicas, & seminasalutariu monitoru abiq; sparfisse. Ubique.nam & seo. E. in co vera istorum gloriatio est: Non est xxxiii quod exigas Repetita aut Excerpta. Con-STITUTUM estapud NOSTROS, quidquid apud alios excerpitur. non habemus ista OCULIFERIA, nec emptorem decipimus, nihil inventurum cum intraverit, prater illa que in fronte suspensa sunt. Quocumque miseris oculum, id tibi occurret quod eminere posset, nisi inter paria legeretur. O quam vera hæc, de ipso inprimis qui dicit, afferantur! Ubique altæ, acres, ferientes quædam sententiæ sunt, & utilisama monita aut medicamenta animorum.

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. rum. Iam vero ad Civilem etiam do-Arinam, quæ Reges Principesque rangit, istos maxime ivisse, scriptorum illorum Indices mihi dicunt. Vide, sodes, apud Laertium vel Zenonis libros, vel Cleanthis, & Chrysippi: statim occurrent tituli, De Republica, De Legibus, De Consilio, & talia quæ ad regimen aut tutelam faciunt generis humani. Quid dissimulandum est? divina Providentia, priusquam lucem Sapientiæ plenam, missa ipsa Sapientia, (id est, Filio) nobis spargeret, hos tales præmisisse videtur, ut scintillas eius allucerent, & errorum vitiorumque Cimmerias quasdam tenebras arcerent. Unum est, in quo caute legendos audiendosque fareor: altitudo sensuum aut decretoru, interdum nimia, & quæ imbecillitate hanc nostri generis videtur superare. Seneca & obiicit sibi, & reiicit:licet audiamus. Nimis alta promit- Epik. titis, inquiunt, nimis dura pracipitis. Nos homunciones sumus, omnia negare nobis. non possumus. Responder deinde: Vitia nostra, quia amamus, defendimus: 🔗 malumus excusare illa, qua excutere. Nolle in caussa est, non esse pratenditur. Vide ne in multis hoc verum sit, & nimia videantur, quia nos in deliciis aut vitiis nimii sumus. Sed esto, sint præalta: quid vocari ad ea nocet, non perventurum? Ut is qui

s par-

uis de

:002,

ripfit

hilo.

era-

Ethi-

1102

210

tum

mam

cant

niné

ex-

tem

ariú

n&

nest

ox.

wid

iffa

985,

eter

UM.

uod

I. LIPSI MANUDUCT. qui exemplar sibi proponit, emendatisfimum cupit , etfi infra illud confiftet: tale hic est. audiamus optima, aveamus optima, etsi imbecillitate hacinsita retrahemur. Sed de isto * alibi: nunc, quod dixi, adfirmo magnanimam & altiloquam hanc totam Philosophiam eminenter esse. Noster alibi egregie: Tantum interesse inter Stoicos, & ceteros tap.e.1. sapientiam professos, quantum inter v1-ROS ET FAMINAS. Sane robur ubique habent, virtutem & virum præferunt, ac formant. Ideoque idem Seneca pulcherrimo elogio dixit, FORTISSIMAM ET SANCTISSIMAM SECTAM. Quid autem alii? etiam qui dissentiunt, nec dissentiunt. Audi Plutarchum, ex profesio In Cle. Academiæ addictum : E'zei Ti o Dlainos Nopos meds ràs pur ánas vi izeias quods imo pante vi παράδολεν. Βαθεί δὲ τὸ πράτο περαννύμθρος 184, μάλιςα els τοι ixeico à γαθον ¿ποίδω (: Habet) Stoica doctrina, si in magnam & acrem naturam incidit, aliquid lubricum & anceps: sin autem cum gravi & miti ingenio temperetur, magnos impetus dat ad verum Bonum & Virtutem. Oraculi hoc ego vice habeo. in alra & superba natura Stoam non fore usui; in alia & modestiore, saluti. At Ciceroni expressam vocem quam pæne omiseram? Ille sæpe eorum insectator, alibi è pectore loquitur:

AD

m:Lic

28 SOL

Audito

nia ab

dicun

Exem

h47

cifut

& led

ingen

gom

IC , 1

Vetbo

file

Ugent

facility

Lib. fert. IIII.

Epift.

AD STOIC PHILOS. LIB.I. ur: Licet insectemur istos (Stoicos,) metuo e soll PH.Losophi sint. Quidais mi Auditor? ecce gloriosa nobis restimoiia ab adversariis, qui illine stant, & hinc licunt.

ndatil.

camus

Dung

& 21-

am epregle:

cetern

ter vi-

bique

diffen.

ofello

MAKY. 計

labet!

中斯 ogenta.

PETNIN

: ego

20012

ode. 140.

(200

201-

tur:

DISSERT. XVII.

Exempla magnorum virorum, qui in hac harefi, etiam Christianorum.

T vero quot magnos viros habeam L'dicere, qui sensu aut professione Stoici fuerunt? Sensu quidem (nomen enim & secta nondum inventa) ille princeps ingeniorum Homerus: ita palam, ut ego mirer Senecam dissentire vel ambigere, in hac mihi re iudicii non rectum. Verba eius sunt: Homerum philosophum Epit. fuisse persuadents cum his ipsis, quibus col- Lxxxligunt, negent. Nam modo Stoicum illum faciunt, Virtutem solam probantem, & ab Honesto nec immortalitatis quidempretio recedentem. Addit deinde, abaliis in Epicuri, aliis Academiæ castra deduci. Sed deduci, ô Seneca: ille huc, & ad nos ibat. Potestne aliquid magis Stoicum, quam quæ de Fato sic palam & sæpe scribit? quæ secta hoc ita habuit, præter istam? Iam de Affectibus reprimendis aut tollendis, vis in sapiente Ulyse exemplum? Ecce ad uxorem venit, ab annis viginti

AD

dina

quid 1

quem

Plo v

pra u

his i

guar

bona

tenu

dono

tem 8

hac

doro

Min.

pas et

George

BETT

200

Wan

8173

西西

日の日

mil

Dec

viginti non visam, & semper suspiratam: quid facit? in lacrimas solvitur, sinum & collum invadit. Imo ille gaudium & indomitum ipsum amorem domat: aspicit tacitus,

Ω' φθαλμοί δ' ώσει κίσας ές ασαν, κέ Cioneje: Atque oculi stabant, ut cornu, vel quasi

ferrum. Numquam eum versum legi, quin Stoici illius veri, immoti, & anasis imago mihi subveniret. Iam reliqua Ulysseis tota, quid nisi Virtutis, Constantia, Fidei schola est? Ubi externa ulla approbata, aut quæsita? quis non labor pro Honesto fortiter susceptus, & toleratus? Alia in eo multa ad hanc sectam: (alibi dabimus:) sed eruenda sunt, & sub cute illa, ut sic dicam, verborum latent auri hac metalla. Iam Socratem quis non fontem & caput Sapientum profitetur? atqui ille totus est noster. Audi vel hæc eius, apud Platone: Ω'φίλε Πάντο κ αλλοι δουι नम्बी के किलों, विशंतार पार स्वार्थ क्रिके की में बेरिक केर में बंζωθα ζ οπαξχω τοις απός εναί μοι φίλια πλέσιον 3 voui Zoiui + opov : O amice Pan, & vos alii Dii hic prasides, date mihi pulchro bonogs INTRORSUS effe: EXTERNA autem, quacumque babeo, cum illis internis consentire & conspirare: DIVITEM porro existimem SOLUM SAPIENTEM. Exfide, & non pro caussa loquamur: nonne in istis pauculis brevia-

mphr.

AD STOIC. PHILOS. LIB. I. 99 breviarium vel summarium Stoicæ do-Arinæ? mihi sic videtur. Pana invocat: quid nisi Vniversum, id est Mundum, & quem Stoici (in Physicis explicandum) pro visibili Deo habent? Invocat & Deos prasides suæ terræ : particulares Genios, his illisque locis Stoicorum scito adsignatos. Deinde dogmata, Interna fola bona esse, & sola optanda: Externa hactenus, ut illis consentiant, id est, serviant & ancillentur. In extremo Paradoxumillud nobile horum, Solum divitem Sapientem. Ito aliquis, & neget in hac porticu Socratem includi. Omitto alia plura, in suis locis, arque ipsa Paradoxorum classe recensenda. Ergo duo illi summi, sunt nostri: accenseo Sophoclem & Demosthenem, non vanis aut levibus etiam argumentis, quæ in progressu sermonis se pandent. Addo Strabonem Geographum, infignis iudicii & prudentiæ virum: addo, ipso profitente & nomen ultro dante. Philonem è Iudæis poteram: & quidalind libri titulus clamat, ம வாம கைவேர்ஸ் சி) 'க்கி சேரை : Omnem sapientem liberum esse? nam & hoc inter scita inopinata nostrorum circumferri, non ignoras. Et plura in eo serio & iudicio notavi, in quibus Stoicistat: etsi Platonissare eum communis fama tulit. Sed nec Plato ipse à nostris alienus, imo plurimum

ct. alpiratam u, finum

audium & mat : alpi-

Crosok: Crosok:

quin Stois in imago Ulyffeis ntiz., Fi

a approlabor pro oleratus? m:[alibi

tent auri

vel hzc ann in 30.7'å-

a másom o vos alti o bonog em, quá

confenticistiment

nour nauculis

TOO. I. LIPST MANUDUCT. rimum noster, siquis factionis expers arbitratur. Ad Romanos venio. ibi procerum illa manus , Tuberones , Catones, Varrones, occurrunt: ibi Thraseas Patus, Heluidius Priscus, Rubellius Plautus, C. Plinius, noster Tacitus: & uno verbo dicam, prima fere ingeniorum & dignitatum. Ipse M. Antoninus Imperator, quo nihil melius aut laudabilius, in hoc albo nomen fignat. Et quam paucos etiam nomino, præut res & multitudo fuit? nimia. adeo ut Sextus Empiricus clare afferat, suo, id est, illo ipso M. Antonini 2vo, plures fuisse qui Stoicam sectam sectaventur, quam qui aliam quamcunque. Neque interiorem ego caussam arbitrer, quam hanc copiam, cur nostri Christiani iam invalescentes, minus æqui in istos fuisse videantur aut inclinati : quare? quia & multitudine urgebant : quare etiam? quia auctoritate & vita premebant, quæ apud alias sectas soluta aut & improba conspiciebantur. Quamquam ita alieni nostri, non ut sectam maxime sed sectatores, eorumque pervicaciam spernerent, tardos aut refractarios lucem admittere divinitus iam oblatam. Alioquin ipsa illa ætas habuit inter culmina religionis, qui à sensibus multis Stoicis non abiverunt. Arnobium possim dicere, & magis Tertullianum, ingenio etiam Stoicum

Pant

Itm

apc

00

14

0

do

COS

AD STOIC PHIL. LIB. I. cum & severum. Quid magnum illum Pantenum, Alexandriæ sacrorum doctorem, & antistitem ? Hieronymus de illo aperte: Pantanus Stoica secta philosophus, ob pracipuam eruditionis gloriam missus est in Indiam, ut Christum apud Brachmanas, & illius gentis philosophos pradicaret. Optime ab optimis illis factum: philosophus ad philosophos missus, Stoicus ad Brachmanas, nec opinionibus quidem nimis distidentes. Et fructum vero ingentem fecit, laudemque retulit: & mox Alexandriam rediens in ea obiit, cum Schole illic nobili plures annos prefuilset. In qua succedere sibi voluit Clemente Alexandrinum: illum, cuius totjugam doctrinam Ecclesia etiamnunc admiratur & fruitur, in libris qui exstant. Qui iple quam sæpe Stoicus est, & dogmata corum facris nostris aprat? audies in locis, si pergis me audire. Merito aptat. nam Hieronymi illius, sanctioris an do-Ctioris viri, sententia est, de tabella & Icripto recitanda: STOICI NOSTRO DO-GMATI IN PLERISQUE CONCORDANT. Concordant? ita: & quod sequitur, oc- in Esta culte ad nostrum dogma & pietatem du- cap.x. cunt. Sine fuco dicam, mihi evenisse: & audio magnum illum Garolum Borromaum, stirpe, sacra purpura, virtute maxime clarum, sæpe fassum, Epictetise libris

atomes

Patm.

rbo di-

ignita-

01, 910

ocalbo

mans

git? Di-

lareal

pipi Z

क हिसीय-

mque.

bittet,

hriftia.

n istos

quare?

areet-

ebanti

& III.

12mita

me fed

msper-

emad.

ninpoi

12 1811

15 000

ese, &

n Sto1-

CUM.

libris motum & monitum, ad contemptum retum humanarum, amorem divinarum venisse. Itaque, ut concludam, apage dicere aut credere de Porticu Salomonis, & quod ab ea abducimus: nos vero inducimus, & sana ac sobria mens non aliter his uterur.

DISSERT. XVIII.

Seorsim Seneca laudatus, Scripta eius maxime, & purgata etiam obiter à calumniis Vita.

SED heus, cum præmiserim magnos, qui in ea secta fuerint, an non vel duos maximos omisi, Senecam & Epictetum? Aud. Observavi, & tacitus requirebam. Lips. Dabo. distuli enim, non omisi: & velut Triarios quosdam claudere volui hoc agmen. O rara Sapientiæ lumina! ò cara misi nomina! quos audacter dixerim, superasse in hac Morali præsertim parte pertractanda,

Tes ormus, mus r' i avoulples, n' con mei r'ilir-

TOL!

Quot sunt, quot quot erunt, & quot quot inante fuerunt.

Non sunt inanes laudatiunculæ, aut voces: vis rem tibi approbem, & utriusque dotes breviter & velut digito signem? Fiat, audi: de Seneca primum.

quem

aut (

ta

ifti

80

fer

qui

gen

tug

ner

ad nu

lin

nz

五十二年 四十四十四十四十四十四日

AD STOIC. PHIL. LIB.I. 103 quem multi bonique amant; oderunt aut contemnunt aliqui, sed hac ipsa nota non boni. Sit libertas huius iudicii. & experimento didici, qui Virtutem ipsam solide non amant aut æstimant, vix istum. Et hercules, quod nos amamus, & quod producimus : est ob istam. quam scriptis suis ille ornavit & afferuit , fi quisquam ab omni ævo. Plura sane ingenii monumenta funt, aut fuerunt : Pootica, Oratoria, Physica: sed Ethica eminent, quæ utinam solida atque integra ad nos venissent! Sed libri Exhortationum perierunt, item grande opus Moralium, alia pluscula: sufficiunt ramen gloriæ quæ exstant, & inter omnia eius argumenti palmam, coronam, regnum poscunt. An ex vero, aut affectu sic iudicem, vide. Tria sunt, quæ huc me ducunt, Verba, Res, Tractatus: omnia in co iure laudanda. Verba, selecta, propria, fignificantia: imo quæ plus aliquid semper dicunt, quam dicunt. Qui proprius quidam eius Genius videtur, ut in parcimonia verborum mira dippea atque efficaciafit; in brevitate; claritas & splendor. Sunt allusiones, imagines, translationes, crebræ & pænocontinuæ: quæ delectant simul & docent; & in rem animum, atque extra rem mittunt. Est cura, non affectatio; decor, non com-E 4

divi-

dam,

Salo.

sve-

snon

à ca-

gaos,

81105

etum?

mire.

000

c|111-

enuz

15 20-

foral.

15 110

otquet

1110

ttiule

10 6

guen.

I. LIPSI MANUQUET. ptus ; tractara oratio, non torta. Est & compositio quædam, & viriles numeri: sed ut structuram agnoscas, mollitiem abnuas; & pugnæ atque arenæ omnia, non delectationi aut scanæ parata. Iam in ipfa brevirace, & stricto dicendi genere, apparer beara quædam copia. fundit verba, etsi non effundit; fluit, non rapitur; amni similis, torrenti dissimilis; cum imperu, sed fine perturbatione se ferens. Denique, ut felices arbores, quarum præcipua dos est fructum ferre, flores & folia tamen habent : sic iste, quem fru-Aus caussa legimus & colimus, oblectationem adfert pariter, & Venerem eum Minerva iungit. Audebo & hoc edere? vel sermonis atque eloquii caussa aliquis eum legat: sed absit, & Res magis trahat. Res, quam illustrem & sublimem, utilem & salutarem, ubique promit. Omnia eius scripta, etiam ubi ex-professo non videtur agere, quid nisi generolum illud Honestum spirant? quid nisi aliis inspirant? Caput omnis Boni fontenique Deum, quamsape, quam sortiter, inculcat atque asserit! eius Providentiam, & nostri curam ! potentiam, sapientiam, iustitiam, & quidquid tale vel Sacra dicant! Illi & Fato nos parere, & quietos' volentesque sequi, quoties monet! in ordinem redigi, ab Ordine hoc rerum,

quem

fectu

COLLI

1903

lore

Ipfa

tat,

Lon

hz

DO

dii

Dp

dat

200

fed

00

lem.

quin

pide pide

mi

日本 医 原 年 年 四 四

AD STOIC. PHYL. LIB.I. quem ille ab æterno descripsit! Iam Affectus, id est, origines malorum, quis acutius aperit, acrius castigat, adductius coercet? Metum, Spem, Lætitiam, Doforem, quam temperat, minuit, tollit? Ipla Vitia aspere ubique invadit & exagitat, Ambitionem, Avaritiam, Libidinem, Luxum, ceteras animorum pestes. Imo hæc tanta sæpe acrimonia, ut modum non tenere dicas, & odio arqueira (sed, dii boni, honestis) auferri. Denique in unius Virtutis admiratione & commendatione deditus, Externa omnia spernit atque abiicit, & totum illud splendidum, sed fallax, Fortunæ regnum conculcar. O pura, & colo digna mens, & ad coelum alios subducens! miramurte, & sequimur : quisquis cum attentione tamen legit. Eth quis aliter potest? Tantus ubique vigor & calor est, (ut de Tractatus nunc addam) fic omnia animata & spirantia: ut excitari vel ignava & iacentia ingenia necesse sit, & tepida aut frigida calere. Imo non scripta legere, sed verba audite: nec imaginem eius in libris, sed ipsum hominem oculis sensibusque usurpare videamur. Felix calor, rarus calor! & quem, audacter dicam, vix in alio reperias, è Græcis Romanisque. Quanti autem ad fructum, & ad motum animorum, hoc est ? Abite à me tepidi, aut ifti ES

r. . Eft & ramerit olliriem

ompia, ta. Iam li gene-

fundit on rapilis; cem ferens.

dotes & em fru-

em cum c ederel aliquis

limem, nit. O-

erolom nili aliis

inculjam, & entiam,

acra diquietos net! in

rerom,

I. LIPSI MANUDUCT.

Terpen te sfer. mones.

Epift.

abid.

*bumi isti * χαμαιπετέις (cum Pindaro) λόγοι: quibus vix affici, certe impelli non possim; tentari, non suaderi. Sieut enim facem frustra ad accedendum admoveas, nisi accensam: sic sermonem ad excitandum, nisi vegetum & calentem. In nostroest. & non fallor : arsit illi animus cum scripsit, abanimo stylus, à stylo nos: excipio tantum, fiquis, ut lepores, apertis oculis animo dormitante legit. Quod de patre Sextio olimipse scripfit, iustissime de ipso nos usurpemus : Quantum ubique vigoris est, Diiboni, quantum animi! quod NON IN OMNIBUS PHILOsophis invenias. Non hercules, ô Seneca. Quorumdam (cripta clarum tantum habent nomen: cetera, exfanguia funt. Instituunt , disputant, CAVILLANTUR: non faciunt animum, quis non habent. Illi rales : quid noster ? Cum hunc legeris: dices: Vivit, viget. Liber est, supra Ho-MINEM EST, dimittit me plenum ingen-

Sen.de. Vit. Beat.c. ZVIII.

cium: hoc per capita maligniffima, es optimo cuique mimicissima, Platoni obiectum est, obiectum Epicuro, obiectum Zenoni. Quid tamen respondemus ? communiter primo. Omnes isti dicebant, non quem-

tis fiducia. Hæcigitur Scripta eius sunt,

& his caussis probanda, aut miranda. At, inquiunt, Vita dissensir. Vetus convi-

admodum ipsi viverent, sed quemadmo-

dum

dum

emp

doc

atti

CH

mu

19

Ge

CIL

Call

200

PU

901

010

U

Ta

Tec

DOS

me

ma

Pul

fren

H

AD STOIC PHIL. LIB. I. 107 dum vivendum effet. Non Senecam, exemplar proponimus; sed Scripta eius doctrinam. Et quid tamen peccavit?duo, istis arbitris. Nam de Adulterio obiiciunt, tum de Aula opibusque. Videamus, & illum culpæ, si non calumniæ (quis hanc reprimat?) liberemus. Iuliam Germanici filiam, in matrimonio Vinicii agentem, polluisse dicitur: atq; ea illi caussa, vel pretextum, exfilii fuit. Dicitur? à quo? Messallina. qua illa? qua nihil impudentius aut impudicius Roma tulit : à qua accusari, laudari est; laudari, in suspicionem culpæ venire. Et hæc audimus? Utinam pars illa historiæ exstaret, qua Tacitus acta eins temporis narravit! de re constarer, quam nunc maligni iactant, nos respuimus, utrique haud firmis argumentis. Et esto, peccaverit: sed semel. hominem fuisse non distitemur : emendasse hoc, constat; cur vetera & sepulta eruantur? Quisquis es, in te descende : non est aut fuit semper illa puritas, quam in alio is exactum. Atquin ad Aulam etiam venit. Et quis philosophis ea interdixit? utinam plutes veniant! utinam assidue veniant! & magis, utinam confiliis regant ac moderentur! Felicem populum Romanum, si Nero audivisset, ut coperat: & quid primis eius annis laudabilius fuit? scito autem, à Seneca doctore

right

pol-

mfa-

7625,

stan-

n no-

1005

nos:

aper-

Quod

ulti-

mtam.

um A-

HILO-

Sene-

はははか

unt.

TUR:

nt. 11-

egeris:

A HO-

ngen.

(anti-

12. AL

onvi-

popti-

e Hum

erioni.

muni-

湯の

same-

胡椒

108 I. LIPSI MANUDUCT. ctore & directore cos fuisse. Ar enim Opes in ea congregavit. Mirihomines! in aliis Opes, in aliis Inopiam accusant: & in hac Ambitionem, in illis Avaritiam agnoscunt. Discant. Nemo Sapientem paupertate damnavit. Habebit Philosophus amplas opes, sed nulli detractas, nec alieno sanguine cruentas, quarum tam honestus sit exitus, quam introitus. En conditiones, legesque, quibus Sapientia opes permittit: Honeste quarantur, aut veniant; honeste expendantur, abeantque. Noster an non fecit ? à Principe accepit; & plura alii, meritis eius non pares. Quis autem,

Ibid.c.

Quis, influentis dona Fortuna abnuat? 16id.e. ait Seneca alter. & noster: Non se Sapiens indignum ullis fortuitis muneribus putat. Non abiget illa à se, sed abeuntia securus prosequetur. Divitias quidem ubi tutius Fortuna deponet, quam ibi, unde sine querela reddentis receptura est? Receptura? etiam cum non petet. Vide nostrum, & stupe, ad Neronem venientem, &acceptas omnes opes magno animo refundentem: Iube, inquit, eas per procuratores tuos administrari, in tuam fortună recipi. Nec me in paupertatem ipse detrudam: sed traditis, quorum fulgore prastringor, quod temporis hortorum aut villarum cura seponitur, in animum revocabo. Ec-

Apud XIV. Ann,

ce Sa

in an

bett

lati

qua

fuit

alie

AH

Don

the

qua

day

tat

let

AD STOIC. PHIL. LIB. I. ce Sapientem, qui opes in domum, non in animum admisit; qui habet, non habetur; habet, sed tamquam leves & avo. De Vit. laturas, necullialii, nec sibi graves. Hæc exzus quæsitio, aut possessio: exitus earum quis fuit? Liquet mihi, Senecam non nisi in alienum fere fructum habuisse. Donavit aut bonis, aut iis quos facere potuit bonos. Ibid. Donavit cum summo consilio, dignissimos eligens: ut qui sciret, tam expensorum, quam acceptorum rationem esse reddendam. Et fama publica nonne de liberalitate eius suit ? è qua poetæ hauserunt, scripseruntque : Nemo petit, modicis que mittebantur a. Iuvena.

A SENECA:

m 0-

nt: &

ritiam

mpsu-

othous

alsens

me fins

ditio.

sper-

manti

Volter

plara

js 211-

swat?

aptens

atat.

CETH

tutus

se que-

prora?

m, &

12000-

refun-

STATO.

ma 16.

ALTY W.

Brai-

ATRIB

Ec.

CC

magna oftendit miffa. Etalius:

Pisones, SENECASQUE, Memmiosque, inter exempla decantatæ liberalitatis. Et vero quomodo ipse uteretur, in illa perpetua frugalitate & modestia vitæ ? Vix verisimilia, sed vera sunt, quæ de se ipse scribit: atque audi. Inde mibi(ab Attali schola) quedam permansere. Indeostreis evisi. boletisque in omnem vitam renunciatum est: inde IN OMNEM VITAM unguento abstinemus: inde vino caret stomachus: inde in OMNEM VITAM balneum fugimus. Etstatim: Landare solebat Attalus culcitam, qua resisteret corpori: tali utor

110 I. LIPSI MANUDUCT.

20

fir

fee

de:

in

En

de

utor ETIAM SENEX, in qua vestigium apparere non possie. Describit & alibi hanc frugalitatem vitæ, an verius austeritatem dicam? Culcita in terra iacet, ego in culcita. Ex duabus penulis altera stragulum est, altera opertorium. Iterum alibi : In LXXXIV frigidam descendi. panis deinde siccus, & sine mensa prandium, post quod non sunt lavande manu. Atque ipse hæc tantum? Tacitus aperte: SIMPLICI VIav. An- CTU, & agrestibus pomis, ac, sistis admoneret , PROFLUENTE AQUA Vitam tolerasse. Quæista sunt? quam admiranda in illis opibus, in Aula & purpura? Placeamus nobis : vix hodie in ista pierace, & eius præmiis, qui religiosam vitam profitentur, sic vivunt. Vix? imo non vivunt. Quis in omnem vitam vino abftinet? quis pane sicco contentus est? quis aqua? & tali culcita? Et ut fint, paucos esle opinamur, aut scimus. Abite ergo, quod ad Opes attinet, calumniæ : habuit, non habuit; aliis, non sibi; bene admisit, bene emisit. At Dio de luxu aliquid, & de Mensis citres (si commemini) quadringentis. Ego non credo, hominem, qui illam ipsam in orbibus istis insaniam sic libere scriptis taxavit, eamdem impudenter usurpasse. Aliquid amplius? nec scripsisse Dionem ita credo. Exstant quidem in Epitomacius, à Ioanne

AD STOIC. PHIL. LIB.I. anne Xiphilino: sed non ex Dionis adfirmatione, ut equidem opinor, & sensu; sed alicuius Suillii, aut consimilis, qui apudDionem obiecit.Bonus Xiphilinus ut asserta habuit, ab illo inserta: & ut aliter, quis bona mente admittit? Si hoc, etiam de adulterio Agrippinæ; etiam de flagitio in Neronem, & que pudet vel propalare. Enimyero ubi Tacitus, ille accuratus, ille fidus, talem aliquam vel suspicionem iacit? Ipse Dio quomodo non propria laude & testimonio refellat ? nam scribit alibi, totidem his verbis: O' 3 Zerenas & A'y- Li, Lix. ण्यां के क्यां प्रता कि पहेड सवते हैं है का पहें P' क मराहर, मा के हैं है njanus sopia imegicas, Annaus Seneca, ille OMNES SUI ÆVI ROMANOS, multos etiam alios exterosque SAPIENTIA EXSU-PERANS. O Deus, ô Fides! ille talis, & tanta sapientia, vitiis sic omnibus, aut maximis, sit pollutus? Deme illam, aut hæc adimis : non funt in eodem contubernio neque iugo. Iraque nos quidem spernimus istas omnes falsimonias, & quæ sine alia adstructione, sola magnitudine mendacii, fidem quarunt. Vitam etiam omittimus, de qua vix propositum erat dicere: & alibi opportunius ac decentius fiet. Ad Scripta redeo, quæ nos tangunt: vitam fuisse bonam velim, hec scio esse, & bono quodam humani generisedita, ac propagata. Mirum dictu, sed obler-

hand

tem

cul

ulum

: In

cus,

1555

hzo

71.

dmo-

tole.

anda

Pla-

tate

itam

000

2bf-

quis

1005

150, ha-

ead-

ali

emi-

ho-

iltis

eam-

am.

edo.

10anne.

I. LIPSI MANUDUCT observatu dignum. infinita periisse, ævi iniuria, veterum illorum & sacrorum monumentorum : sed tamen in omni fere scientia ea facta reliqua, quæ instruere fatis, & explere iustum desiderium nostrum possent. Divina Providentia est, & in Seneca agnoscimus : quem rigidæ Virtutis magistrum, unum pro omnibus, Deus dedit, & una cum sacris nostris Doctoribus voluit prælucere. Quidni cum illis ? pæne unum ex illis, fi ipfis hoc credimus: & Tertullianus sape nostrum, Augustinus Apostolus familiarem, Hieronymus peneSanctorum numeruivit insertum. Frontonis, nobilis olim oratoris & Plutarchi, ut volunt, nepotis, e-Sarifbe, logio claudimus : Senecam sic universos exterminare errores, ut AURBA videatur SACULA REFORMARE, & Deos ab humamano genere exsulantes, eius opera revocatos, hominibus contracta societate miscevi. O per illum fiat! & pravum hoc ævi ac fordidum depurgetur, humile erigatur, & Deo denique per virtutem iungatur, sed ipso ille Deo adiuvante & diri-

Polyer.

-751 HU

selection are propagate, bligam distributed

E

fin

211 mg

mni

TUC-

10. elt

idz

01151

TT1S idai

pfis

100-

がり

IVIL

012-

, e-

27/05

atur

ma-

100

166-

271

iga-

1g2-

1517-

14

DISSERT. XIX.

Epidetus item laudatus, verbis parcius, largiter iudicio & admiratione.

E Seneca habes: clarum aliud sidus le ostendit, Epicterus: ævo, non merito, posterior: & Scriptorum pondere, finon numero, comparandus, vita præponendus. Ille vir totus à se & à Deo, nihil à Fortuna fuit. Origine vilis & inter servos; corpore claudus ac debilis; mente nobilissimus, & inter omnis avi lumina refulsit. Ipse de se Epigrammation hoc Scripfit:

Αβλος Ε΄ πίετητος χρόμω, κό σάματι πηρό, Kai merilu 1 egs, ni pinos a Savaross : Servus Epictetus sum natus, corpore claudus,

Irus pauperie, delicia superum. Iple, inquam, sive de ipso alius : sed confessionem ingenuam vides, & generosum in fine additum, de amicitia divina. Natum Hierapoli, Phrygie opido, tradunt: Romam traductum servisse servitutem (fi.id nomen in hanc virtutem cadit) Epaphrodito Neronis, qui fuit à custodia corporis illi Principi: claudum autem, è destillatione in eam partem corporis illapsa. Hæcfere Suidas: Agellius etiam, qui virum admiratus est, pulsum Roma edicto Lib.xv.

illo cap.xI.

I. LIPSI MANUDUCT. illo Barbarico Domitiani, quo Philosophos omnes ab urbe relegavit: & in Epiri Nicopoli diem ultimum obiisse. Aiunt ad Marci Antonini Imperatoris tempora durasse: quod ita Suidas prodidit, & Antoninum Philosophum accipimus. nam Pius ille, Titi prænomen geslit. Hocidco observo, quia consideratione aliqua eget: & à Neronis morte, ad initia Marci Antonini, sunt anni admodum nonagintaquattuor. Quomodo ergo sub Nerone, nisi puer plane, vixerit ? Et Epaphrodito tamen servisse (sed fortasse post Neronem) ipse etiam indicat, & iocose eius meminit. 1. Dissertationum, quas Arrianus digessit, cap. xix. De conditione aut ævo eius, hactenus scio: vita emendatissima fuit, & plane ad scitum, quod in ore habebat, A'νέχεις ἀπέχε: Contine, & abstine. Irem hostis fucorum, qui Philosophos habitu & verbis præferrent, vita degenerarent : quos ille appellitare folitus, Φιλοσόφες ανου नह कार्यमिस, μέχρι म λέcap.xix Nv: Philosophos sine factis, dictorum tenus. Unica anus in ministerio ei fuit, unica lucerna fictilis (hoc domesticum omne instrumentum) ad divinas illas lucubrationes: quæ lucerna à morte eius mille drachmis væniit, in memoriam heroisci illius & honorem. Scripta, urtetigi, pauca exstant : Enchiridion sane egregium,

& Stot

ma: 1

V12 .

collec

exitan

quah

crem &

animb

Nihili

à dual

Ardor

12 P

pion

eltor

tame

cilin

Itami

Ytalo

qui b

autfo

quan

tagio c

OD 10

Septem 1

Ageff.

ADSTOIC, PHIL. LIB.I. & Stoice moralis philosophiæ velut anima: item Dissertationes, quas obiter in via, domo, schola habuit, ab Arriano collectæ & digestæ. Neque omnes etiam exstant : in Agellio & Stobæo reperies, quæ hic requiras. Sed, Deus bone, acrem & altum in iis spiritum ! accensum animum; & Honesti amore ardentem! Nihil in Græcis, aut fallor, tale exstat: à duabus illis notis dico, Acrimonia & Ardore. Tironem aliquem & rudem veræ Philosophiæ vix afficiat aut tangat: proficientem aut provectum incredibile est quam excitet, & cum pungat ubique, ramen etiam delecter. Genus styli concisum, fractum eft, & quod indolem subirarii sermonis haber : sed docta interveniunt sæpe, semper salutaria, & non est qui bonam Mentem magis aut trahar, aut formet. Ego senecionem illum numquam lego, nisi cum interno animi motu: & quod Homero proprium, pluris facio cum relego, semper ut novum, & cum repetivi, repetendum. Idem fac. gratiam monitori habebis; maiorem illi Doctori. Nunc vale, cras redi.

ofophes

n Ni-

int 20'

ora du-

k An-

Dam

locid-

aliqua

a Mar.

20214-

b Ne-

c Epa-

le post

iocole

q1125

nditio-

emen.

quod

time)

n, qui

errent

litart

四年16

tensi.

mica

omne cubraeroifa

gi.pau.

granh

I. LI-

I. LIPSI MANUDUCTIONIS

ADS

Seneca, q Vide qua

chent att

opes, far

abi finer

cum mo

cum fue

cum a

latvas ar

Tes etian

ne nos

tamus a

ant incor

**** |

In ten

Interd

则相

a talia

Die eveni

alberili

idratt, q

Ad

STOICAM PHILO-SOPHIAM

LIBRI SECUNDI

DISSERTATIO PRIMA.

Sine Philosophia homines Pueros, Rudefque esse: per eam Viros, Studiosos, Eruditos.

U D. Ecce me. animi alacer & fidens ad te venio, disciplinæ caussa. Valde me heri excitasti: & cum Homero.

Ω evás μοι χυμὸν ἐιὶ τάθεων φίλοιζι: Ipsumanimum mihi commovisti in pectore caro.

Lips. Gaudeo, quia ad honesta, imo salutaria. Et iam serio hoc agis, & posita prætexta, in Viros vis transscribi? A u D. Modestius de me sentio, & inter Adolescentes scio censeri. Lips. Quid sinter Pueros? Ita res est. & quamdiu animus præceptis his Sapientiæ nondum imbutus, quid nisi similimi pueris sumus, ait Sene-

AD STOIC. PHIL. LIB. II. Seneca, quibus omne ludicrum in pretio est? Epit. Vide quam nuces, talos, trochos affectent atque æstiment: ita nos honores, opes, famam, quid nisi lusus? Sicut qui in theatro fuerunt perfusorie oblectati, ubi finem ludicrum habet, & adsurgunt, cum morsu abeunt, adeo solido nullo gaudio aut fructu : fic in his vitæ studiis aut voluptatibus est; cum fugerunt, imo cum fugiunt, angunt. Idem in pueris, cum à lusu cessant. Amplius. ut illi ad larvas aut personas trepidant, & familiares etiam, fi in iis conspiciantur, fugiunt: fic nos naturæ aut rationi non aliena, umbra & opinione malorum territi, vitamus aut fugimus, fine causta trepidi aut inepti. Denique Lucretii verbis:

NIS

0-

MA.

Rudel-

OS, ETW-

imi ala-

venio, Valdt

& CUM

fi in pe-

mo fa-

politz

AUD. Adoles.

fintel

2010005

n iniba-

鮮, 北 Sene--- ut pueri trepidant, atque omnia

In tenebris metuunt: sie nos in luce timemus

Interdum, nibilo que sunt metuenda magis, quam

Que pueri in tenebris pavitant, fugiuntque futura.

Et videsne igitur pueros esse? & quod illis sen. E. Minusculis, hoc nobis quoque Maiusculis xxiv. pueris evenire? Ita enim recte appellemus istos, quibus etiam post inventam canosque Puerilitas est. An quidquam isti pro- flanc. fecerunt, quibus animi mala sunt, aucti- Sapien.

I. LIPSI MANUDUCT. que in maius errores ? qui à Puerus magnitudine tantum formaque corporum differunt? ceterum, non minus vagi incertique, voluptatem sine dilectu appetentes, trepidi, Enon ingenio, sed formidine quieti. Proepi.vii fecto sunt Pueri : qui contra indolem iuniorum, sola occasione pracedentis atatis intumescunt : ratione aut sapientia parum aur nihil ab iis discreti. Bene olim Varro : Sed neque vetulus canterius, quam novellus melior, neccanitudini comes Virtus. Ergo tuadnitere, incredibile gaudium fenfurus cum puerilem animum deposueris, & te IN VIROS Philosophia transscripserit. Adhuc enim (utilla Senecæ subiungam) non pueritia in nobis, sed quod gravius est, Pubrilitas remanet: in auctoritatem habemus senum, vitia puerorum. Au D. Boni, & mihi quidem grati, sed non pro vulgo hi sermones. LIPs. Stoicorum sunt, id est, vere philosophantium: si huc te das, quid reflectis oculos, & ad vulgum spectas? Diogenem illum Cynicum, in hac sententia, audi: qui interrogatus; Vbinam Gracia Viros vidisset bonos? Viros hercle, ait, nusquam: Lacedamone tamen Pueros vidi. Et visalium Stoicum sermonem? neque inutiliter ingeram. nam, ut recte Epictetus, A' Pxì f way of orous, in T oro matwo onione fes: Initium Doctrina, nominum consideratio. lidem,

AB

lidem, d

Stultos

Spei : at

rent,

Studio perven

ille ferm

ptis, ut

obnixe re

Ago, Qu

ans atti

eft. Ire

TAT HITE

bi: Phi

हिए , या

At qui

fludi, i

SEMENT!

Pud Sene

RODITOR

langifima

Sagiente

Arrizago

Fi): Solos

Properties

Qualit 1

20000 Sto

deput : ner

man Sapi

a, good !

m Main

Senc. epift. KIII.

> Laert-in Diog.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. lidem, dico, Stoici, hos pueros & rudes, Stultos habebant, nullius bonæ rei aut spei : at qui iam inciperent & adlubescerent, quique Sapientiæ se darent, hos Studiosos & Studere dicebant; qui autem pervenissent, Doctos & Eruditos. Passim ille sermo (siquis observat) in corum scriptis. ut Seneca Lucillio suo: Cumte tam Epift. obnixe rogo ut studeas; meum negotium ago. Quibus studeas? Sapienria, quæ una utile & animo profuturum studium est. Irerum idem : Tempus nullum est Epik. parum idoneum studio salutari. Etalibi: Philosophiam studium esse Virtutis: sive, ut alii, STUDIUM corrigenda mentis. Epik. At qui iam progressi, & in meta huius LEXESE studii, ii Eruditi, & Graco verbo miray-Soupproi, seu mais obsires. Ita Posidonius apud Senecam : Vnum diem hominum E-RUDITORUM plus patere, quam imperiti longissimam atatem. Cave de alio, quam Sapiente capias: sicut illud Epicteti, apud Arrianum: Mores to and budiras in bigires id: Solos ERUDITOS liberos ese. Quid Propertius, cum scripsit,

CT.

智期的影響 um diffo

ocertique

s, trepidi, eti. Pro-

dolem ill-

itis etata

entia pa-

ene olim

anterist; wini co-

credibile

animum

ilo Cophia

la Sene-

n nobis

STEMBE

m, viuhi qui

fermo-

ft, vere

auidre-

as:Dio

ntentia,

Gracia

it, 788 s vide

peque

Epide-Haryn:

eratio.

lidem,

Qualis & hac DOCTI sit positura Dei: nonne Stoica hac lingua usus? mihi videtur: neque in Deum hoc alio sensu, quam Sapientia, conveniat. Facit belle ad ista, quod Vnum Bonum est, Scientia: unum Malum, Imperitia; Socraticis affertu.

DISSERT. II.

Philosophia aliquot definitiones Stoica; una etiam Platonis: atque ea breviter explicate.

T ego igitur ad hoc Studium, ad Thanc Doctrinam, iam præibo: trepide satis. nonne enim per viam clausam, & din teri desitam? & scriptores plerique omnes, qui muniverunt, malo fato obierunt: paucæ reliquiæ alibi, & in Seneca nostro scintillæ sunt, quæ prælucent. Colligemus, jungemus: & Deum veneror, ut ad excitandum bonum aliquem animorum ignem. Age, ab ipsis carceribus: ac primum quid Philosophia, & quotuplex; tum Sapientia, videamus. Philosophiam fuere, ait Seneca, qui aliter atque aliter definirent. Alii, Studium illam Virtutis effe dixerunt : alii, Studium corrigenda mentis : à quibusdam dicta est Appetitio recla rationis. Sed & alibi aliter: Quid Philosophia, inquit, nifi vita Lex eft? Sunt omnes à Stoicis, qui verbis, non re, variarunt. E Plutarcho fere intelleges, qui ab iisdem Stoicis definiti facit φιλοσοφίας, ασκησιντέχνης δποτηθείε. & addit intelligentiæ caussa : imrisseror 3 ED, mian κ) ανωτάτω τ αρετίω. Philosophiam esse, Studium artis convenientis. Conveniens au-

Epift.

Epift. MCIV.

Phil. anitio.

AD 180 , and Artiselle

bhis eft a

miens?

& fic Sa

Quosen awas polu

Adivam lem, &

Princeps !

quam no

E m Todes

cicero

quod te

polis: Virtatu

18:2000 Rellayati

quam vis hoic vitz

Demique

nealinda

14. Sed 1

corum, d

व्यक्तिक विक

cool earn

aiplo, led

Hicronym

alejophia

utidie de

soims li

AD STGIC. PHIL. LIB. II. 121 em, unam & supremam Virtutem. Ait, Artis effe studium. Ita Cicero: Philososhia est ars vita. Quæ autem ea Conveniens? ipfa Virtus, ut addit Plutarchus: W. & sic Sapientiam passim Stoici appellant. Quo sensu in Diogene, Posidonius dicitur none. luas posuisse Virtutes, Contemplativam & Adivam. alii tres, Rationalem, Naturalem, & Moralem. Et Cicero, ea lingua: 11. De Princeps omnium Virtutum est Sapientia, quam opiar Graci vocant. Et quod ad min De mmdeis vocem, iterum Stoicissans Ci-Finib. cicero: Sapientia est conveniens actio. quod referre etiam ad finem Zenonium possis: de quo * statim. Ergo, Studium * Dis-Virtutis, idem est quod Artis convenientis: addo etiam, quod rette Rationis. Nam Rectaratio, nonaliud quam Natura, ad quam virtus dirigitur, & quæ Finis est huic vitæ. * Postea magis intelleges. * Infre Denique, Studium corrigende mentis, est Differt. me aliudà Virtutis? Atque ca ipla, Lex vi- zviz. ta. Sed est & alia definitio, si non Stoicorum, digna ipsis: Philosophiam esse μελέτιω θανάτε: meditationem mortis. Pla- cit.Phi. coni eam Plutarchus tribuit: & est sane initio. nipso, sed Pythagora tamen inventore. Adver-Hieronymus: Primus Pythagoras dixit, fusRuf-Add Philosophiam meditationem esse mortis: fincottidie de carcere corporis nitentem educere anima libertatem. Tribuit & Socrati anı-

問

I. LIPSI MANUDUCT. quidem Clemens Alexandrinus : & inv.Stre. terpretatur, avelli à sensibus, & pura mete rebus se applicare. sed addit, & Pythagoram hoc voluisse quinquennii silentio, ut scilicet à rebus sensilibus aversi, nuda mente Deum contemplarentur. Ipse Plato interpretatur, corporis fugam fignificari, & animu in InPhxdone. In The- se collectum. Quia revera, ut alibi ait, Philosophus qua incivitate geruntur aus gesta sunt, ignorat; imo vix viam ad forum aut curiam tenet: à nà To som to sauce movor ès क्र किए में मही क्या क्रिया है, में इसारीमाल में ने रिवरणाव, नविण्य कर्वास्य में भारत्यम्भिम हिमाम छ , में डेर हेर सा मर्वाण्या , कवाταχή φέρεται, κη Πίνδαρον, πά τε γας κατένερθε, νομέσα, η σάταν σάντη φύτιν ερδυνομβή: fed revera corpuseius tantum in civitate agit, aut potius peregrinatur; mens autem & cogitatio, hac omnia parvi, aut nullius astimans, quacumque fertur, (cum Pindaro) terra infera, & cœli supera pervadens ac dimetiens, & omnem ubique naturam curiose investigans. Quæ ita breviter à Tofoph. Platone etiam expressit Apuleius : Philosophum oportet nihil sic agere, quam ut Semper studeat Animam Corporis consortio feparare: & ideo existimandum, Philosophiam esse mortis affectationem, consuetudinemque moriendi. O salutaris hæc definitio, & monitio! etiam illo sensu, ut ultima & postuma meditemur; & vivamus

AD mus mo & buc S 01 /S 100 SEX BOTTO

par is No Philolo plexi

cogitar Denie Vitad merab

MORI tem co qui boo

Division [Batic

tend

diameter adam diameter diameter

AD STOIC. PHIL. LIB. II. mus morituri, iterumque victuri. Præir & huc Socrates apud Platonem: wyd ww & w = σι 25 όσοι πιζάνεσιν έρθας άπδιμονοι φιλοσοφίας रेडरमिंडरचा दें में सेरेडर, हैंस इंडिंग बेंस्र व वर्ण को है कारमार्ड हैंडरσιν η διποθικοπειν τι κή τιθνάνου: Quicunque Philosophia studium recte & vere sunt amplexi, etsi nesciunt hoc alii, aliud nihil cogitant & student, quam abire & mori. Denique Seneca co aspicit: Vivere tota vita discendum est, & quod magis fortasse De Bre. mirabers, TOTA VITA DISCENDUM EST Vit.c. MORI. Idem alibi: Egregia resest, mor- VII. tem condiscere. MEDITARE MORTEM: XXVI. qui hoc dicit, meditari libertatem iubet.

& 10-

a mett

FOTAR

cilica

Denn

preta

mă i

di ait

ST AND

for Will

Link o

Him

00

Happy States jag! mulés.

itate

auten S IN

oinda-

ASIA

STATE

itel :

Phill

翻出

s forti

hilofo

sets.

ec de

1/12-

mui

DISSERT. III.

Divisio Philosophia communissima, in Dogmaticam, Academicam, Scepticam. Quid singula? & Academia divisa.

Ivisio eius subiungenda est, atque ca multiplex. Primaria & maxime generalis est: Philosophiam triplicem esse, Dogmaticam, Academicam, Scepticam. Dogmatica eft, quæ Decreta & sententias (id doque Græcis) ponit, & adnuit aliquid abnuitque. Academica, quæ incerta omnia facit; aut quædam tantum Probabilia; integra semper iudicandi potestate. Sceptica, quæ ipsa illa Probabilia tollit, nihil definiens, nec hoc iplum

I. LIPSI MANUDUCT. ipsum Nihil definire. Dicam distincte de istis : quia Seneca & Stoici nostri sæpe tangunt: & res elt, quæ lucis eget. Dicam autem à capite. Quintuplex Academia à Sexto Empirico, & ante eum à Tulliofacta: Vetus, Media, Nova, Philonia, Antiochea. Vetus est, cui Socratem & Platonem auctores faciunt: à quibus illa eis εκάπερα επιχείρησις, instructio in utramque partem disserendi manavit. Cicero ad Aristotelem refert. & is, inquit, PRINCEPS amplexus consuetudinem, de omnibus rebus in contrarias partes disserendi. Quod negamus, & liquet Socratem instituisse, hunc fortasse auxisse. Nam cum prisci omnes, Barbari, Pythagorei, Gracanici, ad id tempus, Physica, Mathematica atque alia Philosophiæ tractassent tantum : & dogmata, ratione magis, quam ratiocinatione usi, promplissent: primus Socrates Logicam excoluit & adhibuit, & dissertationem induxit, quali explorationem veritatis. I-Ta Crie taque de le fatetur, underi anto mistal, à xivo: Nulli alii, quam Rationi, se credere. Et hanc non sermone longo, sed interroga-Thezt. zionibus se reperire. Ideoque fungi se officio velut obstetricis, & tentando rogandoque aliorum sententias, ut fœtum, in lusem educere. Denique, Nihil se scire. इंग्ड बेश्वर, में बंगरोंग केरावृत्सी , देंको बेश्वर जावासी केरावृत्सी : neque mulgi

goue.

407

negue ali

readere

ic unun

GITTED :

tur, pa

Vote W

tamen

Istque

IUm ce

lectur

quz d

tonen

moja

aut Pl

aut tri

teliqua

Arceful

Malari

C care

Caden

Ctoles

Special Property

haber

Silver

6003

fiiri

AD STOIC, PHIL. LIB. II. iliotto reque aliud, quam se ambigere, & alios. notto reddere ambigentes. Denique, profiteri seget le unum off ud eas exelativ tor, ud eas juginey- Gore lei A. ξάντων: eorum, qui libenter redarguerenmeend tur, pariter que arguerent. Vides in istis were some parantie five Academicum? Seds Socra tamen cum modo: & multa ponit afferitque, & rerum Scientiam fatetur, eaudin in rum certe quæ 1007 à sunt, id est, sub Intelit Ci- lectum cadunt : sicut Opinionem in hisinquit, quæ αίδωτά, id est, Sensu capienda. Plam, to tonem in Timæo super his vide. nam omnia exsequi longum: nec in Socratis aut Platonis sententia tenebre admodum aut tricæ. Hæc Speusippus, Xenocrates, reliqua Platonis schola tenuit, usque ad Arcesilam: nisiquod Aristoteles aliquid mutavit de Ideis, (que Platoni sunt rà vond) & earum vicem Vniversalia, quæ vocantur, induxit. Atque ista igitur Vetus Academia, bono iudicio Dogmaticis accensenda: sed temeritate assentiendi spreta, & cautione inducta. At Media il Lib.111 la, ivit longius: quæ ducem Arcesilam cie.20 habet, ignorantia (ut Lactantius ait) ma- Acad. gistrum. Nam is turbator in bene adhuc constituta Philosophia exortus, Nibil sciri adfirmavit, nec illud quidem ipsum, quod Socrates sibi reliquisset. Itaque famosam illam E'ποχω (assensus retentionem)induxit: & Dogmata nulla ipse posuit, & omnia

Pytha

hyfica

Cophiz .

ationt

orom.

ATT CI-

a, in

edetel

ertoga-

gando

in la-

CitU

in all

11091

I. LIPSI MANUDUCT. omnia aliorum oppugnavir. Secuta est Nova, Carneade auctore. qui de Arcefilærigida illa, & contra sensum omnem ac consuetudinem pertinacia, remisitaliquid & laxavit. Nam ille anathanta quidem omnia posuit, id est, Nihil percipi posse: sed à rebus tamen Verum Falsumque non sustulits à nobis tantum neutieur five artem indicandi ac discernendi. Cicero de ipso & asseclis: Veri esse aliquid non negamus, percipi posse negamus. Et alibi: Non enim sumus ii, quibus nihil ve. rum esse videatur, sed qui omnibus veris falsa quadam adiuncta esse dicamus, tanta similitudine, ut nulla insit certa iudicandiscernendi nota. Itaque hac re ab Nume. Arcesila abivit, negante Verum aut falsum este: item alia, quod etsi Assensum retineret, non tamen Probabile aliquid, Euang. aut contra, negabat : ideft, weidaror non tollebat, Arcefilæ factum. Cicero: Reliquit Carneades eiusmodi visa (partasias) quibus ad actionem excitemur: item ea qua interrogati in utramque partem respondere possimus, sequentes tantummodo quodita Visum sit, dum sine Assensis. Plura & ipse Cicero, & Plutarchus adversus Colotem. Quarta, Philonis fuit, quem à Carneade, & eius discipulo, suo præceptore Clitomacho, abisse, Cicero aliique testantur : qua parte , haud satis liquet.

liquet.

rem & then ple

71 mon Sed &

eth no.

umilis

Antioc

tizach

Meon

nomin

Vetere

terto c

cero

mus 3

as qua differn

Pymbo

Isagg

19412

由機

Milita .

tusto!

胸部

191

Bill

Alle

被

姚

tine ico.

In Lu-

Fuleb. XIV. Præpar. IV.A.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. liquet. Videtur tamen propius ad Veterem & Platonicam accessisse, nec Epochen plene servasse, cum Sapientem opinari nonprohiberet, Numenio ita scriptum. Euseb. Sed & comprehendi quadam posse aiebat: xiv. etsi non Stoicailla & certa phantasia, cui similis alia obrepere non possit. Quinta, Antiochi, qui Philonis auditor, Evidentiæ ac sensuum causam suscepit, & read Stoam se transtulit, Academici tamen nomine retento. Itaque Academiam Veterem visus est instaurasse, etfi de Criterio cum Stoicis sentiebat : imo (ait Cicero) si perpauca mutavisset, germanissi- cad. mus Stoicus. Eins sententiam totam ex iis quæ Varro apud eumdem Ciceronem disferit, est videre. Sceptici superfut, quibus Pyrrho dux & auctor fuit. Eoru sententia, Τά το εάγματα όπισης άδιάφορα, κ) ά εάθμητα, κ) à- Arificνέγκειτα. δια τωτο μάτε τας αισθύσης κμων, μήτε apud नवेद श्रिंद्रवद वंत्रमिश्री में निर्धारिकी. श्रे महत्त्व our unde lib.xiv. कार्डार्ध्य वर्णावाँड विराप, वंग्रे वंबीठ द्वंड ४६, में वंबर । महें वंसक्य विशय ४६ हैं। , किंशे हें श्वेड इस वेड ४ र्रह्मण नवाइ , हैं है मबेरोका दिए, में इंस बेदार, में हुं , बेदा , हुं इंस बेदार , हें रे देह esw: Res ex aquo indifferentes; incertas, iniudicabiles. Ideo nec Sensus, nec Opiniones nostras Verum aut Falsum dicere. Ergo nec ipsis Fidem habendam, sed Opinationis expertes manere nos debere, sine Inclinatione, sine Motione: de quaque singulare dicentes, Non magis est, quam non est: stem-E. Acar

nem

ita-

qui-

ercipi

om.

rigin

Ci-

ionid

Et a.

il que.

Deris

14D+

ican.

10 ab

of fall

afam

quid,

non Reli

西湖

es ea m 18-

mode

Pla-

drer. foil

. fuo

icero

2115

guet.

I. LIPSI MANUDUCT. itemque, Est, Non est, neque non est. Plures istorum voces in Sexto Empirico. (quicumque is fuit. quidam Plutarchi ex sorore cognarum censent: sed quicum. que, ingenio & argutiis validus.) in illo, inquam , etiam ifta : Ou manor reto, n cheiro. Item, Ousir i zizw. Item, one Mipos dia-หมัด: Non magu hoc, quam illud. Nihil definio. Considerans persevero. Itemque, warti dos a dos is isos aslikerrey: Omni ratiomiratio opposita reperitur. Ex quibus facile quid senserint, aut potius non senserint, diiudicare: cum propria illorum affectio sit, Apria, Nulla motio aut devergium, in hanc illamve partem. Ex quo & A'paria sequitur : id est, Nulla dictio aut Affirmatio: cum omnia æquali razionum pondere librentur. Itaque ab Academica dissentire palam vides, Veteri quidem & Nova aut Novis: à Media Arcesilæ, ægre abiungas, & qui introspexere, verum Pyrrhonem illum adfirmarunt. Tamen Sextus, fimilitudinem faisus, aliquid differre in co vult : quod Arcesilas Epochen bonum esse dicat, malum Affensionem, idque secundum Naturam: Pyrrhonii minime, sed 2 70 dapi puror, secundum id quod apparet. Plura si voles, adfatim in Sexto, arque etiam Laertii Pyrrhone habes.

AD:SI

Quem u

luftra Ad ifta

fuique 2 V2110, 1 Postre

Tam LIPS. cademia

OUR QUED 100000 trate liter TETO IN

calignen NEW TOTAL 1 MILE 22 Swato

depend 日本の (Latri

AD STOIC PHIL. LIB. II. 129

DISSERT. IV.

P. Pla-

pilleo

utarchi

nicum.

inilo,

m, i cefi.

dus dia-

Nibil

emque,

11 75110-

ibus faion fen-

illorum ant de-

Ex quo

gali 1a+

que ab

Veter

edia Ar-

Afirma-

nem fall

nod Ar-

malam

HUTAM!

SUBSE, Se

1 40/05,

Lacitil

DIS-

Quem usum Academia aut Scepsis habeat: quem & abusum : ac Seneca quadam illustrata.

A Up. Non mehercules, non requiro; velistorum, pæne dicam, tædet. Ad istane tam absona, & Rationi Sensuique adversa, homines venisse? Ades Varro, tecum proclamo:

Postremo nemo agrotus quidquam som

Tam infandum, quod non aliquis disat Philosophus.

LIPS. Mollius, & parcius. Veterem Academiam ratione non reiicias, nec Novam quidem Carneadis, Seneca auctore. DeBres Imo eo pæne vocat: Disputare cum So-vit.vit. crate licet, cum Carneade dubitare. Et CXIVvero si Naturam, id est, insirmitatem & ealignem, serio videas: quid magnum prælumere est, aut adfirmare? Maximos viros ea res iam olim ad confessionem ignorationis adduxit, atque adeo Veri. desperationem. Quid si Homerum ipsucaput fibi habent ? volunt certe: & Arcesilas Homerum ante omnes astimabat. (Laertii verba) cuius adeo studiosus erat, ut semper ante somnum aliquid ex eo libaret. Mane vero cum surgeret, pariter : &

cum lecturus, aiebat, Adamasium se ire.
Pyrrho similiter, qui illa divinitus ab Homero dicta super nostra fragilitate aut parvitate amplectebatur, ut cum homines Muscis aut Avibus adsimilavit. Inprimis illum eius versum adsidue in ore habebat:

AD

que vita

punt :

August

conting

ad Phil

humano

Ventiam

paret,

mant. I

bibunt.

tel facit

Has trad

ineant,

Dimyer

nio, m

lophos

mm (ci

i potes

12010205

Minn i

Datur (

morgal

R, quic

Botts,

職位

tods:

In the second second

Oin mep púllaur gloen, roin de njardfar:

Tale quidem genus est hominum, quale

Sed & Hesiodum advocabant, atque ista:

Κρύψαντος 25 έχεσι θεοί νόον ανθρώποισι:

Mentem celarunt mortalibus immortales:

Cie.A.

quasi à Deo nubes & renebræ nobis circumfusæ. Iam & Democritus in profundo vevitatem demersam dixit: Anaxagoras, Empedocles, Parmenides talia, & ipse Socrates Aporeticorum pater. Atque ut fi in domum tenebrolam venisses, inquiunt, in qua aurum, argentum, itannum, plumbum confuse positum: sublato eorum aliquo, existimare possis te auru apprehendisse, non tamen scire, etiamsi vere itaesset: sic in magna hac mundi domo, quæri veritatem falsis mixtam, & in tenebris non discerni. Itaque inter fines istorum est (aut esse debeat) Modestia, & animum exsultantem componere, & à temeritate atque errore continere. Neque

AD STOIC. PHYE. LIB. II. 131 que vita aut actione communi se excerpunt : Nam Academicis placuit (ait D. Augustinus) homini scientiam non posse contingere, earum dumtaxat rerum, qua ad Philosophiam pertinent. At in ceteris humano quodam more agunt, & Apparentiam sequuntur : etfitale effe, ut apparet, non plene affentiuntur aut adfirmant. Fames & sitis impellit ? edunt, bibunt. Lex iubet pie agere, Deos colere? faciunt. Consuetudo artes & scientias tractat? accedunt, omnia lustrant, ineunt, tantum suspensi & cohibentes. Enimvero & hæc laus detur, labore, ingenio, memoria supra omnes pæne philosophos fuisse. Quid? nonne omnia aliorum scita tenere debuerunt & inquirere, si potuerunt refellere? res dicit. Nonne rationes varias, raras, subtiles invenire ad tam receptas, claras, certas (ut videbatur) sententias evertendas? Nonne & in promptu, ac velut numerato, habere, quidquid scripsissent tot diversi auctores, aut dixissent? Profecto admirandi sunt in triplici hac parte, si attendis: neque non finis eriam corum altus & laudabilis. qui est A'meagia, sive Imperturbatio, & ut ne ulla re sensibus obiecta moveantur. Ego vero audacter eloquar, non sic obiiciendos esse: modum tantum tenuissent, nec disputandi Studio

t. Jeire. itus ab

gilitate am ho-

oilavit. idue in

quale

atque

mmer-

pisciipofunia, &

> Atque es, in-

ablato e auti

di do-, &in

destia,

e Ne

studio ablati extra fines fuissent. Imo & Seneca requirere eos videtur, & dolere quod periissent. Nam iamnunc, eius ævo, publice nulla hæc schola. Tot familia, inquit, Philosophorum sine successore deficiunt, Academici & Veteres & Minores nullum antistitem reliquerunt. Quis est, qui tradat pracepta Pyrrhonis? Ubi duplicem modo Academiam agnoscit, Minorum nomine omnes post Platonieam illam comprehendens : Pyrrhoniam tamen five Scepticam ab iis distinguens. Quamquam idem dubitare tolerat, pertinax illud Scientiæ negandæ studium damnat. Audi, inquit ad Lucilium, quantum mali faciat NIMIA SUBTILITAS, & quam infesta Veritati sit. Protagoras ait, De omni re in utramque partem disputari posse ex aguo: & de hac ipsa, Anomnis res in utramque partem disputabilis sit. Nausiphanes ait, Ex his que videntur esse, nihil magis esse, quam non esse. Parmenides ait, Ex his qua videntur, nihil esses in universum. Zenon Eleates omnia negotia de negotio deiecit: ait, Nihil esfe. Circa eadem fere Pyrrhonii versantur, & Megarici, & Eretrici, & Academici, quinovam

induxerunt scientiam, Nihil scire. Hac OMNIA in illum supervacuum studiorum liberalium gregem coniice. Illi mihinon profuturam scientiam tradunt, hi

I. LIPSI MANUDUCT.

AD S

tem cies

umen, bi

or ocules

instillima

no. An

dam non

Ait, Prota

diffuta fe.

Dialogo

demhac

Hatti eit e

Ad Stier

部以前

Catque o

Itaque

CUS 6

elle: qui

Maligar

william

Martin .

200 274

Omnie o

Abduita

tins nav

En!

Bem

VII. Quaft. Nat.c. ult.

Epift. LXXX-

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 133 Imo & pem scientia eripiunt. Illi non praferunt & dolete umen, per quod acies dirigatur ad verum: , eius 2. pi oculos mihi effodiunt. Pulcherrima & Tot fami. oftissima censura, nec appello aut oppofuttefort no. An non magis explico? nam quad'Mino dam non prompta, fortasse & intricata. mt. Qui Ait, Protagoram, de omnire in utrumque auf Ubi disputasse. Est ille Sophista, à Platonis appolit, Dialogo clarus. cuius sententia ab eo-Platoni. dem hæc refertur, & refellitur: Autapun InThemhonium Brasov eis peoinou: Sufficere sibi quemque Eod. ad sapiendum. Ratio: 10 % donous inas a, Dial. காம் ஜ் இ), திலிவர்: quod Cicero vertit : id cuique verum esse, quod cuique videatur. Itaque Criterium tollebat, (ait Empiri- Contra Marbe. cus) & omnes opiniones ac visiones veras cap. De esse: quia Veritas sit ex iis qua referuntur Crirer. ad aliquid: cui autem apparuerit, statim ad illum refertur. Inde vox eius: " () Two κημάτων μίτων, ανθρωπος: Omnium verum mensura, homo. Itemque: कर्यास्त्री देशकीं: Omnia vera esse. Ex his de Protagora Abderita liquet : etst Seneca sententiam eius magis ad Pyrrhoniam conformat. Effert & Plutarchus paullo aliter, in Colotem, initio. Sedaddit de Nausiphane, Nibil magis esse, quam non esse. Sunt ipsa Pyrrhonis: & cur non eum advocavit? Nam ab isto doctore suo Nausiphanes hansit. Commemorat Diogenes in Pyrthone: & Sextus initio librorum, Epicuri

inguens.

tat, per-

Itadiam

SCHEEN,

TILITAS

rotagoras

em qilfin.

Anominis

bilis fit.

entur effe

Parme-

nibile o

ia regotia

Circa ca-

Megati

VI TO THE

10. H4

IM STIL-

ice. Ill

adunt, be

Asm.

I. LIPSI MANUDUCT. curi doctorem fuisse, à quoille, ut videretur au ros isauros, dissenserit, famam eius & nomen etiam obterens, de wood pour passim, id est, Pulmonem (quasi Exsensum) appellans. Tertium de Parmenide, Nihil effe in universum. Si vera hæc lectio, dixerim, respectum ad illud Parmenidis, ร่งในเท็ อี) รฉ แห้งงรฉ : Nullo modo esse, que non sunt: Platoni bis terque, illo auctore, expressum, & refutatum. Quo voluisse videtur, vourà & aterna illa solum esse: hæe visibus subiecta & fugacia, nec vere esse. Sed arbitror interpolata ista: & verba hæc, exiis qua videntur, prave è superiore linea transsata : itaque delenda. Tum amplius. cum in optimo meo Codice nulla sit negativa illa, Nihil; legendum, Parmenides ait, effe unum Vniversum. Nam periit, aut latuit ista vocula, in principio sequentis. Res quidem ita habet : & est germana ipsa sententia, imo verba Parmenidis: E'v vo mar: Vnum universum. Seneca adfirmat, cum statim hoc repetens, ait, Parmenidinihil esse, prater unum. Plato clarissime, de Melisto & Parmenide. E visas xiquos to mar: Vnum stabile dicunt Vniversum. Iterumque de iisdem: E'v 75 @ devrá Est. nj isnute adτο εν αύτω, κα έχον χώραν εν ή κυνείται: Omnia sis unum sunt. atque id stat in se ipso, cum locum non habeat ubi moveatur. Duplex igitur

ADST

igitur fente

Immebilia

adfignat.

neca, diffi

bto centr

ma eft, Pi

te eum as

Natura ell

Illud in mo

14, O perire

tens at per

vere Elle

de ac fidio

tatchus.

gorei ab

telligunts

Quodin

dem hand

fed Nauf

inquit, di

MAN,]]]

than in E

(Ghipha:

effe. Qui

20 市市海南

E THIN

mofe 0

This land

qui mi

tain, Ki

Pincian

In So-

InThe-

AD STOIC. PHIL. LIB. II. gitur sententia, & Vnum omnia: & item Immobilia, quod Plutarchus alibi iisdem pe plaadsignat. Qui idem hoc, de quo Se-cit.
neca, diffuse explicat, & defendit li-c.xxiv. bro contra Colotem Epicureum. Summa est, Parmenidem cum Socrate, sed ante eum advertisse, sozasor, Opinabile, in Natura esse; itemque vonto, Intellectuale. Illud in motu assiduo, & variare, & atteri, & perire & nasci: hoc minime, & constans ac perpetuum, idemque esse. Ideo vere Esse dici, & unum esse : est que proinde ac si dicat, roo, iv: Vnum ens. Ita Plutarchus. nec valde ab hoc sensu Pythagorei abeunt, qui eorum que per se in- Mathe. telliguntur genus constituunt, Vnum. Quod in Sexto Empirico legi: & in codem hanc sententiam non Parmenidi, sed Nausiphani adscribi. Nausiphanis, inquit, dogma erat, Vniversitatem esse unum. Ille Nausiphani, Plato alibi Xenophani & Eleaticu adsignat : Er El warra Tà In Soκαλέμθρα: Omnia que dicuntur, unum esse. Quid Euclides, à quo Megarici? E'n में बेन्विन हों) पर है वेशमासांस्टाब मार् बेन्बनेज़ी माने D: Vnum Bonum esse : & Bono opposita, necesse. Quod in camdem viam sensus venit. Iam sequitur de Zenone Eleate. qui omnia negotia de negotio deiecit: ait enim, Nihil esse. Verba suspecta sunt. & Pincianus monuit, à plerisque libris suis illa

ICT. ut videre

im eine urz paffin

em) appel Tibil effe

io, ditte

menidis

loaucto

Q40 40 lla folum

acia, nec lata ifta

er, prave aque de

optimo

2, Nihil

unum V. itait ilta

Res qui

ipla len-

1 7 00

nat, cum

nini mikil

me, de 151 TO TALL:

Iterum-

STREET AT Omnes

plo, cam

Duplex igitus

I. LIPSI MANUDUCT. 136 illa, de negotio, abesse. In meis reppeti, fateor: tamen interpolata hæc censeo, legendumque: omni à negotio deiecit: five placet, omni de negotio. quod in quibusdam scilicet libris, scriptum, ansam dedit utrumque ponendi, ut fit, & corrumpendi. Sententia est. Zeno Eleates molestia nos liberavit, & omni inquisitione: namait, Nihil effe. Sed hæc mira, & eximie fatua aut sapiens sententia, nec mihi nunc capienda. An ad contemptum rerum rettulit, Nihili hæc (non tamen Nihil) esse? velim, & sic laudem, non solum tolerem. Si aliter, & de ipsa existentia; elleboro hæc egent. Ceterum Zeno Eleates nusquam tale, apud Laertium quidem: ubi dogmata eius diversa. sed nec alibi commemini legiste. Viderit Seneca. Illud in Sexto confimile adnotavi, de Gorgia Leontino: Is librum, inquit, scripsit de eo Quod non est, in quo constituit tria capita. Vnum quidem & primum, Quod nihil sit : alterum, Quod etsi sit, comprehendi ab homine non possit : tertium, Etiamsipossit; non tamen efferri aut enunciari. Heu vana! & ut cum Seneca redarguam, Quid ergo nos sumus? quid ista, que nos circumstants alunt, sustinent? Tota rerum natura umbra est, aut inanis aut fallax. Non facile

dixerim, utrum magis irascar illis qui nos

AD S Milfeire

BLOOM NO

An Phil

tivam

Hidio

A B17

Atali.

maplace:

DILLETT

A1114.

Molin Mari

STREET, STREET,

DER.

(Miles

me

147

物品

In

MIC

Nihil

AdverMathe.
cap. de
Criter.
Adde
Pytrh.
Hyp.11

Thidem

AD STOIC. PHIL. LIB. II. Tibil scire volucrunt; an illis, qui ne hoc uidem nobis relignerunt, Nihil scire.

DISSERT. V.

incit

n qui-

K (01

eates quif.

ec mi-

Cuti2

COD

000

odem,

e ipli

Cete-

apod os di-

mille.

dimi-

11/4

neff,

g qui

STARS,

12 703

disti

8 11

TO BUL

MILLI

\$ SEE .

facile

gi Mi

Nikil

Alia Philosophia divisio, in Contemplativam & Activam : iterumque singula ista divisa.

BITE omnes qui in Academia hac tali, aut iuxta estis : nobis Dogmatica placet, & pro ea Philosophiam iam dividemus. Est igitur duplex, Contemplativa, aut Activa: atque id ex præscripto Naturæ. Natura enim, ait Seneca, ad De Via utrumque nos genuit, & contemplationi xxx1. rerum, & actioni. Itaque ex eius & Stoi- 11. corum mente, Philosophia & Contempla- Epift. tiva est, & Activa: spectat, simulque agit. Erras enim , si illam putas tantum terrestres operas promittere: altius spirat. Totum, inquit, mundum fcrutor, nec me intra contubernium mortale contineo, suadere vobis ac dissuadere contenta. Magna me vocant, supraque nos tosita. Contemplativam autem dicimus, cui sola ea, aut præcipua quidem, finis. Nam hoc addo. quia plurimum discriminis est, ait Seneca, De Vit. utrum aliqua res propositum, an propositi Beat,c. alterius accessio sit. Tamen alterum sine altero non est. nec ille sine Actione contemplatur; nec hic sine Contemplatione agit. lgitur

I. LIPSI MANUDUCT. 138 Igitur mixta fere : sed tamen in altera, Contemplatio sive Scientia præcipue petitur; in ista, Actio sive Efficientia ipla. Dividitur à Peripatericis Contemplativa in tres partes: Theologiam, Physiologiam, Mathematicam. Theologiam (aliis est Prima philosophia, à dignitate) dicunt, in superis rebus deditam, quæ corpore & materia carent: ut sunt Deus, Genii, Animus, & quæ adhærent. Physiologiam, in iis quæ materia constant, & sensu percipiantur: ut Animalia, Plantæ, Lapides, & quæ adiuncta. Mathematica, quæ in rebus quidem sine corpore, sed in corpore tamen consideratis: ut sunt Numeri, Soni, Figuræ, cælestes Itaque hæc fingula fingulas iterum scientias gignunt : dividuntque Mathematica in Arithmeticam, quæ Numeros; Musicam, quæ Sonos; Geometriam, quæ Figuras; Astrologiam, quæ superos illos Motus spectat. Iam Activa pars dicitur, cui finis præcipuus & fru-Aus Actio est. quæ tripliciter item dividitur, in Ethicam, Oeconomicam, Politicam. Ethica est, quæ mores, vitam, regimen fingulorum hominum confiderat & format. Oeconomica, (Familiarem ego verterem) quæ domus cuiusque & familiæ: Politica, quæ civitatis totius aut locietatis. Ecce divisionem & mem-

bra toti
pus eft,
auctore
vitii hab

mile confi rem fectus brevius Naturale

eximicat turalem : Pythagor ab ipfo 8

tellestua giam no matican parcios e

phie tres Splarim lem, S. R. nimum;

tar; tertis di firadiai in vero fa

dinicus kinicos kin kinicos ki

daprima & Impaterio Inta parti

a

AD STOIC. PHIL. LIB. II. bra totius Philosophiæ: nec tenuius opus est, aut expediat. quia dividi illam, Epif. auctore Seneca, non concidi, utile est. Id Lxxxix vitii habet nimia, quod nulla divisio. Simile confuso est, quidquid usque in pulverem sectum est. Itaque fuere etiam, qui brevius partiverunt. ut Apuleius : qui Naturalem, Intellectualem, Rationalem, pe Do-& Moralem agnoscit, & Platoni singulas eximie adscribit. Easque hausisse ait, Naturalem ab Heracliticis, Intellectualem à Pythagoreis, Rationalem atque Moralem ab ipso Socratis fonte. Ubi observes, Intellectualem præcipue ab eo dici, Theologiam nobis appellatam: nisi quis Mathe. maticam malit. Sed alia etiam divisio parcior est, Senecæ sic exposita. Philoso. LXXXIX phia tres esse partes dixerunt, & maximi & plurimi auctores : Moralem , Naturalem, & Rationalem. Prima componit animum; secunda rerum naturam scrutatur; tertia proprietates verborum exigit, & structuram, & argumentationes, ne pro vero falsa surrepant. Ait, maximos au-Hores sic tribuisse. Quos illos? Zenonem In Ze-& Stoicos suos intelligit: & sic Primum Phil.1. divisisse Zenonem Cittieum, Laertius scripsit : & Plutarchus adstipulatur. Nam illa prima & uberior, à me posita, fere Peripateticorum fuir. Sed air etiam in tertia parte, proprietates verborum & struduram

tera,

ipue

entia

他等。

Phy.

2tam

tate

qua

)eus,

by fis-

nt, &

Plan-

atht.

e core

ratis:

leftes

20125

ptque

dame.

12/11.

Adina

& fre-

m di-

Poli

itam

nlide

inres

que &

totios

mem-

bie

I. LIPSI MANUDUCT. Auram abea exigi: quod scilicer ad Rhetoricam referetur. quia Stoici Logicam in duas partes dividebant , Rhetoricam & Dialecticam. Addo, ipsam hanc triplicem partitionem in Macrobio esfe, sed diverso, ne erres, sensu. Nam fine Commentaril in Somnium Scipionis: Cum Lib. 11. fint, inquit, totius Philosophia tres partes, Moralis, Naturalis, & Rationalis: 6 sit Moralis, qua docet morum elimatam perfectionem; Naturalis, que de divinis corporibus disputat; Rationalis, cum de incorporalibus sermo est, qua mens sola complectitur: nullam de tribus Tullius in boc Somnio pratermisit. Nam illa ad virtutes amoremque patrie adhortatio, quid aliud continet nisi instituta Moralia? Cum vero de sphararum modo, de magnitudine siderum, & circis calestibus, cinqulisque terrestribus, & Oceani situ loquitur; Phyfica decreta commemorat. At cum de motu & immortalitate anime disputat, cui nihil constat inesse corporeum, cuiusque essentiam nullus Sensus, sed sola Ratio deprehendit; illic ad altitudinem Philosophia ascendit. Ubi palam vides, Rationalem esse, Intellectualem ante nobis dictam. TIT.Sa. Atque ita idem Macrobius alibi: Philozur.c.v. sophia illicce habetur augustior, ubi de Rationali parte, id est, incorporeis, disputat.

Dis-

13

Logicam'o

tate fin

Augue co

Rufu dich

partem,

dixerunt

dual part

Natura

removen

rentur

ipsi guo

gula att

Indazer.

Vilam 2

in Cann

Zitati 41

Madah

gai Can

Stoicott

ciebast/

Educati

PAN THE

POLICE

即明山

di psc

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 141

DISSERT. VI.

d Rho

441011

ATT O tripli

fed di-

Com

CHA

es par-

lu:0

matas

OUNE

dein

4 0000

in bet

riniti

alish

m W

dinu

(que

Phy.

19HU

in de-

Cophil

Alens

84m

Philo.

idu

stat.

018.

Logicam omitti à quibusdam. De dignitate singularum: & Ethicam usu fru-Etuque certe eminere.

Tous istaigirur Macrobiana divisio, Logicam illam communi sensu dictam omittit : quam & alii non partem, sed instrumentum Philosophiæ Epift. dixerunt. Epicurei etiam , ait Seneca, LXXXIE duas partes Philosophia putaverunt esfe, Naturalem, atque Moralem: Rationalem removerunt. Deinde cum ipsis rebus cogerentur ambigua secernere, falsa coarguere, ipsi quoque locum, quem de Iudicio & Regula appellant, alio nomine, Rationalem induxerunt. Diogeneshocipsum, & di- InEpie, visam ab Epicuro Philosophiam tradic in Canonicam, Physicam, Ethicam. Canonicam autem esfe, qua aggressiones & aditus adopus habet, uno libro ab eo tradita, qui Canon inscribitur. Quamquam & Stoicorum aliqui hanc partem Logice faciebant (Laertius auctor) eie P'urogente, n's eis dansutuli. Très de ni eis to ocenor, to meinavovor is neutresor: in Rhetoricam & Dialecticam: aliqui autem & in Definitivam, qua est de Regulis & Indicis. Sed persequi hæc omitto, & Annæi monito, non tenuiter nimis partiri, aut etiam interpreta-

est alimentum vitelli, Physicam. Iterum-

que in Animali, Sanguini & carnibus,

AD !

Phylican

& monu

Utrobia

cenferi,

quod pla

muni fen

magnifica

mo, cum

Nofter S

ad rem ex

que requi

remediur

ingenit !

quid en

明和

gram a

medicina

TIDS, SAN

Pythago

Mad b and

minion .

METER.

windin

oratio,

CHYAL, VI

miles à

例此, 前

Es, obled

anient CI

dim pra

W.

Phy-

AD STOIC. PHIL. LIB. II. Physicam; Anima, Ethicam aquiparavit, & monuit à Posidonio Stoico hoc esse. Utrobique vides digniorem Ethicam censeri, & cum optima parte conferri: quod planissime verum est, & pro communisensu Stoicorum. Nam hanc illi magnificant, & super alias extollunt: imo, cum Cynicis, reliquas pane tollunt. Noster Seneca: Non mehercules nimis De Bead rem existimo pertinere, ubi dicta sunt e.i. & qua regunt Mores, persequi cetera: non in Diog.in remedium animi, sed in exercitationem ingenii inventa. In remedium, inquit. quid enim aliud proprie Philosophia est, η της τ τυχης άξρως ημάλων κὸ παθών φάρμακον; Plus. De quam animi morborum & affectionum Puer. medicina? aut, ut cum Cicerone breyius, Sanitas animi? Itaque aureum illud Pythagoræ: κενδε čκείνε φιλοσόφελόρος, υφ' & In Stob. μανδ iv às θρώπε σάθος θεραπεύε). ω περ χδ iares Lxxx. κής έκ ο φελος, μη τάς νόσες όκδαν έσης δοπο την σωμάτων, έτως έδε φιλοσοφίας εί μή το τ ψυχής καnev incan : Inanis illius Philosophi & vana oratio, que nullam affectionem in homine curat. Vt enim Medicina nullus usus, nist morbos à corpore depellentis; it a nec Philosophia, nisi mala animi amolientis. Subtilis, oblectans, alta esse potest : sed ut platani aut cupressi umbram & oblectatiunculam præbent, fructum non habent: sic censendum, ubi solæ illæ aliæ partes, hac Ego omiffa.

ria imi

um par

DATOPIO

WITS' R

OUTER

(othian

es parti

Iterum

中華學

Suis, ti

特許部

ica; pro

tima,

m; Eiri

160 45°

المناوق

in Septim

M Elhi

年 30

WHEN IT

do? nei

muro

& mo-

ilta: &

Sexte

& p10

10, 211

cerum

THIST

Pig.

I. LIPSI MANUDUCT. 144

Ego odi homines ignava opera, philoso-

phasententia:

Epik.x. aiebat olim Pacuvius. & cum co Plato: To 28 हिंदियाल, में जाड़िल, में जेशहेड, महाल देन कि मार में andreles percoppiar ED. rasde amas 3, ig eis ama नसार्थनवड, जाक्षिद्र मा में विसार्व मानव, माम्बिन मानवड विद्या ωρισαροβδίων ερθώς ένομάζην: Constantiam, fidem, animi sanitatem, ego aio veram Philosophiam esse. Alias autem quascuma, & alio tendentes sapientias sive sollertias, si Elegantias & Argutias dixero, recte censeã appellasse. Audis o meus?per Deu demitte: & peregrinari in aliis invet, in hac ha-XX.

Stob. LXXX.

bitare. Facere docet Philosophia, non dicere; & hoc exigit, ut ad legem suam quisque vivat. Ideo scite olim Cleanthes : interrogatus, cur olim inter paucos philosophantium, plures quam nunc inclaruissent? Τότο 28, τον, τρχον ήσκειτο, νω ή λόχος: Nam tunc opus ip (um exercebatur, nunc verba. Utinam nec hodie fiat! sed peccatur. ali.

sen.ep. quid pracipientium vitio, qui nos docent CTITI. disputare, non vivere; aliquid discentium, qui propositum adserunt ad praceptores suos, non animum excolendi, sed ingenium.

Derep. Ita. QUE PHILOSOPHIA FUIT, FACTA vin fin. PHILOLOGIA EST: an & cum Platone dicam, facta * prodogia est? mion #

Audin 6

Ambitie.

DIS-

ADS

Discrimen lius defi

EFI divih tam cunde opus mone confundun lo admon Plato, con

tie. Non que. Iter ingling: Sapienzia cas. Ergo diffinguo

msips:

ter Phila · terfit, Sais tu human O affeitati que illa per

Tandrings ! senferant al desiratifici Kaddit: E 明祖清明新

the : Eff en Was spice

AD STOIC PHIL. LIB. H.

DISSERT, VII.

philofo.

eo Plato:

in despite

get and काम र्राय

antiam,

10 THAT

ca cumqu

Bertias,

de cenfea

a demitn hacha-

ion diceres

n quisque

es: inter-

dojophan

wifent?

S: Nam

ne verba.

atur. ali-

sos docent

centiam,

receptores

ngenium,

FACTA

Platone

D150

Discrimen Sapientia à Philosophia: épillius definitio, eaque obiter illustrata.

EFINIIMUS Philosophiam, & divisimus; ad Sophiam five Sapientiam eundum est, ab ea distinctam. Quid opus monere? vix hercules, nisi quod confundunt sæpe veteres : & iidem sedulo admonuerunt distingui. Confundit Plato, cum definit: " di je pinosopia, urnois thyde-Anshuns: Philosophia est acquisitio Sapien- mo. tia. Non censeo, sed quastionem studiumque. Item Aristoteles: cui est, maine f 11.Meаливета; Scientia veritatis. Quod de ipla c.i. Sapientia vere, non affectatione eius dicas. Ergo Stoici, quia crebra hæc mixtio, distinguunt: & abiis Seneca. Dicamin. Epist. ter Philosophiam & Sapientiam quidintersit. Sapientia, perfectum bonum est mentis humana: Philosophia, Sapientia amor & affectatio. Hac oftendit (five contendit) quo illa pervenit. Simile Clemens Ale- 1.5176. xandrinus : Sicut liberales artes, inquit, conferunt ad Philosophiam, qua est earum domina; sic ipsa Philosophia ad Sapientiam. & addit: E's 75 i phi pixoropia, 6m Tis bors 'i oopia 3, imshun Jelan is andegoninar, is it retwo in-Tiwr : E.St enim Philosophia, studiu & meditatio; Sapientia autem, scientia divinarum

hama-

I. LIPSI MANUDUCT. humanarumque rerum, & que earum sunt caussa. Et Cicero non omisit : Nec er. Tus. quidquam aliud est Philosophia, prater studium Sapientia: Sapientia autem, cognitio & scientia rerum divinarum & humanarum, caussarumque quibus he res continentur. Seneca istis paria: nisi quod de Caussis, in clausula censer removendum. Quidam, inquit, Sapientiam ita finierunt, ut dicerent eam, divinorum & humano-Exxix rum scientiam. Quidam ita : Sapientia est, nosse divina & humana, & eorum caussas. tum adiungit : Supervacua mihi videtur hac adiectio, quia Caussa divinorum humanorumque partes sunt. Licebat dicere, & in Scientia verbo eas contineri. Ceterum ipsæ istæ difinitiones omnes Stoicæ funt : & Plurarchus aperte tradit. Οί μβ Σταϊκά έφασαι, σοφίαι έξ θέωι κ άιθεφ. mirur imshulu: Stoici aiebant, Sapientiam divinorum & humanorum scientiam esse. Ac vides, pro Senecæ mente, omitti ibi Caussas. Sunt aliæ arque aliæ definitiones, pro varietate effectuum quos producit : ut, Sapientia est, semper idem vel-Senec. le ac nolle. Item, Sapientia est liberale Epift. studium, quod vere liberos facit: & plura Epift. eiusmodi , lectu & intellectu prompta. WILL. Illud notandum & excerpendum, quod Scientiam eam definiunt : five Artem, ut Seneca alibi: Sapientia ars est, certum Epift. BEIK. petit.

petit.

dixites

Artem

crobius

human

Philofop

nă discip

per exc

macs er

met on

pientia

ab don

taguo

Scient

eft, qu

78m 6

tem am

mfr?

eff Sat

Home

Scitzo

foen

वेश वि

THE

148/4

cognia

BATE

DIE

KAR

清白

Verit

AD STOIC. PHIL. LIB. II. petit. Aristoteles utrumque iunxit, & dixit cam τέχνων τεχνών, κί επιτημων επιτημών. Artem artium, scientiam scientiarum. Macrobius transsumpsit: & ait, rem consensu satur. humani generis decantatam & creditam, cap.v. Philosophiam artem esse artium, & disciplina disciplinarum. Quod interpretari vel per excellentiam licet , quod super omnes emineat. vel à potestate, quod formet omnes dirigatque. Seneca, de Sapientia: Artificem vides vita. alias artes Epifi. sub dominio habet. Nam cui vita, illi vita quoque ornamenta serviunt. Est igitur Scientia proprie, qua Contemplatur; Ars est, qua Agit. Sequitur autem, Divinorum en Humanorum scientiam esse. O rem amplam, atque adeo arduam! Quid- Epift. ni sit? Magna & spatiosa res, ait noster, viii. est Sapientia: de Divinis Humanisque discendum. Divina autem primo : si Felicitatem quarimus, humanum scilicet finem. Theages: A'pa 28 is ajtia is narar Serm. I. ότη τᾶς ἀνθεωπίνας διδαμοσοιίας, ά την θείων κή πμιωτάτων δπίχνωσις: Nam principium, 69 causa, & regula est humana Felicitatis, 1amcognitio prastantissimarum rerum & divi blich. narum. Arque etiam, si Veritatem quæ- in Stob. rimus; fine qua Sapientia non confistit. * 702-Α λάθεια χ, ωπερ κ τ' ομόρμα δηλοί, πει θεές επτο मा हों में हेमा इस कृष्णि, में मेरी अहाँ में वार्म स्वाप हा हिश्री वार विशेष में Veritas enim, ut & Gracum nomen indi- 3010 va cat,

计以图

Na

1471

d de

um.

7 12 73 E

gano-

entia cauf-

11 711-

可能而

ardi.

nerl.

mnes

adit.

HAIS

s effe.

tibi

itio.

b10.

1001.

rale

olora

npta.

quod

g, Di

情節

etit.

I. LIPSI MANUDUCT. 148

cat, circa Deos versatur, & Deorum im. mortalem actionem. Itaque duo Sapientia hic considerat, ipsum Deum, & eius Opera, id est, Mundum, quæque in eo: & uno verbo totam Physiologiam, que hoc Divinorum verbo continetur. Ita enim Seneca: Sapientia TOTIUS NATURE notitiam ac sua tradit. quid sint Dii, qualesque, declarat: quid Inferi, quid Lares, & Genii. Hac eius initiamenta sunt, per que non municipale sacrum, sed ingens omnium Deorum templum Mundus iste

Epift.

reseratur. Observa, Totam Naturam ab eanosci, iam dictam : sed & Suam, id est, Animum, & quæ circa illum, iremque Corpus. Hoc iubet illa Pythicis oraculis ad Mar. adscripta vox, Noscete ipsum. Frustra illa In Phi. omnia, nisi istud: & quem fructum igitur habet? hunc Platoni expressum: Vt neque interna DIGNITATIS amplitudinem ignoremus, divina in nobis parte neglecta; neque exteriorem HUMILITATEM, natura additam, ignorantes, vane in ea extollamur. Ad magnitudinem animi vocat, sed per Animi cultum : ad Modestiam,

per Corporis contemptum.

AI

Perm

del

men

aut po

tione

9040

gon

teo

pizi

Solar

DIST O

HEAT

Serre

fair

haber

mail

(tot

W.

press

加

AD STOIC PHILLIB. IL. 149

DISSERT. VIII.

N I III

pich

e cius

n col

e hot enia

E 700

944

AFES

,牌

THIS DA

iftu

15 25

delt

nque

ailla

gitut

· 用色

iners

祖田

STATE

tolla-

0024

jam)

015

Verus Stoicorum Sapiens, in summo abiis descriptus: ideoque irrepertus, nes id tamen sine caussa, aut frudu.

UID ergo? iam in animo mihi occurris: Omnia ista opus scire Sapientem ? Aup. Certe occurrebam: aut potius iam pane abibam, desperatione victus. Quis homo ullus, aut unquam, Divina omnia & Humana novit? non fuit, non erit : ideoque iure abhorreo altiloquam hanc Sapientiam & in prærupto positam, quo non iter. LIPs. Solari te poteram Aristotelis fortasse verbis: qui censet officual mana marta & orogo, as 1. Posts दंग्ड द्रिस्त्य, क्षां मुक्षे द्रिकड्य द्रिश्चय में क्षाडमं क्षाडमं क्षाडिं। Seire Sapientem pleraque omnia, quantum fieri potest, non per singula scientiam eorum habentem: sed, ut postea addit, Th xaboxs omshun, universali quadam scientia contentum. Solari & Demetrii Cynici verbis, apud Senecam: Plus prodesse si pauca vii.De pracepta Sapientia teneas, sed illa in prom- c.i. ptu tibi, en in Vsu sint, quam si multa didiceris, sed non habeas ad manum. Quemadmodum magnus luctator est, non qui omnes numeros nexusque perdidicit, quorum usus sub adversario rarus est, sed que in uno se aut altero bene of diligenter exer-CHASE. ..

cuit: nec enim refert, quam multa sciat, si scit quantum victoria satis est: sic in hoc studio Multa Delectant, pauca vincunt. Plura addit, quæ ad contemptum etiam Physiologiæ ire videntur, & in una scientia vitæ, id est, Boni Malique, nos collocare. Sed ego vero his vel solatiis, vel essugiis, non utor: bene & vere diximus, Sapientem ea omnia scire. Sed quem Sapientem? nimirum hunc Stoicum, id est, persectum, consummatum, cui Boni nihil abest, cui Mali nihil adest. Qui eminerinter omnes,

Clau-

--- velut altus Olympi

Vertex, qui spatio vetos nubesquieliquit.

iterumque cum poeta,

Statius,

--- celsa qui mentis ab arce Despicit errantes, humanaque gaudia

ridet:

gui, Plutarchi verbis, habet iob ser dia Senedivine similem constitutionem: sive Senecæ nostri, qui habet imbecillitatem hominic, securitatem Dei. Quem denique

Hom. Odyff. E'exéphor avà aso, Ison as, el se é pose posiv: Vrbe incedentem, numen velut, endotuentur.

Et quis finis elogiorum fit? atque ecce in ultimo sum mentitus. Vrbe incedentem, & adspici feci: falso. non est ille. ut ver-

bo

AD

po tibi d

non fuit

Sapiente

Eft vero

RUMVE,

Sapientian

NEHO

rumquea

711, 100 10

Veriora a

Seneca

bus letib

interdu

Bune Vi

Ad Note

Ratim:

14 7/

- Seriofent

quid etil

Noseff.

Hane for

mari, No

BUT THE THE

fallanti)

MAK 1

Rang for

Value

EXITED

Crebra.

10,

料,0

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 151 bo tibi dicam, nisi in descriptione, re non fuit. Plutarchus aperte, de Stoico Sapiente: E'9 3 gros edung jus, ede pigoren Be pug. Est vero nusquam gentium terra-RUMVE, neque fuit. Cicero: Stoici eam In Lz. Sapientiam interpretantur, quam adhuc NEMO MORTALIS est consecutus. Iterumquealibi: Quis Sapienssit, aut fue- 14. Ren rit, nec ipsos Stoicos solere dicere. Hæcego veriora arbitror, imo scio; quam quæ Seneca noster mitiora & gratiora auribus scribit. Nam interdum facit fuiffe; interdum, sed fuisse. Scis, inquit, quem Epiff. nunc virum Bonum dicam? huius secunda Nota: (è classe proficientium, de qua Statim:) nam ille alter (primæ scilicet) fortaffe TANQUAM PHOENIX semetanno quingentesimo nascitur. Atque hic aliquid etia ambigens, alibi fortius adserit: Nonest, inquit, quoddicas, ita ut soles, fant. Hunc sapientem nostrum nusquam inve- Sap.e. niri. Non fingimus istud humani ingenii vanum decus, nec ingentem imaginem falsa rei concipimus: sed qualem conformamus , EXHIBUIMUS ET EXHIBEBIMUS. Raro forsitan, magnisque atatum intervallis invenitur: neque enim magna, & excedentia solitum ac vulgarem modum, crebro gignuntur: ceterum hic ipse M. CA-To, à cuius mentione hac disputatio fluxit, vereor ne supra nostrum exemplar sit.

CT.

fic in bot

. PAUCA

entur, &

oni Mali-

o his vel

bene &

nia scire.

m hund

lumma*

fali nihil

reliquit.

gandia

men of-

animes:

रीवं जिल्ला।

e Sene

m bomi-

t, endo-

ecce in

denters)

bo bo

200

152 I. LIPSI MANUDUCT. Ah mi Seneca, bona quidem mente ipte erras, aut nos inducis. Tam credulos autem esse? absir. Qualem describi Sapientem à vobis seimus, eum fuisse nemo Stoicorum dixit: posse tamen esse, omnes. Quod etiam hoc argumento col-Laert in ligebat Posidonius, quia Socrates, Dio. genes, Antischenes, magnos progressus fecissent, nec longe à vertice constitissent. Itaque qui magis adniterentur, bona indole, bona disciplina, assiduo exercitio, posse pervenire. Nos Christiani abnui-InPhæ. mus, & cum Platone sentimus: eum, qui vere philosophatur, censere, nusquam aut numquam se puram Sapientiam, quam APUD INFEROS consecuturum : id est, corpore exutum, in puris illis bearisque locis, apud auctorem omnis Sapientia, & sui. Sed quo fructu igitur talis ille describitur, quem esse Natura abnuit? Dicam, in exemplum. Species & Idea quedam illius Summi proponenda est, quo connitamur, non pertingere, sed accedere; neque assequi, sed æmulari. sicut Oratorem Cicero & Fabius formant, qui non fuit aut erit : sed nempe perfectio illa exprimenda est : sic nostri Sapien-Lib.x11 tem. Ipse Fabius: Querentibus, an talis orator fuerit? respondebo, quomodo Stoici, si interrogentur, An Sapiens Zeno, an Cleanthes, an Chrysippus? ipsi respondeant, magnos

magnos men id habet, grandile

nimos e opportu non afeen Vires (u)

nantes.
tem non
conaria.
cipere

dinain duit, c

Alter a Evi

Tai fum libris:

Confu ve Prop or dixi definite

1 KOC

PATE ADDE

AD STOIC. PHIL. LIB. II. magnos quidem illos ac venerabiles:non tamen id, quod Natura hominis summum habet, consecutos. Et vero invitat hæc grandiloquentia, & honestos quidem animos erigit ad honesta. Senecæ verba opportune huc ducam : Quid mirum, fi Beat, non ascendunt in altum, ardua aggressi? xx. Viros suspice, etiamsi decidunt, magna conantes. GENEROSA RES est, respicientem non ad suas, sed ad NATURA vires, conarialta, tentare, & mente maiora concipere, quam qua etiam ingentianimo adornatis effici possint. Hic desperat aut abnuit, quod ante adfirmavit.

CT. lente ipi

credulo

cribi Sa

fuille no

rese, o

ento col es, Dis

rellus fo

itisfente

bonain.

rescitio

abadi

(8的,931 LAM AU quan

id eft,

earifque

ientiz,

ille de it! DI-

ca que

ft, 900

dacco. i Gcot

05 001 rfectio

apien. an talk

Stoich

an Cle ME

西越加到

DISSERT. IX.

Alter ab illo Sapiens, qualem Natura & Avum dant. is Proficiens dicitur, eiu que discrimina.

TAQUE non est ille prima nota in re-I rum natura Sapiens: nisi in scriptis & libris : est alius secunda. Illum Tixeror & Consummatum vocant, hunc weenondor to five Proficientem : item Studiosum istum, ut dixi, illum Dottum. Seneca sæpe hoc discrimen ingerit. ut : Hoc interest inter CONSUMMATE Sapientie virum, & alium Epia. PROCEDENTIS. Nota & Procedentis hanc vocem, quafi in via progressi. Alibi: No- De vie. strum vitium est, qui quod dicitur de SA- Beat.c.

PIENTED.

I. LIPSI MANUDUCT. 154 PIENTE, exigimus & à PROFICIENTE. Iterumque: Alind est studiosus fapientia, aliud iam ADEPTUS sapientiam. De Co- Et denique alibi: Diverso remedio utetur SAPIENS , ASSECTATORQUE (apientia. Adde, quæ * supra dixi de vocibus au-Soules, & men al dules, itemque * Tonsplis, * Inco. & TITUTOUPE : huc spectant. Sed ut ad rem, illeprimus igitur describitur, qualis esse debet, & in exemplum : alter, qui foler interim elle, sed in dispari etiam gradu. Nam Seneca alibi duo, alibi tria genera Proficientium facit. Duo, his verbis: In ipsis sapientiam Sectantibus magnadiscriminaesse, fateamur necesse est. Alius iam tantum profecit, ut contra Fortunam audeat tollere oculos, sed non pertinaciter. Alius in tantum, ut possit cum illa conferre vultum. Si iam pervenit ad summum, etiam fiducia plenus est. Quæfic legenda & distinguenda moneo (vulgo confuse:) quia postremum illum à vero sapiente hoc uno remover; quod labi non possit, sed tamen timet. At qui iam in fummo, nec potest nec timet, securus videlicet sui. Ex his aliis eius verbis discas, ubi tria genera facit. Inter ipsos, inquit, Proficientes sunt magna discrimina. In tres classes, ut quibusdam placet, dividuntur. Primi sunt, qui Sapientiam nondum habent, sed iam in vicinia eius constiteruns.

terunt

Affeit

comple

mexpe

eft rett

liquet

nondam

7865, 90

tell as de

dem tel

maila

omnia.

intella

dem

Pool

Quiden

Velat

tur, a

20,120

teibid

plan

加额、

dizin

mina

والعد

Man

20/20

PERM

Epift. LXXI.

Sap.c.

ZVIII.

* Dif.

fert. 1.

hatum

Seneca

vocat

Epift.

LxxI.

Epift. LXXY.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. terunt. Qui sint hi quaris? qui omnes iam Affectus ac Vitia posuerunt : qua erant complectenda, didicerunt : sed illis adhuc inexperta fiducia est. Iam ibi sunt, abi non est retro lapsus, sed hoc illis de se nondum liquet. 1am contigit illis bono suo frui, nondum confidere. Secundum genus est eorum, qui & maxima animi Mala, & Affectus deposuerunt; sed ita, ut possint in eadem relabi. Tertium illud genus, extra multa & magna vitia est, sed non extra omnia. Sunt pluscula, quæ addit : hæc intelligentiæ sufficiunt, nec superfluere indoles mea amat. Illud moneo, in eodem Seneca alibi, genus tertium eorum Epin: poni, qui Sapientia alludunt. quam non quidem contigerunt, in conspectutamen, & velut subictu habent. Hi non concutiuntur, nec defluunt quidem : nondum in ficco, iam in portu funt. Sed minus accurateibi diftinguit, ut videre eft, miscerque ipsum sapientem : tamen Genus hoc tertium, primum illud Proficientium, quod diximus, aslidet & rangit. En tibi discrimina. nam plane Imperitos ac rudes, nullo hic loco habemus. Enimyero & primus ille Ordo infrequens, nec scio an Zenonas, aut Cleanthas admittat: in reliquis aliquid spei est & animi, ad perveniendum. Imo de Tertio cogitemus: sen. bene nobiscum agetur, si in hunc admit pift.

CLENTS

0505 6

ientiam.

to utetur

apientis.

DBS 02

manple,

d ut ad

11, 902

lter, qui

am gra-

mage.

is ver-

加加

eft. A.

Portu.

bertina.

um illa

d fam-

parfic

(vulgo

2 4010

binon

200 10

ecures

is dif-

5, 10.

mina.

智 旅游

canfri. erani.

I. LIPSI MANUDUCT. timur numerum. Magna felicitate natura, magnaque & assidua intentione studii secundus occupatur gradus: sed nec hic quidem contemnendus est color tertius. Ego te & me voveam hic esse; essugisse multa & magna vitia; & doctrina atque exercitio ad ulteriora niti.

DISSERT. X.

Doceri Sapientiam, & disci: neque à Deo & natura tantum este. Omnibus etsam offerri.

OCTRINA, inquam. Nam Cynici olim, & nostri sanxerunt : in Sidaurir aperi: Suod virtus doceri possit. Hocideo firmandum, quia alii aliter : & pars est, aut interinitia, Stoicæ doctrinæ. Nam fuere qui à Deo esse dicerent; fuere qui à Natura. A Deo, Plato interdum asserere videtur, atque inseri eam In Me- (ita alibi loquitur) Deia poipa, avol is: di-In Pro- vina sorte, sine animi opera. Imo & Protagoran sedulo resutat Socrates, censentem doceri posse. Etsi Plato non semel irin alia, & Disciplinam (quorsum aliter tot libri eius?) admiscet. At quidam à Natura petebant, ut dixi. atque ita Lib.11. Trogus : Scythis Naturam dare, quod Graci longa sapientia doctrina, praceptisque philosophorum, consequinequiverunt.

De-

AD

Declam

te : Ego

CHIH QUI

discunta

cenda (un

Et veto

IN With guo que p

tum prace

bricit, (Profede

ortiti in

lango m

complex

Quai

tatem

Piente

tio cor

Il ante

Pimes

ligas,

Name

men:

litate

Bonz

AD STOIC. PHIL. LIB. II. Declamator etiam Quinctilianus argute: Ego mores NASCI puto, & propriam cuiusque natura virtutem. Alia forsitan Decladiscuntur, quadam experimentis cognos- viii. cenda sunt; boni mores constant voluntate. Et vero Seneca ipse adfitetur, quosdam Epik. sine subtili institutione evasisse probos, magnosque profectus assecutos, dum nudis tantum praceptis obsequebantur. Et Curii, Fabricii, Coruncani, nonne tales fuere? Profecto quidam ex hominibus egregiam sortiti indolem, in ea quatradi solent, sine longo magisterio pervenerunt: & honesta complexi sunt, cum primum audiverunt. Quæita vere dici, etiam ex Stoico fenfu, fatemur : sed hos tales plene & plane Sapientes esfe, non item admittamus. Ratio consummata talem facit, consummari aucem fine Doctrina (Dei opera excipimus) non potest. Ut plene hæc intelligas, habe. Non excludi aut Deum, aut Naturam, à Stoicis: sed Doctrinam tamen ad perfectionem, itemque ad facilitatem adiungi. Ecce Natura semina Bonæmentis nobis ingenuit, fomites & scintillas: quæ in aliis magis minusque elucent, ut est animi temperies : sed tamen opinionum pravitate in omnibus hoca Natura rectum iam corruptum est: ideoque Doctrina adiuvandum, instaurandum, depurandum. Non enim ut Sol

frain

ic qui-

a De

Mis th-

it; is

WAL

ter: &:

loctri-

erepty

intel-

1 0200

i: 41-

P10-

enfen-

(emt

n ali-

idam

ge ita

TEST

De

I. LIPSI MANUDUCT. Sol ipse nubes obiectas distipat sua vi, & perrumpit : ita hic est: adiutorio opus, directione, & exemplo. Cicero: Iustos quidem Natura nos esse factos. tantam autem effe corruptelam mala consuetudinis, ut ab eatamquam igniculi exstin. guantur à Natura dati, exorianturque & confirmentur vitia contraria. Quod A ad Naturam vivere liceret, negat idem Finib. alibi, quidquam esse, cur quisquam rationem & Doctrinam requireret. Itaque facile ad Sapientiam iter dicunt, quia est Air. In- sequi Naturam. Fabius hoc recte: Brevis est institutio vita honesta beataque, si credas. Natura enim nos ad optimam Mentem genuit : adeoque discere meliora volentibus promptum est, ut vere intuenti illud magis mirum sit, malos esse tam multos. Recte, inquam : sed & illud ex eodem subseratur, Virtutem etsi impetus quosdam à Natura sumit, tamen perficiendam Dodrina effe. Hæc funt germane Stoica. igniculos, scintillas, semina, impetus ad Virtutem habemus : ut ipsam habeamus, excitanda illa velut flatu Rationis sunt & Disciplinæ. Et Aristoteles ita verissime : ἔτ' ἄρα φύσς, ἔτε παρά φύπι εγγίτε) n'apern : Neque à Natura igitur, neque prater Naturam inseritur virtus. Seneca noster, Omnibus Natura dedit fundamenta semenque virtutum: OMNES

AD

AR OM

tor acce

opita e

Dodrin

dividit ,

Booum

tale re &

ignar eff

que à Ni

quirere:a

Varros an

Hoaeft

minlane

II, co

Lenoi

phiet par

lut dit

יושונבו

Exercit

dide di

Dirtuti

quid A

Namp

Homia

KRID, J

prolin

1834

CERT

dis

ten a

侧

ad

I. De Legib,

alt.

Epift.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. ad OMNIA ista nati sumus: cum irritator accessit, tunc illa animi bona, veluz Sopita excitantur. Irritator autem est Doctrina, qua Scientiam Boni Malique dividit, & ne in eligendo aberres facit. Bonum Natura vis? malu vitas? ecce hoc tale re & ratione est, illud opinione. Artis igitur est, quod ait Cicero, ad ea principia, v. De que à Natura accepimus, consequentia exquirere: donec id, quod volumus, sit effectu. Virtus amata nobis omnibus Natura est, Honestum optabile : sed non facies utriusque statim nota. Tamen levi, ut dixi, conatu & manuductione aperitur. Zeno ipse in quadam epistola: 46ors 3 8. Ad Ans γενίε μετ είαν άσκησην πρεσλαθέσα, δή τε, τ άφθόvas disamorra, pasios spretay webs & tereiar àγάλυψι της έρετης: Bona Natura mediocrem Exercitationemnacta, & Praceptorem candide docentem, facile venit ad perfectam virtutis comprehensionem. Hac nostri: quid Academici ? paullo diversi eunt. Nam pro Platonis sensu hæc Apuleius: Hominem ab stirpe ipsa neque absolute bo- Dephinum, nec malum nasci: sea ad utrumque phia proclive ingenium ese. Habere quidem semina quadam utranum que rerum, cum nascendi origine copulata, que educationis Disciplina in alteram debeant partem emicare. Semina, ecce, & ipsi agnoscunt: sed in quo discrimen? quod illi

: Infa

tantan

n setu

exftin

turous

) mod

ridem

gratio-

que fa-

oja eli

: BH-

egue, timas

melsors

pruent

mal-

ex co.

mpeter

heser rmant

12, im-

iplam

to Ra

oreles

الرباو ا

eitut, artis.

deast

MNES 15

I. LIPSI MANUDUCT. ea in utrumque valere volunt, bonum malumque: nostri, in bonum tantum. Nam Natura ipsasemper iis bona. Hinc illa verba, quæ & ante attigi: Nulli praclusa est virtus, omnibus patet, omnes admittit. Et Stoicum dogma Galeno positum, & exagitatum : A"mantas an Frants αρός άρετης κτησιν έπτηδείως έχειν: Omnes homines ad Virtutem comparandam aptos esse es idoneos. Quod ille negat, & corporum temperiem vult inspici, ut alius alio magis minusve sit, imo non sit. Argumento etiam utitur; Si à Natura, inquit, virtus, & opinione dumtaxat depravamur: cedo, quis primos homines infecit, cum nondum aliena malitia fuit ? A se ergo habuerunt. Atque hoc ita urget, ut Posidonium etiam, magnum illum Stoicum, hic vero victum, descivisse ab iis dicat, & cum Academicis sensisse. Nescio. argumento tamen responderi vel ex Seneca nostro poterat, & non calamnio. se occurri. Nam dicant nostri, Primos illos homines, quamvis egregia illis vita fuerit, & fraude carens, non fuisse tamen Sapientes. Intellige, ad perfectum Sapientes. Non enim negaverim, inquit, fuisse alti spiritus viros, &, ut ita dicam, à diis

recentes: sed quemadmodum omnibus in-

doles fortior fuit, & ad laborem paratior,

ita non erant INGENIA omnibus

SUMMA

tem:

platoni

plis, de

qui fuer

fectam; bilum,

& bons

lam ma

THE HOLD

In * P

De N

Seria

Nont

Dto!

libent

lied, o

Di Dot

mild mild

Ser !

A lace

erios .

阿

CON-

SUM-

corp. temp.

In li-

Dello, Quod

animi mores

Scn.De

Benef.

C.XVIII

HII.

Epift.

summata. Non enim dat natura virtutem: ARS est, bonum sieri. Mihi videatur res sic consici. Fatemur, paullatim opinionibus sensibusque alienis, aut exemplis, depravari homines: sed & ante illa
qui fuerunt, non habuere Naturam perfectam: & turbidum in ea aliquid aut nubilum, Doctrinæ radio depurandum &
illustrandű. Niss sit; potestaberrare Ratio,
& bonum quidem cupere, sed capere etiam malum. Quid, quodà Materia prima incentivum aliquod maliest? de quo
in * Physiologia videndum.

onu

antun

His

llips

THE SAI

o pob

nes be

peose

P0725

o mi-

ment

, VID

200年

1, 600

e ergi

Stoi-

20 115

Net

reles

np18+

105 11-

afue.

IN SA

pien-

nife

à 015

N IT

attiff,

con-

Lib. 1.

DISSERT. XI.

De Notionibus, que ad Doctrinam faciunt. Quid, & quotuplices ea, accurate dictu.

A Up. Capere in parte hæc videor: folide & plene, si de Igniculus istis & Seminibus magis aperis & diducis. Lips. Non me extra rem & lineas tu ducis? Tamen sequor, ut sequi me etiam libere & libenter possis. Audi. Igniculi non alud, quam inclinationes, iudicia, & exis notiones sunt, à recta in nobis Ratione. Scito enim, Stoicis placere, partem in nobis divini Spiritus esse mersam, id est, illam ipsam Rationem: quæ si in suo loco & luce lucear, tota pura, sincera, recta, divina sit: nunc corpore, velut carcere, clausa coercetur, & opinionibus agitatur

I. LIPSI MANUDUCT. turaut abducitur: & tamen retinet originis suæ flammulas, & Verum Honestumque per se, & sua indole, vider. Istæ flammulæ, sive Igniculos mavis dicere, (Græci ambieas, Zámea, cravouara appellant) exserunt se & ostendunt in sensibus quibusdam, aut iudiciis, quæ omni hominum generi fere, & optimæ cuique paturæ, eximie funt infita aut innata. Id Græci E'woias five Notiones vocant, item medifers, Anticipationes : & quia passiva, atque insitæ, nomas n' suportes, Communes G Ingeneratas agnominarunt. Au D. Bene. sed cur Igniculos, aut Scintillas? Lips. A Stoicorum id quoque sensu: quibus purior hic Animus est Ignis, postea docendum. Sed dere ipsa. Communes funt, & agnitæ vel admissæ hominibus, ideoque Plutarchus librum titulo præscripsit, wei word irvoiar, De communibus notionibus : idque adversus Stoicos, quos vult evertere eas suis Paradoxis, aut oppugnare: audiendum mihi adhuc, non credendum. Atque ut aliquid diffundam de Notionibus, (pauci capiunt) scito eas ipsas principia & fundamenta Stoicis Scientiæ ac Sapientiæ esfe. Cicero ex eorum mente : Ipsum hominem Naturanon solum celeritate mentis ornavit, sedetiam Sensus tanquam satellites adtribuit ac nuncios, & rerum plurimarum obscuras nec atis

AD ST

atis apertas

FUNDAMEN

on hie Intel

tias : quæ ci

Sed ait obfen

bratas : item

Doctring d

& in lacen

for ldem

gues Graci

rant. Ea eff

fracepta cu

tions indige

dationis ins

mine adho

rantilli, &

bast , done

Artificiales

35000 1 p

niver slive

gai: que or

DETROIT

tim, i join

म्बद्धः वृथ्य न

roper Sol

omilians)

dos imbien

Samme;

ami. Ere

contain v

whie (Cice

1.De Legib,

AD STOIC. PHIL. LIB. II. atis apertas Intellegentias incohavit, quasi FUNDAMENTA quadam SCIENTIA. Dicit hic Intellegentias, & alibi etiam Notiias : quæ consonant scilicet Notionibus. Sed ait obscuras & incohatas: alibi adumbratas: item complicatas, involutas: quia Doctrinæ ductu arque opera dirigendæ, & in lucem scientiamque evocandæ sunt. Idem Cicero: Notionem appello, in Toquod Graci tum E'viciar, tum weganter dicunt. Ea est insita & antepercepta (an pracepta) cuiusque forma cognitio, enodationu indigens. Vides insitam? vides enodationis indigentem? Duplici Graco nomine adficit, & parum distinguit : fecerunt illi, & E'mier ipfam duplicem facie. Plut De bant, ovoukled is rextitle, Naturalem & iv.c.xi. Artificialem. Illam , quæ effet W & Laert. na Sonou: universalis quædam, & universalium. ut Notitia Equi, Albi, Nigri: quæ opera sensuum fit, ut dicunt; arem Texratus, fine adminiculo artis. Alteram, & viretay d' imerigas didaonaxias is impereius: qua fit opera industria & doctrina nostra. Sub his etiam illas vulgares & cottidianas Notiones comprehendiscio, quæ impressa Phantasia quaque stabili gignuntur : sed & nostræ illæ huc reducantur. Et est sane omnium magnus ad Scientiam vel Sapientiam usus: adeo ut fine his (Cicerone adstipulante) nec intel- 14. Aca. ligi

UCT.

retipet d

am Hos

vider.lh

avis dicen

rug 12 2 pp

in fenfib

z omni h

mz coiq

innata.

cant, itel

aia pallira

Comman

nt. Aud

Scintilla

que lenfe

gois, po

Commi

z homini

um tirak

COM MEN

s Stoices

idoxis,20

dhuc,not

diffundan

lcito es

a Stolch

eto exeo

aturasa

fed etist

int ac new

CHIM BIS

[at8

I. LIPSI MANUBUCT. ligi quidquam, nec quari, nec disputari r. Acad. possie. Itaque idem ille inter beneficia Natura ponit, quod Comprehensionem dedisset, quasi normam scientia, & principium sui: unde postea Notiones rerum animis imprimerentur, è quibus NON PRIN-CIPIA SOLUM, sed latiores quedam ad RATIONEM inveniendam via reperiuntur. Hæcin Academicorum libris binis, qui hodie exstant : & in iis germanissima fere Stoicorum decreta. Quomodo autem, & quibus velut gradibus ad Scientiam ducant, idem optime item expressit: Mensipsa, inquit, qua sensuum fons est, atque ipsa sensus, naturalem vim habet, quam intendit ad ea, quibus movetur. Itaque aliqua Visa sic arripit, ut his statim utatur: aliqua sic recondit è quibus Memoria oritur. Cetera autem similitudinibus constituit: ex quibus efficiuntur Notitié rerum: quas Graci tum E'vicias tum ponific vocant. Eo cum accessit Ratio, argumentique conclusio, rerumque innumerabilium multitudo; tum & perceptio eorum omnium apparet, & eadem Ratio profecta ab his gradibus ad Sapientiam pervenit. Omnia partite, & velut ex professo doceat, adfert : quæ breviter examinanda funt, & illustranda. Ait, Mentem ipsam. Ita. nam ea Phantasias Live Vifarecipit, id est, to hypnorinor Anima: Plu-

Plutart

Criptur

ab imp

Chrysip

fe, qui

impreffin

OF STREET

Mutation

a fit arr

gair Villa

M. MARK

fiet, &

Hait :

plenda

Phanta

enim pr

Emp!

nimat (i)

recension

inflen

Ciceto:

Gizcis

神田寺

imprefer militate

Mison:

附加

以作

10 m

an, qu

回日

AD STOIC. PHIL. LIB. II: 165 Plutartho ex Stoicorum mente disertim De Placitophil. scriptum. Deinde, eam moveri. nempe ab impressa Phantasia : & videtur ad Chrysippi verbum mentemque respexisle, qui Phantasiam non τύπωσιν ει ψυχή, impressionem in animo, ut Zeno, sed an-Aoimorn volebat, aut interpretabatur, id est, Mutationem. Pergit Cicero, aliqua Visa sic arripi ut statim utatur : ubi distinguit Visa sive Phantasias, in Prasentaneas & Manentes. Illas, quæ momentaneæ funt, & pereunt; iftas , quæ reconduntur, ut ait : & reliqua eius sensus desunt. Supplenda facile, ex aliis. qui Manentem Phantasiam , volunt Notionem effe. Ita enim præter Plutarchum, Philo Iudæus: Libro, Errona il iranoxentellu ronon. Anaronom 3, rhe enod νοήσεως διέξοδον Βεζαρτάτω: Notionem esse, immureconditum conceptum : Deliberationem, sab. eiusdem certam prolationem. Sed amplius Cicero: E quibus Memoria oritur. Quæ Græcis est urium. & hancilli ubrium i 20-Tinke rumon dicunt: stabilem & habituale impressionem. Deinde, Cetera autem fimilitudinibus constituit. Quis?an Memoria? non puto: nec sic Stoici. Imo illis post Memoriam E'ureigia succedit, Ars five Vfus. & definitur, to the o poerday pers Plut. De Mar កាក់ធិចិច : multitudo Memoriar ü consimi- Placit. lium. quod Cicero postea tangit, sed parum (si hæc sincera omnia) distinguir-Dein-

OT,

halian

Coprin

TEN A

N PRI

dam

rejeris

ras bunk

120161

10000

d Sciel

Iprefit

fons es

babet

etur. is fatti

A ANIO

aci tab

TO ALL

TETER

tum 0

eades

Sapie

& 30th

Ali

MINE

I. LIPSI MANUDUCT. Deinde, effici ex iis Notitias rerum. Neque hic ordo pro Græcis, qui hodie quidem exstant, aut mihi fint visi : qui Notitias & Memorie & Artiantemittut. Clausula eft, accedere Rationem, & ad Sapientiam pervenire. quod verissimum est : & idem II. De Cicero sese explicet : Primum est Intelligentia, deinde consequentium rerum cum deor. primis coniunctio en comprehensio: ex quo videlicet, quid ex quibusque rebus efficiatur, idque Ratione, concludimus, singulasque res definimus : ex quo Scientia. Nimirum Dialecticæ quodam ductu. 1620 & λομομο vientes, Ratione & Ratiocinatione certum comprehendimus, & Notiones illas stabilimus. Habes de quæsito: an alind desideras? A u D. Superaddi de Artificialibus, quæ nostra opera producantur : quomodo id fiat ? LIPs. Cice-Bir. De roille idem tangit : Cum rerum Notiones in animis fiant, si aut Vsu aliquid cognitum sit; aut Coniunctione, aut Simili. tudine, aut collatione rationis: hoc quarto, quod extremum to sui, Bonorum notitia est facta. Senecam id illustret, qui Lucilio quærenti, Quomodo ad nos Boni Honestique notitia pervenisset ? respondit, Hoc nos docere Naturam non potuisse. Sed nobu (Stoicis) videtur, inquit, Observatio collegisse, & rerum sepe factarum inter se Collatio, per analogiam nostro intellectu & Bonum

Bonum

cula ibi

qui pleni

QUE TO CH

alaa per Ca softimut,

valegiam,

ditionen

que als

delade da

acque his

dam. Ill

przitant

cile Rati

das: que

tem Scie

dum, In

and Officer

ladiciib

chetus bi

Inquit,

DASSACO

STEPHEN! यानो म

胜明

MIGHT

DONES &

是是

in differ wood i

W: 21 C

Epift.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. Bonum & Honestum iudicante. Et plusula ibi vide : sed magis Laertium vide, qui plenius hæc & ex asse tradit. Eorum In Zeque noscuntur, inquit, (id est, Notitiarum) slia per Casum aut Incidentiam (Sei Auou) roscimus, alia per Similitudinem, alia Analogiam, alia Transpositionem, alia Compositionem, (Cicero Coniunctionem) denique alia per Contrarietatem. Exempla deinde dat singulorum, in ipso videnda: neque his minutis mihi censeo insistendum. Illud utilius moneo, Notiones in præstanti natura explicatiores esse, & facile Rationis iudiciique opera educendas: quod quibusdam evenisse, ante Artem Scientiamque natam, pæne sit fatendum. Item, Usum earum magnum esse ad omnem vitam & virtutem; fi eadem Indicii bonitate rebus applicentur. Epictetus hoc monet atque ingerit: Cave, inquit, Notiones singulis rebus temere & Differt. vane accommodare. Têro yap & to dinov rois c.xxvi. άνθρώποις σάντων την κακών, το τάς σεςλή-ής τάς स्वापकेड मामे रीयांवकी हक्क्मांट्रेस प्यांड हिंसे महिषड: Hac est CAUSSA mortalibus OMNIUM MALORUM, non poffe communes No-TIONES APTARE SINGULARIBUS. Notabilis sententia, an oraculum: & vult hoc dictum, quod ipse diffundit. Ecce Notio est in animo, Mala vitare, Bona sequi: at cum ad facta venitur, alias notiones

CT.

m. Net

le quid

Notitie

anfola

stiam t

810

eff Inti

er ger ca

10:00年

hus effici

(mgale

A. Nim

ا براد ما

incinatio

k Notic

quæbto

raddi d

ra prode

s. Cice

m Notic

ionia (iut Simil

cquarti

entitia 61 Lucilio

Honesh

CT VALE ister U

BUEN CO

BINAS

tiones tibi formas, Hoc & illud malum, bonumque esse: quæ re ipsa non sunt, & sic principio bono, in sinem pravum desinis, & ipse te fallis. Communis autem illa Notio, duce Ratione ad vera bona malaque, certo & sine errore, aptanda errat: non ad ista, quæ Vulgus aut Opinio tibi dictant.

AB

Confulta

ha quad

reliqua o

tor, ve r

ett, imp

sould con

teffera dat

Ea certa, militia Ac

pogoanda Philolophi

lum fine

Decretun

CTIQUE

nem? le

bile, fixa

vere buda

quadam 4

lentie, qu

Capt. Ya

fidera cer

ngarer,

he in non

Tarietate

Adera din

TODS PRODU

lia quada

cettitago

lerit de pa

in vite p

to marin

DISSERT. XII.

Doctrinam duplicem esse, Dogmaticam & Paraneticam: utraque laudata.

CED ut in gradum viamque reponamur, à qua leviter tamen discessimus: vides Sapientiam doceri, & Igniculos Notionesque ad eam ducere : sed à quo, & quomodo etiam doceri? Ab ipsa Philosophia, ut liquet : atque id via duplici, Decretorum, & Praceptorum. Illam Græci Δογυστικώ appellant, hanc παραινεπικώ: nos reddere Decretoriam & Praceptoriam possimus. Aptadivisio. nam sicut ipsam totam bipertitam fecimus, Contemplativam & Activam : utrique ecce parti ductorem suum damus, & Contemplationem Institutio tradit, Actionem Admonitio. Institutio, id est, Decreta. neque enim ulla ars sine iis est : quæ alii Axiomata, aut Effata appellant: Stoici Doypara, qua nobis vel Decreta licet appellare, vel Scita, vel Placita: Apuleius etiam Con-

Epift.

Sem. c. pift. wev.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. Consulta vertit. Quid ea sunt ? generalia quædam capita, & velut leges, ad que reliqua omnia Doctrinæ vel examinentur, vel referantur. Siquid ab his distidet, improbum & adulterinum habeo: siquid convenir, agnosco, & tanquam tessera data, in ius commilitii admitto. Ea certa, firma, rata sunt: &, utin ipsa militia Aquilæ aut Signa, omni vi propugnanda. Decreta (ait Stoicus Cicero) IV. Aea. Philosophi vocant Abyuata, quorum nullum sine scelere prodi potest. Cum enim Decretum proditur, LEX VERIRE-CTIQUE proditur. Agnoscis descriptionem? Iterumque idem : Decretum fta- 1bid. bile, fixum, ratum esse debere, quod movere nulla ratio queat. Sunt ergo xueia quædam dogen, dominantes & eximia sententia, quæ reliquum totum agmen ducant. Valde iis opus. & sicut in mati sidera certa notamus, ad quæ cursus dirigatur, etsi alia atque alia velificatione: fic in notionum aut actionum multiplici varietate, omnia ad hæc illustria velut sidera dirigenda, si ab errore tueri volumus hunc cursum. Et vero nisi generalia quædam ista sint, quæ singulorum certitudo aut rectitudo erit? aut quis po- sen.eterit de parte suadere, nisi qui summam to pit. tius vita prius complexus est? Hoc pater, hoc maritus, dominus, civis, benehonelte-

malan,

ont, &

um de-

sautem

ra bona

anda te

Opinio

icam o

repona-

ellimus!

gniculos

da quo.

duplici

am Giz-

dilliam;

eptorism

ut iplam

intempla-

cce parti

ntempla-

n Admo-

a. neque

lii Axio

ici doyps

وبالعال

as etiam

CON.

7000000 S

meliore

fit Dos

trout ip

dividuo

cas opert

Met: 00

conduci

lettum f

STITUTE IN

sentia,

autem

imbeci

genia

& pra

Nam

abhor

lam

illabo

tiseft

Omni

Allin

th7:

Adia

audio

900

CORTU

1200

動品

ader thi

(OI)

10000

I. LIPSI MANUDUCT. nesteque facier. Itane ? dic mihi prius & suade, quid sit Bonu Honestumque. Vive frugaliter, innocenter, caste: sic debes. Debeo? doce prius, Naturæ hoc meæ convenire, & ad eam esse. Alioqui unde fides tibi dictisque sit? auctorem desidero. Sicut drachmam argenti aurive fiquis profert, boni quidem, sed quæ imaginem aut signum Principis non præfert, reculare eam ius & mosest : sic bonum etiam monitum suspectum habere, ur moneram, quod principis alicuius Decreti signo se non probat. Addo, quod vis magna, etsi occulta, est in Decretis; sed quæ paullatim se exserit, ubi cultorem est nacta. Uti semen, quamvis exiguum, in bonam terram iactum, diffunditur & se explicar, & multiplicem fructum profert : sic in bono ingenio Decretum. Denique Præcepta vitam & ortum his debent. Hoc interest, ait Seneca, inter Decreta philosophia & Pracepta, quod inter elementa & membra. Hac ex illis dependent; illa & horum causse sunt, Gomnium. Ergo huius partis dignitatem fructumque tenes : cape & alterius. Absit enim ut hæc spernamus, etsi dignitate postponimus: imo quidam, usum solum intuiti, ante ea sensebant. Sane antiqua Sapientia nihil aliud, quam facienda & vitanda precepit: & tunc longe melio-

Spift.

Zbid.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. meliores erant viri. Nimirum, ut plena fit Doctrina, iungenda sunt utraque: & sicut ipsa Contemplatio arque Actio, individuo contubernio socianda. Et dis- 1618. cas oportet, & qua didicisti agendo confirmes: quorum illi decreta, huic Præcepta conducut. Nam quamvis argumentis col- Epit. lectum sit, que Bona, que Mala sint: nihilominus habent Pracepta partes suas: & Prudentia, Iustitia, Officiis constant: Officia autem Praceptis disponuntur. Quod si imbecilla, id est, Proficientia adhuc ingenia consideres: nescio an non maior & præsentior erit usus Præceptorum. Nam à subtilibus illis, aut altius petitis abhorrent:proxime alludentia admittut. Iam quædam, etiam sine probatione, illabunturanimis : dici & suggeri ea satis est, Natura ipsa audientis inclinante. Omnium enim honestarum rerum semina ibid? animi gerunt, qua Admonitione excitantur: non aliter quam scintilla, flatu levi adiuta, ignem suum explicat. Ecce, cum audio, Temporiparce, Tenosce, Abstine & contine: numquid rationem aut Decretum aliud requiram? minime. Nam hæc talia cum ictu quodam audimus, nec pid. ulli licet dubitare aut interrogare, Quare? adeo etiam sine ratione ipsa veritas ducit. Sicut scaturigines aquarum in agro aut horto meo si habeam, utor & irrigo, nec primos

rius &

e.Vive

debes

c mez

n defi-

aurive

quz i-

licpo.

abere,

licuius

Addo,

in De-

it, ubi

amvis

n, dif

plicem

io De-

801.

eneca,

ecepta

HAC EX

(WILLY

goita

terius.

digni-

Sans

ATT FA

clonge

gelie

I. LIPSI MANUDUCT. primos ultra fontes inquiro: ita hic licere aliquis dicat. Tamen tutius meliusque, ut dixi, iungere, re etiam & indole, si consideras, coniuncta. Quid enim interest inter Decreta philosophia, & Pracepta, nisi quod illa generalia pracepta sunt. hac specialia? sed tamen utraque res præcipit, atque adeo utraque etiam iuvat : sed occultius illa, apertius ista. Sicut manuum, pedum, & membrorum usus in aperto est, & sensibus incurrit: in abdito cor & spiritus illi sunt, qui motum & impetum hunc donant : sic de Præceptis dicere possis, palam iuvare, latenter Decreta. Ego vero & alia similitudine rem ingeram, & simul Ordinem dicendorum. Sicut in arbore Radicem habes, ex ea Truncum, ex his Ramos, deinde ramulos aut Flagella: sic in Philosophia scito, primum aliquod Decretum instar Radicis habere, proximum ut Truncum, minora ut Ramos; denique copiam illam Præceptorum succedere & exiis surgere, vere Flagella ad animos erigendos & incitandos.

Wid.

DIS-

De Fin

MINI2

qui ve

Decre

paullo

20:0

lignif

prim

reft

appe

tut &

Sam

Plan

tiam

BK.

1000

pools

tian

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 173

DISSERT. XIII.

De Fine, sive Vltimo Bonorum : & quis ille fit?

in-

74-

res

1110

cut

fas

ab.

um

ce-

tel

ne

en.

165,

nde

hi2

far

nm,

1

111-

105

15.

RDIAMUR igitur ab ipsa Radice, id est, Fine: à quo pendent omnia, ad quem referuntur omnia: & qui velut parens & rector quidam est Decretorum. Finem Græci Texes dicunt, paullo aliter in Philosophia, quam vulgo: ubi effectionem perfectionemque rei lignificat: ut in Homero, ac priscis. At primus Plato Philosophiæ adiunxit, & restrinxit : pro eo, quod in vita ultimum appetimus. ideoque Cicero passim vertit & appellat , Vltimum , Extremum, Summum. Necessaria hæc cognitio: & Plato idem censuit, inutilem omnem scien- InThutiam, imo noxiam, sine notitia Optimi sinus. Quid Aristoteles ? eius scitum : A'p' I.Ethi. ow ig wess it Rior is gravis if reass peralus exer c.11. βοπίω. η καθάπερ τεξόται οπόποι έχου τες, μάλλοι αν τυγχάνοιμβυ τ δέοντος: Enimvero ad vitam etiam utilis, & magnum momentum habet cognitio Finis. atque ut sagittarii, qui scopum habent, magis quod oportet assequamur. At Cicero: Quid est in vita 1, De tantopere quarendum, quam quis sit Finis, quod extremum, quod ultimum, quo sint omnia bene vivendi recteque faciendi con-H 3

Ppit. silia referenda? Seneca noster: Propona.

mus oportet Finem summi boni, ad quem

nitamur, ad quem omne Factum nostrum Dictumque respiciat, veluti navigantibus ad sidus aliquod dirigendus est cursus. Pulchrel arque alibi caussam hanc stultitiæ

chre! atque alibi caussam hanc stultitiæ & malitiæ nostræ asserit, ignorare aut

pik. non assidue eum meditari. Lucilio suo:

tendum, voles scire: ad Summum bonum, & propositum totius vita respice. Illi e-

nim consentire debet, quidquid agimus.non disponet singula, nisi cui iam vita sua Sum-

ma proposita est. Nemo, quamvus paratos

habeat colores, similitudinem reddet, nisi iam constet, quid velit pingere. Ideo pec-

camus, quia de partibus vita omnes deli-

beramus, de tota nemo. Scire debet quid petat ille, qui sagittam vult mittere, &

tunc dirigere, & moderari manu telum.

Clare, acriter, & suo more: imagine et-

iam ultima, ad illam Aristotelis acceden-

Definiunt Stoici: & Freia warm wouthern

स्वित्रेशमाण्य, वर्षत्वे कृत्यं मेहत्त्व हे विश्वेद है। इस द : Cuius

caussa omnia officia aut recte facta fiut, ipse

autem nullius. Sive etiam : Ε'φ' δ σάντα τὰ ἐν τῷ Είω σο απόμερα καθηκόνθως ἀναφοράν λαμ-

Cares, auto d' en soir : Ad quem omnia re-

te convenienter que facta referuntur, ipse

ad nullum. Cicero hoc ab its sumpsit, &

as con-

Stob. Eclog.

Ethic.

convergence phorum omnia; quam.

mens e man lib

nom, re

altioni & mire bzum

glexiff

mus e

quatta (io : 0 Nam

factum libus

goole

nem, i

ti, ti

神祖 神祖

late in

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 175 convertit : Extremum, omnium philoso- 1. De phorum sententia, tale esse debet, ut ad id Finib. omnia referri oporteat, ipsum autem nusquam. Definitur & brevissime : E'garon ірытої: Vltimum appetendorum. Quæ mens est eiusdem Tullii, cum Fines bonorum libris suis inscripsit: quia istud Bonum, reliquorum est extremum. Observa autem, та повіновта, five Officia, his finitionibus inseri, valde pro Stoico sensu: & miror , virum doctissimum , qui Stobæum vertit, utrobique hoc verbi neglexisse. Nam eo significant, Finem suum ultimum este, Convenienter vivere Rationabili Natura. Itaque Archedemus explicabat ομολογίαι Zenonis, (de qua statim) कर्वाच्य नव स्त्रमें स्वाम क्षेत्र का मह λοιώτα Çir: Omnia Officia perficientem vivere. Nam Officium definiunt, quod Ratione factum sit: itemque, Actionem, Naturalibus constitutionibus convenientem. Agnoscis igitur in eo & Rationem, & Naturam : quæ utraque dux ad Beatitudinem, five Felicitatem. Ea enim consensu est Finium Finis, sive, ut Aristoteles sci- Mague. te, Tinesor Tinos: Perfectus Finis. Tinesor c.15. Téxos, inquit, bar, & maeagoopoulors, underos θεόμεθά πιος, οίον δικαιοσιώνς μόνον ταραγίνο-क्षिण , मार्थिक क्ष्य किर्मा हे किर्मा करा के किर्मा प्रमाण कर है-Scros in. Perfectus Finis est, quo potiti nobil. H 4

415

ens in

ol-

jūz

201

fao:

dpe-

un,

1 e-

1000

55.

TATOS

脚

oper-

quid

,0

tiam.

ne ct-

edene

是計詞

Carre

山,则

かはな

南海

215 11

10,4

(02

hil petimus ultra vel egemus: Imperfectus, qui cum obvenit, esiam egemus. Veluti, Iustitiam adepti, plura volumus: at Felicitatem, iam nihil. Itaque hac est, quo vota nostra eunt, parentum ducunt: omnes homines, omnis sexus,

Horm.

Duadrigus petimus Bene vivere.

Sed discrimen hic tenue Stoici ingerunt:

1 μ δι μινίας λέγους σκόπος επκέιδη τέλος β

10, το τυχείς τ΄ διδωμινίας: & Felicitatem dicunt ut Scopum proponi; Finem vero esse,

Felicitatem assequi. Nec male. vere enim, ut in sagittando, Scopus ille omnibus proponitur: cum tetigi, mihi applico, & Finem sum adeptus.

DISSERT. XIV.

Eumesse, Secundum Naturam vivere:

A U. D. Iam feriamus, obsecto, si potest: aut certe collineemus, & eo
dirigamus. Explica, inquam, & præi,
qua via aut arte hunc Scopum tangam.
LIPS. Breviter id potest, & consentiente pæne veterum sensu. Nam Plato, &
omnis Academia illa vetus, nulla in realia, nisi in NATURA, quarendum esse
illud Summum bonum, quo omnia referrentur, dicebant. Idem Cynici, atque a-

Cic.1. Acad. Allii plul lo, ille la quasia ter Nas

Reate voltem:

Naturai inter o Natura & adii Sapient

NATO Citum

NATUR femelformit

Vis &

Sed &

300

Plure ifti es

AD STOIC PHIL. LIB. II. 177 lii plusculi. de quibus communiter Philo, ille Iudæus: To Ranonstia piococ gir, il. Libro δαμωνίας τέλος είπον οἱ ωρότεροι: Consequen- φυθερο ter Natura vivere, Felicitatis finem dixe- viacrunt illi prisci. Quid nostri Stoici ? alta & crebra hoc voce. Ut Seneca: Idem est De vit. Beate vivere, & secundum Naturam. Beat.c. Item: Propositum nostrum est, secundum Epik.v. Naturam vivere. Iterumque : Quod inter OMNES Stoicos convenit, rerum Natura assentior. Ab illa non deerrare, Deviz. es ad illius legem exemplumque formari, Beat. .. Sapientia est. Tum definiendo adiungit : Beata est ergo vita , CONVENIENS NATURA SUA. Quod ipsum est Stoicum Scitum & dictum : Tinos i), 10 6 μολοΓεμβίας τη φύση ζη: Finem effe, CONVENIENTER NATURE VIVERS. Epictetus hoc non femel extulit : Συμφάνως τη φύση ζην: Conformiter, sive Concorditer Natura vivere: Vis & poetam audire, pro hoc sensu & verbis? Horatius: Vivere NATURA S CONVENIENTER oportet.

Sed & alius succinit :

10

e c.

101-

pli-

10:

600

Tal

200

ien-

10

efere

pea-

--- hac duri immota Catonis

Secta fuit, servare modum, FINEMOUE

tenere,

Plures testes se offerunt: dimitto. satis isti evincunt: utinam & liquido satis H 5 decla-

I. LIPSI MANUDUCT. declarent. Quid enim est Convenienter Natura vivere? Hic distidium & pugna. *Com- atque adeo ut decantata illa * κατάληψε, velut pomum aliquod Eridis, in medium à Zenone iacta, Arcesilam alienavit, & Academicos armavit : ita hæc Finis constitutio & explicatio, acre Stoicis bellum in Peripateticos, Epicureos, alios, excitavit. Quid facimus? industrie simul & caute inquiramus, & an non Seneca nostro duce? qui communiter caussam aberrantium à vero apetit : & tu hoc primum audi. Quid est, inquit, in quo bic erratur? Cum omnes Beatam vitam optent; quod instrumenta eius pro ipsa habent, & dum illam petunt, fugiunt. Nam cum summa beata vite sit solida tranquillitas, & eius inconcussa fiducia: solicitu. dinis caussas colligunt, & per insidiosum iter vita, non tantum ferunt sarcinas, sed trahunt. Ita longius ab effectu eius, quod petunt, semper abscedunt, és quo plus opera impendunt, boc se magus impediunt. Quod evenit in labyrintho properantibus, ipfa illos velocitas implicat. Divinantia, imo divina verba. Quid aliud olim & nunc plerosque à recto Fine vel intellegendo, vel apprehendendo, absterruit; quam vilium & inæstimabilium aliquot rerum æstimatio & amor? Ita Voluptatem alius, Indolentiam, Opes, Valetudinem, exterAD ST

externa om

licitatem y

CONVENIEN

quor ? inte

mentis hac

dus Veri inte

ardua maxim

100011, 1970

mirabile igitu

gere aut Zeno

tem Natura,

fiplacet, pris

ut Senatores

récitantes ex

ita censent:

TO GIEDLE WILLIAM

Company (W. יוס ווברששונע (וי

0490 ff 147

के विश्वास क्षांत्रम, ग्र

enignes Traile

क्षात्र होता न

ورود و معاملات Knishus 3,

(Finem Ze

कारतर, वृष्टवत

nen & concer

maliaverian

Agant. Ates

stincte may

natura vir

Epift. ELIV.

prehe.

fio.

AD STOIC PHIL. LIB. II. 179 externa omnia, aut facere aut iuvare Felicitatem voluerunt : & hæc effe inter CONVENIENTIA NATURE. De aliis loquor ? inter ipsos Stoicos controversæ mentis hæc verba: & Epictetus ille fidus Veri interpres & assertor, hoc inter ardua maxime habet. Ti ous Davugsir Gri; i.Diffe, inquit. ronous to l'expect o vorms : Quid admirabile igitur? (non Chrysippum intelligere aut Zenona, jed) istud, Nosse voluntatem Natura. Videamus, sive audiamus, si placet, primum consulares aliquot velut Senatores: & quidem sententias suas récitantes ex tabella. In Stobæi Eclogis, ita censent: Το τέλος μ Ζάνων έτως απέσωπε, कं देखार दिस मिला है है। महत्त हैं हिंदे मंदर में महत्त महिला में ζύμφωνον ζων , ως σξύ μαχεμιρών * ζωων κακοδαιμονοιώτων. Οί ζ μη τετον ανερσδιαρθρουώτες έτως ζωιμς. JEE DE EGOV, OMONOTS USTOME THE PUOT CHY CONNACOTTES Exactor En natny conna to ime Zhowers on Ser. Κκεάν 3ης 38 σεροτος διαθεξάμθρος αυτό η αίρεσιν περσέθημε, τη φύση. Ο ώρ à Χρύσιπως σαφέσερον Esponduos moin Car. Elibetres res 156000 18 ros, Env nal's und gian The quod or us gron Two. Dioglins 3, δύλογισίαν όν τη της κτη φύσιν όκλορη, κὶ ἀπεκλορη. Α'ρχέδημος ή, σταίτα καθύκοντα * ἐπιμελοιώτα * Εκ Tiv. Finem Zeno ita edidit, Convenienter imlend vivere. quod est, secundum unam rationem & concordem sibi vivere: quasi animalia variantia aut pugnantia infeliciter agant. Atqui post secuti, expresse & distincte magis extulerunt, Convenienter natura vivere: cum censerent minus, gram

uenter

ngna.

DING.

edium

vit, &

15 COD.

pellum

S, CICL

mul&

ec2 no-

am ab-

nocptique bic

UNAM

it s ha-

Nam

anguil-

olicitu-

idio am

nas, fed

u, quod

las opera it. Quis

185,刺

ia, imo

& nunc

egendo,

t rerum

atem a.

ndinem, egier-

H. 6

I. LIPSI MANUDUCT. 180 quam prore, Zenonium illud dictum esc. Sane Cleanthes primus, cum eius sectam locumque suscepisset, adiecit, Natura. Chrysippus deinde hoc ipsum clarius volens reddere, ita extulit: Vivere secundum peritiam eorum, que Natura eveniunt. Diogenes porro, rectam rationem ac iudicium in eorum, que secundum Naturam sunt, electione aut reiectione. Archedemus denique, Vivere omnia officia curantem. Hæc ibi. In Clemente Alexandrino & eadem, & quædam alia, aut aliter : quæ iuvet

7115.

que

prac.

ULU

Nata

tem]

In qu

11155

liter

Quide

beiter

Ul 100

config

201 817 aper la

4 : 22

70 42

GROUND XX D Shin 11,7

Primate.

Natura

faters o

STIM.

(TO) (TE

SHEEL

William

Figure

THERE

entin

plente

confe

0000

excerpere, & componere ad muruam lu-21. Sero. cem. Zieler o Erwinis Téxosipility, Tonal' apsτω ζών. Κλεάν θης 5, το δριολογ εμβών τη φύσθ the chain of volucian, gen au to to in entody neigh διελάμβανοι ό, τε Α' ντίπατρος ότωτες νάριμος, το τέλος κείδη ον τω Πιίωννώς η άπαραβάτας οπλέ-γεδαι μών τὰ κατὰ φύζιν, άπεκλέγεσδαι δίε τα παρά φύσιν. Α'ρχεθημος, επλερόμβρον τα To our mereste his nucleatata, ex clos to orta umestande. Marchitice, to the of nas de Soulias mair èn φύστως à φορμάς. Ποσεδώνιος, το ζην θεω εφιώτα म मेरिहिरेका बेर्सानिसका में नहेंहा. & quædam leviora, aut longinquiora. Lla fonant: Zeno Stoicus Finem censet, Secundum virtutem vivere. Cleanthes, Convenienter Natura vivere, in recta ratione ac ratiocinatione. quod in electione eorum, que secundum Naturam sunt, positum arbitratur. Antipater, eius auditor, in its qua sunt secundum Naturam adsidue, & sine lapsu eligendis, abiiciendis autem contrarits.

AD STOIC PHIL. LIB. II. riis. Archedemus, eligentem vivere ea qua secundum Naturam sunt maxima & pracipua, nec posseea transilire. Panatius, vivere secundum appetitiones insitas à Natura. Posidonius, vivere contemplantem Vniversorum veritatem en ordinem. In quibus dissensum alibi per te notes ab illis Stobæi, magis tamen certo & fideliter (meo iudicio) exscriptis. Laertius quidem propius istum accedit. cuius habe item verba. Nam in re ista capitali, eur iudicia verbatim non conquiram, & confignem? Ille fic igitur. Heons Zhiwrt- In Zen. २०६ संग्रह, के वे पाठरे के अधिक का किए के दें में , विमाद दिया बी apertud fin oppoious Dig Kaeritas, no Moodocorros, κή Ε΄ κάτων. Πάλιν διέ, Ισόν όζι το καθ' αρετίω ζών τω καθ' εμπειείαν τω φύση συμβανόντων ζών, ώς φησι Χρύσιπωσς. O' ή Διογένης Τέλος φησε phologs το δίλομετιν έν τη τ χτ φύσιν έκλογη. Α' ρχέδημος Primus Zeno Finem dixit, Convenienter Natura vivere, quod est, Secundum virtutem vivere. Similiter Cleanthes, Posidonius, Hecato. Iterumque, simile est 190 consonat, Secundum virtutem vivere, illi, Secundum peritiam Natura evenientium vivere; ut ait Chrysippus. Diogenes autem, Finem ait esse plane, reste ratiocinari & dirigere in electione eorum que Nature consentiunt. Archedemus, omnia officia implentem vivere. Hæc si cum Stobæanis confers, illustres illa & approbes:etsi in aliquo etiam dissensu. DIS-

HARD.

MYE.

olens

神经

Dio.

ciam

MIL

s de

Hæc

HAGE

mlu-

ी केंग्र-

1000 REIN 可,加加

es oale-

145021

MAT TE

into it.

4

Guits

onant:

m vir-

mienter

atioti-

aus le-

rbitra-

is gus

6 600

CONTRA

11/4

DISSERT. XV.

Prima Zenonis sententia explicata, de Convenientia vita.

negua-

* Neu CED quidre moror? sententias vides, Delige : mihi satis , viam signasse his quam. velutaltris. A u D. Satis? * μηθαμή μηθαmas, uthoccum Platone efferam. Nam ego per me qui eligam, aut viam insistam, in qua variasse & vacillasse culmina illa video? Tuam facem specto, & MA-NUDUCTIONEM exspecto: quia mihi hic (ingenue fateor) tenebræ & chaos. Lips. Allacebo, & dirigam igitur, ut copia ingenii aut iudicii mei erit. Stobeana illa si ordine videmus & illustramus; credo haud magno opere desideratum aliquid iri. Nam alia etiam hucaprabimus, & ducemus. Aiebat apud eum, quicumque scriptor : Finem Zenonis este, opening sulfas (in: convenienter vivere. quodalibi idem brevius etiam dixit, Homoreyius, Convenientiam ipfam. De Natura, negat fortiter, addidisse: & mihi persuadet, eth communis traditio repugnat. Sane Cicero pro eo est : apud quem Stoicus Cato: Summum hominis 111.De bonum positum est in eo, quod euerorian Stoici, nos appellemus Convenientiam , si placet. Nude & solitarie hoc effert : eth

Finib.

ali-

alibia liufqu Nona Diens femper Seneca:

Omnia tongruu fells vin

per omni tell fieri ars, per

tur. H titatis neca : bientie

Quin e atque ! aut fal

prisarci dum ([emper

tterat litas, 1 adepte

BURTAN 加拉 le, Ve

Dusin fine a

quality

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 184 alibi aliter, sed hic profecto verius fideliusque. Quid igitur est hac omodogia? Non aliud, quam per Virtutem conveniens consentiensque sibi vita, eadem semper in sensu, & (nisi impeditur) actu. Seneca: Virtus CONVENIENTIA constat. Epik. Omnia opera eius cum ipsa concordant & Lixiv. congruunt. Iterumque: Accedat, ut perfecta virtus sit, equalitas, ac tenor vita per omnia consonans sibi: quod non potest fieri, nisi rerum scientia contingat, & ars, per quam divina & humana noscantur. Hoc Sapientis proprium, hoc Felicitatis fundamentum & argumentum. Se- Epis. neca: Licet relinquam definitiones Sa. xi. pientia veteres, hac possum contentus esse. Quid est Sapientia? Semper idem velle, atque idem nolle. Quid fi autem prava aut falsa velim? respondet : Licet exce ptiunculam illam non adiiciam, ut Re xxxI. Etum sit, quod velis. Non potest cuiquam semper idem placere, nisi Rectum. Atque iterat hoc alibi: Non contingit tranquil- Epift. litas, nisi immutabile certumque iudicium adeptu: ceteri, decidunt subinde, & reponuntur, & inter omissappetitaque alternis fluctuantur. Si vis eadem semper velle, Vera oportet velis. Itaque sapiens ad unam aliquam regulam se componit, & sine actionum dissensione, vita eius unius senquasi coloris est. Hoc planissime. ille a- epist.

CT.

14 , 10

125 TIOUS

naffe his

Main hay

m. Nam

iam inte

colmin

& MA

oia mih

k chaos

tor, w rit. Sm.

illoftradefidera.

n haca-

bat appd

em Zens-

enter vi-

ctiam di-

o iplam. diffe : &

madicio

t apud

homiss

如何知

1870 3 /

est; eth ali

I. LIPSI MANUDUCT. pud Stobæum, ita interpretatus est:dum vult effe, nad sva rogov nj σύμφωνον ζην: ad 15nam rationem & consentientem vivere: additque, infelices, qui dissident sibi & pugnant. Et bona fide, non potest certior nota utriusque. Nisi Sapienti sua non placent: omnus Stultitia laborat fastidio sui. Itaque vide mihi illum compositum semper & placidum, cum pace & concordia animi, erectum sed modestum, & cum mansuetudine magnum. Huncautem, quid? Cottidie nova vita fundamenta ponentem: ég novas spes etiam in exitu incohantem. Nam ubifirmiras ista & re ctitudo iudicii substrata non est : quid mirum inædificata vacillare, aut ruere? Intercetera mala hoc habet Stultitia, semper incipit vivere. Atque ut idem noster ait : Stultis numquam velle aut nolls decretum est. Variatur cottidie iudicium, és in contrarium vertitur. Itaque plerisq3 agitur vita PER LUSUM. Socrati, opinor, hoc tribuitur : O' My 11 corto c Ti nopoi. ं रीहे वंत्रवंदिकार में प्रें प्रवृत्त है सवहता वंत्रकार्यायाः Proteus quidem formam, indoctus autem, (id est, stultus,) animum ad singula mutat. Et Seneca aiebat, Vitam per lusum plerisque agi: nonne tales ist funt? Quidam aiternis (ait idem) Vatinii, alternis Catones sunt: & modo parum illis severus est Curius, parum pauper Fabricius, parum

7 13 TO T

Licinu

natem

dicium

710, 6

morem q.

Quid, q

Tanta

Itaquep

Com

Nimin

mi&in

ceat, a

Hose

Atque

litame

tiles h

confign

斯斯 TOURS, F

dem qu

Latu in

aliabi Vagatu

Epift. XILI.

Ibid.

Epift.

Steb. Scr.IV.

Epift.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. rum frugi & contentus vili Tubero. Modo Licinum divitius, Apicium canis, Macenatem deliciis provocant. Maximum iudicium est MALE MENTIS, FLUCTUA-110, & inter simulationem virtutum, amoremque vitiorum, assidua iactatio. Quid, quod nec corpore confiftunt?

Tanta mali tamquam moles in pestore Lucrez.

constat.

ICT. as eftidem

(in: 45 %

गांगसरा

(hierm

eft certion

ya non pla-

aftigio Mi.

nom lem-& concor.

eftum, &

Hencauundamen.

m in exila ifta & re

eft : quid aut fueres

titia, em-

idem noe aut nolls

judicium, ne plerif

crati, optde of union

and the sales

ins autemy

egula muter lufum

int! Qui-

i, alterna The Coverse

illisi) pa

7H/W

Iraque plerosque istorum videas,

Quid sibi quisque velit, nescire & quarere semper:

Commutare locum, quasi onus deponere

poffit.

Nimirum interna ratio & motio est: domi & in animo nihil inveniunt quod placeat. atque ideo

Hoc se quisque modo fugit. at quod sci-

licet, ut fit,

Effugere hand potis est, ingratu haret, &

angit.

Atque hæc satis pro Zenonia sententia, si tamen firmiter est illa. Utcumque, utilis hæc explicatio : quam monitione configno. Profice, & ante omnia hoc cu- sen. era, ut constes Tibi. Quoties experiri xxxv. voles, an aliquid actum sit, observa an eadem velis hodie qua heri. Mutatio voluntatis indicat animum natare aliubi, atque aliubi apparere, prout tulit ventus. Non vagatur, quod est fixum & fundatum, Deni-

I. LIPSI MANUDUCT.

1011

Zils S

ta: co

ETARS.

MAN.

2015 S

banc P

traque tom,

ft, Y

Pins,

igitut alibi

& alle

C2 10

Natar

elt ali

Cleme

War.

107 MT

den N

विद्या

DREAD

STATE OF

PACE !

別海

Aton

velue

dum t

19 Sei

Tere p

Epift. Denique, ut idem alibi: Magnam rem puta, unum Hominem agere. Quod Divus Ambrofius noster respexisse videtur, & valde approbasse: Vetus dictum existivest, Adsuesce unus esse. ut vita tua quamdam picturam exprimat, eamdem servans semper imaginem, quam acceperit.

DISSERT. XVI.

Altera Cleanthis sententia item explicata, de Convenientia cum Natura Communi.

CE D iam in Stobæanis altera senten-D tia propalatur, magno & verendo auctore, Cleanthe. Is censebat, manca & parum plena ista Zenonis, addendumque Nature: ut fit, Convenienter Natura vivere. Egregia & digna illo sententia: quæ usque eo obtinuit, ut communis censeatur Stoicorum. Et quidni firmum fit hoc seitum? Natura duce, ait Cicero, errarinullo pacto potest. Et hortatur alibi: De Se- Naturam, optimam ducem, tanquam Deum segui, eique parere. Aistu, tanquam Deum ? imo plane ipsum Deum. Nam hæc mens in Cleanthis, opinor, illis verbis : & videamus. In Laertio lego: Φύσιν είε Χρύσιπωος με εξακούει, η ακολέδως Sei fin, this te nearlie, no is ions & day to continue.

I. De Leg.

ADSTOIC. PRIL. LIB. II. 187 ¿ A ε Κλεάν Энο द κοινίω μόνον οι δέχεται φύσιν, ή ànons Brit de i, sain j tho Gai pipes : Naturam, cui conformiter oportet vivere, Chrysippus exaudit, & Commuem, & proprie Humanam. Cleanthes autem, solam Communem suscipit, cui parendum sit, non autem hanc Particularem. Vides alterum deutraque Natura capere, hunc de illa tantum. Nec aliter profecto Cleanthes senfit, vir (quod ex Fragmentis adstruo) pius, & deditus unice in divinis. Quid igitur est illa Communis Natura? Hoc *alibi docendum uberius, hic ponimus, phys. & assertores tamen eriam damus. Sene- Differt. ca in verbis supra, ubi de Fine: Rerum Natura adsentior. Rerum Natura, non est alia ab hac Communi, sive Deo. Clemens Alexandrinus: oi Etwinoi to ano- strom. λέθας το φύσς ζος τέλος είβ έδος μάτις, + θείν eis φύσιν μετονομάσαιτες, ευτορετώς: Stoici secundum Naturam vivere Finem esse decreverunt, DEI NOMEN IN NATURA decore commutantes. Quid vis planius ? sed & Epicterum audi : Kaimavios pi o weiny &- 1.Diff. μίνος λόρος την φιλοσόφαν, λίαν δείν όλίρος, τί δε इर्प मक्रमिलें संमर्सर , उस महिला हिंदों में इस की जिल्हां ; Atquin ipse pracipuus philosophorum & velut antesignanus sermo, brevis admodum est. Quid enim longum dicere, Finis est Sequi Deum ? Sane brevis sermo, & vere magni compendii, id est, fructus. Dic

18 100

Quod

e vide

didus

ita tila

amaen

th acch

blicata

a Com

fenten.

erendo

mance

ndom-

Natio

ntentra

nmun

filmus

Cicero

or alibi

Equip

1,100

Denn

not, B

Tt10 1

· Bliff

27/2/2

I. LIPSI MANUDUCT.

z.Diff. C.XII.

Dicautem ô bone, quid est Segui Deum? าใบ ลบารี ๆ เล่นใบ เรื่อง าลเรา าฟ สาวเผลน์งาก าล อλα, ναθάπεροί άγαθοί σολίται το νόμιο δ σόλευς: Mentem suam submittere gubernanti omnia Menti, sicut boni cives Legi civitatis. Optime de Lege. quid enim aliud Communis illa Natura est, quam universa quædam Lex & Ratio, toti mundo, & partibus eius inserta? Chrysippus apud Laertium sic explicat. Naturam, inquit, In Zen. sequi oportet, ed iv ivspjouwras, wv arazopsidv είωθεν δνόμος ο κοινός, όπερ όξιν ο όρθος λόγυς διά σάντων έρχομθρος, ο αὐτος οι τι Διί καθηγιμόνι τέτω της των όιτων διοικήσεως όνα: nihil eorum faciendo, qua vetat atque abdicat Communis illa lex, id est, Recta Ratio per omnia permeans: qua ipsa est in Iove hoc, principe & rectore omnium que sunt. Itaque ipsa illa Divina Ratio, Mundi mauviniv (de quo *alibi) est, cui subiici monemur: etiam à Philone. Principium librorum De mu- Moysis, inquit, mirabile, quod mundi opidi opis. ficium habet: ας τεκότμε τω κότμω σω άθοντος, κ τενομίμε ανδεές, δυθές όντος κοσμοπολίτε, σερς το βέλημα της φόσεως τὰς πράξεις απελθιώοντος καθ lu ο σύμπας κότ μος διοικείτας: tamquam Mundus Legi, & Lex Mundo consonet ac consentiat: itemque vir legis observans, quamprimum mundanus civis est, ad Natura voluntatem arbitriumque actiones

suas dirigat: per quam Naturam univer-

1245

188

pro

qui

Mu

ofter

dop

BUI

debe

bern

Den

hom

de

non

fibr

900

Ingi

Sap

ali

eft

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 189 sus hic Mundus gubernatur. Pulchre profecto, & accommodate. Moyles, inquit, ille magnus & divinus legislator, à Mundi conditione orditur. quid ita? ut oftendat, Legem, quam laturus eft, à Mundo pendere, & virum bonum aclegitimum, veluti civem, huic Mundanæ legi debere parere: id est, Naturæ, omnia gubernanti. Sed & altera hic sententia: Deum sequi, id est, per Virtutem (qua homini datum) assimilare & imitari. Sed de hac Sequela mox pluribus dicam: nunc in ista Obedientia & voluntatis submissione maneamus. quam Seneca quotics ingerit ? Hic est magnus animus, Epift. inquit, qui se Deo TRADIDIT. Alibi: Sapiens quidquid evenerit, sciet LEGEM Beat. esse NATURA. habet in animo illud vetus ".xv. praceptum, Deum sequi. Iterumque: Quidquid ex universi (id est, Naturæ) 1bid. constitutione patiendum est, magno excipiatur animo. Ad hoc sacramentum ada-Ai sumus, ferre mortalia: nec perturbari his, qua vitare nostra potestis non est. In regno nati sumus, DEO PARERE Libertas eft. Quid autem Epictetus ! caput hoc Sapientiæ habet, nec est frequentior in alia monitione. In ipso Enchiridio, id est, Breviario & alveario virtutum : Dei Cap. क्या कि शहे कि का स्वास का का प्रश्निम, के महिन्दी कि कि कि कि मार. ng etudo walls tois prophoses, ng anoxubeir enorta, as

Deun

田村

211.00

anti 6

Ditate

d Com-

DIVERS

do, &

apoo again ayan

的品

LEGIS TO

BUTES

Com-

OMBIL

pris-

Itaque

AUGUS

emun

TOTAM

edi oth

112001

TINE Main

2855

OBEL

VATA

ed No

Tiss!

1717-1

I. LIPSI MANUDUCT. 190 rem f acisus yvans om Texsimois: Oportet

se ipsum ita conformare, ut DIIS PAREA-Mus, & acquiescamus in omnibus que eveniunt, volentes sequi, ut que ab optima mente fiant & proficiscantur. Et

Lib. 11 exclamatalibi: A'ei μάλλον θέλω το γινόμθρον. Differt. ne affor po in sua i o deds Dent, i egé. wegoneionμα διάκονος η άκολεθος επείνα, σωορμά, ερέχο-

> μα, άπλας ειωθίλω. Semper magis volo, quod Deus vult, quam quod ego. Adiungar & adharebo illi, velut minister & assecla: cum illo appeto, cum illo desidero, & sim-

pliciter atque uno verbo, quod Daus vult volo. O in colonata, atque il-

line profecta verbat ô ego tecum Epi-Etere sic afficiar! ausim ad Deum sublatis

oculis dicere! on & moi hoiror, eiso av Bings. อุเมอางานหอง का , रिका संहार के के उत्तर सम्बद्ध महिला की का

Differt · θο κοιώταν. όπε θέλζε, άγε, Ιω θέλζε εδήτα, σεί-Dec. A'pyde me Déners, idiareide, whide, obighe, orévedy, मो क्षा ; देव का रेकी वेस वंशाका प्रमाण करेंड़ रेकी

άνθρώπες δπολογήσομας: Vtere me in reliquum, ubi lubet, & ut lubet. mente tecum consen-

tio, aquanimus sum. nihil recuso omnium,

quatibi videbuntur. Quocumque me voles, ducito; quam vestem lubet, circumda-

to. Magistratum me gerere vis? privatum

esse? manere, fugere, in pauperie, in opibus agere? Ego non assentior tantum, sed in

his omnibus apud alios te defendam of tue-

bor. Divine senecio! iterum exclamo:

nec

Tdem.

neceg cta Sa

\$40 CC 145, 18 Ayr

0'70 11/1 Lan

Quoss Duc

Ad Ma

Atque Facian

DES INCO

Terti Pr

III in

aliud ctiam

tet, MARY nec ego sine motu animi hæc tam persechæ Sapientiæ lego. Sed in Cleanthe, à quo cœpit hic sermo, desinat. Eius versus, in codem Enicteto, huic sententiæ:

Α' γε δέ μι & Ζοῦ, ιζ σύ γ' ἡ πεπεσυμή η, Ο'ποῖ ποθ' ὑμῖν εἰμι διατετα Γμήνος. Ω'ς Εφομαί γ' ἄοκνος. Ιω γε μὴ θέλω, Κακὸς χριόμθρος ἐδὲν ἄπον Εφομαι. Enchir.
c.Lixvii.
fed cofufe ibi
legendi.

Quos Seneca noster ita vertit:

act.

Opertio

S PARIL

ibus quit

ut qui !

ABBUT.

त्रे भूगांकी

agrass.

14/18, 49

\$ 2010.AN

diangar (

in affects

op Die

atquei

cum Bp

um (ublan

co de Sias

क्षित्र क्षेत्र

1,050/1,00

THE OF S

religuan um consen

o omsing

ne me m

ircumas

brivatas

e, is opida um, fedia

and Contract

erclamo

10

Duc me parens, celsique dominator poli, Quocumque libuit. nulla parendi est mora.

Adsum impiger. fac nolle, comitabor gemens.

Malusque patiar, quod pati licuit bono. Atque addit: Sic vivamus, sic loquamur. Faciamus, mi Auditor, & ad sequentes interpretationes iam eamus.

DISSERT. XVII.

Tertia sententia Chrysippi, de Natura Propria, id est, Ratione.

A UD. An non vere sequentes, id est, sequiores illæ erunt? Nam hæc mihi primaria: perplacet, nec mutabo. Lips. Neque opus. aliter potius, quam aliud dicent: tamen audi, quæ delectet etiam aut iuvet audisse. Chrysippi mens erat, πω ἀνθεφπίνω φύον, Humanam Naturam, capiendam etiam esse. Credo & Tullii,

I. LIPSI MANUDUCT. 192 *.Offic. Tullii, in his verbis : Sic est faciendum, ut contra universam Naturam nibil contendamus, er ea tamen conservata, PROPRIAM sequamur. Quæ ea est ? in nobis Ratio. Quid autem est Ratio? (ait Seneca) NATURA imitatio. Quid est Epift. Summum Bonum? Ex Natura voluntate Lxy I. se gerere. Iterum alibi: Quid Ratio exi-Epift. git? rem facillimam, Secundum naturam KLI. suam vivere. Vides omnia consentire belle, & velut concinere? Communis Ratio, Natura est, ut diximus: eius pars hæc nostra, & in parvo isto mundo in-Lacrein clusa. Chrysippus ipse: Mépn yapeior din peπραι φύσος τ τέ ολε: Partes enim sunt nostra Natura, illius Communis & Vniver sen, ali- se. Noster Seneca : Omne hoc quod vides, unum est: MEMBRA sumus corporis magni. Quæ talia (nam sæpe occurrunt) eo spectant, quod parsilla Divini spiritus in hoc corpore sit inclusa: quam Rationem appellamus. Hic Stroicorum communis sensus est, * alibi ponendus & explican-Differt, dus. Sed bonam nempe RECTAMQUE TILL. hanc Rationem intelligimus, Divinæ illi conformem, non erroribus aut opinionibus turbatam. Appellant noftri, Perfectam, Absolutam, Consummatam: quid ita?quia Doctrina nempe perficitur, & quod incohatum in ea à Naturæ notitiis erat, consummatur. Supra tetigi: & Sene-

A I Senec ne opti cedit an go PER eff. E: CONSOL

PERFICI DONEM BEATUN

mam h quanec Diogen imagica

Point cinatio

itemqui bant: n

tem. I

deprav afferar

mone gene hi

mace at

whac

AD STOIC. PHIL. LIB. II. Senecam proista nuncre audi. Inhomi- Epik. ne optimum quidest? RATIO. hac antecedit animalia, Deos sequitur. RATIOergo PERFECTA, proprium hominis BONUM est. Et mox addit : Ratio RECTA & CONSUMMATA FELICITATEM hominis implevit. Iterumque: Cum sola RATIO Ibidem: PERFICIAT hominem, (id est, perfecte bonum faciat) sola RATIO PERFECTA BEATUM facit. Ad ipsam germanissimam hæcomnia Chrysippi mentem. A qua neclonge abit, imo adfidet, quod Diogenes (Babylonius, puto) Zenonis ομολοsias interpretabatur, διλογείας οι τητών κζι φύσιν εκκιρή, κ) άπεκκορή: Rectam Ratiocinationem, in electione aut reiectione eorum qua ex Natura. Nam hæc Stobæus itemque Laertius Diogeni aperte adscribunt: nec Clementi accesserim (in supra verbis) qui Cleanthem facit hæc censenrem. Male, male. imonon scripsit hoc Clemens, sane doctus & accuratus, sed depravavit ætas aut exscriptor. Certo asseram, ex eo quod sequitur: Antipater eine discipulus. Itane ille Cleanthis fuit simo Diogenis, ut in hesterno * Ser- * Lib.r. mone oftendi. Itaq; omnino de ipfo Dio- Manud. gene hie Clemens scripserat, concorditer cum iam dictis : sed deliquium & hiatus nunc est: notandus, ne notetur ille. Sed de hac & housid, etiam Plutarchum acci-

70.008

T RIGHT

rusta

NATAN

io ext

turan

entil

munis

s pari

do 10'

Sip

nt ni

es ver

ed vil

THETE

TUDE)

打算語

onem

10015

ican.

001

VID#

opi.

stati:

jim,

1001

: 80

ene.

I. LIPSI MANUDUCT. pe, contra Stoicos: qui aiunt, ut inquit, esiar is agads, schogsov inhoglie et quinve Essentiam Boni, electionem rationabilem iuxta naturam. De eadem Epicterum: Τί όξιν άραθὸν τ άνθρώπε; εμ έχω σοι άλλο είπεῖν, में on moia कल्पांश्याद में क्या म्यावार : Quod est Bonum hominis? Non habeo aliud tibi dicere, quam talus electio Visorum. Qualis? ex Ratione. Non enim quæcumque electio proba: & ut idem ait, ano 3 ano कल्कां मीर् परे विभाग में परे विभाग में विभाग में देंραθόν κ) κακόν άλλο άλλο, κ) συμφέρον κ) ασύμφορον: Aliud alii incidit Probabile aut Improbabile, sicut & Bonum aut Malum, Vtile, Inutile. Ideoque & ad discernendum μάλιτα συβείας δεόμεθα, ώς εμαθείν το δύλός ε η άλόγε πείση ταις όλη μέρος έσίαις έφαρμόζειν, συμφώνως τη φύσι : Doctrina maxime egemus, ut iudicium habeamus de Probabili atque Improbabili, atque idrebus singulis accommodare posimus convenienter NATURÆ. Audin? doctrina, idest, Philosophia opus ad Rationem formandam, & ut Seneca loquebatur, PERFICIEN-DAM: quo fine ? isto nostro, & ut consoner semper natura. Apage enim hic opiniones. atque ipsum Bonum, ait Cicero, non est in Opinionibus, sed in Natura. Nam ni ita esset, Beati quoque Opinione essent: quo quid dici potest stultius? Verissime. in Natura, inquam, illaduplici,

pli

Ye

200

de

fol

8

227

tent

cat.

die

Sug

I. De Legib,

r.Diff.

Ibid.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. plici, Communi & Nostra. Est quidem vetus verlus:

inquit n qual

nabilen

tetum:

O STAR

and e

tibi di)galisi

que e 的方面

TIPE S

MOSES.

STODA

Viller

ndum 翻印

univers,

ne egt

BORES

NTER

Phi

dami

CIEN

CON-

enim

0, 21

n No

011

biss

200lici

Non est beatus, esse qui se non putat: atque etiam verus, fatcor: quia Sapienti epift.18 de sua beatitudine constat, nec scientiam solum, sed fiduciam eius habet: tamen & hic noster verus,

Non est statim beatus, esse qui putat. Ibid. Quid enim, ait Seneca, si Beatum se dixerit ille turpiter dives? ille multorum dominus, sed plurium servus? Beatus sua sententia fiet? Minime. Non enim quid dicat, sed quid sentiat, refert: nec quid uno die sentiat, sed quid assidue. Memento Super Convenientia, quæ primo diximus.

DISSERT. XVIII.

Quarta sententia, de vita ex Virtute : que prioribus consonat : atque omnes cum Veritate.

UARTA ctiam sententia sive interpretatio, Secundum Virtutem vivere. Ea quoque verbis distidet, re est ipsa cum priore. Nam ita Cicero expli- 11.De cat : Stoicis Finis eft, Consentire Natura. quod esse volunt è VIRTUTE, id est, honeste vivere. Quid igitur hocest, Cicero? perge : Quodita interpretantur, Vivere cum intelligentia earum rerum que Natura eveniunt; eligente ea, reiicienteque contra-

In Sen.

I. LIPSI MANUDUCT. 196 contraria. Nonne agnoscis Chrysippi verba ? Ziv nal' ¿ metelari quod ou mairov tor. Sunt ipsa, quæ Cicero vertit : atque una ibi consensum vide. Intelligentia ista sive Peritia, ex Ratione est: atque ea ad Virtutem ducit. Cicero iterum : In homine summa omnis Animiest, & in animo Rationis: exqua Virtus est. que RATIONIS ABSOLUTIO definitur. Imo non folum ex Ratione Virtus, sed ipsa ea est. Seneca: Homini Summum bonum, Ratio est: hanc si perfecit, laudabilis est, & finem Natura Sua attigit. Hec RATIO PERFECTA, VIRrus vocatur. Philo Iudaus pulchre: Tro शहं दि स्वश्वे काँड वंशास्य कार्रिक क्रिक्ट के μον τέλος, το έκολέθως τη φύσηζην. γίνεται δέ, ठाका दे पर्याद क्षेट्र में के मह कारण में के हर में इसे में केए, सकी दे प्रवाद किन्धि भेर्गिष विशेष रे, में है सह स्वय जिल्ली: Hoc illud est apud eos, qui optime philosophati sunt (nota obiter elogium super Stoicis) decantatum Vltimum bonorum, CONSENTIENTER NATURA vivere. Qued fit, cum Animus semitam viRTuTis ingrediens, per vestigia ductumque RECTA RATIONIS ambulat, id est, SEQUITUR DEUM. Quid uberior sermo meus clarius aptiusque totirei dixerit? Virtus Rationem sequitur, hæc Naturam, ista Deum. Etiam aliquid ambigis? Aup. Ut libere dicam, super Convenientia hac Natura. Nam quomodo ex ea Virtus, quæ ad Vitia palam

lamd

lam a

E pri

qua N

IIUS,

Nator

cero:

que pe

perto

In illis

fed tan

Virtut

lescere

teu A

物品力

Reve

ad ta

Telal

68 44H

14,

10:

Ex ii

tione

lade

CONS

Ball:

lange

Non

CEMP 7

BRE

v. De

Epift. Luxur.

Magi Lorgiziaç.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 197 lam ducit? & cottidie nobis, qui ad illam adnitimur, cum ifta est pugna. Lips. E prioribus hæc cepisse debebas, & de qua Natura sermo : tamen aperiam clarius, & lumen inferam latenti in nobis Naturæ. Neque enim omnino male Cicero: Mirabiliter occulta est Natura, ne- V. De que perspici, aut cognosci, statim potest. Scito igitur: Virtutem non esse quidem in illis primis Naturæ conciliationibus, sed tamen ex illis: & esse in animis quasi Cie.s. Virtutum igniculos é semina. que adolescere si liceret, nec à pravis opinionibus, ceu spinis succrescentibus, suffocarentur, ipsa nos ad Beatam vitam perducerent. Revera enim sicut membra nobis data ad talem, & talem, decentem motum velusum : sic Appetitio animi, qua Gra. Finib. se ifun dicitur, non ad quodvis genus vita, sed ad quamdam formam videtur data: itemque Ratio, & Perfecta Ratio. Ex iis dico seminibus, in animo & Ratione sparsis, Doctrina collectis, vitæillud genus exsurgit, non quodlibet, sed quod CONVENIENS consentaneumque dicimus: idest, ex Virtute. Imo vero idem scriptor audacius, & plane pro Stoicis: Non esse quemquam gentis ullius, qui du- Legib. cem naturam nactus, ad virtutem non possit pervenire. Ita noster Seneca proclamac: Virtus secundum Naturamest, Vi-13

aryfippi

arrivers.

queuns

ifta five

Virta-

病情し

mo Ra-

TIONIS

omer

eneca;

eam!

Vatati

I. YIR.

lchre:

जा केरीन-

四門

T in

t apua

atum

NTER

nim's

gefti-

ATTS -Quid

ique

equi-

1m 2-

cam,

Nam

202-

1200

I. LIPSI MANUDUCT. tia inimica & infesta sunt. Iterumque: Nulli nos vitio Natura conciliat, nos illa integros liberosque genuit. Quod tamen modificandum est, de prima illa &in Ratione insita : quæ vim suam nec in malis plane amisit. Argumentum? Ecce Sen. De adeo gratiosa est Virtus, ut insitum etiam Benef. Iv.cap. malis sit, probare meliora. Ideoque non difficillimus ad eam reditus: & sanabi-XVII. BI. De libus (ait Seneca) agrotamus malis, ipsags nos IN RECTUM genitos Natura, si emendari velimus, iuvat. Hæc illi, hæc nostri Sophi nonne sonant? Hieronymum au-Ad De- di: Homo Natura bonus, voluntate fa-De Vir. ctus est malus. Quod in primogenio ginib. illo obtinet, à quo vitam propagine duximus : sed quid ? plane igitur ipse aut nos facti mali? Negat, additque : Est tamen in animis nostris NATURALIS quadam, ut ita dixerim, SANCTITAS, qua velut in ARCE animi prasidens, exercet Boni Maliq iudicium. Rationem eum dicere, palam est. de qua & Augustinus: Non est in homine penitus exstincta scin-XXII. De Citilla Rationis, in qua factus est ad imagivit. c. nem Dei. Ea præit, clamat, & velut tacita lex est Virtutis. Iterum Hieronymus: Huius legis meminit Apostolus, quam o-Vbi fupra . mnibus hominibus insitam, velut in quibusdam TABULIS CORDIS scriptam esse testatur. Sane validam : adeo ut primi illi

illipa

pta,

argui

TURA

per to

Autron

THYA

quia

886 \$77

TIAM

Ics D

Bich

toral illan

DOS

hom

City

faci

VIV

Pro Dei

his

fter

CITY

断

BOC

100

AD STOIC. PHIL. LIB. II. illi parentes, ea * sola, lege nondum scripta, sintservati. Idem: Nec illud parvum tia argumentum est ad comprobandum NA- exclu-TURÆ BONUM, quod primi illi homines, fa. per tot annorum spatia, absque ulla admo- 1bido... nitione Legis fuerunt. non quia Deo creature sue aliquando cura non fuerit, sed quia se talem sciebat fecisse Naturam, ut eis pro lege, AD EXERCENDAM IUSTI-TIAM SUFFICERET. Similia alii Doctores nostri: qui consensu damnant Manichæorum vecordiam, duplicem Naturam statuentium, Bonam Malamque: illam Spiritalem, hanc Carnalem. Abite. nos iterum cum Seneca : Consummatur Epittehominis Bonum, si id adimplevit, cui nascitur. Quid enim ab illo Ratio exigit? rem facillimam, Secundum Naturam su A M vivere. Nota Suam, id est, Chrysippi Propriam. Quam tamen fatendum est; Dei quodam munere aut faventia, in aliis illustrem magis esse, aut certe se ostendere, nec tam densa velut caligine circumseptam : quibus Doctrina citius infunditur, Virtus adsciscitur, cottidie notandum. Ideo Socrates olim interrogatus, Qui Felices? respondit : dis 2) φρένες άγαθαί, η λόγος σεώσεςτι : Quibus Animus prastans, & Ratio adest. Omnino ita. nihil in vita boni, fine ea bona; 8z

CI

rumque

7505 101

d tames

illa & 10

n nec in

n? Ecc

m etiam

ne non

anabi-

柳鄉

emen-

noftri

JM 20-

eate fa-

genio

neda.

le aut

Elf 14.

gal.

QHL

HILL

mdl.

ous:

con-

ings-

301

וצטון

70 0.

mi

I. LIPSI MANUDUCT. --- ut in fabrica, si prava est regula prima, Omnia mendose fieri, atque obstipa, neceffum est.

dice Plat

Def

ijer

Que

PUT IT Boffre

Nec

enin

Moc

WELL.

居:

Dial.

DEB

dier

Pin

citi

die

bet

Ita,

ni

Al

DISSERT. XIX.

Has sententias ad Dei sequelamire, & ducere : atque illum esse primarium Finem.

TAM absolvimus de Natura sequela, id Lest, Dei : & ôtuille ipse Deus, quam hæc inter se, & cum vero, censentiunt! Tu magnus ille, Natura Communis es: parvus hic in nobis, Propria. Au D. Sicnehuncappellas? LIPs. Iam supra tetigi: & Stoici ita passim. Seneca: Animum bonum & rectum, quid hunc aliud voces, quam DEUM in humano corpore hospitantem? Iterumque: Bonus vir sine Deo nemo est: hocinterno. Pulchre, in In Zen, Stoicis scitis, Lacrtius: D Al auro Bro This में इंग्डियं पारण देवहर्गियों, उत्त्वा कर्वणक कर्वनी माथ सवन्त्रे Foundatian was enas dainores mess f & our Asounts Béaussy: Esse hoc ipsum Beati hominis Virtutem, cum omnia fiunt conformiter consentienterque DAMONI sive Genio, qui singulis adest, atque id ex arbitrio & voluntate supremi gubernatoris. Pone mihi aliquem Sacrorum nostrorum præsidem : quid in hac re verius altiusque

Epift.

Epit.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 201" dicet ? Atque hoc etiam ante nostros Plato: qui aperit, quis item ille Damon. Definiebat enim Eudaquoriar, to so t daiquora Ker : Felicitatem, Genium habere felicem. Clem. Alex. Quem illum? Daywora o xixady, to of tuxus in 11. Stro. μῶν ἡγρμονικόν: Genium autem dici, anima cus noffra PRINCIPALE : id eft, Rationem. Empir. Necalio sensu, opinor, ante eum (suave Math. enim hæc ab antiquissimis petere) Democritus: Eddamorin fuxis in a Cooningon Stob. einer, &f & zevou work of fuxin, cinn ligeor saipeo-205: Felicitas non in armentis, vel auro multo, habitat: Anima, est domicilium DEMONIS. Vides igitur & hunc Deum dici: eumque cum altero maxime, audiendum este, ac sequendum. Quam pium, quam utile hoc dogma! quam facit ad vitæ non sanitatem solum, sed sanctitatem! Duplicem enim sensum habet hæc Assectatio : priorem, de Audientia, sive parientia, idest, ut Dei Rationisque iussis ubique obtemperemus. Alterum, de Assimilatione, ut eius per Virtutem imitatores simus. Prior ille aperrus est , & in prioribus satis adstructus : hic occultior, Clementem Alexandrinum habet adsertorem. Ille, ubi de hoc ipso Stoicorum Fine: dilaudat, & consonum divino dogmatiita facit: Onoi 25 à vouss, O'nion mess & Des opies MOS -.

est regul

CO SIN

um Fi-

vela, id

quam

itabit

mu es:

). Sic-

a tell-

Ame

alina

POTU

ir fine

e, 111

T. T.

1271

2 3/4

tint-

ster

(1)10)

00

one

ode

I. LIPSI MANUDUCT. μοίασιν ο τόμος Α'κολ εθίαν ονομάζι : Ait enim Lex, Post Dominum Deum vestrum ambulate, & mandata eius servate. ASSIMI-LATIONEM utique Lex ASSECTATIO-NEM appellat. Iterumque : Aperte dicit Apostolus, Imitatores mei estote, sicut és ego Christi. ut illud efficiatur: Si vos mei, ego autem Christi , Christus vero Dei; DEO ergo ASSIMILARI, quoad potest, FI-NIS est Fidei. Atque hic est ille decantatus Platonicorum Finis: quem doctor eorum & antistes (Plato) non uno loco Iu Phi- ingerit, afferitque. Nam Felicitatem, lebo, & openie Civ Tof Sent definit: Deo assimilationem: & hanc ponit & moision is to strain, ut oforis. oras: quid nifi in duplici Virtute primaria, Pietate & Iustitia, quas Prudentia temperet & gubernet? Verbaipsa, auro digna, viliore hoc liquore scribantur: माज्य 'तर वेरवीयमार. तारे में कला हवे की से में में में हो ती दे तार कर φεύρφι δει πάρετα φυρά β, Ο μοία (ιε θεώ, κατά το διωατόν. ομείω (ις), δίκαιον κό οσιον μο φρονήorus Soids: Mortalem hanc naturam, on -bunc inferum locum, Malum circumstat necessario & adheret. Ideo conandum, quam celerrime binc illuc fugere: fuga autem, Dei assimilatio, quatenus potest. Assimilatio porro, Iustum & Sanctum cum Prudentia esse. Observa, quatenus potest. Quidni addat? sequi, non assequi datur:

dat

Pre

100

mo

10.

de

Min.

De

The o

Ha

100

節線

Mi

AD STOIC. PHIL. LIB. II. datur : atque ita Homerus : ---- med ixvia Bajve Jeoio:

---- Divi vestigia pressit.

fit enn

TO ATOUR

ASSIMI

TATIO

orte dict

cut Of

DAS ELE

To Dis

stell, H

decar

doctor

00 000

citates.

tiones

of open

ptim2

asentil

2, 2010

20000

त्यं क्ष

Acen

1,000

PASIT.

17125

17255

ERTUR

108 pt.

15/785

SHEE

alfequi

ditti

Odyff.

Pressit dico, sed longo intervallo. longo? immenso abiunctus, pusillus hic, finitus, mortalis, ab illo maximo, infinito, æterno. Tamen imitatione aliqua, & quatenus potest: Iamblicho etiam caute adiectum. Edsapar, inquit, bar o des kara to διωατον όμοιος, τέλεος, άπλες, καθαρός, έκ 'Εξηρτηwhos down far demines gons: Beatus est, qui Deo pro virili sua est similis, perfectus, simplex, purus, à vita hac humana abiunctus. Itaque idem Plato aiebat, difor Clem. To TEXOCED. To up me dentor te ni megotor, ce au- 11. Stra. कार रंग वंद्रश्रा कार से विकार पर ने मार्ग्य हा देश हैं में άπ' αὐτέ θεχόμφον όμοιότητα. δ τελ άν θρώπες γίνετου, τω ματαποιευθμές άρετης τε κι άληθετης φελοσοφίας: Duplicem Finem effe. Vnum Communicabilem & Primarium, qui est in ipsis Ideis. Alterum, qui ab eo participat, & similitudinem ab eo capit. Quod fit in hominibus, qui vindicant sibi & asserunt Virtutem, & veram Philosophiam. Deus igitur, & in illo Idea, Primarius Finis: alter & nolter, Virtute & Sapientia referre-Atque illud eft, Dewpunker agabor, Contemplativum Bonum: quo Fugailla à corpore rendimus. Alterum, est wezunner 23 monmair, Adivum & Civile, quod in Hominem cadit. Apuleius simile dictum voluit,

204 I. LIPSI MANUDUCT. voluit, sed verbis quæ velum (an & vi-DePhitium?) habent. Vna Beatitudo est, cum ingenii nostri prasentia tutamur, qua perficimus: alia cum ad perfectionem vitanihil deest, ipsaque sumus Contemplatione contenti. Vtrarumque autem Felicitatum origo ex Virtute manat. & ad ornamentum quidem Ingenialis loci, id est, Virtutis, nullis extrinsecus eorum, qua Bona dicimus, adminiculis egemus: adusum autem Vita communis, corporus cura, & corum, qua extrinsecus veniunt, prasidiis opus est. Cetera concinnasse mihi videor: in primis illis verbis hæreo, nisi quid Cicero facit & subvenit : Summum Bonum est in Ingenii prastantia, quam Virtutem vocamus. Neque lubet hic infiftere: magis, cam eodem Apuleio, pro re nostra eloqui: Sapientem, pedisequum & imitatorem Dei dicimus , & segui arbitramur Deum, id eft, xogov. A u D. Ita mihi quidem sequi Deum detur, ut hæc præclara, augusta, sancta: & unde ad profanos illos delata, autillapsa? Lips. Utrumvis. vel delata à Scriptoribus olim Sacris: vel illapsa, non fine Deo commovente. Clemens ille, quem sæpe advoco, velut pa-21.Stro. rarium & conciliarorem utriusque (Di-

& adde vinæ & Humanæ) Philosophiæ: ille, in-De Civ. quam, ita censet. Plato, inquit, hac dixit.

கால் பெயிர்வுகள்சாவை சல் விற்ற பதார் சிற்பக. வி நக

AD **川門南南西**

The Maria

dida yen

CONCEPTE lent enim

Hibas va

& (a)e]

mam è S

ember of

feit. Qu

KHIPITA,

talle, 8

tios gen

priorie

te prob aliquo

facieto

mitto,

glone.

docain

Dec al

Sedia

ita d

0%

ttni

1487 at

w. De

VIII.

phias

AD STOIC. PHIL. LIB. II. μεγάλαι φύσζε, ε γυμια παθών, εύτοχεσί πως ωξ τω κλήθειαν. είτε η παρά πιων τότε λογίαν άνα-Sidax Beis, ars ua Bioses aei Sifar: Sive forte concurrens cum Divina legis doctrina: (solent enim MAGNA NATURA, & ab affe-Hibus VACUR, SAGACITER COLLINEARE & Sape TANGERE VERITATEM:) five idipsum è Sacris oraculis hausit, utpote qui semper omnis doctrina cupiens sitiensque fuit. Quæ postrema passim de Platone scripta, inspexisse libros nostros, deliballe, & in usum suum, an humani potius generis dicam, transtulisse. Sed & prior sententia probabilis, imo mihi certe proba. Illustrat eiusmodi æthereas aliquot mentes Deus, & fecit ab ævo, facietque in ævum. Nam Platonem omitto, Pythagoram quis in diversa regione, & ante eum, ipsumhoc dogma docuit : Téxos D, opolwow Sed : Finem effe, Deo assimilationem? Quis? ille ipse Deus. Sed iam finio de Fine, in Homeri divino (ita dicendum est) versu:

107.

an &n

eff, can

, 984 10

n viter

platian

elicitatil

ormame-

Virtuis

Bons du

um auter

P BOTHE

in sputst

e: in pri

id Cicen

num eff

tem Dack

: magis

offra elo

imitali-

Hit MINE

mihi qu

præclara

profesoi

trumes

CTIS: TO

ice. Cle

velut paque Di ille, 12 rec dixit jus. 3/ 野堂

Ο"ς κα θεοίς δπιπεί θητας, μάλα τ' έκλυον αὐτθ. Iliad. Quod breviter & rotunde efferam: Deum audi, audiendus. Fac, & Felicita-

tem hic atque alibi habes.

I. LIPSI MANUDUCTA 206

DISSERT. XX.

bes, a

altero

XI. Q

mo con mefrip

ma Feli

de me.

titem !

Velociti

estimat

las, Del

treo in

Indici

Moett

BOCTT

num o

noftri

milal

Namo

tunen

Billo

cum

pati

1500

prze

185,2

tod

30(0

Citati

9 HAM

Terri

Solam igitur Virtutem sufficere ad Beatitatem: nec Externa aut Fortuita requiri.

Adicem Decretorum panximus: ec-Ce Truncum ab ea adsurgentem, In. sola Virtute Summum bonum esse: imo Solam illam, Bonum effe. Hacdictio elt, quæ fortem & virilem hanc Sectam ab aliis mitioribus aut mollioribus abiungit: quæ à terra, corpore, externis omnibus, ad animum, ad interna & æterna ducit. Dii boni, quantum hic dissensus, & contentionis? Agmine toto philosophi, & maxime Academici veteres, in quibus hac parte Aristoteles, incurrunt. Nam Epicureos, & totum id genus, omitto: quibus vel auditu exitiabile est hoc dogma. Nobis, bono sensu, bonum, optimum videtur: & sive cum Seneca, maximum instrumentum Reata vita esse: sive cum Carone Tulliano, contineri eo III. De non magis disciplinam Stoicorum, quam Finib. vitam fortunasque nostras. Videamus, & ipsum nude primum ponamus, fine colore aut commendatione. Summum Bonum est, quod Honestum est: & quoà magis admirere, Solum Bonum est, quod Honestum est. Ecce, utrumque illud ha-

Epift.

Sen. Epift. LXXI.

AD STOIC PHIL. LIB. II. bes, à me positum : & priore adfirmato, alterum sponte consequetur. In sola dixi. Quidni? Summum Bonum in Ani- sen. Emo constituamus: obsolescit, si ab optima pist. nostri parte ad pessima transit. Non est sum ma Felicitatis nostra in carne ponenda. Vi Epia. desne, ut reliqua omnia bono suo constant? Lixvi. vitem fertilitas commendat, sapor vinum, In homine quid est velocitas cervum. optimum ? Ratio. hac anteced t animalia, Deos sequitur : ergo ibi eius Bonum: ergo in Virtute. Itaque hominem, recto iudicio, ea sola parte æstimemus, qua homoest: cerera in exiguo, aut nullo, in hoc tribunali habeamus. Secundo, Bonum quærendum assignandumque,quod nostri arbitrii sit, & quod casu non adimirur, aut datur. Talis est fola Virtus. Namqui alia Bona indicat, venit in For- Sen. Etune potestatem, alieni arbitrii sit. Itaque Lxx17. ut ii qui in hostili regione versantur, citcumspiciunt, timent, agere avidi, aut pati anxii: sic isti, qui alibi hoc Bonum quærunt, palpitantibus, ut sic dicam, præcordits vivunt : aut sollicite quærentes, aut magis custodientes. Et quale istud Bonum meum est, quod mihi non adscribam?quod industria, scientia, exer- 16id. citatio mea non peperit? Nibil stultius, quam alique eo sibi placere quod non fecit. Tertio, Nec data permanent: velut depolita

eati-

4 16.

siec.

1, 18

100

elt

202.

ngitt

1005,

acit.

con-

1, &

HOUS

Nam

: Oll cdo:

opu-

捌為.

elle:

en 10

MASS

1105,

hae

形图形

ques

2254

I. LIPSI MANUDUCT. posita apud nos sunt, & abitura. At Bonum illud verum, solidum certumque est: quod nulla vis excutit, casus aut fraus subducit. Vide mihi, si ab iis Felicitas, angorem nostrum. Habere satagimus, nonadepti dolemus, adepti timemus: movent erepta, solicitant eripienda. Quemadmodum aves etiam inans funda sonus territat; ita isti non adietum tantum exagitantur, sed ad crepitum. Dii deague, ubi igitur Libertas illa & Securitas, promissa Sapienti? Numquam consistent, Epicteti illo scito subverso: Enchi- Mortword wip' nuin, ra de in iq'nuin: Rerid.esp. rum alia in nobis, alia extra nos sunt. In nobis, Appetitio, Declinatio, & Virtus Vitiumque. Extranos, Corpus, Possessio, Gloria, Magistratus. Et addit : Tà whi iq' iμίν, έςι φύσο έλεύθερα, ακώλυτα, απαρεμπόδιςα. τὰ δί ἐκ ἐφ κρίν, ἀωνονή, δέλα, κωλυτά, άλ-Norgia; Que in nobis, sunt Natura sua libera, non prohibenda, non impedienda; qua extra, imbecilla, servientia, prohibenda, aliena. O quam magna, quam paucis, Sacrorum quodam ritu dicit! Examina, & caput Sapientiæ in istis habes. Sapiens inter viros est, quibus tuta & quieta placent:pueri ad ludos, & ludorum missilia, currunt. Stat Fortuna & ea spargit: aliquis calcatur, opprimitur, eiicitur, pauci fine noxa capiunt, & nec illa ipia integra aut Calva.

falva.

quoqu

lenoo

magilt

habebi

imo pi

Quinto

1 to hi

14que

IN COD

105, V

1105 Eri

UZ De

lenten

rittor 12,00

Ielino

lape a

delete

& ate bonu

tentil

Viden tha

fis vi

gaid;

Comb divid

mus dedir

mp

Ibid.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 209 falva. Quarto, Ad indignos, illorum quoque iudicio, quam sæpe ista eunt? leno opes, meretrix formam, improbus magistratum, latro valetudinem & robur habebit: & Bona hæc dicam, quæ sæpe, imo plurimum, in malos tribuuntur? Quinto, Animalia alia beatiora nobis, si ab his censemur. Cerre corporis pleræque dotes, maiores aut firmiores in iis conspiciuntur. Quid quod cibi, potus, Veneris voluptate facilius & sincerius fruuntur, sine pudoris aut ponitenriæ metu? Sexto, Virtutes pereunt, si ea sententia vivit. An ego Fidem, Iustitiam, Fortitudinem colam; & opinata illa bona, opes, famam, gratiam, ipsam vitam, relinquam? Inciduntenim hi casus: & sæpe aut ab his abeundum est, aut illæ deserendæ. Quod ut fiat; parum prompte & à respectantibus fier, quasi ob maius bonum minora, sed tamen bona, omittentibus. Septimo, de ipso Deo & Providentia male existimemus necessum est, si hæc Bona. Quia multa incommoda iu- sen. H. stis viris accidunt : & item, quia quid- pift. quid nobis dedit, breve & exiguum est, si compares mundi totius avo. Ita ingrati divinorum munerum interpretes erimus: & cur huic, cur hoc, dedit & non dedit? At qui illud Summum, solum etiam bonum haber: resistit, & ur plenus acquief-

e Th

a. At Bo-

errumque

calus aut

iis Felici-

re latagi-

pti time-

eripien.

m mare

adiffum

tum. Dit

& Secu-

umquam

abrerlo:

un: Ro-

funt. In

irtus Vi-

Tellio, Glo.

di 14 1.

maggina,

कार्य, बंधे-

ra luali.

nda;que

hibereda

paucis

tamiga, Sapiens

ieta pla-

miffilia,

aliquis uci line

egra sat

all a

I. LIPSI MANUDUCT. acquiescit, quia ultra non est locus. Denique ut à Fine nostro argumenter, Naturam sequi, id est, Deum, volumus : at sola Virtute (ut Stoice loquar) Deus censetur: externa certe ista non habet. Quod si ca Bona: itane ipsi illi Bono non damus? aut homo felicior erit, cui hac & illa damus ? Plura dici possunt : & quædam obduci, scio: sed nobis propositum Decreta explanare magis, quam adfirmare. Etfi hic quid dubitem? sicut Solem illum, cum ortus est, videmus

tem, nil

tioncolar

constante

Constanti lple Plato

Arifto Stoi lim (cripfit

הוצות ביום

an Hone

& noffri

mens, mila

ti, immac

Vittis alie

tothi oron

BHMETAD

Planiffin

ttiani noi

Virtua

bin

Quem

Etalibi

que in Sa

Clement

明湖南

STEEL ON

निविश्व वर्

如今

是文物

L'post

Atqui fol

b Barbar

Convestire sua perfundentem omnia

luce.

convestire, sed & demulcere : ita hic dixerim, fulgorem eius sententiæ statim honestiores quasque animas pervadere, & persuadere. Itaque verus ea, non novitia est. Brachmanes apud Indos (quorum hodie genus & nomen perseverat) Strabo, censebant: à jabor à naner under El To ou p-Lib.xv. Εανίντων ανθρώπεις. ε 26 αν πες αυτοίς του μορ rus: Bonum aut Malum nihilesse eorum, que hominibus accidunt aut eveniunt, non enim fore, ut iisdem alii angerentur, alii latarentur, somniorum similes conceptus habentes. Quid Cynici? aperte, Abrafun this after his mess of day movier, under os mesodesμορίω, ο, π μη Σωκραπικός igúos: Sufficere Virtutem ad Beatam vitam, nullo indigentem,

AD STOIC. PHIL. LIB. II. tem, nisi Socratico robore. Quam additiunculam interpreter, requiri tantum constantem Sapientiam, & Sapientem Constantiam, ad viri illius exemplar. Ipse Platoita sensisse quibusdam visus : & Aristo Stoicus (ait Clemens) tres libros o- v.stro. lim scripsit, hoc titulo, on no Il Anarwa, movor το randr agabdr : Quod iuxta Platonem, so-Sed Hebræi, lum Honestum Bonum. & nostri etiam , non aliter. Quæ mens, nisi ista, Plalmographi regis? Bea- Plal. ti, immaculati in via: virtuti adiuncti, vitiis alieni. Quæ eius filii? Venerunt sap. e. mihi omnia pariter cum Sapientia, & in. vii. numerabilis Honestas per manus illius. Planissime hoc dictum, quod Comicus etiam noster voluit :

DUCT.

At locus. De

menter, M

volumus:

eus ces

non haber

Ili Bono na

erit, coi ha

pollunt : b

nobis propo

12015, 912211

bitem? fict

videmus

wiem empl

: ita hical

eptiz ftatio

s perradero

ca, nonno.

Indos (900

perfererat

einis de

imally he

leffe corner

eniunt, and

entur, all

es concepta

erre, Aira

tois ogeill

ufficere Vir

lo indicate

加

Virtus omnia in se habet, omnia adsunt Plant.

Amphi.

Quem penes est Virtus.

Et alibi Hebræus sapiens: Beatus vir, qui in Sapientia moratur. Iam de nostris, Clemens audiatur: Νωὶ μωὶ, μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν, οῖδαν ἡ βάρβαρος φιλοσοφία, κỳ τωὶ ἀρετωὶ ἀὐτάρκη πρὸς δίδαμωνίων. ὁπωίκα ἄν εἰπη Τόδὶ, δίδωκα πρὸ ὁφθαλμῶν σε τὸ ἀγαθὸν κὰ τὸ κακὸν, τωὶ ζωὶω κὰ τὰ θάνατον ἐκλεξαν τωὶ ζωὶω. Τὸ μβὶ γδ ἀγαθὸν, ζωὶω καλεῖ, κὰ καλὸν τὸω τέτυ ἐκλογήν. Α΄ γαθε διὰ κὰ ζωῶς ἐν τέλος, τὸ Φιλόθεον γξυεως. Ατ qui solum bonum Honestum esse, novit ở Barbara (idest, Judæa & nostra) Philoso-

I. LIPSI MANUDUCT.

Dent. ZIX.

losophia: itemque, Virtutem sufficere ad Felicitatem. ubi dixit : Ecce dedi ante oculos tuos Bonum & Malum, Vitam & Mortem. elige Vitam. Nam Bonum quidem Vitam appellat, & Honestam eius ele-Gionem. Vtriusque autem Finis idem, Dei amantem in verentem este. Denique ad. dit: ravra Spunson ci Erwinoi: heciaciant assidue Stoici: ut videas, eum nostris istis Sacra pariare. Quid autem Ambrofius? Sæpe etiam Stoicus, ut observavi. hic quidem palam : Nihil Bonum, inquit, 31.0f6. SCRIPTURA, nisi quod Honestum, asserit:

Libro hom.c. MLIV.

Virtutemque in OMNI RERUM STATU beatam indicat : que neque AugeATUR corporis Bonis, vel externis, neque MI-NUATUR adversis. An potuit Zeno capiralia ista Dogmata disertius efferre? Nemesius etiam, ab illo avo Emisa Episcopus: Virtutes cum sola, tum cum alius coniuncta, hominem beatum reddunt. Cum aliis, in latitudine: per se, in circumscriptione. Nam eorum qua sunt, partim circumscripte intelliguntur, ut Bicubitum: partim inlatitudine, ut Acervus. Nam de Acervo si duos modios demas, quod relinquitur, Acervus est: item Beatitudini in latitudine intellecta, si detraxeris Corporis & Externa bona, solasque Virtutes reliqueris, nihilominus Beatitudo manet.

DIS-

AD

Aliquid

MR DERE

MAG

asamulo

Datenti Contents

led Acar

Tetinet :

tepofiti

tiffima

bona, Et her

videro

tonfent

qui Co

Valett

Senla

illa, in

dat co

terna

Dettel .

12) [12

13 11

detras Acade

कां,वा TRATT AD STOIC. PHIL. LIB. II.

DISSERT. XXI.

upuci. em fufficere i

icce dedi anti um, Vitant

n Binum qu

sestam eini ti

finis idem, d

Denique 20

: baciastan

ım noftris ili

n Ambrofin

bierrari, his

cam, inqui-

estant, aftern

ERUM STATE

& AUGBATE

, neque Mi-

vit Zenoch

tius efferich

to Emile B

THIS CHIN ALL

eddnat. Cun

in circum cro

, partin co-

* Bienbitus

ervas. Nas

mas , qua

n Beatitudi-

traxeris Car-

one Pirtain

wito masses

Aliquid in hac re contra Academicos: & non venire in Boni nomen Externa.

AGNIFICA igitur, atque etiam VI vera ista sententia: teneamus, sciamusque, Vnam hanc esse viam ad tuta sen. evadenti, & Externa despicere, & Honesto pit. contentum effe. Aud. Inclino equidem, sed Academiæ vereris auctoritas etiam retinet : cui visum, In una quidem Virtu- Cie.x. te positam Beatam vitam, non tamen Bea- Acad. tissimam, nisi adiungerentur & Corporis bona, & cetera ad virtutis V sum idonea. Et hercules rationem habere sententia videtur. Nonne enim Naturam Sequi consentimus, in via hac Felicitatis? Atqui Corporis bona, sive in Totoeo, ut Valetudo, & Robur; sive in Partibus, ut Sensuum integritas, Pedum celeritas: illa, inquam, omnia & singula commendat conciliatque mihi Natura. Iam Externa bona, Usui virtutisan non palam necessaria, aut certe commoda, & decora? Itaque merito eorum adiectio, Bearæ viræ adiicere videatur; & detrahere, detractio. Lips. Nonnescimus, hæc & Academicorum & Peripateticorum esse: qui, ut noster ait , longe lateque Felicitatis De Behumana terminos ponunt. Ille idem de iis: e.xier. Xeno-

I. LIPSI MANUDUCT.

Epift. LXXXV.

Epift.

Kell.

Xenocrates & Speusippus putant, Beatum vel sola Virtute fieri posse: non tamen V num bonum esse quod Honestum est. Id est, alia etiam Bona venire in numeru, & pondus addere, & attollere vel deprimere Felicitatis hanc lancem. Itaque Sapientem quidem beatum : summum tamen illud Bonum non assegui, nisi illi & naturalia instrumenta respondeant. Quid, quod inter ipsos Stoicos aliqui in hanc partem

cunt, aut vergunt? Antipater, inter ma-

gnos secta buius auctores, aliquid se tribuere

YAtu.

dafun

potent

MACUL

Mobili

th qui

CRETATO

proles.

les, For

Time D

tites:

ih fer

Dam F ablit.

tecit

Loci :

omnis

DONOT

Duta

altiple

conte Solis

de Va

CO. 21

Mack

Quid:

Bonun

ati pos whice

Mile ad

Cam n

Y 3516.

Ebid.

dicit Externis, sed exiguum admodum. Ita vides, facile nos homines à vulgo aut opinione abduci, & cottidiano velut conractu etia Sapientiæ Studiosos attaminari. Quid autem veri illi nostri? obnixi refistunt, & nulla Bona, præter Animi, agnoscunt. Nam si semel hæc admittis, & vel rimam leviter aperis: quis finis aur modus erit? agmine irrumpent, & minima momentum poscent & facient in Beata vita. Facient? iam fecerunt. Ari-Storelem audi: A'Susarov, # s pastov, ra nanà क्टिनी सर वे अवश्रीमारण वराकः काम्ये पूर्व वेर कट्टिनी स्था ε.νιτι. καθάπερ δι' όργάνων, η διὰ φίλων, κ πλέτε, κ πολετικώς διωάμεως· Ε'νίων ή τητώ μίγιοι, ρυπάνε (1 TO MENERON, OFON EU Jueias, de TERVEIRS, NEW 85' Ou

> n, a reuros: Fieri non potest, certe agre, ut bona aliquis faciat sine instructo de appa-

Ethic, ad Nicom. r.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. ratu. Multa enim velut per organa facienda sunt, amicos, opes, civilem gratiam aut potentiam. Qui autem aliquibus carent, maculant & fædant Beatitudinem: ut qui Nobilitate, qui Prolium copia aut bonitate, qui Forma. Nonenim plane felix est, facieturpis, ignobilis, aut solitarius & improlis. Deus bone, Nobilitatem, Proles, Formam etiam, venire in hunc censum? Da veniam, Lyceum, & tu eius antistes : parum generosi aut viriles sunt isti sermones, ut sint veri. At enim plenam Felicitatem quærunt, & cui nihil absit. Nos una. An non talis est, quam fecit Virtus? Hac nihil vacare patitur sen. eloci : totum animum tenet , desiderium LIIIT. omnium tollit: sola satis est. Omnium enim bonorum vis & origo in ipfa eft. Quid minuta hæc congeris. quæ melius aliquod altiusque ingenium vel sine doctrina contemnat ? Non potest in hac claritate Epik. Solis scintilla habere momentum. Simile de Valetudine, arque illis Corporeis dico. animi & Virtutis adspectu, tam pu- Epik. filla esse, ut non conveniat illis Boni nomen. Epift. Quid autem Fortunæ? magis : & nihil exx. Bonum nobis videatur, quo quis & male uti possit. Ambigua ista sunt, & dubiæ, ut sic dicam, sanitatis: nec nisi cum ho. Epist. neste administrata sunt, Bona esse incipiant. Quam multi viribus, opibus, forma, in luam

Best

enVal

lt,2

DOROS

ere Fe

pients

Jud B

ralia s

Hodi

parte

iter isk

triban

ME.

0 2010

nt con

120010 oball

Anim mitti

inis all

\$ m

jent ! or. Att

14 35

OF THE

1,25

State .

750

1822

11,50

神

yall .

I. LIPSI MANUDUCT. 216 suam alienamque perniciem sunt usi? At enim, Secundum naturam sunt, ut aiebas. Fateor: atque ideo etiam, finon expe-Epik. tam , petam. Quidni ? non quia Bona sunt, sed quia secundum Naturam sunt: es, quia Bono à me iudicio sumuntur. Quod erit in illistunc Bonum? hoc unum, bene eligi. Valde ista notanda: non sunt, sed fiunt Bona, à bene eligente & utente: idest, à Prudentia mea & Virtute, quæ Epik. sola perfectum Bonum est, cuius contactu alia quoque Bona fiunt. Neque aliter Plato censuit.pro cuius mente Apuleius: DePhi- Corporum sanitatem, Vires, Indolentiam, ceteraque eiusmodi Bona extraria, item Divitias, & qua Fortuna commoda dicimus, ea non simpliciter Bona nuncupanda esse. Nam siquis ea possidens, usu se abdicet, ea sibi inutilia erunt: siquis autem eorum usum converterit ad malas artes, ea illi etiam noxia videbuntur. Et contra est, in iis quæ mala corporis autexterna censentur: quæ Bona bonus animus facit. Ille est, air Sallustius, dux atque imperator vita mortalium. qui ubi Virtutis via ad gloriam grassatur, abunde pollens potensque est, neque Fortuna eget. Agnoscis hæc Stoica? reponit : Corporis & Fortuna bonorum uti initium, ita finu est, omniaque onta occidunt, & aucta senescunt. Animus incorruptus, aternus, rettor humani

que it

ces 2

Philo

mus :

Hifton

qui fold

que Tu

teragn

M sup

ate

anir

fais

quu

1001

his

olin

TIA

Ven

tete

AD STOIC. PHIL. LIB. II. il Al mani generis, agit atque habet cuncta, nenebas, que itse habetur. O rectæ & crectæ voexperces (audacter dicam) præ multorum, qui Bona Philosophi titulum inscribunt ! audiamus: & cum Helvidio (apud alterum untut. Historicum) doctores Sapientia sequamur, Tac.iv. unum, qui sola Bona que Honesta, Mala tantum funt, qua Turpia : Potentiam, Nobilitatem, cenente teraque extra Animum, neque Bonis ne-, quz que Malis adnumerant. ntaffs

DISSERT. XXII.

alitet neius:

ntiam,

ttem.

da di-

cupan-

leab.

49751

Attes

copica

ITCID2

105 12-

We IIII-

ortists.

toll ems ignol-

& Fore

10/2,00

(1875)

or hist

MAR

Quaigitur Bona? atque ea subtiliter, & Eroixos divisa.

U D. Audiamus. qui tamen firmiter & secure possumus, nisi distincte Bona Malaque norimus? Ea, meo animo, tibi explicanda sunt, & finibus suis limitibusque claudenda. LIPs. Æquum oras. etsi Ethicorum hic proprie locus est: tamen notare hic opus, aut in his sequentibusque natare. Socrates ille olim hanc summam dixit effe sapien- sen e-TIAM, BONA MALAQUE DISTINGUERE. LXXI. Vere. quia fine ea notitia, necilla appetere aut sequi recto pede liceat, nec hæc fugisse. Itaque quod apud Homerum ille gloriatur:

---- VOSO & olda suasce E' की रे पर में उस प्रश्नित :

---- 73008

K

I. LIPSI MANUDUCT. ---- novi & singulatim

Que Bona, que Mala sint : monitum & exemplum Sapienti est, quid

præster. Faciamus igitur: ego pro copia captuque meo definiam, dividam fingu-In Zen. la, & subiiciam ut in tabella. Tor or Tor, ait Laertius, φασί πὰ μβράραθὰ τ), τὰ ή κακά, ரம்ற்க்சீள்ளை: Eorum que sunt, dicunt (Stoici) alia BONA esfe, alia MALA, alia NEUTRA. Satis laxe, Que sunt : restringo Moribus sunt, aut circa. Quid igitur Bodeffe

defi

pro

opid

最前

BRE

late

Cic

han

3,3

C0177

tem

un

Vin

nen

char

Cle

Ting

400

alin

eft,

tte.

defin

lat:

Epift.

ad hanc materiem, id est, quæ in vita & NUM ? Seneca: Finivit hoc alius, alio modo. Quidam ita: Bonum est, quod invitat animos, quod ad se vocat. Huic statim opponitur : Quid si invitat quidem, sed in perniciem? Scus quam multa Mala, blanda sint. Respondetur. Verum & Verisimile inter se differunt ita. Quod Bonumest, Vero iungitur: non est enim Bonum, nisi Verum est. At quod invitat & allicit ad se facie, Verisimile est: surrepit, solicitat, attrahit. Quidam ita finierunt : Bonum est, quod appetitionem sui movet:vel, Quod impetum animi ad se tendentis movet. Et huic idem opponitur. multaenim impetum unimi movent, qua petuntur petentium malo. Melius illi, qui sic finiverunt. Bonum est, quod ad se impetum animo, secundum Naturam, movet. Cicero varie etiam definit, aut tangit definiri : Bonum, inquir,

TT. De Finib.

AD STOIC PHIL. LIB. II. inquit, si opus fuisset, definisses, aut Quod esset natura appetendum; aut Quod prodesset, aut Quod invaret. Que prima definitio cum ultima Senecæ in re consentit: sicut & alia, quam Cato apud eum prodit. Boni, inquit, definitiones paullum Finib. opido inter se differunt, & tamen eodem * Ba. Spectant. Ego assentior * Diogeni, qui Bo num definierit, id quod effet Natura absolutum. At aliæ Stoicorum, cum ultimis Ciceronis fere conveniunt : & Laertii hanc habe. A'aBor o nomas pt, to openos idias sext. 3, not raute, n'ex treger apeneias : Bonum Advert. communiter est, quod Vtile: proprie autem, sive ipsum istud, sive ab eo non diversum. In quibus verbis Vtile dicunt, ipsam in.e. Virtutem: non diversum, Hominem bonum, aut Amicum. Sed nota igitur & character Boni præcipuus, prodesse. Ita Clemens germanissimus sæpe Stoicus: To jaga Jov, n agabor bar, ister Allo wore, hon Lib.t. άφελει: Bonum igitur, qua Bonum, nihil Pzdag. aliud quamprodest. Quod in Deo videre est, summe Bono, & iuvante semper Patre. Et quia igitur utile, hinc illæ aliæ definitiones ab effectu : Quod ad se invitat: Quod sit expetendum, & tales. Alia etiam mox in Lacrtio: A Mas de, Etws idias δείζοντας το άραθον, το τέλδον κ.Μ φύσην λογικώ: Aliter vero & sic definiunt proprie Bonum, Quod absolutum sit secundum Naturam partis

quid

:0p12

ngu-

in THE,

rent,

はおし

AIR

ringo

ita &

1 80-

Also

ed in-

ic fa-

lizem,

Mala

to Ve

od Bo-

ounm,

allicit

licitati

ROBAM

1,0000

et. Et

petum

entien

16. BI

, fecus

tie ct-

10 MID)

nquis

Math.

I. LIPSI MANUDUCT. partis Rationalis. Est superior ipsa Diogenis, nifiquod de Rationali additum, rei explicandæ aut terminandæ. Nam simpliciter Secundu naturam si dicas: videatur cavillo locus, & infantibus etiam Bonum esfe. Hocnegant. Seneca huc ducendus: Quid est secundu Naturam? quod contingit & protinus nato; non dico Bonu, sed initium Boni. (illa semina, de quibus dictum.) Pergit. Atqui non magis infans adhuc Boni capax est, quam arbor, aut mutum aliquod animal. Quare autem Bonum in istis non est? quianec RATIO. Ob hoc in infante quoq non est, nam Shuic deest. Est aliquod Irrationale animal; est aliquod, nondum Rationale; est Rationale, sed inperfectum. In nullo horum, Bonum: Ratio istud secum adfert. Quid ergo inter ifta, que retuli, diftat? Numquam erit Bonum in eo, quod Irrationale est: in eo, quod nondum Rationale est, tunc esse Bonum non potest: in imperfecto, iam potest esse Bonum, sed non est. Vis breviter hæc me complecti? In Irrationali, ut Bruto, numquam Bonum est: nondum Rationali, ut Puero, iam non est: in Imperfecto, uradulto, sed indocto, iam potest esse, sed non est. quare? quia siterum Seneca) hominis Bonum non est in homine, nist cum in illo RATTIO PERFECTA est. Antea satis diximus de Consummata & Ab-

A D

oluta R

idelt,

cur in D

tungia.

refrano

dent eni

Diffin

fende,

quadam

Hon tam

dem ped

Age, po

gamus

Semecal

ctores

Malgin

dispone

confufu

Patient

Prima

Coluta

Epift.

Boid.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. soluta Ratione: quæ sola dux ad Bonum, idest, Virtutem. Et iam ex istis vides, cur in Definitione additum, partis Rationalis. Arque hic subsisto: pergo, an refræno gressum, & regredior? Oftendunt enim se & offerunt Divisiones aut Distinctiones: quæ pro Stoico quideme sensu, nescio an pro tuo sint : tenuia quædam aut subtilia , ut verum fatear: non tamen futilia aut inutilia, siquis rechum pedem aut mentem ad illa profert. Age, ponamus obiter & lustremus: eligamus etiam, siquid ad nostrum illum. (Senecam scis me dicere) aut priscos auctores, qui hodie in manibus, facit. Multiplex & intricata Divisio est (Stoicorum propria hæc acumina:) sed ego disponam & seiungam, quæ tenebras aut confusionem habeant mixta. Videsis, & patienter, si non libenter, hæc audi. Prima distinctio:

a Dio.

ditum,

Nam

Cas: VI-

etiam

huc du-

m? व्यव्य

o Bonn,

quibas

is infans

, AND

e autem

ATIO.

mal; est

etionale,

Bonum:

reo inter

m erit

: in 10,

effe Boam potest
iter hær
antionaerfector
eft eller
n Seneine, nip

K 3

BONUM

I. LIPSI MANUDUCT.

Aquo Vtilitas. Ut est Virtus. Grace efferunt: ap' & ouju-Gyvi à pinei dz. atque boc, ut à prima caussa.

riam dicunt:

BONUM trifa- 11. Per quod Vtilitas: ग्रे के का किया है के के का कि े ut iterum Virtus, & amplius, secundum eam Actio-

> III. Quod potest Vtile effe. five, uno verbo, Vtile: To ofor wasaudicta iam duo, iterumque Amicus, Vir bonus, Dii & Damones.

Vides quæ Bona, & quo sensu graduq; dicantut: ex quibus Virtus omnia permeat: permeat? imo & contactu suo omnia facit. Nam illa oliv mozine, ixt xwear: fontis vicem habet : ab ea rivi & aquæ, & quidquid irrigat, humectat, & à se atque ex se fæcundat. Hæc ista è Stobæanis colliges, &Sex. Empirico: licebat & exLaertio, nisi mutila in eo legerentur. Verba eius: Αὐτιώ τε τιω άρετιω, κό το μετέχον αὐτώς άραθόν, τριχώς λέγεσι. οξον , το άγαθον άφ' οδ συμβαίτή

In Zenenc.

tas. Ut Grzce E mp. prima rilita: (èpas. m Virlius, fe-n Actio-Philo no veridaiam toward to proper mones. daqi di-ermear: omnia. arifantis Equidcolliges rio, mil 251

Ad Physiolog. Pag. 223.

Vir

11

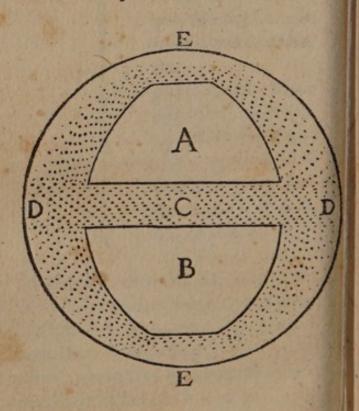
Per Virt

tua

A. Terranostra Septemtrionalis.

B. Terra Australis opposita.

C. Oceanus sub zona torrida: ab criente in Occasum.

D. Oceanus ad polos.

E. Est autem hoc Terra hemistrium: totidem partes infra, & parijo Ita quattuor in universum.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 223 * * * कंड निष्ठं क्टब्रिंड निष्ठं सुद्धी कंट्रनिष्ठं. येक् वर्षे विहे * * α's τον συσυδάον τ μετέχοντα τ άρετης. Ιρίαπ. Virtutem & quod eius participat, trifariam disunt. Vt , Bonum à quo contingit * * sicut Actionem secundum Virtutem. Per quod * * uti Virum bonum consortem Virtutis. Itane trifariam? atqui bifaria tua est divisio, nec ultra. Ipsa exempla peccant: & ubi notulas posui, scito defectus esse, facile è iam dictis explendos. Altera Divisio:

alia

In Animo, ut Virtutes., Boni habitus, & laudabiles Actiones.

BONORUM II. Extraeum. ut Amici, Discipuli, & similia. III. Neutra. ut Viri probi, & virtutes adepti.

Hæc quoque Divisio ex Stobæo, & Sexto: itemque exempla. In istis variare aliquid Laertius videtur, præsertim in extremo: an explicare? Tu eum vide. Tertia Divisio, sive Sub-divisio:

BONORUM quæ IN A NIMo, alia

Affectiones effe. ut Virtutes omnes.

. 11. Habitus , non affectiones. ut Studia.

III. Neutra. ut Actiones secundum Virtutem.

Kan de

Hæc

12.4 I. LIPSIMANUDUCT.

Hæc in Stobeo: iterum Laertius aliter, & in ordine aliquid turbat. Τῶν inquit, τῶν liaθίσης, τὰ δὶ ἔπεξεις ἔπ διαθέσης. διαθέσης με, εἰρεις ἔπεδιαθέσης, εἰρεις ἔπεδιαθέσης, εἰρεις ἔπεδιαθέσης, εἰρεις και βοποτικ in animo alia funt Habitus, alia Affectiones, (five quis mavult, Constitutiones) alia Neutrum. Constitutiones, Virtutes. Habitus, Studia. Neutrum, Actiones. Quarta divisio.

Finalia, Græce Tehinà: ut Gaudium, Fiducia, & ex Virtute Actiones. cit, ide

inquod

DIMO.

& cont

lanam e

10 039A

What he

SUTE YO

tian]

guis to

In Lac

fecto.

elt lui

致为

Hau

PEST !

Efficie

TABLE ET

tia el

partes

periet :

quib

Ant Sa

ficient

Expac

DAS,

Bona

Din

9011

115:

II. Efficientia. ut Prudens vir, & Amicus.

111. Vtrumque. ut Virtutes omnes.

Tonem. Sequitur illa divisio, ut Bonorum alia sint ad illudVltimum pertinentia;
(sic enim appello qua maià dicuntur) alia
autem Efficientia, qua Graci munnà; alia
Vtrumque. De Pertinentibus, nihil est Bonum, prater Actiones honestas; de Efficientibus, nihil prater Amicum; sed & Pertinentem & Efficientem, Sapientiam volunt este. Nam quia Sapientia est conveniens Actio, ex illo pertinenti genere est;
quod autem honestas Actiones affert & efficit,

BONORUM

alia

ADSTOIC. PHIL. LIB. II. cit, ideo Efficiens dici potest. Discrimen aliquod in exemplis vides : præsertim ultimo. sed nempe Sapientia Virtus est, & contra. Rationem etiam illam Tullianam ex Stobæo licer illustrare : Ai Al विश्वास क्वेज्य में माममामवं दिए ये न्यविवे , में महर्राम्य में 28 2000 நிலான் சியி விசிவுமார்கா, நு சமுகர் அற்ற முற்று. αὐτης μνόχωα. Virtutes omnes sunt Efficientia & Pertinentia Bona. Efficientia, quia gignunt faciunta Felicitatem; Pertinentia, quia eam implent, cum partes eius sint. In Laertio hæcipsa: sed iterum cum defectu, qui apparet inquirenti. In ultimis est (ut compendifaciam recitare :) 7011171-सवे हे में स्तारवे हैंहै वंद्ववित. * सव्य ने दूर देन स्वार में कोर्ड बा Moviar, मांगाम के दिए संत्र है वे. एक है है है हा प्रमान ॥ρέπν αύτιμί, ώσε μέρη αυτής γίνεδη, τελιμής Efficientia & Finalia esse Bona. * Quatenus enim perficiunt Felicitatem, Efficientia esse: quatenus complent eam, ut eius parces, Finalia. Inserenda vox: 27292, 2peras: Virtutes. Senecæ etiam locus est, qui huc faciat : Sed ut removeas illa , que epit. aut Summabona sunt, aut summorum Efficientia: & in isto genere Virrutes habet. Ex hac igitur divisione lucem istis demus, & simul discamus, primo & vere Bonanon nisi Virtutes esse, alia ex communione, Ita Iustitia Bonum est., non quia Virtutem habet : ipsa est enim Virtus: and to author rad' aille (Clementis verba) KS

ut Pru-

aliter,&

वार, क्षे

thinter!

£, 42.

sembla.

mo alia

re quis

estrum.

Studia.

त्र स्थाप्तां

Fiducia

fio.

Amicus.

nt Bonotinentia; tur alia

enazialis bilest Bo-Efficien

de Pertitiam voest conve-

ent off-

verba) & di airlw a a a we du ct.
verba) & di airlw a a a we de quod ipsa
per se, & ex se bona est. Deinde secundario, sustam esse, Bonum; quia ex ea manat participat que. Ideo ridere libeat questiunculam in Seneca: An verum sil,
quod Stoicuplacet, Sapientiam Bonum non
esse. Et ratiunculas dat, quas piget reponere. Quin tu & illi serio loquimini,
Bonum esse, quia adfine & consors illius
Boni? Prima divisio nostra rem conficiet:
pro meo quidem sensu. Satis de Bons:
etiam Malis, quia eadem ista inverte,
& quadrant omnia, Definitiones, Divisines, Exempla.

qui

lian

mail

Ceter.

Valer

ss di

Opil

1012,

100

YIX

tile

DI:

DISSERT. XXIII.

Qua Adiaphora, sive Neutra? qua in ius Producta, & Reiecta? aliaque tenuiter inquisita.

RANSEO ad tertium membrum, quod NEUTRA continebat: idest, neque Bona, neque Mala. Hoc illudest, in quo consligunt & gradum conserunt Academici ac Peripatetici cum Stoicis: qui ista ipsa Bona appellant, sed modificantes, Bona Corporis, aut Externa: nostri pernegant, nec nisi Neutra, Media, Interiecta, creberrime Indifferentia ca dicunt. Diligentissime hanc partem percoluerunt: rum ob dictam pugnam, tum quia

Epift.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. quia Aristo Chius, Pyrrho & adseclæ aliam as capo ciar, Indifferentiam, inducebant : qui ita in sola Virtute & Vitio omnia ponebant, ut rerum dilectu sublato, cetera pro nihilo haberent : & inter optime Cic. 11. Valere, & gravissime Ægrotare, nihil pror. & alii. sus dicerent interesse. Idem in Pauperie, Opibus, aliisque externis: quorum nihil effet alteri præ-aut post-ponendum. Fatua, & tamen pervicax sententia. contra quam etsi Cicero aiat iampridem desitum ibide esse disputari: tamen post illum profecto vixit, imo floruit, & Sexti Empirici subtiles libri super ea exstant. Quid, quod Favorinus Gallus philosophus, Hadriani ævo, in hac secta fuit ? qui usque eo Epochen produxit, ut negaret vel illud in - Galen. tellectu comprehendi, Solemesse. Ob hos Acad. igitur & tales, Stoici Adiaphora curiose & subtiliter examinarunt : & varias Divisiones ac Discrimina dederunt. Iterum te convenio, indulge, & patienter, velfectæ & Senecæcausta, hæc audi. Primo notant,

ADIA-K 6

le in il enuiter

od ipla

unda-

22 ma-

et que-

m (it,

(部 部部

tepo-

imini,

s illius

oficiet:

NIS:

weste,

Divil-

bram, idelt, ludeft, ferunt

modi-4:B0-Media

toicis:

seadim pern, tum

quia

Qua Bona, nec Mala Sunt: neque ad Felicitatem aut Infelicitatem conducunt. ut Sanitas, Opes, Gloria, & fimilia.

115, 90

quaqu

80127

Ba Ma

Yeniun

autem

Divigit

Neutra.

que div

ADIAN alla

herun

YATT

ADIA

Ethi

ten.

ADIAPHORAS bifariam dici:

II. Qua nec Appetitum, nec Declinationem movent (Græci fignificanter, white couns white à popuns umma:) ut Pares in capite capillos habere, aut impares.

Ita Laertius, & Stobæus. At Sextus, trifariam vult dividi: & præter duos modos dictos , hunc inferuit : Adiaphorum, ad quod quidem fertur Appetitio, sed non magus ad hoc quam illud. ut, Drachmis duabus positis charactere & nitore paribus, cum alteram oporteat eligere, & velim, non magis ad hanc quam ad illam feror. Parvi hoc est: illud moneo, Senecam diferimina duo dicta tangere, atque ipfum inibi exemplum. Est & horum, que appellamus Media, grande discrimen. Non enim sic Mors indifferens est, quomodo Vtrum capillos pares habeas: Mors inter illa est, que Mala quidem non sunt, tamen habent Mali speciem. Moneo amplius, de solo priore genere sermonem nobis esse : id est, de

Epift.

115,

AD STOIC. PHIL. LIB. II. iis, quæ Felicitatem, aut contra, tangunt: quæque Græci dicunt, τὰ μεταξύ το άγα-Savn naxav: interiecta & media inter Bona Malaque. Ad fines enim alterutrius veniunt, & speciem eorum habent: re autemipla, इंत्र केंक्श्रम, इंत्र दिश्वमीम : neque Lacre. iuvant, neque ladunt : ergo vere sunt Neutra. De his igitur videamus, iterumque dividamus. Suntenim

alia

ec Mala

ed Felici-

efelicita-

e or Sa-

loria, &

betitum, mem mo-

fignifi-

प्रकार मांच

:) ut Pa-

pillas ba-

cos, mi-

105 MO-

thorum, (ed 100 to

TAchmis

e paribus,

relim, tot

ror. Par-

m diferiofem ini-

ne appel-

Non enim

tram ca-

seft, 988 bent Mafoloprio.

idelt, de 150

eres.

fi. Secundum Naturam. ut Sanitas , Robur, Sensuum integritas.

ADIAPHORA II. Prater Naturam. ut Morbus, Imbecillitas, Mutilatio.

III. Neutra, ut Imaginatio talis, aut Visum.

Iterumque : Secundum aut Prater Naturam

alia

In Animo : ut Ingenium.

ADIAPHORA (11. In Corpore: ut Sani-

III. Extra : ut Liberi.

Ex his, Animi semper præferenda Corporis: & hæc iis, quæ Extra. Iterum autem, & præcipui usus Divisio:

ADIA-

230 I. LIPSI MANUDUCT

ADIAPHORA II.

Producta, que Æstimationem habent. ut Ingenium, Sanitas. sed que

Stobzol

Oille Wa

pislo ation

827 7/4827 1

बंबिया कंडले

Bendie, in

Вопотит і

naximam |ecundum

O quadan

Nam nec

moveri di

ab eo loc

Producta

वर वेद्वांक है

Producta,

da, que D

tronem. 1

clarabit,

trum alie

alia New

aliis fati

dam dut

rategritate

vitis, glar

di, itema

ne dignat

quamos

bum, fer

Aigue h

. Reiecta, qua Deastimationem. ut Stupor, Morbus.

hanc, non illam. ut Digiti motus.

Hæc sunt illa olim celebrata Hegusosia is Α΄ πο το ρομικών Zenonis. Has enim voces primus ille huic rei producit & apposuit: ut Differentiam inter ipsa Indifferentia aperiret. Quid enim ? Mors & Vita eadem, aut æitimatione eadem? Opes & Inopia? Valetudo & Morbus? Igitur Stoico mote divisit subtilius : & quædam ΠεοηΓμβρα dixit , Latine Cicero Producta five Promora, ad verbum; ad sensum, Praposita sive Pracipua. quia eminent, & in eligendo aliis anteponuntur. Adversa autem istis dixit A'mo megnsuspa, quæ idem Cicero (pro sensu, non pro voce) Reiecta. Caussa horum nominum, ex ipso Zenone, hæc est. Vt, aiebat, nemo dicit in regia Regem ipsum quasi productum esse ad dignitatem (id enim est weins whor,) sed eos qui in aliquo honore sint, quorum ordo proxime accedit ad regium Principatum: sic in vita, non ea qua primario loco sunt, led.

Finib.

Cicero

AD STOIC. PHIL. LIB. IL. sed que secundo vegususa nominentur. In Stobæoipsa, nisi fallor, Zenonis verba: Ousiv The ayabar in weensulion, dià tò this us. ว रंडिया केट्रांका क्यान हे रूसा. को ने कालुमा मिर्हर में डियाईear xwear is aglas tor, oursefiles was नम मीड बंदिमिंग क्यंग्ने. डेड हे हि दे ब्यंभे में कल्विर्विध्या हैं। में βαπλέα, έκλὰ * τὸν με δ' αὐτὸν τεταιρφόν. Nulla * [ta Bonorum inter producta esse. habent enim hzc lemaximam dignitatem. At Productum Jecundum locum & dignationem obtinet, & quadamtenus Bonorum natura accedit. Nam nec in Aula Regem produci aut Promoveri dicimus, sed eum qui proximum ab eo locum habet. Quæ igitur sunt ista Producta? Lacrtius breviter: Перибибріа, τὰ ἀξίαν ἔχοντα: Α'ποσερονδιδρία, τὰ ἀναξίαν. Producta, qua astimationem habent : Reiecta, qua Deastimationem, sive Non-astimationem. Itaque opponuntur. Cicero de- 111.De clarabit, in persona Catonis: Indifferen. Finib. tium alia Astimabilia esse, alia Contra, alia Neutrum. Que estimanda, eorum in aliis satis esse caussa quamobrem quibusdam Anteponerentur: ut in valetudine, integritate sensuum, vacuitate doloris, divitius, gloria: alia autem, non esse eiusmodi. Itemque eorum, que Nulla estimatione digna essent, partim satis habere causse quamobrem reiicerentur: ut dolorem, morbum, sensuum amissionem: partim Non. Atque hinc exortum esse illud, quod Ze-230

CT

me Efi.

abent. Ul

Santtas.

us Desfir

at Stuper,

QUE TOS

illam, Ul

compliant

im voces

appoleir:

ifferentia

& Vita ea-

Opes &

icur Stoi-

quædam

rodulla fi.

m, Pr4-

ent, & 11

dverfa au-

idem Ci-

) Reide

To Zego.

icit in re-

um effe al

13.) (ed es

OTHER OTHE

incipatus

loco festivo

232 I. LIPSI MANUDUCT. no Πεοηζωβόν, contraque quod A'ποπεοηζωβόν nominavit. Divisio est clara, & magis è Stobæo. Τῶν ἀξίαν ἐχόντων, τὰ μβρ ἔχειν πολλήν àgiar, rà siè legazeiar. oppoids j' ny mo avagiar έχον των, α μεν έχειν ποιλιν αιαξίαν, α 3 βραχείαν. τὰ μέν ποιλίν έχοντα άξίαν, σορηζμένα λέγεδζ, τὰ Al womin avatian, woowenspiera. Astimabilium alia multam astimationem habent, alia pauxillam. Similiter Deastimabilium, alia multam non-dignationem, alia pauxillam. Que multam Aftimationem, Producta dici: que multam Deestimationem, Reiecta. Plane hæc cum Cicerone consentiunt : an Cicero ipse alibi secum? r.Acad. Nam scribit, item ex Zenonis sciro: Qua nec Bonanec Mala sunt, ex iis quedam Secundum naturam dicebat; alia natura Contraria, alia Media sive Neutra. Qua Secundum naturam, ea Sumenda, & quadam Astimatione dignanda dicebat: contraque, Contraria. Neutra autem, in medio relinquebat, in quibus nihil ponebat. momenti. Qua essent Sumenda, ex iis alia Pluris esse Æstimanda; alia Minoris, qua Plurus, ea Praposita appellabat : Reiecta. autem, qua Minoris. In his verbis ultimis palam Reiecta (ea sunt A'memegnsulja) ponit inter ea quæ Secundum Naturam, quæ Sumenda, & Æstimanda, etsi Minoris. Ego parum hæc capio, & sunt ex diametro prioribus adversa: tu vide. Fateor aliquid

aliquid

Latina o

Vidinan

ferentibu

ave Pret

ove Reier

habens di

tias, Ifa

scientem

Marbans.

te digitum

Sextus :

Nam fi

Stobzu to Sexu

que Non

ant quo!

W & MO

laram, &

tius alibi

latis hab

indignit

eius loca

& miles

De Cicer

1010 000

COS VIDIO

hanc fen

Pinor,

Laerring

nobis at

AD STOIC. PHIL. LIB. II. 233 aliquid in Sexto pro hac mente videri, ut Latina quidem versio est. nam Græca vidinumquam. Ibi ista : Stoici ex Indif- pyrrh. ferentibus alia aiunt wegnsuiva, Promota xxiv. sive Praposita,: alia vonocensusta, Remota sive Reiecta. Et illa esse, qua sufficientem habent dignitatem : ut Sanitatem , Divitias. Ista, (Reiecta) que non habent sufficientem dignitatem : ut Paupertatem, Morbum. Neutra autem, ut est Extendere digitum aut contrahere. Ita ibi quidem Sextus: an satis considerate, aut vere? Nam si illa Reiecta, quæ pauxillam, ut Stobæus, dignitatem habent: quo numero Sexto est Dolor, Morbus? quid igitur quæ Non dignationem habent? quæ illa, aut quo loco, quo titulo erunt? Nam Dolor & Morbus certe sunt ista, & Contra naturam, & Reiicienda. Itaque aliter, & verius alibi idem Sextus : Pracipua effe, que Mathe. satis habent dignitatis: Reiesta, qua satis indignitatis. Et vix ambigo, in priore eius loco in Græcis ita fuille: ποκιίν άξίαν, & mondir avagiar: aut quidem esse debuisse. De Cicerone igitur, ne aliis, ne sibi, ne vero pugnet, videndum, an non & is locus vitiosus aut potius mutilus, & ad hanc sententiam reformandus. Ego opinor. Sed quæ est hic A'gia, vel A'ragia? Laertius dupliciter definit : & posterior nobis apta. A'ξίαν εί) μέσων πνα διώαμιν π Beson,

क्षा विकास

magis è

yen militi

福加村田

是24次在21

क्षेत्रकी, गर्व

Estimabi-

babent,

nabilium,

alia pau-

mem, Pro-

nationemy

tone con-

oi fecum?

(cito: gue

usdam Se-

ia natura

tra. Que

a Gogue

cebat: con-

em, in me-

il pomebat

ex iis alia

inorth, gal

t: Reiesta

erbis ulti-

negriphs)

Naturam,

eth Mine

funter dia-

vide Farcor

aliquid

I. Lips I. MANUDUCT. χείαν, συμβαλλομένων σεος Α τη φύσιν Βίον: Æstimationem, esse mediam quandam facultatem en usum, conferentem aut convenientem ad vitam secundum naturam. Et Deæstimatio igitur, contra. Verti Æstimationem; & ita, ut notare potuisti, De Vit. Cicero: at Seneca noster pretium hoc dicit. Itaenim alibi: Indifferentia habere in se aliquid Pretii, & esse alia aliis potiora. Iterumque: Corporum bona, in totum non sunt Bona. his Pretium quidem aliquod erit, seterum Dignitas non erit. Non ecce vertere voluerunt Dignitatem, etsi poterant : quam propriam vere Bono. rum, id est, Virtutis, afferuerunt. Sunt autem hæcipsa Producta & Reiecta, quæ aliter Commoda & Incommoda Latini dixerunt: Graci so xinsa & Sooxinsa. Seneca: Alia Commodorum conditio, alia Bonorum. Commodum est, quod plus Vsus habet, quam molestia: Bonum est sincerum, & ab omni parte innoxium. Nota de V[u. & ad Græcam illam vocem adspectum. Cicero Gaussam nominis paullo aliam sv. De suggerit: Res quas nos (Academici) Bonas dicimus, Zeno concessit, ut haberentur apta, habiles, & ad naturam accomodata: faterique capit, sapienti commodius esse, si ea quoque habeat. Seneca de iisdem iterum : Commoda sunt in vita & Incommoda, utraque extra nos. Quid ais ? extra 2053

AD

mos? erg

func! Sun

morem,

partem.

vera, que

Mat. It

noftra line

tadem ci

adde: Co

DARKHURT OF

te ea fic 7.

Vtilitater

itridens

विदे, मुद्रीय

Expeten

tilia, tal

lerves Si

aut diled

Expeti: q

illi (Acai

effe, non

Expeten

uno Stoil

alia App

binam Er

dicart.

Sumplar

tem by

datame

mus. M

reiculpe

Epift,

Beat.c.

XXII.

Ppift.

AD STOIC. PHIL. LIB. II. nos? ergo illa Corporis, Commoda non sunt? Sunthercle. sed extra nos, id est, Animum, primam & pæne totam nostri partem. Iterumque idem : Bona illa sunt Epik. vera, que Ratio dat : cetera opinione Bona sunt. Itaque Commoda vocentur, & ut nostra lingua loquar, Producta. Vides pala. eadem cum Productis esfe. Ciceronem adde: Commoda & Incommoda. ita enim Finib. εὐχηςήματα έρ δυσχηςήυστα appello. Et quare ea sicZeno?quia zenav, V sū, non apindar, Vtilitatem, habent. Plutarchus Zenonios irridens: Annak nj हेर थांग्रा के, oineia nj in के रूब-Dà, में वेरळक्डमें महेर, हाँ प्रधादक शहे : Sumenda, non Expetenda; Apta natura, non Bona; Inutilia, tamen Commoda. Ubi amplius observes Stoicorum in vocibus cautionem aut dilectum: & Sumi Indifferentia, non Expeti: quod est Virtutis. Cicero: Qua illi (Academici) Bona dicerent, Praposita sv. De esse, non Bona: & Sumenda potius, quam Expetenda. Iterum: Duo nobis opera pro 16id. uno Stoici reliquerunt, ut alia Sumamus, alia Appetamus. Iterumque: Valetudinem Ibid. bonam Expetendam negant esse, Eligendam dicunt. Seneca ex hac formula locutus: Sumpturum me, si detur Electio, Sanita- Epil. tem & Vires. Non locutus alibi : Commoda tamen illa esse, & Expetenda, non negamus. Minime vero Expetenda: & Stoici tui culpent. Cicero planissime: Itaque. illa

THE BIN

dam fa-

aut ces-

sturas.

Vent

notwisti,

hood.

babere

is potis-

in totum

dem ali

it. Non

em, eti

e Bono.

oc. Sont

da, que

atipi di-

Seneca:

ia Bons. V/asha-

incerum

ade Visi

foetum.

lo aliam

ici) Br.

berentur modate

DIUS 4

de iilden

4 [8015.

ais icaira

Mil.

Iv. De Finib. in extremo.

I. LIPSI MANUDUCT. illa (Commoda) non dico me Expetere, sed Legere: nec Optare, sed Sumere: contraria autem, non Fugere, sed quasi Secernere. A Stobæo etiam hic aliqua lux. qui universe profert, σάντω τὰ κτι φύσιν, λη-नीवे हैं), क्वंशरव नवे नव एवं, वंश्रामीव : Omnia (Indifferentia) qua secundum naturam, Sumenda esse: qua contra, non Sumenda. sive ut Cicero, Reiicienda. Ita enim de iisdem Stoicis: Exsilium & publicationem bonorum, Reiicienda esse, non Fugienda. Supra dixit, Secernenda. Zeno ipse, apud Atheneum, The wife do xir (ita legendum, non άρχην) αὐτῶν κὸ φυγων ἀπείπε: Optationem aut Fugam istorum abdicat: quid ergo? The Harr mechy & meros (fic item leges) महासे जी कार्ड बंकर्ष, है मार्ड बंदिश में बेरेवर्णम्बद्धा Dejs runta Siadeon the Juxhe Exty: utiillis cum iudicio & antecedente notitia iubet, 6 metus aut admirationis expertem animum ergatalia habere. Plura hæc possim: sed dic ore libero, an iamnune non fastidis? non, inquam, tenuia hæc aut & * Seispy a tibi visa? Au D. Si verumamas, visa. Et ô graves illos Zenonas & Clevacua, anthas , per hæc dumeta incedere, & in his verborum, ut sic dicam, præstigiis he-

riofato Super-

> moneon rere? Quid enim aliud, quam nomidemin num quædam prælia, ne dicam illudia, ista sunt? Non Bona, sed Producta: non Mala, sed Reiectanea. In re igitur confentis?

AD fentis? co bes? Verl expedis

venis. C polter et verborun

mini, cen to non fi hont, &

Non effe GAR often

- lim temperal ad tem & aut f date. N Producti prelum dutta; di cro deper

Resetta fe, & int appeten

Das doc

AD STOIC. PHIL. LIB. II. sentis? eodem loco & pretio, quo alii, habes? Verba versas & dissimulas, sed ægre expedis, & flexu ad eamdem metam venis. Cicero sæpe hoc iis obiicit: & noster etiam Augustinus: qui hæc omnia verborum certamini, non rerum exa- ix. De mini, censet deputanda. Meo animo, ista e.iv. si non fidem, gravitatem sectæ detrahunt, & vellem abstinuisse.

tetere,

te: com.

Secer-

na lax.

66511, 28-

nia In-

185 , SH-

enda. 11-

enim de blicatio-

Fugien-

no iple,

a legenim: Op-

cat: quid

item le-

13-6004501

uti illis

a inhet,

tem ani-

cpoffim:

100 fasti.

ec aut &

1m2m25,

& Cle-

e, & in

tigiis be-

m nomi-

n illudia,

Ha: DOD

itur con-

fentis!

DISSERT. XXIV.

Non esse has Logomachias, aut Periergias: & adrem voces istas facere. idque obiter ostensum.

I Ps. Quid si & ego temperasse ve-L lim? nimia acumina non amo : sed temperasse, non abstinuisse. Mihi tamen ad rem facere videntur ipia hæc verba, & aut frænum cupidini, aut stimulum dare. Nihilne interest, utrum Bona, an Producta appellem? Si Bona; incitor, & præsumo iam appetenda. Sin autem Producta; disco fines Bonitangere, sed iudicio debere induci. Ipsa voce igitur admoneor, non nimis & statim inhiare. Idem in iis, quæ Mala vulgo dicunt, ipsi Reiecta: intelligo non nimis fugienda esse, & interdum, si Virtutis in iis materies, appetenda. Ciceronis illa non audio: IV. De Qui doces paratiorem me ad contemnendam

I. LIPSI MANUDUCT. 238 dam pecuniam fore, fillam in rebus Prapositis, quam si in Bonis duxero? fortioremque in patiendo dolore, si eum asperum & difficilem perpessu, quam si Malum dixero? Imo doceam hoc, Cicero: & verba inciramentum animis dant, aut coerctionem. Eadem etiam doctrinam. quo enim fine alioqui nomina, nisi ut res intelligatur? In Cra- Et bene Plato ea rerum Andaugra, notificationes esse dixit. Itaque idem ait : 0'6иатос орботис бы и ийт , и по себей ед обе вы го குந்தும் : Nominis rectitudo illa est, ut qualis res sit, oftendat. Quid tu igitur mihi Bona appellas, quæ nec te iudice plane talia sint? mala esse possint? Zeno vitavit, & Media dixit, & oftendit à Virtute aut Vitio, ab Vsu vel Abusu, decus aut dedecus iis advenire. Omnis enim res, ait Seneca, quod non habuit decus, addita Virtute sumit. Cubiculum lucidum dicimus, quod idem obscurissimum est nocte. illi lucem infundit, nox eripit, sic istis, que à nobis Indifferentia dicuntur. divitis, viribus, honoribus, regno: contra, morti, exfilio, mala valetudini, dolori, Malitia aut Virtus dat Boni vel Mali nomen. Itaque divitiis male utor? malæ fiunt: bene? bonæ. Sed hoc etiam disco, rem tam ambiguam caute custodireque habendam. Nimias non appetam; quia ut ferrum facile ad rixas aut pugnam irritat, fic

tic ad

veluc (

Bonam

Maria in

वाद्य प्रदेश

talayes

Impeau

placuit

velue

langam

non ad

ea tacit

taxat,

Max

Bea

Imo b

habet

taim F

tere da

Pages.

defbici

dio, 1

SUID

Las

Audi

amat

utetn

Epift. LEXXII

AD STOIC. PHIL. LIB. II. sic ad vitia opes. Impediunt etiam, & velut sarcinæ aut laciniæ sunt ituris ad Bonam mentem. Socrates olim: Ai pe σίαι τὰς ψυχὰς ἐμποδίζετι: Vestes longa & talares corpora, opes autem nimia animos impediunt. Bona similirudo, & Apuleio placuit concinne usurpare : Fortunam, velut tunicam, magis concinnam, quam Apo. longam probare. Itaque sapiens habet, log. non adservar: & vere रहम्प्याव, non श्रीम्प्याव ea facit. Sed nec ab illis se æstimat:dumtaxat, si Mens bona adest, dixerit,

Manieres ogis soiav ig vouo sxd:

ous Pra-

etiorem-

erum e

a dixero?

ha incl-

tionem.

nim fine

ligatur!

s, notifi-

it:016

di San

ur mihi

ce plane

vitavit,

ttuteaut

at dede-

, ait Se-

dita Vir-

dicimus,

te Ditt

ifin, 986 divitie,

a, morth

Malitis

en. Ita-

at: bene

rem ram

haben.

in or fer-

ittitati fic Beatus est, qui mentem é una Opes habet.

Imo beatus, qui solam etiam Mentem habet : etsi cum ea & illas mallet. Neque enim Eligere ab eo amovemus, etsi Appetere damnamus. Nam ille quidem opes, vires, honores, totum Fortuna regnum sen. de despiciet: sed ex illo tamen, si dabitur ele- vit. Etio, molliora sumet. Idem fortiter & ex c. xxv. animo clamabit,

Laudo manentem. sin celeres quatit Pennas, resigno que dedit, & mea Virtute me involvo, probamque Pauperiem sine dote quero.

Audis? dotem habear, ipsam ambit & amat : nec accedere ei aut decedere per externa quidquam putat. Ad hæc talia animis animis imprimenda, ne vitio Zenoni vertatur nomina apposita invenisse, & quæ ostendant aut liberent à populari errore. Disfundi ista possint, dies contrahit: & ecce, dum loquimur,

Iam sol occidit, & venere crepuscula noctis.

Vale & vade igitur, cras, sodes, redi.

I. LIPSI

MA

Ingy

memu

Nam ar accellir. accellir. nibal in qui Vali il accellir. accellir

I. LIPSI MANUDUCTIONIS

Ad

STOICAM PHILO-SOPHIAM

LIBRI TERTII

DISSERTATIO PRIMA.

Ingressio ad Sermonem. Aliquid contra Spem & Metum: ad Decreta deinde transitus factus.

UD. Numquid pergimus in Sapientiæ hac via? Valde opus est, & cottidie audimus quæ turbent aut deiiciant, nisi ab illa sir-

memur. Lips. Quæ tu iterum tristia,
ô, cum Homero, * μάνπ κακᾶν? A u p. * ναNam antea bellum fuit, nunc & rebellio tesmaaccessit: ac miles noster ius fasque imperii omne exuit & calcavit: audistin? Annibal in somniis olim Serpentem vidit,
qui Vastitatem Italia denunciabat: ego
vigilans meæ Belgicæ hanc ipsam. Quo
loci sumus, Lipsi? -- quam prendimus arcem? Lips. Hanc Philosophiæ, ut aiebas: in quam pedem cæpimus ferre. Quo
L enim

Lipsi

Lenoni

lari ercontra-

puscula

I. LIPSI MANUDUCT. 242 enim alio fine & fructu, nisi ut in hæc talia nos firmet? Pythagoras olim (cuius ego singula Sententiarum frusta, gemmas habeo:) ille inquam scite: Ω " σσερ ίστεικης έκ ο φελος, μη τας νόσες εκδαλλέσης δοτο εξύ σωμάτων, έτως έδε φιλοσοφίας, ει μή το f Juxus ugudo oabainn : Sicuti Medicina nullus usus fructusque est, morbos à corporibus non depellentis; non item Philosophie, nisi vitia ab animo. Et quæ vitia? cum alia, tum præcipue eorum fomites aut fontes: Spem, & Timorem. Alternis inter hæc iactamur, avidi semper aut trepidi: & à casibus Fortunæ suspensi. Bene Seneca: Stulti vita ingrata est; trepida est, tota in futurum fertur. Quare ingrata? præsentia enim aut præterita in numerum aut lucrum non veniunt : nec fistimus, sed semper prominemus. Quare sen e- trepida ? quia & maiora vero timemus; & antequam timenda, timemus. Permittimus deinde nos affectui, nec Ratione ibid ulla revocante, auferimur: & sic vertimus terga, quemadmodum illi, quos pulvismosus fuga pecorum exuit castris. Quid ergo? inquies nihil providebo, aut præcipiam? Non hoc suadeo. Timere te, non providere veto; vexari, non vitare. Imo vero hac ipsa ad Securitatem te via ducam: Epif. quam videor præclusisse. Si vis omnem Epift. solicitudinem exuere, quidquid vererisne

AD SI

eveniat, e

quidenman

Beine, 60

amorem ti

Sedaddidi

Nam quale

tom, an im

in meelt f

impellar.

& ifta vole

Mala har

fed te & e

o Hetco

& qui e

non faci

nere aut

feignt :

aut habe

duendae

velue in

na multi

Antifthe

1202 B 251

Muros co

bas , 22 2

1057 1109

dixious

exerces

tum lad

digit:

eve-

Stob. Serm. LXXX.

Epik. BV.

pift. MIII.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. eveniat, eventurum utique propone, & quodeumque illud est malum, tecum ipse metire, en timorem tuum taxa. Audis? timorem tuum exues, omnia timendo. Sed addidi, metiendo etiam & taxando. Nam quale illudest, quod eveniet? verum, an imaginarium malum? Si verum; in me est fugere, nec invitus ad Vitium impellar. Sin autem à Fortuna aliquid, & ista vulgi mala: iam heri didicimus, Mala hæc non esse. Au D. Didicimus: sed re & effectu exserere, & sic se gerere, ô Herculis ille labor ! LIPS. Socratis, & qui eum sequi volunt. Cur autem non facias? Non enim ut aves, quæ canere aut loqui doctæ, nihil ultra voces sciunt: sic nobis philosophia discenda aut habenda. Apage. sed illa animo induenda est: atque etiam circumdanda est, sen. velut inexpugnabilis murus, quem Fortu- Epift. na multis machinis lacessitum non transit. Antisthenes olim hoc monebat : Teixe Laert. τασκουασέον όν τοῖς ήμων αναλώτοις λογισμοῖς: Muros construendos in animi nostri sensibus, nulla vi expugnandis. Et quos muros? illos Decretorum, de quibus heri diximus: quæ si bene imbibis, servas, exerces, Dii boni, quid te levium istorum lædat? In theatris ille cum plausu dixit:

BCT.

fi or in hac

is olim (cu-

om frafta,

nam feite:

insticant.

ensis, e pi ti Medicina

orbos à chr-

tem Philoso.

quæ vitia?

im fomites

m. Alternis

lemper aut ulpenfi. Be-

ita est ; tre-

ur. Quare

rzienta in

iunt: nec

nos. Quare

o timemut;

s. Permit-

ec Ratione

ic verticus

palvismo-

uid ergo?

ræcipiam?

ion provi-

Imo vero

ia ducam:

DE CONSCIO WHITHING eve-

I. LIPSI MANUDUCT.

nam Regnum à me Fortuna atque

AD ST

Note & att conftanti e

in Decreto

Sed quid in

magis ète n

perpetuum

0,917

m)

Quid p

Hoc jabe

carrolum

noitra ic

vidimus

Rami &

next. Pr

OMB12, &

ot non or

no fitter

Hercules

RABILIS

terum.

diautri

tur, quad

metria, pr

MAIA, H

Cato Ci

me, inc

delectant

legapat

Med gr

491

Eripere quivit, at Virtutem non quiit. Et vides generosas, & ut sic dicam, Stoicas voces etiam in vulgus cadere, & excipi ac probari? Qua igitur in nobis, & manu nostra sunt, curemus: hæc alia, quid nisi Deo permittamus? Et fidenter quidem permittamus. Nam cum Socrate, τόδε γέ μοι δοκεῖ εὖλέγεδς, το θεες εἶναι ἡμῶ, टिंजे किरा प्रकार अधिकार, में में प्रवेद दिंजे वेर जिल्ला सह हैर कि मानμάτων τοις θεοις ε): Illud mihi apte dictum videtur, Deos esse nostrum curatores, & nos velut possessionem aliquam Deorum ese. An igitur sua, imo suos neglegant? Confide, & certum animi robur indue adversus hæc incerta. Quid fi ad Spem etiam te vocem? Philosophi olim fuere, qui omnia in ista ponebant, camque owe-TV.C.IV MI INGTATOV E) TE lis censebant : continere maxime & conservare vitam : ideoque Elpifici Grace sunt dicti. Neque destricte sectam damnem : si non sola spes & sem. per admittenda, sed cum Metu utiliter temperetur. In secundis nemo confidat,

Sen.III Quzft.

Manil.

funt rerum.

Et subtexta malis bona sunt, lacrimage sequuntur

in adversis nemo dissidat : alterna vices

Vota, nec in cunctis servat Fortuna temorem.

Noffe

Plato in Phy-

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 245 Nosse & attendere hanc inconstantiam, constanti etiam viro dignum, & ab ea in Decreto illo firmari, sequi Deum. Sed quid in Publicis moramur? an non magis è re nostra, ad nos redire? Socratis perpetuum monitum:

0", मी। का देर प्रश्नुवंश्वात स्वार्वर में केन्वर्वर मह मई-

TUX?):

Quid propria tibi in ade Bonique Ma-

lique geratur.

Hoc iubebat attendere, in una ea cura curiosum este. Faciamus, & ad Decreta nostra redeamus : quorum Radicem heri vidimus & Truncum. Iam ex isto ecce Rami & Ramuli adsurgunt, mira serie nexi. Proprium hoc Stoicorum, vincire omnia, & quasi anulos nectere in catena: ut non ordo solum, sed sequela & cohæsio sit rerum. Tullii super ea re iudicium: Hercules fatendum est quod sentio: Mr - v. De RABILIS est apud Scoicos CONTEXTUS rerum. Respondent extrema primis, media utrisque, omnia omnibus. Quid sequatur, quod repugnet, vident: égut in Geometria, prima, si dederis, danda sunt omnia. Hæc caussa, cur apud eundem Cato Consectaria appellet. Consectaria III.De me, inquit, Stoicorum brevia & acuta delectant. quia nempe mutuo sese consequentur, & devincta hærent : ipsum illud grande argumentum Veritatis. Nam

ortuna te-

DUCT.

tung atomo

non quiit.

icam, Stoi-

dere, & exm nobis, &

: hzc alia,

Etfidenter

cum Socia-

riena ini,

रक्ष की श्राम

apte dichum

ratores, &

m Dearum

neglegant?

fiad Spem

olim fuere,

mque ours.

ntinere ma-

oque Elpi-

ne deltricte

pes & fem.

eta atilitet

confidation

erna vices

lacriming

Noffe

I. LIPSI MANUDUCT. Nam falsa discordant. Sed ad rem eamus.

DISSERT. II.

Distinctio Decretorum. Contra Paradoxa aliquids & proiss.

Ecreta igitur duplicia reliqua mihi video, Paffiva & Propria: ut fic distinguam, docendi caussa, & appellem. Priora illa, quæ passim in philosophan. tium scholis fere obtinent: ista, quæ peculiaria huic secta, & habent contradictionem. Illa, nec lucem nec probationem nostram valde desiderant: ideoque tuto seponam. Ista utrumque poscunt, & prævaricer in suscepta caussa si omittam. Arx enim, utfic dicam, Stoicorum est in istis. Nam decantata illa Paradoxaintellego: quaita ipsi Stoici dixerunt, non (ut Plutarchus obiicit) 1007' Broxies de-Notione xéphos ren à renier, sponte de ultro confessi absurditatem: sed quia præter opinionem multorum sunt, & audita novitatem vel admirationem habent. IV.Aca. Cicero Mirabilia, vel Admirabilia ver-A quo effectu tit. Mirabilia Stoicorum , inquit , qua Paradoxa nominantur. Alibi: Paradoxa Stoici, nos Admirabilia dicamus. Neque aliter vertit : at Seneca Inopinata, apre sane ad verbum, sive sensum. Illa qua videmur,

De co-

Fin.

ine quidem tet? fateri mague que ramque a gerata m aut falfa nes: fin a neque m Deca 200 Stoicos: optari qu mgentia Sapiente UMm, deeffe, C non nega verbasim

git, auder

DAM CA

iturum,

no suo se

Jublato a

de sendis

AD SI

demar, 100

Paradoxa G ILL ODIBIOD

it videbis.

भारत विश्व Michtem 71

hacifta? L

Atqui Cice

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 247 demur, inquit, Inopinata omnibus dicere, Paradoxa Graci vocant. Sunt igitur præter opinionem, at non veritatem, ut in re videbis. A u D. Illane te dicere, quæ vulgo iactantur, imo & ridentur, Solum Sapientem regem, divitem, pulchrum: & hæcista? Lips. Hæcista, & plura. Aud. Arqui Cicero iam ea exsecutus est: & ne sic quidem approbavit. Quid approbaret? fatetur ipse ut Levis vina effe: qua mile magis gustata, quam potata delectent. Ite- 1bid rumque alibi: Magnifice primo dici, considerata minus probari. Quid ita? quia aut falsa palam sunt, si in formula manes: sin ab ea declinas, vulgatum aliquid, neque magnum, dicis. Ipse hoc tuus Seneca agnoscit : apud quem aliquis ad Stoicos: Magna promittitis, & quane De tooptari quidem, nedum credi possint. Deinde sap.a. ingentia locuti, cum negastu pauperem esse 111. Sapientem; non negatis solere illi & servum , & vestem , & testum , & cibum deesse. Cum Sapientem negastis insanire; non negatis & alienari, & parum sana verbaemittere, & quidquid vi morbi cogit, audere. Cum Safientem negastis servum effe; iidem non itis inficias, & vanum iturum, & imperata facturum, & domino suo servilia prastiturum ministeria. Ita sublato alte supercilio, in eadem qua ceter? descenditis, mutatis rerum nominibus Au-

DBCT.

ad rem ea-

ra Paradoxa

eliqua mihi

n: or fie di-

cappellem.

ilolophan.

ta, quz pe-

it contradi-

probatio-

i ideoque

e poscuat,

Ta li omit-

Stoicorum

la Parado-

dixerunt

" Steplet of .

lero confesse

opinionem

itatem vel

10 effectu

bilia ver-

mit , gua

Paradoxá

w. Neque

nata, apre

la que vi-

demar

diss

Le Ar

I. LIPSI MANUDUCT. dis, Lipsi, ipsum illum nostrum doctorem? & pro eius hac mente iterum Cicero: Paradoxa prima specie admiratio-Pin. nem, re explicata risum movent. Itaque sunt velut gryphi, qui per lusum proponi solent & involvi, tum explicari. Ac tui quidem iudicii res esto: sed ramen vide, an non melius, cum Plutarcho, hæco-De co- mnia eis & Mi idnor is tuzgar appar, in eva-Notion, nidorum ac frigidorum classem, abiici ac relegari. LIPS. Duo videris dixisse, Stoie. cur ego abstineam de his dicere: quod & Cicero iam fecit, & frustra etiam fecit : quia in re calcanda magis hæc videntur, quam attollenda. Quod ad prius, brevis & vera responsio: Ciceronem pauca è multis (sex in universum) nec ea præcipua tractasse. Oratorio etiam quodam more tractasse: quod aliter solet, & debet fortasse, in his Scholis. Ad alterum, ipsis rebus magis mox respondero, quam verbis. Quid enim communiter ea dilaudem vel approbem? per singula eundum ett, & iudicii quadam lance examinanda & libranda funt. Pauca tamen etiamnunc ad illa tua non testimonia, sed adversariorum convicia, licet. Quid enim aliud Cicero aut Plutarchus, quam Academici, id est, ex professo Stownostrahostes? At ille ait, ut levia vina este. Levia ? acria & generola veriffi40-

reciline

gus vei la

Micagital

metro

pas, a via

Decretor

aliquid di

omnia il

nzc, qu

Tulgus?

Win bas

tridem.

mm te manear

putput 6102 010

加,动

RESTRICT PROPERTY

(man

DETRUT

BORD IN

Andin

ilte fci

Veriller.

tedo re

des pa

Dempe 8 integral

4 Chie

14, 11

Quod

IT.De.

adv.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 249 verissime ego dixerim: atque ut illa frigus vel languorem Stomachi; sic hæcanimi excitare, demissa. Nam gustare, parum est: potare & demittere, inquam, opus, si vim & vigorem sensurus es talium Decretorum. Sed tum, inquis, vulgatum aliquid dicunt. Vulgatum ? falsum est: omnia illorum supra vulgus : an non hæc, quæ supra philosophorum etiam vulgus? Fatemur, siqua nimis elata, vel ut in fidibus intenta fuerunt, remitti interdum interpretatione, & ad concentum reduci : sed tamen ita, ut sublimia maneant, & generoso semper Honesto purpurata. Chrysippus hoc animose: Διο κ) διὰ των τω ερδολήν το μιγέθες, κ) το κάλ- Apud plut.
λες, πλάσμασι δοκεμον δμοιαλέχον, κ) ένα δίαν. De Coθεωτίκω φύπν: Propterea, ob excellentem stoic. & magnitudinem, & pulchritudinem, videmur FABULIS similia dicere, neque pro homine, aut humana ista natura loqui. Audin tu confessionem? Gryphos obiicis: iste scit & Fabulas obiici : sed & caussam verissimam addit. Magnitudo & pulchritudo rerum, arque una verborum, est, quæ habet attonitos : sed quos ? viles nempe & ignavos, & qui à terra sua nou surgunt. Sunt enim megidoğa pi, xadamen κ) ο Κλεάν Ικς ελέγξυ, ε μην παράλογα: Inopinata, ut Cleanthes aiebat, sed non falsa. Quod si in verbis aliquid involuti vel ambi-LS

ICT.

ım docto-

terum Ci-

admiratio-

me. Itaque

m brobout

ri. Ac cui

men vide,

10, hzco-

, in eva-

abiici ac

is dixifie,

ere: quod

etiam fe-

is hac vi-

dad prius, iceronem

fum) nec

no etiam

aliter fo-

holis. Ad

x reloon.

commu-

? per lio-

dam lan-

Pauca

on testi-

vicia, li-

at Plurar-

x profel-

ait, ur le

otterola. reriffi.

I. LIPSI MANUDUCT. 250

ambigui; explicari, quæ invidia est? Hoc De Be est, quod Seneca fatetur : A consuetudic.xxxv. ne quadam, qua dicimus, abhorrent : deinde alia via ad consuetudinem redeunt. Negamus iniuriam accipere Sapientem: & tamen qui illum pugno percusserit, iniuria damnabitur. Insanire omnes Stultos dicimus: nec tamen omnes curamus elleboro. Item inter alia dicimus, Omnia esse sapientis. Quid ergo? tuum & tuum tibi eripio? moderor, & communi etiam sensu ac consensu verum id ostendo. Talia in aliis, singillatim mox claranda. Nec enim luber diutius, ut in prolusione, ventilare: unum Ciceronis testimonium, ubiex animi sententia, non pro Academico loquitur, addam. Mihi, inquit, ista, Paradoxa que appellantur, MAXIMB videntur esse Socratica, Longeque ve-RISSIMA. Vis aliquid luculentius? vetera & à Socrate facit, id est, ipso Sapientiæ capite: & cum veritate ex asse consentientia. Pleraque (non ausim, omnia) ita sunt: videamus, & --- tu te dictis prabere memento. Aud. Ne mone. non magis Telemachus, apud Homerum, illis Mi-

nervæ. Contra fiquid dixi; id factum Non tam certandistudio, quam propter

amorem;

rad.

quod discere aveo, & te audire.

DIS-

AD STOIC. PRIL. LIB. III.

DISSERT. III.

100

udi-

£175-Ne.

14.

1118

111-

1070.

2-

ribi

am

Ta-

Nec

1900

om,

ide-

ita,

111-

VE.

-519

1011-

en-

Ita

bert

1015

Vi-

titt

I. Paradoxum positum, & explicatum, Sapientes omnes pares este.

Ixi mus igitur, omissis Passivis sive Communibus, Inopinata hæc Decreta explicatum à nobisiri: idque eo ordine, quo quidque corum Trunco suo (libet enim non abire ab hac imagine) proxime adhæret. Ut ex ipso grandiores primo Rami, tum Ramuli existis adsurgunt & enascuntur : sic Decreta maiora, & ex iis minuscula video suboriri. Illa igitur præmittam, & in confusis etiam ordinem aut eruam aut instituam, qua potest. Primum Paradoxum esto, Sapientes inter se pares: quod Academiæ & Lyceo oppositum scito. Origo proxima illia Trunco, Solum Honestum Bonum esse: ut iam videbis. Ego ita effero, duce Seneca nottro: Quicumque fuere Sapien- Epit. tes, pares erunt & aquales. Ciceto paullo iv.De aliter: Sapientes omnes summe beatos esse. Finib. In idem convenit. qui enimin summo omnes pouit, hocipso in æquali. Noster: Inter cetera, hoc habet boni Sapientiamemo Epia. ab altero potest vinci, nisi dum ascenditur. Cum ad summum perveneris, paria sunt. Non est incremento locus; statur. Numquid Sol magnitudini sue adiicit? numquid Lu-

2235

252 I. LIPSI MANUDUCT.

ADS

ta Stoica

spetter, &

Pidetar

tendam.

nem (n/c)

debit, un

DE ME

till may

bari folet

matave

Virtute

BORTECT

potell,

Socrati

illa no

bet nu

to ben

nefto cu

Virtue

cre cat

no posis

que qu

80 ou

Taliay

bant.

pickite

list in

940 00

Jacob

omni

te: 6

ta Stoi-

na, ultra quam solet, procedit? Maria non crescunt, Mundus eumdem habitum ac modum servat. Extollerese, que instam magnitudinem explevere, non possunt. Pulcherrime, ut semper, & à cælestium etiam exemplo. Sed atiologia ipsa est in primario Decreto, quod dixi, Honestum solum Bonum esfe. Si enim ita; ergo solum Beatum facit: si Beatum, ergo pertecte, & ut nihil desit. Nam Cicero hoc recte: Quid minus probandum, quam efse aliquem Beatum, nec satis Beatum? Quod autem satis est, eo quidquid accesserit, nimium est. at nemo nimium Beatus est, co nemo Beato Beatior. Et noster doctor: Illud absurdum est, quoddicitur (ab Academicis) Beatum futurum vel sola virtute, non autem perfecte Beatum: quod queadmodum dici possit, non reperio. Beata enim vita Bonum in se perfectum habet, inexsuperabile: quod si est; perfecte Beata eft. Et statim: Quemadmodum Summum adiectionem non recipit; (quid enim supra Summum erit?) ita nec Beata quidem vita, qua sine Summo bono non est. Pluscula ibi, & vide. Sed tria ecce hic opponi possunt, & solent: autabipso Bono eam crescere, aut à Tempore, aut ab Vsu. Singula videnda, & reiicienda sunt. Non à Bono, si in Virtute ponis: quia illa non intenditur aut crescit. Laertius inter sci-

w. De

Epift.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. ta Stoica: Donei de mar a jador en angor En in Zend αίρετον, κ μήτε άνεπν, μήτε Θήτασην δίχεδη: Videtur iis omne Bonum in summo expetendum, neque remissionem, aut intentionem suscipere. Seneca : Sapientia persua- Epift. debit, unum Bonum esse quod Honestum est. hoc nec REMITTI nec INTENDI poste, non magis quam regulam, qua rectum probari solet : quam si flectes, quidquid ex illa mutaveris, iniuria est recti. Idem ergo de Virtute dicemus: & hac recta est, flexuram non recipit, rigida est, amplius intendinon potest. Et paullo ante: Idem effe dicebat, 1bid, Socrates Veritatem, & Virtutem: quomodo illa non crescit, sic nec Virtus quidem. Habet numeros suos, plena est. Itaque Cice- v. De Finib. ro bene concludit : In Virtute sola & Honesto cum sit Bonum positum : cumque nec Virtus, ut placet Stoices, nec Honestum crescat: cum id augerinon possit, in quo uno positum est Beatum esse: qui potest esse quisquam alius alio Beatior? Æquales ergo omnes ab hac parte. At enim Naturalia vel Externa bona accedent, & augebunt. Ante hæc removimus: & nunc breviter. Alius fortasse erit affabilior, a- Beil. lius in alloquendo promptior: sed illud de Lixix. quo agitur (Bonum verum) quod Beatum facit, aquale erit in omnibus. Accedant omnia illa Externa, nihili sunt præ Virtute: & ut obscuratur & offunditur luce Solis

OT.

faria nes

bitum at

ue instans

possunc.

zleftiom

plaeltin

Hone fram

ergo lo.

ergo per-

cero hoc

quam ef-

imi Quod

erit, ni-

ueff, O

doftor:

2b Ac1-

la virtu-

nod que.

Beata

babet,

He Beara

RMMAN

in Supra

quidem

Plaf-

oppo-

o Bons

ab V/M.

t. Non

illa DOR

ner lei-

2 Stole

I. LIPSI MANUDUCT.

Bon

tert,

tate.

Meren

Caro

114, 60

tum e

afin

Billas

lichec

produ

Stores

exper

bret

lass

mu

Bons

fait

gan

Que

707

illa

fue

桶

dif

dit

Sto

7.97

Bonum

Solis lumen lucerna; & ut interit macer ut. gnitudine maris Ægai stilla muria; & ut indivitiis Croesi, teruncii accessio; & gradus unus in ea via, qua est binc in Indiam: sic cum sit is Bonorum finis, quem Stoici dicunt, omnis ista rerum in corpore sitarum astimatio, splendore Virtutis & magnitudine, obscuretur, obruatur, atque intereat necesse est. At enim Tempus ipsum igitur, quo fruar illo Bono, non adiiciet? non ero Beatior multos annos in possessione Virtutis, quam si dies aut pauculas horas? Id quoque negant. Seneca: Summum Bonum nec infringitur, nec augeturin suo modo permanet. utcumque Fortuna se gessit, sive illi senectus longa contigit,

sive citra senectutem finitum est, eadem mensura summi Boni est, quamvis atas

diversa sit: Imagine deinde hoc declarat:

Vtrum maiorem an minorem circulum

scribas, adspatium eius pertinet, non ad

formam: licet alter diu manserit, alterum statim obduxeris, & in eum, in quoscri.

ptus est, pulverem solveris: in eadem uterque forma fuit. Iterumque universe:

Quod rectum est, nec magnitudine astima.

tur, nec numero, nec tempore: non magus

produci, quam contrahi potest. Honestam

vitam ex centum annorum numero, in-

quantum voles, corripe, & in unum DIEM

coge; aque honesta est. Cicero pariter: Qui

Epift. LXXIV.

II. De Finib.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 255 Bonum omne in Virtute ponit, is potest dicere, perfici Beatam vitam perfectione Virtutis. negat enim Summo Bono adferre incrementum diem. Et diffusius apud eum Cato: Recta effectio, item * Convenientia, denique ipsum Bonum, quod in eo positum est ut natura consentiat, crescendiaccessionem nullam habet. Vt enim Opportunitas non fit major productione temporis; sichac, de quibus dixi, non fiunt temporis productione maiora. ob eamque caussam Stoicis non videtur optabilior, nec magis expetenda Beata vita si sit longa, quam si brevis: utunturque simili. Vt si cothurni laus sit, ad pedem apte convenire: neque multi cothurnipaucus anteponerentur, neque maiores minoribus : sic quorum omne Bonum Convenientia atq Opportunitate finitur, nec plura paucioribus, nec longinquiorabrevioribus anteponentur. Iterumque noster Seneca, adversum Academicos: Dicam quid sit, ex quo veniat bic er- Epift. ror (discriminandi Bearitudinem :) nesciunt Beatam vitam unam esse. In optimo illam statu ponit qualitas sua, non magnitudo. Itaque in aquo est longa er brevis, diffusa & angustior, in multa loca partesque distributa, & in unum coasta. Plura addit: vide. Plutarchus hoc ipsum ita, in Stoicis scitis, quæ carpit : O'n agabor 6 De Coχεόνος έκ αυξή τεοσμνιμόμος, άκλα κάντις ακαρές τι Mot. a pas

t ma-

GUL

gogra-

ndiam:

Stetch

tarum.

guitu-

ntereat

girur,

non ?

fione

as 10-

Sum-

nethyn

ortuna

nigita

endem

W ATAS

clarat:

realum

765 A4

dierum

no cri

m 2167-

iverle:

(fima-

MATE

one fair

170,10

N DIEN

er: Ous

Bosses

is.Diffe

I. LIPSI M'ANUDUCT. कं खड़ र देशम तथा क् हुंगा माठड, हे देखां कहांड की वा मार्गावर केंग्र λόφθήσεται में ने άιῶνα χρομονίκτη άρετη, κ μακαeins er auth nata Ciodo cos: Quod Bonum tempus non augeat, si accedat: sed siquis vel punctistitium hora prudens fuerit, nulli concessurum in felicitate, qui vellongissimum avum virtute sit fruitus, & beate in ea vixerit. Carpit hocipsum, inquam, Plutarchus: sed quid miru? nam ille inter eos, qui ex professo contra sentiut, & docent: de quibus iam addam. Nam de Tempore istud, fere convenit cum Vsu: etsi distinxi. An igitur nec ab Vju augetur Felicitas? Adserunt alii: & ia olim Pythagorei. Ex quorum schola Archytas definit & dumoviar, zgaow aperas er Stuzie: Felicitatem, Vsum virtutis, idque cum Successu. Ecce, non Usum solum, sed Successium requirit: & valde Felicitatem ad Externa porrigit ac nectit. Quis enim wonzier illam fibi spondeat ? imo addit : Tar के pertar मि में The same in hair Ed, tar de entry (ar in ED: Virtutem & Scientiam in nobis, ac nostra potestate, esse; Successum, non esse. Quod vere dicitur: ergo & illud, nec Felicitatem in nobis esse, pro Scholæ eius mente. Quid autem Aristoteles ? fortiter hæc defen-Nicom. dit: & scribit, This endaproviar en er uthad, ह. पा। विभिन्ने अर्थने विश्वनामा के दे हैं हैं हैं के से वे प्रमुख के प्या Felicitatem non in Possessione, sed Vsu vir-

tutis; neque in Habitu, sed Actione esse.

40 5

Ataoftri

計画班, 2

\$, at 2

|telleprec

tatem cu

tetur. Vi

Il, & abe

Met: Sur

O Habi

glaid eff

meiam.

Scienti

47410

धिश देश

Altud

HOR A

Scienti

son am

ac mal

翻回

BILEM

Nota

binof

Mill

Photo!

112. 100

18700 lac

grande

divino

a. Ne 過船前

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 257 At nostri ex diametro repugnant. & Zeno 1, Acad. primus, ait Cicero, non Virtutis V sum modo, ut superiores, sed ipsum Habitum per seesse praclarum disseruit. Nec tamen Virtutem cuiquam adesse, quin ea semper uteretur. Vides ipsum Habitum per se laudari, & ab eo Virtutem cenferi? Seneca no- De Vit. ster: Summum Bonum in ipso Iudicio est, Beat. & Habitu optima mentis. Atque alibi: Epift. Quid est Virtus ? indicium verum & im. De Comotum. Quodest à Prudentia, & hæc à mun. Scientia. Plutarchus inter Stoica: Tí & வ் அவில் பெர் கிரில் வில் வில் அறியார். எட்டு அறியார்; ซึริซา ฉังงา, ที่ อีการท์ เมท. Quid est Bonum? non aliud quam Prudentia. quid Prudentia? non aliud quam Scientia. Et que hæc Epite Scientia? quam Seneca aperit: Vna re Lixxo consummatur animus, Scientia bonorum ac malorum IMMUTABILI. Imo Stoici Cic.IV. in solis Virtutibu inesse Scientiam, ISTA-BILEM atque IMMUTABILEM censent. Nota sæpius de stabilitate. Nam, ut alibi noster: Semeltraditi Boni PERPETUA Epiel possessio est. Non dediscitur Virtus. Et pluscula addit. Firma igitur hæc Scientia. Iterumque Seneca: Beatum illud in Epik. uno loco positium est, in ipsa Mente, stabile, Lxxiv. grande, tranquillum: quod sine Scientia divinorum humanorum que non potest effici. Neque alia mente Socrates: E'v Mévor alagir era, 7 6715 hubo. Er poror nanor, 7 apadodar. in socr. Vnum

e T. pprier lin-

nam temfiquis vel

ellongiffi. Spheate in

inquam, illeinter út,&do-

n de Temn: eth dietur Feli-

chagores, init siduicitatem,

n sequi-

io illam perio Pi

nog seco

e Quid

वं बरांची

Medien At

I. LIPSI MANUDUCT. Vnum solum Bonum, Scientiam esfe; unum solum Malum, Inscitiam. Itaque in Habitu, in Scientia, in Mente est ipsa Virtus : etsi, ut supra Cicero, utitur ea semper Sapiens : nisi tamen vi, casu, aut caussa impeditur. Quid tum, si mens & voluntas adelt? ---- laudandaque velle Sit satis, & numquam successu crescit Honestum: Valut Cato, apud Lucanum, * μάλα Στοϊκώς effert. Neque enim id Virtuti derogat, impediri: non magis quam Soli, obnubilari. Sicut illius vix & lux integra est, etiam inter opposita: eodem modo opposita Virtuti nihil detrahunt. non est minor, sed minus fulget. Nobis forsitan non aque apparet, ac nitet: sibi eadem est, ég, more Solis obscure, in occulto viam suam exercet. Optime. non minuitur, sed minus late funditur: atque eo verbo in hacre utuntur. Cato apud Ciceronem: Quamquam negent Stoici, nec Virtutes nec Vitia crescere, tamen utrumque eorum FUN-Di quodammodo, & quasi dilatari putant. Fusionem eam Seneca explicat. Virtus modo Latius funditur, regna, urbes, provincias temperat: fert leges, colit amicitias, interpropinguos liberosque dispensat officia: modo arcto fine circumdatur pau. pertatis, exfilii, orbitatis. Quid refert? ipla.

Lib.Ix.

AD

ipliende

iff, etian

Lamen

tet. Not

th contra

報 [600]

baclice

10114

時間

但都由

BUTTO PA

MILLA

MNIN

Si om

igitur.

additio

IL P

the

titam !

prom

(a) on

etiam

illins

dione

alitis

pift. Mcli.

AD STOIC PHIL. LIB. III. ipsa eadem elt : eadem ? imo aque magna toid. est, etiamsi in se recessit, undique exclusa. Lumen in arca include, arque idem libera: nihil interest, nisi quodaliis non lacet. Non enim prohibentur opera Sapien- sen. Etis omnia, sed tantum ad alios pertinentia: Lxxxv. ipse semper in actu est. Claudere igitur hoc licer apud Stobæum verbis: Harrat καλόν κι άγαθον ανδρα τέλφονείνας, δια το μυδεμίας δοπλείπε औς άρετης. διὸ κὸ ακάντως εὐδαιμονείν Sei Ma ar Splanour cos apasses. OMNEM Probum & Sapientem PERFECTUM effe, quia nulla Virtute destituitur : ideoque & o-MNINO & SEMPER Bonos Beatos effe. Si omnes perfecti: quod discrimen? pares igitur. Si omnino & semper beati: quæ additio, aut minutio? nulla.

CT.

of ansa e in Ha

ipla Vic-

ur en fem-

aut cable

DS & VO-

essu cro-

a Eritens

derogat,

obnubiraeft, et.

o opposita

f minor,

10A 49HE 9, MOTE

am exerdminus

in hacre

gram.

es nec Vi.

m FUN-

putant.

Virtus NT bes

it amici.

(benfat)

tur jau.

refert! ipla.

DISSERT. IV.

II. Paradoxum. Virtutes pares, itemque individuas ese.

XCIPIT & adhærer alterum Paradoxum: Virtutes inter se pares, atque etiam nexas esse. Duplex igitur membrum: prius lustremus. Pares, quo fensu? omni, quem dixeris: id est; Virtutes, etiam diversas, pares esse: itemque unius illius recte-facta; etiam diversarum a-Ctiones. Triplex igitur paritas. Et Seneca satis aperit: Virtutes inter se pares sunt: Epift.

I. LIPSI MANUDUCT. ig Opera virtutum: ig Homines, quibus illa contigere. De Virtutibus inter se collatis, ecce, adfirmat : itemque seorsim de Operibus. nam de Hominibus, iam ante est dictum. Plutarchus cum Seneca: Destoi. Stoicis un reaperlu aperis corepé x 8000 ED, un re κατόρθωσιν κατορ θώσεως: neque Virtutem Virtute maiorem esse, neque Rede fadum Re-IV,De Ae-facto. Cicero restrictius dicere vide-Finib. tur: Omnia Recte-facta aqualia: sed sensus & mens eius non discordat. Communius De Co. iterum Plutarchus: Muder agador underos aya98 µeiζov, à ënaflor : Nullum omnino Bo-Not. num Bono maius, aut minus Iremque Laertius: Πάντα τὰ άραθὰ ἴσα είναι: Omnia Bono aqualia ese. Omnino hoc necesfum, fi prius illud Paradoxum tuemur & TRI. tenemus. Cicero: Pares effe Virtutes, nec Parad. Bono viro meliorem, nec Temperante temperantiorem, nec Forti fortiorem, nec Sapiente sapientorem posse fieri. Quid ita? quia, inquit, una Virtus est, consentiens cum Ratione, és perpetua constantia: nibil buic addi potest, quo magis sit Virtus: nibil demi, ut Virtutus nomen relinquat. Seneca eam ipsam caustam insistit & premit: Vna inducitur humanis Virtutibus regula: una enim est Ratio Recta, simplexque. Et statim infert: Si autem Ratio divinaest, & nullum Bonum sine Ratione, est: Bonum omne divinum est. Nullum porro

Epift. LEV.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. porrointer divina discrimen est, ergo nec inter Bona. Alia etiam caussa.quod Virtus omnis perfecta sit: perfecto quid maius aut melius potest? Tam igitur Modestia perfecta, quam Iustitia: & sic in aliis: & nulla aliam vincit, quia omnes in summa Bonitate. Cicero: Etenim , si bene facta, 111.PA. Recte-facta sunt: & nihil recto rectius: cer-rad. te ne Bono quidem melius quidquam inveniripotest. Seneca idem clarius & efficacius : Nihil invenies rectius recto: non ma- Epik. gis, quam vero verius, temperato tempe- Lxv. ratius. Omnis in modo est Virtus: modus certa mensura est. Constantia non habet quo procedat: non magis, quam Fiducia, aut Veritas, aut Fides. Quid accedere perfecto potest? nihil. Itaque his rationibus, & quia Virtutes in se ipsas, non in materie considerant : easque , ut dixi, in summo: concludunt, omnia Bona paria. usqueeo, ut par Virtus fit (Chrysippi De Codictum) patriam fortiter servasse, & mus Not.

ta morsum viriliter sustinuisse, vel anum plut. capularem continenter aversatum esse. Rides tu: non convelles, si principia nostra non subvertis. Una est enim illa Boni, ut sic dicam, facies, undique & ubique sen. R. formosa , ubi se ostendit : ceterum multa pit. zius species sunt, qua pro vita varietate, & pro actionibus, explicantur: nec tamen minor fit aut maior ip sa. Solidem, & cadem

ca:

Redefas

Boque celt &

MES

が

mid les

tis

INF

ott.

150

Vide Thom. 1,2. quzst. 66.

I. LIPSI MANUDUCT. 262 dem claritate, si per tenue foramen, aut patentem fenestram intravit : nec hunc patentem radium iuste præferam alteri contractiori. Hæc Stoici. Alii, atque inter eos Theologi nostri dissentiunt. & certe Virtutes specie distinctas, excellentia etiam disparant. ut Prudentiam, quæ in Ratione nobilissima parte proprie sita est, eamque perficit, nobiliorem Iustitia volunt; hanc Fortudini, istam Temperantiæ præferri. & uno verbo, ut quæque earum magis ad Rationem accedit, eamque participat, sic meliorem esse. At Virtutem eiusdem speciei, puta Temperantiam, non abnuunt, in se consideratam, non ratione eius eorumve qui habent, eamdem paremque esse. Nam eos qui participant, aliter atque aliter dispositos, non ad eamdem eius perfectionem venire. Quæ suo etiam sensu verissima, Stoicorum non plane infringunt: qui nullum Bonum, nisi in perfectione & summo agnolcunt. Sed partem alteram videamus: Nexas Virtutes effe. cui sententia subiicitur, unam qui habet, omnes habere. Non nimis hoc Inopinatum est: & veteres etiam Philosophi videre. è quibus nonnulli, unam Virtutem effe censuerunt, etsi multis insignitam vocabulis: quæ Menedemi Eretriensis sententia fuit, & Aristonis Chii. Sunt qui & Zenonem

AD

quosia.

conque to

gu, Tem

ALBERTS.

* Prade

Tife.

rum ho

मिल प्रेस

enim de

modo

165:200

ter pri

figno.

res: fet

ceteras

of quei

re ne fi

nitater

Vaimo

[unpte

perfett,

elle con

doss,

PDS air

四四日

(A)2) 0 TH

城市

吸用

AD STOIC. PHIL. LIB. III. nonem eo trahant, auctore Plutarcho: Libro, quoniam scripsit, Prudentiam, dum suum tute cuique tribuit, esse Iustitiam; dum res eli- morali. git, Temperantiam; dum tolerat, Fortitudinem. Sed qui negant, excusant, eum * Prudentia nomine Scientiam intelle. * Vefuxisse. Qui autem negant? Stoici. quo- sert anrum hoc est, (in Stobæi Eclogis:) A'peràs tecedeείναι πλείες, η άχωρίς ες απ' άλλήλων: Virtutes Plutar-PLURES esse, arque eas inseparabiles. Quid enim de cohæsione opus quærere, si una modo sit? Sed quærebant, ut dixi, veteres: atque adeo Seneca quærendum, inter prima, censet. Nibil agetur, inquit, Epik. signoramus quid Virtus sit: Vna, anplures: separata, an nexa: ac qui unam habet, ceteras habeat. Iterumque monet alibi: ut quaramus, quid sit Virtus: una, plu- De vit. resne sint. Enimvero & Apuleius in unitatem inclinat, ubi Platonica recenset: Depli-Vnimodam esse Virtutem : quod Bonum los. suapte natura adminiculo non indiget: Apud perfectum autem cum sit, solitudine debet De Coesse contentum. Sed hoc nunc omitto : de stoic. re nostra, plures facimus, easque individuas, ut ubi una, sint omnes. Chrysip- verba pus ait: Τας άρετας * άπολεθεν άλληλ αις, ε μό hac vor To Tor plan s xor Ta was as sxdv, and To THE in Lapiar o now देश्व powita में क वंद्यद देश्वितिंग है यह अर्थिक ertie, τέλον είναι, του μιλ σε σας έχοντα τας άρετας, έτε Zeno-महिंद्री महत्रसंबर, में मह हे ही मवंजवद कहवं मीही नवेड बेहरीबंड. मह. Virtu-

en, 20

ec huso

n alten

tone in-

unt. &

rcellea

m, quz

prie fica

luftitia

Tempe-

or quz-

accedit,

effe, At

Tempe-

ofidera.

qui ha

Vam eos

r disco-

dionem

eriffima,

quinul.

e & fum.

eram vi-

i fenten-

omnes

tum est:

idere. e

effe cen

vocabule:

(ententia

i & Ze-

nonem

264 I. LIPSI MANUDUCT. Virtutes invicem comitari, non solum, quod qui unam habet omnes habeat; sed quod * Adde qui * secundum unam aliquid operatur, Plutar. idem secundum omnes: & nec virum per-Diff.xy. fectum, qui non omnes virtutes habeat, nec Actionem, que non fiat secundum omnes. Totum hic dogma, & sententiam habes: quam duplicem etiam vides. Prior est, sequi se, ut una sint apud quemque unum. Plinius ad Traianum: Didicimus quidem, cui Virtus aliqua contingat, omnes inesse. Quod Cicero variis locis, atque er. Tuf. alibi ita adfirmat ; ut , Si unam , inquit, Virtutem confessus sis te non habere, nullam ad Hel. necesse sit te habiturum. Ratio in Seneca: quia cum semel animum Virtus induravit, undique invulnerabilem prastat. Non enim singula vitia Ratio, sed pariter omnia prosternit, in universum semel vincit. Sicut sol ille pariter oritur, & omnia illustrat. Hæcetiam nostri doctores sensere. Ut Ambrosius: Virtutes individuas esse, sed opinione vulgi seinnetas. Alibi: Connexa sibi sunt concatenataque Virtutes, ut qui unam habet, plures habere videa-Moral. tur. Itemque Gregorius: Vna Virtus sine alius, aut omnino nulla est, aut imperfectaest. Nota posterius membrum. nam in eo error, quod species & imago Vir-

tutis alicuius folitariæ sæpe est : sed ima-

go, & ut ille ait, imperfecta. Ille? ante

CUO

PUL

1011

(X4)

\$ (0)

alige

Moto

non ad a

(Corner

dwne

(CIO:

Farts

Int,

propr

Forts

147,

RETOTIA

abetti

mount

NOA 17

Patien

CHISTA

Man.

RE RE

guad e

jerre.

non po latus]

Ma Vir

ENTI

eum

infra,

Confol. C.XIII. vide.

a. Offic. C,XXV1 & II.c. Bx. in Luc.c. VI .Lib. MXII.

AD STOIC. PHIL. LIB. HI. eum Plato: ex cuius fontibus hausit Apulcius. Imperfectas Virtutes (quæ fint, Dephiibi vide) semet comitari negat . eas vero, que Perfecte sunt, individuas sibi & inter se connexas esse. Caussa. quia ubi una SITE . aliqua Virtus perfecta (& de ea semper Stoici:) ibi & Ratio perfecta. quæ esse non potest, nisi ut vim & lumen suum ad alias etiam Virtutes extendat. Sententia altera in Chrysippo, In opere & actione concurrere, ac misceri. Hocita Ci- v. De cero: Cum sic copulata connexaque sint Virtutes, ut OMNES OMNIUM participes sint, nec alia ab alia possit separari: tamen proprium suum cuiusque munus est; ut Fortitudo in laboribus periculisque cernatur, Temperantia in voluptatibus, Prudentis in delectu. Et noster etiam doctor apertius : Cum aliquis fortiter patitur, Epift. omnibus Virtutibus utitur fortasse, cum una in promptu sit, maximeque appareat, Patientia. Caterum illic est Fortitudo: cuius Patientia, & Perpessio, & Tolerantia rami sunt. Illic est Prudentia, sine qua nullum initur consilium : qua suadet. quod effugere nonpossis, quam fortissime ferre. Illic est Constantia, que deiici loco non possit. Illic est individuus ille comitatus Virtutum. Quidquid honeste fit, una Virtus facit, sed DE CONSILII SEN-TENTIA. Ergo hac quoque parte necti vides.

T

um, qui

fed qued

operatur,

irum per-

abeat, net

m omnes.

m habest

Prior est,

ne unum.

mus qui-

t, enones

cis, atque

, inquit,

restallan

n Senecal

u indura-

Sat. Non

ter omnia

vincit.

& omnia

tores fen-

ndividua

s. Alibid

Pirtutel.

re videa.

na Virtua

uet imper-

rum, nam

nago Vir-

fedima.

le? ante

DIE

I. LIPSI MANUDUCT. 266 vides, quod in actione adminiculantur invicem & adfiftunt. Eft & tertius nexus, sed Peripareticorum, in prudentia. In illo capite omnes conveniunt. & avayun, ait Alexander Aphrodisæus, μνπιοιώ άρετω ηθικίω έχοντα, φρόνησιν έχαν. εξη έ όζιν ηθική άρετη πρακτική ή ώρι ζωθίων φρονήση τε κή τω όρθω λόγω: Necesse est habentem Virtutem aliquam Moralem , habere & Prudentiam. siquidem est Moralis effectrix corum, qua definita sunt à Prudentia & recta Ratione. Denique Aristoteles ea mente ait : 57 106 Tow in requiperssophi and operiores: Electio non est recta, fine Prudentia : at Virtus in Electione confistit. Habes secundum igitur Paradoxum, etsi membro isto altero vix tale. Nam & Philosophis aliis verum est: etsi vulgo novum aut vanum.

DISSERT. V.

III. Parad. Sapientem sibi parem, & in Gaudio semper esse.

Paritate, seu potius Æquabilitate in uno Sapiente. Hunc constare sibi, in codem semper animi statu & tenore censent: atque eo optimo & optatissimo, id est, In gaudio semper esse. Rem priusquam explicem, opus aliquid de verbo: quod tamen illi explicandæ apte, imo neces-

AD STOIC. PHIL. LIB. III. necessario, adhibeatur. Augustinus: Quas. ziv.De inquit, Graci appellant Eurabein, Latine civiis. autem Cicero Constantias nominavit, Stoici tres esse voluerunt, pro tribus Perturbationibus, in animo Sapientis. pro Cupiditate Voluntatem, pro Letitia Gaudium, pro Metu Cautionem. Pro Agritudine vero vel Dolore, negaverunt posse esse aliquid in animo Sapientis. Voluntas enim, inquiunt, appetit Bonum: Gaudium, de Bono adepto est: Cautio, devitat Malum. Er paullo post : Hac illi sic loquuntur, ut Velle, Gaudere, Cavere, negent nisi Sapientem: Stultum autem, nonnisi Cupere, Latari, Metuere, Contriftari. Ita noster ille doctor: & puriter hausit è Zenonio fonte. Nam Laertius paria aut eadem, nisi quod pro Latitia, nobrui Voluptatem nominavit. Videre in ipso potes: ego. quæ proprie ad nostram rem, excerpam. Ait ergo, idorlia anoger imapour io apera doκοιῶπ ἐωάρχον: Voluptatem (cum Augustino & Cicerone Latitiam) esse, sine Ratione elationem, in re que videatur expetends. Huic tria subiicit: κάλησιν, τέρψιν, Siazuow: Declinationem, Oblectationem, Diffusionem. Voluptati Gaudium opponi: five, ut Græce cum illo dicam: τω naca v crartian evan thindorn, Four di hoger strapame Gaudium Voluptati adversum esse, quod definitur, cum Ratione elatio. Tria item huic M 2

Tuto

ne-

2.ln

1728,

197 10

EPPT

Mai

MAIN

MINI-

defi-

no.

n in

10 700%

in E.

pigi-

grere

erom

dis

am de

ate III

i, ia

e cen

(Limo

prin

Terbox

ino

atte

I. LIPSI MANUDUCT. 268 huic subiici, τέργεν, εὐφορουώλω, εὐθυμίαν: Oblectationem , Hilaritatem , Tranquillitatem. Etfi in voce ripteus hæreo, & spuriam aut supervacuam pronuncio: cum iamante in contraria parte (nobri) habuerit sedem. Ergo vel delenda, vel pro ea Sapore Fiduciam substituendum. Certe in Stobæo iunctim hæc Sapienti lego attribui, χαραν, εύφροσιώλω, θάρσος. His è La-BY. Tuf, ertio Tulliana ista consonant : Cum Ratione animus movetur, placide atque conftanter, Gaudium dici; cum autem inaniter & effuse exsultat, Letitiam. quam ita definiunt (Stoici) Sine Ratione animi elationem. Sunt ipsailla in Græcis. Neque vana hæc distinctio, certe non inutilis: & Augustinus è Sacris etiam probat. Non est gaudere impiis, dicit Dominus: tamquam impii Latari potius possint, quam Gaudere. Noster Seneca huc facit: Voluptatem (si ad nostrum Album verba dirigimus) rem infamem esfe, & Gaudium nisi Sapienti non contingere. Est enim elatio animi, suis bonis viribusque fidentis. Nota, Voluptati Gaudium opponi, pro Laertii excerptis: itemque verba ea ad Album, vel ex Albo Stoicorum, scite dici. Est & definitio ipsa Gaudii, paullo fusior quam in Laertio, & quæ Fiduciam quoque (de qua monui) includit. Addit Seneca : Itaque Virgilius cum dicit, -en ma-

100

150

ki

IDI

排放

tit

det

0

[au

報的

Phie

ADSTOIC. PHIL. LIB. III. & mala mentis Gaudia: diserte quidem dicit, sedparum proprie. nullum enimmalum Gaudium est. Non hercle, neque malos sequitur : quia ex sola Virtute est: in qua fundatum necesse est, velit nolit, vie. sequatur hilaritas continua, en latitia al- Beat.c. ta atque ex alto veniens, ut que suis gaudeat, nec maiora domesticus cupiat. Habes ipsum istud Gaudium plene descriptum, si scrutaris. Fundatum, inquit: in rupe illa Virtutis. Reliqua gaudia adventicia, & infirma funt. atque hac quibus delecta. Epit. tur vulgus, tenuem habent ac perfusoriam voluptatem: & quodenmque invecticium gaudium est, fundamento caret. Iterumque alibi: Fragilibus innititur, qui Epifi. adventicio latus est. exibit gaudium, quod intravit. Aliter plane in isto est: & illud 1bid, 1 ex se ortum, fidele firmumque est, & crescit, & ad extremum usque prosequitur. Ex fe, inquit, ortum : id eft , ex Animo, Epife. in quo Virtus. Seneca suo Lucilio: Nolo xxxxx tivi unquam deesse Latitiam. volo illam tibi domi nasci: nascetur, si modo intrate ipsum sit. Cetera hilaritates non implent pettus, sed frontem remittunt: leves sunt. nisi tu forte iudicas illum gaudere, qui ridet. Animus debet esse alacer, & fidens, & Super omnia erectus. Et statim: Hoc gaudium, de quo loquor, solidum est, & quod plus pateat INTRORSUS. Philo Iudæus: M 3

witt :

willi.

cipu.

cum

abuepro ea

Certe

00 21-

èL1-

m Ra-

e con-

475 STA

miels.

Neque

otilis:

robat.

市市縣

- QMATE

t: 10.

perba

saint !

im eld-

Edentil.

, pro

ea 2d

cite di-

panllo

ducians

Addit

....

O MA

I. LIPSI MANUDUCT.

Epift.

dæus: E'mi ouv à rois à fuxis movois à pa dois Malin- navobou ros za ex ni axied indu ros obeione ray or iau-गर्भ रीने क्येंड ठ०० छेड प्रक्रांस , इस देन क्वांड कहा बर्का: Quia igitur in solis Animi Bonis genuinum & sincerum reperitur Gaudium, ideo IN S E quisque Sapiens gaudet, non in its qua circa ipsum. Ergo bene noster supra dixerat, Altum, & ex alto veniens: itemque continuum esse. Idem alibi : Aliquod potius bonum mansurum circumspice: nullum autem est, niss quod animus ex se sibi invenit, sola virtus prastat gaudium PERPETUUM, securum : etiam siquid obstar, nubium modo intervenit, que infra feruntur, nec unquam diem vincunt. O

pulchra & opposita imagine! Revera e-Sea. ep. nim, talis eft Sapientis animus, qualis mun-

di status super Lunam:

Lucan.

Perpetuum nulla temeratus nube sere-22 24 973 .

Namilla pars mundi superior & ordina. tior, nec in nubem cogitur, nec in tempestatem impellitur, nec versatur in turbinë; omni tumultu caret. Eodem modo sublimis animus, quietus semper, & in statione tranquilla collocatus, modestus, venerabilis, en compositius. Postrema illa obscura. nec enim Hilaria agirare Sapientem aut Saturnalia volumus: placidum & occultumillud Gaudium eft, & cum gravitate, imo severitate conjunctum. Mibiere.

de.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. de, ait noster, res severa est verum Gau- vit. dium. Neque enim aliud est, quam in- Beauc, terior quies, & pax & concordia animi, & magnitudo cum mansuetudine. Quæ malis aur stultis absunt : ubi cupidines iplæ sibi obstrepunt aut pugnant, & semper in eorum animis velut legiones aut castra. Seneca hanc quietem etiam explicabat supra: suis gaudere, nec maiora domesticis cupere. Est enim proprium hoc 1bid.e. Beati, prasentibus qualiacumque sint con- vi. tentum esse, amicumque rebus suis. Atque exx. ille idem; numquam malis suis ingemuit, numquam de fato suo questus est, fecit multis intellectum sui, & non aliter quam in tenebris lumen effulsit, cum esset placidus, lenus, & humanis divinisque rebus pariter aquus. Hic est ille animi status, quem Tranquillitatem etiam licer appelles. Seneca: Quid est Beata vita? Securitas, zeit. & perpetua Tranquillitas. Quæ finitio cum Democriti sensu convenit : cui si dumizista, sive animi Tranquillitas, estipsa Beata vita, ut Cicero alibi scribit. Iterumque : Democritus Summum Bonum v. De εὐθυμίαν ο sape άτα εαξίαν appellat: idest, animum terrore liberum. Quod Stoici tamen abnuant : nec finem hunc esse, sed fructum. Accessio, inquam est. atque ita Laertius, inter Zenonis dogmata: Α΄ ρετά ε όπη χωτάματα, τιώ το χαράι κή τίω εύφροouilus . MA

Sil

(d)-

法:

THE

IN

484

a di-

tem-

nul

e febi

BIHM

dob.

infra

t. 0

erz e-

1585-

e fert-

edisa-

temps trians

blims

tionu

erant.

(com

em 200

Occup-

0121/12

ditte.

10

I. LIPSI MANUDUCT. owilw ? : Accessiones Virtutis esse, Gau-Bewies dium & Hilaritatem. Etiam noster: Tum illud orietur (ex Virtute) inastimabile bonum, Quies mentis in tuto collocata, & sablimitas, expulsique terroribus, ex cognitione veri Gaudium grande & immotum, comitasque & diffusio animi: quibus delectabitur NON UT BONIS, sed ut EX BONO ORTIS. Non ergo sunt ipsa Beata vita, sed adhærent, ut lux Soli : etsi efficere etiam illam sensu aliquo dicas, nempe ut sentias & fruare. Ita Ambrofius noster: Beatam vitam efficient Tranquillitas conscientia, & Securitas innocentia. Habes Paradoxum: nec id quidem nisi vulgo. Nam & Sapientia ipsa in Sacris loquitur: O' At ins answe, na raonluisen έπ' έλπίδι πεποιθώς, η ήσυχάσει αφόδως δοτό σαντός xax8: Qui audiet, habitabit in SPE CON-FIDENS, & QUIESCET SECURE abomni malo. Habes bonas has affectiones, Securitatem, Quietem , Confidentiam : & hanc postremam cum Spe temperatam, (cui Metus semper inest) ne nimia fit, & exfulter.

272

Mo

Na

BOY 1

107 Do

ME

194

84

A

80

06/ 940 MA AD STOIC. PHIL. LIB. IM. 273

DISSERT. VI.

IV. Parad. Sapientem vel in Tormentis : Beatum esse.

UARTUM Inopinatum dogma profero, Sapientem etiam inter Tormenta Beatum esfe. Fortiter hoc sic efferimus, quidquid agmine in nos incurrant Pythagorei, Academici, Aristotelici. Cierra Nam quid certius potestesse, quam ratione De Ho corum qui Dolorem in Malis ponunt, non aib. tosse Sapientem Beatum esse, cum in eculeo. torqueatur? contra autem, corum qui Dolorem in Malis non habent (Stoicorum) ratio certe cogit, uti in OMNIBUS TOR-MENTIS confervetur BEATA VITA. Imo Cier vero, comparatione etiam facta, Zeno De Fis negat Metelli vitam beatiorem, quam Re- sen.ep. guli. Heu inopinata, heu oppugnata! Litt. Nam quomodo, inquiunt, ista paria esse possunt, cum alia optanda sint, alia aver-Sanda? Neque etiam Porticus tota neger, Metelli vitam præponendam & fumendam esse. Perseverant tamen paria. hæc esse, quia Bona sunt: nullum autem inter Bona (supra doctum) discrimen. I- ibid. gitur paria sunt Gaudium, & fortis atque obstinata tormentorum Perpessio. In utroque enim eadem est animi magnitudo: sed in altero remissa & laxa, in altero pugnax. MS

I. LIPSI MANUDUCT. & intenta. Tale aliquod discrimen alibi De Vic. noster ingerit : Non est quod existimes ullam esse sine labore Virtutem : sed quedam XXV. Virtutes stimulis, quadam frants egent. Quemadmodum Corpus iu proclivi retineri debet, in ardua impelli: sic quadam Virtutes in proclivi sunt, quadam clivum subeunt. In illo genere sunt, Liberalitas, Temperantia, Mansuetudo: in isto, Palbid. tientia, Fortitudo, Perseverantia, & quacumque duris opposita Virtus est, & Fortunam subigit. Quidergo? inquies. an non contra Naturam Dolor & Tormenta fint? fatemur. Et estne aliquod Contra Epift. LXVI. Naturam igitur Bonum? Minime. sed illud aliquando contra Naturam est, in quo Bonum illud exsistit. Vulnerari enim, % subiecto igne tabescere, contra Naturam est: sed interista servare Animum infatigabilem, secundum Naturamest. Et ut, quod volo, breviter exprimam, materia Boni aliquando contra Naturam est, Bonum numquam: quoniam Bonum sine Ratione nullum est, sequitur autem Ratio Naturam. Verissime. imo adeo Bona hæc sunt, ut etiam aliquando optanda. Quo Epift. modo? isto. ut non incommoda optabilia sint, sed Virtus qua perferuntur incommoda. Ecce in Exemplo. tormenta abesse à Ibid. me velim: sed si sustinenda fuerint, ut me in illis fortiter, animose, honeste geram, optabo.

optabl

OPIZE

minta

perica

M vit

decet.

la app

elle.

Senne

(ed non

Mos A

toleta

BOD

mal

forti

tum

Ota

18 N

beatt

neca

Boffy

tam

pre

6 in

Aires

Sant

Ince

prua

Bon

1200

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 275 optabo. Miles pugnam aut vulnera non optat, ob ipsa : sed gloriæ aut victoriæ mixta, optat. Itaque non ultro prabebit se Epift. periculis fortis: neque etiam timebit illa, sed vitabit. Cautio illum decet, timor non decet. Scit omnia hæc externa, quæ Mala appellantur, non nisi timidis timenda esse. Sentit tamen, atque eriam dolet. Sensum enim hominis nulla exuit Virtus: sed non timet, & invictus ex alto dolores suos spectat. Mucium Scavolam in igne tolerantem, imo gloriantem legisti, ictu, non animo lapfum : tale in Sapiente. Er maluisset tamen Mucius integra manu fortiter facere, quam mutilata pati. To- Beat.co tum Fortuna regnum Sapiens despiciet; xxv. & tamen ex illo , si dabitur Electio , molliora sumet. Sed toti rei intelligendæ adhibeatur & hac distinctio. Triplex, ait Seneca, Bonorum conditio est. Quadam, ut nostrus (Scoicis) videtur, Prima Bona sunt: Epifi. tamquam Gaudium, Pax, Salus patrie. Lxvi. Quadam Secunda, in materia infelici expressa: tanquam tormentorum Patientia, & in morbo gravi Temperantia. Illa Bona directo optamus nobis; hac, si necesse erit. Sunt adhuc Tertia: tamquam modestus. Incessus, ac probus Vultus, & conveniens prudenti viro gestus. Vides cuiusmodi Bona fint; sed Bona, imo & illis quæ lætam faciem habent paria. Supra tetigi, M 6

n alibi

nes ul-

uedam

egest.

retime-

18 VIT-

iouns.

alitas,

o, Pa-

9 que-

Fortst-

non

menta

COBITA

led il-

in 9110

111,0

turam

mfats-

EINL,

SATETIA

1, Bo-

ne Ra-

io Na-

hzc

030

abilis

ommi-

abelia

st mu

o erati

staph

I. LIPSI MANUDUCT.

Epift. sed iterandum est. Quid ergo? iacere in convivio, & torqueri, paria sunt? Hoc mirum videtur tibi? illud licet magis admireris. iacere in convivio, Malum est: torqueri in eculeo, Bonum est: si illud turpiter, hoc honeste fit. Bona ista aut Mala non efficit materia, sed Virtus. Hac ubicumque appparuit, omnia eiusdem mensureac pretii funt. Et quid mirum nostros dicere, quibus nullum extra animum Malum est ? ecce Epicurus ille voluptatis magister, Doloris hostis; quas voces Cie.vi. emittit? Si uratur sapiens, si crucietur, in

Justul. Phalaridis tauro si erit, dicet, Quam sua-

ve est hoc! quam hoc non euro! Arque ipse adeo fecit, morti iam admotus. Seneca: Quidporro? incredibile videtur, aliquem

in summis cruciatibus positum dicere, Beatus sum? Atqui hac vox in ipsa officina Voluptatis est audita. BEATISSIMUM, inquit, hunc & ultimum diem ago, Epicurus: cum illum hinc urina difficultas torqueret, hinc insanabilis exulcerati dolor

ventris. Quare ergo incredibilia hac sunt apud eos, qui Virtutem colunt: cum apud eos quoque reperiantur, apud quos voluptas imperat? Sed malignitas scilicet, aut po-

tius imbecillitas est animi, hæc detra-Epist. Ctantis. & non putant sieri, quidquid fa-

cere non possunt : ex infirmitate sua de Virtute ferunt sententiam. At tu audi Salo-

monis

mon

数 275

unt

exit

min

corpo

kt,

to lig

Wap

fed

Ri

fin

por

AR

de!

Boift.

mell.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. monis vocem: Cum audirent per sua tor- sapiene menta BENE SECUM AGI, commemorati cap. MI. sunt Dominum, admirantes in FINEM exitus. Caussa, & Finis sunt, quæ hæc mitia, imo suavia faciunt: & licet ipsum sen.De corpus plenum BONA CONSCIENTIA Stil- Benef. let, placebit illi ignus, per quem bona fides xxxx. collucebit. Audis placiturum quoque? ita: & apud poetam Cato proclamat:

HAL

---- GAUDET Patientia duris.

LATIUS est, quoties magno sibi constat

Honestum. fed nempe in Bons conscientia: & Christianus Doctor hæc confignet Ambrofius: Non frangitur Sapiens doloribus cor- Lib.De poris, nec vexatur incommodis: sed etiam in lacob. ARUMNIS BEATUS manet. Quia non in delectatione corporis, vita Beatitudo est, sed in Conscientia Pura abomnilabe peccati.

DISSERT. VII.

V. Parad. Sapientem Apathem & Imperturbabilem esse. Pluscula hic de Affedibus.

UINTUM Inopinatum, & vel maxime oppugnatum : A'vada, five Imperturbabilem, esse Sapientem. Veteres & nostri exagitant, atque adeo irrident. & cum priscis, pugna in co consistit, quod

I. LIPSI MANUDUCT. illi (Pythagoras, Plato, Aristoteles) 701 σοφὸν μετς ιοπαθώ με ε), ἀπαθώ ή έπε ε): Sapientem modice Affectibus tangi, non autem nullo modo tangi, confensu edixerunt. Iam nostri Affectus etiam admittunt plenius, nec qui, sed unde sint, quærunt: mox explicandum. At Stoici, Affectus omnes, quorum impulsu animus commovetur, ex homine tollunt. Atque ita D. Hieronymus: Omnes Affectus tolli posse, omnesque eorum fibras, à Pythagora & Zenone Felagianos hausisse. De Zenone, faremur: miramur de Pythagora, & hunc planistime contra sensisse, discipulorum eius scripta docent. Theages Pythagoricus: Ε΄ π (δ й й тв й Эгос арета тей क а Эга, тр 3 πα Э ίων Serm. I Moora ki hun a imsprata, parsogron in in er tu itestελέως τὰ σάθεα τ ζυχής, νόσον κὶ λύπαν, νάρετὰ कं नी क्रारण, वं रेर दे गर्ज क्यांन्य कार्यक मार्व हिंदी : இया niam Virtus morum circa Affectus, & Affestuum pracipui Voluptas & Dolor, liquet non in eo Virtutem esfe, ut eximantur Affectus animo, Voluptas & Dolor: sed ut modificentur, & temperentur. Plura huic rei addit : itemque Architas ex eadem Schola. Tigveray in की क्यें किया से बेह्र के, में किन νηθείσα σάλιν σιω αὐτοίς σιωίςα). ώ συςρ κό τό καλως κρμοσμβρον έκι το όξέως κη Εωρέως, κη το εύκρα-कार देश में जिल्ला है प्रश्न हैं , में को कि है है कारण देश की टिक्टिक યું માર્ક φω. છા લ φελείν οι δίει τὰ σαθέα τ ψυχίε. έτε 3δ ώφέλιμον. άλλά σωαρμόσαδη ποτί το λόγον EX.04

ADS

ya tad H

fedibus V

gent come

tiem tem

tumque Non igita

mutile,

Decort &

Peripate

DODIS!

Pythago

elle è l

probati

Ponts

feclam

haufif

tollup

trum a

Nallos

LUNT

prito

Non I

mtell

effe, n

CORTE

& non

Casil

Elle1

Don

tolli.

lagail

Ladat. Inftit. lib.vt. C.XIV. Adverf. Pelag.

Apud

Stob.

Ibid.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. Exer To dicertes is To mereio: Nascitur ex affectibus Virtus, on nata cum illis consistit. sicut concinna modulatio ex acuto & gravi: item temperies ex calido & frigido: iterumque aquilibrium è ponderoso & levi. Non igitur tollere Affectus oportet. id enim inutile. sed aptare ad id quod rationem Decori & Mediocritatis habet. Est ipsa Peripateticorum sententia, nimis à Zenonis illa diversa. Scio Teletus, qui inter Apud Pythagoricos etiam censetur, quædam serm. esse è libro dei à na Peias: in quibus ista de. probari videtur. sed idem scio hunc Stilponis auditorem fuisse, & hac parte afseclam, nec è Pythagoreo istac fonte hausisse. Sed ut ad rem igitur, Stoici tollunt Affectus : atque ita Seneca. V. Epift. trum (atius sit Modicos habere Affectus, an Nullos, sape quasitum est. Nostri ExPEL-LUNT, Peripatetici TEMPERANT. & epistola ea tota hos refellit. Idem alibi: Non Diminutionem malorum in Bono viro Fpit. intellego, fed Vacationem. nulla debent esse, non parva : & plura etiam adtexit contra iam dictos. Disputatio longa est, & non hie retexenda : status tamen fere causse in eo, an Affectus sint à natura? Esse Plato & Aristoteles volunt : ideoque non exscindi. non este, nostri: eoque tolli. Cicero bene hoc advertit : Mihi, IV.Tue inquit, in tota oratione ea, qua pertinet ad animi

To

reles) 7

Sapten-

n auten

unt.lam

plenius,

it: mon

s omnes,

etur, ex

ierony.

ne gue

ione Fe-

nemor:

planili-

m cius

oricus

moin! n be

dente

Out.

, ligaet tur Ab

fed sit

rahou

eadem

沙和

ST TO I

神

is lates

47,26

前神

颜

I. LIPSI MANUBUCT. 280 animi Perturbationem (ita waste fere semper appellat) una res videtur CA USSA M continere, omnes eas esse in nostra potestate, omnes iudicio susceptas, omnes voluntarias. Sane caussam continet, imo conficit : si enim ita, quis neget tolli? At enim aliter veteres, & nostri mox novarunt. quod n.Acad, ita idem : Cum antiqui Perturbationem animi ex homine NON TOLLERENT, NA-TURAQUE & Condolescere, & Concupiscere, & Extimescere, & Efferri latitia dicerent, sed ea CONTRAHERENT, in angustumque deducerent : Zeno omnibus his quasi Morbis voluit CARERE SAPIEN-TEM. Cumque eas Perturbationes antiqui Naturales dicerent, & Rationis expertes, aliaque in parte animi Cupiditatem, in alia Rationem collocarent: ne his quidem assentiebatur. Nam & Perturbationes VOLUNTARIAS esse putabat, OPINIONIS-QUE IUDICIO suscipi, & omnium Perturbationum arbitrabatur effe matrem, immoderatam quandam Intemperantiam. In paucis his verbis tota res posita, neque satisfortassis exposita: vis propius accedamus, & velut manu admota revelemus? Aud. Lubescit. nam firmiter cupio istud noscere de Affectibus, sæpe auditum nec plene acceptum. Lips. Fiat igitur, inspiciamus. Ait: NON TOLLE-RENT. Noncerte. quid tollerent? utiles cenfe-

and confebration No.

mr. Si Metu, I peranti Virturis

BANT: falatari est ipsa galitas

bitioni Ac fici neglig

cultur unt : Ratio, utfræn

gultion bant w parte l Concu

lponte & enai in ipio m felle.

Timora tollunt bus iis

derilen wi Affi

AD STOIC PHIL. LIB. III. censebant, & à Natura ad Virtutem datas. Nam sine iis (aiebant) languebit omnis actio, és vis ac vigor animi resolve- viis. tur. Sine Ira , Fortituto non erit ; fine Metu, Prudentia; sine Cupidine, Temperantia; fine Lætitia, sensus amorque Virtutis. Dumtaxat igitur CONTRAHE-BANT: id est, detracto quod exundat, ad toid salutarem modum cogebant : qui modus est ipsa Virtus. Avaritiæ da modum, frugalitas est; Profusioni, Liberalitas; Ambitioni', Magnanimitas itemque in aliis. Ac sicut bonæ plantæ in feraci agro, si negligantur, silvescunt & horrescunt: cultura adhibita, utiles & fructiferæ fiunt : sic Affectus. Quis autem cultor? Ratio, aiebant: imo & rector, quæ velut frænis temperat, & exsultantes in angustiorem gyrum ducit. Amplius, dicebant NATURA esse. nimirum insitos in parte Irrationali animi, quæ duplex est. Concupiscens, & Irascens. arque ex his: sponte, sine opera voluntatis emergere, & enasci. Imo & sedes iis suas adsignant in ipso corpore : Latitia in splene, Ira Latine. in felle, Libidinis (five Cupidinis) in iecore, zv. Timoris in corde. Qui ergo Affectus eos tollunt, vitam ipsam ex animali & partibus iis primariis tollunt. Et sicut agrum sterilem habere nolis, sic nec animum. cui Affectus, velut ubertas est naturalis. Ibid. Ad

iem-

SAH

fate,

STIAS,

t: fi

aliter

1804

071578

NA-

upil-

48-

s his

HEN-

tiqui

er145,

15 A.

idem

iones

onis.

10

tial.

reque

ele-

cul-

H

LE

pla

gle.

I. LIPSI MANUDUCT. Ad quam cum verus cultor accesserit (libet enim hoc repetere) statim cedentibus vitiis fruges Virtutis oriuntur. Quæ quomodoerunt, si non illi ? ubi victoriæ locus, fine adversario? laudi, fine lucta? Nam si virtus est Iram cohibere: quomodo faciet, qui Ira caret ? Si cupiditatem refrænare; quæ coercitio, ubi non quod I bid. coerceas? Deus itaque, cum hominem primum fingeret, mirabili Providentia, ingeneravit ei prius istas animi Commotiones, ut posset capere Virtutem, sicutterra culturam : posuitque materiam Vitiorum in Affectibus, Virtutis in Vitis. Hæc illi: pergit Cicero ad nostros. Zeno, inquit, his omnibus quast morbis exuit Sapientem. Bene, quasi. non enim revera Stoicis Morbi sunt, sed initia & caussa Morborum. Discrimen quod sit, Seneca in epistola quadam te docebit. Epift. Addit, CARERE voluisse Sapientem. LEXY. Prorius carere: non recidere, sed excidere; non regere, sed eincere. Caussa multæ funt: hæ præcipuæ. Primo, difficile est regere aut moderari admissos. Sen. E. Imbecillis est primo omnis Affectus, deinde Pift. OEYI. ipse se concitat, & vires, dum procedit, parat. Ut equus indomitus, facile abripit rectorem. Quis nautæ suaserit aut approbaverit, ventis iactari, ut possit artem exercere ? in tranquillo tutius erit.

Uti

to lib

non fi

quo a

mali;

am et

que fa

todens

Modic

fiftis

MAIN

Tink!

tæin

tæ,

lend

mam

quili

& feo

alperi

שמום

atqu

LES

Exp

len:

dumi

12,9

dem

foen

maib

115 2

AD STOIC. PHIL. LIB. III. Ut in præceps lapsis corporibus nullum sui arbitrium est : rapiuntur : fic animus in libidinem, amorem, iram proiectus, non sistit se ubi vult, aut cum vult, sed quo non vult fertur. Deinde, Affectus si mali; etiam modici, modicum certe malum erunt: quis id apponit Sapienti? Ita. Epin. que falsa est ista mediocritas, & inutilis: eodemque loco habenda, quo siquis diceret, Modice agrotandum. Tertia etiam ratio. si istis das locum, quamvis exigui sint, in maius excedent. Numquam perniciosa servant modum. At enim sunt ut bonæ plantæ in agro. Bonæ? hoc nego: sunt plantæ, sed vepres, spinæ, rubi, natiad delendam aut prohibendam omnem bonam frugem. Denique quies & tranquillitas, ut docuimus, Sapientem decet & sequitur: tu vis eum, ut mare aliquod asperum esse, assiduis Affectuum turbinibus agitatum ? Careat igitur, si potest: arqui potest. Non suntenim NATURA-LES, ut illi volebant, neque RATIONIS EXPERTES. Si enim à Natura, boni essent : quod ipfi negant, sed ad Bonum dumtaxatire. Deinde, quid est Natura. Cic, 20. le, quod idem nimium effe poffit? at istiiidem resecant & circumcidunt, ut superfluentes. Tertio, cur non iidem in omnibus, & pari modo? Merito ergo, ob has aliasque caussas, dicimus, non tam Ladan. Natu- xiv.

1004

20.

ıdal

mo-

mon

100

them.

ntia,

180

ter-

Tittle.

Hav

RBIS

enid

12 &

西山

I. LIPSI MANUUCT. 284 Natura insitos, quam prava Opinione suf-

ceptos. Ab hac iis origo: ideoque Zeno apud Ciceronem pergit afferere, volun-TARIOS effe. Quomodo? quiaab ori-NIONE, ut sequitur : & (ut idem alibi)

nulla Natura vi commoventur, omniaque

ea sunt Opiniones, ac Iudicia levitatis. Totidem fere verbis Plutarchus, de no-

stris: τὰ σάθη σύμπαντα κοινώς κρίστς φαύλας ig digas i monog son i): Omnes Affectus omni-

no Iudicia prava, & Opiniones dicunt esfe.

Nora istæc, quæ caussam non continent folum, sed obtinent. Nam si talia, pro-

fecto in Rationali parte animi funt, non illa Irrationali: atque ita à Voluntate.

Sed Iudicia esse, etiam Chrysippus ad-

firmar, apud Galenum : Xpion मार दिश दं ना

ωρώτω किं क αθών, λοποδ ξαιωίας πειράτως, κρίσξε गारबेड हो) यह त्राम्हामडे यस करंदी : Chrysippus in

primo libro De Affectibus, demonstrare

conatur, Iudicia quadam Razionalis partis

esse Affectus. Et addit de Zenone ipso

De De- paullo aliter : Zhior 3, & ras neiogs auras,

άλλα τας δηγινουδύας αυταίς συσολάς κ λύσος, έπαρ-

ods रह भे नवेड नीकंज्येड में प्रश्नेड, देर्ग्यार वर होरथ नवे नवे-

In: Zeno autem, non ipsa Iudicia, sed Iuin Zen. diciis accedentes contractiones, & solutio-

nes, elationes & collapsiones animi, ese

censebat Affectus. Discrimen inter secta

duos apices observandum, sed leve. Iu-

dicium sane caussa ma gis Affectuum vi-

detur;

AD

ietur

tamen

écter

Mofert

Tar on

circ H

Philofo

Lation

W, Ti

dem :

17 1770

4 San

tel de

P OTE

THE SU

101 °

市社

法官理

Bir:

Man

Phil W 76

700

Mills

shil

m:

min

Maf.

Ht.

物

Pe

gyr.De Finib.

In libello, Vtra A. mimalia.

Hippo-Platon. rtemq; Lacrt.

AD STOLE. PHIL. LIB. III. detur ; isti, ipse effectus. Communiter ramen Chrysippi sententia obtinuisse videtur, quam & Cicero, ut receptam, profert : & Plutarchus. Iste enim ita: Τῶν φιλοσόφων οἱ με τὰ τὰ τὰ δίλη λόρους ποιθσιν, ώς warav &πθυμίαν, κ λύπω, κ όργω, κείσης έσας: anim. Philosophorum aliqui (hi nostri) Affectus Rationes faciunt, tamquam omnis Cupiditas, Tristitia, Ira, sint Iudicia. Iterumque idem alibi fusius explicat : E'vios As \$200 क्र बेस्ट्र काम में में के के के के कि में द्वार , बेलें शेर रेंग्ड रेंग्ड महामि हमें बंधकी महत्र, भवा मेंबा अवका में मिंदर हैं एता मा में नवंत्र विश्व किराय कि मेंड, है र व्याध्यक्ति स्वा वित स्वार्गित हिंद्र में प्रश्लेष व वहक्षणका * Sic क्लेंड करे को अलें मं के मं में में के का के के कि कि कि के मा करें मांड कित्रवादियात्वी. में 78 कित उपमांवर, स्वो क्रिंग, में नवं कावराव नवंश्य , श्रिंद्वद श्रांत्य हो प्रशंदित नवामा होत , हे किंदा मा भाग मिन के मार के मार में प्रमाद किंदिए के से में के अस महम -व्यापाम विकास मा वाहरी है, मा का का मिला कि के के कि रंग्राम्भावद मारवेद इंजवद देंग देशेय क धारवामीकाचेद , के माइन बं मेर्ड मर्वारीका हमार एक प्रदे में क्यारिक तिया मर्थे में वक्ष्विक हमाopanis vind à dereias mi à Gébauor i x 801: Sunt nonulli (nostri isti) qui censent Affectum nihil diversum à Ratione esse, neque duorum esse hanc differentiam & dissidium, sed unius Rationis converfionem ad utraque, que fallit nos & latet conversionis velocitate. Nos inquam, non advertentes quod idem illud Animi sit natum Concupiscere, & Pænitere; Irasci, & Vereri; ferri ad surps.

alibi

114qm

itatu.

e 100

の数が

inent

pro-

, 101

11216

5 20

107

岭村

M is

MIL

arts

indi indi

ist.

254

[11-

gir

10

e Ba

Wii

I. LIPSI MANUDUCT. turpitudinem per Voluptatem, & ferentem eamdem retinere. Nam Cupiditatem, & Metum, en omnia hactalia, Opiniones esse & Iudicia prava, que fiunt non in una & Sua aliqua animi parte, sed totius Hegemonici (Principalis, id est, Rationis) inclinationes & concessiones esse, & consensiones & appetitus: atque universe, operationes quasdam inbrevi mutabiles. sicut puerorum incursus vigorem & impetum invalidum ex imberillitate habent. Est vero & hæc tota descriptio & propalatio Stoicisensus. primum, non aliud à Ratione Affectum esfe: Ratione nempe prava, quæ Opinio dicitur. Item, non effe duorum differentiam: id est, in una Ratione hæc nasci, sed aliter atque aliter affecta. Se-Ira,cap. neca lucem faciet iltis, & capiet; Non enim, ut dixi, separatas ista diductasque sedes suas habent: sed Affectus & Ratio, in melius peiusque mutatio animi est. Ita enim vetus meus liber optime hæc scribit, & plane pro Plutarcho. Unus, inquit, animus atque una Rationalis pars, modo ad melius tendit, & Ratio dicitur; modo ad peius, & est Affectus. Sed addir Plutarchus, falli nos velocitate conversionis. quia scilicet non videtur sic subito eadem pars velle posse, & nolle; ad voluptarem ire, & redire. Tamen ita est, inquit, & omnia ista in uno Hegemonico fiunt : additque

AD

QUE TOCK 1075 AT

diata, o

Reprogre

To desca

contento

que. Exc

ODUCATO

STREET, COL

STATE OF THE PARTY.

pettatta

msin A Itant by

VA B BR

PAUS TRET

sentu ar

ant, ne

merunt paternes

With Mr V antaria

ta, Et diverfa

quit,

Mit ste

mittee to

Afferton

CHIM DI

motus e

bett, hantal

VILL.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 287 que voces Stoicorum in hac re sollennes, oras, eigls, ou na rabiods, ipuas. Imo & orlinem, qui est in Affectuum genitura & progressu. Primum enim est, propenho quædam, tum admissio & cessio, mox consensio, & denique appetitus impetusque. Exempli caussa, Visum sive parrasia obiicitur, propendeo; sequitur Notio sive livoua, cedo & admitto; tum Cogitatio five Staronois, iudico & consentio; denique Incitatio & ipun est vehementior. Epictetus in Agellio (neque enim ipsa nunc exstant) brevius hæc, sed tamen distinguit: Visa animi, quas partasias appellant, qui- Libertz bus mens hominis prima statim specie accidentis animum rei pellitur, non Voluntatis sunt, neque arbitraria: sed vi quadam sua inferunt sese hominibus noscitanda. Probationes autem, quas + ousuarabious vocant, in Pluquibus Visa no scuntur ac diiudicantur, vo- tarchi luntaria (unt, fiunt que hominum arbitratu. Et plura addit, utiliter legenda. nec diversa ab iis noster Seneca. Vt scias, inquit, quemadmodum incipiant Affectus, 11. De aut crescant, aut efferantur. Est primus 1v. motus non voluntarius, quasi praparatio Affectus, & quadam comminatio. Alter cum voluntate non contumaci. Tertius motus est iam impotens, qui Rationem evicit. Primus quem dicit motus, est à Phantasia rei Bonæ Malæve obiectæ: qua

CT.

ferente

atem, (

niome! 6

I STA

Hegen

inclini

(Somes

etation

ut puer

群語な

A vero

io Stol

Cations

72,90

rum al

tribition ode tr

,80

addie

92

I. LIPSI MANUDUCT. qua statim excitamur ad appetendum bbat : aut aversandum. Hunc negat Voluntadus no rium esse, sicut & Epictetus, prævenit debet enim inclinationem animi, & primi illi acem, Idus (utalibi appellat) sive Pulsus (ut Adui: qu gellius) conditione quadam humana sortis mamus. eveniunt:ideoque etiam sapientissimis acci-101, ale dunt. Atque ut ad Lucilium scribit: Quamana281 dam sunt, que nulla Virtus effugere potest. dem Ze admonet illam Natura mortalitatis sua. velaver Itaque & vultum adducet ad tristitiam, tam, an ég inhorrescet ad subita, ég caligabit si vantus veh stam altitudinem in crepidine eius constitationali tutus despexerit. Non est hic timor, sed liducit; Naturalu affectio inexpugnabilu Rationi. Ratione, Nota hæc postrema: à Natura tales mo-Absqueh tiunculas esse. Quo sensu Senecam auus ettam dio: Quis negat omnes Affectus à quodam inso they quasi Naturali fluere principio? nempe ab Motum ir istis motibus, quos Natura insevit. qui tionem tamen , ut idem ait , non sunt Affectus, ind iis Era,c.11 sed principia praludentia Affectibus. At aleno , c ter iam Motus est, cum crescit Affectus, le, negat ut noster ait, iunctus cum voluntate non o Zenon contumaci. quod fit scilicet, cum motiapretem bus illis primis outelaride) i mesormo gigd, sefferit à consentit, & opinione sua approbat : etsi e, averf haud plane tamen se permittit. in gressu , à stab est, nondum in cursu. At tertius, iam im-Edopod A potens, & qui nos aufert. Is velut excur-Vitatio fio est cum impetu, ut Plutarchus assimiam igual labat

AD

Epift. Sen.II. De Ira, Epift.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. endum labat : & noster, eadem imagine, Affe- 11.De hours- Etus non moveri tantum, sed excurrere in. rvenit debet. Est enim imperus: id est, 59/44. Ista mill lucem, nisi fallor, dent Stoicorum Affemh. Etui : quem definitione nunc etiam apeums riamus. Ea à Zenone duplex. @2005 7 do in Zen. imi. Br, aiebat, i adoges naod poor unners, i opun ηθημ. πλεονάζεσα: quæ Cicero ita vertit, & eimith dem Zenoni inscribit : Perturbatio est, w.Tuf. ul vel aversa à recta Ratione, contra Natumiss, ram, animi commotio; velbrevius, Appefine titus vehementior. Air, anope ninous: irrationalis motio, ad verbum: sed Cicero diducit; & apte explicat, aversa à recta utioni, Ratione. Est enim Rationis, sed pravæ. Absque hac interpretatione, Peripatetiman :is etiam conveniat : qui ipsi definiunt, undan ivno ir adozer & fuxis, di' tandufir nadê, n nanê: mpen Motum irrationalem animi, ob prasumtionem Bonivi Malive. Sed irrationale film diud iis sonat : & abiungitur ab iisdem Zeno, cum addidit, contra Naturam Me, iffe, negatum istis. Itaque & altera finiio Zenonia, Appetitus vehementior; inerpretem Ciceronem habet, qui longius liscesserit à Natura constantia: ut ostenlat, aversum maxime ab eadem este, id ft, à stabili illa & immutabili Ratione. sed quod Appetitum vertit, angustius est: k Vitatio vel Fuga etiam intellegenda. Nam opun hic, quævis commotio vel in-

St! 3/5

moth

[2h22

I. LIPSI MANUDUCT. citatio: & doopului includit. Defino, & repeto: Affectus omnes in Rationali parte esfe, ideoque cerera Animalia iis carere, iuxta Stoicos, habere tamen simi-De Ira, les quosdam illis impulsus. Carere & Sa-C.III. pientem dicimus : sed quo sensu? non illo, quem vulgus exaudit & exagitat, ut Sapiens nullas vellicationes aut morfus Depro- habeat : habet. nec hoc dico, non fentit incommoda, sed vincit. Alibi Seneca: Non Epift. :LxxI. educo Sapientem ex hominum numero, nec dolores ab illo, sicut ab aliqua rupe nullum sensum admittente, submoveo. Memini ex duabus partibus illü esse compositum. Altera est Irrationalis: hac mordetur, uritur, dolet. Altera Rationalis: hac inconcussas opiniones habet, intrepida est & indomita. Ipsa tamen ista pars, in repentinis impulsibus, sentiet levem quemdam tenuemque motum. Nam, ut dixit Zeno, in Sapientis quoque animo, etiam cum vulnus sanatum est, cicatrix manet. Sentiet itaque suspiciones quasdam & umbras Affectuum, ipsis carebit. Et sententia nostra, non ea duritie aut immanitate, qua censent. Est enim duplex Apathia. quam Laertius tangit, & diftinguit : oari di, inquit , wi बंदावर्षेत्र संरथ प्राचेर ठ० क्रेंग , दी वे पर वंग्रह्म नी क्रांग्य संरथ. संरथ Β και άλλον άπαθη τον φαύλον, ον ζο λεγόμθρον το σηληρως ατζέπω: Aiunt Stoici, Apathe, sive Affectuum expertem esse Sapientem, ideo quia

然的

Int

The Contraction

E,0

80

704

He

gui

Por

DOI

do

nih

00

tite

bile

tun

Sap

tion

201

Sen. T. De Ira, C.XFI.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. quia est stabilis és à lapju remotus. Aiunt & Stultum esse Apathem, quod valet ac si dicas, durum & immobilem. Duplex ista fignificatio etiam in Seneca. Stilponi sum- Epit. mum Bonum visum est Animus impatiens. 12. In ambiguitatem incidendum est, si exprimere απάθηαν uno verbo scite voluerimus, & Impatientiam dicere. Poterit enim contrarium ei, quod significare volumus, intellegi. Nos enim cum volumus dicere, quirespuat omnis MALI SENSUM; accipietur is, qui nullum possit ferre malum. Vide ergo num satius sit, aut Invulnerabilem animum dicere, aut Extra omnem patientiam positum. Hoc inter nos & illos interest. Noster Sapiens vincit quidem incommodum omne, sed sentit : illorum ne sentit quidem. Vult enim ibi discriminare Stilponis anáblar à Stoicorum: & primum de nomine quærit, possitne pro mente Stilponis Latine Impatientia dici ? Negat, quia planissime in contrarium consuetudo loquentium ducat. Nam eius mens, nihil pati aut sentire Sapientem : vulgi in eo verbo, vel levissima incommoda sentire, nec ferre. Ergo melius Invulnerabilem, inquit, aut Extra patientiam positum dicamus. Ceterum non ita Stoicus Sapiens: qui sensum mali habet, sed ratione vincit. Ab hac eius anadea, non ab illo ducta & dicta. Sed quod Seneca Stil-

0,8

ionali

12 115

n fimi-

& Sa-

100 il-

at, ut

norlus

gtit in-

: Non

ro, nec

mallan

mini ex

Altera

r,dolet

opinio.

a. Ipli

llibus

He mi

aprenti s fatta

tagac

HENER

100 0

c. El

ettis

vit,5

Ant.

I. LIPSI MANUDUCT. Stilponi istud adscribat, hand commemini alios facere: magis Pyrrhoni. Ita eca. Aca nim de isto Cicero : Aristoni summum Bonum est, in rebus medius neutram in partem moveri: qua A'dizpogia ab ipfo dicitur: Pyrrho autem, ea ne sentire quidem Sapientem; que A'wista nominatur. Nominat & Plinius: cuius verba toti huic Lib. viz rei. Exit hic animi tenor (æqualitas) aliquando in RIGOREM quendă, torvitatema, natura duram & inflexibilem , Affectusq; humanos adimit : quales à wabeis Graci vocant, multos eius generus experti : quoda mirum sit, auctores maximos Sapientia, Diogenem Cynicum, Pyrrhonem, Heraclitum, Timonem. Hem, diutius his institi: sed nimirum involuta, pro virili mea, evolvenda fuerunt. Quid restat, nisi videre an proba, aut certe probabilis, hæc sententia? Mihi videtur, in commodo illo & vero intellectu. nempe Sapientem, non esferigidum, durum, exsensum exsortemque à dolore, metu, cupidine, lætitia: sed primis dumtaxat, incipientibusque. Sentiscere ea, & moveri quoque iis: sed reiicere, nec permoveri. Quid Academici ipfi in realiud dicunt, quam moderari, regere, & in Rationem ius nullum habere? Ergo sperni, & coerceri: quod profecto nobis est rolli, illis co-Decir. li. Augustinus hoc vidit: Aut nihil, aut pane

TO.

HUU

AUTES

Pafini

man, Vi

Saptement

P Mest

施加

Min, a

SPREEZY.

Sapient

I ROBE

men:

ludzo

YOCAL .

型の大学の

TABLE

Cem et

Affett

Tiam a

DISTE

talle

Beck 10

朝祖,

b2 920

guida

muse.

1676, 11

THEN !

AD STOIC PHIL. LIB. III. 293 pane nihil, inquit, diftat inter Stoicorum, aliorumque Philosophorum, opinionem de Passionibu en Perturbationibus animorum. Vtrique enim mentem rationemque Sapientis ab earum dominatione defendunt. & ideo fortasse dicunt Stoici, eas in Sapientem non cadere: quia nequam eius Sapientiam, quautique Sapiens est, ullo errore obnubilant, aut labe subvertunt. Accidunt autem animo, SALVA SERENITATE Sapientia, propter es que Commoda vel Incommoda appellant. Igitur leve discrimen: cur tamen acribus altisque verbis terreri, si non obteri, eos nolunt? Philo Iudæus etiam Moysis sapientiam huc ad- Lib. 2 14 vocat : qui, ut inquit, oder Super cure pres got. में देशकी की कि प्रमार वाक्ष्म है हैं। , है μετ εισπάθ की, άλλα σιωόλως απάθρα άγασων: Vniversam iram EXSECARI & EXSCINDI oportere censet ab Animo, non MEDIOCRITATEM Affectuum, sed VACUITATEM sive carentiam approbans. Clarum & pulchrum nobis testimonium : tamen Christianis fortaffe subvertendum. Lactantius quidem Lib. Pie declamatorie in istos: Furiosi ergo Stoici, quiea non temperant, sed abscindunt: rebusque à Natura insitis castrare hominem quodammodo volunt. Iam & Hierony- Advert. mus exferte: Adfectibus ad perfectum ca- lib.ii. rere, iuxta Stocos possibile; iuxta Peripateticos en difficile en impossibile. cui sen-

ge T.

d comme-

was. Itac-

1 25553

DESTREE IS

abiqi dici.

ine quidem

Mar. No-

toti huio

alitas 46-

relitation .

Affectally

des Gradi

rti: quida

Sabientil s, Heracli.

bis infilin

Himes, c.

, nih vi-

dis, hec

ommode

picotem,

alam ex-

dine, 12.

cipicaci

quoque

Con

or, quan DEED IN

COCCO.

illisco

sibily and 10

I. LIPSI MANUDUCT. tentia OMNIS SCRIPTURA SACRA consentit auctoritas. Et vero laxant Adfectibus fræna, sed bonis & à bona caussa, nostri Doctores: in hocetiam à Peripatericis dissoni, quod nec Vitia semper censent, & temperari vetant. Vitia dumtaxat fieri, si male utamur Affectibus; Virtutes, si bene. Amplius, concitatos & grandes esse posse. Quidni ? Potest & qui graditur, errare; & qui currit, rectam viam tenere. Itaque ostendi aliquid potest, ubi non tantum modicum, sed vel punctum gaudere, vitiosum sit: & aliud contra, in quo vel exsultare latitia, minine criminosum. Prioris generis exemplum, male affecto inimico gandere : alcerius, oppresso tyranno exsultare. Caussam DeCiv. igitur Affectuum finemque, non modum considerant. quod ita Augustinus: In disciplina nostra non tam queritur, Vtrum pius animus irascatur, sed Quare irascatur: nec Vtrum sit tristis, sed Vnde sit tristis: nec Virum timeat, sed Quid timeat. Addit exempla, Irasci peccanti, Contristaripro afflicto, Timere periclitanti: quæ omnia Virtutes nobis censentur. Interloqui velle videris : numquid requiris? Au D. Unum. in cursu, ut fit, sermonis, de INTEMPERANTIA te fugit dicere, quam Zeno apud Ciceronem MATKEM PERTURBATIONUM censebat. Quale id

ADS

eft? & a

pane? L

dem elt.

todem fo

Omniam

cont Sto

tota Men

Atter a d

Bita) Att

imeri qu

retabilia

mill in

Afrein

Ration

pratice.

mentu

tecta /a

ntas, qu

contur

tango

VI.

Titte

IUm Lact

2717 Phinas

Ladist. WI.C. RY 1.

Ibid.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 295 est? & an ea igitur etiam in Rationali parte? Lips. Iuste revocas : explicandum est. quis autem melius Cicerone eodem fecerit? cuius hæc alibi verba: 17. Tuf-Omnium Perturbationum fontem esse di- cul. cunt (Stoici) Intemperantiam. qua est, à tota Mente & à Recta Ratione defectio, sic aversa à prescriptione Rationis, ut nullo modo Appetitiones animi nec regi, nec contineri queant. Opposita est enim Tem- Laert.in perantiæ. quæ iisdem est, Sladens avorip-ियरण्ड वीर्ज मत्यी' òp Đòv hópov. में हैं इंड देश में मा एड मंडिक खेंप : Affectio in superabilis eorum qua sunt Recta Rationis. aut, Habitus qui vinci à Voluptatibus non potest. Ut ergo huic fundamentum & innixus est Ratio, & ab ea Cie. tecta Iudicia: sic contra, Opinio ibi & fallicas. que omnem animi statum inflammat, conturbat, incitat, assiduis Affectuum tanquam ventis.

ICT.

E SACRA

laxant Ad-

bona caul-

iama Peri-

ria lemper

Vitia aum-

Hibas; Virncitatos &

Potest &

rit, rectam

liquid po-

m, fed vel : Galind

tin , mini-

ris exem-

lere : alce-

Cauffam

n modum

inus: In

er, Virgin re tra ca-

ede fit tri-

d timeat.

i, Contri-

sti: quz Interio-

requiris?

ermonis,

dicere,

MATKER Qyale id

ell

DISSERT. VIII.

V.I. Parad. Sapientem non opinari: itemque non ignorare : non fallere, non mentiri.

C E D ego oportune gradum promoveo ad Paradoxum, ab isto velut nexum : quod est, Sapientem non opinari. Laerrius ita effert : Mi dogado von or por, To The form the south and on it is the state of the state opinaturum Sapientem, boc est, Falso nulli um-N 4

I. LIPSI MANUDUCT. li umquam consensurum. Stobæanæ Eclogæ: Youds of woodausaids is note paor σὸν σοφὸν, ἐδέποτε το αράπαν άκαταλή πρω τενί συδ-अवस्वाधिकती. शांव पर पार्श क्षेत्र्पंत वर्गहर, पार्थ. asvosiv undév : Falsum aliquid suscipere negant unquam Sapientem : neque item ulla rei incomprehensa assensum dare. quia neque Opinatur, neque Ignorat quidquam. Au D. Satin' hæc à me intelligi, aut à te adstrui? Lips. Mihi clara videntur. Aud. Sapientem non opinari? Lips. Numquam. A u D. Omnia igitur scire? LIPS. Scire. Aud. Et nihil ignorare? LIPS. Nihil. Aud. Profecto, Juste Lipsi, hæc Paradoxa sunt: mihi non admittenda, tibi habeas. Lips. Tibi, si capis. Species verborum percutit, & ipsa Opinio est quæ te vexat : rem vide. Sapienti hæc tribuimus; nondum tibi autmihi, uni alicui è vulgo. Hunc Zeno cum in exemplar formasset, Opinionem ab eo removit, id est, Errorum Vitiorumque matrem. Zeno, inquam, priw.Aca. mus. Nemo enim superiorum, ait Cicero, non modo expresserat, sed ne dixerat quidem, POSSE HOMINEM NIHIL OPINARI: nec solum Posse, sed ita necesse esse SAPIENTI. At Zeno fecit, utaddit: & ratio etiam comprobavit : Lactantio quicap.iv. dem iudice. Recte, inquit, Zeno & Stoici Opinationem repudiarunt. Opinari enim te

ADST

te cire quo

temeraris |

aloni omi

ita idem Z

ita comprel

poffet , Scie

appellabant

mo, quae

gnitoque c

eft Opinio

care; aut v

ne fuffulti

司禄4.十

of industry

के विश्वतिका

E SOLITAR

Port de

Dupliceme

precen La

te aceptio

ationi. qui

Jam, Gaf

magis cons

perfectam

verbis alo

becillen,

direc Se

titutiin,

multa Sa

ons Inbet

CELLS COLL

DUCT. obzanz Ec-Wimti dan स्रोतीय प्रशोद्यां करीth with, pub suscipere neeque item ulm dare, quia it quiaquam. ligi, autate ra videntur. ari? Lips. igitar (cire) nil ignorare? ecto, Juste pihi non ads. Tibi , fi ercutit, & tem vide. ondum tibi Honc Zet, Opiniorrorum Viiguam, prialt Cicero, ixerat qui-OPINARI: ESSE OF ddit: & 12. antio quino de Stoice

tinari enis

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 297 te scire quod nescias, non est Sapientis, sed temerarii potius ac stulti. Et certe Opinioni omni contraria est Scientia. quod ita idem Zeno abstruebat : Siquid effet Cie. . ita comprehensum, ut convelli Ratione non posset, Scientiam: sin aliter, Inscientiam appellabant. ex qua exsisteret etiam Opinio, qua esset imbecilla, & cum falso incognitoque communus. Neque enim aliud est Opinio, quam aut falsa de rebus iudicare; aut vera, sed infirmiter, nec Ratione suffultum. Stobæi Eclogæ: Aiflas 38 हैं) श्रेंट्रेंबड. मीछे मि बंद्य प्रमानी के कारिया विकिट्टिंग, मीछे ती रेक्स्प्रमान्य वं क्षेत्रमें. स्वर्णस्य वं ग्रेश्नां हों) में नहीं का-क्षेत्रित्विश्वाक्षर. रावे ये पवे कल्लां मीर् कले स्वायमें पेश्वाद में कार सवस्था अस्ती , हैं किंग काल्या में में में के काल का मार्थ में में में के का में में में में में में में un कामी के संदर्भ किए में, में नहें रसा के के विष , में का अर्थ कें वर Duplicem effe Opinionem. unam rei incomprehense assensum; alteram, infirmam de re susceptionem. Has alinas Sapientis affe-Atoni. quia inclinari ante rem comprehensam, & affentiri, in prapetem & pracipitem magis convenit, neque cadit in industrium, perfectum, & probum virum. Cicero in verbis ultimis utramque tetigit, cum Imbecillam, aut Falso Incognitoque vicinam dixit. Sed quid igitur? numquam ea utitur? ita, sed citra assensum. Nam quam multa Sapiens cogitat & disserit, de rebus superis inferisque, in quibus non sic certa comprehensio? de stellis, earumque

I. LIPSI MANUDUCT. que motu, de cometis, de fulminibus : & uno verbo, qualia pleraque artibus comprehensa. Sed nimirum ita disserit, ut verisimilia, non vera censeat : & nisi, ubi firma & quæ convelli non possit, Ratio eft, ١٩٠٥ utitur, & sustinet assentiri. Scire se tantum quæ scit, sentit & profitetur: & hæc quoque scientia est, scire quid ignores. Quo sensu & illud splendide efferunt : 86's nav Sardy auror n: Nihil eum latere. sicut antea dictum mirabaris, Nihil ignorare. Quid ergo ? omniscius, id est, Deus? absir. Ille vero divina & humana scit, sed quatenus opus est, & potest: ceterum ita omnia scit, & nihil ignorat, ut sciat semper aut scire se, aut ignorare. & hoc satis, ut vindicetur ab Errore. Ego vero amplius tibi addam, pauca scire Sapientem. Namea, in quibus nos elaboramus, & ob quæ Docti titulum inscribimus, ne Scientias quidem censent: proprio & suo verbo on tas dinaπ. Studia appellant. Stobæus: Τω φιλοpesCiar, ig nations ras elevenies respublias rexvas, Ε' π τηδδύματα μθρ καλέσιν , Ε' πςήμας δί έ: Musarum cultum, & universe artes Liberales quas dicimus, Studia quidem appellant, Scientias vero minime. Eas tamen usui fatentur, & bonas etiam fieri, in bono viro per Virtutem immutatas, & ad Finem relatas. Sed quid est (ait Seneca) quare

Epift. Lxxx. viii. an di sempui de sempui de

Philosoph fimilem e ship undi to spann pit (as, No

daureppi, him rever heque exi boret. fi tendet,

nt folent fed mag DERATE gma, &

primendi ti-aut va Parador temove

mendat aut falli creta: A n ma s

inchants of the state of

Dolosos, mibonos

AD STOIC. PHIL. LIB. III. quare existimes, non futurum Sapientem eum qui litteras nescit; cum Sapientia non sit in litteris? Itaque curiosa Studia ab illo absunt. & pulcherrime hoc Plato. verum Philosophum Quinquertioni (πεντάθλω) in Thes similem este. in po à TE XVas Tois Tes olos più d'e- zece. ASS de ma devi woar uan, mid' eis this ancistar un-อีลิง ภูเฉพรพราทหลังสุด ลีระ ภูเล ชนม ซลลังอร ซลซล อีกμέλθας, τρι άπων άπάντων δοπολελείφθα, άσσεροί δημικρροί, à κλά φάντων μετείως έφηφθαι: Eft snim reveratalis, ut nulli rei uni serviat, neque exacta diligentia unum aliquid elaboret. sic, ut dum uni huic totum se impendit, reliquas res omittat aut deserat, ut solent in suo quisque genere Artifices; sed magis omnes RES ARTESQUE MO-DER ATE LIBET & attingat. Aureum dogma, & cupidis curiosisque ingeniis imprimendum. Itaque omitte arbitrari alti-aut vaniloquentiam hanc effe:tantum, Paradoxum hoc temeritatem assensus removet, & Sapienti modestiam commendat. Neque enim aut ipse fallitur, aut fallit alios. & est quoque inter Decreta: A'medhass Ef cor arsdaiss, финантия का संभवा की लीने को मिन्रमाल बर्जनलिंग मवाश्वाद्यपूर्ण, दिल παρασηθής f τὰ φαθλα μθι δοποκρυπθέσης, τὰ θε महममर्थिया हुई देर नमें क्षणमें नहे जाते बंदामंद्र कह में निर्ध संविध : Dolosos non esse Sapientes; sed simplices, viros bonos: & cavere sine fuco, ne melius,

CT, inibus: &

ibas com-

ffetit , Dt

e nifi, ubi

fit, Ratio

ntiri. Sci-

rofitetur:

Scire quid

endide et-

Nibil eum

baris, Ni-

maiscius,

divina O

us eft, &

& nihil

ire fe, aut

icetur 2b

i addam,

, in qui-

paz Docti

a quidem

Part List

This put

副战 对影照明

nas of 8:

artes Li-

cidem ap.

las tames

eri, in bo

125, & 35

it Senece, 9820

I. LIPSI MANUDUCT. aut supra quam sint, appareant, ex praparato mala sua occultantes, és bona que sunt ostentantes. Tollere enim in voce fidionem omnem, de in specie externa. Imo vero न्ते ले एकार्धा की (etfi Socrati ulurpatum) φαύλον είναι φαπ. έδενα ηδ έλεύθερον κ) απουδαΐον eiegovsvedz: Ironiauti malum censent. nullum enim liberum on probum usurpare. Amplius, pro hoc candore, mi find of & σοφον λέρ εσιν, αλλ' दे कर्विना देशा में हो है। है दे पर्द λέχου τι φετοδι το φεύνεδη επέρχου, άλλ' οι τώ διαφευσώς το φεῦδος λέρον, ιζ όπι ἀσάτη του πληoior: Non mentiri Sapientem dicunt, sed in omnibus verare. Non enim in eo mendacium esse, ut aliquis falsum dicat; sed cum quis dolo & fallendi proximos animo facil. Cui Stobæano Electo adsonant hæc Sexti: Sapiens habet verorum (cientiam, & numquam fallit ac mentitur: eo quod non exmala, sed ex bona, hoc proferat affectione. Sed, etfi vicina hæc, me abducunt: addo ex eodem Sexto interpretatiunculam primarii nostri Paradoxi. Sa-Mathe. piens, inquit, indicium minime aberrans habet, eg est in omnibus divinus: propterea quod Non opinetur, hoc est, falso assentiazur. En, mi Auditor, invidiosum illud & superbum, ut censebas: sed censebas, opinor. Au D. Censebam. nunc do manus, & vulgarem eriam nostram sapientiam putem & voveam huc adspirare. Nimis

Stob.

Ecl.

Ibid.

AD ST Numis ente mur: & qu difcere ac d bas Opinio maiora on Metus aut

floccos aliq Louefacian

VII. Paras nom even

TIPS. I L iftud priori item fem eft? fronte, non ne & in fpe & distanta at bes incertis quoque Sap Socfidurur

turem, aut imo per mor mas, propor & eventa po

TEITH MAN natione for illi fneceff

is welle

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 301 Nimis enim cito Opinionibus abducimur: & quid aliud fere hodie nostrum discere ac docere? Etiam in Externis rebus Opiniones vexant, & graviora aut maiora omnia veris proponunt. Inde Metus aut Dolores : spernamus, & ut floccos aliquos nivis ad Rationis solem liquefaciamus.

IDUCT.

ant, exprapa-

G bona qua

im in voce fi-

externa. Imo

ti ulurpatum)

क्षा में कार्यकार

censent, nul-

m usurpare. मां प्रांतिक ने

36 . 878 a 19

निर्दा, देश विस् 20274 1/ 27.1.

g dicant , fed

im in comen-

um dicat; sea

eximes anims

do adionant

rorum (cien-

mentitur : ed

, becproferat

ec, me abdu-

o interpreta-

aradoxi. Sa.

ime aberrazi

nuciproptered

alfo affentia-

iosum illud

ed censebasi

nunc do maram fapien

ic adfairate.

Nimb

DISSERT. IX.

VII. Parad. Sapienti nihil prater opinionem evenire.

I Ps. Faciamus, tecum opto: etiam Listud, quo nunc dicam, & quod priori iremadhæret. Adhæret, an adversum est? videatur in prima verborum fronte, non autem sententiæ penetratione & inspectu. Est istud, Sapienti prater opinionem nihil evenire. Sed scito, in rebus incertis & sola opinione nixis, eam quoque Sapienti intervenire. Putat se hoc facturum, non facturum; illud eventurum, autnon: & quæ in vita cottidie, imo per momenta, occurrunt. Destinamus, proponimus, aggredimur, agimus: & eventu potimur, non potimur. Mens igitur nunc Paradoxi, Sapientem desti- * Fanatione sua numquam excidere, semper citem illi successium, & Stoicorum verbo, * fluxis svegiaresse: id est, fluere res ex voluntate. sum. AuD.

I. LIPSI MANUDUCT.

ADS

fondere.

lubritern

hi crede,

tranquilli

togitare,

re. Navig

tor fiam, n

mihi re bo

Animus o

imbibit,

Facit Sap

preter cun

nionem a

quia non

miss, fed

luit , ced

autem cogi

resistere.

facile ferar

levine ad a

tiditatu da

premiseria.

1502 % C

imas &

lipsi sumu

homanas

cenfet:

0% 時

0.01

Quad

citas. Stob. Eclo.

Aud. Oilluc me duc! quid enim aliud * Feli- hæc, quam * sidapporta ipsa? Lips. In co sum : porro audi. Dogma eorum est, und's मक एके निर्धा है। इस , und's कविले निर्धा हि हार्थ , und's कवल्ले में निमिर्द्रियों मूर्गिष्टियों म किंदों ने कार्यवांगर मिथे पर्व १४६ में एक द्वार्व करका कर्षण का महासंग परे प्राथणिय , में μηθ दें वं αυτο में दें वर ीισμορων α ωρέλη που σε σω ιπί βν: Nihil prater voluntatem, appetitum, consilium evenire Sapienti. quia cum exceptione omnia talia facit aut conatur, & nihil eorum qua adversari possunt non est ei prameditatum & prasumptum. Optime, & verislima ratio. Ideo non fallitur neque frustra conatuum est, quia scit le frustra esse posse: neque resistas incertas pro certis ullas haber. Omnia, inquam, cum exceptione (sic enim ista interpretanda sunt) aggreditur: quod ipsum in hac re Seneca noster dicit. Non mutat, inquit, Sapiens consilium, omnibus his manentibus que erat, cum sumeret. Ideo numquam illu Pœnitentia subit: quia nihil melius illo tëpore fieri potuit, quam quod factum est; nihil constitui, qua quod constitutum est. Ceteru ad omnia CUM EXCEPTIONE veniet, Si nihilinciderit quod impediat. Ideo omnia illi succedere diximus (ecce wegiar nostram) & Nihil contra opinionem accidere: quia prasumit animo, posse aliquid intervenire, quod destinata prohibeat. Imprudentium ista siducia est; Fortunam sibi Spondere.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. spondere. Et iam vides, quam vere & salubriter hæc dicantur, ac doceantur? Mihi crede, inter fundamenta constantiæ & tranquillitatis est istud : semper de Fortuna sen.De cogitare, & sibinihil de fide eius promitte- c.x111. re. Navigabo, nisi quid inciderit; & Prator fiam, nisi quid obstiterit; & Negotiatio mihi respondebit, nisi quid intervenerit. Animus qui hæc præcogitat serio, atque imbibit, quam in pacato atque æquo est? Facit Sapiens. ideoque (ut iterum interpreter cum Senecal Nihil ei contra opinionem dicimus accidere. Quomodo? 16id. quia non illum casibus hominum excepimus, sed erroribus: nec illi omnia, ut voluit, cedunt, sed ut cogitavit. Inprimis autem cogitavit, aliquid posse propositis suis resistere. Quod cum factum est, quidni facile ferat, quod præviderat? Necesse 1bid. levius ad animum pervenire destituta cupiditatis dolorem, cui successum utique non promiseris. At stulti, id est, nos, contra. Spes & cogitationes longe mittimus, firmas & ferientes esse volumus : & cum lapsi sumus, stupemus. Inter miserias humanas sapientissime Homerus recenset:

HCT.

coim aliud

LIPS. In co

corum eft,

fien, edució

meltin, die

वरे मायोग, युं

agmidh:

titum, com-

cum exce.

onatur, 6

lunt non eff

um. Opti-

on falliter

quia scit le

as incertas

a,inquam,

iterpretan-

im in hac

tat,inquit,

nanentibus

nguam ilii

lins illo të-

em eft,nibil

eft. Ceteris

veniet, Si

deo otonia

gedin 110.

em accide-

alignia in-

ibeat. Im-

tanan (iti

fondere.

Οὐ μψ γάρ ποτέ φησικακὸν ακέσεδη ὁπίστω, Ο φρ' άρετιω αναφέχωσι θεοί, κη ροιώσι? ερώρη: Quod non ulla putant diversa sibi eventura.

Ody C.

Guam-

I. LIPSI MANUDUCT. 304 Quamdiu robur adest, & florida membra moventur.

At cum evenerunt, collabuntur: & vo-Lixri. ces audimus, Nesciebam hoc mihi restare. Aliter Sapiens, qui scitomnia restare : & quidquid factum est, dicit, Sciebam.

---- non ulla Laborum,

O virgo, nova mi facies INOPINAVE Jurgit.

Omnia pracepi, atque animo mecum an-

teperegi.

apud

Stob.

BII.

pift.

Serm.

Kay ळळाडा दां दंग इंग्रेशिय मोर्डिंग महड़ , में नवे का एवंड में द्रियाल-Socrat. να έχεσην έποιμα, εύτως οι εν εύτυχίο, φερνομώτες, κό τὰ πρός τ ἀπιχίαν ὑτοιμάκασι κουθήματα: Et sicut ii qui secundante cœlo égvento navigant, etiam que contra tempestates usui Sunt, parata habent: sic qui in prospera Fortuna sapiunt, etiam remedia adversa illius expediunt. Et qua illa remedia?iam dicta: Latis non credere, omnem Fortuna licentiam in oculis habere; tamquam, quidquid potest facere, factura sit. Ideo & il-Laert in la affectio Sapientis propria, sei Saunasti: nilmirari. sive quæ Natura & caussis occultis, sive quæ Fortuna eveniunt. Scit multa in illius sinu non indagata, non indaganda, occuli; & inhuius non exspectata, non exspectanda. Ergo tollatur illa eventuum novitas: nihil nobis improvisum esse debet. In omnia pramittendus est animus: cogitandumque, non quidquid

Sen. c. Pift. VIII.

Solet,

AD folet, fei

homao [ne can tiendo li

VIII.

ve, S

jungo, S cidicunt 20 E). Sc contentu

atque ab dicto? il reab hom felix fit,

trium der blendida lle vero

alios etian it. Velie di fuere

oitio, nom. N nuneest, S

id tamen mum, & Miciat.

folet, sed quidquid potest fieri. Hominem ad Epist. humana paremus: & cum Sapiente, as-Lxxvi. suescamus futuris malis, & qua alii diu patiendo levia faciunt, nos diu cogitando.

DISSERT. X.

ICT.

rica mem-

ur: & vo-

ihi restare.

restate : O

NOPINAVE

versio an-

oist your-

ogmains,

Enadigana:

Puento na-

fates a ni

in \$10 | 617 8

a adveria

redia:iam

n Fortuns

iam,quid-

Ideo & il-

いるかは

20 fis oc-

unt. Scit

212, DOR

on exspe-

tollatur

bis impra-

mittender

n quidanid

am.

VIII. Parad. Sapientem sibi sufficere, sive, Se solo contentum esse.

TABES utili interpretatione Paradoxum: nec minus istud. Nam adiungo, Sapientem sibi sufficere: quod Gre- Rep. ci dicunt signate & breviter, + moir aulapun ??). Seneca extulit : Sapientem se ipso contentum esse. Est à Socrate & Platone: arque ab isto expressum. Quæ vis huic dicto? illum sibi omnia esse, nec pendere ab homine alio aut rebus. Quomodo felix sit, & sui iuris, si in alienum arbitrium demittimus, & carenam quamvis splendidam, catenam tamen, damus? Ille vero suus esto, apud se esto : etsi apud alios etiam velit, sed vel in solitudine possit. Velit dico. nam Stilpo, Timon, & alii fuere, qui abducerent ab omni consortio, & ipsa Amicitia: nobis aliter sen.E. visum. Nam illud quidem cum illis com- piftis. mune est, Sapientem se ipso contentum esse: sed tamen & amicum habere vult, & vicinum, & contubernalem, quamvis sibi ipse sufficiat. Sociale animal, homo est: & inter

I. LIPSI MANUDUCT. inter homines Sapiens : sed hoc diseriminea reliquis, quod qua sibi desunt, non desiderat : sed non deesse mavult. Exercere vult, cum alias virtutes, tum hanc homini tam propriam, & pæne innatam. Ibid. Itaque perperam hoc illi interpretantur, qui Sapientem undique submovent, & intra cutem suam cogunt. Distinguendum est, quid & quatenus vox ista promittat. Se contentus est Sapiens ad beate vivendum, non ad vivendum. Ad hoc enim multis illi rebus opus est; ad illud, tantum animo sano, és crecto, és despiciente Fortunam. Subduc illi cibum, non vivet: subduc amicos, vivet, & quidem beate. Ibid. Qualis tamen futura est illa vita, si sine amicis relinquatur, in custodiam coniectus, velin aliqua gente aliena destitutus, velin navigatione longa retentus, aut in desertum litus eiectus? qualis est lovis, cum resoluto mundo, paullisper cessante Natura. acquiescit sibi, cogitationibus suis traditus. Magnifica comparatio, & quæ placita etiam in hac re Epicteto. Homo amats quidem societatem de amicos, inquit: am' है रे के मिर रे हो मुंद्रों करने दिया क्या कर का का किया है पूर्व में के சியம்க வி கப்ரம் ச்வாழ் ச்வல், சியம்க வி கப்ரம் ச்வாய் σωνείναι. ἀς ὁ Ζεὸς ἐαυτώ σιώνς , κὶ κουχάζο ἀφ विकार के में देश कर में मिलांसमजार में विकार दें व दें हैं है है है οπικίως γίνεται πρεπέσαις έσωτώ. Sed nihilo fecius oportet & in hoc exerceri, ut possit

libi it

lupite

quie

mgstat

Lt qu

tantur

lus eff

bam ca

licet c

com o

Bon fteb

Itaque

tamen

ne : &

Se cont

vet, 6

hat ba

lane Si

Ehmili

W: Neo

問問問

mala,

00 2500

Din to

Par lece

ablatus

delicia

reilla

at qua

0,4

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 307 sibi ipse sufficere, possit secum esse. Sicut Iupiter secum est aique agit, & in se acquiescit, & gubernationem suammente agitat, & cogitationibus fruitur se dignis. Et quæ solitudo est, ubi virtutes comitantur & adfunt? Nullus angustus aut so- consol. lus est locus, qui hanc tam magnam tur. adHelv. bam capit: nullum exsilium grave, in quod licet cum hoc comitatu ire. Denique, cum nostro Ambrosio, in qua solicitudine Lib.r. non stipatur, quem vita Beata circumdat? Devita Itaque frui & acquiescere in se potest: vix c.ult. tamen volet. dico in sola illa solicitudine : & hoc Senecæ clara verba volunt: Se contentus est Sapiens, & tamen non vi- Epift. vet, si fuerit sine homine victurus. Nota, fine homine, non fine amico tantum. Et sane Stoicum hoc dogma: &d' ce inquie Ribord à avoudatos. nonvermos 28 quod is meannnos: Neque in solitudine vivet Sapiens. est enim natura socialis, & actuosus. Nam multa, pro Stoico sensu, interveniunt, quæinon Beatam vitam, sed vitam tamen tollunt : de quibus infra. qui secessum à turbis , id est , vitiis , absitut damnemus, pabulum animi, imo delicias : ubi frui fas puriore & sublimiore illa meditatione;

c discri-

unt, non

Exerce-

hanc ho-

ppatam.

retantur,

t, oin-

ouenaum

mittat.

Divine.

DE COLOR

tantum

ente For-

n vivet:

m beate.

, Is fine

onie Aus,

is, velis

in defer-

DH, CHE

Natura,

traditis.

e placita

NO AMORE

ait: żik

igh,

inier

的人

250, 50

mihile 16

st Pi

Ω'ς ήδύ τω μισουώτι φαύλους έρημία;

Quam suave solitudo, qui odit improbos? dri. Et quam compositæ mentis signum est, fecum

fecum posse morari, & consistere? quod è vulgo nemo facit: quorum quisque se fugit. Ergo & hoc utile monitum amplectere. Huc cogitationes tua tendant, pit.xx. hoc cura, hoc opta, omnia alia vota Deo remissurus, ut contentus sis temet ipso, ex te nascentibus bonis. Qua potest esse Felicitas Deo propior?

DISSERT. XI.

IX. Parad. Omnia Sapientis: &, Solum divitem censendum.

T qui non sit contentus, cum omnia Lipse habeat? Nam hoc etiam inter Inopinata iactatum, Omnia Sapientis esse: imo Solum illum divitem & uberem esse. Variis locis hæc efferuntur: & origo Laert in dicti à Cynicis. quorum erat : ἀυτάμικ Antifth. 27 7 στφόν. στάντα 35 duns είναι της άλλων: Sapientem sibi sufficere. nam omnia aliorum, eius ese. Vides? non sua solum sibi, sed omnia omnium habet : & quidhomini huic desit ? Hæc Cynici illi iacta-Stant ore, animo sentiebant : Cynici, nudi, inopes, vacui rerum omnium & copiarum. Placuit & Stoicis: sciveruntque, Lacrt.in Moodar warra eva : Sapientium omnia esse. Zenon. Seneca, Cicero, alii ingeminant: sed ille De Be- noster alibi: Vnus est Sapiens, cuius omnis sunt, nec ex difficili tuenda. Quo CILLI.

AD S fenfit aute & in se ve bet, aliqu datum & mnia Reg Regemper

los domina res habet potestas p Ecce nos

pulchre.
Laertius
fontibus

Kadian e tam enin

acce vo autem q raw, at inves, a

ex facility of the facility of

intueti rialegi caftra

tarmis

fenfu

AD STOIC. PHIL. LIB. III. sensu autem? omnibus ergo sua eripit, & in se vertit? Non : absit. Nihil probi- 1bid. bet, aliquid & Sapientis esfe; & eius, cui datum & assignatum est. Iure civili, omnia Regis sunt: & tamenilla, quorum ad Regempertinet universapossessio, in singulos dominos descripta sunt, é unaquaque res habet possessorem suum. Ad Reges enim potestas pertinet, ad singulos dominium. Ecce nodum solutum habes: & vere ac Tangit hanc distinctionem pulchre. Laertius: nam quis ambigit è Stoicis fontibus Senecam hausisse? tangit, inquam, in caussa eius dicti. warme To oopar eirag. dedweirag & autois wartenn 'des Cian + voμον. Το δε φαύλων είναι πνα λέγετας, ον πρόπου η άδίκων. άλλως μβρ της πόλεως, άλλως ζ των χωνήτων φαμβή: Omnia Sapientum esse. Datam enim iis omnimodam potestatem (Senecæ vocem agnosce) à lege. Stultorum autem quadam dicuntur, sicut & iniustorum. atque aliter quadam reipublica dicimus, quadam utentium. Ergo omnia eius sunt, non occupatione, sed animo: & universitas illi, non hæc singula mancipantur. O magnifica possessio! & quam ex facili regit ac tuetur, hoc ipso quod intuctur. Non habet mittendos trans ma- Benef. rialegatos, nec metanda in ripis hostilibus viic. castra, nonopus est legione, nec equestribus turmis. Quemadmodum Dii immortales regnum

UCT.

tere? quod

quilque le

nitum am-

tendant,

ota Deore-

iblo, in exte

Te Felicitat

& , Solum

am omnia

tiam intel

Sapienta

& uberem

& OT100

207225

EMAT: SE

sais alis-

folum fi-

quidho.

illi iacta-

raici, au-

m & co.

runtqua

TORIA COL

: fed ille

CHIM P

4. 050

(cala

I. LIPSI MANUDUCT. 310 regnum inermes regunt, & illis rerum suarum ex edito tranquilloque tutela est: ita hic officia sua, quamvis latissime pateant, obit: & omne humanum genus, potentissimus eius optimusque, infrase videt. Neque verba hæc censeas: imo verba, qui eripiunt huic & sibi habent. Quis totum hunc orbem, id est, tot agros, prata, silvas, flumina, lacus, maria, verbulo aut formula à me aufert? Coneris quamvis, teneo: oculis, & certe animo, usurpo. Derideas licet: ingentis spiritus res est, cum Ebid. Orientem Occidente que lustraveris animo, cum tot animalia, tantam copiam rerum, quas Natura beatissime fundit, aspexeris, emittere hanc Dei vocem, Omnia mea sunt. Itaque & hoc vere addidimus, Solum Sapientem divitem ese: * Socrati iam olim definitum. Quæ enim istæ ZYII. Crassi aut Crofi divitiæ? desunt multa, & optant. Noster minime: & non una caussa vel adspectutitulum hunciure habet. Plato adsignabat istas : Divitem losoph. hunc solum, quippe cum the sauris omnibus pretiosiores solus videatur possidere Virtutes. quia etiam solus Sapiens opes potest in usibus necessariis regere, videri ditissimus debet. Pro quarum prima aptissime Philo De Pla- Iudæus : o de oopos & masonos, ana oaumasτος, όν άφβόνοις η γνησίοις, έ χείνο παλαμεμιβίοις, Noc. nayvauljois de ni newor aet, popav ajadois ubros: Sapiens

Sape

gat.

2011

test

62/0

100

not

& fc

Qui

tromo

Auten

14 95

dive:

MII.

dit?

credis

20000

ON

FIS MI.

1 ould

bere &

Mis, ear

mit bas

MATTE

10年

PEDICO

ATLIN

No

Din

quider

* Vide lib. t. Differ.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. Sapiens non dives solum, sed superfluens; ut qui semper delicietur inverseturque bonis uberibus & germanis, non avo inveterafcentibus, sed magis virescentibus florentibusque: id est illis Animi, quas Virtutes vocamus. Estque ipsa ratio, quam Stoici nostri inter primas signabant, stricte sic & scholastice apud Empiricum expressa. Qui ea possidet, que sunt magne astima. Advert. tionis & magnipretii, est dives : Virtus autem est magnipretii & astimationis : solusque Sapiens eam possidet : solus ergo est dives. Altera erat ratio, Sapientem solum uti. An ille utatur, qui avariter recondit? ne habet quidem, si Platoni hoc credis scite docenti, & distinguenti. Od In The-गारिक मार्ग द्वां प्रकार , inquit, क्यां का मार्थ में सहस्र में व्या ως τον έχην. οδον, εί ιμάπον περάμθρός πς, κ έίκεα-कांद्र की, अमें क्वृहर्स, इंस्रीप मि हंड केंप बर्व केंप्र बर्व केंप्र हिस्समित्र कि γ φῶμβρ: Non enim mihi idem videtur, Habere & Adipisci. ut, siquis vestem mercatus, eam in potestate habeat, non tamen ferat: haud dixerimus Habere illum, sed Adeptumese. Anille etiam utitur, qui stulte & prodigenter effundit ? nihil. solus Sapiens habet, possidet, utitur, materiam virtutum.

m lun-

ft : ita

eant,

tenti -

. Ne.

, qui

totum

ara, fil-

ulo aut

amvis,

arpo.

f, cum

ADITIO,

retulff,

exeru,

is mes

115, 50.

octati

n iltz

multa,

on uni

ure ha-

routes

muibus

Virth-

otest in

ifinat

e Philo

O LATHE

如神经

(parti

Satisfies

Non huic sepositas infelix strangulat arca Divitias. quid ergo?

- expe-

I. LIPSI MANUDUCT. --- expositi census, & docta fruendi

Temperies. Sed præter has duas, tertia etiam ratio.

pift.

LxII.

Epift.

MCIN.

log.

Sapiens nulla re eget: ergo dives. Quid enim aliud Dives, nisi à Divo, (ait Varro) rad.ult, quia, ut Dew, nihil indigere videtur? Quomodo? non enim petit. Animus tuus oportet se iudicet divitem, non hominum sermo, neque possessiones tua. Audi poetam:

Aufen. Ex animo rem stare, aquum puto; non anımum ex re.

> Cunda cupit Cræsus, Diogenes nihilum.

Et uter igitur ditior? Brevissima ad di-Sen.e. vitias, per contemptum divitiarum, est via. Quid me vocas ad ista supervacua? An parum habet; qui non alget, non esurit, non sitit? plus Iupiter non habet. Acquiesce in istis, aut nunquam acquiesce, inquam, tanto beatior futurus, quanto col-Apul.in L'Apo- lectior. Namque animi, ita ut corporis, [a-

nitas expedita; imbecillitas laciniosa est: certumque signum est infirmitatis, pluribus indigere. Quid ergo? inquies: Sapiens nullo indiget? illud ipsum edere, bibere, & quæ Natura postulat, nonne potest abesse ? Potest, nec ipse tamen indigere. Stoicum tibi hic discrimen in-

Plut.de geram; in verbis quidem, sed quod rem Notion. explanet. Chrysippus aiebat, de & diorreq

R.

this

200

iplio

di

78

砂部

Bulla

In ve

& Stu

m: In

que i

計山

omp

MAXI

indige

ago c

ab alia

ecce D

T THE

Wan:

100:6

DENIE!

E015 D

Ott E

Propri

et: cu

tes ap

\$17.7 °

当田田

Manie

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 313 who, ciscorreu joi pashoi: quod non egeant, sed indigeant mali. At Sapiens, ille diray . B Epif. Reiavixi : eget, & opus habet. Seneca hoc 12. ipsum tangit: Volo tibi Chrysippi quoque distinctionem indicare. Ait Sapientem nulla re indigere, & tamen multusilli rebus opus esfe. contra, Stulto nulla re opus est. nulla enim re scit uti, sed omnibus eget. Etsi in verbo Egere proprietatem non servar, & Stulto tribuit quod Sapientis erat. Igitur Indigere, est non habere, & velle: atque id fine modo. Cicero : Indigentia, IV. Tul. est libido inexplebilis: quod Stoico sensu omnino scripfit. Vere ergo dicemus, Eum sen. E. maxime divitius frui, qui minime divitius Pikale indiget: id est, avet aut cupit. Ob has ergo caussas merito ille Dives : quid si & ab alia, pro vulgi etiam mente? Nam ecce Dogma nostrum est: Oinovommor mo- stob. ४०० रोप का वर्ष का वर्ष मा के में से ने से ने के कि शहर के का का कि Eclo. жицепяно́т: Oeconomicum esse solum Sapientem : & bonum æconomum, & peritum pecunia facienda. Quid ais ? ad hoc dogma non turba concurrat? finum pandat? Et tamen ita est. prudentia illa eius propria, etiam ad externa ista omnia valet: cum luber, & usui censet uti. Socrates apre: on in in an anuarwe i aperi yireray, In A. ån' Kapeths Khuata, is t'anaajaba wie av- pol. ορώποις άπαντα, κ ίδιακ δυμοσία: Quod non è pecunia Virtus nascatur, sed ex Virtute pecu-

CT.

nemat

am tatio. es, Quid

et Varro

videtur?

Animus

non homi-

se. Audi

初期新

gener ni-

na ad di-

trum, eff

erracua?

one arit.

Acquiel.

esce, in-

canto colrooris, a-

niofa est: is , plu-

inquies:

am ede-

at, non-

le tamen

imen 10.

nodrem

i Harry

14,

I. LIPSI MANUDUCT. pecunia, atque alia omnia bona publice ac privatim hominibus obveniant. Nonne Thales hoc fatis docuit in claro exemplo? nam is cum oftendere veller, quam facile Sapienti ditescere : prævisa feracitate olearum, fructus omnes coemit, & solus compos, vendidit, vimque grandem pecuniæ paravit. Potest igitur habere Sapiens: sed quanto altius, nolle? calcat hæc superflua, & dumtaxat divi-Epift. tiarum naturalium est quasitor acerri-MERTI. mus. Facidem, Auditor: & disce statim ac compendio dives esse. Representat opes Sapientia, quas cuicumque supervacuas fecit, dedil. An non hæc Sacris etiam nostris consona? Clemens Ale. pr.Serő. xandrinus dicit, & docet : ਹੈ 11 ਹੈ 18 00 pe már_ τα όξι, σαφῶς μεινύς λέγων, Διότι ελέπο έν με ο θεός, Est mon warra, eres 28 deir openat disamen, d' & नवं क्वाराव पूर्वपूरण, में प्राह वंह्रांगाह नवं हेनाभू हिर धीय पर्नus): Guod autem omnia sint Sapientis, aperte Scriptura indicat dicens, Quoniam Deus mei misertus est, mihi sunt omnia. Vnum enim oportere exteti oftendit, per quod fasta sunt omnia, & iis qui digni sunt promissa tribuuntur. Ecce in vera Sapientia divitiæ, & in animo ad Deum, summum arque unum bonum verso. Sed vis ipsas Stoicorum voces, arque etiam Lib. vz. sensa? Ambrosius : Salomon ait, Eius qui fidelis est, sotus mundus divitiarum. Quan-10

40

to proof

Marit

級統

fica:

Quan

BRIDE

雅色

Natu

1Am

que li

CAMPEN

80 th

器

ne d

m20

lery,

fine

tant

柳柳

9441

Japi

tron

の方面

學學問

Office of

Loth

Stra

Yen

cere

horte

Mra a

Seniep.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 315 to prior Salomon, quam Zenon Stoicorum magister, atque auctor secta ipsius? Quis autem fidelis, nisi Sapiens? Et statim: Sed dicas: Quomodo Sapientis totus mundus? Quoniam ipsa Natura dat illi sortem omnium, etiamsi ipse nihil possideat. Domina est & possessor, Sapientia: que sua putat Natura munera: nec ullu INDIGET, etiamsi desint ei ad victum necessaria. Namque Musicus organa, aut Medicus medicamenta etiamsi non habeat; habet tamen eo ipso quo possit his uti, etiamsi ad tempus eorum usus non supperac. Bone doctor salve. nonipsa Porticus sonet magis germanas Zenonis voces. Observastin aurem & de Indigentia ? etiam sine possessione sortem habere? Hæc vera funt. Stulta mortalium avaritia possessio- Sen.enem proprietatemque discernit, nec quid- LxxII. quam suum credit esse, quod publicum est. Sapiens aliter : qui publicis ut privatis fruitur, privatis ut publicis. Sapientia Sap.vie omnium mater est, & ipsa orbem terravum possidet. Abrahamo illi data est Gen. omnis terra : sed quando? postquam à Ambro. Lotho discessit, id est, vities & deflexione Abrah. morum. O magnæigitur, ô veræ opes! veniamus in partem. Ego conari aut facere me fateor: & iftos agros, filvas, hortos, statuas, tabulas, & quidquid Natura aut Industria instruit, oculis & cogita-

bublice ac

Nonne

o erem-

et, quam

vifa fera-

coemit,

ae gran. itur ha-

, polle?

rat divi-

* ACETTI-

e statim

re fentati

Superva-

c Sacris

ens Ale-

arita.

mi Sitt, aH, 8/2

laden.

stients,

Noniam

t omnia.

lit, pet

ni sunt

Sapien-

, fum-

lo. Sed

e ctiam

Eim gui

Quan-Ħ

gitatione usurpo ut mea: pascor suaviter, & sinceriore gaudii fructu, vel horulæ spatio, quam Domini inscripti anno aut annis.

AD

ente

THE !

tetta |

vends o

gue, ni

PREDE

ample

Delto

Quid

temm

perata

9804

110.

impta

dum

dem

Oira

hagis

VIII2

dican

Plum

Im,

expire

1017 12

Pittis

Immi

calan

quido

anzian

DISSERT. XII.

X. Parad. Solum Sapientem liberum, ceteros omnes servos censeri.

T Qu B idem ille Sapiens non Dives solum, sed Liber, ceteris omnibus servis. Conviciari tibi videar ? non est propositum, sed vera effari. Scitum igitur hoc Stoicorum: Nisi Sapientem, liberum effe neminem. Græce efferebant: उस Moior o किक्रेंट हेर की प्रेस्ट्रिड, में क्वेंड कें क्ट्रिंग रिडेरेज : Quod solus Sapiens liber, & omnis Stultus servus. Diogenes ponit, & caussam apponit: Movor To oppor, intidagor. Tous To paunes, SEASS. Evango excluse ciar, eguciar automenzias. τω βδελείαν, εέρεση αυτοσεαγίας: Solum Sapientem liberum; omnes Malos, servos. Esfe enim Libertatem non aliud, quam potestatem agendi qua velis: Servitutem contra, privationem eiusmodi actionis. Hoc ipsum paullo fufius Epicterus : E'ationege icht, 6 Zar ac Bene) , oret aralndoe, bir , ere nandy. हम दिविष्यकी : Liber est, qui vivit ut vult, quem neque cogere est, neque prohibere, neque vim adferre. Sed fufifime Cicero, & rei illustrandæ. Quid est enim

Parad.

TV.Dif.

Eget.c. t.

u, velhoalcripti aniberum, ceis non Dieris omnidear ? non ri. Scitum ientem, liefferebant: i popul d'élas : wie Stultus offam apis to period, inceria! Solum Sa-Gross. Effe am potestaem contra, loc ipfum र्लंड हेंग, है En mit vivit st megal

Sed Fofiffi-

Quid eff

min

ucr.

for feari-

ADSTOIC. PHIL. LIB. III. enim libertas? potestas vivendi, ut velis. Quis igitur vivit ut vult, nisi que recta sequitur? qui gaudet officio? Cui vivendi via considerata atque provisa est? qui legibus non propter metum paret? qui nihil dicit, nihil facit, nihil cogitat denique, nisi libenter ac libere ? Ita liquet, Sapientem ea parte Liberum, qua Virtutem amplectitur volens, alacer : ab ipso Honesto, non à lege aut metu inductus. Quid iam, cum Vitia spernit, & calcat? gen,epe cum magno animo clamat : Non sum im- 11. perata facturus. iugum non recipio: imo, quod maiore virtute faciendum est, excutio. Non est emolliendus animus. si voluptati cessero, cedendum est dolori, cedendum labori, cedendum est paupertati. Idem sibi iuris in me esse volet & ambitio, & ira. Ecce, quot dominos ille iam effugit? adde libidinem, avaritiam, alia vitia: turbam habebis, ut vero nomine dicam, tyrannorum. Miserum mancipium, qui his subiicitur ! erectum & liberum, qui evasit! Nam breviter sane & InDial. expresse dictum est : Qua est vera Liber- Hadriatas ? innocentia. Sed & in Fortunam Sa- Epittes. piens attollit animum, & ab ea se facit immunem. Qui ad omnem eius motum casumque trepidat, suspensus vota facit, quidni serviturem, & quidem asperam anxiamque, serviat ? At illa est vera Lis Seniep. ber-0 3

I. LIPSI MANUUCT. bertas, nulli servire, nulli necessitati, nullis casibus, Fortunam in aguum deducere. Quomodo hoc fiet? Epicterum audi, Differs. & sequere præeuntem : wegonararira-Xá Me Hopulio To Ded. Dend m' incivor mupéaress; κάγὰ βέλω. Θέλο όρμαν όπι τι ; κάγὰ θέλω. Θέλό με τυχείν πνος; καγώ βέλομα, & θέλει; & βέλομαμ. δοτο θανείν; θέλω, τίς τη με κωλύσα δινώα τας कवित्रं के दे मार्ग क्या क्या क्या का का का मार्थ का है मिले भारत है में A Dia. Constitui & conformavi voluntate meam divina. Vult me febricitare? & ego volo aliquid aggredi? volo potiri? volo non potiri; nolo. mori ? volo. Quis iam igitur prohibere me aut cogere, prater voluntate, potest? non magis, quam ip sum Deum. O vera, ô firma libertas, servire Deo ! Sed sen.ep. eft & quarta ratio : non Fortunam folum LIV. dominam, sed nec Corpus ferre. Nam hoc, animi pondus ac pæna est. premente illo, urgetur, in vinculis est: nisi accessit Philosophia, & illum respirare rerum Natura spectaculo iussit, & à terrenis dimisit ad divina. Hac Libertas eius est, hac evagatio: subducit interim se custodia in qua tenetur, & cœlo reficitur. Agnoscis & hanc Sapientis propriam, qui animo ad originem sui semper tendit? Nos imite-Epift. mur: & aliquando ex hac face evadamus in illud sublime & excelsum : ubi tranquillitas nos manet, & expulsis erroribus vera libertas. Hoc nomen est, quod omnes

m)

AD STOIC. PHIL. LIB. III. mnes ad se allicit: pro quo arma olim & nunc capta: per sanguinem, per cædem quæsita, aut retenta est: nos ad hanc animi, toto animo non adnitemur , Et qua Epik. via? Audi doctorem nostrum : Philosophia servias oportet, ut tibi contingat vera Libertas Hoc unum illud studium ve- Lxxxre liberale eft, quod liberum facit. Quis simpli. enim alius eius finis, quam animum no- in Enstrum in eam asserere libertatem, in qua Epia. à parente & auctore Deo productus fuit : ut neque formidet quicquam, neque ullare doleat, neque ulli deteriori natura serviat? Illa, inquam, est, absoluta hæc, & com- sen ep. pendio dicenda Libertas : non homines timere, non Fortunam; nec turpia velle, nec nimia; in se ipsum habere maximam potestatem. Hanc Philosophia parat, Sophus habet. Vides dignitatem Paradoxi Epie. huius, sed & veritatem. quam noster vii. quidem Ambrosius tota Epistola quadam adstruit : & Augustinus breviter: 1v.De Bonus, etiamsi serviat, liber est; malus, et- 111. iamsi regnet, servus est.nec unius hominis, sed, quod gravius est, tot dominorum, quot vitiorum. De quibus cum ageret Scriptu- 11. ra divina: A quo enim quis, inquit, devictus est, huic & servus addictus est.

.88

cere.

udi,

rim.

WHI!

. 3í-

exho.

0270

11, 2

tatë

1 690

1187

ate,

0

Sed

417

ute

fit

Na.

ilit

US.

784

8

te.

PAR PAR

0.

0.4 DIS-

I. LIPSI MANUDUCT. 320

DISSERT. XIII.

10

Nam to MILLE

AND REAL

學學 Alis y

No be

龍山

(III

DIAN I TESAS!

Dal

Tota

melic

cam

nato

Vere

iem,

CE LUS MINS.

Atte

ime

9000

legin

tins,

ding

OUBE

ROUSE

XI. Parad. Solum Sapientem Regem esse.

CED heus, iam mihiagres. lubet • ขบอลิง วุธี ซ่ อนเหยุด เอาง ฉบังเอเลเร จัง : Canere atque flare non minutis tibiis. Abite modica: sceptra & diademata molior, & Sapienti nostro circumdo. Ego, an ipsa Virtus?

- - - regnum & diadematutum

Deferens uni, qui se colit. Vere tutum. nam cerera illa casibus aut suffragiis subiecta: istud

Intaminatis fulget honoribus, Nec sumit aut ponit secures Arbitrio popularis a ura.

Age igitur, adstruamus. Stoicorum scitum est: μόνον τ σοφον βασιλία ?): Solum Sapientem Regemesse. Aud. O mi doctor, quam vere ista nomen vindicant, & Inopinata funt ? quid si stolida & fatua? Plutarchus ita habet, necunus: & suaviter sane exagitat, præscriptione libelli, Stoicos magis inopinata, quam poetas, effari. Ut alia omittam, potest magis quam istud? Dissimulavit aliquis regem, qui re ipsa esset, ut Homericus Ulysses: at isti quam inepte & falso adsimulant? Comodiam vel mimum aliquem ludere cos dicas: sed male etiam sustinentes personam.

Nam

Horas.

Ibid.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. Nam ecce prodit à don The E Toas orois, Boar μέγα κ κεκραγώς, Ε' γω μόνος είμι βασιλεύς, Ε' γω ம்மாக ப்பி கிடும்க: மு ம்கிய குமைக்காக க்கம்-Triais Dueaus Aspar,

Δος χλάναν Ι΄ πω ώνακλι, κάρτα 35 ριγώ, Kai Baubaxilo:

ille à Porticu Sapiens, clamans altum é intonans, Ego solus Rex sum, Ego solus Dives: en conspicitur interim ad alienas fores musitans,

Da tegmen Hipponacti. namque frigeo,

Totusque contremisco. Suntne hæc regia, nudum, algidum, famelicum, omnium inopem esse? LIPs. Suntregia, mi Auditor, si alia, quæ dicam , adfint. Omitte sannas aut ludos: Plutarchum eriam, gravem & magnum virum, sed Academicum, & Stoicis destinato hostem. Audi Ciceronem potius: vere ista nomina omnia possidere Sapien- 111.3e tem, qua irrideri ab imperitis solent. Re-Hius enim appellabitur Rex, quam Tarquinius, qui nec se, nec suos regere potuit. Attende. duas caussas tangit, cur iustiffime noster, Rex fit , quod Se regat , &c quod Alios : quod profecto plenum & legitimum est Regnum. Tangit & Laertius, ubi scitum hoc promulgat: Où pisvoy In Zens Sdindbipes ED con oopes, and in Earthias. f Baσιλείας Εσης άρχης άνυπευθιώς, भेτις σε μόνες του σοφές ςαίν, καθά φυζι Χρύζιπωος: Non solum liberos

os dicas: ersonam.

UCT.

Regem effe.

lubet

15 971:

tu tibiu.

emata mondo. Ego,

cerera illa

rom fci-

Solum Sa-

ni doctor,

it, & Ino-

atuar Plu-

e fugriter

elli, Stoi-

effari.Ut m iftud?

ii reipla

fti quam

mædiam

fod

Nam1

I. LIPSI MANUDUCT. 322 liberos Sapientes, sed reges etiam esse: cum sit Regnum potestas nulli obnoxia, qua in solis Sapientibus consistat, ut ait Chrysippus. Optime Chrysippus. quis enim vitiis affectibusque superior, præter Sapientem? An ille mihi Rex erit, cui muliercula imperat? cui pecuniola, glorio-Cic.pa- la, alii animorum tyrannı ? Refranet prius libidines, Spernat voluptates, iracundiam teneat, coerceat avaritiam, ceteras animi labes repellat: tum incipiat aliis imperare, cum ipse improbissimis dominus, dedecori ac turpitudini, parere desierit. Dum his quidem obediet, non modo Rex, sed liber habendus omnino non erit. Tragicus noster hoc dicet:

BUI

fts

10:

EV

ile

201

211

Rexest, qui posuit metus Et diri mala pedoru: Qui tuto positus loco, Infra se videt omnia: Occurritque suo libens Fato, nec queritur mori.

Entibi Regem: non vitiis, non casibus, non mortiipsi, ut timeat, subiectum. Et an non pulchrius ampliusque hoc regnum,

Gadibus iungas, & uterque Pænus Serviat uni?

mihi videtur. Quid deinde in Aliosi qua ius suum exercet ? Sicut gubernator in navi,

Philo de Abrah.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 323 navi, magistratus in civitate, imperator in exercitu, anima in corpore, mens in anima: sic revera princeps est Sapiens in genere humano. Quod nisi à recto & veroabiisset, opinionum impetu ablatum: an etiam nunc alius ab illo imperaret? Etsi vel sie ius suum tenet. Prodeat mihi ille Sapiens, & apud ipsos purpuratos & diadematos se ostendat : profecto vereri, aut certe revereri videbis, illum pannosum & sæpe nudis scapulis. Neque enim 3170 umquam intantum convalescet nequitia, numquam sic contra Virtutes coniurabitur: ut non Sapientia nomen venerabile & Sacrum maneat. Vis in exemplo videte? Diogenes ille Cynicus, non pauper solum ab opibus, sed à Fortunæ iniuria servus, vænum à piratis expositus, interrogatur Ecquid scire profiteretur? Egone ? Α'ν Βράπων άρχειν: Hominibus impera- Laere. re. Et mox, cum prætereuntem Xeniadem vidisset, oreac vultu ingenuo: Huic, inquit, me vende. nam hic Domino opue habet. Et plane pro verbis & professione sua se gessit : docens, monens, imperans, ipfi, liberis, familiæ toti. At cum amici paullo post advenissent, eum redempturi : Minime , inquit : abite fatui. Ibid. डेंग्डे के कि रहेण तथा गर्थ में हैं कि कि कि कि कि कि के कि πρέφοντας τη λεόντων: Non enim leones servos effe nutrientium, sed nutrientes leonum. Nam 0 6

chia

qu4

Chry-

enim

er Sa-

ımu.

0110-

trius

ggiam

ADIES!

ETATE,

COTTAC

Rant-

er ha-

ofter

fibus,

n. Et

c It-

19 qua

tor in.

かなびり

I. LIPSI MANUDUCT. 324 Nam servi scilicet est, timere. Quid, cum Alexander magnus ille Rex ad eum viseret : atque inter alia diceret, Non me times? Quidenim es, inquit? Bonum an Malum? dicente, Bonum: Quis ergo Bonum timet? inquit. Et mehercules scio Alexandrum potius in animo timuisse, aut stupuisse, ad hunc magnanimum & à Ratione Regem. Quidni à Ratione? ita idem scitislime Xeniadi, qui se emerat, dixit: बसा मां उत्भी देशा , से मु मिरेश होंगा में 78 iaregs, म molegritus, ei dishos ein, क da lua ar auti: Oportere illum sibiparere, quamvis servo. nam & medicus, & gubernator, etsi serviunt, tamen iis paretur. Meritisimo igitur à stultis omnibus Sapienti. O's 28 ου καθόλε τ ಹεί Βίον δπισήμω κέκτητα, τί άλλο ล เชาะง ริ๊ฏ ปุติ เช่ง ประชาชาปพ; Qui enim in universum vita degenda scientiam est adeptus, quid aliud illum esse oportet nisi rectorem G Dominum? Felix respublica, ubi erit: & verum tamen nostrum scitum, etiamsi non erit. An non tale, quod etiam Sacra 31.Str. approbant? Ita enim Clemens: @ániv τε αῦ βασιλέα τον σοφον διδάσκων (ο θεος) του μι όμοφύλ 8ς ποιειλέρον τας αυτώ, Βασιλεύς αναρά θεώ σύ έν ημίν εί. έθελεσίω γνώμη των άρχομβίων, διά ζηλον άρετης, έσσακεόντων τώ συκθαία: Et Sapientem Deus docens esse Regë, facit alienigenas ei dicentes: Rex à Deo tu es in nobis. cum scilicet sponte & suapre voluntate, propter admi-

Ibid.

Arrian. Differ. BII,c.

Gen. XXIII. Exe

ASSIT

Salve

Viv

T70

04

Non

Spen

XII.

Bibo boho

dican matre Illi, C

Ab, COMP diend

illeple COTICE Alibi

occupa

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 325
admirationem virtutis, subderent se illi.
Salve igitur & vive, o vere noster Rex!
Vive, Mida gazis & Lydo ditior auro,
Troica & Euphrata supra DIADEMATA silv.
felix!
Quem non ambigui fasces, non mobile
vulgus,
Non leges, non castratenent. qui pectore magno
Spemque metum que domas, vitio sublimior omni,
Exemptus Fatis.

er.

) wid, com

cum vile-

Non me ti-

man Ma-

to Bonum

Icio Ale-

tiffe, aut

num & a

tione? Ita

emeraL,

184 478

वंबन्धाः सम्बद्धाः एकं हिर्देश

, etfifer-

entilimo

ां. 0'त्रहे

in uni-

adeptsu,

rectorem

. ubi ent:

, etiamfi

am Sacra

15: @ z).01

क्षेत्र होता

में जिल्लीकों दें।

的政治

Sapien-

ienigenai

obil cars

e, propter

Admi-

DISSERT. XIV.

XII. Sapientem Deoparem: Paradoxum, atque etiam Paralogum.

A U. D. Valde in altum sustulisti Sapientem: non potest scandere nisi
ur hominem transcendat. L IP s. Audebo hoc etiam dicere? nostri faciunt: sed
dicam, non asseram, & à Modestia, id est,
matre Sapientiæ, non abibo. Vereor ut
illi, cum clamant, Sapientem Deoparem.
Ah, quæ non dicam æquiparatio, sed
comparatio est? Tamen faciunt: & audiendæ voces vel Senecæ nostri: Sapiens Epist.
ille plenus gaudio, hilaris & placidus, inconcussus, cum Diis ex part vivit.
Alibi: Hoc est Summum Bonum, quod si xxxx.
occupas, incipis Deorum socius esse, non
sup-

supplex. Iterum eadem voce: Dei socii sumus, & membra. Sive apud Stobæum Chrysippi: Dávros sidajuover zei rav av grá-मरा दें वंत्रविद्ध में में क्षेत्रवाराया मां वीवक्ष्मि पर्ने Stias tidas porias, pundi tà pequeriar, o Xpion muos onoi. no un undiva aperarieari), untrania. μήτε σεμνοτέραν τω τε Διος εύδαιμονίαν τ των σοqui avdpar. Omnino de plene beatos esse homines, qui sunt Sapientes. & Felicitatem hanc ac Securitatem, nihilum à divina differre, Chrysippus ait. Et nullaparte optabiliorem, meliorem, augustiorem illam Iovis Felicitatem hac humana esfe. Quid etiam pleraque sanctus ille Epicterus? moit. Det mihi aliquis hominis Animum, inquit, qui nulla refrustretur, aut ladatur, qui non irascatur, non invideat, non amuletur. Denique, quid opus ambagibus? Da mihi Szdvig av Spans 6m Supour ta Auid, 3 टंग मार्जिक प्रथम के पहल मार्जिश किया मार्जिक किया है विश्व κοινωνίας βελθιόμθρον: Deum ex Homine fieri cupientem, & in corpusculo isto mortali

I. LIPSI MANUDUCT.

\$BILL

Mag

0000

Hon

944

igitu

mou

foot

Pluca

Aisess.

ē ∆ím

Brigh.

1tm]

DICER

mt,

10 00

DIE

Min

Min's

Bitat

TWY]

Requ

946

tu.

Cere

V172

NID:

Me i

mie bern

棚舟

mus, neque abnuimus Quin vanus stolidis hac talia finxerit

sed error, cuius fontem etiam liceat inquire-

SOCIETATEM Iovi agitantem: idest, da

mihi istum Sapientem: dabo tantum, &

talem. AuD. Lædunt ista vel audita, Li-

psi, etsi non demissa: quid recenses? Lips.

Mecum tolera. neque enim ipsi proba-

Epift. Mell.

Sert.c.

AD STOIC. PHIL. LIS. III. quirere, & tum claudere vel damnare. Magniloquentiæ huius omnis origo, quod unam eamdemque Virtutem in Homine & Deoponunt. Seneca: Queris Epik. que res Sapientem efficit? que Deum. Si vii. igitur ille & iste eius compotes; ille per industriam, iste per naturam: pares in eo sunt, quo laudantur. Chrysippus apud Plutarchum: A'peri 28 sie varepixdy à Dia 18 mun. Δίωτος , ώφελειδικά τε όμοίως των άλλ ώλων τ Δία κ Νοι. ने ठांकास, का केंद्र केंग्सर, केंग्स में महिला जैसार्मिक मार्रिकाम mous : Virtute siquidem non superare Iovem Dionem, sed & aqualiter invari invicem Iovem & Dionem , cum Sapientes sint, quando alter alterum moveri sentit. In eodem illo fundamento hæc Epicteti ηίχα: κατά τι τοι λόγεν હંδε χείρον τ Эτων, εδε жейчыты, ама вобрать: Quod ad Rationem mentemque attinet, ô homo, nihilo deterior Dits ipsis es. Magnitudo enim Rationis neque longitudine (sive diuturnitate) neque altitudine diiudicatur, sed solis Decretu. Seneca his paria: Solebat Sextim di Epia. cere, Ioviem plus non pose, quam Bonum virum. Plura Iupiter habet, qua prastet hominibus: jed inter duos Bonos, non est melior, qui locupletior. non magis, quam inter duos, quibus par scientia regendi gubernaculum est, meliorem dixeris, cui maius speciosiusque navigium est. Heu, radunt

SOCIL

brum

1034-

क्षेत्र क्षेत्र

want

rellin,

fring-

elle ho-

catatem

divina

arte (+

millan

Quid

detus!

(IF, 10.

edatur.

四上四分.

oibus?

و راهندا

站和淮

ine fieri

mortals

eft, da m, û

ita,Li-

Lips

ptopa-

nxerio

ceal in

quit-

I. LIPSI MANUDUCT. 328 dunt & ista meas aures, fateor: sed insanientem hac parte Sapientiam, velad Senecæ lucem pervideamus. Primum igitur, eorum confessione, discrimen est in Porentia sive Opulentia: quia Iupiter certe plus pollet potestque. Alterum, quod notant, in Diuturnitate. Seneca: Iupiter quo antecedit virum Bonum? diu-Depro- tius Bonus est. Alibi idem : Bonus ipse De Co. tempore tantum à Deo differt. Iterumque alibi : Sapiens vicinus proximusque Diis consistit, excepta mortalitate, similis Deo. Cicero etiam Stoicissans : E Virtutibus vita beata exsistit, par & similis Deorum, nulla re, nisi immortalitate, que nihil ad bene vivendum pertinet, cedens calestibus. Fatetur, ecce, (quis autem ambigat?) de Immortalitate: sed excusat & reiicit, quasi necaugendo esfet. Ita & Sepit. neca: Quemadmodum ex duobus Sapientibus qui senior decessit, non estbeatior eo, cuius intra paucos annos terminata Virtus est: sec Deus non vincit Sapientem felicitate, etiamsi vincat atate. Atque alibi etiam elatius : Quid interte (Sapientem) & Deos interfuturum sit, quaris? diutius erunt. At mehercule magni artificis est, clausisse totum in exiguo. Tantum Sapienti sua, quantum Deo omnis atas patet. Et vis culmen stultitiæ? superaddit: Est aliguid, quo Sapiens antecedat Deum, ille natu-

AD .

natura be

TO MARIN

ecuritate

CES: abho

quam à re

ins mod

nm icho

Detre eya

main

aw, awa

401360

मित्रकोश्च

THE GOOTENS

CERT 2 0

1990, 40

20121, 28

epelie, Dif

quillen no

DETERM VI

BUREAUT.

latem ei

Beque of

citicet

pondent

conflicut

latt habet

rum inten

ledate, for

taufas , n

veri Boni 1 (ing) co

Ibid.

ftant. Sap.c. VIII.

31.De Nav. deor.

IXX-BII.

Epift.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. natura beneficio, non suo sapiens est. Ecce res magna, habere imbecillitatem hominis, securitatem Dei. Sunt aliæ alibi tales voces: abhorreo & despuo: & ah mei Stoici, quam à recto per elationem iuistis ? Melius modestiusque Pythagorici. è quorum Schola Archytas; Arapipe de Stoc av- Stob. Αράπω έρα θώ, όπ θεός με μόνον είλικεινη κή δυλι-व मिर्म के पूर्व नवेश वेहहत्त्वेश ठेना नवार नहें द नवा कि वार्व-Dros, बंभवे मं नवेर निर्धायमात्र वर्गेनवेड वेन्द्रगार कर्नेनव म्या मु बंग्यमिं विध्याल , कंड कर्नड खेळण वंद्य इंग्नुत्रण ज्हामा शिम कं क εί μεγαλοπρέπ φαν. άνθροπος δι ε μόνον τω θνατοί της φύστως κατας άματι μείονα ταύταν σύπατα, έςτ வி' வாவ ந் வி' வ்றவின் படிருவ்க , நிறிம் சயங்கிவே ίγυραν, κροδιά φύσιν μιχ Эπράν, κροδι' άλλας αίτίας πολλάς, άδωματεικαί άκρα γραθημέρισαναλαθέως agabs. Differt Deus à viro bono, quod Deus quidem non solum puram & à fese omni liberam Virtutem habet, ac labe affectuum bumanorum; sed quod etiam vim ac facultatem eius infatigabilem, & simul liberam neque obnoxiam possidet, ad aternorum scilicet operum maiestatem & decorem respondentem. Homo autem, non solum ipsa constitutione mortalis natura minorem illam habet, sed interim etiam sive ob bonorum intemperiem, sive consuetudinem validam, sive naturam pravam, aliasque caussas, non potest omnino ad culmen illud veri Bonipertingere. Hæc vera, hæc sana sunt, præ tumore illo & vaniloquentia

ICT.

t: fed infa-

velad Se-

rimom igi-

imen eft in

ia Inpiter

Alterum,

e. Seneca:

num? din-

Bonns info

reromque

usque Diis

malis Deo.

Virtutibus

Deorum, us nikil ad

ens caleffi.

em ambi-

reufat & Ita & Se-

us Sapien-

beatior eo, nata Vir-

rientem ferque alibi

pientem)

e dintins

ificis eff,

m Sapienatet. Et

: Eft ali-

um, ille

nath.

I. LIPSI MANUDUCT. 330 tia Stoicorum. Quos an excusare tamen leviter non fas est? Homines toti in Virrute, & eius splendore oculos præstricti, divinum censebant quicquid eatinctum effet. Arque utinam Divinum tantum, & in ea voce mansissent! ferremus: ut illa Homeri, Feodders, Georgiedos, iCo Jeos: quæ magnis viris adfignat. Ferremus, inquam : imo laudaremus, sensu quem in alio scito Stoico video & amplector. Nam aiebant : Beioue if coo ooper. ixtv 25 & έαυτοις οιονεί θεών: Divinos esse Sapientes.nam habere in se ipsis quodammodo Deum. Habent, habent: & nulla sine Deo mens bo-LxxIII na est.

AD

Pittl 9

ya Sia

IN QU

Emgiy

Wel Cit

trangit

toare 1

tette fa

BOTS INCY

IMPITA I

livingere

Whell ?

garins !

& lenfo

Platatel ann a

the delice

din and

iselfe,

mnimo

M. bun

\$ 150th

STATE A

Frmo

西京

P) 00

Wing

Lim fer

EU, ex

to vela

DISSERT. XV.

XIII. Parad. Sapientem omnia recte facere, etiam Digitum exserendo. Sinc peccatis esse.

Sun τ iam & alia quædam ab eodem Sisto Elationis sonte orta, & noscendi, non probandi caussa, edisserenda. Tale hoc Inopinatum: πάντα εδποιείν τον σοφόν: Omnia reste facere Sapientem. Quod cum adstrictione aliqua sive interpretatione, capiendum: â ποιεί, εξίλον: nimirum, qua facit. εν πόποι γε λέγομβν πάιθ εδίποιείν τα αὐλης των, πα σεραδόν, συματαικομβν τε τη τὰ μβρ τη των αὐτον τους, τὰ σεραδόν, συματαικομβν τε τη αὐτον τους.

Stob. Ecl.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. reómer wárra dimeigir à pegrinor, ni dom meist, ni में एक ठांव मुं से धाने महासे. यह रूड रूड रहेकर हैकिया-रेक्टर कर्वर रव , में ठाँठर मधी केन्ड्रियों , किटा उर्रा रेक्टर रेक Pior Tixvlw: Sicut cum dicimus Tibicinem vel Citharædum omnia recte facere, simul exaudimus ea nempe que ad Tibia vel Cithara tractationem pertinent: ita omnia recte facere Prudentem, quacumque facit, non hercules etiam que non facit. Nam omnia ad rectam Rationem facere eum ac dirigere, id est, Virtutem: qua ars est adomnem vitam spectans. Repetit alibi Eclogarius idem dogma : sed hoc ad fidem & sensum eius sufficit, ex illo quidem. Plutarchus addendus est:oi Znizoi, inquit, diend. मिर्भ का क्यारेका केव्हरण काल्य स्था मार्थ प्रमांक प्रमा τον άξιβουν. άλλα σάντως με όν σάσην άμαρτωλόν की पंग वंपन में , किये कर्ना ता में वर्ग एक प्रकृति पर्ण में बं-Stion: Stoici neque Malo ullam Virtutem inesse, neque Virium viro Bono censent: sed omnimodus illum quidem & semper peccare, hunc autem omnia recte facere. Con-Sonat & illud, quod idem alibi : Alexandrum, in quo omnes Virtutes permixta, confirma se Eroïnor eneiver hoper, on war o ar de Defort. συφός, κη στασαν άρειτω ενερχί. κ μία μ, ως έσικεν, Alexaάρετη πρωταγωνισεί πράξεως επάςμε, παρακαλεί ή ται. .. Tas awas, is ountire were to Taxos: Stoicum illum sermonem, Quod quidquid facit Sapiens, ex omni Virtute facits. Et una quidem velut in principiis est & pugnat cuius-

etamen

i in Vir-

eftricti,

inclum

antum,

105: 11

(Albert

remus,

men u

olector.

11 75 0

tes.nam m. Ha-

sens bo-

effe fa-

SINC

eodem

(cendle

Tale

sapéli:

dcum

11000

1, 924

中の種

主節學

to state Till!

I. LIPSI MANUDUCT. 332 que actionis, sed advocatalias, & coniungit ad suum finem. Iterum Stobæana Electa: गोर कंत्रविशेर केरिक मध्येषण ही महिष्ठा, अने महे unde piac Sonneine of aperis: Virum bonum perfectum effe dicunt, ideo quod nulla Virtute careat. Atque hinc ortum illud minutum etiam Paradoxum, Nec digitum Inchir. temere ab eo exseri. Quod in Epicteto ita legitur: η φιλοσοφία φησίν, οπ εδέ τον δάμτυλον cureirdveiun wesonud: Philosophia dicit, quod nec digitum temere extendere oportet. Perfius omnino adspexit, qui multa Stoica miscere solitus: * Ni tibi concessit Ratio, digitum exse-" Vulre, peccas. Nil, Ita enim lego: & est sententia, Ratio nisi tibi suaseritagere, quidquid agis, peccas. Huc, inquam, referendum est: non ad Gladiatores, qui victi digitum tollunt, cum Scholiaste. Planissime cum Persio (nostra lectione) Clemens Alexandrinus: Oude τον δάκτυλον, ως έτυχε, σαλδύζν, τώ σοφώ dag.c.x. ο λόγος όπιτρέπη, ως ο μολογούσιν οι Στοϊκοί: Nec digitum fortuitu agitare Sapienti CONCE-DIT RATIO, ut Stoici dicunt. Quod usque eo producunt, ut ipsa illa agitatio Bonum iis fit, & Vtile etiam : quia id ex natura omnis Boni. Irridet Plutarchus. De Co. ut solet, sed nos docet: A'v eis opos omodi. mun. שוד שפסדמיו דפו למאדטאסי בפפיונושו פו ועבדא דעו Nos. οίκεμβρίω σοφοί στάν τες άφελομότας: Si unus Sapiens

biens i

denter

SHUAN

terum

ma:]

Bon bo

prum

\$34,H214

ampecci

XIV.

#: 1

CED

Ofum

福田 利

mt:

THERE !

Domes

mes of

MUICIT

nemo

piens !

Dat C

II Bone

Dien,

ten &

Phil

KIEID

Mi Boni

AD STOIC. PHIL. LIB. III. piens ubicumque digitum protendat prudenter, omnes in orbe terrarum Sapientes iuvantur. Atque huic scito adhæret alterum: A'rauapratus की क्रक्रेड नहीं बमाशामी क्रांड Laert. enq: Impeccabiles Sapientes esse, quia labi in Zennon possunt. Quod à Cynicis transsumprum video : quorum effatum, 70, 00 por Laert.ia avauapruror: Sapientem sine peccato, imo impeccabilem esfe.

coniun-

202 E-

, तेने ल

bonum

Ja Vir-

ud mi-

getum

teto ita

SERTION ! t, 920A

t. Per-

Stoica

m exfe-

tio più

peccas.

non ad

oliunt,

Perlio

drinus:

minor!

di: No

CONCE.

Quod

pitatio

a ides

arches,

is inti-

रहत्ये की

WALL SA tiens.

DISSERT. XVI.

XIV. Parad. Sapientes soli interse amici: soli amare gnari.

CED & hoc præter communem sen-Sum addatur, Solum Sapientem ami- Epik. cum effe, & amare. Noster Annæus effert: Solus Sapiens scit amare, solus Sapiens amicus est. Epictetus hoc item numerat inter ea, quæ Philosophi * * Praπαραδοξολογέση, & dissertationem unam pinione huic rei donat. Ratio huic dicto, quod dient. nemo nisi Bona amat : solus ea Sa- Lib.ri. piens novit & discernit : solus ergo a- De Amat. Cicero : Hoc primum sentio , nisi in Bonis amicitiam esse non posse: Bonum autem, eundem Sapientem ille ipse intellegit & appellat. Laertius : λέγεσι οί κ In Zen, The pixias de ubrois rois aund doiserray, dià This oмоютити: Dicunt (Stoici) amicitiam in clizzsolis Bonis esse, idque ob similitudinem. Bo- 11.

I. LIPSI MANUDUCT. na ratio, & Quintiliano Declamatori pulchre asserta: lungit amicitias similitudo morum. nescio quomodo inter se animorum lumina (ita lego) vident & agnoscunt: nec quisquam amare in altero potest, nisi quod tacitus probats. Veras autem hic amicitias intelligimus, non vulgares istas, infidas, incertas, & quas noster Temporarias alibi vocat. A tempore enim & eventis pendent : felicium illorum adseclæ, adversantium desertores. Non, inquam, has tales.

O"roug 28, spor d' su sy sor, oi pinos, : וסגו של ישוֹ דמוֹ (ו סעום סף ביוֹ ביוֹ בי היוֹ ביוֹ כּי היוֹ

Namque illi Amici nomen, haud rem vindicant,

In sorte tristi qui fidem non exhibent. Quas igitur? Laertio ex Zenone descripeas. pasi si piliar noiraniar mia eivat off er ror Bier, Zeudjier i pier rois pixois, es ieurois: Dicunt Amicitiam communionem quandam esse omnium que in vita, aut ad vitam, amicisque nos utitamquam nobis ipsis. Duo igitur continet : Rerum communionem & consortium, itemque Personarum. Utrumque iunxit pariter Pythagoras iamolim. qui, ut Timaus ait, Laere in westos ei ne, korvà rà pinareivaj i piniar, i cotuta. Pythag. Primus dixit, Communia omnia amicorum esse: &, Amicitiam, Equalitatem. Hoc ultimum bene concinnavit Isidorus

Epift.

Pelu-

AD

Pelahor

whis

Bigita:

ME ARTH

to: Eff

部別類

125, 64

entro. C

tat: qua

mopho

MUS, \$28.

terrogati

VRA A

Scite. 1

mus: 2

tos Cic

am fat e

Table h

MZferr

postpor

iom no

Sed Se

compan

guid in

gwo mo

Lium fe

impend

illius v מון סיום

elt, aliu

Ciceto

AD STOLE. PHIL. LIB. III. Pelufiotes: l'ootus, pinoms. Seneca: Con- Lib. 118 fortium inter nos rerum omnium facit a extr. micitia: nec secundi quidquam singulus est, nec adversi. In commune vivitur. Cice-10: Est autem amicitia nihil aliud, niss De aomnium divinarum humanarumque rerum, cum benivolentia & caritate, consensio. Credo Stoicam & hanc finionem effe: quamquam nec alii diffentiunt philosophorum. Aristoteles iemmeis ri 83 φέλος, έφη, μία ψυχή δύο σώμαση ενοικέσα: interrogatus, Quid effet amicus? respondit, Vna anima duobus corporibus inclusa. Scite. & scitius hoc ipsum tamen Sidonius: Anima dua, animus unus. Dilu- Lib.12. tius Cicero: Vltimum in amicitia, ut u. Epik. nus fiat expluribus. Nostri, id est, Stoici, valde hoc intendunt : & volunt etiam. præferri commoda & salutem amici, postponi sua. Ita amor alienus supra illum nostri sit: quod alii contente negant. Sed Seneca aperte: Sapiens amicos sibi Epift. comparet, sape praferat. Et iterum: In quid igitur amicum paro? ut habeam pro quo mori possim, ut habeam quem in exsilium sequar, cuius me morti opponam & impendam. Iterumque alibi : Amicitia Epite illius vere, cum qua homines moriuntur, ". pro qua moriuntur. Nonne hoc palam est, alium plus se amare? Et negat tamen Cicero, etiam ubi Stoice multa disserit:

amatori

militu-

e animo-

g agnos.

eropotest,

rem hic

lgares i-

s polter

nteenim

rum ad-

Non,

and rem

ibent.

descri-

山形巾

iannic:

9445-

tad vi-

ibis splis

ommu-

Petlo-

Pytha-

EUS All

joithts.

AMILIO.

itates

6dorus

Pelo.

Ne

I. LIPSI MANUDUCT. 336 Ne optandum quidem est in amicitia, ut zzi. Tufe . meille plus, quam se amet: ego illum plus, quam me. Perturbatio vita, si ita sit, atq officiorum omnium consequatur. Iterumq; eit.De in persona Catonis: Quamquam in amicitia alii dicant aque caram esse Sapienti rationem amici, ac suam; alii autem, sibi cuique cariorem suam: tamen hi quoque posteriores fatentur, alienum effe à institia, detrabere quid de aliquo, quod sibi assumat. Mollis, nec Carone satis digna oratio: etsi dissensus fortasse in hac realiquis Stoicorum. Sed profecto qui Virtutis, id est, amicitiæ vim videt, & amat: illam omnibus, etiam sibi, merito præfert, ut demus quod non amicum. Fides eius vinculum est: & quid miri, pro eahomines mori? Utilitatis caussa illam adscisci, Epicurei asserunt:nostri reclamant,& tenent, per se expetendam. quare? quia secundum sen.ep. Naturam est. Nam ut aliarum nobis rerum innata dulcedo est, sic amicitia. Satis de ista: de Amore breviter, qui est separandus. Seneca: Amas me, amicus Epift. XXXY. non es. Quid ergo? hac inter se diversa sunt? imo dissimilia. Qui amicus est, amat: qui amat, non utique amicus est. Hoc notandum, ut Plutarchi quædam capiamus, imo & reiiciamus, acriter Stoicos incu-De Co- santis: qui censebant, è Sapientibus, etsi pulchri essent, neminem amandum, aut a-Not. more

mored

los to

Amana

mulac

mat to

THE SUIT

Viaeri.

mor,

Stulto

tes. Et

tes bon

tes. Ip

tibi de

(m)85

Ансир

Amor,

bene na

र्व । श्रद्ध

社会

Zéran à

क्रा है।

lescent

lem ge

Republ

THAT.

Planto

definit

Henry

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 337 more dignum esse: contra, iuvenes etsi malos & stultos, eoque, quod seguitur, turpes, amandos tamen. qui ipse amor desinat, simulac Sapientes sint facti. Hæc ille clamat मकल्ये नवेड साम्बंड देमरांबड ही, में नमेंड वे स्ताबड कर्यons autois μετάνα: preter communes notiones esse; & absurditatis omnis participantia videri. Ne nimis, ô bone. Minus est Amor, quam Amicitia: & ideo illo etiam Stultos dignantur, ista non nisi Sapientes. Et quos tamen Stultos? adolescentes bonæ spei, & Sapientiæ iam alludentes. Ipla hæc illorum verba, contra te, tibi debemus: Ohea yap me queir Gir i teme, वैरहते हैं , कि एडिंड में मिर्नु स्थांड करोड़ वेश्वर्गाये: Aucupium enim quoddam vel venatio est Amor, adolescentus quidem imperfecti, sed bene nati. Audiantur & Zeno & Chrysippus, è quibus Laertius hæc prompsit: मं देशकी किया है। जिल्ला के प्रतिक प्रतिक किया है। विकास के प्रतिक के किया है। ठीये वह संविष्ण निर्धा कलेड येव्हनीय किन्धांक, केंद्र क्मन Ζάνων εν τη πολιτεία, η Χρύππωσε εν τώ σεώτο wei Liw : Et amaturum Sapientem adolescentes illos, qui in vultu praferant indolem generosam ad Virtutem: ut Zeno in Republica, & Chrysippus in Vitis scripserunt. Quis damner hæc aucupia? ô capiantur, & sapere incipiant, amari definant. Ille enim finis : & Amorem ipsum definiunt, Einen Embonlus pinomoitas, dià namos Iv. Tufεμφαιτόμθρον: Quæ Cicero vertit : Stoici Sapien-

tia, HU

um plas,

fit, atg

terumq;

s amici-

enti TAabi cui-

ique po-

in fitta,

umat.

io: eth

tolco. left, a-

omni-

ut de-

25 VIII-

mines Epi-

enent,

ndam

biste.

4. Sa-

ui eft

micus

ver a

amat:

CB0-

mus,

incu-

, etfi

ut A. more

I. LIPSI MANUDUCT. 338 Sapientem amaturum esse dicunt. & Amorem ip sum, conatum amicitia facienda, ex pulchritudinis specie, definiunt. Ecce Amor ad Amicitiam illicium est, sed primoad Virtutem : ideoque solius Sapien-Lacrtin tis. Cynici olim: E'eadhord Si. moror 28 edik. ediva f oopdr, rivar zen iear: Amaturum quoque. solum enim sciro Sapientem, quos oporteat amare. At ecce redeo in memoriam Apuleiani loci, qui valde huc faciebat, nisi exscriptores vitiassent. Verba Dephi- sunt: Bonos omnes oportet inter se amicos ese, etsi sunt minus noti: & potestate ipsa, quamores eorum sectaque conveniunt, amici sunt habendi. Paria quippe à similibus non abhorrent. Vnde inter solos Bonos fidem amicitia esse constat. Sapientia Boni amatorem adolescentem facit, sed eum qui probitate ingenii sit ad artes bonas promptior. Nec deformitas corporis talem poterit abigere appetitum. nam cum ip (a anima complacita est, homo totus adamatur. Priora illa, plane nostra sunt & Stoica, id est, Socratica, ut Cicero aiebat: etiam sequentia, si emendas. & me arbitro debes. Nam quid hoc est, Sapientiam facere adolescentem Boni amatorem? ergo iam Sapiens ille est? amat Bonum & Sapientem? imo amatur, & verba eo censeam vertenda. Faciamque: Sapientia Bonum amatorem adolescentum facit, sed corum,

AD S estate, q benzi pros

good ftar Bonorum regation

lta ridet tho.

Huftula chrum

SED at logical

iblos S.

SOL SOL OPPELL

menta Sex. E Pruden

Chieff Piens a

Seneca tem ma inquit, eorum, qui probitate ingenii sint ad artes bonas proniores. Sunt ipla iam dicta: & quod statim legitur: Eum qui sit ignarus Bonorum, cupitorem eiusmodi rebus esse: negatione inserta scribendum: non esse. Ita videtur: si aliter, abeat, nec noster esto.

CT.

1. 6 A-

facienaa,

nt. Ecce

t, fed pri-

s Sapien-

maturum tem, quos n memo-

no facie-

. Verba

[e amicos

fate to A

iunt, aga simili-

olos Bonas

eum que

as prom-

lem pote.

ip a ani-

damatur.

& Stoica,

t: etiam

itto de-

iam fa-

? ergo

m & Sa-

reocen.

Sapientia

scit , Jed

diffit,

DISSERT. XVII.

Pluscula simul Paradoxa. Solum Pulchrum, Nobilem, Civem, Magistratum, Vatem, Rhetorem, & pluraesse.

SED an non tædio iam tot * Paradoxo- * Inologia sunt? contraham, & iunctim, non pinata tamen mixtim, quasdam dabo. Quas. Sentendam, vel eximias: & quæ plenam apud ipsos Stoicos vix habeant sidem. Talis hæc ista:

Solum Sapientem Phichrum esse. Cato apud Ciceronem: Recte etiam in. De appellabitur Pulcher. animi enim lineamenta sunt pulchriora, quam corporis.
Sex. Empiricus: Stoici aperte dicunt, qui Prudentiam protulerint, solos esse Pulchros, solos Divites, solos Sapientes. Ratio illius: Qui est dignus amari, est pulcher: Solus sapiens amari dignus: solus igitur pulcher. Seneca hæc tangit & profert, sed colorem magis allinit: Errare mihi visus est, Epist. inquit, qui dixit:

P 2

GYA-

I. LIPSI MANUDUCT. 340 Gratior est pulchro veniens è corpore Virtus.

Nullo enim honestamento eget : ipsa & magnum sui decus est, & corpus suum CONSECRAT. Addit iocose de Clarano suo condiscipulo, cuius ingenium male habitabat: sed, inquit, capi Claranum nostrum intueri, formosus mihi videtur, & tam rectus corpore, quam est animo. Potest ex casa vir magnus exire : potest & ex deformi humilique corpusculo, formosus animus ac magnus. Quis vel è vanis istis a matorculis abnuat ? qui affectus suos donant ingenio & lepori sæpius, quam tormæ. Si huic tantum : cur non tabula ametur ? Itaque sciamus, non deformitate corporis animum fædari, sed pulchritudine animi corpus ornari. Vides mulierculas interdum personam sumere, & Saturnalitiis ludis foedam, aut & virilem, faciem induere? non moveris, qui scis interiorem aliam esfe. Hie simile. tegmen non adspicio: quod later, splendidum & cæleste prænovi. Græcorum vox opportuna (3/18, quæ in utrumvis valet, & DeCiv. Bonum Pulchrumque notat : quia recto iudicio heciúcta. Consuetudo Scriptura est (ait Augustinus) etiam speciosos corpore, Bonos vocare. Vera dicit, & à caussa iam

> SOLUM SAPIENTEM NOBILEM. A Cynicis

dicta. Altera Paradoxologia:

ribus & alio

BICIS

B più

O Pro

12. &

Total a

tem,

A) tum

15 hab

los No

tem?

So

PRATI

TEM.

Marie:

tes olos

Misces

DE T

BAQ1

Los as

diai

de &

ut Z

47479

12172

AC M

caden

lamo

Clyita

Was a 0

AD STOIC. PHIL. LIB. III. nicis translatum : quorum erat, कि वर्गके a pues cor a crapires: Eosdem Nobeles, que & Probi effent. Tenuerunt Stoici, ut alia. & definiebant Edyérdas, Egir en yéres, n en nataonolns, oineian meds aperlis: Nobilitatem, habitum à genere, aut institutione, aptum ad Virtutem. Itaque five innatus is habitus, five insitus à doctrina esfet, solos Nobiles qui haberent. Quid iam autem?

THOTE

986-

SUUM

21230

male

175 750-

ur, O

Poteft

ex de-

US 481-

ftis 2

5 (105

OH2M

tabula

rmsta.

brit#-

ulier-

& S2-

rilem,

cis In-

omen

um &

ppor-

, &

refto

はアモの声

かかい

2 1am

ACY.

picis

SOLUM CIVEM, MAGISTRATUM, PRATOREM , IUDICEM ESSE SAPIEN-TEM. Plutarchus: की किनेड मिंगड दिवनामां, De Co πλ εσίες, καλές, κ πολίτας, κ δικας άς : Sapien- mun. tes solos Reges, Divites, Pulchros, Cives, & Indices. Laertius : opoios j'e apauxs, dincegines to z jutoeines mores eiva: Praterea, ad magistratus, ad iudicia, ad oratoriam solos aptos esse. Ubi & explicatio aliqua dicti eius est: nimirum solos illos perfecte & bene munia hæc posse obire. Nam ut Zeno aiebat: isvoniva dei tor apporta dei in Zem άραθῶν κỳ καιτῶν, μηθένα ή του φαύλων δλίσαδς ravra: Novisse oportet magistratum Bona ac Mala, quod nemo Stultorum potest. Que eadem ratio ad Iudicem trahenda, etiamque ad Civem. qui Bonus & utilis civitati quomodo erit, legibus & rectoribus obediens, fine hac notitia? Potest & alio sensu. quia negant Respublicas ullas aut Civitates, nisi quæ sint Sapien-P. 3 tum.

342 I. LIPSI MANUDUCT.

tum. Cicero hæc irridens aut spernens: An illi unquam dicerent (Academici veteres) Sapientes solos Reges esse? solos Divites, Formosos? omnia, que ubique essent, Sapientis esse? neminem Consulem, Pratorem, Imperatorem? nescio an ne Quinquevirum quidem quemquam; nisi Sapientem? folum Civem, folum Liberum? Infipientes omnes Peregrinos, Exfules, Servos, Furiosos? Denique scripta Lycurgi, Solonis, Duodecim tabulas nostras, non esse Leges? nec Vrbes denique aut Civitates, nisiqua essent Sapientium? Plura hic habes eiusce generis, sed à dicto fonte. Leges illæ tales, non sunt vere Leges. quare? quia Lex est recta ratio imperandi atque vetandi, insita à Natura: tales non sunt illæ. Iam Civitas est Cœtus hominum iure sociatus: si leges aut iura non sunt, quomodo civitas? ad idem illud redimus. Sed ubi igitur Sapiens ille civis est? in magna hac & sua urbe, id est, Mundo. Pergimus:

SOLUM ORATOREM, POETAM, DO-CTUM, VATEM, SACERDOTEM, UNO Verbo, omnia esse. Stobæus: μόνον δέ φασι τὸν σοφὸν τὰ μάντιν ἀραθὸν τῷ, τὰ ποιητωὶ, τὰ ἰμπο εκ, τὰ διαλεκτικὸν, τὰ κειτικόν: Solum aiunt Sapientem Vatem bonum, & Poetam, & Rhetorem, & Dialecticum, & Criticum esse. Nota, bonum. esse possunt aliquatenus, quod ad artem; non Boni quod ad

ulum,

efen

In of

Cool

Strab

THERE

1107

anan

Stoic

Pieta

20 0

sengi

lam

habes

colit.

tine e

TIS.

Donn

Cere S

five

304

zhi

930

tica

file

Sato

AD STOIC. PHIL. LIB. III. usum, arque etiam perfectionem. Nam in omnibus illis artibus Indicium Confilium necessaria, quæ desunt Sulto. Strabo: oi Ganajoi quincopiar mià ney son the Libil. क्रक्र मार्था १० के मार्थ महति है विकास मार्थ है के वर्ष είναι τον σοφέν: Antiqui dicunt Philosophiam quandam effe Poeticen : at nostri (id est Stoici) etiam solum Sapientem dicunt Poetam. Quid mirantur ? nonne & vulgo Oratorem definiunt Virum bonum, dicendi peritum? At bonus ille, est Sapiens. lam de Sacerdote, in Laertio & Stobæo habes. quis autem ab illo alius Pietatem colit, quæ est scientia divini cultus? nec fine ea Sacerdos est : ergo talis nemo Stultus. Breviter. revocanda hæc omnia ad unum illud principium, Omnia recte facere Sapientem : de quo dixi. Atheneus, five alius apud eum , subsannat: Eroinor Lib.176 ने शिर्वा दिया, विम कर्ता स्व की मार्थन वे कान्वेड, में क्यnhũ φερτίμας άρτύσς: Stoicum dogma est, quod omnia recte faciet Sapiens, etiam lenticulam condiet. Ita, ita, & hanc condiet. si lubebit : & quid amplius ? Sartor & Sutor erit.

DCDS:

1 10

es Di-

e est

P16-

318

abilla-

Isf.

rties

ISE,

nes!

6986

in c

212-

Les

1545,

Iam

der.

o cle

nbl

120

00.

1100

540

p.72

SIL

,0

135 002

dad

---- non nosti, quid pater ille Chrysippus dicat? Sapiens crepidas sibi Sat.111. numquam Nec soleas fecit : sutor tamen est Sapiens. quo?

Vt

I. LIPSI MANUDUCT. Vt quamvis tacet Hermogenes, cantor tamen, atque Optimus est modulator.

---- sapiens operis sic optimus omnis Est opifex.

RIAM

COUST!

10,50

Ainn

nt qu

enem

igitui

ie tan

Bon ac

DIXUS

live da

neca:

qua ter

act un

ed non

exists

trafe t

Rerabile

Mis led

lem (in

plit. S tham (

Inferre

Dam.

guam i 94am

dem N

fit, qui

11, 944

Igitur potestate hæc omnia est, si non facto. An non & facto ille Hippias olim, Florid. Qui omnia qua secum habebat, nihil eorum emerat, sed suis sibi manibus confecerat? vestes, calceos, annulum, gemmam scalptam, ampullam, strigilem. Iam Posicota zc. donius, & vulgo Stoici, omnes artes, quibus in cottidiano usu vita utitur, volunt à Philosophia inventas: Fabricam, & eius ferramenta; metallariam artem; texto-Ebid. riam, piltoriam. Qua omnia, inquit, Sapiens quidem invenit, sed minora, quam ut ipse tractaret, sordidioribus ministris dedit. Etsi Senecæ nostro contra videtur, Ibid. & indigna hæc Sapiente: neque abduxisse se ab illus artibus, sed omnine non venisse. Satis hæcista, & fructum Dissertationibus nostris, non risum captamus.

DISSERT. XVIII.

Paradoxa item mixta: Non Iniuria afficinon Insania, non Ebrietate.

Doidimus igitur Sapienti magna, parva: quædam ab eo & removenda sunt: illa ipsa præter vulgi sensum. Ut

SA-

AD STOIC PHIL. LIB. III. 346 SAPIENTEM NON ACCIPERE INIU-RIAM. Stobæana: λέγεσι ή τοι σο φον κράνω-Gerson हैं) . इन हिलाई की के इन हिलाई रेग. थी के में ग्रिट्ट वेर्रामांका संगय मकत्त्वानुष्णंडवी, में हमबंहीका Aiunt Sapientem iniuria exsortem ese. ut qui nec capiat eam, nec inferat. Ese enim Iniuriam, iniustitiam quandam cum. dedecore aut damno coniunctam. Hanc igitur non infert, quod clarum est, iuvare tantum natus : sed neque infertur, quia non admittit aut advertit, & sua virtute nixus spernit ac reiicit infamiam omnem five damnum. Breviter, sed fortiter Seneca: Quid ergo? nemo erit qui lacessat, Conft. qui tentet? Nihil in rerum natura tam Sap.ca. sacrum est, quod sacrilegum non inveniat. sed non ideo divina minus in sublimi sunt, si existunt, qui magnitudinem multam ultra se positam non icturi petant. Invulnerabile est, non quod nonferitur, sed quod non leditur. Et totum libellum, elegantem sine & alti spiritus, in hanc rem scripfit. Socraticum dogma, & Apuleius etiam sic expressit : Sapientem non solum DePhis inferre, sed ne referre quidem oportet iniu- los. riam. Non enim eam contumeliam putat, quam improbus faciat : sed eam non putat, quam patientia firmiter toleret. Quis quidem Natura lege in animo eius sculptum sit, quod nihil horum possit nocere Sapienti, qua opinantur ceteri Mala esfe. Prima.

antor

MIN

nfa-

olim,

OTHE erat?

fcal-

Poli-

981-

ant

ellis

·OIE

, SA-

MAM iftris

etur, uxisse

Tu.

onl-

fici-

002,

enda.

SA.

ma sint pro iam dictis: ultima eo spectant, Infamiam, Calumniam, & hæc talia non magis Mala esse; quam Famam aut Adulationem, Bona. Addo,

A D halfyshin

mer do

Incider

100 , T

REBRAI

ter Nat

guenti

SAPI

ita in L

9: Vino

tamen |

baanis i

क्षेत्र ने व

thousand.

mente b

beccatt |

innem (

pientem

barr vi

men el

Aunave

iat. Ut

iam ter

atto me

CHAMPA I

200 6/13

Dim a

Polido

Toluiff

SAPIENTEM NON INSANIRE. Huic vis subest, qui semel Bonus Sapiensque, semper esse: nulla vi aut casu Virtutem eripi. Sed dissidebant in eo ipsi Stoicotū eripi. Sed dissidebant in eo ipsi Stoicotū eripi. Sed dissidebant in eo ipsi Stoicotū kariin apices. η μω η άρετω χρύππωος δοπολητιώ κλιάνθης η, ἀναπόδληπον, δ μ. Κοπολητιώ, διὰ μίθυν η μιλας χολίαν. ο η ἀναπόδληπον, δ ιὰ βεδωίας καταλή είντυτε Chrysippus amitti aut sperni posse ait; negat Cleanthes, & sirmam harere.

posse ait; negat Cleanthes, & sirmam harere. Ille amitti, per Ebrietatem, aut Atrabiliosum morbum: iste, nec per illa, ob constantes manentes ga comprehensiones. Cleanthis
sententia placuit Senecæ. & palam exprimit in istis: Eo maiore animo ad emendationem nostri debemus accedere, quod semel traditi Roni PERPETUA POSSESSIO
est. Non dediscitur Virtus. Contraria enim Mala in alieno harent: ideo expelli &
exstirpari possunt: fideliter sedent, qua in
locum suum venerunt. Virtus secundum
Naturam est. Et statim: Virtutes recepta exire non possunt. Ad Chrysippea, facilis responsio. non enim in actione est
Virtus: nec si illa impeditur, eiicituris a

Virtus: nec si illa impeditur, eiicitur ista.
* Dis* Supra doctum: & Laertius ante aliquid
huius . pro hac sententia: τον στφον ε μανήστως. πωρσπισείως μόρτοι ἀντώ φαντασίας ἀ λλοκότες, διὰ με-

20/20-

AD STOIC PHIL. LIB. III. λαίχελίας, η λήρησος, έχτι τ τζυ αίρετας λόγος, άλλά παρά φύση: Non insaniturum Sapientem. Incidere ei posse quidem Visa aliena & absona, per atram bilem aut delirium, non secundum rationem in eligendo, sed * pra- etiam, ter Naturam. Aliquid etiam tale in se- Ana. quenti Paradoxo præcogita,

eo spe-

& hac

amam

Huic

nsque,

rentem

oicoru

Serli

his pristar

इत्राह्म

t herni

047278.

abilio-

ofan-

anthis

m ex-

emen.

eod fe-

ESSIO

ria t-

relli O

2112 17

ndum

TECE-

, fa-

se est

rifta.

iquid

0500

油地

20%

SAPIENTEM NON INEBRIARI. quod imbeita in Lacrtio: Dirwhiord ulp , & moudiord fucci-3: Vino obrutum iri quidem, non ebrium bente. tamen futurum. Quid ita? ratio in Stobaanis: Ex offer Te per Dudior dy rou vous Exerta. This is middle anaptation officed, which Co eray væ ex foiror (ita legendum:) er underi di vor απουδαΐον αμαρτάιον: Non posse Ebrium fieri, mente praditum. nam Ebrietatem aliquid peccati habere & addere, atque esse delirationem à vino : in nullo autem pescare Sapientem. Hoc dictum volunt. posse turbari vino, & facere ebriis solita: non tamen esse Ebrium, quia in mente non destinaverat, & ea in recto firma perseverat. Ur Senecæ verbis (etsi ad paullo aliam rem apratis) hic utar : positione qui- Epift. dem mentis, & habitu tranquillus est, eventu non eft. Sed huic tamen nostro, non placet hoc Zenonium dogma (eo enım adspicit:) & epistola tota suggillar. Posidonium etiam reiicit, interpretantem Ebriosum pro Ebrio: quan hoc Zeno Epit. voluisset, non solere neq; amare Ebrium 112.

fieri.

I. LIPSI MANUDUCT. fieri. Merito reiicit : alia mens est, & quam dixi. Sed nec hancapprobat, imo impugnat: Nam si, inquit, argumentaberis, Sapientem multo vino inebriari, & retinere rectum tenorem, etiamsi temulentus sit: licet colligas, nec veneno poto moriturum, nec opio sumpto dormiturum, nec elleboro accepto, quidquid in visceribus harebit, eiecturum. Sed si tentantur pedes, lingua non constat: quidest, quare existimes, in parte sobrium ese, in parte ebrium? Da veniam, doctor, hie parum firmiter argutaris. Quid hocest, à corpore ad animum argumenta ducere? Fatemur corpus vim vini pallum, & mentis instrumenta, Sensus: negamus mentem ipsam, in se sanam. Ipse paullo ante dixisti, Virtutem non expelli aut amitti: hoc retine. Quid, quod Socraticum hoc est, bibere nec mergi? Plato de eo : Zuπράτης οι τα ες δύοιχίως σύνον εκ έθέλον, επότε άναγκαθείκ, πάντας εκράτει. κ), δ πάντων θαυμασότατος, Σωκράτη μεθύνετα έδεις σιάποτε εώρακον av Spaner: Socrates in conviis, bibere hand promptus, siquando adigeretur, omnes superabat. & quod maxime mirabile, Socratem ebrium nemo homo vidit unquam. Viden' Sapientem & bibere multum, & mente constare? Aud. O callide! non ca mens, quæ tua, Platonis. etiam sensibus constitisse Socratem, vult adfirmatum.

tum.

tifcun

ce ho

Don fi

יום פון

Atrid

mode.

potn di

et fi am

Quid

quam s

mergat Sapient

& pura

Si aute

10, 1de

Duo ali

nobis

Apr

& Chri

necessun

mendari SAPIE

baana;

Shippy

the market

कि दिवा

In Covivio.

Ibid.

in fine

epift.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 349 tum. Sed heus, non & talem ego Socratiscum hodie novi? LIPS. Sile, sile: disce hoc, & Zenonem à potione alienum non fuisse. es iemruseis dià ni augues de, er न्यं कर्नक रीय प्रसं न्या : इका, में वां मेंश्रावा नाम छा वंग पहर, Β, εχόμθροι γλυκάνοι ται: Θui interrogatus, quomodo, cum austerus ingenio esfet, in vino & potu diffunderetur? Nam (lupini, inquit, etsi amari, macerati és perfusi dulcescunt. Quid tu, Seneca ? suades iple, nonnum- DeTraquam usque ad ebrietatem veniri, non ut ult. mergat nos, sed ut deprimat. Audi. hoc fit Sapienti ebrio: multum, non male bibit, & purandæ mentis caussa, non turbande. Si autem hoe; a casu est, non ab instituto, ideoque ne culpa.

eft, &

at, imo

cinenta-

m, O

2004 275

to mort-

176, 7865

CETTONE

star pe-

Are ext-

barte e.

parum

. a cor-

te! fa-

& men-

is mealo ante

amitti:

am hoc 20: 28-

mina.

1 Jailot.

1 100212

re bank

978.05 M.

le, 50.

iquam.

um, &

e! non

m fenfi.

dfirma.

tum.

DISSERT. XIX.

Duo alia Paradoxa, atque etiam Paraloga nobis: Non ignoscere, Non misereri.

A Tous hæc parva fortaffe, an & Aprava quædam subiungo? Nostro & Christiano sensu ita sunt : aut valde necessum est flecti interpretatione, & emendari. Tamen videamus. Primum,

SAPIENTEM NON IGNOSCERE. bæana: Φασὶ μηδέποτο συχιώμιω έχον, κὸ νομίζέν τ ήμας τικόπα μή παρ' αὐτον ή μαρτικέναι, σάντων λέγιδη το μη συγετάμου έχον τοις άμαρτάνεζε.

Aiuns

I. LIPSI MANUDUCT. 350 Aiunt nunquam veniam dare aut ignoscere Sapientem. cum existimet, qui peccarit, non contra aut prater mentem peccasse, omnibus scilicet peccantibus propria malitia. Ideoque & recte dici, veniam non indulgere peccantibus. Vult dictum. veniam non mereri, nisi qui ignari peccassent: nemo facit: nemo ergo meretur: neque Sapiens donat. Cicero hoc inter immania Stoicorum, sed apud populum, damnat: & caussam tamen aliam eius appo-Promu- nit. Fatetur aliquis se peccasse, & eius delisti veniam petit ? nefarium est facinus, ignoscere. At leve delictum est. Omnia peccata sunt paria. Eo trahit ecce, quod minoribus ignosci soleat : talia non habent nostri, qui omnia aquant. Seneca iterum rationem aliam : Venia, inquit, est pæna merita remissio. Ergo ei ignosci-11,De tur, qui puniri debuit: Sapiens autem nihil E. V 1 .& WII. facit, quod non debet, nihil pratermittit quod debet. itaque pænam, quam exigere debet, non donat. Dura & inhumana ifta, inquiunt. Da aures Senecæ miriganti; Ibid. Sapiens quidem veniam non dat : sed illud, quod ex venia consequi vis, honestiore tibi via tribuit. Parcit enim Sapiens, consulit, & corrigit. Idem facit, quod si ignosceret, necignoscit: quoniam qui ignoscit, fatetur aliquid se, quod fieri debuit,omisis-Satis intricate hoc ille: sed moxexplicat,

plicat

alliob

alii ob

neltam

led Cle

dit. H

No

TO DOD

tultun

AN ED SI

Toll oil to

des non

enim t

Has.

contr:

Das.

hoc tr

colora

dz, of

cordian

18tem

cent, z

cuca

extra

Veritat

201,06

gritudi

dit.]

chree

lu dan

ni do

AD STOIC. PHIL. LIB. III. plicat, parcere ob caussas. illi ob ætatem; alii ob errorem, & quia in vino lapsus est; alii ob caussam culpæ in specie sæpe honeltam. que omnia, inquit, non Venia, Ibid. sed Clementie opera sunt. Adde, quæ addit. Huicadsidet:

gnosce-

CATILITY

calle,

mai-

70 F 173-

eniam

affent:

neque

ımma-

n, da-

appo-

ins at-

CHOW,

Omnia

, quod

on ha-

Senera

equit,

eno ci-

n nihil

millit

right

na ista,

iganti;

led il.

estione

, 00%-

ignof-

position

omifi-

OYCX

plicati

NON MISERERI SAPIENTEM. Cice- Pro ro ponit. Neminem misericordem esse, nisi stultum & levem. Laertius: E'athmoras TE un erray, our i ce plus to ixto pundari, un 75 ma erivay τάς όπ τενόμε όπι ωλλέσας κολάσης. Mifericordes non esse, veniamque nulli dare. neque enim pratermittere constitutas à lege pœnas. Queratio Iustitiam spectat: quasi contra eam effet, remitti aut omitti pœnas. At Seneca noster, ubi ex professo hoc tractat, aliam etiam dat, & magis coloratam. Nam si poenæ non remittendæ, ubi Clementia ? Ipseigitur, Miseri- 11.De cordiam vitium dicit : etsi plerique ut vir- Clem. tutem laudent, & Bonum hominem vo- v. cent, misericordem. Quare vitium? quia circa Clementiam quidem posita est, sed extra modum: ficut Crudelitas, circa Severitatem. Quid autem eft ? agritudo animi, ob alienarum miseriarum speciem. Agritudo autem in Sapientem virum non cadit. Plura ibi, & lege: at Cicero pulchre etiam, & aliter, ex Stoicorum sensu damnat. Cadit in eumdem & Misere- 111. ri & Invidere. nam qui doles rebus Tute. alie-

352 I. LIPSI MANUDUCT. alienis adversis, idem rebus alicuius secundis dolet. Divus Nemesius hoc. De A. nima,c. ipsum: Ægritudinis species sunt quattuor, Stupor, Molestia, Invidia, Misericordia. Invidia, agritudo qua ob alterius ressecundas suscipitur: Misericordia, que ob res adversas. Quid inhæreo? cum ad examen ventum est, vereor ut verbi, non rei sit hæc pugna. Nam Seneca fatetur, non misereri quidem, quia non fit sine miseria (unde & nomen:) sed omnia que, qui miserentur, dolentes facerent, hunc facturum alacri animo, ac libentem. Succurret alienis lacrimis, dabit manum naufrago, exsuli hospitium, egenti stipem. At faciet ista tranquilla mente, vultu suo. Nunqua hic durities aut inhumanitas est? Itaque exclamat noster, Male audire apud imperitos sectam Stoicorum, tanquam nimis duram. Athercules, inquit, nulla benignior leniorque est, nulla amantior hominum, & communibus bonis attentior: ut cui propositum sit usui esse & auxilio, nec sibi tantum, sed universis singulisque consulere. Hæc ita dicta & accepta non offendant fortaffe: Christiani tamen nostri veteres Deciv. vel verbi illius aversionem damnarunt. Augustinus : Misericordiam , Stoicorum est, solere culpare: sed longe melius & bumanius, & piorum sensibus accommodatius Cicero, in Casaris laude, locutus est. 86 bi

201 ait

Birabi

Cleme

क्षेत्र मा

107814

B99172

tion 1

philoso

ex alses

dam el

PICOTALL

tium.

pulche

nus N

adflicte

Bionen

Daritie

hitate ca

ipla. S

Rem e

pat? qu

obting

ios hi

vulgi 4

m operil

ideo, in

peripre

pre fact

eteres

K. Pins.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. ubiait: Nulla de virtutibus tuus nec admirabilior, nec gratior misericordia est. 1v.Stro. Clemens item Alexandrinus: O' 3 excor. έχ ή πνες τη φιλοσόφων ισφλήφασι, λύπη επ' άλλοτείως συμφοραίς. μάλλον ή, θείον τι βείν, ώς οί σορφήται λέρουσι. Ε'λευν γώρ, φησι, θέλω, κζ έ θυslav. Misericordia non est, ut quidam philosohi (Stoici) censuerunt, Ægritudo ex alienis malis : sed magis divinum quiddam est, sicut Propheta loquuntur. Misericordiam enim , inquit, volo , non sacrificium. Negat Ægritudinem effe : & sane pulcherrime definire mihi visus Grego- Libro DeBearius Nyssenus: Misericordiam ese, erga titud. adflictos cum dilectione coniunctam affe-Gionem. Sicut enim Inhumanitas aut Durities ab Odio; sic Misericordia à Caritate caussam & originem habet, imo est ipla. Sed ait Clemens, Divinum quiddam elle. nam & Deus quid magis usurpat? quid magis etiam poscit ? Ideoque obtinuit, ut quamquam Pietas Dei cultus sit, & intelligi soleat : tamen more DeCir. vulgi (air Augustinus) hoc nomen etiam in operibu Misericordia frequentetur.quod ideo, inquit, arbitror evenisse, quia hac fieri pracipue Deus mandat, enque sibi vel pra sacrificius placere testatur. Sed & apud veteres satis bonosque scriptores Pietas, & Pius, pro miti & mileranti.

ius se-

s hoc

attuor,

cordia.

res fe-

que ob

adexa-

, non

atetur,

188 181

12,941

fadu.

CCHTTEL

ufrago,

t faciet

unqua

taque

impe-

nudu-

nignior.

um, O

propo-

of tan-

alere.

ndant

teres

runt. COTHIN

in his moda.

W eff. #bi

354 I. LIPSI MANUDUCT.

DISSERT. XX.

Paradoxum singulare, Omnes stultos insanire: &, Omnia vitia in omnibus.

UA ad Sapientem spectactant Inopinata, pleraque peregi: superant, quæ ad Stultum. Nam & hic multa, nec multa nobis sunt: quia pangenda & capienda fere omnia, ex iam dictis. In Sapientem quidquid expetit, in istum pariter: sic ut mutes, & adversa omnia ponas. In paucis exemplis oftendam, & reliqua inquisitioni tuæ permittam. Primum cito, oppositum nostro primo: STULTOS OMNES ex aquo stultos, lid est, PARITER INSANIRE. Cicero inter pauca illa sua locandum censuit, proscripsitque: O'n σάντις οἱ ἄφεςνες μαίνονται: Omnes stultos insanire Lacrtius: warrus τε τω άφεριας मर्काश्ची. हे 25 क्लगां महह संगय , केश्रवे रूम निर्ण रही किए नहीं άφερουύη ματίαν σάντα ωράπει : Omnes stultos insanire. neque enim prudentes esse, sed per aqualem stultitie insaniam omnia facere. Ætiologia ista spectat ad Paritatem peccatorum: ficut antea Virtutum: atque ut Sapientes ex æquo Boni, nemo plus minusve, sic Stulti æqualiter Mali, id est, insani. Nam Insania Sapientiæ opponitur. Discreta ergo hæc duo, Stultus & Insanus ? sunt. ex Ambrosii mente,

Stul-

Stalta

pi: 1

lem, 1

magis tirus

inte

prude

mit.

dit.

deban

di fern

le oler

move

iphus

PIOI

nun

bet;

mit.

(quid

crbon

Morb

Stultt

Qui

O 011

unt:

Hic]

verin

Sed à

ad h

anten

quale

AD STOIC. PHIL. LIB. III. Stultus est qui nihil sapit, & stulta intelli- In Psal git: Insipiens, qui mala sapit. Etsi mallem, Insanum pro Insipiente posuisset. Ut magis pro re dicam, Stultus est qui imperitus, & Scientiam non habet; Infanus intelligitur, qui ex imperitia atque imprudentia male facit, & stultitiam promit. Potestarem illa, actum hæc ostendit. E Cicerone hoc adstruas : Stoici vi- 1v. Tufdebantur monstra dicere: nunc autem ita disserunt. Omnes stultos insanire, ut male olere omne cœnum: at non semper. Commove, senties. Pauca verba, nec proprie ipsius : agnolco Porticum. sed sententia, pro illa nostra est : & Stultitam velut cœnum esse, quod tætrum odorem vi habet; in motu & agitatione, effectu promit. Idem etiam Cicero paullo aliter (quid verar idem & vere & varie dici?) exponit: Omnes perturbationes animi, 111. Morbos philosophi appellant: negantque Tufe. Stultum quemquam his morbis vacare. Qui autem in morbo sunt, sani non sunt: & omnium Insipientium animi in morbo sunt: omnes Insipientes igitur insaniunt. Hic Insipientes dixit Stultos : & puto verius, quam Ambrosius supra distinxit. Sed à morbo corporum, vocem docet ad hunc animorum translatam. Aiebat autem Laertius (notasti, aut debuisti) aqualem stultitiam omnes insanire. Quomodo?

lno-

erant,

2, 000

& C2+

n Sa-

m pa-

12 po-

1, &

Pri-

rimo:

deft,

120Ca

que:

fultos

0014

1/2 13

Ant-

elle

DININ

Pari-

um:

emo

li,id

e op-

nte,

111-

356 I. LIPSI MANUDUCT. modo? quia ficut Sapiens omnia rette facit, doctum à nobis : ita Stultus omnia male.

fatil

fim

D

G

Ecci

hoci

Chry

fent

in e

fimil

1091

It, An

TO Age

Perf. Sat.V.

---- nullo thure litabis Hareat in Stultis brevis ut semuncia recti.

Ibid. C.XYII.

De Be. Seneca : Vt vos (Stoici) dicitis, Omnes nef.v.c. stulti mali sunt : qui autem habet unum vitium , habet omnia. Dicit & clarius: Et cupidiomnes, & maligni omnes, & timidi omnes : adiice, & ambitiosi omnes, convicium generi humano facere? Cice-

Pro Mur.

in Zen.

& impii omnes. Dii boni, non elt hoc ro populariter ita interpretatur: Nos autem, qui Sapientes non sumus, fugitivos, exsules, hostes, insanos denique esse dicunt. Sed mittamus coronam, soli sumus: itane dictum iniuste? Zeno & illa manus repugnant: ois apsond under matato il aperns, n) nanias The Megenannanos metako apenas ningnias Eli Legiortur & acconortio. is 25 dei quoir à of Dov E) Eurov, n spechov, E two n dingor n a dinor et to है रामकार्व महत्व , हम वेर्तामवार्व महत्व. में लीने मेर्स वेरेन का है. uoios. Quibus placet, nihil medium inter Virtutem & Malitiam ese : cum tamen Peripatetici medium interponant, Profectum. Sicut enim lignum rectum aut curvum est; ita hominem iustum aut iniustum. idemque in ceterus. Hic cardo rei vertitur : malos aut probos omnes esfe : nullo medio: & Sanos igitur aut Insanos. Horatius.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. ratius satis contente hoc adfirmat, & alia similitudine item suadet: Quem mala Stultitia, & quemcunque inscitia veri Cacum agit, Insanum hunc Chrysippi portious & grex

AU

mnia

neia

mnes

BUBB

1105: inti-

naes, hoc

ice. SAN-

1005,

unt.

112-

nus peral,

413.

erit i

n'in

1915.

entet

men

ofe-

CHT-

日本

estil

ollo

Honus. Autumat hac populos, hac magnos formula Reges,

Excepto Sapiente, tenet. nunc accipe

Desipiant omnes, aque ac tu, qui tibi

Insano posuere. velut silvis, ubi pas-

Palantes error certo de tramite pellit: Ille sinistrorsum, hic dextrorsum abit: unus utrique

Error, sed varies illudit partibus : hoc

Crede modo insanum. nihilo ut sapientior ille,

Qui te deridet, caudam trabat. Ecce, ait omnes Infanos, etiam illos qui hoc docent:id est, Zenonem, Cleanthem, Chrysippum : qui in profectu quidem sunt, sed nondum in certa via: ideoque in errore. Apud Ciceronem alia etiam fimilitudo : Nibil adiuvat procedere & IV.De progredi in Virtute, quo minus miserrimus sit, antequam ad eam pervenerit: quoniam in aquanihilo magis respirant qui iam ad

I. LIPSI MANUDUCT. Summam eam appropinquant, quam qui sunt in profundo: ég quoniam catuli, qui

iam despecturi sunt, caci aque, ut ii qui modo nati. Platonem quoque necesse est, quoniam nondum videbat, aque cacum animo, ac Phalarim fuisse. Et refellit ibi-

dem, aut conatur : sed nos sensa nostrorum exsequimur. Pro quibus & Empi-

Advers. ricus: Ex Stoicorum sententia in Stultorum numerum referuntur Zeno, Cleanthes, & Chrysippus, & ceteri ex sectis: quilibet autem Stultus tenetur ab ignoratione. Plutarchus ex professo ista aperit & damnat, libello De profectu in Virtute:arque inter plura ait. Stoci, inquit, (eos enim intelligit, etsi nec nominat) momar &meiar है अमह मोर्भेष्ट्रका में कार्रे कार्रे कार्या कर कार्या कर कार्या के है मह स्वसंका क्या रक्ष वेर जिल्ला हड़, मोधा देंग्लेड में सहसंह, मानेह प्रीमित. ये कें बेंद व्याग्य प्रहेशक के प्रहार में प्रहर प्रीमित करन κοπή, μικρον δοπολείπεσα έχάτης άφερσύνης. ζώ ने कर्वा रका वैभव कविका हो १० जा मंदरका हम के व्हा मिहर वेन' वर्गमेंड, हैं म क्लंड ध्यार्ट अंग्रामें वर्गिंग्ल मुर्ग स्वर्मा-उत्तर क्या १ ४०व १ १ १००० व्युप्त वा क्या : multis controversiis scrupulisque referserunt philosophiam. uno autem vel maximo, quod in unam aqualitatem Vitii omnes iucludunt, excepto Sapiente. Vnde anigma redditur illa, qua dicitur, Profectio: ut qua parum differat ab imprudentia extrema; & eos qui non omnibus affectibus morbisque omnino liberi sint, aque infelices habens,

atque

AD

atome

deind

to Job

HAM!

tatem

O TETT

aetefta

fidem

colore

primu

coden

grellu

Ic, qu

Zeno

th ead

buic, n

Tem S

10.

omnih

time i

emaia.

tura ti

LUXHTH

ltaque

श्यांत हा

men fred

ditor? C

be omn

m quib

Ac Stult

cem qui

AD STOIC. PHIL. LIB. III. atque illos qui nullo soluti. Atque addit deinde eos istos à se ipsis refelli .qui dum in scholis, inquit, clamant, parem iniustitiam esse Aristidis & Phalaridis, improbitatem Meliti & Platonis: in vita tamen & rerum usu illos declinant & vitant, ut detestabiles; his adharent, & audiunt, & fidem habent. Hæc isti acriter, & cum colore, quem tamen nostri diluunt. Nam primum, etsi omnes in vitiis, non tamen codem modo: & quidam (ut qui progressum fecere) facilius possunt emergere, quam illi qui in fundo. Ita negabat Zeno Platonem, si Sapiens non sit, esse Tuicul. in eadem caussa, quatyrannum Dionysium. huic, mori optimum esse, propter desperationem Sapientia; illi, propter spem vive-Deinde non tam eminentia in omnibus vitia : quod Seneca noster optime it explicatum. Stultus, inquit, zv.De omnia vitia habet: sed non in omnia na- c.xxvv. tura pronus est . Alius in avaritiam, alius vii. luxuriam, alius petulantiam inclinat. Itaque errant illi, qui interrogant Stoicos, Quid ergo? Achilles timidus est? Aristides iniustus? Fabius temerarius? Mucius proditor? Camillus desertor? Non hoc dicimus, sic omnia Vitia esse in omnibus, quomodo in quibusdam singula eminent : sed malum ac Stultum nullo vitio vacare. nec audacem quidem timoris absolvimus, nec prodigum

am qui

i, qui

t ii qui

Me eff,

cum A-

it ibi-

oftro-

Empi-

Stulto-

Clean-

: qui»

ations.

& da-

arque

enim

mein

is miar

TELEIS,

1 08-

18 al

HAPE

1 1921.

is com.

obilo-

odin

dunt,

ditut

STHIR

4 00

1111 0-

sheps

atque

I. LIPSI MANUDUCT. gum avaritia liberamus. Quomodo homo omnes sensus habet, nec ideo tamen omnes homines aciem habent Lynceo similem: sic qui Stultus est, non tam acria & concitata habet omnia, quam quidam quedam. Omnia in omnibus Vitia sunt, sed non omnia in singulis exstant. Adde, quæ de Cono supra dixi:vi & natura sua semper fædum, sed odorem exserit concitatum. Atque hæc mira satis aut nova videri, quid negem ? aut quomodo aliter Inopinata fint? sed tamen nexa inter se esse, & defendi (siquis intendat) posse, habeo certum. Enimvero si supra, etiam nostrorum suffragatione, dictum, Virtutes iunctas, & qui unam habeat, habere omnes: contrarium quidni verum, Vitia iuncta onexaese?

#1# IS

Lum g

quam

ponit

lou by

Malian

ETATE

saliss

Karofi

SHOW!

zqual

70 mag

tta nei

Nam

0 9H

qui pa

ter ab

Verun

hæca

mili.

abelt, eft; or

riant.

alia. P

nec Hor

piTur

gna di

deamu

mulla !

conseni

DISSERT. XXI.

Item singulare Paradoxum, Peccata aqualia esse.

Plur a de Stultis liceat persequi: non libet, manuduxi & præivi, qui siat. Addo decantatum, sed & damnatum Paradoxum: sou tà à uapthuata D: AQUALIA PECCATA esse. Cicero: Placet Stoicis omnia peccata esse paria. Idem alibi amplificat & extendit: Omnia peccata esse se paria: omne delictum, scelus esse nefarium:

V. Aca .

Pro Mar.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. rium: nec minus delinquere eum, qui gallum gallinaceum, cum opus non fuerit, quam qui patrem suffocaverit. Laertius ponit, & una caussam : A'fiond ofe aurois in Zen. रिज्य मंत्रकें जी नवे वं μαρτήματα. εί το άληθες άληθες ભાવામાં કાર્ય કરાય, કેઈ કે નેક્ઈઈ લ્ડ નેકઈઈ લડ કે ઉપલ કેઈ કે તે જાવામા άπάτης, έδε αμάρτημα αμαρτήματος. η δ ο έκατον sadies aπέχων Κανώδω, μό δενα, δπίσης έκ εἰσὶν ἀν Κανάδω έτω κ ο πλέων κ ο έλα τον άμαρτάνων, mons sue d'oir en rus na rop douvi. Placer Stoicis æqualia esfe peccara. Ut enim Verum Vero magis tale non est, neque Falsum Falsa: itanec fraus fraude, nec peccatum peccato. Nam & qui centum stadiis Canopo abest, & qui uno, pariter non sunt in Canopo : fic qui parvum vel magnum delinquit, pariter abest à recto. Duplex adfirmatio. prior, à natura rei. omne enim Bonum, Verum est: omne Malum, Falsum. atqui hæcæqualia; ergo & ista. Deinde, asimili. quicumque loco aliquo aut meta abest, pauxillo aut longinquo; tamen abest: omne vitium à Bono abest: ergo pariant. Apud Ciceronem, assertio etiam alia. Peccata paria. quonam modo? quia iv. De nec Honesto quidquam honestius, nec Tur-fin. pi Turpius. Perge porro. nam de isto magna dissensio est: illa argumenta propria videamus. Vt, inquit, in fidibus pluribus, si nulla earum ita contenta numeris sit, ut concentum servare possit, omnes aque incontenta

lo hemo

n ommes

em: fit

encita-

uedam.

7575 0-

ez de

empet

tatom.

vidett,

Inopi-

Te, &

habco

m no-

irtates

omnes:

Abaui

equa-

non:in

i fiat.

m Pa-

ECUA-

et Stoi-

n alibi

ata el-

nefa

TIME:

I. LIPSI MANUDUCT. contenta fint : sic Peccata quia discrepant, aque discrepant : paria sunt igitur. Sed & aliud simile. Vt gubernator aque peccat, si palearum navem everterit, & si auri: item aque peccat, qui parentem, & qui servum iniuria verberat. Invidiosa hec, non solum scruposa videntur. quid? inter paricidam, & gallicidam non discrimen? Qui tamen animum peccandi videt: & ab eo peccatum : æqualis ubique malitia, etsi in materia inæquali. Areopagiræ olim puerum interfecerunt, cui ludus erat hirundinum oculos configere. videbant enim pravum illud insitum: & ad hominum exitium erupturum : necaverunt igitur in herba. Talis malitia, in omnibus malis. Discrimen igitur nullum? inquies: & cur leges faciunt, atque aliter aliterque puniunt? Imo aliquod est, nunc dicendum. Primum, iowr orter क्री वं मक्तममार्थनका, हो गायेड देंग वर्ध गर्हाड ठीवक्ट्येड, मखθόσον τὰ με αὐτων δοπό συληρώς δυσιάτε διαθέσεας ylyveray, Tà Sis : Aqualia cum sint peccata, tamen different in isto, quod alia à prava & vix sanabili affectione proveniunt; alia minime. En discrimen, à patrante : alrerum ab eo in quem patrant, aut circa quod patrant. Patrem vides? plures tibi in eum adspectus & vincula Natura & Ratio iniecit : quæ cu folvis, in pari malitia plus aut pluries pec-

hac

Bece,

diffi

ASIM

pite

RELA

BRE

prefe

dian

taqu

dian

WE FO

thnt.

Dot:

育都

min

(the

dicis

Pec

OR!

187

TANY

potel

Siti

09

tam

Tali

quip

cas.

Stoico-

- PHEN.

Stob.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 363 cas. Externum igitur aliquid est, quod discriminat, non in te situm. Cicero in hac ro: Nibil igitur interest, patrem quis Parad. necet, an servum? Caussa hac, nonnatura distinguit. nam & parenti nonnumquam adimi vita sine scelere potest, & servo non potest. Illud tamen interest, quod in servo necando semel peccatur; in patre, multa. Violatur is qui procreavit, qui aluit, qui erudivit: MULTITUDINE PECCATORUM prastat, eoqué maiore pœna dignus est. Audiantur & Stobæana Electa (atque ea pleraque, ut odoror, è Chrysippo sunt :) audiantur: ίσα δε σάντα λέγεσι τὰ άμαρτήματα, su in Joura: Equalia quidem Peccataomnia, non sunt tamen similia. Valde hoc nota: & quæ addunt. Feruntur enim & manant omnia ab uno Malitia fonte, iudicio in omnibus peccatis eodem, idest, pravo: sed per caussam externam, sirca quam iudicia perficiuntur, dissimilia redduntur Peccata (27 moismum) in QUALITATE. Sicut, omne mendacium est aque mendacium: ut si dicam, Nox est, cum Dies sit; aut, Centaurus vivit & exsistit:illud potest, hoc non potest:ideoque magis mentiar, quam in illo. Sic in Peccatis, que omnia Mendacia dicas: & quatenus talia, perfecta & aqualia: non tamem in qualitate eadem aut Subiecto. Talia quædam istic legas: nec dubiro quin Chrysippus atque illi (nam quamdiu

thant, ed &

CAL,

AUTI:

o qui

hec,

7 10-

ilcti-

divi-

Supio

Areo-

, (111

inge-

tom:

: De-

litia,

pul-

atque

quod

100

15,15

Airton'

ecca-

dia à

1000

1,2

n pa

u fol

s per-

08

364 I. LIPSI MANUDUCT. diu hæc, & quam acriter disputata?) subtiliora alia dixerint, quibus lubet indaganda. Nobis sententia hæc damnata est, & inter errores habita olim Novatianorum. Ambrofius, atque alii Patrum notant: &, ut dixi, vere & severiter notant. Idem Divus Hieronymus: qui tamen finem & fructum eius Dogmatis non celar. Stoicorum quidem est, inquit, matrif- delicta omnia paria indicare, nec ullum inter Scelus & Erratum discrimen facere. Nos vero, etsi multum inter Peccata distare credimus; tamen SATIS PRODESSE AD CAUTIONEM dicimus, etiam minima pro maximis cavere. Non cito ad maiora procedet, qui etiam parva formidat. A Cicerone hoc est, qui in isto ipso Paradoxo: Hac sententia non modo verior, sed ne utilior quidem hominum vita reperiri ulla potest. Qua vis est enim, qua magis arceat homines ab omni probitate, quam s senserint, nullum in delictis effe discrimen? Est sane verus, si non vera, sententia; nata ante Zenonem notum. Palam in De-Philip, mosthene: To 3 Stores ni to Minaur, ar 7 67 μικρέ τις, αν τ' όπι μείζονος σαραζώνη, τίω αὐrlud ix f Subaum: Pium & iustum, sive inparve aliquis, sive in maiore transiliat, eamdem vim habet . Germanum hoc Stoicum: & æque extra lineam est, quisquis transivit. DI 8-

fun

Vit ip[

Uti

de

20 11

\$27

糊

Ilt

Det

E: De Panit.

De In-Ritut. mmil.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 365

DISSERT. XXII.

10.

12-

212

¥4. um

10-

14-

tis

III.

1175

0.

fa.

SSE

ma

OFE

A

car fed riving the market and continue in-

ti :01.

Sapientem sumere aliquando mortem posse, decere, debere: ex Stoico quidem decreto.

TN ren Paradoxa numero, quod acri-Lter & curiose quæsitum assertumque fuir, An Sapiens sponte abeat è vita? Assertum à nostris dico: nec licere tantum, sed debere. Caussæ communes. quia Vita hæc inter Indifferentia est, itemque ipla Mors : sumi igitur, non sumi poste, uti opportunitas erit. Sicut à convivio sarur possum surgere, & abire: ludum, cum liber, relinquere: tale hic este. Epi-Cterus: के 28 हिंद्रांग, लेंच्या अतिम, हेर्द्रातिसंग तरेंग्याम- fere. woois, ig unnen vailler, en Eros aviaras phiar; exi c. xx s. में केंद्र कवानी के कवल्या भी महिर्दार केंग निम्द्र मान्य के Cui enim licet, cum lubet, à convivio difcere, neque ultra ludere: etiamne is manens adfligitur & nauseat? non potius, ut ludo, interest quamdiu oblectatur? Modus tantum & occasio has res temperant : Neque sen en interest multum, mors ad nos veniat, an ad illam nos. Illud imperitissimi cuiusque verbum falsum esse, tibi persuade: Bella res est, mori sua morte. Semper enim tua erit, & maxime quam fecilti. Quid ? ianuam aliquis hanc mihi claudat ad Libertatem ? & nonne hæc (Libertas di-

I. LIPSI MANUDUCT. 366 co) finis aut fructus Sapientiæ est! torquebit aliquis, vexabit, illudet, invitum? Non serviam, aiebat puer ille Lacon, & præcipitem se dedit. Qui mori didicit, servire dedidicit: supra omnem potentiam est, certe extra omnem. Quid ad illum carcer, & custodia, & claustra? liberum OSTIUM habet. Hoc est illud oftium, de quo Epicterus: Τὸ δὲ πεφάλαιον μέμνησε, οπή θύρα πιοικτας. μη γένα τη παιδίων δάλότερος. वंभे कड देशकाय, जिल्ला वर्षेत्रहाड़ क्षेत्र वर्ष्ट्रका मां कर्वेश्वर र्रात्न , देश क्षेत्रक क्यांहुक से हते, देशक वटा क्यांकरवा मान्य ε) τοιαδτα , είπων , έκετι φαίζα , άπαλλάου κ. Caput rei memento, Quod IANUA fic aperta. ne esto pueris timidior : sed ut ulli, cum aliqua re non amplius delectantur, dicunt, Non ultra ludam: sic tu, cum talia aliqua videbuntur, dic, Noniam ludam, es desiste. Ianuam dixi? lata imo via est. Statius ad Hemonidem, qui in ore Eteoclis se interfecerat :

tens

paten

Man a

ten?

加多四

Servit

pero es

AC 7080

Bt as I

pore tu

& pæn

Xum!

at, mi

ingred

Sapien

18mps

quibus

MERTY

bantia.

mate a

(wherit

mat (s

Lacit

dam a

BED 198

expelia.

CHM TI

ta dice

IN ACE

in mem

Lib,rii

Epift.

XXVI.

I.Dif.

fert.c.

MEIV.

Tu tamen egregius fati, mentisque, nec unquam

Indignum passure situm. qui cominus ausus

Vadere contemptu regis: quaque ampla veniret

Libertas, monstrare viam.

Sen.De Vis videre, quam lata? Quocumque re-Ira,111. spexeris, ibi malorum finis est. Vides illum pracipitem locum? illac ad Libertatem descen-

AD STOIC. PHIL. LIB. III. scenditur. Vides illud mare, illud flumen, illü puteum ? Libertas illicin imo sedet. Vides illam arborem brevem, retorridam, infelicem? pendet inde Libertas. Vides iugulum tuum, guttur tuum, cor tuum? effugia Servitutus sunt. Nimis mihi, inquies, operosos exitus monstras, & multum animi ac roboris exigentes. Quaris igitur, quod sit ad Libertatem iter? QUALIBET in corpore tuo vena. O limitem vere latum, & pæne, quidquid in orbe, complexum! Unam nascendi viam Natura dedit, mille moriendi. Igitur unam aliquam ingredi suader, sed consilio & caussa. Nam Sapiens vivit quantum debet, non quan- Epif. tum potest. Videbit ubi victurus sit, cum quibus, quomodo, quid acturus. Si multa occurrunt molesta, & tranquillitatem turbantia, emittit se: nec hoc tantum in necessitate ultima facit, sed cum primum illi cœperit suspecta esse Fortuna. Nihil existimat sua referre, faciat finem an accipiat. Laertius magis distincte caussarum quasdam aperit, inter Zenonia decreta: Ei-Adques Té pa on Egagor éautin Te Biou ton orgèn, La sp क्यार्निह, में किंहे क्रिका. मुंग देंग व्याप्तिक प्रत्मा उत्ती άλγηδόνι, η πηρώσεσιν, η νόσοις ανιάτοις. Iufte esp cum ratione Sapientem educturum se è vita dicunt, velpropatria, & amicis; vel si in acerbis doloribus versetur, itemque in membrorum mutilatione, vel morbis agre

t! tot-

vicum?

00,8

idicit,

ptiam

m car-

ber with

ftium,

inta,

ATTEST.

427/45,

TO THE

Miss.

1 fil

t ulli,

er, di-

talia

dam,

is eft.

re E-

1, 200

wiz 185

mpla

20 160

illum

es de

(1873-

I. LIPSI MANUDUCT. gre curandis. Triplicem dat caussam vel casum: pro Patria & amicis; in Animi; itemque Corporis dolore. De prima, consentiunt hodie : videamus alias, imo & addamus. Nam & in ultima paupertate, mori invitant. Dicit aliquis, Necessaria deerunt? Primum deesse non poterunt, quia Natura minimum petit. Sed si necessitates ultima inciderint; exsiliet è vita, & molestus sibi esse desinet. Quidhic Epictetus? fortiter, suo more atque indole: Ο των χορταθώτε σύμερον, κάθη θε κλαίοιτες ωθεί της αυριον, φόθεν φάγητο. ανδράποδον! का श्रीह, इंट्रेंड. का धारे श्रीह, इंट्रिक्टिंग, मेरवायाच्या में पेर्टe. Cum hodie repleti fueritis, sedetis plorantes & soliciti, quid cras comesturi sitis. Mancipium! si habueris, habebis: si non habueris, abibis. APERTA EST IANUA. At parentes & amici mei plorabunt. Plorent, modo ne tu: ignavi & mali sint, ne tu. Zenonis hæc sunt, hominis tetrici &odiosi? sunt Epicuri. cuius ipsa hæcgnome prodita: Malam est in necessitate vivere; sed in necessitate vivere, necessitas nulla est. Idem in molestiis & dolore. Diogenes olim aspere ad Speusippum, morbidum, & in gestatorio sibi obvium : cum iste prior dixisset, Salve, Diogenes : Tu vero, inquit, non salve, qui talis cum sis, vivere sustines. Movit hominem, & contra sectæ fuæ

tax

Bon

601

terp

THY

Im

Ditt

can

fiqu

neg

cur

fas

EXT

fac

gn

di

dit

Epif.

n.Dif-

Ben.ep.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 369 suæ decretum, paullo post mortem sponte sumpsit. Aspere quidem hoc Cynicus, ut dixi: sed sensu, quem & Fabius acute expressir. Nemo, nisi sua culpa, diu dolet. Prasaes Quidergo? ignaviter statim in morbo, inftieut. aut dolore, è vita fugiam? negant nostri: & pro iis Seneca distinguit. Audi, scrutare: Morbum morte non fugiam, dum. Episte taxat sanabilem, nec officientem animo: non afferam mihi manus , propter Dolorem. sic mori, vinci est. Hunc tamen si sciero perpetuo mihi patiendum : exibo, non propter ipsum, sed quia impedimento mihifuturus est ad omne, propter quod vivitur. Imbecillus & ignavus est, qui propter Dolorem moritur: stultus, qui Doloris caussa vivit. Habes hic capitalem, ut sic dicam, rationem caussamque moriendi: siquid externum tale erit, ut aut honeste aut utiliter vivere non possim. Honeste, negant Catonem potuisse; utiliter, Atticum, & tales, qui in extremo senio, aut morbo. Nam & Senectutem inter caussas habent. Noster : De isto feremus sen- wie tentiam, an oporteat fastidire Senectutis extrema, & finem non operiri, sed manu facere. Prope est à timente, qui fatum segnis exspectat: sicut ille ultra modum deditus vino, qui amphoram exsiccat, & facem quoque exsorbet. Sed moxita decidit, & sententiam pronunciat: Non re-6233

is,

0-

Ant.

ei

nt,

1. LIPSI MANUDUCT. 370 linguam senectutem, si me totum mihi reservabit: totum autem, ab illa parte meliore. At si caperit concutere mentem, si partes eius convellere, si mihi non vitam reliquerit, sed animam : prosiliam ex ADI-FICIO PUTRIDO AC RUENTI. Animum senecionis nostri vides; (talis iam erat, cum hæcfcripsit) sed, ô Deus, quam vegeri ea parte & valentis! Musonius, aut quis alius, apud Stobæum ista ipsa pulserm.1. chre: Sicut E DOMO exigividemur, cum locator, pensione non accepta, fores revellit, tegulas aufert, puteum obstruit: ita & hoc corpusculo pelli videor, cum Natura, que locavit, oculos adimit, aures, manus, pedes. Non moror igitur amplius, sed velut è convivio discedo, nihil agrescens. Hæc ratio in Senecture valet, aut etiam corpore per morbos iam affecto: & quid opus tergiversari, & differre, quod statim est futurum? In poenas, aut risum vivis:

10

ferri on

FTCESS

CONDO

eff, in

MATA C

tur, hu

guo abb.

oficium

& Stuli

Hacge

dicta:ar

ippo, e

EISTING !

तार ने कव

in mois

THE YEAR

日本では

Aignt

ia Probi

modit to

Mquen

rebabi

vel Vi

Ham en

t timan

vel Ma

& tadi

qui mi

nes Nor

129 0 g

Luer.

Cur non ut plenus vita conviva recedis,

Æquo animoque capis securam, stulte, quietem?

Quodnostri etiam longius, & ad res lætas, & corpus validum, producant. Cato apud Tullium: Sed cum ab his (quæ secundum Naturam sunt) omnia proficiscantur officia: non sine caussa dicitur, ad eareferri

rir.De Finib.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 371 ferri omnes nostras cogitationes, in his & EXCESSUM E VITA, Grin VITA MAN-SIONEM. In quo enim plura sunt, que SE-CUNDUM NATURAM funt, huius officium est, in vita manere: in quo autem sunt plura CONTRARIA, aut FORE videntur, huius officium est, è vita excedere. Ex quo apparet, & Sapientis aliquando esc officium, excedere è vita, cum Beatus fit: & Stulti, manere in vita, cum sit miser. Hæcgermana sunt Stoica, sed obscurius dicta:an lux aliqua à Stobeo, id est, Chryhopo, erit? Davide, more i & skagwylu in the InEcto. Ris wis constaious na Innovans not not de regres, τοίς ή φαύλοις μονω όν τος ζην, κὸ εἰ μλ μέλοιαν ἔσε. की कर्का. इस कि में बहराधा मक्तर्भिय के मार्ट दिए, इस าใน หละเล่า อ่าเดิสากสา. าบริธ วิ แลยิก์แลบา , หวู่ าบริธ เซลεά το καθήκου, μετε είδη τίω τε ζωίω, κ) θάνατον. Aiunt (Stoici,) interdum & exitum è vita Probis Sapientibusque, ex officio multimodis convenire; & contra, Improbis Stultisque mansionem, etiamsi numquam cura habituri sint esse Sapientes. Neque enim vel Virtutem retinere in vita, vel Malitiam eiicere : sed ex officio, vel non officio, astimandam diiudicandamque esse Vitam, vel Mortem. Luxtenuis, tamen aliqua: & radium etiam à Plutarcho addamus. qui miratur, fi non hoc contra Communes Notiones dictum, arlemnor, & marme T'à De Co. व्यक्ति व्यवप्रदा , में अपर्वेश देश के कि कि कि कि मार्शिय में के M4x2-

T.

nihi re.

arte me-

item , f

vitam

ex ADI-

nimum

m erat,

am ve-

us, aut

ofapul-

ur, tum

evellit.

in hoo

a, que

15, 100

Delat

Hac

n col-

uid o-

d fla-

rifum

UA 75-

Aultes

es 2.

Cate

næ le-

ilean-

care.

ferri

I. LIPSI MANUDUCT. μαναθίον, τέτα καθένον, εξάρον εαυτόν. έτι 3, ώ μηδέν άγαθόν ές, μηδέξεσι, τὰ δ δίνὰ ή στάντα, κ τὰ δυ χερη κỳ κακὰ σάρες, κỳ σαρές αι διὰ τέλες, σύτο μη καθήκου δοτολίγεδη του Βίον, αν μή τι διά τῶν ἐδιαφόρων ἀυτώ προσχών). Hominem, cui omnia Bona adsint, quique nullo indigeat ad Felicitatem, huic convenire vita discedere: contra autem, cui nec Boni aliquid est, nec erit, gravia autem & Mala omnia adsunt, & ad finem aderunt, huic non convenire abdicare se vita, nisi aliquid INDIFFERENTIUM ei interveniat. Non est, ô Plutarche, contra communem sensum, nisi illorum, qui hæc inter Bona aut Mala habent. Nobis sunt Indifferentia. Et pulchre philosophus quispiam super ipsa hac re disserens, cum Mortem talem dixisset: Cur ergo non moreris? iniecit quispiam. Atque ille prompte, Quia indifferens est. Omnino, non statim Sapiens ad eam venit, tristibus, lætisve rebus : sed Officium in consilio habet. Decet me vivere? vivo. Usus est? vivo. Nihil horam? non vivo. Læta me circumstant? sed tempestatem imminentem video: cur feram ultra Spei aut Metus moras? Illum lauda, & imitare, ait Seneca: quem non piget mori, cum iuvat vivere. Neque rem magnam facies. quamdiu est istud vivere? hodie, cras, post mensem, annum eiicieris, unde non luber

lober

tunic

lettae

elt, er

foli S

validi

differ

mzi

aliqui

famili

Hune

1095

ם זהנון

2 200

社的

civit

aliquo

dw,

tentar

nes po

tendu

Dam

te, {

CICIO

斯语ia

has,

والاله

1971AT

thin!

tulgi

quam

Epift.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. lubet exire. Ad summam, Vita est quasi tunicula. ut illam, si me stringit & molesta est, abiicio; aut si etiam indecora est, exuo: tale in hac animi veste. Neque soli Stoici ista: Plato, qui adversarius validus censetur, ubi iudicio maxime disserit, istuc fere abit. Inter leges optimæ illius reip. est hæc : Quid si autem De Lealiquis, inquit, maxime propinquum & gib. familiarem interfecerit ? id est, se ipsum. Hunc talem damnamus, & probris afficimus, qua sequentur: si tamen fecerit, மார் கல்லம் பாழ்க்கை விர்கிய , முக்க கூடிக்கியின் κ) αφύκτω σεραπεσέση τύχη αναγκαθείς, μηδε αίχιμώνε πτος δοτόρα τις αδία μεταλαχών: neque civitatis decreto iussus, neque intolerabili aliquo & inevitabili Fortuna casu ada-Etus, neque ignominia pauperis & non sustentanda vita adductus. Vides exceptiones poni, quas fere nostri : etsi magis (fatendum est) restrictas? Nam excipit Damnationem publicam, qualis in Socrate, & Seneca fuit: excipit Graves casus: excipit extremam Paupertatem & Ignominiam. ad quæ capita, reliqua fere trahas. Culpat dumtaxat eum, es appia te ig वेश्वार्विशंवद विश्वांव रंक्यामी विश्वास विवास क्षिति : वृतारं ignavia, & timidi animi imbecillitate, iniustam sententiam in se tulerit, exsecutusque sit. Et nos hercle damnamus. Sed fettioquam multi alii ad * avroxteiar iftam mo- nem.

п), й

भारा के

TENET,

151 612

m, cui

igeat

e di ce-

liquid

sala o-

, hass

aliquia

Non

m len-

r Bona

Feren-

lpiam

(ortem)

15? ID-

mpte

on Ita-

115, 12.

io ha-

ins eft

eta me

inen.

t Me-

e, all

I ROLL

facits

, CEES

depos

labor

nitis

I. LIPSI MANUDUCT. nitis vel factis ducunt ? Aiax apud Sophoclem:

In Aia-ce Flagellif.

Aixeon & India To waxeou xell de Bis, Kandion ages under ¿ Eanhawerry:

Nam turpe vitam diutinam viro peti, Malis eum que liberatura haud siet.

Etpost pauca eius sententiæ, A'AA' HAZAGE LAV, H) KY TE SVHELLE

Tor of Sun zen.

Sed aut honeste vivere, aut statim mori Generosum oportet.

Quid Plinius ? ille vero Terram matrem Lib.II. c.LxIII etiam venena, nostri misertam, instituisse, credi vult: ut scilicet, facillimo baustu, illibato cerpore, & cum toto sanguine exstingueremur, nullo labore sentientibus similes. Et hercle iam olim viri primarii, atque ipsi Reges, venena ad manum habere foliti, ad hunc subitum aliquem usum. Livius: REGIO MORE, ad incerta Fortuna, venenum sub custode promptum. Ecce & ministrum è fidis, huic custodiæ. Neque nescio infinitos usurpasse : quid tamen? Abstinentia sive Inedia mitior meliorque videri possit: siquid fas in mala re bonum dici. Illa lente, & sine vellicatione aut pugna, quam venena adferunt, & septimo fere die tollit. Plinius: Lib.vii Homini non utique (id est, non certo & semper, ersi plurimum) septimo die letalis

Inedia: durasse & ultra undecimum plerosque,

que

tione

DO B Alger

dum

rum

pan

ined

ceret

de ai

duxe

tum

quid

nacr

pug

dam

tus,

COSD

DOS D

mm

ipi

Prei

Mee

品

10

at

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 375 que, certum est. A robore & constitutione interna hoc pendet. Sicut in Azano Bassa Turcico, qui nostra memoria Algerio in Africa præfuit. is supra modum bene habitus & pinguis, de medicorum sententia abstinere copit : eoque paullatim produxit, ut septem totos dies inediam ferret, fine noxa: imo macrefceret, id est, revalesceret in multos deinde annos. Exempla autem, qui se subduxerint è vita, si vel magnorum tantum virorum adferam: quis finis sit? aut quid factius faciam ? rationibus enim in hac re, aut irrefragabili certe auctoritate pugnandum sit : ut est divina : & hæc damnat. Omitto igitur, duobus contentus, quæ sunt culminum ipsorum Porticus nostræ. Zeno iam nonagintaocto annos natus, cetera valens atque integer, cum è schola veniens pedem offendisset lapsusque esfet: manu terram pulsans, Euripideum illud occinuit, E'exoust, Ti pi' atdes Venio, quid appellas me? & domum regressus sponte vitam posuit. Cleanthes, ulcere in ore nato, cum suasu medicorum abstinuisset se cibo biduum, meliusque iam factum effet : iisdem ad eibum revocantibus, abnuit: nec, maiore via parte confecta, se rediturum. Ita inedia obiit. Hæc pro Stoicorum sensu dicta sunto: plene & libere. sed pro illorum. DIS-

So-

MOPI

trem

iife.

1,11-

Hip-

Mit.

at-

be.

and.

For-

Ba

12.

uid

1011

112-

1

16.

1851

08

福

erofe

1981

376 F. LIPSI MANUDUCT.

DISSERT. XXIII.

A D . Platoni

ertio ,

西部市 15

e quo il

grandun gratum

puleius

PAS MON

th eites

Dis Scia

elle meli

Vina de

tem non

Itratus

pifi ci

poenan

turtiva.

mileria

nima n

tur: q

velut

libetos

Platon

Prox

110 01

Pro

Nun

Decretum hoc reiectum, & ostensum, non licere, non debere, mixturationibustestibusque.

A Up. Heustu, an non aliquid inclinas? Lips. Absitirespuo. Quod
accuratius dixerim, candide & magno a
me animo sactum. Caussa prævaricari
numquid debui? & pleraque omnia igitur attuli, nec dicta iis subduxi: quia vincere constitui, non circumscribere. Ecce
enim omnes istos aliosque colores una
Veritatis spongia iam ibo detersum. Audi, & intende. Aio, plerisque omnibus
priscæ & veræ Sapientiæ, sententiam
hanc damnatam. Homero in primis: apud quem hoc votum exprimitur,

odyss.

Bunoiples n' imápues i in Entépulo dan a A' re ei map annipe, o più Biotos monds en, H' maou venú con nata o En plusion or aracen:
Eligamego, vel in agris vivens inservire.

Pauperem apud dominum, cui nec sit copia victus,

Quam functus functis dare iura, atque imperitare.

De Se- Item magno Pythagora. qui vetat (ait aca. Cicero) iniussu Imperatoris, id est, Dei, de prasidio & statione vita discedere. Quid Plato-

AD STOIC. PHIL. LIB. III. Platoni & asseclis? communis hæc assertio, Pius omnibus retinendum esse ani- Cicin mum in Custodia Corporis, nec iniussu eius, scip. à quo ille est datus, ex hominum vita migrandum esse: ne munus humanum, adsignatum à Deo, defugisse videamur. Et Apuleius interillius dogmata : Sapiens cor- Dephipus non relinquet invito Deo. Nam etsi in eius manu est mortu facultas, & quamvis sciat se terrenis relictis consecuturum esse meliora; nisi perpetiendum istud lex divina decreverit, accersire tamen eum mortem non debere. Sicut enim quos magistratus in carcerem aut custodiam dedir, nisi eius venia non exeunt : si faciunt, ponam sibi adaugent : ita siquis velut furtiva discessione è vita abit, non vitari miseriam, sed cumulari. Talis enim anima meru, dolore, odio fecisse id videtur : quas passiones secum aufert, & his velut sordibus infecta, non venit ad liberos purosque illos locos. Virgilius Platonissans:

T.

说物,物源

nibus te-

auidin

o.Quod

nagno a

varicati

miaigi-

mia vin-

e. Ecce

res una

m. Aumnibus

entiam

nis: 2-

M.S

HE.

uen: 13 in/er-

nes fit

atque

tat 210

Dei, de

Plato-

Proxima deinde tenent masti loca, qui

Insontes peperere manu, lucemque perosi

Proiecere animas. quam vellent athere in alto

Nunc & pauperiem, & duros perferre

Una

I. LIPSI MANUDUCT. Una dumtaxat mors licita, atque adeo laudata; illa, cum Anima corporeas illecebras, adhuc in corpore constituta, contemnit, & soluta illis vinculis calo & sideribus meditatione infertur: de qua sentimus, cum dicimus, Philosophiam mortis studium ese. Talia, & plura, Platonici : iam Aristoteles, palam hanc spontaneam mortem damnat : atque id ratione. Ait enim tantum abesse, ut virifortis aut magnanimi talis exitio fit, ut contra timidi & ignavi. Verba eius: xxx.E. To j done d'induer o digerta meriar, n'egora, n' Ti huthic.ad megr, in arspeis, and manors fine. manania 25. Nicom. τὸ φεύχον τὰ ὁπίπονα: κὸ ἐχ' ὅτι καλὸν, τωο μθές, Eudem. ama psúzwe nakov. Mori ob inopiam, aut lib.111. amorem, aut aliud molestum, non est fortis viri, sed timidi. Mollities enim, fugere difficilia & aspera. neque mortem, ut bonum sustinet, sed malum fugiens. Euripides Herculem loqui consimiliter facit:

E' σκεψάμω ή, κώπερ ον κακοῖσιν ῶν,
Μὰ διξλίαι όφλω τιν', ἐκλιπῶν φάος.
Τῶς συμφοραῖς γδ ὅςτς ἐχ' ὑφίςαται.
Οἐδι' αἰδρὸς ὰν δωώμω ὑπος ἔνωμβέλος.
Consideravi ego, malis etsi obrutus,
Nequis timorem, vita abire, censeat:
Nam qui malis subsistere haud quaquam
est potis,

Nec ille contratela subsistat viri. Et apud Curtium pulchre: Fortium vi-

Lib.v.

quan vilita virtu ultim

PIGRI quid, in tef

alteri furpas

Qui Ape Atq

Adde i authur ie ? qu

dat mas

tresia: Lucres Professe

Quisen intote o

dianu:

Pavipra

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 379 rorum est, magis mortem contemnere, quam odisse vitam. Sape tadio laboris, ad vilitatem sui, compelluntur ignavi: at virtus nibil inexpertum omittit. Itaque ultimum omnium mors est, ad quam NON PIGRE IRE Satis est. Est ergo Ignaviæ: quid, quod Sævitiæ etiamest? Immergis in te ferrum, aut venenum : & id quod alteri factum horreas, in te prompte usurpas. Varro, ad hos tales:

Quamnam te dicam effe feram, Qui manu corporis fervidos Aperis lacus sanguinis, Atque vitate levas

Ferreo en [e?

2000

sille-

teta,

(20

e qua

ntam

Pla.

hanc

ne id

nt vitt

10, 40

c(US)

at you

祖水

四海仙

MIL

fortis

1670

ut bo-

uript-

CIG

185

遊

Adde iniustitiam. Quæ enim lex divina aut humana permittit innocentem tollere? quæ indemnatum tollere? Si tu alium; culpæ & pænæ, vel te iudice ellet: qui magis te poteris ? Egregie Augustinus: Hoc fecit illa, illa sic tradicata Lu- Cive. cretia: innocentem, castam, vimperpessam xix. Lucretiam Lucretia insuper interemit. Proferte sententiam, leges, iudicesque Romani. Denique dicam & Stultitiæ effe. Quis enim nescit, impetu hoc sæpius & furore quodam, & fervida impatientia, quam consilio aut deliberato fieri? Quin-Ctilianus attestabitur: Non funt ifta, nist cecette subito: nec quisquam (prasertim nulla gravi pracedente caussa) spiritum ratione depo-

380 I. LIPSI MANUDUCT. deposuit. Postremo, an non contra Naturam est ? nec ipse Zeno diffitebitur, Mortem esse inter ea quæ illa reiicit & adversatur. Est inquam ita Indifferens, ut tamen inter Apoproëgmena five Reie-Hanea sit. Ne sit mala, tamen habet ma-Livis li speciem: & sui cuique amor est, & conservandi se permanendique insita voluntas, atque aspernatio dissolutionis. Cur igitur, quod aspernandum erat, sumis? Cur tantum momenti in aliis illis Indifferentibus ponis, ut ad hoc tam triste decurras? Au-DeCiv. gustinus belle vobis hic insultat : Que Mala, Stoici, inquit, miror, qua fronte Mala non esse contendant; quibus fatentur, sitanta fuer int, ut Sapiens ea vel non possit, vel non debeat sustinere, cogi eum mortem sibi inferre, atque ex hac vita emigrare. Misera Beatitudo, quæ desinere & exstingui ob Indifferens aliquod debeat. Itaque ipsi Stoici, modestiores sæpe & sapientiores voces spargunt, à Vero adacti. Epictetusalibi fervidorum istorum vota aut tædia commemorat : Epictete, nos corpusculi huius vinculis adstringi diutius non possumus: cibum potumque dando, dormiendo, lassi sumus. Nonne Morsmala non est? nonne cognati deorum sumus, atqueinde venimus? Sine tandem liberari compedibus iftis, atque illuc redire. Hic latrones, fures, indicia sunt, & quos tyrannos wocant:

9000

00 6

often

HITH

aute

quit:

THE REAL PROPERTY.

Smil

CERURA

(4.

mic &

expe

Vertt

10. 1

anin

Was

TEMP

met gy

hicEp

Senec

RAM,

magu

exifti

gui de

guietia

Table in

fit; ha

Alibi t

in una

long h

eft. De

r.Dif-

JI.

MIX.C.

ADSTOIC. PHIL. LIB. III. vocant: qui potestatem sibi in nos sumunt ob hoc corpusculum, & que adherent. Sine ostendamus eis, quam nihil in nos habeant iuru. Libet, libet abire. Hæc ifti : quid autem ipse? Mihi vero dicendum est, inquit: A've como, cusigade tor Dedr, otus cueivos σημήνη η δοπολύση υμάς ταύτης τ υπηρεσίας. τότ Επιδέ τε πρός αὐτίν. Ε'πί δε τε παρόντος ἀνάρεδε croinourtes tautlu záear, els lus eneiros unas étager. oxigos des zgóvos gros o foinhoras, is padios τοις ετω dranduspois. Homines, sustinete, Deum exspectate, donec ille signum dederit, & solverit vos hoc ministerio : tunc ad eum redite. Nunc autem in presenti tolerate equo animo, & incolite regionem istam in qua vos collocavit. Enimvero Exiguum TEMPUS HUIUS INCOLATUS, Ofacile nec grave iis, qui sic sunt affecti. O vere hic Epictetum! ideft, divinum. Sed & Seneca noster sæpe temperat : Vides quof- Epit. dam, inquit, optantes mortem, & quidem xxx. magis quam rogari solet vita. Nescio utros existimem maiorem nobis animum dare: qui deposcunt mortem, an qui hilares eam quietique opperiuntur. quoniam illud ex rabie interdum ac repentina indignatione fit; hac ex iudicio certo tranquillitas est. Alibi talia notes: sed etiam alia: neque in una parte constiterunt. Sed quid lusoria hæc tela spargo? decretoriis opus est. Deus, Deus inquam, vetat iniusu INO

N2-

mr,

it &

rems,

Reit.

m1-

C08-

胜新,

mor,

120-

tibus

A11-

940

atte

star,

offit,

rtem

HU.

ftin-

In-

8 12-

la Ai

rota

1000

tims

ndo,

mala

that can

citi-

dis.

ati

I. LIPSI MANUDUCT. suo abire: quid disputamus, aut nugamur? Vox eius Sacris noltris prodita, Non occides: quem? nonte, non alium: & scito illum vitæ dominum tantum, qui dedit. Itaque patientiæ exempla infinita apud nos sunt : & vita in molestiis transacta; & tormenta tolerata; & mors ipsa ob pieratem obita, sed obita, non lumpta. Atqui exempla etiam alia, dicet quispiam. Sampson ille, per quem mira Deus operatus, non se ruina domus, er.Mae. cum aliis oppressit? Razias Iudæus, gladio percussit, ne in hostium potestatem veniret, & mox de muro deiecit, denique & intestina manibus suis sparsit ? quod Sacra ita narrant, ut speciem probantium habere videantur. Respondeo, de Sampsone, nihil fine Deo, imo iussione eius factum. Instinctus hic fuit: & spiritus latenter hoc iusserat (Augustini verba) qui per illum miracula faciebat. Simile idem ille Doctor in virginibus censet, quæ mortem sumpsisse, ne violarentur, leguntur. Ut in Sophronia, quæ Maxentii libidinem repulit, gladium in se admisit: ut in Pelagia, quæ flumine ultro mergi, quam à milite pollui, elegit. Monitum aut iusio Dei hic quoque præsumenda: & quis obedientiam in crimen vocet? quis obsequium pietatis accuset ? De Razia, haud æque promptum definire est. Factum

Cid del

thro infl

9760

mn

ptic Pric

lin

46

St.

com

mric

MUM

Cup

Dens

anter

gem

hod

bilin

frin

Igitu

Dill

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 38; Aum eius probum ? ambigitur. neque Sacra dicunt , nifi Nobiliter & Viriliter fecisse: Bene aut Laudabiliter non dicunt. Et fatendum est, Iudwos posteriores à moribus gentium paullatim aliquid sumplisse. à quibus certe fuit, quod tam crebræ illæ sui cædes leguntur in excidio Iudææ atque urbis, quod Iosephus descripfit. Enimyero cum Augustino tuto definimus: his exceptis, quos vel Lex iusta, vel ipse fons Iustitia Deus iubet occidi; quisquis hominem, vel se ipsum, vel quemlibet occiderit, Homicidii crimine innecti. Et nulla tamen, inquies, exceprio est? Quid igitur si Magistratus aut Princeps mortem mihi indicat, non possim aut debeam exsequi? Fuere enim, & sant tempora aut regiones, quibus id fiat. Sub Tiberio, Nerone, Domitiano, commune mittere Tribunum aut Centurionem, & extremam necessitatem denunciare. Siquis pareret, & mortem occuparer; manebant testamenta, iusta funeris, pretium (ait Tacitus) festinandi. Sin autem; ecce carcer, carnifex, laqueus, gemoniæ, fiscus. Apud Iapanes etiam hodie usitari aiunt, ut Rex offensus nobilium alicui mandet, Abi, ventrem tibi scinde: & ille pareat, faciatque. In his igitur talibus, ecquid dicendum? Primum, quid Stoici, videamus: nam & illi

181.

dita,

um:

um,

à 10-

fiis

nots

non

di-

nem

mus,

gla-

tem

ique

pool

um

am-

e185

83 la-

gni dem

五百二三四四三三四四日

Pod

Epift.

I. LIPSI MANUDUCT. illi hic aliquid decernunt. Seneca : Aliquando, etiamsi certa mors instabit, & destinatum sibi supplicion sciet, commodabit Sapiens POENA sua manum. Stultitia est, timore mortis mori. Veniet, qui occidat : exspecta; quid occupas alienum negotium? Propior neganti hic videtur: sed statim, cum distinctione tamen aliqua, etiam admittit. Non possis, inquit, dere, IN UNIVERSUM pronunciare. Multa enim sunt, que in utramque partem possunt trahere. Si altera mors cum tormento, altera simplex & facilis: quidni huic iniicienda sit manus? Quemadmodum navim eligam navigaturus, domum habitaturus; ita mortem utique, qua sum è vita exiturus, meliorem. Definit ecce, eligi posse & debere viam eius mitiorem: & ipse à Nerone mori iussus, fecit. Quid autem nostri hic Theologi? firmiter nescio, & audio in Scholis dissentire. Si tamen vere dicimus Legem & Magistratum posse occidere : cur non etiam tali & talimodo, vel manu? Cum mihi iubent, cur non paream ? Iubeant, dico; nam aliud fortaffe, si tantum permittant. Enimyero & hoc evenit, acquæri potest. Ecce Massilia olim , cicuta venenum publice custodiebatur, quod daretur ei, qui caussas Sexcentis (id enim Senatus eius nomen erat) exhibuisset, propter quas mors

20

cifq

100

ten

tes.

to,

tem

me.

POIT

Con

Mideo

hani

Pus es

Admi

Ebe II

are.

terdu

am f

fed 2

Mes.

adent

Valer.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 385 mors effet illi expetenda. Illi audiebant, cognoscebant, definiebant. Idem in Græcia alibi, & infula Ceo. Quid igitur? an illis approbantibus, qui ius vitæ necisque in me habent, licebit? Non opinor. nec enim ipsi adigunt, sed euntem te ultro non fistunt. Decreto tuo comites, non auctores se præbent. Sed omitto, & satis habeo universe docuisse, Mortem arbitrii nostri non esse: nec Stoicis me, hac parte, suffragium dare. Eamus porro:

Ali.

ode.

1800-

Stul-

941

が記憶

etur:

nali-

quit,

Mal-

rtens tor-

i hase

10 15.Se bith.

DUTA

eligi n:&

100

1 (2)

110

100%

ant

60-

STEE

四日 日日

DISSERT. XXIV.

Conclusio, & ad Exercitium adhortatio: cui tria adiumenta velinstrumenta data, Exempla, Conversatio, Examen.

Uo autem? nam ad metam venimus, nec super Decretis plura mihi video dicendum. Hortandus tantum es, in animum dicta admittere, ad usum & opus exserere, id est, facere fructum. Aud. Admittere hæc, tuo quoque iudicio, alta sæpe nimis & grandia? LIPs. Admittere. sed cum hac prænotione, talia interdum esse : bono tamen & utili quodam fine. Exemplaria quædam ista perfectæ Virtutis sunt : adnitere, citra confistes. Cicero hoc, ad Catonem: Mihi Pro videntur praceptores vestri & Virtutis ma-

I. LIPSI MANUDUCT.

6

in

The

· lege fimale in quibu [dã libra. E.Differt.c. VII.

gistri, fines officiorum paullo longius protulisse: ut cum ad ultimum animo contendissemus, ibi tamen, ubi oporteret, * consisteme que remus. Contendamus, mi Auditor, atque etiam confistamus: numquam facturi,nifi Scientiæ Ulum & Exercitium adhibemus. Sicut parum est audisse (ait Epictetus) probas Drachmas accipiendas, falsas reiieiendas esse: sed opus est swind soupe-รมที่ ทู่ งานนอบกนที่, facultate probandi & discernendi: ita haud in magno, de Bonis Malisque audisse; tractanda sunt & pernoscenda Usu; tum hæc fugienda, illa amplectenda. Quid iuvat ista omnis dis-Grego. sertio, & indagatio, si ea tantum? Où 28 6 riiThe. έν λόγω σοφός, έτσε εμοί σοφός έδι όςις γλω αναν \$500 por \$78, fuxlui j asaror i arais brov. an. ठैडाड ठेर्राव्य मि बेर्डिमांड क्षेड्री हत्त्व, नाठ्या ने गैंड देख्या है naeadiuvon, no to akiomstor to hópe dià të Bis specsideon: Non enim qui sermone sapit, is mihi sapit (ait vir sanctus:) nec qui lingnam disertam & volubilem habet, mentem autem inconstantem & indoctam: sed magis, qui pauca de Virtute disserit, multa aute factis oftendit, & fidem verbis suis ipsa vita conciliat. Sed & cum Seneca monemus: Pars virtutis Disciplina constat, pars ELENIL EXERCITATIONE. Et discas oportet ; & quod didicisti AGENDO confirmes. Diogenes Cynicus distitabat: Ousi ya nilu to maeáras is the Ria mueis athéoras natoposas. Suna-

Epift.

plogi.

AD STOIC. PHIL. LIB. III. 387 าในว่า าลบำใน, ซลา อัตาเหลือสุ. Nihil omnino in vita, sine EXERCITATIONE recte perfici. hanc autem posse omnia evincere. Vera funt: nec militem, nec athletam, nec in ulla reartificem, solis præceptis, sine ista præstes: non item in Sapientia, quæ ars est vitæ. Zeno Stoicus (apud Clementem) 11.5trs. distitabat, malle se unum videre Indum, qui sponte flammis absumatur, quam omnes de Patientia audire & discere probationes. Quod si aliena facta sic movent & iuvant, quid tua? Tria autem ad Exercitium utiliter instituendum conducent, Exempla, Conversatio, Examen. Exempla, & à veteribus licet sumere, quos iure miramur: atque etiam è notis aut novis non deerunt, quos in tali aut tali re imitere. Opus est iis, ad quos mores nostri sen.ep. se ipsi exigant: nisi ad regulam, prava non xi. corriges. Sed Conversatio iuvabit maxime : de qua Seneca : Nulla res magus Epik. animis honesta induit, dubiosque on in xciv. pravum inclinantes revocat ad rectum, quam bonorum virorum conversatio. Paullatim enim descendit in pectora, & vim praceptorum obtinet ; frequenter andiri, aspici frequenter. Occursus mehercule ipse Sapientium invat: & est aliquid, quod ex magno viro vel TACENTE proficius. Quid? imo iuvabit ille iple vel cogitatus. Nam & Senecæ hoc monitum admitte:

otu-

ijte-

que

,ni=

ibe-

allas

明子

dif-

onis

per-

illa

dif-

181

garage .

केल के

in the

tita

lia-

500

ela Mita

訓

900

pars ; Ó

Dio

d.

388 I. LIPSI MANUDUCT.

Epift.

Ebid.

mitte: Aliquis vir bonus eligendus est, ac semper ante oculos habendus, ut sic tanquă illo spectante vivamus, & omnia tanquam illo vidente faciamus. Sicut Pædagogum pueris damus, qui ducat & coerceat: sic

stide tener adhuc animus aliquem habeat, quem vereatur, cuius auctoritate etiam secretum suum sanctius faciat. Neque a-

secretum suum sanctius faciat. Neque aliud signum certius progressionis in Vir-

tute & profectus, quam Bonos sic amare & admirari. Qui sic aliquem vereripotest, cito erit verendus. Ac tertium auxi-

meo animo, & salubre. Dupliciter adhiberi potest, Ab aliu, & A sese. Ab aliis,

ut sicui doctores ac magistri sunt; aut siquo in cœtu talis disciplina. Uti olim

apud Indos sapientes, quos Gymnosophistas dicebant. de quibus Apuleius: 2.Fio- Igitur ubi mensa posita, priusquam edulia

apponuntur, omnes adolescentes ex diversis

locis & officiis ad dapem conveniunt. Magistri perrogant, quod factum à lucis or-

su, ad illuddiei, bonum fecerint? Hic alius se commemorat inter duos arbitrum dile-

ctum, sanata simultate, amicos ex infensis reddidisse: inde alius, sese parentibus quip-

piam imperantibus obedisse: alius, aliquid

meditatione sua repperisse, vel alterius demonstratione didicisse. Qui nihil habet

afferre cur prandeat, impransus ad opus fo-

Tas

s.Flo-

AD STOIC. PHIL. LIB. III. ras extruditur. O pulchrum institutum! & numquid velapud Christianos, melius possit ? Sed ubi hoc non est, ad Pythagoreum illuderanseundum : & quid quo- Cie.De que die dixeris, audiveris, egeris, vespere commemorandum. Hocest, Apud te; quod dixi Examen instituere, & ipsum tibi velut censorem aut judicem ferre.

AG

MÄ

4115

m

fic

ty.

A175

2.

11-

112.

po-

KI-

ar,

ad-

115,

100

in

0.

us;

山山山山

igs

Tin mapiblu; vi d' spega; vi mos déor su ere- Lacre.i a

Pythag.

Quid pratergressus? quid gestum in tompore? quid non?

Faciebat hoc P. Sextius ; laudatus no- sen. De bis antea vir, ut consummato die, cum carre se ad notturnam quietem recepisset, in- viiterrogaret animum suum, Quod hodie malum tuum sanasti? cui vitio obstitisti? qua parte melior es ? Et noster ille Seneca, in aula, in coniugio, in studio semper aut negotio, quod miremur, usurpavit. Vtor, inquit, bac potestate, & COTTIDIE apud me caussam dico. Cum sublatum est lumen, & conticuit uxor moris mei iam conscia, totum diem mecum scrutor, facta ac dicta mea remetior. Nihil mihi ipse abscondo, nihil transquare enim quidquam ex erroribus meis timeam, cum possim dicere, Videne istud amplius facias : nunc tibi ignosco. O vel hoc argumento virum bonum, virum magnum! & qui non scripsit sensit-

que

que solum talia, sed secit! Nos quoque, tu meus: & Examen hoc, stimulum & protelum Virtutis, cottidie adhibeamus.

Quid enim pulchrius hac consuetudine, exeutiendi totum diem? qualis ille somnus, post recognitionem sui, sequitur? quam tranquillus, altus, ac liber? cum aut laudatus est animus, aut admonitus; és speculator sui, censorque secretus, indicat de moribus suis! Et in his monitis te dimitto: Sapientiam, & doctores eius ama, & me, qui conatus esse.

Mid.

N-

DISSERTATIONUM MANUDUCTIONIS

Ш.

oque,

ım &

e,ex.

mas,

quam tlau-

p fe-

at du

mit-

112, &

IN.

ADSTOICAM

PHILOSOPHIAM.

LIBRIPRIMI

DISSERTATIO I.

A Dhortatio ad Philosophiam omni atati aptam & utilem : & liberales scientias non tanti videri. Pag. 1.

Diss. II.

Conducere tamen hactenus Liberales, si praparant: non autem insistendum & inharendum iis ese. 4

DISS. 111.

Philosophiam non damnari, nec alienam, imo utilem Christianis esse. Tricas tamen & cavillos vitandos, & cum modo habendam.

DISS. 1V.

A quibus petenda Philosophia? Aristoteles & Plato laudati: nec tamen his solis adharendum.

Diss. v.

Electione utendum. & hoc fine Secta pracipua ostensa: & primum Barbarica. R 4 D15-

INDEX

Diss. vi.

De secta Italica: eius auctore Pythagora: item bonitate, sed non diuturnitate: Aliquid de Nigidio, Sextio, & Seneca in hanc inclinatis.

Diss. vii.

Tres Gracanica Philosophia partes, an feeta: ac primo de Poetica.

Diss. viii.

De Ionica Philosophia, & Thalete auctore: de successione eius, atque examinati Sidonii quidam versus. de Socrate, & ab eo sectis. exque in Tabula proposita. 43

Diss. Ix.

Secta Eleatica, & variatio in auctore.

Confundi cum aliis à quibusdam. Successio in tabella.

48

Diss. x.

Stoici obiter laudati, eorum successio: és de auctore ipso Zenone.

Diss. x I.

Discipulieius, & pracipui deinde doctores: descriptivellaudati ab aliquot notis. 56

DISS. X11.

Alii aliquot clari Stoici, & prasertim qui in Seneca scripțis.

DIS.

lide

Lxe

Stor

Epid

Sine

DISSERTATION.

Diss. XIII.

Cynicos originem Stoicis dedisse, & Dogmata fere convenire. Illi ex professo laudati.

DISS. XIV.

Contra Stoicos; & que iis obiici solita.83

DISS. XV.

Pro Stoicis: atque ordine illa reiecta. 85

Diss. xvi.

Iidem laudati: & quid inpartibus Philo-Sophia prastiterint: deque iis vel adversariorum elogia: 93

DISS. XVII.

Exempla magnorum virorum, qui in hac haresi, etiam Christianorum. 97

Diss. xviii.

Seorsim Seneca laudatus, Scriptaeius maxime, & purgata etiam obiter à calumniis Vita.

Diss. xix.

Epictetus item laudatus, verbis parcius, largiter iudicio & admiratione. 113

LIBRI SECUNDI

DISSERT. 1.

Sine Philosophia homines Pueros, Rudes-R 5 que

INDEX

que esse: per eam Viros, Studiosos, Eruditos.

DISS. II.

Philosophia aliquot definitiones Stoica; una etiam Platonis: atque ea breviter explicate.

Alte

Doe

De !

Dog

Pa

De

ERM

0

Prin

D 155. 111.

Divisio Philosophia communissima, in Dogmatică, Academicam, Scepticam. Quid singula? & Academia divisa. 123

Diss. IV.

Quem usum Academia aut Scepsis habeat: quem & abusum: ac Seneca quadam illustrata.

DISS. v.

Alia Philosophia divisio, in Contemplativam & Activam: iterumque singula ista divisa.

DISS. VI.

Logicam omitti à quibusdam. De dignitate singularum: & Ethicam usu fructuque certe eminere. 141

Drss. vir.

Discrimen Sapientia à Philosophia: & illius definitio, eaque obiter illustrata.145

Diss. VIII.

Verus Stoicorum Sapiens, in summo ab iis descri-

DISSERTATION.

descriptus: ideoque irrepertus. nec id tømen sine caussa, aut fructu. 149

Diss. Ix.

14.

116

#84

ex-

110

Do-

duid

113

eest:

mil-

119

ışla.

guls,

訓

frs.

14

Alter ab illo Sapiens, qualem Natura & Evum dant. is Proficiens dicitur, eiufque discrimina.

DISS. X.

Doceri Sapientiam, & disci: neque à Deo & natura tantum esse. Omnibus etiam offerri.

DISS. XI.

De Notionibus, que ad Doctrinam faciunt. Quid, & quotuplices ex, accurate dictu.

DISS. XII.

Doctrinam duplicem esse, Dogmaticam & Paraneticam: utraque laudata. 168

Diss. xIII.

De Fine, sive Vltimo Bonorum: & quis ille sit?

DISS. XIV.

Eumesse, Secundum Naturam vivere: & varia super hoc interpretatio. 176

Diss. xv.

Prima Zenonis sententia explicata, des Convenientia vita. 182

DIS-

INDEX

DISS. XVI.

Altera Cleanthis sententia item explicata, de Convenientia cum Natura Communi. 186

DISS. XVII.

Tertia sententia Chrysippi, de Natura Propria, id est, Ratione. 191

DISS. XVIII.

Quarta sententia, de vita ex Virtute: que prioribus consonat: atque omnes cum Veritate.

DISS. XIX.

Has sententias ad Dei sequelamire, & ducere: atque illum esse primarium Finem.

Diss. xx.

Solam'igitur Virtutem sufficere ad Beatitatem: nec Externa aut Fortuita requiri.

DISS. XXI.

Aliquid in hac re contra Academicos: & non venire in Boni nomen Externa. 213

Diss. xxII.

Quaigitur Bona? atque ea subtiliter, & 217

Diss.

Que

Non

0

Ingy

Diffi

I. PI

IL P

180

Ш

SA

DISSERTATION.

DISS. XXIII.

Que Adiaphora, sive Neutra? que in iis Producta, & Reiecta? aliaque tenuiter inquisita.

cata,

Com-

186

tura

IgI

cum cum

195

ndu-

Fi-

100

eati-

\$ 760

106

0

21

,0

117

58

DISS. XXIV.

Non esse has Logomachias, aut Periergias: & ad rem voces istas facere. idque obiter ostensum. 237

LIBRI TERTII

DISSERT. I.

Ingressio ad Sermonem. Aliquid contra Spem & Metum: ad Decreta deinde transitus factus. 241

DISS. 11.

Distinctio Decretorum. Contra Paradoxa aliquid, & proiis. 246

DISS. 111.

I. Paradoxum positum, & explicatum, Sapientes omnes pares esse. 251

Diss. Iv.

II. Paradoxum. Virtutes pares, itemque individuas esc. 259

Diss. v.

III. Parad. Sapientem sibi parem, & in Gaudio semper esse. 266

DIS-

INDEX

Diss. vi.

IV. Parad. Sapientem vel in Tormentis Beatum esse. 273

Diss. vii.

XI

XI

Plu

Pari

Duo

PATAL

tem

lia

V. Parad. Sapientem Apathem & Imperturbabilem esse. Pluscula hic de Affectibus.

DISS. VIII.

VI. Parad. Sapientem non opinari: itemque non ignorare: non fallere, non mentiri.

Diss. Ix.

VII. Parad. Sapienti nihil prater opinionem evenire. 301

Diss. x.

VIII. Parad. Sapientem sibi sufficere, sive, Se solo contentum esse. 305

Diss. x1.

IX. Parad. Omnia Sapientis: &, Solum divitem censendum.

Diss. XII.

X. Parad. Solum Sapientem liberum, ceteros omnes servos censeri. 316

DISS. XIII.

XI. Parad. Solum Sapientem Regemesse.
320 Dis-

DISSERTATION.

DISS. XIV.

XII. Sapientem Deoparem: Paradoxum, atque etiam Paralogum. 325

atta

273

sper-

Affe-

277

tem-

700

295

810-

30I

e,fi

309

ians 308

14

Diss. x v.

XIII. Parad. Sapientem omnia recte facere, etiam Digitum exserendo. Sine peccatis esse.

DISS. XVI.

XIV. Parad. Sapientes soli interse amici: soli amare gnari. 333

DISS. XVII.

Pluscula simul Paradoxa. Solum Pulchrum, Nobilem, Civem, Magistratum, Vatem, Rhetorem, & pluraesse. 339

DISS. XVIII.

Paradoxa item mixta: Non Iniuria affici, non Infania, non Ebrietate. 344.

Diss. xix.

Duo alia Paradoxa, atque item Paraloga nobis: Non ignoscere, Non misereri. 349

Diss. xx.

Paradoxum singulare, Omnes stultos insanire: &, Omnia vitia in omnibus. 354

DISS. XXI.

Item singulare Paradoxum, Peccata aqualia esse. 360 DIS-

INDEX DISSERTAT.

Diss. xxII.

Sapientem sumere aliquando mortem posse, decere, debere: ex Stoico quidem decreto.

Diss. xxIII.

Decretum hoc reiectum; & ostensum, non licere, non debere; mixturationibus testibusque.

DISS. XXIV.

Conclusio, & ad Exercitium adhortatio: cui tria adiumenta vel instrumenta data, Exempla, Conversatio, Examen.

FINIS.

2

BOS!

PHYSIOLOGIÆ STOICORUM

365

n, non haute-376

tatic:

menta Exa-

奶

LIBRI TRES:

L. ANNÆO SENECÆ,
aliisque scriptoribus illustrandis.

LUGDUNI BATAVORUM, Ex Officina IOANNIS MAIRE. Clo Io C XLIV. Moswar & Swit bon vid NA ris nio tarib bari pem DILLA neft Ptis fi

AD ILLMUM ET EXCELLMUM'
PRINCIPE M

D. PETRUM ENRIQUEZ
COMITEM FONTANUM,
GUBERNATOREM DUCATUS
MEDIOLANENSIS.

Uod iamdiu destino, & debeo facere, ut publice monumentu aliquod gratitudinis meæ in te exstet, id nunc, cum

bono Deo, efficiendi occasio nata videbatur. Edebam ista ad Anna NEI SENECE lucem: scriptoris, qui Hispaniam vestram ingenio, si quisquam veterum, & salutaribus scriptis illustravit: ac videbar iure ad Hispanum item Principem iturus. Præsertim eum, qui virtutem & generosum illud Honestum amaret: quod Seneca scriptis suis unice hominum animis in-

8 2

feruif-

seruisset. Itaque mitto, & tibi consecro partem, quæ PHYSIOLO-GIAM continet: in qua & sublimia quædam de Deo, Fato, Providentia reperies. ad quæ mirari liceat humanum ingenium, fine adminiculo Sacrarum litterarum, assurrexisse. Grata, ut spero, habebis: ego quidem semper in animo infixa tua beneficia, quæ, cum feliciter hic apud nos imperares, plena manu in me Studia & ingenium contulisti. meum excitasti, vel irrigasti, & perfusum me largiter fateor benignitatis tuæ Font E. Sunt vetera quidem ista, sed eo cariora: & bonis meritis, ut quispiam ait, cum etate dignitas & pondus accedit. Sicut parentes magis magisque in dies veneramur & amamus, fratres, etsiæquales, levius: ita beneficia antiqua sanctiora sunt, etsi præsentia suaviora. Enimvero & tota Belgica tibi debet, æternumque debebit: quam tu in arctissimis rebus, & medio

dio ardore duplicis belli, prudentia, & virtute, & addo felicitate, explicasti, & respirare iussisti pæne oppressam. Neque defendisti solum, sed sines protulisti, & opida recepisti vel adiecisti, quæ recipi, adiici, vix in votis nostris, certe in spe non erat. Sed hæcalibi opportunius meliusque dicentur: nunc quod institui, munus meum vides, ab animo utique commendandum, ut alia desint: & tu facies, pro cetera tua benignitate, Illae Princeps. Louanii, 111. Kal. Martias, ...

a 3 AD

pud me imm per itapud bonis
tediren-

1112-

qu2

Ju2-

lgica

ebit:

me-

dio

011-

0-

mia

ntia

hu-

ulo

iffe.

6

ABES & hac PHYSIOLOGICA, Lector, eadem fine &
cautione, qua priora. Itaque illic dicta,
& hic puta. Sunt nova quadam aut inopinata hodie, scio: sed an ideo calcanda?
Disputatione tamen non libuit attollere:
& quadam poterant: sed posuisse mihi
satis fuit, & ipsa Stoicorum sensa explicasse. Quadam & improba sunt, non
nego: ac cum Livio, transscribo equidem plura, quam credo: sed Sole religionis nostra seposito, & hastella poterant lucere. Alia vero sublimia & magnisica sunt,

Et quæ non fricti ciceris probet

aut nucis emptor:

sed ii qui pleno pectore sapiant, & ad

honesta toto impetu eant.

*Co- * Κορινθίοις δ' & μέμφετα το Ι'λιον.

rinthiu Ego iustam à te rem oratum volo, ut hac

Ilium ad Senecam, tum ad verum, aptes: &
haudi illum sic ames, ut hoc non deseras: atque

rasci ita diu salve.

I. LI-

PE

Adi

te. chri

Inte

500

duci

abj p

ac me

lem m

助此情

fortit

Je, P

Phia c

I. Lips I PHYSIOLOGIA STOICORUM

LIBRI PRIMI

DISSERTATIO PRIMA.

Aditus in sermonem. aliquid de ordine in docenda Philosophia, iuxta Stoicos. Placere quibusdam, & nobis, à Physicis or-

010-

fine &

c dicta,

411 III-

lcanda?

tollere:

Cemihi

expli-

t, non

equi-

lereli-

pote-

9 1114-

probet

do ad

MON.

ut hec

tes: 6

atque

Lr

ANUDUCTIO tua nuper me AD STOICAM PHI-LOSOPHIAM duxit : nondum in ipsam , & in aditu ac vestibulo videor hære-

re. Lustro animi oculis sublime, pulchrum, ædificium: ecquid inducis, & interiora illa das usurpare? LIPs. Pæne æquum petis: in via posui, & iure perducam. Sed & otium nune ac feriæ: quas ubi melius utiliusque, quam in hocstudio ac meditatione, tecum ponam? Aristotelem memini scribere : A'soppeias pl ni napre- ver. Bias dein weis & agorian, prirosopias 3 weis & gorlin: Police fortitudine & tolerantia in negotio opus efse, Philosophia in otio. Pulcherrime. ubi res & opus, exserenda sunt quæ Philosophia docuit, & robur animi ostenden-

dum:

dum: ubi quies & cestatio, illa usurpanda, & præceptis eius parandi atque instruendi velut ad aciem sumus. Sed tu ecquid vacuus, & avidus! A u D. Vacuus? vasculum vides inane, & optimiliquoris tamen capax. Avidus? vix somnus mihi quietus, ita turbat hoc desiderium & cupido. Gratisicare, exple, & siste. Lips. Sede, & sedabo hanc sitim: pro mea quidem copia, & captu. Nam ardua, sed, ita me Deus, pulchra, splendida, augusta aggredimur: quæ autem? cum Lucretio, Iam tibi de summa coeli Ratione,

BAS

10/4

Icin

uki

Chr

14660

ting

ritu

Ha

Pol

tja

Phy

De

Its:

Pta

dur

10r.

den

Ethi

Hi de

20 00

In Lo

acuit

men

modu

DEUMQUE

Disserere incipiam, & RERUM PRI-MORDIA pandam.

Hæc enim Philosophia, & præsertim Physiologia, promittit. Scis porro & audisti, trina esse Philosophiæ membra: Logicam, Physicam, Ethicam: ordine tra-Ctanda: sed quo, dubitatur. Laertius Stoi-In Zen. cos ipsos dissentire inter se ait: & quosdam mixtim has Partes (alii Locos, alii Species, quidam Genera appellarunt) tradere ac docere, qui censent etiam inter se confusas mixtasque esse. Alii dividunt, inquit, & primam Logicam statuunt ac docent; dein Physicam; postremo Ethicam ipsam: qua sententia est Zenonis, Chrysippi, Archidemi. Alii autem ab Ethica incohant, ut Diogenes; alii hanc secundo loco constituunt,

STOICORUM LIB. I.

rpanie in-

us bo

cous?

noris

5 m1um &

LIPS.

2001ed, ita

gulta

retio,

IONE,

PRI-

min

82 211-

mbra:

netta-

Stol-

o dam

pecsels,

ere ac

fu as

quit,

centi

ip am: , Ar.

1871 consti-

dans,

tuunt, ut Apollodorus. Porro autem Panatius & Posidonius à Physica initium sumunt. Hæc in Laertio ita leges, parte una ambigenda, que est de Chrysippo. Nam Destent ipsa eius verba in Plutarcho habes, ubi initio Ethicam secundo loco tradi vult. Ac Apollodorus; non autem tertio, ut hic Laerrio scriptum. Sed plerique tamen Phylica ultimo loco statuunt : & in ipsa Physic locum de Dissultimum : di no reneras (ait Chrysiques) chángar rás tétur raeadboeis. ideoque & Teletas (ca vox Grecis Finem significat, itemq; Sacrorum initiationes, eg ritus) appellarunt, traditiones de Divinis. Hæc ita illi: nobis in dissensu, Panætii & Posidonii, magnorum auctorum, sententia placeat, & consentiam sciscamque Physica primo loco tradi. Puerisne? non mehercules : sed qui paullum maturiores ad disciplinam hanc accedunt. Voluptas in ea parte maior, idonea ad alliciendum & tenendum; dignitas etiam maior, & splendor, admirationi excitandæ; denique animi præparatio & cultus, ad Ethicam cum fructu audiendam. Itaque ut de Logica ambigere aliquis iure possit, an non præeat isie de Ethica, vix debet. In Logica enim manifestior ratio, quod acuit animos, & ad Veri Falfique discrimen & iudicium format : imo & viam modumque Scientiæ sternit. Itaque, ut verum

I. LIPSI PHYSIOLOGIA IO verum fatear, aliqua eius notitia, fed summaria, utiliter præmittatur : cetera seponi possunt, imo & argutiæ sen.ep. abiici aut deponi. Qua dementia est, supervacua discere, in tanta temporis inopia? Nos autem eam hic insuper habemus, Auditor: quia & Aristorelea illa accurata imbutum te scio; & in Stoicas spinas non lubet nunc ingredi, cum in tristitia hac temporum suavius aliquod pabulum animo conveniat, reficiendo & erigendo.

m 2

Deus ho

infecto

WITH WITH

torem.

nus m

sparfa,

autem.

iania ci

Vitat eo

bitum

Dultus quid m

à fuft

muse

аспоч

corpor tur: nu

tem res

bent, 6

liberta

mterin

reficitu

mcola

Pattiani

advena.

acpaneg

partim .

Ipectand

adus, &

emit, ver

dust.

DISSERT. II.

Physica laudaia. Naturam communem & nostram eo ducere : fructum etiam invitare.

OTESTNE autem suavius, hone-

stius, utilius isto Physicorum? Natura totum soum suum offert, & pandit: supera, media, infera; cœlum, terras, ignem, aquas, aera; quidquid iis continetur, Deum, Genios, Homines; ad hæc spectada & noscenda invitat. Quem enim alium, quam te, id est, Hominem? Non De Be- habet Natura inter maxima operum suoru, xxiii. Quo magis glorietur, aut cui glorietur: ut scitissime Seneca dixit. Naturam dixi,intellego Deum. Epictetus: O' Stoc ror av-जिल्लाका जिल्लामा संग्रांत्र होत है। विकास मा में कि हिन्स कि

STOICORUM LIB. I. aurs n' à movor dearles, anà n' dennates aursir. Deus hominem induxit in hunc Mundum, inspectorem & arbitrum sui, atque operum fuorum: nec solum in spectorem, sed enarratorem. Ita certe. magnahæc & pulcherrima moles, tot varia & magna per eam sparsa, hominis caussa condita: homo autem, ut Deum norit, tum & ista; ne Sen Do tanta eius opera sine teste sint. Itaque in- Beat.c. vitat eo, ut dixi, atque adeo corpus & habitum nostrum huc direxit. Ille certe Epik vultus nostros erexit in calum, & quid- zervan quid magnificum mirumque fecerat, videri à suspicientibus voluit. Ipse etiam animus eo ducit, vagus natura, & varietate ac novitate rerum lætissimus. Ille in hoc corpore, velut in custodia clausus, premitur: nisi Contemplatio accessit, qua il Epile. lum respirare rerum Natura spectaculo iubeat, & aterrenis dimittat ad divina. Hac libertas eius, hac evagatio est: subducit interim se custodia, in qua tenetur, & cœlo reficitur. Colo, atque etiam terra: cuius incola est: & totius mundi civis, nosse patriam suam avet. Quid? incola? imo. advena. & ut in magnum conventure ac panegyrim qui veniunt, partim emunt, partim vendunt , honestissimi quique spectandi gratia fruuntur : sic isteingenuus, & altæ originis suæ memor, non emit, vendit, agellos, pecudes, ædes, magiftra-

IA

a, fed

: ce-

argutiz

tia eft,

temporis

iper haelea illa

n Stoi-

i, cum

105 216 , refi-

WHEN C

40 IB-

hone-

Natu-

pandit:

terras,

s conti-

adhac

n enim

1? Non

MOTH,

etur: Bt

dixi,in-

icon in-

ripar # ind'

I. LIPSI PHYSIOLOGIA gistratus; sed caussas magni Conventus, & quæ in eo, inquirit : Quis mundum hunc condidit ? quis administrat ? quæ illa mira in aere, tonitru, fulmen, venti? qui in cœlo perennes & lucidi ignes? Mare cur vices suas fluendi refluendique habet? in terra quid est quod eam concutit & mover? Atque in hac inquisitione deinde mulcens quædam, & simul percellens, admiratio : quæ mater, ut sic InThe dicam , Sapientiam parit. Plato : Μάλα φιλοσόφε τε το το το το το θουμάζον. ε γδ άλ. λη άρχη φιλοσοφίες, η αυτι : Valde Philophi illa affectio est, Admirari: neque alia origo ég initium Philosophia, quam ista. Nobi-Ariaot. lis discipulus, ab eo: Διὰ τὸ θαυμάζον οί ärπ. Post. Αρωποι κή νωῦ κή τὸ τορῶτον κιξαντο φιλοσοφείν: Propter Admirationem, homines olim & nunc Philosophari caperunt. Ita est. ab illainquirere in caussas rerum coperunt; & repertis, ipsa desiit : secutusque pulcherrimus Philosophiæfructus, Niladmirari. Ab inquisitione enim cognitio & Veritas: qua nullus animo suavior est cibus. Seneca noster apposite : Quod e. rit pretium opera? quo nullum maius est, NOSSE NATURAM. Neque enim quidquam habet in se huins materia tractatio pulchrius, cum MULTA habeat futura usur, quam quod hominem MAGNIFICENTIA sui detinet: nec mercede, sed MIRAGULO coli-

Ladát. VI.Nate Quak.

S.IY.

ateto.

tur.

tur.

allien

dug p

tas, qu

DESTI

tism

ta ste

oran:

THEO

Dec a

ratio

parat

Villa

aug

2110

\$107E

cogiti

Bra, U

Tuno

gante

totan

de pa

guffu

ascer

gentes

tem, c

utput

dimo

nifi

It

Ettey

STOICORUM LIB. I. tur. Et mehercules in ipsa ea cognitione alii etiam fructus, ut Seneca tangit. Qui? duo præcipui, Modestia, & Magnanimitas, quos Cicero porrigit & revelat. Mo-DESTIAM quandam, inquit, rerum cale- Finib. stium cognitio adfert iis qui vident, quanta sit etiam apud Deos moderatio, quantus ordo: & MAGNITUDINEM ANIMI, Deorum opera & facta cernentibus. Verissime. nec ad Modestiam solum ab illa moderatione componimur, sed etiam à comparatione nostri nostrorumque; & quam vilia, fugacia, levia hæcomnia, præillis augustis & aternis sint. Idem Cicero alibi de utroque affectu: ERIGIMUR, elatiores fieri videmur, humana despicimus; cogitantesque supera atque calestia, bac nostra, ut exigua cominima, contemnimus. Qual. Tunc scilicet iuvat, inter sidera ipsa va- Nat. gantem, divitum favimenta ridere, & totam cum auro suo terram. Et ab ea dein- 1bid. de parte terrarum orbem despicientem, angustum, es magna exparte mari opertum, dicere: Hoc est punctum, quod inter tot gentes ferro & igni dividitur. Quid autem, cum homines videt varia & magna, utputant, molientes? mercimonia, vadimonia, bella agitantes ? quid dicet, nifi

entus,

indom

! quæ

venti?

ignes?

ndique

n con-

uifitio.

ul per-

athe

Mila

家養 勤

ophi il-

ia 07150

Nobi.

buids-

क्षा के होंगे

im &

ft. ab

eronti

e pul-

Nilad.

gnitio

vior est

node.

us est,

quam

pul

0501,

IA BE

o coli-

It nigrum campis agmen? Et revera, Formicarum iste discursus est, ibid,

I. LIPSI PHYSIOLOGIA 14 in angusto laborantium. Itaque, mi Auditor, suavitate & frudu inpulsi, huc eamus:

ditti,

bris cos

illis fi un

CS* (p

pas, Lou

le. Sed

Princip

fimplic Dages

tim die

quod fa

Pars Th

Frima

tua, ab quidn

divina

Princip

Fatum

Theolo

quia vo capflas

alioqui

пеарио

te, Fabu

ru, qua

lu, qua

Additde

mum gen

contra à

lium fich

ex capite

---- cœlum, mare, sidera, solem, Lunaique globum avidi lustremus: & totum hunc Naturæ sinum excutientes, opibus donisque eius, gnari gratique perfruamur.

DISSERT. III.

Physica partitio. & à Principiis ordiendum videri. primumque à Deo & divinis. qua pars Theologia Naturalis dičta.

U D. Ah, fruamur. iam induc me, & oftende. Lips. Diffusum & multiplex opus est: sed ordine & compendio contrahemus. Stoicorum partitio hæc fuit, ex Seneca: Naturalis pars Philoso-LEXXIX phia in duo scinditur, Corporalia & Incorporalia. Vtraque dividuntur in suos, ut ita dicam, gradus. Corporum locus in hos primum, in ea que Faciunt, & que ex his Gignuntur. Gignuntur autem Elementa. Itaque duplex erat tractatio, Corporum, & Non corporum. Ad Corpora spectant Principia, id est, Senecæ verbis, Qua faciunt; & deinde Elementa, quæ scilicet fiunt, & ex his Gignuntur. Elementorum nomine ipse Mundus comprehenditur,

STOICORUM LIB. I. ditur, qui quattuor his præcipuis membris constat : & reliqua minora deinde ex illis fiunt. Non corpora autem funt Stoicis* (postea videndum) Vacuum, Tem- * Lib. pus, Locus, Categorema, & siquid est ta- fen.v. le. Sed ex Senecæ igitur verbis ordiri à Principiis debemus: & ratio eo ducit, à simplicibus ad composita facere gradum. Duo ea sunt, Deus & Materia, quod statim diducam : ergo à Deo ordiendum, quod faciemus cum bono ipso Deo. Hæc pars Theologia Græcis dicitur, interdum Prima Philosophia, aut simpliciter Sapientia, ab eminenti scilicet dignitate. Nam quid maius autamplius, quam Deum & divina intueri, agnoscere? ipsum illum Principem, minores Genios, Providentiam, Fatum, & quæ adhærent? Est autem ista Theologia, Naturalis antiquis dicta: quia vel aperit naturam istorum, vel & caussas in vero, & in natura haber. Nam alioqui triplex iis fuit Theologia, Varrone apud Augustinum pulchre distinguente, Fabularu, Naturalu, Civilis. Fabula- VI. De ris, qua maxime utuntur Poeta; Natura- v. lis, qua Philosophi; Civilis, qua Populi. Addit deinde, & partite explicat : Primum genus quod dixi, in eo sunt multa contra dignitatem & naturam immortalium ficta. In boc enim est ut Deus aliquis ex capite, aliquis ex femore sit, alius ex guttis

A i Audi-

huc ea-

Natore

ne elus,

ordien-

& divi-

ralis di-

docmes & mul-

pendio

io hac

Philofo-

do Incor-

105, ut its

bos pri-

se ex his

ementa.

porum, pectant

s, Que

ementopsehen-

dituti

I. LIPSI PHYSIOLOGIA 16 guttis sanguinis natus: in hoc, ut Dii furati sint, ut adulteraverint, ut servierint homini. Denique in hocomnia Diis attribuuntur, que non modo in hominem, sed etiam qua in contemptissimum hominem caderepossunt. At secundum genus est, quod. demonstravi, de quo multos libros Philosophi reliquerunt. In quibus est, Dii quid sint, Vbi, Quod genus, Quale, Ex quonam tempore, an Sempiterno fuerint: an ex Igne sint, ut credit Heraclitus; anex Numeris, ut Pythagoras; an ex Atomis, ut Epicurus. Sicalia, que facilius intra parietes IN SCHOLA, quam extra in FORO ferre possunt aures. Tertium genus est, quod in urbibus cives, maxime sacerdotes, nosse atque administrare debene. In quo est, quos Deos publice colere, qua sacra & sacrificia facere quemque par sit. Et clausula eius, ac iudicium : Prima Theologia maxime accommodata est ad theatrum; secunda ad mundum; tertia ad urbem. Ex quibus liquet, ait Augustinus, illum palmam tribuere Secunda, quam pertimere testatur ad Mundum, quo isti nihil excellentius opinantur in rebus. Observa, de Mundo. quidni autem ad eum pertineat Naturalis Theogia, cum ipfe Natura fit rerum, mox docendum: & Dii hanc sedem habeant, ac regnum? Itemque observa, istos nihil excellentius opinari: quos istos? Stoicos propric.

fe a

101

SE

fte

STOICORUM LIB. 1. prie. qui Mundum etiam faciunt Deum. Ecce igitur Theologiam, de qua nobis disserendum, & primo quidem : sive quia Dem Stoicis inter prima Principia, ut dixi; five quia dignitas hoc postulat, & primum summumque illud rerum inter prima dici. Priorem rationem etiam Cicero expressit: Qui intelligentia Sapientia que se amatorem profitetur, necesse est Sapientis Devniintelligentisque Natura (id est, Mundi) PRIMAS CAUSSAS conquirere : deinde SECUNDAS rerum earum que necessario movent alias, cum ipsa ab aliis moventur. Ades igituranimo, & ad alta hæc atque divina mecum transscende. Non enim, ut plerique alii Philosophi, pauca & tenuia de his Stoici, sed ubertim & accurate scripferunt: & quamquam pauca exstent, tamen vel ex iis videbis & miraberis, quo mentem miserint, & quam ad ipsius Veri sæpe metam. O quam decet germanum Philosophum! qui quantum potest, animum deducit à corpore, & multum cum meliore ac DIVINA parte Senep. versatur: cum hac querula ac fragili, viit. quantum necesse est. Itaque de illo vere

fu-

rint

1111-

(ed

em

nod

ophi

nt,

£187 -

110

1711

Mi.

IN

70

10

11-

1405

CIA

115,

BU

45

5/1-

til-

PAS

an.

doi

1600 do-

10

144

10me.

Mente Deos adiit, & que Natura negavit Visibus humanis, oculis ea pectoris hau-

Quid-

18 I. LIPSI PHYSIOLOGIA Quidni autem adeat? illine ortus, illue redit: & hoc habet argumentum diviniin Praf. tatis sua, quod illum divina delectent: nee ut alienis interest, sed ut suis. Atqui non capiet, inquies. Conabitur, & vel vestigiis aliquid indagasse, quid? assecutum esse, delectabit. Aristoteles hoc pulchre: De Par- Etsi res mortales istas inferasque, quod es gib. a. propiores nobis & magis familiares sint, nim.I. plenius nosse possimus: tamen RES ILLAS E.ult. SUPERAS, Si vel LEVITER ATTINGERE datur, ob eius notitia EXCELLENTIAM, illa ipsa levi magis pascimur & oble-Hamur, quam si ista univer sa norimus. Non aliter quam amatoribus suavius est, amica fua vel partem oculo delibare, quam aliară totamembra corpusquinspicere. Pulchre, inquam: & tantum interest inter utrasque illas notitias, quantum inter humum & cœlum, hominem & Deum. Conemur ture v. igitur. Tà fl (ut cum Ocello dicam) πίνεια. τεκμηρίοις σαφέσι το αρ αυτής της φύσεως έκμαθόν-Tes, Tà j' à d'égn, pr hogs, To eines doro à vonoteus 50χαζόμθροι: alia quidem certis indicits signisque ab ipsa Natura discentes; alia opinatione etiam, Rationu auxilio, ad id quod probabile est intellectu ducente, assequentes. Nam certa & plena horum scientia, uni Deo convenit: quod Plato tibi dicat: रहे है, मार्ग्ड थार्थ ने कार्र हैंगी। है जिस्तेड का क्रेड हैंगे, में में बार जिल्ला रंग म συφία όλίζε πινας άξία κό έδενός. Ita est. solus

DEUS

DELS

Hama

Aut no

Hiam

affere

tom

MOS

研游

to!

ad fa

嘉级,

ment

magi

ftells

quia

TABLE

mar.

DHO

feron

Senec

derei

ut qui

th Mat lem, é

STOICORUM LIB. I. DEUS REVERA SAPIENS habendus : HUMANA OMNIS SAPIENTIA in parvo, aut nullo est. Itaque iam nunc ad Modestiam te meque voco; me disserendi aut afferendi, te censendi vel affentiendi: & cum Aristotele præscribo, Numquam nos verecundiores esse debere, quam cum DE DIIS AGITUR. O jure, ô merito! Si enim intramus templa compositi, si sen.viz ad sacrificium accessuri vultum submitti- Nat.c. mus, togam adducimus, & in omne argumentum Modestia fingimur : quanto hoc magis facere debemus, cum de sideribus, de stellus, de Deorum natura disputamus? nequid temere, nequid imprudenter aut ignoranter affirmemus : aut scientes mentiamur.

, illuc

ivini-

t:nes

non velti-

murun

chre:

HOR EA

(int)

ILLAS

GERE

TIAM,

go oble

s. Non

AMILE.

HIATK chre,

asque ım &

emur

cam)

भवत्वा-

PRISTAGE

115 fr

a ops-

qued

entes.

, 101

dicat:

THE PARTY OF

SOLUS

DEUS

DISSERT. IV.

Duo rerum Principia Stoicis esfe, Efficiens & Patiens: illud, Deum; hoc, Materiam.

TABES de Theologia: ordiamur, & I Iquidem à Principius primis. Ea differunt ab Elementis, quod clarum est: etsi Seneca etiam hac voce visus comprehendere in hisce verbis. Ipse Elementi locus, Epia. ut quidam putant, simplex est: ut quidam, ix. in Materiam & Caussam omnia moventem, & Elementa dividitur. Itaque quidam

I. LIPSI PHYSIOLOGIA dam una voce & loco utraque illa Principia comprehendebant: alii aliter, quibus Stoici, opinor, nostri accedebant. Nam ita Laertius, inter Stoica: A 120614 θέ φασιν τὰς άρχὰς, κỳ 50ιχ લ α. τὰς μέν γδ, દો) άγξυ-ण्में पड़ , में वेष्वेर्णाड़ नये हैं हु। पूर्वित, मूर में टेम ग्रंडक्रा φθείρεως. άλλα ή σωυστα εί) τὰς άρχας, ή άμορφ85° τὰ j, μεμορφωως. Differre aiunt Principia & Elementa. nam illa, genitura & corruptionis esse expertia; hac autem, in Vniversi conflagratione interire. Item, * corpora, sed informia, esse Principia; hac autem formas suscipere. Clarum est, neque aliter Plato & Aristoteles censuerunt. menta prius aliquid habent, & ipsa è Principiis oriuntur : at Principia ideo dicta, quia nihiliis prius, & caussam ut sint prebent aliis, caussam ipsa non agnoscunt. Variis varia funt, & vix ulla in re maior, quam in hoc capite, dissensus: sed Stoici duo ea ponunt, Agens & Patiens: five Deum, & Materiam. Laertius: Done fis αὐτοῖς άρχὰς 📆 τζυ όλων δίο ,τόποιεν , κὶ τὸ σάχον. το μερ έν σάχον ε), τω άποιον έσιαν, τω σλίω. το ή ποιοιώ, τοι έν αὐτῆ λόρον τ θεόν: Videtur Stoicis, duo esse universorum Principia, Efficiens & Patiens. Et Patiens quidem, qualitatis exsortem essentiam, Materiam: Efficiens autem, Ratione qua in ipsaest, sive Deum. Seneca item diffuse: Dicunt, ut scis, Stoici nostri, duo esse in rerum natura, ex qui-

camq

deinde

teris.

MR RI

Nemp

tenfa

ER YES

TA AT

effe

71477

repor

Vim

9400

men

cen

nam ferra

Plato

illorg

guas

effe a

Mun

18 fol

ubition

bus

Eadem Stob.in Phyfic. C.XIII. & Plutar. I. Deplac. S.II.

* De hac ledione aut fententia dico lib. I T. infra, Differt.

Epik. LEV.

STOICORUM LIB. I. Pin- bus omnia fiant: Caussam, & Materiam. t, qui- Materia iacet iners, res adomnia parata, iebaot. cessatura si nemo moveat : Causa autem, another idest, Ratio, Materiam format, & quocumque vult, versat: ex illa varia opera producit. Esse ergo debet aliquid Vnde fiat, deinde à Que fiat: hoc Caussa est, illud Materia. Et statim : Quarimus quid sit Cauf-Sa? Ratio faciens, idest, Deus. Iterumque: Nempe universa ex Materia, & ex Deo, constant. Cicero: Naturam dividebant in res duas: ut altera esset Essiciens, altera autem quasi huic seprabens, ex qua efficeretur aliquid. In eo quod Efficeret, Vim esse censebant: in eo quod efficeretur, Materiam quandam. in utroque tamen utrumque. Neque enim Materiam ipsam coharere potuisse, sinulla Vi contineretur, neque Vim sine aliqua Materia. Nihil est enim, quod non alicubi esse cogatur. In quo tamen opinio five error vetus notandus, censentium, Materiam simul Deo æternam, nec alterum fine altero fuisse. Observa etiam, Naturam sic dividi. quod Platonicum est, iremque Stoicum : & in De Deillorum dogmatis Apuleius. Tas soias, Plat. quas Essentias dicimus (sive Naturas) duas esse ait Plato, per quas cuncta gignantur, Mundusque ipse. quarum una, cogitatione sola concipitur (Deus:) altera, sensibus subiici potest, quæ est Materia. Itemque de

1 A

LEUGGERT

乙世山路-

Prints-

* (1)-

antem

ealites

Elt. ioli è

ideo

mut

gnof-

inre

s: fed

tiens:

ma di

的统机

10. 12

Stol-

ciens

itat#

ciens

ENTO.

Stos-

a%1.

bill

I. LIPSI PHYSIOLOGIA In Pla. de eo Laerrius: δύο ενδ σάντων ἀπέφηνεν άρχας, ઉદ્દેષ મું ઉત્રહ્યા. જેમ મું માલાઈ જા ၉૭ σαρορού ή, મું αι πον. Duo rerum omnium Principia Plato statuit, Deum & Materiam; quem illum esiam Mentem appellat, & Caussam. Hæc Odyff. autem verus, & ab ipso Homero est opinio, ut censent. qui Proteum, & Eidotheam induxit allegorice: primam quidem Mathe. & principem caussam (ipsa vox dicit) Proteum appellans: que autem in species vertitur essentiam, Eidotheam. Quid Thales? Mentem & Aquam Initia posuit: recta interpretatione, Deum & Materiam. Pythagoras idem : cui Moràs, Vnio, est Mens sive Deus; Avas, Binio, Materia. Simile in plerisque aliis, si lubet examinare: & veritas hæc multis innotuit.

DISSERT. V.

Eaipsa, Naturas appellari: sed eminenter, Deum. Itemque Mundum in hoc nomen venire.

IXIMUS Essentias sive Naturas duas esse : quod uberius paullo diducendum est, & mens ac sermo hic Stoicorum explicanda. Lactantius præeat: Lib.vii Stoici Naturam in duas dividunt partes. unam que Efficiat; alteram, que se adfaciendum trastabilem prastet. In illa prima, esse Vim faciendi; in hac Materiam, nec alte-

Alterum \$87£ 7000 tunt, I O Opus.

bilpoffe, dapermi # fit De at corbus

pra, fed p & Deun ded illu lettus ef

conting 神神智 37 9685

cam qu gus gign millad

me agli NATUR sum om

quidem ne fenfe

la sentier longtor

74 fentier infit, que

Animum effe Ment des clare

Dei & R

STOICORUM LIB. I. alterum sine altero esseposse. Ita isti uno Natura nomine res diversissimas comprehenderunt, Deum & Mundum, Artificem & Opus. dicuntque alterum sine altero nihilpose, tamquam Natura sit Deus Mundo permistus. Nam interdum sic confundut, ut sit Deus ipsa Mens mundi, eg Mundus set corpus Dei. Habes fere quæ Cicero supra, sed paullo magis explicara : videsque & Deum Naturam dici, & Materiam. Sed illum maxime, quatenus tamen inferrus est Mundo, & molem hanc animar, continetque. Laertii ifta mens : 9001 00- In Zen τε μβ δοτοφάνον ται τίω σωνέχεσαν τ κόσμον το ολέ 3 4 φύκσαν τὰ ὁπὶ γκε. Naturam modo dicunt, eam qua Mundum continet; modo illam qua gignit producitque super terram. Primailla dictio, est nostra: & Cicero palam huc adspexit, imo vertit, cum scripsit: NATURA estigitur que continet Mun- De Nati dum omnem, eumque tuetur : atque ea Dees. quidem non sine sensu atque ratione. Sine sensu? quomodo possit, cum ipsa sit illa sentiens & intelligens, id est, Deus?Idem scriptor : Mundum & eius partes Natura sentiente teneri, in qua Ratio perfecta insit, qua sit eadem sempiterna. Quam vim Animum esse dicunt Mundi, eamdemque esse Mentem Sapientiam que divinam. Vides clare, hanc Naturam, Mentem esse Dei & Rationem, uno verbo Deum: quid CRIEN

SIE

riona il.

, z ainm.

lato star

ilum es-

m. Hæc

elt opi-

& Eido-

n quidem

cit) Pro-

cies ver-

d Tha-

fait: re-

ateriam.

nio , elt

Materia.

erami-

ninenter,

oc nomen

Naturas

ıllo di-

ic Stoi-

præeat:

ut partes.

le adfa-

sprima,

AM, nec

118

uit.

IV.De Benef. C.VII. II. Queft. Nat.c. xLv. C.IX. gitur eadem, & parens rerum omnium & magistra, Natura. Sed in verbis Lactantii etiam erat, Mundum à Stoicis Natu-Lib. I.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA enim in illo, nisi nostra distinctione, distinctum? Seneca: Quid aliud est Natura, quam Deus, & divina Ratio, toti mundo & partibus eius inserta? Et alibi canslam etiam appellationis adiungit: Vis Deum Naturam vocare? non peccabis. est enim Bx quo nata sunt omnia. Lactantius ponit hoc, & approbat : Melius igi-Lib.II. tur Stoicorum omnium Acutissimus Se-NECA, qui vidit nibil aliud Naturam esfe, quam Deum. Ipsum hoc Plinius, pluri-Lib. 11. mum sane Stoicus: Declaratur Natura potentia, idque esse quod Deum vocamus. Et iterum : Hic est Deus, per quem intelli-

ram vocari. Quod verum est. ut in Sene-Confo. ca: Quocumque venerimus, eadem rerum c.viii. Natura atendum est. Plinio : Idemque Mundus rerum Natura opus, & rerum

Lib.11. ipsa Natura. Quid ita ? quia Mundus & à Deo prima Natura factus est; & ipse illi insertus, facit Mundum dici Deum. Confunduntigitur. ut Manilius, obscuriusculo aliter versu:

Materiaque datum est cogi, sed cogere

quodest, Materiam pati; Deumagere, qui dicitur & Mundus. Atque eadem ista Natura rerum, Communis etiam Stoi-

CIS

cis dicit

abiunga

therrim

tar, Nat

Chrylip

Milion

mis july

Natura

74 Batis

lerva.

iam Ra

digetiv

itri al

ienla

gnent

btrato

num:

di do m

sism,

Hippo

noquit olasia;

ex Tati

à dont,

Ha eff N

facered

tem co lentper

divina

Tunt eff

urent,

STOICORUM. LIB. I. cis dicitur, ut à Particulari cuiusque rei abiungant. Sic Seneca: Duo nos pul- confol. cherrima, quocuma movebimur, sequen- adHelv. tur, Natura Communis, & propria Virtus. Chrysippus apud Plutarchum : O'n 3 & noivà quois, ig o noives of quotens hopes, ide cor affiποδας λέληθον: Quod sit aliqua Communis Natura, & Communis etiam ipsius Natura Ratio, nec Antipodas quidem latet. Observa. Communis est Natura, atque etiam Ratio in ea Communis, quæ omnia digerit & format. Longe enim Stoici nostri ab illis, qui brutam aliquam & sine sensu Naturam statuebant, omnia gignentem ac conservantem. Inter quos Strato Physicus nobilis, apud Lactantium: Habere Naturam in se vim gignen. Lib.de di & minuendi, sed eam nec sensum habere Ira,c.x. ullum, nec figuram. Idem magnus ille Hippocrates videtur censuisse. A'voleions, vi.Epiinquit, n quore aurn sauru ras ipodus, in du dem. Sieroies: Invenitipsasibi Naturavias, non ex ratiocinatione. Et iterum : A'vaid bures μ φύσις, εκ τε σάκ μαθέσα τὰ δέοντα ανοείν: Indo-Aa est Natura, ex se ipsa gnara eorum que facere debet. Profecto hi tales Divinitatem concutiunt aut evertunt: & cum vellent persuadere, ait Lactantius, nihil esfe Lib. 111 divina mente perfectum, Naturam dixe- c.xxrunt esse rerum omnium matrem : quasi dicerent, omnia sua sponte esse nata. Et de iildem

IÆ

one, di-

eff Na-

tio, toti

Et alibi

ngit: Vis

abis, est

Lactan-

elisus igi-

MUS SE-

rame fes

, plari-

Natura

pocamus.

n intelli-

viun o

Lactan-

Natu-

n Sene-

D TETHIN

demanu

o yethin

Mondes

: & iple

Deam.

obscu-

MILL

nagere,

m Stol-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA iisdem ipsis: Probabile est, inquiunt, Materiam rerum & habere & habuisse Naturam suam & vim. Quasi igitur in ipsaMateria tale insitum quod produceret: sed brutum & sensus expers, ut Materia ipsa. Quod refellit idem egregie: Quam vim potuit habere, nullo dante? quam Naturam, nullo generante? Si habuit vim, ab aliquo eam assumpsit: à quo autem assumere, nisi à Deo, potuit? Sed & Plato ostenx.De dit, olim sic fuisse qui desiperent plures. Legib. To The work ar d'ofue, inquit, is paus, this quar क्षांशास श्रीपार्वेश केंग्रिं पारवड को पांवड को प्रवास के केंग्रि Stavoias quéons: Hoc multorum dogma est, Natura omnia gignere sua sponte & vi, sine Ratione aliqua producente. Quid autem tu, Plato ? Ego vero assero, inquit, on Me days te, if Anshuns Deias, Lord Des: quod cum Ratione fiant, & divina Scien-In Phis tia, eg ab ipso Deo. Iterumque alibi: www φύπν μη λόγε, η σω λόγο η νώ, τὰ φάντα διαnoo usiv : Naturam iuxta rationem, & cum Ratione ac Mente, cuncta adornare.

podLa

व्य मा

0161431

IETEM!

stenten

the ten

rens. Cicero

elle art

tens vi

& vita

co De

effe. hunc

bilen

arque

veluta

MI DE

tatut,

TITU 1

plica

Crear

ftrare artific iddem

tun: it

gua ni

dems

Ration

Seneca

duxerit

DISSERT. VI.

leto.

Definitio Communis Natura, id est, Dei. Ignem esse, & dici Stoicis; atque etiam priscis.

ED quæ est igitur Stoicis ista Natura, & quomodo definitur? Habes apud

STOICORUM. LIB. I. pud Laertium : Aoxei de aumis it phi ovor in In Zen . σύρ τεχνικόν, όδο Εαδίζον eis χίνεσην. όπερ 66, woodug nueoddes i roxvoddes: Cenfent ipfi, Naturam esse ignem artificialem, via progredientem ad generationem. quod est, Spiritus ignis & artis similitudinem pra se ferens. Ipsa hæc finitio Zenoni tribuitur à 11. De Cicerone. Zeno Naturam definit, ignem deor. esse artificosum, ad gignendum progredientem via. Quare Ignem? quia Stoici vim & vitam omnem Mundi, atque ipsum adeo Deum in igne ponebant, imo Deum este. Sed ignem non quemcumque, non hunc nostrum corruptorem & corruptibilem; sed artificiosum: id est, artificem arque opificem, condentem ratione & velut arte, vegetantem ac servantem. Dixi velut arte, & Lacrtius bene interpretatur, simile dumtaxat aliquid in eo Spiritu ignis & artis esse. Cicero hoc explicat : Artis enim maxime proprium effe, Ibid. creare & gignere: quodque in operibus nostrarum artium manus efficiant, id multo artificioseus Naturam. Itaque dicitur ab Cicero iisdem Natura, magistra artium reliqua- bus lorum: item, provida & sollers : denique, qua nihil potest esse callidius. Ideoque iidem Stoici plurimum generationi rerum Rationem præficiunt, & sic loquuntur. ut De vit. Seneca: Que Ratiomersa & confusa di- xxx11, duxerit. Iterum : Incorporalis Ratio ingentium

IÆ

t, Ma-

e Natu.

plaMa-

tet: fed

ria ipla.

am utm

Natu-

m, ab a-

afume-

often-

plures.

לתום מוגד

当前

ma eff,

vi, fi-

nid au-

aquit,

क्षेत्र हैं।

a Scien-

bi: sti

1974 602-

OF CHAM

Det.

ectian

Nard.

bes 2-

P00

28 I. LIPSI PHYSIOLOGIA

mal

MI

qui

PEO

ma

ter

des

92

節報

E

D

100

Rilpibo

00

t

th fee

0

DI

Re

gentium operum artifex. Quia scilicet arcifice hac Ratione administrante Deus è confusa & rudi Marerie omnia formavit. Hæcigitur Natura: atque adeo hæc est Deus. Semel enim & serio hoc disce, Ignem istum & Naturam ifoxes & eximie, supra Materiam, dici; eumdemque Deum: & fieri omnia ab illo, atque etiam (ita locuti nostri supra, si observasti) ex illo. Nihil enim est sine mixtione hac aliqua ignis. Itaque Stoici iidem hanc di-Ctam definitionem tribuunt etiam Deo. Plutarchus & Stobæus aperte : Deum Stoici dicunt i wip Texvixor, of & Basigor & γρίος κόσμε, ξμωθιζληφός σάντας του συρματιmes yours, nad, ge enaca nad, einabmin Alletal: Esse ignem artificiosum, via vadentem in generatione Mundi, continentem intra (es omnes seminales rationes, iuxta quas sin-De Re- gula Fato deinde fiunt. Ait, 'Sir ycuioq: quod tamen in Athenagora, ubi eadem hæc descriptio, legitur, mi wiods: in generationibus. quod non reiicias, imo eligas pro Stoica mente, qui plures Mundos, alium post alium, à conflagratione constituebant. Dicit & Mundi, non rerum fingularium-generationem : quia primarium Dei opus illud est, & in eo, occultis Fati seminibus, singularium rerum orrus abortusque, & quod adhærer, inclus. Nam Ignis ille complectitur, inquit, 673

STOICORUM. LIB. I. in serationes omnes seminales: id est, rerum omnium Ideas, five exemplaria formasque, ur Plato appellat. Sed nostri Seminum comparatione magis utuntur: quia inclusa in iis & occulta, quæ mox producuntur. Placuit & Trismegisto hæc imago. Vides, inquit, agricolam, semen in Capa terram proiiciente, ibi frumentum, ibi hordeum, ibi aliud? Tale est Deus, qui in colo quidem (eminat immortalitatem, in terra mutationem, in Vniver so motum & vitam. Ecce seminales Rationes: & ipsa ea voce Damascenus noster utitur & agnoscit: warrer, inquit, ainos, i warrer cor doy us The De Oror tor, i, tas airias, er iauti wesixt: Deus o- thodox. mnium auctor est, & omnium que sunt ziii. Rationes in se & caussas iam ante habet. Ipfe, inquam, habet & continet: ideoque bene è Stobæo & Athenagora i Moerfanços protuli : eth in Plutarcho i protufan poros editur, continentis, ut ad Mundum referatur. Ultimum deinde erat, iuxta eas rationes Fato omnia fieri. quæ est implexa series caussarum, & rebus insita, locis suis & remporibus proferenda: de qua dictum alibi & dicendum. Iam hæc, opinor, capis. Aud. Capio, non etiam probo. nam quis Deum ignem censeat, aut quæ ratio huc duxit? Lips. Neque nimis tamen hæcaliena à Ratione, imo à Religione nostra cense, cui dictio ista alludit: b .3

et al-

Deus

rma-

hzc

disce,

exi-

mque

etiam

(ti) ex

acali-

acdi-

Deo.

Denne

沙湖

MAR TIN

in mi

物体

ra [w

15 fin-

वार्तः

adem

in ge-

oell-

1004

ione

U LC.

a pril.

0,000

erun

, 100

OUICA

:48

30 I. LIPSI PHYSIOLOGIA ludit: non enim dicam, affentit. De Ratione, moviteos quod à calore autigne omnem vigorem & vitam viderent, ut retigi; in iplo etiam Animo nostro acrimoniam & sensum. Itaque iamdiu ante Parmenides & Hippasus dixerant, principium rerum Ignem effe : quid nisi Deum? Heraclitus etiam apertius, Deum dehnivit, to werodinor wip aidrer: ambientem de circulantem ignem aternum, id est, astra & ætherem. Homerum etiam eo trahere possis, qui Irandais wop, divinum ignem ideo dixisse videatur. Nam Hippocrates quide apertiffime: Δοκές δέ μοι ο καλέομβρ θερμον, άθάνατίν τι દેશ , κο νο είν το ντα , κορίω, κ żκέψι, είδεναι πάντα τα όντα κ τὰ μέλλοντα έσεδη: Videtur mihi id quod Calidu, sive Igne, dicimus, immortale esse, & intelligere omnia, & videre, & audire, & scire omnia prasentia & futura. Poteltaliquid, ante naros Stoicos, magis Stoicum? Tribuitenim Æternitatem, * Sensus, Intellectum, Scientiam & Præscientiam. Neque disfimilia Plinius de Deo: Quisquis est, inquit, Deus, totus est sensus, totus visus, totus auditus, totus anima, totus animi, totus sui. Quid mirum tota hæc in eo esse, à quo largiter dimanant partita omni ævo in omnes? Sed profanos ut omittam, facri scriptores huc etiam eunt. Liceat Ter-maximum inter eos recensere, cuius .philo-

philoso

tis quid

din, fil

Myn, Li

tem Sto

TEDUS e

fusaliqu

magin

fhi lei

lville i

mensal ille Spi

ttendi

gnem

le dit

seopag plarim

hand n

que tun

gente

ront.

petu

mus

Vefta,

De Princip.

* Melius, quam fupra deNatura.

STOICORUM. LIB. I. philosophia valde cum Mosaica (in multis quidem) consentit. ille passim Deum φωτα, sive Lumen; & Dei filium, φωτφιόν Abjer, Lucidum verbum appellar. Illeautem Stoicorum ignis, Lux & Splendor verius est, cum calore tamen, quam densus aliquis Ignis. Enimyero ipse Moyses imaginem istam Deo donat: & apparuisse fibi scribit in rubo ardente; Israelitis præivisse in columna ignis; sed & Ignis consumens alibi appellatur. Quid, quod sacer ille Spiritus in Apostolos venit & se ostendit, in Linguis igneis? Non quod Ignem Deum dicamus, absit : sed quod ille divina proprietatis (verba Dionysii A- Cap. xv. de Biv. reopagire)inter hac, qua sub oculos cadunt, Nom. plurimas imagines habeat. Itaque Stoici haud nimis absurdi, divinitatem illi dederunt : quod & consensu pleræque gentes, velut natura præeunte, fecerunt. qui Vestam scilicet & ignem perpetuum coluerunt. De quo scripsi-Syntagmate , De. mus aliquid in Vesta.

IA

DeRa-

urigne

ent, ut

10 acri -

in ante

princi-

Deum?

defini-

ntem &

ft, aftra

trahe-

m ignem

poctates

山南部

W, 22-

ा दियां व

gně, di-

omnia,

nia tre-

ante na-

ribuite.

lectum,

ope dif-

eft, 10we, tomi, toeoesse, mal T. nittam, Liceat e, cuius philo-

32 I. LIPSI PHYSIOLOGIA

DISSERT. VII.

Alia definitiones Dei, in quibus, Spiritus, Animus, Mens, Ratio dicitur, & per omnia diffundi.

propr

60

át.

ridi

den

los

le St

dun

12277

time

Na

mit

BA

pe

Pa

YO

Iệ

Di

000

101

III(

00

A T vero cautius etiam & veritati A propius Stoici locuti, cum Deum definierunt non Ignem, sed Spiritum igneum. Itaenim Posidonius, cuius hac verbain Stobæo: Osis is mrstiga 104291 19 muegodes, in Eyou mopoli, meralanov jeis à Géne), ny ownezowois wher want: Deus est Spiritus intelligens & igneus, formam ipse non habens, sed in omnes se vertens, & omnibus assimilans. Ait Spiritum esse, & quidem intelligentem: quis hæc abnuat ? addit Igneum, & sensu aliquo feras, ut sit in illo puro & athereo igne. Sic enim & Democritus: Osiv हो) vous दे मण्डो क्यूश्वर्विस : Deum esse Mentem in igne spharico. Et Platoapud Iustinum Martyrem, Deum locat er til wve of d'soia, in ignea substantia. Addit, Formam non habere. verissime: & huc Lactantius adspexit, dum scripfit: Stoici negant ullam formam habere Deum. Sed quanquam ipse formam non habeat. non certe ullam aspectabilem, tamen omnes formas format, atque in iis seostendir. Ipsa hæc Posidonii.Ita Trisme-Cap.x1. giftus: Mias pousisian ext Deis, une Bir idia dura,

STOICOR UM LIB. I. वेगारी, मेराह स्वीह वैन्हिम हेरू जेकाइयांम, वेडक्यानराह में σάσας δια του σωμάτων δείκνυσι. Vnam quidem Ideam & formam Deus habet, quapropria est eius, sed que humanis adspettibus non subiicitur, ut qua sit incorporea: & omnes tamen formas per corpora often-. dit. Itaque bene dicitur, Deum nemo vidit: &, omnes in omnibus cottidie vident. Sed redeo ad Spiritum, ne crassulos ita fuisse Stoicos opinemur. Idem igitur Posidonio iamante Zeno dixerat, Seir ED wieluck, dinner di' one to noque: Deum efse Spiritum, pertinentem per totum Mundum. Quod tamen Cicero vertit : Ratio- 2. De : nem quamdam, per omnem Naturam per- deor ; tinentem : & ipsa hæc adtribuit Zenoni. Nam Rationem aut Spiritum dicas, haud interest, aut leviter interest ; sicut si Animam, Animum, Mentem (nam & fic appellant:) nisi quod illa nobilior Animæ . pars, Animus, Mens, Ratio magis suevit vocari. Ita enim iterum hoc ipsum aliter reddit Cicero, sed Pythagoræ adscribit: Deum esse Animum , pernaturam rerum omnemintentum & commeantem. E quo totidem verbis Minutius Felix eleganti. illo Dialogo transferipsit. Est igitur hæc omnia: & fic Virgilius: SPIRITUS intus alit, totamque infusa. per artus MENS agitat molem.

b 5

Et.

biri.

6

tati

mu:

排版

hac is

10,

ba-

ib Mil

em

10

)e-

Et

um tia.

8

11:

175.

ali

0.

0-

gia.

di

I. LIPSI PHYSIOLOGIA ev. Aca. Et Cicero: Mundum esse sapientem, & habere MENTEM, qua & se, & ipsum fabricatasit, & omnia moderetur, moveat, regat. Mundum, inquit, fabricata est: scimus. sed quod præit, & se fabricatam esse, quo sensu verum erit? Nam Mens quidem illa æterna: nisi velit, in exustione Mundi, hanc Mentem confusam cum Materie sedem & splendorem nondum habere; fabricare ea sibi & disponere in condito iam Mundo. Sed simplicius fortasse scribi: qua & ipsum fabricata. At his etiam nominibus Iulius Firmicus, iuratissimus Stoicus, Deum describit: Lib.I. Mens illa divina, Animusque calestis per omne mundi corpus, in modum circuli collocatus, és nunc intrinsecus, nunc extrinsecus positus, cuncta regit atque componit: én propria originis generatione conceptus, se ad creanda & conservanda omnia, ignita & sempiterna agitatione perpetuat. Quæ verba rebus fæta & gravida, aperienda & educenda leviter in lucem sunt. In modum circuli collocat : quia in Æthere Principale hoc (mox dicendum) ponunt. Addit, intrinsecus en extrinsecus elle, id est, in Mundo, & extra eum in Vacuo ferri : atque ut Seneca loquitur, opus in Przf. suum intra & extratenere. Deinde, propria originis generatione conceptum: quod sane illa Tullii adfirmat, aut explicat, & iam

iam ni tus, se ut dixi ipse de

canda)
tati pril
fenfo,
his ipfi
appella

voleba verbis zione n

pertine

que illa micoru Cicero

dam A

da inel Mundi Cleant

apad St Denne

fundar fundar Mund

STOICORUM LIB. I. iam nil mutemus. Conceptus & genitus, sed à se dici potest : quia in Chao, ut dixi, cum in Ignem omnia versa, & ipse deinde Ignis inAquam (* infra expli- 11. canda) opus habet sese educere, & puritati pristinæ asserere, atque ita, quodam sensu, generare. Sed ut in re pergam: his ipfis vocibus Seneca afficit, & Iovem appellat Animum ac Spiritum mundani buius operis. & quare omnia ista? quia ire volebant & commeare per omnia, atq; ut verbis illorum dicam (in Laertio) ess anas κότμε μέρος δικαν ở νοω, καθάπερ εφ' κμίν ή ψιxlui: per omnia Mundi membra Mentem pertinere, ut in nobis hanc Animam. Nota, nota. est magni huius Mundi sua quædam Anima, ut in parvo hæc nostra: atque illa rectorest, & Deus. Est Academicorum vetus sententia, & ponit ita Cicero: In Natura sentiente Ratio perfe- 1.hcad. eta inest: quam vim Animum dicunt esse Mundi: & adfignificar Stoicos tenuisse. Cleanthes quidem & Oenopides exiis, apud Stobæum: Seir D 4 7 nooms tuxus: Deum effe, Mundi animam. Et Lactantius universe: Ita Stoici interdum confundunt, ut Deus sit ipsa Mens Mundi, & Mundus corpus sit Dei.

A do ha.

m fabri-

leat, Te-

eft: sci-

ricatam

n Mens

exultio-

am cum

nondum

onere in

cius for-

ata. At

micus,

elctibit:

lestis per

rculi col-

etrin[e-

onit: 👵

us, se ad

enita O

ienda &

In 1800 -

Ethere

onunt.

effe, id

Vacuo

I, opes de, prom:quod

1621, & jam

Qua

I. LIPSI PHYSIOLOGIA 36

DISSERT. VIII.

Mundum ip sum Deum etiam Stoicis dici, sed proprie tamen eius Animam.

T sane Stoici sæpe sic loquuntur, etsi Liparum sane, arque adeo ipsum Mundum, hoc adspectu, faciunt Deum. Manilius:

---- VIVERE mundum

Et RATIONIS agi motu: cum SPIRI-TUS unus

Per cunctas habitet partes, atque irriget orbem,

Omnia pervolitans, CORPUSQUE A-NIMALE figures.

Vult Animal esse Mundum, Ratione regi, Spiritu vegetari & irrigari. Hoc iamante Plato: Zwor o nos mos, ni nominor ni spe-Ψυχον: Animal est Mundus, & Rationale & Anima praditum. Posidonius Stoicus: κόσμος έσία εμψυχος κὶ εἰρθητική: Mundus, natura animata & sentiens. Talem igitur naturam, dicebant Deum. Iterum Manilius :

Lib.I.

Qua pateat Mundum divino numine verti,

Atque IPSUM effe DEUM.

IV.De Przpar.

Didymus apud Eusebium : Oi Diornoi 3 8-Επαης. λον τ πόσμον, σιώ τοις μέρεσιν αυπό, σεροσαγερούνση Isór: Stoici totum Mundum, cum partibus

ezus,

机构料

a: To 明,何

bra un

arvina

ef: M

Lactan

Maia q

AND IN

Molta

nma, f

lterum

Sum T

tum qt

to le

lenfo,

Platons

Desm:

mam A

Deo, in

otesent

Ego for a

INE St

Diam

Platoe

dricem

Diago

(0150)

corpore

mo, i

dam'

STOICORUM LIB. I. eius, appellant Deum. Ipsa hæcnoster Seneca : Totum hoc quo continemur , & unum Epik. est, & D B u s est: & socii eius & membra sumus. Iterum alibi: Totum hoc, quo Epil. divina & humana conclusa sunt, unum est: MEMBRA sumus corporis magni. Et Lactantius eos refutans : Nam si hac omnia qua videmus, Dei MEMBRA sunt, Libris iam insensibilis ab his constituitur Deus. 6,111. Multa enim in Mundo scilicet, aut plurima, fine sensu. Tamen hanc sententiam iterum Seneca afferit : Vis Deum Mun. Qual. dum vocare? non falleris. ipse enim est to- c.xLv. tum quod vides, totus operibus suis inditus, és se sustentans vi sua. Itaque pro hoc sensu, in parte vera Tertulliani scriptio. Platonici & Stoici corporalem statuunt Apole. Deum: scilicet Mundum. Etsi Plato primam Mentem magis pro Deo agnoscit, Deo, inquam, primo. Ita Seneca in fragmento quodam, apud Augustinum: Ego feram aut Platonem, aut Peripateti- vi.De cum Stratonem: quorum alter (Plato) Deum sine corpore fecit, alter sine animo? Plato enim supremam Mentem archite-Aricem agnoscit, liberam & secretamab omni contagione mortali; atque ut Cicero loquitur, Deum statuit àouque vor, incorporeum: at Strato eumdem fine Animo, idest, Naturam hanc rerum & Mundum, fine Mente gubernante. Hæc senten-

Æ

is dici,

ur, eth Mun-

. Ma•

SPIRI-

irriget

GE Y.

ciam-

ionale

tolcas:

igitut m Ma-

minu

त्यों है है। प्रमुख्या

partibus cius tentia Stratonis est, quam Manilius tangit:

Aut neque terra patrem novit, nec flamma, nec aer

Aut humor, faciunt que Deum per quattuor artus,

Et Mundi struxere globum, prohibentq3
requiri

Vltra se quidquam.

Id est, Sive quattuor elementa non habent auctorem & originem, ipla sunt & faciunt iuncta Deum, nec alium præter se, autsuprase, habent. Sed ad Stoicos. Quia igitur Mundus Deus, dabant etiam ei globosam formam. Seneca: Si rotundam illis, QUALEM DEO, dederint formam. Idem in Claudium ludens : Dic nobis, qualem Deum istum fieri vultis? Stoicum? quomodo potest ko i un dus esse, ut ait Varro, sine capite, sine praputio? Observa hæc postrema, iocose in Epicureos dicta, qui Deum faciebant humana specie : at Stoici negabant, & animal quidem elle, àm' su àr θρωπόμορφον: sed non humana aliqua forma. Hæc est sententia, quam neque nos, neque item Plutarchus sanam habet: & iis obiicit, on Sedr apxlud orta, சம்புக சாவில் மு சவமில் பிரு காவையாக, க் மகிகேரும், इंडिट वं मारे कार्ण, इंडिट वं कार्ण ने स्ट्रार के अर है है स्कृष्ठ में की दिन हैρε Σσοφώνεσι: quod Deum, qui principium est, Corpus tamen intelligens & Mentem in mate-

Epift.

materi que sim alio Én Vatto

Varro flectere chra ha

Naturi Deu i

Sed dil velim cum fit

Deum Corpor le non

in, id e infita Non ig Deus,

Mente pus, ap

nimo a Deum

Dersam Deus

fe fudi

neat:

STOICORUM LIB. I. materie faciunt; atque ita non purum, neque simplicem, neque incompositum, sed ex alio & per aliud constituunt. Tamen Varro mitigare & ad veritatem magis flectere viderur, si bene exaudimus. Pulchra hæc eius in Augustino: Varro de vii.De Naturali Theologia praloquens dicit, vi. DEUM se arbitrari ANIMAM MUNDI: e hunc ipsum mundum effe Deum. Sed discrimen deinde addit, quod valde velim notes. Sicut hominem sapientem, cum sit ex Animo & Corpore, tamen ab Animo dicimus sapientem ; ita Mundum Deum dici ab Animo, cum sit ex Animo & Corpore. Hoc vult, Mundum à se aut per se non esse Deum; tantum à parte meliori, id est, Mente illa æterna, quæ tamen insita Mundo, ut illa aliqua in Homine. Non igitur Mundus sousses & sua natura Deus, sed z mradon, ut dicunt Græci,& quia communicat & participat illam Mentem. Tale omnino etiam Chryfippus, apud Tullium. Vim divinam in Ratione esse positam, & universa natura Animo atque Mente : ipsumque Mundum Deum dici, & eius Animi fusionem universam. Idest, Primo quidem & vere Deus est Ratio sive Mens : secundario tamen & Mundus, per quem Animus ille se fudit, & cui infudit. Seneca eo collineat: Quid est Deus? MENS universi. 1Qual. Quid

1Æ familius.

, 1986

er quat-

nibenta:

on ha-

funt &

prætet

tolcos.

t ettam

rotun-

1四点物。

Nobis,

nicum?

ut air

blerva

diaz

je : 25

nelle,

a als-

nne-

mam

TITE,

34591

11/11/

DINIE

200 13

mate.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Quid est Deus? totum quod vides, & quod non vides totum. Primo & hic Mens est Deus, secundo hæc Mentis sedes & universi moles. Trismegistus etiam clarissi-Cap. me : Δείτερος θεός, ο κόσμος, κή ζωον άθάνατον: Secundarius Deus, Mundus, & animalimmortale. Et subiicit pulcherrime: wes-TOS 25 कार्यशास्त्र देश रास इ, में से हिंगड़ , में से प्रिशंभ राड़, में की μισγγός τῶν όλων, θεός: Primus enim omnium, revera est Deus, ille aternus, de ingenitus, G omnium conditor atque opifex. Itaque & Stoici sæpe sic attollunt, & à corpore ouzh. Mundi isto avellunt. ut Seneca: Quidinter naturam Dei & nostram interest? nostrimelior pars est Animus: in illo NULLA PARS EXTRA ANIMUM. Sed & superiora, quæ attuli, eodem eunt:sequamur. Nam quod illos longius duxit, & induxit, hoc fuit, quod sociabant hunc Animum cum Mundo, ut partem, & formam : at nos Lib.vii feimus, cum Lactantio, Divinum quidem Spiritum esse ubique diffusum, eoque omnia contineri: nec tamen ita, ut Deus ipse, qui est incorruptus, gravibus & corruptilibus misceatur elementis. Continetur rebus, non confunditur; format eas, non forma; animat, etsi non anima. Bene, ut pleraque Dasmascenus: Autos à Deas BY I. διά σάντων άμις ως δικαί, η σάπ μεταδίδω C. F. रंका में देन हिम संबद्ध है में रेस वेड है कि मार्ज वें काम में विश्वमाи duia ин: Deus ipse omnia pervadit, sed ine

fae mix

NAM DA

M O U

to parte

verbis:

yes. 4

Deum S

100, 60

MENTE

corum

tem co

lummo

there.

audi.

Graci

bet.]

nam v

facium

wm,

placui

Solem

hunc

NATO

decet,

tamen

Deus,

gir ile

meis

lomn

cum

thise

Cap.

STOICORUM LIB. I. sine mixtione; & omnibus vim & efficacia suam participat, sed pro cuiusque aptitudine & captu. Concludimus denique, & in parte tuemur Stoicos Plutarchi hisce verbis: Θελν κὸ κόσμον, κὸ ἀσέρας, κὸ τίτο γίω λί. 1. De placit. 2001. में हे बेरकरवंत्रक कर्वात्त्वर , 1000 दंग मंभिर्द्धाः द.४३३. Deum Stoici dicunt, & Mundum, & Stellas, of Terram; fed SUPREMUM illum, MENTEM in athere. Ipfa est intima mens corum, alia posse dici Deos, & diviniratem communicare : sed unum, verum, fummum effe, Mentem : atque eam in Æthere. Non enim otiosus hoc quoque audi. quia Principale istud Animæ, sive Græcis nyepovixor, in Æthere sedem habet. Etsi cum aliquo inter eos dissensu. nam vulgo Stoici, ait Laertius, Ætherem faciunt mundi ny morinor, at Posidonius Coelum, Cleanthes Solem. Cleanthis opinio placuit Plinio, qui scripsit : Mundi totius Solem esse Animum, acplanius MENTEM: Lib.11. hune PRINCIPALE (agnosce To hye MOVINOV) cap. VI. NATURA REGIMEN ac numen credere decet, opera eius astimantem. Neque hæc tamenita læve capies, quasi ipsa illa sint Deus, sed ut dixi, domus eius & sedes: ut arx ista capitis Mentem nostram (Platonicis quidem) habet. Tertullianus calumniam, liceat dicere, Zenoni struxit, cum impingit, Aera & Ethera deos sta- Adress. tuisse. Numquam, illo quidem sensu, Marc.t. fecir:

16:

is quod

lens eft

& uni-

clariffi-

नेश्वयक्ताः

nalim-

: 000-

5, 2 611-

STARTE,

enitus,

taque

propore

uid ib-

1 100-

BLLA

11012

N₂m

, hoc

cum

rnos

1940-

Dess

1010

ine-

cas,

Be.

Sist

Wet.

Ann-

for fine

fecit: neque, opinor, Chrysippus, etsi Cicero etiam de illo, quod disputarit Æ-thera esse eum, quem homines appellant so-vem. Imo in æthere, & rem dixisti.

DISSERT. IX.

Obscura aut impenetrabilis Dei notitia: sermones ancipites: attribui tamen quadam recte à Stoicis, & primo Vnitatem.

De Allegoriis.

z. De Nac.

deor.

TIDES Animam Mundi igitur Deum iis esfe: atque illam Ignem, aut verius in Igne. Quod Philo etiam Iudæus prorsus haud abnuit, distinguitque; whi Tan on an fux les de or esta, nel invoices: Universi Animam Deum esse, quodam intellectu. Quo? quia nos & omnia vivimus, & movemur, & sumus in Deo. Siquid verbis aliter dixerunt, abeat : & miremur, in via, & sic prope metam Veri fuisse: nec insultemus in communibus Orbis tenebris non pervenisse. Quis enim à se, & ingenii solius luce, videat & noscat illum infinitum, immensum, & solisibi quantus est notum? Imo vero, air Damascenus argute, नहीं कार्या वर्ष मही स्थायक्ष मार्थिक में वेन ने हिंद में анаталифіа: Solum hoc eius comprehendi potest: quod comprehendinon potest. Et hoc Seneca vidit, & fortiter extulit: NEMO NOVIT DEUM. multi de illo male existi-

Minut. Felix.

Epif.

mans

BAL

UT!

Bur

12

Dam

#D

Den

nus d

kin

105,

43

10/970

1,6

RIVE

plod

ti es

250

bici

1000

mt (

Dep (a

日

Mali

Bata

ioter

Bial

STOICORUM LIB. I. mant impune. Quin & caussas alibi in- vir. quirit, & promit : Sive illi tanta subTI- c.xxxi. LITAS ET CLARITAS est, quantam consequi acies humana non potest; sive in san-Hiori secessu MAIESTAS tanta delituit. Piæ & bonærationes: addo & tertiam è Damasceno; Cognitio eorum est que Sunt; at Deus super ipsum Esse Est: ergo & supra atq extra notitiam, quia supra Esfentiam. Denatura itaq; eius propria omittamus, nec ipfi Christiani eius gnari, nisi quatenus divinæ litteræ nos docuerunt, leviter & in gustum. Nam, utiterum Damascenus, όπερ σωνέφερον ημίν γνών αι, άπεκάλυ - αν. őπερ ή έπ έδιωά με θα, άπεσιώπης: Quod ex usu nostro scire erat, aperuerunt; quod non tale, & ferre aut capere non poteramus, tacuerunt. Iis igitur missis, magis quæ de ipso dici & attribui solent, lustremus : & per ea in amorem simul & admirationem eius ducamur. Enimvero sagaces in istis Stoici, sed & veraces. Sunt autem trium fere generum , quæ de illo usurpamus. Primum negando, & it aquiforas, ut dicunt Græci: ficut cum Infinitum, Immensum, Incorporeum dicimus. nihil enim adstruimus, nec este significamus, fed aliquid non esse. Alterum, & xiCi, iuxta habitum. ut cum Dominum, Rectorem, Patrem appellamus: fignificantes tale agere, & taliter affectum esse. Tertium

, eth

t Æ. nt Io-

titia:

944.

mita.

)eum

it ve-

1205

·仙

iversi

edu.

mo-

erbis

1,10

nec

tene.

, &

lon

ntus

nus

0124

remai

100

MO

xisti-

かない

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ tium denique, quod & pian, secundum naturam dicunt : cum aliquid conamur ei insitum & amicum oftendere, ur Iustum, Bonum, Sapientemesse. Primum genus tutissimum est, & admirationi, si non notitiæ, facit : alterum tenue, & non nisi à nostri, aut operum eius, adspectu ductum : tertium conatur adire, sed arcetur; & aliquid circa naturam, si non ipsam , libar. Plura in his talibus sunt, Stoicis etiam tractata: sed ego eximia tria tangam, quæ valide & utiliter adstruxerunt : Vnum effe, Bonum effe, Providum este. De primo , præiverant iam alii Philosophi, & pulchre Pythagoras: qui non Vnum proprie vult & Solum dici, sed porada zi iráda: Solitatem & Vnitatem. Optime. non enim oportet specie accidentium de illo dicere, aut sentire: sed magis & deceat & doceat, ut sub-Stantiam efferri. Philo Iudæus : vagtis εξίν διαταλαμβάνομβι αυτή, το 3 χωρίς Εστάρζεως isiv: Substantia est, quidquid de illo concipimus, & extrasubstantiam nihil. Ergo Iustitia magis Deus & Sapientia est, quam Iustus & Sapiens : etsi modulo nostri captus non damnamus sic loqui. Teneamus tamen illud Arnobii : Quidquid de Deo dixeris, quidquid tacita mentis cogitatione conceperis, in humanum transilit G corrumpitur sensum : nec habet proprice

bis di

positio

Moic

Me,

Laert

wi, Z

Deum

loven

Tis fol

ter F

か初

Provi

lii de

k adf

ningr

boita

lecto,

4:0

Habi

nam (

ant and

Ecce (

DIR ET

omnia denti

lio bu

WEAT

Quod Deus fit immutab.

STOICORUM LIB. I. pria significationis notam, quod nostris verbis dicitur, atque ad negotia humana compositis. Sed pergamus in re, & addamus; Stoicos quoque Deum unice Unum sensisse, etsi nominibus pluribus affecerunt. Lacrtius inter Zenonia : E'v 70 eivey 9260 non νοαῦ, κὸ εἰμα ραμβρίω, καὶ Δία, πολιαϊς το ἐτέραις oroμασίας σεοσονομάζιως: Vnum quid esse Deum ; sed tamen Mentem, & Fatum , & Iovem, aliisque pluribus nomenclaturis solere efferri. Hoc & Minutius nofter Felix de iis attestatur : Zeno , inquit , & Chrysippus , & Cleanthes , sunt & ipsi multiformes, sed ad UNITATEM Providentia omnes revolvuntur. Aliter alii de Deo, sed de Uno omnes loquuntur & adfirmant. Multitudo autem illa nominum (non enim numinum) ortum habuità vi aliqua & peculiari affectu vel effectu, quem volebant expressum. Seneca: Quacumque voles nomina propria Deo Benef. aptabis, vim aliquam effectumque cale-cari. stium continentia: tot appellationes eius ese possunt, quod munera. Sed eius, & unius. Ecce (idem alibi) Visillum Fatum vocare? non errabis. hic est ex quo suspensa sunt omnia, caussa caussarum. Visillum Provi- quet. dentiam? recte dices. est enim cuius consi- c.zlv. lio huic Mundo providetur, ut inconcussus eat, & actus suos explicet. Vis Naturam vocare? non peccabis. est enim ex quo nata (unt

ndum

amu u la-

mum

ni,i

10, &

, 24-

adire,

m, i

alibus

d ego

tilitet

elle,

rerant

hago-

& So-

OV-

t spe-

lenti-

te lub.

विभार

城區

COMCL

Brgo

elt

0 110-

.Te

idquil

1116 CP* 明題

st pro

prid

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Sunt omnia, cuius Spiritu vivimus. Vis Mundum ? ipse est enim totum quod vides, totus suis partibus inditus, & se se sustinens visua. Atque idem loco priore subiicit, eundem esse Liberum patrem, & Herculem, itemque Mercurium: & quæ talia Stoici è mythica historia ad mysticos sensus referebant: & operose referebant, satis sibi in istis allegoriis, sive ut ipsi appellabant Govosous, placentes & plaudentes. Cicero: Magnam suscepit molestiam, & minime necessariam Zeno primus, post Cleanthes, deinde Chrysippus, commentitiarum fabularum reddere rationem; & vocabulorum, cur quidque ita appellatum sit, eaussas explicare. Culpat & Lactantius Stoicos, quod cum non perviderint quid in vero sit, conentur fabulares Deos cum rerum naturalium ratione coniungere. Et vero tenuia hæc plurimum, aut infirma, & argutiis sæpe ridendis. Exemplum & gustum è Laertio habe. O' Siès mondis mesoυ γρείως ονομάζεται, η τάς διωάμιζε. Δία μθυ γάρ φασι, δί ον τὰ στάντα. κ Ζίωθα καλέσι, σταρ' है का नह दिले को मार्ग हिंदा , में बीचे नह देश सह द्विशमादा. A'-8 किया है, मूट चीक लेंड के में हिन्द की बीवना पर में मुक्स कार के के किया है। Deus pluribus nominibus appellatur, ut sunt potestates. Nam & Dia Graci dicunt, quod per eum sint omnia : & Zena, quatenus vita est auctor, vel quod per vitam transivit. Athenam etiam sive Minervam,

VAIII,

exten u

talia lie

obiter !

yapun,

98 (An.]

rela vi

Atreman

的政功

Wata St

Eundem Velus

TNu

Aqual

lamque.

odem fe

leinter

deogonia

adia for

trandr

us plan

Enlin

三日本

NOT THE

Aigage A'gage

ען פוצאן

Emph

Nat.

Help.

STOICORUM LIB. I. 47
vam, quod in Æthere Principale eius sits
extensum. O viri graves & serii! magis
talia licebat agere. Sed in verbis Laertii
obiter moneo, quodlegitur, sià và çui nexúpunca, falsum videri, scribendumque,
vê çei. Duplex enim etymon adsignant,
velà vita, vel à fervore: atque hoc postremum de iis Athenago ras: Zos, à zisone
iscia, x coinès: Zeus, fervens essentia,
iuxta Stoicos: id est, Ignis.

ous, Vis

d vides,

a finens

ublicit,

Нется-

112 talia

cos fen-

nt, fatis

appella-

ites. Ci-

Clean-

vocabu-

um fit,

Hantius

quid in

CHIM TE

ITU. BI

infirma

olum &

1,00 mg/s

s. Ale p

100,00

perce. Al

tilly, ML

i diens

s, quan

er vitte

Mine

OFF

DISSERT. X.

Eundem Bonum & Beneficum esse, & hanc velut propriam eius notam, & nomen.

Unum igitur iam Deum donant: sed qualem illum? dixi, Bonum Providumque. Quæ duo pluribus verbis, sed eodem sere spectantibus, eximie aperuit ille inter Stoicos eximius Cleanthes: qui Theogoniam, sive Deorum genituram inter alia scripsit. Versus sunt in Clemente Alexandrino (nam versibus pleraque ille usus) plane aurei, imo de Deo divini.

EURA DES

48 I. LIPSI PHYSIOLOGIA

Εὐκλεὶς, ἄπυφον, ὁπιμελὶς, πρῶον, σφοδεόν Χεονιζόμθρον, ἄμεμπθον τὰ ἐ διαμθύον.
Α'νολούθερος πῶς, ὅςτς εἰς δόξαι Ελίπος,
Ω'ς δὰ παρὶ ἐμείνης πουξάμθρος καλθ πνός.

Εος ita reddimus:

Si quale sit Bonum rogas, ita accipe.

Est ordinatum, instum, & est sanctum, pium,

pium,

Sui potens, commodum aliis, pulchrum, decens,

Rectum atque constans, semper autem conferens,

Expersmetu, dolore, curis omnibus, Iuvans, benignum, stabile, amicum, amabile,

Honore dignum, confitendum...... Et gloriosum, non superbum, quod gerit Curam omnium, placens, & viribus valens,

Ævi vetus, culpa inscium, semper manens.

Ab viluille, Opinionem qui adspicit, Tamquam duce hac venturus ad Veri scopum.

Considera, mi Auditor. sunt à profano sacriversus & sensus: ac negem aliquid tam sublime & augustum ab alio veteris æviscriptum. Finis ipse & clausula, quam damnat non occulte receptas de Numine opiniones? vana illa gentisium, & à veto longinqua? Sed attributa ipsa & elo-

poteli

Boals

1 201

MIN.

bler

troc:

descri

mque ac. R

lcon

li ho

into di

megift

Q p

京

U.

EDS

ata :

ant

ESTAY.

PAI THE

him i

temate

uma

facient .

tat mo

licipe

STOICORUM LIB. I. gia si vides, quid uberius aut verius dici potest? Omnia autem in forma illa sermonis (observa) qua Substantia notatur, ut ante attigi : Deum bonum, utile, iustum. Et cum pluscula sint, id quoque observes, omnia fere ad duo hæc capita revocari, Bonum, Providumque. Prima est ipsa Bonitas : quam quot nominibus describit, & inculcat? anador, zenermor, συμφόρον, λυσιτελές, ἀφέλιμον, φίλον, πράον: atque ipsum Deum initio Bonum appel- De dilat. Recte. nam & Dionysius Areopagi- minib. ta consentit, PRIMARIUM & PECULIA-RE hoc Dei nomen esse: ipsamque substantiam divinam, Bonitatem appellari. Trifmegistus pariter : To agabor er &deri eivat , el Cap.vz. μι ον μόνω τω σεω. μαλλον δε, inquit, το αγαθον autos baro dros. Bonum innullo, nisi in Deo ese. Imo vero ipsum BONUM EST DEUS. Quare? quia Natura eius Bonitas : nec potest aliter esse. Noster Seneca: Quadam sunt, que nocere non De Ira, possunt, nullamque vim nist beneficam & xxvii. salutarem habent: ut Dii immmortales. qui nec volunt obesse, nec possunt. NATURA enimillis mitis & placida est, tam longe remota ab aliena iniuria, quam à sua. Iterumque alibi : Qua caussa est Dies bene Epit. faciendi? NATURA. Errat, siquis illos putat nocere velle : non possunt. nec iniuriam accipere queunt , nec facere. Et vis argumen-

1877 1 A-

dgerit

VITIBAS

her than

icit, ad Veri

ofano

aliquid

veters

19020

Num!

82 ve.

011

I. LIPSI PHYSIOLOGIA mentum Bonitatis certius, quam quod pessimis, & in se ingratis, imo maledicis arque impiis, non cessant cottidie bene Sen. iv. facere? Ecce sceleratis Sol oritur, & pira-De Betis patent maria. Quid amplius? Benefimef.c. vii. De cia sua ignorantibus dare incipiunt, ingra-Benef. tis perseverant. Ignorantibus? vide pue-C.XXXI. ritiam nostram, fateberis: bona percipimus, ante eorum sensum. Ingratis? reliquum omne ævum. Et quotusquisque agnoscit, imo cogitat? quam multi du-Ibid. bitant, disputant, abnuunt? Et nihilominus, more optimorum parentum, qui maledictis saorum infantium arrident, non cessant beneficia congerere de beneficiorum auctore dubitantibus. Omnibus, inquam, fine discrimine : non aliter quam Sol ille in promiscuo lucet. Neque enim hic, ut in theatris, sparsio aliqua est aut missilia, in paucos & apprehensuros: est in omnes, est in immerentes, est in abnuentes. Aquali tenore bona sua per GENTES POPULOSQUE distribuunt, unam sortiti potentiam, PRODESSE. Atque hoc dogma ita proprium Stoicis, ut Tertullianus ab eo errorem Marcionis derivet: Inde, inquit, Marcionis Deus MELIOR, de tranquillitate à Stoicis venerat. Quia scilicet Deum semper Bonum isti statuebant, & nihil ab eo mali manare; Ponticus ille fatue fabricandum alium statuit, huius

hous

itosco

Denigs

din

CED

Doid

& Cles

THE REAL

CITA 2

ethode

aanc,

abant

manda

then

denec

intere

de pr

& in

DOST

dum,

(milit

PATI.

Mati

& N

effe (

tem:

STOLCORUM LIB. I. huius auctorem. Frustra, & longe à Stoicorum sensu.

n quod

ledicis

e bene

g pira-

Benefi-

ingra-

e pue-

erciple ? reli-

uilque

ilti du-

bilomi-

us ma-

t, 20%

CIOTHIN

001111

Solille

nic, ut

illia, in 0.

onuen-

ENTES

(ortita

oc do-

tullia-

rivet

LIOR

04

farue.

Ponti-

(tarul)

halas

DISSERT. XI.

Denique Deum Providum & curatorem omnium esse, atque etiam singulorum. Qui aliter, reiecti.

CED tertium inter Attributa erat, Pro-Dvidentia, Deo semper à Stoicis afferta, & Cleanthis etiam illis versibus, nomine Ε'πμελές itemque συμφίερντος, inserta. Asferta aurem ab illis sic crebro, sic valide, ut ludus iocusque fuerint adversariis: qui hanc , fatidicam Anum Stoicorum appellabant. Sed ades, nostra Anus, ades, amanda nobis super omnes Veneres, & Venerum Amores. Te asserimus, & cum Seneca, præesse universis Providentiam, & Deprointeresse nobis Deum. Ita sane. gubernat & præest illud Numen; fed adest etiam & interest, & scienter & cum inspectione nos regit. Cicero: Providentia Dei Mun- Nat. dum, & OMNES eius PARTES, ab initio deor. constitutas esse, & omni tempore adminifrari. Nota duo Providentia ab eo subiici, Constitutionem rerum, & Administrationem. Jungi enim hæc duo debent. & Necesse est (ait Damascenus) eumdem esse Conditorem rerum & Administratorem: neque possunt aut debent dividi. Sic enim

I. LIPSI PHYSIOLOGIA enim imbecillitati alteruter effet obnoxius; quasi aut iste Condere non posset, ille non Administrare & conservare. Sicut parentis boni est, & gignere prolem, & deinde alere arque educare : ita & magni illius nostri. Cicero igitur hæc duo bene iungit, ex nostrorum sententia: Materia universa FICTRICEM ac MODERATRI-CEM esse divinam Providentiam. Quis Depro- enim credet, ait Seneca, sine custode tantum opus stare, & hunc siderum cursum discursumque fortuiti impetus esse? Quis etiam credet , hæc tam pugnantia servare ordinem & statum, nisi Rector ille sit, cuius consilio buic Mundo providetur, ut inconcussus eat, actusque suos explicet ? Sed vim huius Providentiæ, & variantes etiam super ea sensus, pulcherrime Epictetus exsequitur, apud Arrianum: Quod ad Deos attinet, sunt qui negent ullum Numen esse. Sunt qui esse donent, sed ignavum, incurium, & nulli rei providere. Sunt tertii, qui & esse, & providere, sed non nisi magnis & calestibus, terrenorum autem nulli. Quarti, & calestibus & terrestribus; sed universis dumtaxat, non autem singulis & unicuique seorsim. At quinti, in quaparte Vlysses & Socrates, afferunt statuuntque, Quod TE o Deus Nec IN MINIMO MOTU lateam aut fallam. Ecce pulchrum adscensum,

Ert. De Nat. deor.

Sen.II. C.KLY.

E.Dif. fert.c. C.KIL.

RYCI

me po

quam.

Heft,

nottri,

ecotiz

(abita

talus n

onid d

Plato |

fundan

WHO Y

Innia.

idratio

retois

DENITE

BELLE

Billing

light lity

Strain .

YEN

indi

Imo

benz

in pau

Stoic

Minn

加加

hom

1000

8 (10

STOICORUM LIB. I. & vere adscensum, à tenebris & impietate paullatim ad lucem & veritatem: quam quinta illa sententia est amplexa: idest, nostra. Ita enim & Platonici, & nostri, omnia minima, maxima, Providentiæ subiici: nec sine Ratione, quamvis Senec. subita, accidere. Nihil est à casu, ubi vid.c. 1. casus maxime apparet: sed occultum aliquid divini confilii est, quo diriguntur. Plato sermoni suo toti de Diis hoc velut fundamentum præstruit: de elois &muent- In Epiωθροι στάντων, σμικρών κ μι ζόνων: Quod curent omnia, magna ea sint aut parva. Atque id ratione etiam scita docet alibi, his fere verbis, aut sensu: Cum Dii sint, non con- Lib. E. de Levenire ut otiosi degant: curare ergo res hu- gib. manas. Cum autem omniscii sint; etiam minima videre & noffe cenfendum eft, eags igitur curare. Quidni? procul enim ab iis ignavia & inertia: nec minor potestas eorum in minutis, quam in magnis: neque indigna etiam maiestate illorum hac cura. Imo eam velut gradum ad maiora illa habent. Optime, & varia ac valida ratio in paucis verbis. Itaque apud Ciceronem Stoice dicitur : Non universo generi ho- 111.De minum solum, sed etiam singulis, à Diis deore immortalibus consuli ac provideri. Quid hominibus fingulis? imo animalibus, imo animalculis & infectis: & iidem Stoir ci (idem Cicero) Dei maiestatem usque iv.Acc ad G.3.

moxims;

de non

cut pa-

m, &

magni

to bene

fater14

ATRI-

Quis

STODE

17 CHY-

s effect

nantia

Rector

provi-

MOSEX-

2,8

chei-

Arma-

aus ne-

elle do-

ulli rei

Copro.

Aibus,

cale-

dum.

HIGHU

Nes O

od Th

ateans

nfum,

8

I. LIPSI PHYSIOLOGIA ad apium formicarumque perfectionem deducunt. Si perfectionem, etiam curationem. Bene & hoc Damascenus: @ejvoice हिने BEANT IS जेरहें, Si' lui कर्या त्य वेश त्य त्रीं कर्न . φοροι διεξαγωγω λαμβάτι : Providentia est divina voluntas sive sententia, per quam OMNIA QUE SUNT convenientem ordisem & regimen habent. Itemque Alexandrinus ille Clemens : E'sin megroia i-Sia, z) Inuoria, z) warra x8: Est Providentia PRIVATIM, & PUPLICE, & UBIQUE. Est & in actibus fingulis fingulorum. ut La-De ira, Cantius: Curat hominum vitam Deus, GAVII. ac SINGULORUM ACTUS animadvertit. Nonne ipsum hoc est, quod supra nostre partis Epictetus, Te Deus nec in minimo fallo? Atque hæc cum ita habcant, quidam Fortunæ omnia transscribunt : neque bac (ait Seneca) intra vulgum dementia est, sed Sapientiam quoque professos contigit. Sunt enim qui putent, sibi ipsis animum esse, & quidem providum, ac dispensantem singula, & sua & aliena: hoc autem Vniversum, in quo nos quoque sumus, expers effe consilii, & aut ferri Temeritate quadam, aut Natura nesciente quid faciat. Errant-hic profecto, mi Seneca, etiam fapientiam professi: nec Epicurus ille solum, cuius nota deliria, & qui de Beata illa Natura profatur,

I 273 -

la

than

led q

Que

gene

TETRE

Sum

P 41

DESI

MOS

dam

Ctur

COU

120

ME

Q

930

Hid.

47

解

R

Rt

明

STOICORUM LIB. I. Immortali avo, summa cum pace frua-

Semota à nostris rebus, seiuntaque

longe.

em de-

Itatio-

Destid (i) 0000

tia eft

quam

n ordi-

e Ale

official !-

identia DE. Eft

ut La-

Dem,

vertit.

noitre

nimimo qui-

neque

ment la

conti-

is ant-

lifters.

autem

15.6%

tate

aciat.

amla-

le lo-

Beata

100-

longe semota, atque adeo extra Mundum etiam proiecta. Non ille, inquam, solum: sed quod miremur, Plinius ille in plerifque Stoicis germanus. At hic quam degenerat? Irridendum, inquit, agere curam Lib.11. rerum humanarum illud, quidquid est, Summum. Et caussam addit: An tam tristi atque multiplici ministerio non pollui credamus, dubitemusve? Ne dubitemus quidem, Plini, adeo non credamus. Quid enim censes? humano more quodam agere & curare, sollicitum, districhum, distractum, iratum? Erras. ille cum summa quiete, & placide agitans, hæcagit: & pueigophyos, (ait Clemens) & Somτε μνό μος, ε μεταδώνων εκ τόπε eis τόπον, πάν τη ή ώ stro... कर्वाराम, में भ्रमविद्यामें किंदा १ र्राष्ट्रिक, उरा १६६, उरा १ किंद्र, ολος όφθαλμός, σάντα όξος, σάντα άκκαν, σάντα eisas: non divisus, aut distractus, non transiens è loco in alium, sed ubique semper exsistens, & nusquam circumscriptus: totus mens, totus lux, totus oculus, omnia videns, omnia audiens, omnia sciens. Et quam pronum tibi hæc credere, si vel eadem his verba tua attendisses? Quisquis est Deus (si Mundo est alius) ég quacumq in parte, totus est sensus, totus visus, totus Budan C 4 ...

auditus. Talem & tantum com facias, quid metuis, cum Epicuro aliquo, pollui aut fatigari? Et tamen à Sapientia cum hoc dogma spernas, Prudentiæ transscribis, & ais: Deos curam agere rerum humanarum, credi ex usu vita est. Imo ex ratione est. quam, ut alios omittam, te quoque teste princeps ingeniorum, Homerus agnovit. Ille quam non sæpe, sed ubique eam adstruit? Alibi, de Iove:

Odyff. N.v.

---- 85F kj änss

Α' εθρώπας έφορα, κ) τίνυται δει ε αμάρτη:

---- mortalia facta

Mortalesque videt, delinquentes quoque punit.

Ecce inspectionem, ecce & animadverfionem. Quin idem apud eum Iupiter effatur:

----- μέλεσί μοι όλλύμθροί περ.:

--- - habeo cura & pereuntes.

Non potuit longius penetrare in adyta Providentiæ, quam ut diceret, tunc quoque cum pereunt non negligi à Deo; sed bono aliquo fine perire, aut denique se disponente. Plura in illo sublimi poeta sunt; omitto: & Stoicis hoc testimonium à Tullio attribuo, Rationem de Providentia deorum ab illis SANCTISSIME ET PROVIDENTISSIME esse constitutam.

Nat. dcor.

E Pr

141

10

iltae

Dexu

Signe

he fie

dent

Hin&

in ip (c

Melt

dor

t om

katen

anni.

海烈自

dici fe

STATE OF

man

Speci deni

DISSERT. XII.

20125,

pollui

cum offeri-

m hu-

moex

ım, tê

Ho-

e, led

noque

dyer-

apitet

adyta

guo-

ce se

00013

imo-

e Pro-

SSIME

utas.

D15

E Providentia Fatum consequi. quid illud? & quomodo libertatem Deo non tollat.

[ST ita. & gradum ab hac ad Fatum convenienter profero: quia illud ab ista est, & valde cum ea nexum, imo innexum. Itaque ab ipsis Stoicis confunduntur hæc sæpe: si tamen discerni placet, sic siet. Ur providentia in ipso Deo sir scientia, vel sententia omnium; hæc distinctius lex ipsa & decretum singulis datum. Itaque à Deo est istud, magis quam in ipso. Addo, quod illa velut Proconfal est, qui decernit & statuit; istud, velut lictor, qui sententiam illam facto promit, & omnibus propalat. Ita Apuleius, ex sententia Platonis: Fatum esse, per quod inevitabiles cogitationes Dei atque incepta complentur. Nota, cogitationes: Ita e- Plut de ! nim Primam Providentiam (summi Dei) Fato. definiebant Platonici, ut effet 18 mours 948 vonois, et te Béanois: supremi Dei cogitatio sive voluntas. Secundam autem volebant dici secundorum Deorum, calum permeantium, per quam inferiora & mortalia omnia dispensarentur, generi cuique sive speciei ipsi tuenda 🔗 servanda. Tertiam denique, qua Genios circa terram tan-2085

I. LIPSI PHYSIOLOGIA git, humanorum actuum arbitros & custodes. Ita per gradus distinguebant, & ad nos derivabant : ut prima Providentia Fatum contineret; secunda, ipsa esset Fa-Placon. tum; tertia quod ex Fato effet. Plutarchum, sodes, vide libello huic rei proprio: & Apuleio, qui ista conformirer sed brevius, lucem ab eo mutuare. Nos ad Stoicos imus, tot discriminum ineuriosos. Ab uno Deo ista omnia; imo confundunt sæpe cum Deo. Seneca: Visillam Fatum Natur. vocare? non errabis. hic est, ex quo suspensa sunt omnia, CAUSSA CAUSSARUM. Optime, optime. ratione tamen & intelligentia distinguimus, ut sæpe dixi. Lex està Deo, ut ipse Seneca, omnia certa, eg in aternum dicta Lege decurrere : idelt, Depro- Fato. Cicero: omnia aterna legis imperio fieri. Plato, aspassias vouor, Adrastia Lex. de Rep. gem dixit. An non & Pindarus intellexit, cum τόμον στάντων Βασιλία, θνατών τε κ, άθανά-าพง ซี่): Legem omnium Reginam, mortalium immortaliumque esse? puto, intellexit. Et certo iam Manilius: Sed nihil in tota magis est mirabile mole,

Quam RATIO, & certis quod LEGI-

Bus omnia parent.

Habes Providentiam, quæ Ratio est; & eius prolem, Fatum, Legum nomine di-Ctam. Homerus pulcherrime Esalui Ses, statim initio operis:

---- A 105

fivepotit

divinu

tiz huma

peri præf

Narrabo

ha: iras,

prædico

ledex De

que enin baclege

pla, sed

A, PRIV

terum tr

dell, ap

Eyal

фетили

0003

Kens T

Ego q

Qued

Ille ali

Sedaice

elle : qu

Jeyies eff

pud La

arerur.

Su

m

STOICORUM LIB. I. GIR Go cufe. ---- Aids of' ETEX CIETO BEN' : ---- Iovis est perfecta voluntas. nt, &ad sive potius consilium & decretum. Atque ovidentia ô divinum varem! qui caput hoc Sapiena ellet Fiatiæ humanæ (ita mihi videtur) statim ocarchum, peri præscripsit, suæ indicem vel testem. 0: & A. Narrabo, inquit, & canam hæc atque i-. brevius, sta: iras, bella, funera: sed iam nunc Stoices prædico & moneo, ab hominibus ista, olos. Ab sed ex Dei voluntate, administrata. Neofendent que enim, quæ vel fortuita putantur, ab m Fatum hac lege secludimus : neque incidunt ea uo suspenipsa, sed veniunt. Caussa pendet ex caus- sen.De RUM. O. Sa, PRIVATA AC PUBLICA. Longus ordo e.v. & intellirerum trahit. Sophocles * μάλα ςτίνως, "valde ixi. Lex ideft, or pras: id cft. ois certa, E' 20 कि हैं ए में प्राप्त में प्रे क वंशन वंसे gravire; idelt, Φάσκοιμ' ἄν ἀν θρώποισι μη χανάς θεές. is imperio Ο τω ή μη τάδ' όξιν οι γνώμη φίλα, Aiace aftie Le-Flagella Κάνος τ' ἐκάνα σεργέτω· κάγὼ τάδε. atellexit, Ego quidem igitur ista, & alia item o-1 2 20 mg mnia, MOTTA-Accidere nobis censeam Fato Deum. o, intel-Quod siguis hac in mente non probat. Sua, ile mole, Ille aiia teneat & seguatur; ista ego. LEGI-Sed aiebat Seneca Longum ordinem rerum esse : quid ita? quia caussarum implexa oelt; & series est, ut idem alibi : sive ut Stoici, amine di pud Laertium: ajria Thi ortar eieg phon : cauf- 111. De .. Enlish Sti sa rerum implicata, quia scilicer eiquis qui- Benef. dam C 6 man App

I. LIPSI PHYSIOLOGIA dam est, & nexus ac catena. Id quo sensu dicant, Chrysippus apud Agellium excap.11. plicet, seria definitione : Eingepulilu era, φυσικού σιώταξιν την όλων, έξ άϊδίκ, την έτέροις έτακολεθοιώταν, άμεταβόλε ή άπαραβάτε έσης τ τοιαύτης συμπλοχής: Fatum ese, naturalem compositionem universorum, ab aterno, mutuo sese consequentium, immutabili & inviolabili hac complicatione. Observa & scrutare. est Naturalis compositio: nempe rebus insita à Communi & prima illa Natura, id est, Deo : ideoque & Naturam, Fatum appellant. Sed quia (nostro intellectu) Ratione quadam & discretione Deus hoc facit, & applicat; plurimum Laert in Rationem (uti ipsam Providentiam) dicunt. Ut cum definiunt Einapisplus, xòger, καθ' ον ο κόσμος διεξάγκτιμ: Fatum, Rationem, secundum quam mundus administratur. In Stob. Itemque diffusius: Noper , 1889 or Ta wip 7470-Physic. νότα γέρονε, τὰ δὲ γιτό μέρα γίνεται, τὰ ή γενασό μέρα χωήσεται: Rationem, per quam facta, sunt facta; finnt, qua finnt; fient, qua fient. Et discernentes deinde à Providentia: λόρον την εν τω κόσμο πορνοία διοικεμέραν: Rationem eorum, que in Mundo Providentia administrantur. Anteriorem caussam hic vides, & istam ex ea natam aut subsequentem. Sed additur in Stobæanis: μεταλαμβάν ή το λόγε τιω άλά θέαν, τιω αι τίαν, τω φύσιν, τ ανάγκω: Mutat interim (Chrysippus)

Cauffar fatum

tiopus)

Necessitation, A

terna.

farom i

lias atq prenio

niunt, videant

tabilis:

dus: à

fimatio rum, for

formar.

abear mi Au

daomo

quia ab

cam,

in pass

STOICORUM LIB. I. sicpus) & pro Ratione supponit Veritatem, Caussam, Naturam, Necessitatem. Ut fit fatum nempe Veritas, Caussa, Natura, Necessitas eorum quæ sic fiunt. Sequebatur, Ab aterno. Ita. nam in Dei mente hæc constitutio, & cum Æterno illo æterna. De complicatione immutabili additur: quod ad ordinem seriemque caufsarum facit. Prima illa caussa (Deus) alias atque alias subserit, miro & incomprenso nobis nexu: sic, ut quæ Fato eveniunt, evenire per Naturam & Rationem videantur. Hæc est illa Sapientia inscrutabilis: à qua est omnis modus, omnis spe- August. cies, omnis ordo, men ura, numerus, pon- Civ. c. dus: à qua est, quidquid naturaliter est, xi. cuiuscumque generis est, cuiuscumque astimationes est : à qua sunt semina formarum, forma seminum, motus seminum atq formarum. Quid opus perissologia? a qua est, quidquid est : Peccarum aurem ab ea non est, quia nec est. Pelagus hoc, mi Auditor, imo abyssus, imo chaos, si ingrederis: & sic se habere potius, quam quomodo habeat, scimus. Est igitur series & connexio, atque ea immutabilis: quia ab immutabili Deo. Ideoque & Necessitas cohærer : quæ soror est, ut sic dicam, & gemella Fati. Trismegistus: σάντα ή γίνεη φύση κ είμαρμής, κ έκ ές τόπος Ad Am. £78 - .

IA

no lenfo

um ex-

lu ena

Witigu

क रेक्टर

turalen

Atermo,

tabili O

lerva &

nempe

Ila Na-

tturam,

tro ID-

retione

mem

um di-

2, 2679,

ionem,

tratur.

明物

(#50 gift #

a , [1175

fient

entia:

Ratio-

dentille

mhic

Suble-

21015

NITE,

Chry.

ippus)

insegnis Is. Alvo d'inte autopusis d'una place, avalunt et place pour le locus vacuus à Providentia. Est autem Providentia, in se perfecta Ratio calestus Dei. Cui dua sunt cognata facultates, Necessitas & Fatum. Pulchre distinguit, & has exilla deducit. Quidergo? inquiunt. Necessario hæc sic siunt? & nec Deus mutat? nec Deus. Asper initio sermo, sed examinatus, Stoicorum etiam vero sensu, mitescit. Voces quidem aspernamur; quæ dicunt: thè merepussu possur à dubatà se sensur possur possur à dubatà se sensur per ses esturere le proposition possur à dubatà se sensur per le proposition possur à dubatà se sensur per le proposition possur à dubatà se sensur que esturere le proposition pos se ses esturere le proposition pos sensur le proposition per la contra per le proposition per la contra per le proposition per la contra personal per la contra per

Herod.

Phile-

mon.

Sortem nec Deo FAS effuzere. Item:

\[\Delta \text{8\text{\lambda}} \text{cative data \text{\text{\text{\lambda}}} \text{\tin}\text{\texi}\tex{\text{\texi{\text{\text{\texict{\tex

O' Dròs dyaskns :

Sunt regibus servi, rex servus est Deo,

Deus Necessitati.

vid.e.v. Etiam noster doctor: Eadem Necessitas

& Deos alligat: irrevocabilis divinapariter atque humana cursus vehit. Ille ipse
omnium conditor ac rector scripsit quidem
Fata, sed sequitur. SEMPER PARET, semel
iussit. Hac talia, parum decore ex dignitate Dei dicta: etsi, ut tetigi, interpretatione ad verum liquidumque deducas.
Hoc enim volunt, semel statuta Deum
non mutare.

Zucau.

Finxit in aternum caussas: qua cuncta coercet,

Se quoque Lege tenens.

Non

Non qu

aut Fal

ei ftare

Senecal

fellio eri

eadem f

poffunt.

tenus b

facit? n

mile (f

ut Deu

gnum h

tu, ne n

de eve

tentia e

gunt, fe

BUNTA

non po

nonift

gregie

potens

pram

germa

Quod

dartei

quiomi

atum,

apella.

eis de ?

labora

ATHM

STOICORUM LIB. I. Non quia imbecillitas aliqua in Deo sir, aut Fatum dominetur : sed quia placuit ei stare Decreto. Nimirum (ut noster Seneca) imminutio maiestatis sit, & con- 10028. fessio erroris, mutanda secisse. Necesse est ei Natur. eadem placere, cui nisi optima placere non possunt. Die mihi, nonne vir bonus (quatenus bonus) non potest non facere, quod De Befacit? non enim erit bonus, nisi fecerit. Si- nef c. mile (siquid tamen simile) in Deo: qui ut Deus, nihil mavult, aut mutat. Ma. ibid. gnum boc argumentum est sirma voluntatis, ne mutare quidem posse. Quod si aliunde eveniret, aut cogeretur; sane impotentia effet. atiam non externa DEOS cogunt, sed sua illis IN LEGEM aterna vo. Ibid. LUNTAS est. Itaque non possunt videri non posse, quia nec volunt. Antamen non ista servitus est? minime. Seneca egregie: Nec Deus ob hoc minus liber aut 1002ft. potens est: ipse enim est Necessitas sua. Vides pium sensum : nec fortaffe aliter (apud germanos Stoicos) in tota ista re Fatifuit. Quod Augustino etiam arbitro dicam. qui reiecto Fato Astrologorum, infert: At v. De qui omnium connexionem seriemque caus Civ.c. farum, qua fit omne quod fit, Fati nomine appellant (ii funt nostri:) non multum cum eis de verbi controversia certandum atque laborandum est: quandoquidem ipsum caus-Sarum ordinem, & quandam connexionem,

18

45, 2065.

& Fato

identia.

ta Ratio

a facul-

hre di-

id ergo?

: & nec

itiofer-

n etiam

nalper-

in https://

inatam

em:

Deo,

eceffitat

napari-

Me to le

quiden

T. femes

digni

preta-

ucas,

Deum

CHD दें।

Nos

Eod. nem, summi Dei tribuunt volunt A-Ti. Addit alia, & alibi ex ipso Seneca approbathanc eorum mentem esse.

DISSERT. XIII.

Obiectiones contra Providentiam & Bonitatem Dei: quasitumque primo; Vnde Naturalia mala?

UD. Attenta equidem aure iamdiu A bibo: sed quid sianimo nonnihil renitenti alibi, aut assensum certe retinenti? Nam sunt in istis spinæ vel aculei, qui pungunt: & das mihi operam in evellendis? Lips. Curiosum ingenium hic asperner, ut rem dicam : & cum Damasceno Lib. 11. moneam, warta Savuager, warta inaver, क वंशाय वंश्रहें हर वंद्रकड़ केंग्ली हरू की नवे में क एए श्वांवद है नृत्र, E.XXIX. अवेर क्यांग्डाच्या मठभागड़ वर्तास्व, ती वि पठवेरिकाता हों) में वे . भव्यमंत्रभागीक गर प्रेड में कर्ड्यावाः Omnia admirari, omnia laudare, omnia SINE INQUISITIO-NE suscipere Providentia opera; etiamsi multis iniusta videantur. quia scilicet ignota est, imo COMPREHENDI nobis IM-POTENS divina Providentia. Audin' hoc, & tutius sanctiusque sic esse? Alioqui pelagus est, ut dixi: & cymbulam ingenii si immittis, fluctuabit, aut merget. Aud. Curiosam inquisitionem tecum abdico: sed quæ prima fronte omnibus occurrunt & obturbant, quæ culpa sit me attiST attigiffe, t fine quaro fam agent videntia 8

Monstra, u orbe funt hac vere n

tam? quis vit? Denic ta iniquita

tor, aut pr

tum inger turbent: 1

ncurrenti; prempta. kyi manu

nom ad fo Lips. Vet aliis; & *

Nunc tam ciam: sed dicta non

oblicere be ralia mala, lia, que p

ra, que p

ob caussas aut Prodig

GIÆ VOLUNTAolo Seneca elle.

m on Bonino; Vnde

are iamdia onnihil rete retiben. aculei, qui in evelienhic alperamalceno

in iranel, annias int. प्रतासी युवन admirari, QUISITIO-

a; etianiji ia feilicet woon IM. Andin

e? Alioulam inmerget

o tecum omnibus lpa fit mt

200

STOICORUM LIB. I. attigisse, te reiecisse? Neque enim alio fine quæro: & favebo equidem Dei caussam agenti. Dic igitur, sodes. si à Providentia & à Deo omnia bona : unde Monstra, unde Venena, & Noxæ, in isto orbe sunt? Unde in nobis ipsis interna hæc vere mala, & Vitia ac pestes animorum? quis genuit, quis sustinuit & servavit? Denique in ipsa gubernatione, quanta iniquitas apparet? cum boni tolluntur, aut premuntur; mali vivunt, vigent: & præmia ac pænæ iniusta plurimum lance pensantur. Hæc quantumvis sedatum ingenium excitent, compositum turbent: utique sic in oculos sensusque incurrentia, & cortidianis exemplis prempta. Remove obsecro, quamvis levi manu: & quod irerum testor, pronum ad fidem me habe & sequentem. Lips. Vetera moves, remota pleraque aliis, & * alibi ipsi mihi; certe in parte. Con-Nunc tamen ordine, quia valde vis, fa- fant. ciam: sed compendio, qua potelt, & ut dicta non iterem; quod odi. Tria visus obiicere bonitati & Providentiæ, Naturalia mala, Interna, & Externa. Naturalia, quæ primo & per se à Natura videntur: eaque duplicia, Rara & Vulgata. Rara, quæ non via solita, nec semper, sed ob caussam eveniunt : ideoque Monstra aut Prodigia vocamus. Ea fere sunt, in E.v.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Excessu, Defectu, Mixtione, Modo. Excessu, ut homo biceps, quadrimanus, tripes. Defectu, ut Unipes aut Unimanus. Mixtione, ut Homo porcino capite, Vitulus humano. Modo, sive in magnitudine & mensura, magna nimis, sive parva; ut Gygas, ut Nanus. sive etiam in Situ membrorum partiumque, ut Caput in femore, Oculi in pectore: & uno verbo, quidquid extra communem ordinem legemque profertur. At Vulgata sunt, quæ semper & sua indole talia: & facta nataque videntur in malum aut noxam. ut sunt Serpentes, Feræ quædam, Venena, & quæ eius sortis occurrunt. Hæc obiicis, & iam olim alii : breviter & leviter refutamus. Primum de Raris: fatemur ea contra, aut præter, Particularem cuiusque generis naturam esse, sed non contra Communem. Aristoteles: E'51 75 10 76eas Animal. την παρά φύσιν τι. παρά φόσιν ή ε στάσαν, άλλά 4 कंड ठेनो मात्रर्थ. मकल्ये रूठ में बंदों , में में हैं वंश्वीसमाड , से देश γίνεται σαρά φύσιν. Monstrum est aliquid prater Naturam, sed non omnem, illam tantum qua solens és usitata est. Nam prater illam Sempiternam, & qua ex Necessitate est, nihilomnino sit. Hoc dicit. respectu cuiusque speciei, Homo aut Vitulus talis, Monstrum & Malum videtur; Communem illam si adspicis, & Deum; non est, imo velut lusus aliquis eius aut oble-

ptor ha Circle , 6

quam :

lineam

filite.

faciles

patica;

adfecti

COUS.

led Un

PECDE

plenis

dis. I

lonen

pri ca

Datric

multa

perfit?

10: to

origi

bis c

mun

16,1

demu

Philo

diret

natur

Mon

ttam

tanec

STOICORUM LIB. I. oblectamentum. Itaque ille idem scriptor has appellat Naturæ quasdam vapixlads, exerrationes aut excessus: non aliter quam in longo magnoque cursu, extra lineam leviter, nec indecore, licet tranfilire. Et caussas tamen hæc suas habent, faciles indagari : à Materie nimia, aut pauca; sic aut sic disposita; à Gignentium adfectione aut habitu, in opere aut post opus. Plura sunt, non hic inquirenda: sed Universum si spectes, mala aut foeda hæc negamus, imo in ornatum esse, & plenis perfectisque illis magis adgnoscendis. De Vulgatis autem, scio apud Ciceronem esse qui inclamet : Cur, omnia no. 2v. Asa. stri caussa Deus cum fecerit, tantam vim natrică viperarumque fecit? cur mortifera multa, multa perniciosa, terra marigadispersit? E Sacris nostris propta erat responsio: te faciente, ô homo, fecit. In prima origine hæcomnia fine noxa erant, nobis obnoxia: in Deum surrexisti, communem conditorem: ergo illa etiam in te, ut vindicatura, & à prima sua natura demutarunt. Sed pro communi etiam Philosophia, hoc licet dicere: ista ram diversa, tam varia, facere & requiri ad ornatum perfectionemque magni Mundi. Mundi? etiam ad Dei potentiam sapientiamque notificandam. Potes tu illas Arancorum subtiles & intextas telas intuc-T1a

tripes

Mix.

Vitte.

tudine

172;10

in Situ

put in

verbo,

em le-

t, qua

nata-

m. at

enena,

obii-

eviter

ures

cuius.

ontra

रांख

加油

, Mi

iguil illan

pra-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA ri, fine admiratione conditoris? potes viperæ colores, volumina, indolem? potes vel molestum illum & susurronem culicem, fine ipso hoc cogitationis fru-&u? At enim, aiebat, nostri caussa Deus hat fecit: contra nunc est, & nocent. Nostri secundario quidem; sed primum, sua. Gloriæ eius hæc serviunt, mundo toti serviunt : nec solius hominis adspectum haberi, verecunde quidem petas. Tamen an non & ista humanis usibus se præbent? Omitto, quod imperium in hæc tam aspera & calide nocentia exercemus, & cuncta à natura nos fugiunt : sed vim etiam & usum occultum habere, prior & hæcætas docuit, ac postea docebit. Ne stulte & propere damna: sed, ut Naturæ quidam peritus venator, indaga magis & inquire. Augustinus eo vocat: Divina, c.xxii. inquit, nos admonet Providentia, non RES INSIPIENTER VITUPERARE, fed UTILI-TATEM rerum diligenter INQUIRERE: en ubi nostrum ingenium vel infirmitas deficit, ibi credere occulta: sicut alia, que vix potuimus invenire. Atque hac ipsa aut HUMILITATIS EXERCITATIO est, aut Elarionis ATTRITIO. Pulcherrima clausula, quid vis, ô homo? stuporem tuum divinæ Sapientiæ opponete? quid. quid non capis , carpere? Demitte & inclina te potius: & scito arcana hæc Naturæ.

Moto

perta

los in

Secre

De

Unif

A, 70

keler

inon

archi

am el

thing :

Tine o

Hipl

and;

10) 94

18/27

ETCETT

gppe

mani

Cice

祖和

O PY

STOICORUM LIB. I. turæ adyta, magno illi Pontifici adeunda tantum : fortaffe minoribus etiam sacerdotibus, idest, Geniis, haud semper aperta. Quid nobis profanis? caligamus, & in primam illam Caussam frustra oculos immittamus.

potes

? po-

mono

fru-

Desa

No. , fua.

not o

Aum

amen

ebenti 2m 2+

S, &

met.

ior &

. No

atura

gis &

UIDS,

N RES

TILL

BRE

mita

981

ipla

est

lettl.

oren

guid.

81

c Na

TER

DISSERT. XIV.

Secundo quasitum, Vnde interna mala, id est, Peccata? Stoicos etiam à Fato & Deo removere: & quomodo.

CE D Naturalia hæc in parvo sunt , nec Onisi obstreperi opponant : Interna, id est, vere Mala, magis angunt. Peccata & scelera sunt, fuerunt, & erunt : unde ea, fi non ab omnium factore? Quin & Plutarchus Chrysippo obiicit, dixisse: nullam esse intemperantiam, nullam fraudem, cuius non sit Iupiter Architectus. Sed hæc vane obiici, & à parte non à iudice dici, ex ipso Chrysippo liquet. Palam ille dete-Statur: & ad eos se applicat potius (ait Cice- De Fato) qui necessitate motus animos liberatos to. volunt. Apud Ciceronem, sed & Agellium, excerpta etiam funt eorum, quæ Chryfippus pro hac sententia scripsit : in adfirmatione certa, in explicatione involuta. Cicero ait, Caussas eum distinguere Perfectus & Principales, aliasque Adiuvantes & Proximas. Secundum illas igitur, principium

I. LIPSI PHYSIOLOGIA cipium quidem motus & actionis dari; sed talistalisq; motus, à caussis Proximis, id est, à Voluntate & nobis. Vt, inquit, qui cylindrum protrusit, dedit ei principium motus, volubilitatem autem non dedit: sic visum obiectum imprimet in animo suam speciem, assensio autem erit in nostra potestate: eaque, quemadmodum in cylindro dictum est, extrinsecus pulsa, quod reliquum est, suapte vi & natura movebitur. Sed quod in Viso Cicero dicit, & hærer, parum pro interiore ipsa re videtur: & credo plura addidisse, quæ ævo exciderunt. Agellius magis accedit aut init, nisi fallor: & Chrysippea hæc sic compendio refert, hausta èlibris eius De Providentia, qui utinam exstarent! etsi nec Laertius eorum meminit, notabili in hac parte Lib.Iv. defectu. Sic, inquam, refert : Quanquam ita sit, inquit Chrysippus, ut ratione quadam principali necessario coacta atque connexa Fato sint omnia; ingenia tamen ipsa mentium nostrarum perinde sunt Fato obnoxia, ut PROPRIETAS corum est ipsa go QUALITAS. Nam si sint PER NATURAM primitus salubriter utiliterque facta, omnem illam vim qua extrinsecus ingruit, inoffensius tractabiliusque tramittunt. Sin vero sunt aspera, & inscita, & rudia, nullisque artium bonarum adminiculis fulta; etiamsi parvo, sive nullo, Fatalis

her

gen Lin

rolt

127

gou

prot non

DOD

Beg

hace

8701

9861

fecer

Fat

10:1

as a

dem

Cicero Ibid.

STOICORUM LIB. I. talis incommodi conflictu urgeantur, sua tamen SCAVITATE OF VOLUNTARIO IMPETU in assidua DELICTA & ERRO-RES ruunt. Idque ip sum, ut ea ratione fiat, NATURALIS illa, & necessaria, rerum consequentia efficit, qua Fatum vocatur. Est enim genere ipso quasi fatale & consequens, ut mala ingenia peccatis & erroribus non vacent. Additque ipsum illud exemplum, sive imaginem, de cylindro. Hæc si bene examinas, signate ab illo & \$ \$ fcripta: hoc colligas, Chryfippum Farum in caussis primis constituere, ut qui talis & talis à natura & ingenio suo est, talia faciat excipiatque: qui alius, alia. Sed ipsum illud sic facere, à voluntate sit, quam tamen bonitas aut scæviras naturæ huc illuc inclinat. Ut lignum illud rotundum, five turben, in pronum labatur suopte ingenio; quadrum nonitem, & relistat. Et addebat amplius, non debere ferri audirique homines aut nequam, aut ignavos, & nocentes, & audaces; qui cum in culpa & maleficio revicti sunt, perfugiunt ad Fati necessitatem, tanquam in aliquod asylum: & que pessime fecerunt, eanon sua temeritati, sed Fato adtribuenda esse dicunt. Hæc ex illo: ipsum, uti dixi & itero, utinam legisse fas nobis sit? Sed hæc non alio (mihi quidem) videnturire: quam per NATURAM five

darij

mis,

uit,

THE REAL PROPERTY.

liL:

Mans

hote-

odi-

SHIP.

Sed

pa.

cre-

int.

fal-

100

tia,

tius

arte

uam.

NA.

OR OF ME

in

市市

five Deum (quæ prima caussa est) homines alios aliter factos, ideoque ad bona aut mala inclinare; sed tamen caussas illas primas & insitas temperari aut secti leviter à voluntate posse, quæ inter proximas iuvantesque censetur. Cum ergo inclinamus; aut præmium nobis iure esse, si ad Bona; aut pænam, si ad Mala. Manilius his interpres, autadsertor: Omnia, inquit, Fato eveniunt:

hens

tetio

eren

dor,

queg

& att

tocc

prom

tamer

10 20

quam

nomin

inbon

iquan

appe

Intern

iffe.

met

decerr

dixeri

an in

tuant

PRAY

gura ;

isob fequ

12pet

dicit

(37,17)

部品

Surie

Lib.sv. Nec tamen hac ratio facinus defendere pergit,

Virtutumve suis fraudare in pramia donis.

Nam neque mortiferas quisquam minus oderit herbas,

• Quod non arbitrio veniunt, sed semine certo:

Gratia nec levior tribuetur dulcibus escis,

Quod NATURA dedit fruges, non ulla voluntas.

Sic hominum menti tanto sit gloria maior,

Quod cœlo gaudente venit: rursusque nocentes

Oderimus magis IN POENAM CUL-PAMQUE CREATOS.

Satis aperire mihi Stoicorum mentem germanus Stoicus videtur: etsi nimis fortasse ad fatalia sua astra nos ligar. Sed heus

STOICORUM LIB. I. heus Chrysippe, si à Natura hæc constitutio aut devergium: Deum à malo qui excusas? quomodo non ille Natura auctor, atque ipsa Natura, malum malosque genuit, si tales fecit ? Hoc caput eft, & arx, ut fic dicam, caussæ, nunc adeunda & occupanda. Aio, Stoicos Mali principium non in Deo, sed in Mareria squæ tamen Deo, ut ipsi aliique voluerunt, ævo æqualis, & æterna) in Materia, inquam, constituisse. Itaque cum Deus homines aliaque faceret, omnia bona & in bonum finxisse : sed repugnantem aliquam vim & malitiosam in illa fuisse, atque esfe, quæ alio traheret : atque hinc Interna, atque etiam Externa, mala exftitisse. Valde notabile, & vetus dogma: inter religionis etiam nostræ proceres decertatum. De Stoicis, Seneca aperte dixerit: Vtrum Deus quod vult efficiat, 10uzh. an in multis rebus illum tractanda desti- Natur. tuant: & à magno artifice FORMENTUR PRAVA multa, non quia cessat ars, sed quia ID IN QUO EXERCETUR (Materia) inobsequens arti est. Nota, Materiam inobsequentem, & ab ea Prava esse. Plato sæpe hæc tangit, & huc transit: ut cum dicit Materiam, aut in ea wxw, a rantor, ig иякотобо: Animam, incompositam & mali auctorem, sive malesicam. Iterumque: देशकारांका हो केशनां स्वरूप नहीं केन्द्र में केन्द्र में केन्द्र के किए के विश्वरूप (ariam

Æ

homi-

d bona

Has il-

fedi

inter

Cum

nobis

n, fiad

adfer.

ndere

remis

minus

mine

deibus

n wild

gloris

give

COL-

otem

nimis Sed

heus

I. LIPSI PHYSIOLOGIA sariam & rebellem Benefica Natura, il est, Deo. Animam sive Vim in Materia dicit: neque enim ipsam per sevult malam, sed larens in ea aliquid, quod in generatione se exserit & promit. Imo duas & Osir. Mundi animas ab eo statui, natu iam grandiore, in Libris de Legibus; & cum diu fluduasset, Beneficam ac Maleficam: Plutarchus est auctor. Non abit ab hoc sensu etiam Trismegistus: Adres ver moioun est κακόν, έδ' αίχον, νομιζόμθρον. ταῦτα γάρ όξι τὰ απάθη τὰ τῆ χριέσς παρεπόμερα, απερ iòs το χαλκώ, κὸ ὁ ρυπὸς τώ σώυαπ. Ipsi factori Dee nullum malum aut turpe adsignandum. nam ha sunt affectiones generationis assecla, sicut arugo aris, sordes corporis. Paria Tyrius etiam Maximus, inter Platonicos, Sermone huicargumento. Verba hæc pauca eius habe: Kabamp ous de rais Mi Te yvav xdpspyias, Tà più Tixva aregnyoupplus dea, soxaζομθρη το τέλος, τὰ βέπετας τῆ χειρορρία, ο τέχνης šροα, άλλ' υλης σάθη, σουν θήρες τε έξ άκμονος, κ in Baire aidahwoods, nj amo if anns mados, avalμαΐον με τη έργασία, έ τρομγέμθρον δέτω τιχνί-नमः हम्बद बंधहर्य में देवत कहा ने कि कर्तन ने महम्म ας καλέμεν κακών ανθρωπίνων εμβολάς, ένταυθα όλε δημιτργίας άστερ πνας έπομβίας κ΄ άνα ξεαίας φύods: Sicut in opificio manualium artium aliud ipsa ars ex professo facit, intendensoperis sui finem; alia consequentur opificio, 2013

MIT AT

mac

re Jari

terran

BIXIA

ed eff

Bece

126, 1

is m

Recz

9888

VITE

BETA

EX

Itaqu

Dia s

Ciati

FAT

Plis

ling.

duc;

cta.

Don ditt

24

4

7167

Alte

Delfide

Cap. ZIV.

Serm, ZXV.

STOICORUM LIB. I. non artis opera, sed materie affectus; (ut scintilla ex incude resilientes, ut fuligo à fornace, & aliud ex alia materia) que necessario adharent opera, nec tamen artificis proposito: tale nimirum in his que circa terram eveniunt, quaque incursus humanorum malorum vocamus. In quibus innoxiam & inculpatam artem censendum, sed esse hac Fabrica tôtius Vniversi velut necessarias quasdam & consequentes naturas. Ouxad Externa etiam aut Naturalia mala ex mente eius ducas: ficut & Senecæ ista : Quare tamen Deus tam ini. vid.c.v. quus in distributione Fati fuit, ut bonis viris paupertatem, vulnera, & acerba funera adscriberet. Non Potest ARTI-FEX MUTARE MATERIAM. hac passaelt. Itaque, ut addit, languida & ignavaingenia inertibus nectuntur elementis; ut efficiatur vir cum cura dicendus, FOR TIORE FATO opus est. Neque abnuir, in principiis Fati aliquid esfe, id est, in natura ipsa fingularum rerum, quod huc aut illuc ducat: sed si in malum, à Materie sic affecta. Vetus, ut dixi, hoc dogma: & an non Pythagoræ etiam ? cuius illud traditur: To apxar & pluovada, Ster, Briagabor Eufeb. τω βάδεισον δυάδα, κρομίνα, κρο κακόν · ωεί par.Lib. he 651 to vaindy mandos. Principiorum alte- xiv. rum effe Vnionem, id eft, Deum & Bonum; alterum infinitum Binionem, id est, Damo-

74, il

lateria.

alt ma-

inge.

0 duas

gran.

diu flu-

utar-

clenta

हैता देवें व

कि वर्ष

of year.

15H .

ない , sicut

VIIIIS

Ser-

pa0-

ומוניים

974.

right

165, 4

1141: 17,71-

ITEM, 1994

48

si ob-

tians

155 Pa

16100 13015

I. LIPSI PHYSIOLOGIA nem, & Malum; circa quem Materialis multitudo est. Sed & prisci aliquot in Ecclesia nostra, sive extra eam, tenuerunt. Ut Hermogenes, Tertulliano op-Cap.x. pugnatus: qui (ut huius verba sunt) Materiam aternam cum Creatore proponebat, ut Malum à Materia, non à Creatore deduceret. Oppugnavit & Maximus libello, ut apparet, docto & arguto: cuius lib.vir. magna lacinia Eusebianæ vesti estinserta: & digna videri. Tangit hanc sententiam & Arnobius, eruditus ille Afer; sed parum fortiter reiicit, imo propior videtur adhærenti. Scribit alibi : Quid fi Lib.r. prima Materies, qua in quattuor rerum elementa digesta est, MISERIARUM O-MNIUM CAUSSAS suis continet irritationibus involutas? Ita enim prisca lectio, antehabenda editæ, in rotationibus: quia fignificat, aliquid in ea esse occcultum, quod mala provocet & irritet. Siquid tamen mutandum, in rationibus magis vellem. Hoc ibi , velut adsentiens : sed a-Lib.11. libi spernit, & impugnat. Mala ergo, dicitis, unde hac omnia? Ex elementis, inquiunt, & ex eorum inaqualitate, sapientes. Quod qui fieri possit, ut qua sensum & iudicium non habent, malitiosa esse perhibeantur & noxia; aut non potius ille sit malitiosus & noxius, qui res pessimas, & nocentissim as futuras, in alicuius operis as-(umplit

fumpfit a pervider modo en prava?

men iter dicat, & te. Qui

Responsive possumus possumus pec in mi

contenti contenti cens atq chuation

bem tam

Aliares

Disti quib,

to cadac

dam ob reticor ista, Ui

Marcio

STOICORUM, LIB. I. sumpsit affectum; eorum est, qui adserunt, pervidere. Bene dico, impugnat. quomodo enim bruta & insensa Materia, sit prava? viditque Plato, & fugit: qui Vim in ea, & Animam maleficam ponit. Tamen itesum Arnobius iudicium à se abdicat, & alibi fatetur libere, Non liquere. Quid ergo nos? inquit: mala unde? Hodem Responsionis necessitas nulla est. sive enim possumus dicere, sive minus valemus nec possumus: utrumque apud nos parum est: nec in magnis ponderibus duximus vel ignorare istud, vel scire. unum solum posuisse contenti: Nibilà Deo principe, quod sit nocens atque exitiabile, proficisci. Vides flu-Etuationem eius in Mali caussa: assertionem tamen Boni semper & solum Dei.

Æ

terialis

uot in

tenue-

uno op-

t) Ma-

onebat,

tore de-

slibel-

: CHIUS

tinler-

enten.

et; fed

ior VIguid f

THIT! C.

M 0.

itattolectio,

5: QUI2

iltum, nid ta-

is vel-

Ced 2-

io, di-

175-

spien-

um O

berlis.

Mefit

11.0

Tis af

N ATTO BE

DISSERT. XV.

Aliaresponsio nostra, & firmior, super istis. Distincta Mala Supplicii, & Delicti : & quibusque suus auctor assignatus.

MANTO autem clarius hac gentilis eius, & avo paullo anterior, Tertullianus, ô magnum Ecclesiæ lumen, nifi caduca stella fuisset! Is distincte admodum obiectiunculis & Gentilium, & Hereticorum, responder: quorum adfidua ista, Unde mala interna, aut Externa? Et Marcion ille famosus, ut elideret, duos d 3 .

Deos

78 I. LIPSI PHYSIOLOGIA Deos inducebat, Bonum & Malum: & utrumque, talium auctorem. Quod sumptum à Magis Chaldworum aliquis * Vide Plutar. dicat: quorum fuit, * Duoprincipia rerum de ssid. esse, Bonum Damonem, & Malum: quo-Laett.in rum ille Iupiter sive Oromasdes, illorum aliique, lingua; iste Pluto, sive Arimanius diceretur. Ab illis, inquam, propius & vicinius hoc sumpserit, quam à Stoicis; qui Materiam caussam Mali, sed non Deum, faciebant. Sed adrem. in illum ita scri-Lib. 11. bit: Mala dicuntur, & Delicta, & Supplicia. Sed adhibitadistinctione utriusque forma, separatis malis Delicti, & malis Supplicii; malis Culpa & malis Pæne; suum cuique parti definimus auctorem. Malorum quidem Peccati en Culpa, Diabolum , malorum vero Supplicii & Pæne, Deum creatorem. Vtilla pars, Malitia deputetur; ifta, Iustitia, mala condentis iudicia, adversus mala Delicti. Optime. Mala culpæ, vere mala, non sunt à Deo; mala pœnæ, dictione & opinione mala, sunt (audacter dicimus) ab illo. Damascenum audi, Græcum Afro congruentem: Dupliciter Malum dicitur. Natura, quod virtuti adversatur, & Divine voluntati. Opinione, quod sensu nostro tale est: ut sunt calamitates, & adflictiones. Nambacin SPECIE MALA, RE BONA sunt, sapientibus conversionis & salutis caussa. Addit deinde feitum

feitum (

माने के महा

ia. Scien

from. 1

funt, h

Quid p

mala tu a

quibus |

phora p

quam (a

Apod qu

Us aim

Egapie

Zeian

Vah, 9

Ex nob

Nequet

Potaiffe :

legiz pr

provectui

Donales

dotem : f

op brobbi

B56 F250

tains, def

innt. N

lim, fer

Rigaret

STOICORUM LIB. I. 79
feitum corollarium: l'sior 3, on no votror nessaimon mil sior 3, on no votror nessaimon messaimon messaim

IÆ

m : &

Quod

aliquis

arerum

m: 980.

MOTHIN

es dicere-

& vici-

icis; qui

n Deum,

ita (cti-

, on Sup-

atris gat

G mala

ent; sun

Maloran

um j.ma

eum crea

tetur;ija

adver

loz, Tell

car, d

(andacto

m and

aplicites

rtutiad.

)hintonia

calamile

SPECI

otibalia

die deins

(015

Ω σόποι, οἷον δή νυ θεδε βορτοὶ αἰπάονταμ! Ε΄ξημέων γάρ φασι, κακ' ἔμμθραμ' οἱ ἢ κὰ αὐτοὶ Σφῆσιν ἀταθαλίησι ὑάρ μέρον ἄλγι' ἔχκσιν.

Vah, quam nunc homines iniuste numina culpant!

Ex nobis namque esse mala aiunt. at sibi

Nequitia propria, prater Fatum, mala

Potuisse aliquem profundum hoc Providentiæ penetrare, si non à cælesti aura provectum? profecto suit. Stulti, inquit, mortales Deum inscribunt cladibus auctorem: sese debent. Non enim ille, nisi ob proprias eorum culpas, hæc immittit; nec Fato simpliciter, nisi adtextu caussæ talis, destinavit. Punit, sed quia peccarunt. Nexa sunt: & ideo Zeno noster olim, servo in surto deprehenso, cum castigaret, atque ille reclamaret, Fatales des mihis

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ mihi erat futari: Et cadi, inquit. Igitur non hæc Mala, sed Opinione tantum, sive ut Seneca, Specie. Ita enim alibi: Dii nec dant malum, nec habent: ceterum castigant quosdam, & coercent, & irrogant pænas, & aliquando SPECIE MALI puniunt. Iam hac capis, & adsentiris? Aud. Capio, adsentior: nec vel ius est in hos testes refragari. Tamen explicatius, quæso, Malorum culpæ da auctorem. Diabolum, aiebas ex Tertulliano. Sed quid? an non & hunc Deus fecit? ergo malum, & mala. Lips. Respondeo. Diabolum auctorem sui sibi mali fuisse, nostri suasorem. Quomodo? nam Deus hunc quoque bonum fecit primitus, sed liberi sui arbitrii & spontis: elegit autem malus esse. Itaque si quæris, Vnde ma-Lib.Iv. lum? cum Damasceno dicam, f adreguois grajuns të diabone difnua: Spontanea volun-TATIS Diaboli inventum. Ipse sibi, & ex se, fecit : si eo verbo in re nihili est utendum. Malum enim non est aliquid, quod est; haud magis quam Tenebræ aut Cæcitas: sed dumtaxat privatio & deliquium boni. Et inde aptissima voce Latini Delictum dicunt. Ergo non proprie dixerim Factum, aut Productum: magis admissum & inductum : sicut luci tenebræ, Soli nox succedit. Creationem igitur non quære: caussam potes. atque ea

eftVolut

Malavol

is autem

terumq;:

male Vol

Deficiens

DEFECT

nemo au

trariorur

lam eft,

fiftit : ne

eft. Ecc

eft, & m

ea parte i

iunctio,

contra [

Itaque in

auchorer

Diabolu

logiz! it

& Plato

alibi , ir

का जा है

विकास है

dominus

941/9400

ea-habel

auton P

POMOTA

Viciam

Marion

Epift.

STOICORUM. LIB. I. est Volutas. Augustinus subtiliter, ut solet: Mala voluntas est efficiens operis mali; ma- x11.De. it. Igitat la autem Voluntatis efficiens, est NIHIL. I- Civit.e. ntom, fiterumq;: Nemo quarat Efficientem cauffam Cap. alibi: Du mala Voluntatis. non enim est Efficiens, sed vii. eterum ca-Deficiens: quia nec illa EFFECTIO est, sed irrogant DEFECTIO. Tenebras nemo videt, silentiu. MALI MA nemo audit : intelliguntur absentia conadlentiris? trariorum, quæ sunt. ita hic, quod Malius eft in lum est, non vides, neque proprie subplicarius, fistir: neque omnino, ut verbo dicam, uctorem. est. Ecce in Exemplo. Fornicatio actus. 200. Sed est, & malus. subsistit & est aliquid, sed cit? ergo ea parte non malus, qua est amor, condeo.Diaiunctio, actio: ea tantum, qua præter aut; iffe , nocontra Deum eiusque legem exercetur. am Deus Itaque initium habet, Boni absentiam; itus, fed auctorem, Voluntatem; incitatorem, icautem Diabolum. Heu subtilia, & nostræ Theonde malogiæ! inquies. Sunt, & non sunt. nam ainsignais & Plato, & Platonici fic adstruxerunt. Ille EVOLEN. alibi , in oratione Lachesis : A'pern j ade. Lib.x. fibi, & σουτον. Αν πμών κράπ αάζων, πλέον κρ έλα πον αυτ De Rep., nilieftuenasos ett. airia inoulós. Jeds avajnos: Virtus aliquid, dominum non habet, libera est. quamut bræ aut quisque colit aut negligit, plus minusve ex & deliea habebit. CAUSSA ELIGENTIS: DEUS ce Laautem EXTRA CULPAM. In arbitrio & proprie voluntate utrumque est nostra, Virtus : magis Vitiumque: n' the Mozdneiar (ait Tyrius ci tene-Maximus) i f toxis ig sola wioned To is TEASOjemigiфорей: tque ca

SIE

cli

I. LIPSI PHYSIOLOGIA क्रक्तः क Malitiam libertas anims क parturit, & parit. Satis iam dedi Deum non auctorem. & cum Platone hoc claudimus: O' 9 र्वड रह, में क्वाराय की नेहरे, क्वाराम बेशह्य ext: Deus, es omnia que à Deo, semper ég ubique optime habent.

DISSERT. XVI.

Tertio quasitum de Malis Externis : & responsum. Videri etiam minima illorum à Deo effe.

A U D. Et satis accepi equidem : sed de Externis malis levi sermone, & ut transiens, libasti. Non tanti sunt? Atqui, Deus bone, quam culpant? Poetæ, oratores, ipsi philosophi inclamant, & ab hoc adspectu non Providentiam tantum, sed Deum pæne tollunt. Iuvenis aliquis obiit? vir bonus, & vita dignus, obiit? audi voces.

Ovid.

---- ignoscite fasso,

Sollicitor nullos esse putare Deos.

3ymmachi lib. VIII.

Alterius: Convalesce. ne optimi Senatoris longa vexatio faciat fidem, Nihilcurare calestes. Quid muliercula, quæ è sepulchro clamat? PROCOPE, MANUS LEVO CONTRA DEUM, QUI ME INNOCENTEM cito sustulit. Quid ergo? melius e-Quadri- rat nocentem. Iteram alius : Hac maxima versatur Deorum iniquitas, quod opti-

TOWN !

ubi be

goot

Ma

lafon

Te

Alins

Ta

花红 A

Na

Iteru

N

Feral

No

Im

如

A STOICORUM LIB. I. opparmum quemque non sinunt diurnare. Iam non mu ubi boni iacent, mali florent & vigent; claudi. quot querelæ? रक्षं वंशर्य Marmoreo Licinus tumulo iacet, at Caemper to parvo, Pompeius nullo: credimus esse Deos? Iason ad Medeam, in scelere felicem: Testare nullos esfe, qua veherus, Deos. Alius Tragicus: B: 0 Τολμῶναπιωεί, μή ποί έκ είσὶ θεοί; illeruns Κακον 28 δυτυχοιώτες όππλή θετί μι: Audeo profari : Suntne vel regnant n : fed Namque improborum me attonat feli-10c, & citas. ti At-Iterum poeta: oetz, Quinetiam infelix Virtus, & noxiafe. Manif. 1. & 20 mum, Et male consultus pretium est , Pruden. liquis tiafallit: obiit? Nec Fortuna probat caussas, sequiturque merentes: Sed vaga per cunctos, nullo discrimine, fertur. storis Feratur: quid deinde infertur? UTATE ---- iamiam neque Dii regunt, oul-Neque profecto Deum summus rexomni-LEVO bus curat. TEM Non sit finis eiusmodi sermonum: quos us eimpios scio, & exspuo: sed cogitationum TIMA umbras istas quis potest statim & fortioptster THE

ter pellere, nisi ratione munitus? quam à te exspecto. Lips. Ego vero transivi, ut ais, & attigi: quid enim opus dicta mihi aut aliis iterare? Olim in Constantia satis ostendi caussas suas & iustitiam hac omnia habere, qua in prima fronte alienissima ab ea videntur. Quid ipse noster Seneca, nonne proprio libello Providentiam satis asseruit contra eiusmodi vellicationes aut morsus? Et pleraque ista Affectuum voces sunt, non sudiciorum. Matrem tu illam audies, ut ratione loquentem, qua amisso silio,

boat II

ab atr

Ht: QU

0111

Andis,

piter

inem.

brum i

id vir

ato ad

Aud, I

Jeneca:

to in hi

probate

emper.

ge, qu

gui hus

INTERE

tom ve

eft, De

taman

no, fee

hinterd

ter, qu

te leafi

illesto

lingulo

Atque Deos, atque astra vocat crudelia? audies, sed ut matrem. Tale in aliis, qui de immatura aliqua morte queruntur: in qua sensus & rationis compotes gratulari & gaudere debebant. Nugatoria hæc sunt. Atfloret & dives est aliquis malus. Magnum! habeat fibi, in curam, angorem, ruinam. Pauper, bonus. Quid mali i nisi iis qui hec sola mala autumant, qua non faciunt malos: & magus erubescunt (ab Augustino mutuor) si Villam malam habeant, quam si Vitam. Alibi distinctius de caussis diximus : sed semel nunc & universe, in istis omnibus opinione Malis, aut Punit Deus, aut Excercet. Punit malos, aut iunctos malis:exercet suos & firmat. Iunctos dixi. nam sæpe contagione quadam, ut mali bonorum, sic

TIT.De Civit.

STOICORUM. LIB. I. boni malorum consortes fiunt, utrique ab utroque. Nec Homerus hoc nescivit: qui de Græcis adflictis caussam reddit,

---- smei Ere von 140 ves, Ere d'in apos

Ody &

way The four :

IE

quama

nhvi, ut

ta mihi ntia 12-

am hæc

nte alie-

enostet

oviden-

i velli-

ifta Af.

ciorum.

one lo-

rudelia?

liis, qui

ptor: 18

ratulari

ia hac

malus.

2050-

nid ma-

mant,

erubef.

am ma-

diftin-

Dunc

mone

et.Pu-

er luos

ne coo

ım, fit bool

---- quia nec sapientes, sed negziusti

Omnes vi vebant.

Audis, omnes? ob mixtos malos, male fir igitur & probis: sed ob probum aliquem finem. Augustinus: Iustis quidquid ma- Iv.De lorum irrogatur, non est POENA criminis, Civis. sed virtutu EXAMEN. Stringo, etfi in lato ad cursum campo: alia nos vocant. Aud. Ego tamen leviter teneo, aut tuus Seneca: hunc audi, & teindulge. Ille vero in his Externis non agnoscere aut approbare Providentiam videtur: certe non semper. Verba eius perpendenda: Deos esse, qui universa vi sua temperant, Epit. qui humani GENERIS tutelam gerunt, xev. INTERDUM curiosi singulorum. Scis eum verba bene librata dare : quid hoc est, Deos Vniversa curare; Generis totius humani tutelam gerere, etiam Singulorum, sed Interdum? Quid, inquam, nifi interdum neglegi & leponi? Consequitur, quoquo te vertas : nec aliud in mente sensit. Est nempe hoc, quod Balbus ille Storcus apud Tullium adfirmat, Deum singulos homines curare: sedcum exceptio-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA

etian

& mi

Triple

Fato

teft

Mag

aut i

alibi

mot

ter,

de fe

mm

quid

nien

940

Sol

Diff

dixi

& C?

van

plic

COL

Th

liu

ne, quam addit : Nec vero hoc ita refellendum est, ut sisegetibus, aut vinetis, cuiuspiam tempestas nocuerit, aut siquid è VITA COMMODIS casus abstulerit; eum, cui quid horum acciderit, aut invisum Deo, aut neglectum à Deo iudicemus. MAGNA DII CURANT, PARVA NEGLIGUNT. Magnis autem viris prospere eveniant semper omnes res: siquidem satis à nostris (Stoicis) & aprincipe Philosophorum Socratedictum est, de ubertatibus Virtutis & copius. Hac illuc eunt, ut Deus insuper habeat, & quasi conniveat, dentur Externa, non dentur singulis, Bona sive Mala: & satis, fi Virtus adsit ; in qua una Felicitas & beatæ vitæ summa. Et Cotta in refellen-Lib.111 do, prorsus hoc apprehendit Singulos non curari semperà Diis, ex Stoicorum sensu: in hac, dico, Externorum parte. Ubi ergo, Lipsi, Providentia tua omnium, & fingulorum? Lips. Immota, nec hic Austellus turbarit. Seneca, & alii, aliquid vacillant : sed non ut nesciri ista à Deo faciant, (non opinor) sed patiente eo, & velut connivente evenire. In Materia hæc insita erant, ut dictum est: ideoque quadamtenus à Providentiæ lege exempra: si ira accipis, ut nolis immitti ea, sed permitti. Non aliud hic video: imo illud video, Senecam toto libello De Providentia huic neglectui adversum, & ex desti-

extre-

STOICORUM LIB. I. 87 destinato omnia, & consulto, & bono etiam nostro sieri. Sed iam ad planiora & minus aspera.

fellen-

cuin-

VITA, cui

Deo,

AGNA . ma-

emper

OICIS

idum

Hao

, &

, non

fatis,

25 86

ellen-

s non

fen-

Ubi

UID,

chic

210

f122

0000

eria

900

em-

, fed

oil.

P100

es es

efti-

DISSERT. XVII.

Triplex obiectio contra Fatum: ordine solvuntur singula.

Up. Nec nunc dimittam. In Providentia acquiesco, fluctuo etiam in Fato. Immobile dixisti : quomodo potest, triplici ilta iniectione ? Primum, Magia & Genii inferi vel aerii mutant, aut incidunt: usu notandum, & Lucano alibi clare scriptum. Deinde, Deus ipse mutat, qui precibus exoratur, & flectitur, atque adeo ponitet: ipse in Sacris de se dicit. Tertio, si pertendis omnino immutabile; Peccata ab eo non excludes, quidquidante dixeris, & necessario evenient ex Præscientia illa divina. Has quoque nubelicas si pellis; ô te meum Solem; & fato mihi quoque datum ad animum serenandum! Lips. De Fati serie diximus : tu quoque videris eam nectere, & catenam struere interrogationum. Solvamus tamen levi opera; nec fortasse implicita nimis, quæ offers. De Magia, commemini sane Lucanum scribere, ubi Thesfala illa maga ad Pompeium filium:

---- 6073-

88 I. LIPSI PHYSIOLOGIA Lib.vz. ---- conceditur arti,

UNAM cum radius presserunt sidera MORTEM,

Inseruisse moras: & quamvis fecerit o-

STELLA senem, medios herbis ABRUM-

Hoc in singularibus fatis iactat, sed in Publicis, abdicat.

Nam simul à prima descendit origine Mudi

Caussarum series, atque omnia Fata laborent,

Si quidquam mutasse velis, unoque sub ictu

Stat genus humanum: tunc, Thessala turba, fatemur,

Plus Fortuna potest.

Hæc poeta ille ita divisim, qui amat quidem Stoicus sæpe esse; in hac tamen sententia hæreo, nec temere decido. Quid vult? singularia Fata ab æterno & à prima origine Mundi, ut loquitur, non desinita? apparet: aut saltem seorsim caussas suas habere, nec cum aliis implexas. Itaque solicitari & moveri, sine confusione aut turba Universi. Aliter in Publicis; quæ plures tangunt, & pluribus nexa sunt & iniuncta. Ista, dico, mens videtur: sed vana. Nam quantumvis subitum aliquid aut inopinatum à Magia interve-

fa

ad

Tra Yel

Lu

TO

De

THI

De

nit

STOICORUM LIB. I. nit (neque enim negamus:) nostro tamen sensu id fit, Deo iam ante visum & scitum. Talis, dico, illa subita caussa, inter medias est, & adiutrices illius Fati. Quod autem de Publicis air, non mutari : id sane verum, nec magis ramen minusve, quam Privata: sed hoc singulare habent, quod noluerit minutos istos Genios hic inseri, & totum illud notabile & nobile regimen sibi aut altioribus Geniis adservavit. Itaque mirum satis est, omnem Genialem collatam operam nihil in Regum confilia velarcana, nihil in Iudicum decreta aut ponas: addo, parum aut nihil in rem nummariam, aut thesauros, posse. Vim illorum & subtilitatem si vides; quid facilius, quam in cubicula Principum irrumpere, litteras tollere aut supponere? in arcam meam, aut Crassi potius alicuius penetrare, & vim pecuniæ auferre, clientulis suis largiri? Non possunt: refrænat benignus, & nostri curator Deus; ne si hæc talia faciant, magis ad se alliciant, & in barathrum secum trahant. Atque hoc de Magia igitur, ex vero fi vides, non refellit Fatum: fiex Lucani sensu, dubito, & ne ille quoque voluerit (supra dictum) cum patruo suo neglegi interdum res aut Fata Singulorum. Altera iniectio, de Precibus, & Deum flecti ac mutari. Pro vulgo fatis

ETA

Mt

id

25

I. LIPSI PHYSIOLOGIA hic loqueris, & altius ire te volebam, & præivi. Quid? Deum tu censes mutare fententiam? ira aut miseratione, humanum in morem, tangi? Immutabilis est: & Sacra quod sie loquuntur, pro captu nostro est, & figurato dumtaxat quodam sermone. Augustino hoc credes, sic scribenti : Deus etsi dicitur statuta mutare (unde TROPICA locutione in Scripturis sanctis etiam pœnituisse legitur) iuxta id dicitur, quod homo speraverat, vel naturalium ordo caussarum gestabat: NON 1UX-TA ID , QUOD SE OMNIPOTENS FA-CTURUM ESSE PRÆSCIVERAT. Item alibi : Cum Deus MUTARE dicitur vo-DeCiv. luntatem, ut quibus lenis erat, verbigratia, reddatur iratus: ILLI POTIUS, QUAM IPSE, MUTANTUR: & eum quodammodo mutatum, in his, que patiuntur, inveniunt. Sicut mutatur Soloculis sauciatis, Gasper quodammodo ex miti, & ex dele-Etabili molestus efficitur: cum ipse apudse ipsum maneatidem qui fuit. Talein Hieronymo, cum ad hanc obiectionem re-In Exec. Spondet: At pradixit aliquid Deus. addit: Non enim pradixit, ut veniat, sed ne veniat: & ideo comminatur, ut convertatur In Dan. ad pænitentiam cui minatur. Et alibi planissime cum Augustino: Ad preces Ezechia & Niniva Dei sententia commutata est: non vanitate iudicii, sed corum CON-

CON

lam

Cies

Bi a

& ci

in D

Impo

Parti

ome

Piz

pra

ilie

difci

Yola

Soli,

Brat:

temp

Mon o

Itrio

des

mui

Yere

Dolla

0001

tante

deo.

pral

Illug

prigitu

XIV.De Civ.c.

C. XXX-111.

6.1V.

STOICORUM LIB. I. conversione qui meruerant indulgentia. Iam tertium quod opponebas, està Præscientia Dei, quasi eventus alligante, & fibi aditringente. Id firmum cum primo videatur, infirmissimum est inspectum & exploratum. Qua Præscientia? nego in Deo esle. Non enim præscit proprie, led scit; nec prævidet, sed videt. Nostræ imbecillitatis verba sunt, qui tempora partimur, nec aliter intelligimus : Deo omnia iuncta, nexa, unita, Præteritum, Præsens, Futurum. Omnia, inquam, in præsenti & in oculis habet, & Æternitas illi est momentum. Imagine aliqua hoc discrimen Maximus Tyrius oftendere voluit. comparatque Divinam mentem Serm.t. Soli, qui uno intuitu, quod ubique est lustrat: hominem Viatori, qui longa mora, & temporum intervallo hac & illavidet, & non videt. Tenuis comparatio, sed illustriorem unde sit dare. Itaque fæx & sordes nostri intellectus sunt, cum argutamur de hac Præscientia: cogita autem vere Scientiam effe: & fimul capies, quam nulla necessitas ab ipsa impressa. Ecce ego te in convivio video potantem, saltantem, amplexantem: certo quidem video, nec fallor: nunquid ergo caussam præbeo, aut cogo? Negabis, & hie nega. Illud magis urgeat aliquis: An non vult igitur illa fieri? Vult, non vult: & distinguo.

m', &

utare

uma-

s eft;

captu

odam

fori-

tare

bturus

10 14

natu.

IUX-

FA.

m 2.

7 000

iora-

MAN

mmo.

ince-

iatis,

dele-

tad a

Hich

10-

ditt

2000

atur

pla-

Est

stata

OTES

CON.

92 I. LIPSI PHYSIOLOGIA guo. Est Voluntas in Deo, quæ Græcis Theologis ral' dodoxiar dicitur: id est, voluntas iuxta id quod libet, & placet: atque ea est vere & proprie voluntas. Est alteτα κη συζχώρηση, ex permissione & concessu: qua haber se in modum sinentis magis, quam assentientis. Illa prior in Bonis est, aut Mediis : hæcaltera in vere Malis, id est, Peccaris. quia videt fieri, & patitur: (quid enim illo invito fiat?) sed caussas medias liberas & sui iuris fecit, nec immutat. Iterum curiosulus : At potuit fecisse hominem in bono firmum, nec malo flexilem: cur non fecit? Stulte caussa à caussa ipsa petitur : aliquid tamen, ut homo, dicam. Liberum fecisse voluit, & decuit, illum sublimem inter omnia animalia, illum Deo propinquum. Perfe-Aus homo non erat, si liber non erat. Denique sic placuit, cui nisi optimum placere non potest: quid inquiris? Et quanquam prascierat (Tertullianus) hominem male institutione sua usurum: quid tam dignum Deo, quam gravitas, quam fides institutionum qualium cumque? Sed gradumiam refræno: Providentia & Fatum verbis satis asserta sunt, magis se ipsa cottidie factis. Teneamus utraque manu, amplectamur toto animo, omnibus & singulis hæc intervenire. Homerus clamat:

Adv. Marc. II

---- MOE-

000

Pran

Quisfi

t12. A

dus eft,

cumqu!

Velst ob

Geniose

nifty

Hero

U ad

quos n

omam

picudi

tem aff

ram hor

placet:

cum co

tate di

down to

conven

S T O 1 C O R U M. L 1 B. I. 93
--- μοῖραν Α΄ ἔπνα φημὶ πεφυγρίψον ἀν_
βῶν,

Où म्द्रम्थेर, इंडेड प्रडेर है की रहेर, हेम थि न से क्ट्रिंग्स र्रड-

TO-

que lte-

fu:

gis, eft,

, id

ur:

Has

m.

fe-

na. Taa

ut

8

nife-

)¢-

12-

---- Fatum aio nullum vitasse viro-

Pravum sive bonum, cum primum ve...

Quis fructus erit? Patientia, & Constantia. Ad hanc legem animus noster aptandus est, hanc sequatur, huic pareat: & quacumque siunt, DEBUISSE sieri putet, nec velit obiurgare NATURAM.

DISSERT. XVIII.

Genios etiam esse Dei & Providentia ministros: eorum genera, & sedes: ac de Heroibus primo, Laribusque.

DE um supremum, & divina vidimus:
ad ministeria eius imus, sive Genios,
quos non auxilium (quid opus erat?) sed
ornamentu, & testande bonitati, sive magnitudini, assumpsit. Atque etiam ordinem assumpsit. Nam cum Mundus Deorum hominumque sit civitas, ut Stoicis
placet: decorum & ordo voluit ubique
eum coli; & ab iis, qui gradibus & dignitate distinguerentur. Plato & Platonici
quam multa de istis? sed mihi lubet &
convenit in Porticu hærere: quæ ita desini-

Apud August. vii.De Civit.

94 I. LIPSI PHYSIOLOGIA finivit, Varronis verbis. Mundum dividi in duas partes, Calum & Terram. Et Calum bifariam , in Æthera & Aera: Terram vero, in Aquam & Humum. Quas omnes quattuor partes Animarum esse plenas: in Æthere & Aere, immortalium., in Aqua & Terra, mortalium. A summo autem circuitu Cœli, usque ad circulum Luna, Æthereas animas esse, Astra ac Stellas, eosque Cœlestes Deos non modo intelligi esse, sed etiam videri. Inter Luna vero gyrum, & nimbrorum ac ventorum cacumina, Aereas esse animas : sed eas animo, non oculis, videri: vocarique Heroas, Lares, & Genios. De Aqua & Humo omittit, in quibus sunt mortale genus, Homines & Bruta. Hæc vero pulchra, & Varrone digna, examinemus: atque ad ea Stoicum præcipue sensum aptemus. Dividit Cælum in Æthera en Aera. ita enim nostri, nec nisi purissimum illum & coelestem ignem, non alium subtus Lunæ circum agnoscunt. Aera autem Cæli voce comprehendunt & Hebræi passim, quod è Sacris nostris est notum. Addit mox, Eas omnes partes Animarum esse plenas. Plenas ? Æneæ Gazæi verbis hoc adstruendum est , pii & docti scriptoris.

In The Καὶ μιωνο τρορον εξιω άμεων μες ος όλος ο ερανός, μεophrano. σὸς εξε ο αιθηρ άχελων τε κ εξιαμόνων. πλήρης με
ο ἀὴρ, πλήρης βκ η η, κ ή θάλαπα, κ τὰ τὰ τὰ γ ίω

wárra.

B1) [15

ini d

mtel

total

44150

72,0

Kil a

YACI

THE

dom

Iĉ,

\$CIS

2mpl

Recen

mones

tamen

gamu

10 AA

Paul

pella

amn

Sher

Mar

Deos

Deri:

Pomer

INTE

ploba;

STOICORUM LIB. I. क्यरंग रख. में केंड केंक्स राड क्यक मार्ग कक्किंग सकी प्रतिक स्वीति स्वी or a diea is wixa barêr. Atquipotestatum intellegentium (id est, Spirituum) plenum totum cœlum, plenus ather angelorum & damonum, plenus aer, plena terra, & mare, & omnia que sub terra. Atque ut dixit aliquis * nostrorum Sapientum, NIHIL Ali-VACUUM , UBI VEL CAPILLUM IN A- Patri-THERA AERAQUE IACIAS. Vera dicit. Chriinfinitæ, nostro sensu, myriades myria- filanis. dum sunt, Bonorum Malorumque; Deo finitæ. Memini in veteri quopiam legere, Non aera astate tam Plenum muscis, quam Geniu effe. Addit Eneas amplius: Si Deus donet hunc Mundum decem millia annorum etiam stare, & homines vivere assidue ac mori: numquam tamen Angelorum Damonumque numerum Anima superstites possint aquare. Pergamus in Varrone, qui ait: A summo cœlo ad circulum Lune Æthereas animas esfe. Paullo alia distinctio in Marciano Capella. qui Deos, quos ignita substantia Lib.11. flammantisque suspicimus, ab ipso Æthere Spharaque superioris ambitu, usque SOLA-REM circulum deducit & locat: eosque Deos simpliciter, itemque Cælites perbiberi: & caussarum latentium arcana componere. Illic Iovem ipsum regnare. At INTRA SOLIS MEATUM, usque Lunarem globum, secunda Beatitatis numina, supparisque

ividi

Ca-

Ter-

Quai cole, in

Stellie To String To Strin

I. LIPSI PHYSIOLOGIA parisque potentia esse: per qua Vaticinia, Somniaque, ac Prodigia componuntur. Itaque & Genios ibi locat, non in Aere ; aliter ac nostri, & Plato ipse. Unde hauserit, non nunc quæro: ad meum redeo. qui in Æthere Animas ponit, Astra ac Stellas. Quod in parte Stoicum, atque etiam Socraticum, Sidera aut Animas, aut animata elle. Pergit: At vero inter Luna gyrum, & nimborum ventorumque cacumina. Observa. ergo tantum in media aut supera Aeris regione Heroas, Lares, Genios locat? Apparet è verbis: si tamen latis plena Augustinus ea rettulit, aut exscriptor dedit. Nam ego hercules ambigo, & controverto: iure. Quid? Genii nulli in Aere infero, & circa terram? sunt vero, & innumeri: atque ipsi nostri omnes tutelares. Quid Lares, in Aere supero? imo inferum istum colunt, atque adeo domos & focos. Denique communis opinio, qui de Geniali hac re scriplerunt, totum Aera iis assignat. Quid ergo in Varronis scripto aut sensu hic sit, plane haud dixerim : exempla videamus. Animas ibi esfe, quæ vocentur Heroes, Laves, Genii. Tria genera dat, fitu etiam diversa. nam Heroes in supero Aere, Lunæ vicini; Lares in imo, Terræ; Genii, per totum eum sparsi agunt. Licet autem distinctius dividere, Geniorum alios (com-

fe, fed c

tantion compec ut fant Heroes

quod fi tia, qu confici

quod ex aut imn videant fuit, cu

> A'idi H'ais Divi

Semi Aliiabi Terra

ram ve tunt: q que ita telut s

homines pro Sto h lung

H'ex app Heros

STOICORUM LIB. I. (communi nomine) Animas quidem esse, sed quæ aliquando in corpore suerint: uti sunt, Heroes, & Lares. Alios, præstantiore dignitate, qui semper à corporis compedibus ac nexibus liberi egerunt: ut sunt Genii proprie dicti. Et qui sunt Heroes? Alii nobis, alii Platoni. qui cos nuiθέες, Semideos vocat, ex Aqua natos: In Epiquod scilicet crassiore quadam substan. de. tia, quam Genios Aëreos, constare ac confici censeret. Hos &n' l'igons derivat, in Craquod ex amore immortalis Dei infaminam, aut immortalis femine in virum, procreari videantur. Cuius sententia & Hesiodus fuit, cum scripfit: A'vopar ipacor Se Tor Muss, of max sor Tay In E p-H' Mideot: 2015. Divinum genus Heroum, quos & vocitamus

Semideos.

Æ

sticinia,

ur. Ita-

re ; alihaufe-

eo. qui

Stellas.

iam So-

nt ani-

une gy.

acumi-

dia aut

es, Ge-

tamen

aut ex-

1 Genti

n? lont

ftri o.

atque

mma-

criple.

idergo

, pla-

amus.

s, LA.

etiam

re,Lu.

Gentl.

autem

alios

Alii ab H'ex; id est, Iunonis, aliique ab exc Terra voce Heroas formant: quod Heram veteres (ait Marcianus) Terram dixerunt: quasi terrestres quosdam Deos. Atque ita prisci Latini Semones dixerunt, velut Semi homines: nam Hemonem illi hominem efferebant. Sed Augustinum Lib.x. pro Stoico sensu audiamus: Herois nomen cap.xxx à Iunone dicitur tractum, quod Grace Iuno H'ex appellatur: & ideo nescio quis filius eius Heros suerit nuncupatus. Hoc videlicet,

I. LIPSI PHYSIOLOGIA veluti mysticum, significante fabula, quod Aer Iunoni deputetur, ubi volunt çum Damonibus Heroas habitare. quo nomine appellant alicuius meriti ANIMAS DEFUN-CTORUM. Apuleius consentienter: Deos appellant (hos minores) qui ex hominum numero iuste ac prudenter vita curriculo gubernato, pro numine * postea ab hominibus praditi, fanis & cerimoniis vulgo admittuntur: ut in Bœotia Amphiaraus, in Africa Moplus, in Ægypto Olivis, alius alibi gentium. Plutarchus: Stoici Heroas dicunt, τὰς κεχωρισμέας ψυχὰς την σωμάτων: animas à corporibus abiunctas. Nec tamen omnes: & restringir merito Laertius, inter Zenonia: Kai hemas El, Tas tanteλημιθίας συ εδαίων ψυχάς: Heroas esfe, relictas animas Sapientum. Lucanus:

Quodque patet terras inter Lunaque meatus,

Semidei manes habitant. quos ignea

Innocuos vita, patientes atheris imi
Fecit, & aternos animam collegit in orbes.

Plura nos, ubi de Anima: libasse nunc satis est. Qui autem Lares? Seneca à Geniis separat: Quid sint Inferi, quid Lares, & Genii. Sed Apuleius clarius aperit. Animum humanum, exutum, & liberum stipendiu vita, hunc, inquit, vetere Lati-

Epift.

Be Deo

Secr. * Lego,

postea

homi-

mibus

prabi-

21.

##:

mi

tion

teri

zig

hen

2075

Lar

den

phi

rell

115;

gue

arp

teig

10/

art

De C

0

dea

STOICORUM LIB. I. na lingua Lemurem reperio dictitatum. Ex hisce ergo Lemuribus, qui posteriorum suorum curam sortitus, pacato & quieto numine domum possidet, Lar dicitur Familiaris. Qui vero, propter adversa vita merita, nullis bonis sedibus in terra, vagatione, ceu quodam exilio punitur, inane terriculamentum hominibus, ceterum noxium malis; hunc plerique Larvam perhibent. Cum vero incertum est, qua cuique eorum sortitio evenerit, utrum Lar sit an Larva: nomine Manem Deum (fic legendum) nuncupant. Nemo melius descripsit: etsi breviter etiam Marcianus Capella: Lemures si vita prioris adiuti fue. Lib.11, rint honestate, in Lares domorum urbiumque vertuntur : si autem depravantur ex corpore, Larva perhibentur ac Mania. Ecce igitur duas Animas, quas in Aëre Varro locat: itemque Capella, sed superiorem partem esse Heroum, inferiorem Manium.

puod Da-

ap-

UN-

2005

thin:

culo

ini-

, 175

15 A-

roas

THE!

12-

201-

Aus.

180

10.04

ge.

1th

DISSERT. XIX.

De Genius proprie dictis, Bonis Malisque. Singulis eos esse, item locis, & regionibus: & eorum cura aut opera.

A T iam Genios ipsos, quos distinximus à duplici priore genere, videamus. Unde ordiar? ubi desinam?nam vere licet dicere, adeo hæc Græcis Latie 2 nisque

100 I. LIPSI PHYSIOLOGIA nisque frequentata & celebrataese; ut nemo ea commemore adortus sit, quin multo plura omiserit, quam recensuerit. Ingens copiarerum, & sensuum: nec miremur, quia certe ingens hoc Naturæ & arcanum ministerium, quod per omnia eius membra se spargit, insinuat, penetrat; secundæ à primo Deo caullæ, & quæ miranda nobis aut stupenda conantur cottidie, aut patrant. Magne & occulte Deus, tales etiam tui famuli : quos fine veneratione & metu vix est tangere, adstantes hic nobis, spectantes, & arbitrantes. Date veniam : liceat cum pace vestra libare aut iterare dicta aliis: sed compendio & dilectu, ut reinostræ & sectæ convenientia videbuntur. Esse igitur tales, DePlac. Stoiciasserunt, eosque Grace Dainoras dic.viii. ci; & definiunt, solas fuzinas : substantias animatas : id est, Animæ in materie similes, usu & fine distantes. Pythagoras ante cos: Eiray क्यांग्य ने बेंड्य र्थ्येष क्यांगे कार में नहेन्हर, रीक्ष्मार में र के में श्वाप पर मार्ट केंद्र : Effe TOTUM AERA. plenum animus: easque & Damonas, & Heroas existimare. Nam LaresGreci no distinguunt, imo cu Heroibus confundunt:atque itaGlossæ illæ priscæ, negas, Lares, non semel interpretantur. Sed Damones igitur illis hoc genus dicti. I. Satur · Quare? aut quia sunt dan uores, (Macrobii verba,) id est, scientes futuri ; aut, ut Pofidonius

60

fan

980

(311)

Vie

Jet

Alc

fing

700

cul

por

er

CTI

101

ma

QUA

Ne

助加

io

ter

De

Ge

181

pte

201

14

郡

STOICORUM LIB. I. fidonius scribit in libris quibus titulus est wei iewur i Aumorar, quia ex atherea substantia parta (lego, partita) atque divisa qualitas illis est; sive & no 18 Aanowsis, idest. rangulps; feu son is of youlis, hoc est, men go wiss. Vides hominis Stoici (Posidonii) super verbo sententiam , quæ fereest & Plato- In Epinicorum: sed iple ex Etherea substantia nom. fingit, isti aipeou ofios (iple ita Plato) Aëreum genus faciunt; non tamen ex hac faculenta & humida caligine conglobata corpora, sed ex illo purissimi Aëris liquido & sereno elemento coalita. En aliquod discrimen in materie. & Stoici consentienter reliquæ suæ doctrinæ ex Æthere formant, ex quo & Animas. Sed hi funt, quos Latini Genios dicunt. Tertullianus: Nescitis Genios Damonas dici, & inde di. Apolo. minutiva voce Damonia? Lactantius: Hi Lib.11. spiritus sibi Geniorum nomen adsumunt: c.xiv. sic enim Latino sermone Damones interpretantur. Festus etymon dat, Genium effe Deum, qui vim obtinet rerum * genenda. * Ita rum. Addit deinde : Aufustius inquit, geren-Genius esi Deorum filius, & parens homi- darum. num, ex quo homines gignuntur: & propterea Genius meus nominatur, quia me genuit. Alii Genium esse putant, uniuscuiusque loci Deum. Varia miscet: secernamus, & illustremus. Quin Genius à genendo, non dubium: five quia genuit nos, five.

tne-

nulto

gens

mur,

arca-

cius

is les

mi-

cot-

ulce

fine

204

120-

eftra

en-

011-

CSI

di-

tias

6.

0025

187

Pu

6

4-

145

(%)

II.

ai.

bil

0.

115

I. LIPSI PHYSIOLOGIA sive, ut Apulcius, quia nobiscum genitur. Aufustius aiebat, Deorum filium esse: quorum? imo unius Dei, & Iovis.ex ipso Festo: Tages Genii filius, nepos Iovis, qui disciplinam aruspicii dedit. Igitur supremi Dei filius, & (nisi fallor) Varronis interpretatione Mundus. Augustinus : Quid est Genius ? Deus est, inquit (Varro,) qui prapositus est ac vim habet omnium rerum gignendarum. Subdit Augustinus: Quem alium hanc vim habere credunt, quam Mundum, cui dictum est, Iupiter omnipotens, progenitor, genitrixa? Et cum alio loco Genium dicit esse uniuscuiusque Animum rationalem, & ideo esse fingulos singulus: talem autem, Mundi animum, Deum esse: ad hoc idem utique revocat, ut tamquam Vniversalis Genius ipse Mundi animus esse credatur. Haud dubie in his doctiffimi Varronis Stoica aliqua sententia est: & qualis? Genium duplicem effe : Singularem, Animum suum cuique; Vniversalem, Animum Mundi. Hicigitur Animus, five Incorporalis Ratio (ut Seneca) ingentium ope. rum artifex, Genius ille est à genendo. Nec inepte Dei filius, quia ab eo est, & idem ipse. Itaque vides duplicem ab iis Genium statui: quod itemà Capella. Ex Superiorum, inquit, Deorum arbitrio, & secundorum comitatis, & Generalis omnium

libu

Vers

rali

gabi

Ubi

tant

Spec

cett

met

divi

gno

bur

alio

2115

Its:

lta

P.]

Ditts

lau

Pa

94

1001

RIB

Ge

pe

At

Va

STOICORUM LIB. I. mnium prasul, & Specialis singulis mortalibus Genius admovetur, quem & Prastitem, quod prasit * gerundus omnibus, voca- * Idea verunt. Nam & populi Genio, cum Gene- & Grzci ralis poscitur, supplicant: & unusquisque Toxlor gubernatori proprio dependit obsequium. vertune. Ubi tamen Generalem illum ad populos tantum singulos, provinciasque: sicut Specialem ad homines, urbes, loca alia certa, videturallegare. Sed Varroniana mens alia fuit: etsi apta & vera etiam hec divisio, quosdam Geniorum sub illo magno Imperatore, velut Legatos aut Tribunos, populis regionibusque curare; alios iterum quasi Centuriones, collegiis, opidis, vicisque; denique & gregales milites, singulis hominibus, locisque. Ita templum GENII PUBLICI, sive GENII. P. R. scimus in Urbe fuisse : item Coloniis suos Genios : ipsi Principi seorsim suum, grandiorem aliquem grandiori. Panegyricus scriptor: Habes profeeto aliquod cum illa Mente divina, Constantine, secretum, que delegata nostri DIIS MINO-RIBUS cura, uni setibi dignatur ostendere. Oftendere, per aftitem & præstitem Genium aliquem digniorem. Nota superstitio, an adulatio vetus Romana, per Genium Principis religiose iurantium. At nobis, inquit, Dii minores sufficiunt. Vulgatissima autem hæc sententia Ge-DIOS . C 4

nituy.

effer:

IS. CI

ova,

Tunig

2010-

ofti-

dist

ebet

Au-

UTB

neff,

114]

refle

lia-

NU

11.186

200

DIC2

m

om

m

19-

0.

8

I. LIPSI PHYSIOLOGIA nios , à natali die , cuique asserentium, Menander:

Α σαντι δράμαν άνδρὶ συμπαρας απε Eithis guousia, musagagis as Bis: Cuique Genius iungitur mortalium Statim edito, moderator ut vita siet.

Mystagogum ille dixit: Seneca noster Padagogum. Sepone, inquit, in prasentia, que quibusdam tlacent : Vnicuique nostrum Padagogum dari Deum, non quidem Ordinarium, sed hunc inferioris nota, ex eorum numero, quos Ovidius ait, de plebe Deos. Quibusdam placere hoc ait: quibus ? Stoicis suis. nam jungit : Itata. men hoc seponas volo, ut memineris, maiores nostros, qui crediderunt hoc, Stoicos fuisse. Singulis enim & Genium, & Iunonem dederunt. Genium nempe viris, lunonem fæminis: id erat, marem Genium Lib. 11. fæminamque, pro sexu. Plinius: Singuli ex semet ipsis totidem Deos faciunt, Genios Iunonesque adoptando sibi. Itaque vere Lib. 11. Lactantius: Adharent singulis hominibus, & omnes hostiatim domos occupant. Quo

> dam essent, & inspectores. Hesiodus: Τοὶ μβι διάμονες είτὶ, Διὸς μεγάλε διὰ Εελάς, Ε' Αλοί, όπιχθόνιοι, φύλακες Эνην δί αν Βρώπαν:

tamen fine? iam dicto, ut curatores qui-

Sunt Genii, ex mente & nutu Iovisomnipotentis,

Appro-

Kand

adiu

quel

Sene:

char

ria 1

ntin

tibus

dum

& vel

(um

MOS CO

190

古山

addis

Podie

PAL Z

decip

到加

阿治

Mes qu

明明

diona

t0,0

86

lapin

K

STOICORUM LIB. I. 105 Approbi, & in terris hominum genus accurantes.

um,

Pa-

ntia

10-

idem

1, ex

de

211:

sta.

1200-

picos

170°

10.

ium

geeli

ennis

Sisy

Bush.

100

ui-

rat:

150-

610-

Plato hunc talem vocat, ούλακα τε είε, κ Σποπληεφτίω της σίρεθέντων: custodem vita, & adiutorem consummatoremque, qua quisque elegisset. In tabula Cebetis ingeniosa, Senex depingitur Genius, qui Vita adstat, chartam una manu tenens (è qua salutaria Monita legat) & altera quiddam velutimonstrans. Mandat autem ingredientibus, quid, ubi in Vitam venerint, faciendum sit, & cui vie se committere debeant, si velint esse salvi. Est ipsum dogma Stoicum: arque audi Epicterum. Deus, inquit, nos curat : बेले' इंड हें। भूचि वर में ठेनों गड़ ठ गार है है के बच- 1.Dif. ρές που, θέκας ε δαμονα, η παρίδακε φυλάσσηναύ χιν. रेंग देशाची, में रहारण देशवां यह राण में देख बहुवर्शन हरण: sed nihilominus CURATOREM UNICUIQUE addidit suum cuiusque GENIUM, & custodiendum eum sibi commisit: atque eum, qui nec conniveat aut dormiat, quique decipi non possit. Sed & Zeno fatetur, εή πνάς διάμονας, άνθρώπων συμπάθζαν έχοντας, επόπλας της 21 θρωπείων ως σγμάτων: esse Damo-. nes quosdam, sive Genios, qui erga homines afficiuntur, sunt que inspectores a-Hionum humanarum. Inspectores? usqueeo, ut etiam forma humana se misceant, & singula ignoti ipsi norint. Homerus sapientia, qua solet:

Κά τε θεοί ξείνοιση έσικό τις άλλοδα ποίση,

Ody E.

e 5

Harroics P.

106 I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ

Παντοίοι τελέθοντες, δη τρωφωσι σόλνας, Α'νθρώσων ύδειν τε κ δυνομίω έφορωντες:

Atque Dei, hospitibus peregrinis se affimilantes,

In specie diversa, urbes atque oppida oberrant,

Et malefacta hominum, simul & benefacta, notantes.

Quid Plautus ille ab humili socco, nonne huc adsurgit? Arcturum sidus facit. præloqui:

In Ru-

Itasum, ut videtis, stella splendens, candida

Hic atque in cœlo, nomen Arcturo est mihi.

Noctu sum in cœlo clarus, atque inter deos:

Inter mortales ambulo interdius.

Qui est Imperator divum atque hominum Iuppiter,

Is nos per GENTES alium alia disparat, Hominum qui facta, mores, pietatem, & fidem

Noscamus. ut quemque adiuvet opulentia,

Qui falsas lites falsis testimoniis Petunt, quique in iure abiurant pecu-

niam.

Eorum referimus nomina exscripta ad Iovem:

Cottidie ille scit, quis hic quarat malum.

Er

Et

qu:

fun

Æ

igit nec

eni

Tr

201

M

殿

649

92

Inn

mo

Pri

(0

[H

Q

101

ha

m

H

Et pluscula, quæ comiter addit. Quanquam hi Genii magis alti & sublimes sunt, & velut exploratores quidam ab Æthere, & Prætorio ipso, missi. Sunt igitur Genii observatores aut adstites, nec sortis tamen affectusque unius. Alii enim Boni sunt, alii Mali. Atque hos Trismegistus momegus appellat, Pravos: 182-1805 aluwas Plutarchus, & scriptorum vulvistres gus. Clemens Alexandrinus: En mede tos gus. En med tos gus. En mede tos gus. En mede tos gus. En mede tos gus. En

e affi-

la ob-

beme.

non.

facit,

can-

ro est

ester

181-

rat,

0

tH-

14-

45

M. Ec

Α' Α' άρα δώμονες είσιν επ' άνδρασιν, άλλοτο.

Οί μ, επερχομόμον καπόν άνέρος επλύσαδζ.

Iam etiam Phocylides, Angelos vocans Damones, quosdam eorum Bonos, quosdam Pravos his versibus ostendit. Sicut & nos (Christiani) Desertores quosdam spiritus suscipimus, & notos habemus.

Miscentur Genii mortalibus, at diverse. Hi quidem, ut à nobis clades & tristia.

Quasi dicat, alii autem ut immittant adiuventque. Atque hi mali, culti etiam
antiquis, sed ut Veioves, ut Lava numina, & quos (Plinii verbis) placatos trepido
metu cupimus: nec ut adsint, sed absistant.
Homerus sæpe agnoscit:

6 --- NGHÀ

108 I. LIPSI PHYSIOLOGIA

Odyst. --- wand who to Adjucer:

M. --- Genius mala mente agitabat.

Odys. Item: --- मांड मा मवस हेड है श्रुवह विश्वा करा है

--- malo quo damone es usus?

Iterumque:

A oś ne Schuores cui oce nanh, n à disopares oïres: La sit me damon malus, & mala copia vini.

Satis de Privatis istis sive Singulorum Geniis: de Publicis aut Passivis aliquid addamus. Aud. Imo unum requiro tactum magis, quam plene dictum, de Animo, qui genius suus cuique. Lips. Attigi, persiciam. Apuleius: Quodam signissicatu Animus hamanus, etiam nunc in corpore situs, Damon nuncupatur.

---- diine hunc ardorem mentibus ad-

Euryale, an sua cuique Deus sit, DIRA cupido?

* In Manudud.l. II.Differt.xix

Odyff.

Igitur & Bona cupido animi, Deus bonus est. Vnde nonnulli arbitrantur, * Eòsaquo-vas dici Beatos, quorum Damon bonus, id est, animus Virtute perfectus est. Quem nostra lingua, haud scio an bono, certe quidem meo periculo, poteris Genium vocare: quoniam is Deus, qui est Animus suus cuique, quamquam sit immortalis, tamen quodammodo cum homine genitur. Satis plene, atque etiam plane istic habes. Respexit Epicharmus:

0' 766-

0

Etia

red

mon.

Dian

rime

que !

quar

refer

dern

Con

quan

defier

fe fib

dam

titin

inlu

FIRE

vela

admi

mult

Hon

加

900

MIC

NA

STOICORUM LIB. I. பிர்விலை விரும்கமான விவுமால் விறும். விறி Hange:

Mores homini Genius bonus est, aut è

diverso malus.

opia

rum

gold

0 (2-

eA.

At-

m si-

NC STA

8 AG-

ARIC

ong!

du-

5, 16

150-

lem

400

Me:

gj.

105

HI

Etiam Heraclitus, cum dixit, a: 130 s av 3páπ டி நின்றுவு: quod Ingenium homini Genius sit. Atque ita quidam Socratis illud Damonium celebre interpretantur: ut quo- Plut & niam Animus illipurus, & à corpore maxime abstractus fuit, facillime audiret atque intelligeret monita Deorum. Quanquam alii vere ad Privatum Genium eius referunt, qui se ei conspicuum etiam dederit, paucis factum. Ammianus, de Constantio Imperatore. Post hac confes- Lib.xxx sus est convictoribus proximis, quod, tamquam desolatus, secretum aliquod videre desierit, quod interdum squallidius adfuisse sibi astimabat. Et putabatur Genius quidam, tutela eius appositus, eum reliquisse, citius digressurum. Ferunt enim Theologi, in lucem editus hominibus cunctis, SALVA FIRMITATE FATALI, huiusmodi quedam, velut ACTUS RECTURA Numina sociari: admodum tamen paucissimis visa, quos multiplices auxere virtutes. Dat deinde Homerum auctorem, in cuius libris Genii cum viris fortibus versantur, & loquuntur: item Pythagoram horum adminiculis pracipuis enituisse, & Socratem, & Numam Pompilium, & Superiorem Scipionem.

I. LIPSI PHYSIOLOGIE pionem, & Marium, atque Octavianum. Sed omitto Speciales, sive Privatos: aliud genus est quod Generale diximus, & publice arque etiam privatim multiplices usus & pericula sui præbet. Horum de numero curant singuli, ut est cuique tributa provincia, vel Somniis * confirmandis, confor- vel Extis fissiculandis, vel Prapetibus gumanbernandis, vel Vatibus inspirandis, vel dis. Fulminibus iaculandis, ceterisque adeo, per que futura prenoscimus. Uno verbo, Magiam totam isti suggerunt & administrant : nostris quoque Doctoribus scriptum.ut Tertulliano: Per hos Magi phanc.xxxxx tasmata edunt, etiam defunctorum inclamant animas, pueros in eloquium oraculi eliciunt, multa miracula circulatoriis prastigiis ludunt. Ut Minutio Felici: Magi quoque non tantum sciunt Demonas, sed quidquid miraculi ludunt, per Damonas faciunt. Illis aspirantibus & infundentibus, prastigias edunt, vel qua non sunt videri, vel que sunt non videri. Denique Termi. vario prædictionum (sæpe fallaci) genee.xxxx, re, amulantur divinitatem, dum furantur divinationem. Pythagoras hoc quoque observavit, & prodidit: केंग्रे रक्षरका कर्ममानी केर अव्यापाइ रहेंद्र रह रेंग्स् १९०० , में रहे जा प्रस्ते , गर्व रह रह में ύγιθας η ε μόνον ανθρώποις, αλλα ή προβάποις, ή कार ब्राप्त कार मार्थ हिंद का नहीं का प्रतिक में मुक्कि कि मुक्किक थडेंड, में ठेनन एक नव मारेड, म्या नामां क्र क्रवेनवा, में मन

frationes tionem to tullianus valetudi cerbos; a

dian, is

bus forms

(anita

dinarios tam turb tes etiam tenues, i

membra, vites, fru quidalio

hisscilice

confitend

quam en na, exem tas mult

tas? quis o têm, his n biguam,

pronam.
cum tot
quis Mag

Setter di

STOICORUM LIB. I. Sovas, no Tà o moia. Ab his immitti hominibus somnia & signa, atque morbos etiam eg sanitates: nec solum hominibus, sed pecudibus ac iumentis. Ad hos referri Lustrationes & expiationes; adhos Divinationem totam, & Omina, & similia. Ter. Cap. tullianus & his addicit : Corporibus & valetudines infligunt, & aliquos casus acerbos; anima vero repentinos, é extraordinarios per vim excessus. Minutius: Vitam turbant, omnes inquietant, irrepentes etiam corporibus occulte, ut Spiritus tenues, morbos fingunt, mentes terrent, membra distorquent. Quid dicam poma, vites, fruges præcipitari ab iis , aut lædi? quid alio traduci? quid pluvias, nimbos, ventos induci? & plurimum mala, ab his scilicer malis. Sed bona etiam à bonis, si non provenire, promoveri, est confirendum. Artes præeunt, aut docent: & quædam humano ingenio numquam eruenda, oftendunt. In medicina, exempli caussa, quis ambiget occultas multas herbarum vires ab iis proditas? quis Chemiam, novæ subtilitatis artem, his non deleget? & magis, quia ambiguam, & lædere aut fascinare etiam pronam. Quis Horologia ferrara illa, cum tot ponderibus rotisque repperit? quis Magnetem ad nauticum usum suggessit? quis Typographiam? quis Bombardas?

OGIE

avianum.

tos: aliud

us, & pu-

nultiplices

orum de

iane triba-

frmandis,

petibus gu-

andis, vel

ifque adeo,

no verbo,

& admini-

ribus feri-

Magiphan.

rum incla-

um ofaculi

atoriispre.

ici : Magi

nonas, fed

Demons

nfundenti-

in fant ci-

Denique

ci) gene.

faraniur

quoque

Simming.

विकार मान्

Charles !

記は神

290,400

160

I. LIPSI PHYSIOLOGIA bardas? Boni isti, aut alii: sed cum Apuleii cauta admonitione, ut cuntta bec fiant Calestium (imo Calestu unius) voluntate, & numine, & auctoritate, sed Damonum obsequio, & opera, atque cura. In bonis, inquam, Voluntate & Auctoritate Dei; in aliis, permissione & concessu. Sustineo, & à vorticibus me removeo, ad ripamappello. Aud. Heustu, neque ego auctor multa hic inquirendi: univerle aliquid scire satis sit, vereri etiam totum genus aut revereri. Sed estne vitæ etiam aliquis in hoc fructus? Lips. In illis de Custodia magnus, Epicteti verbis suggerendus. O homines, inquit, scitote diligenti & prestanti cuidam Custodi unumquemque nostrum esse commissos. Cum igitur fores adduxeritis, & tenebras intus feceritus, mementote numquam dicere, QUOD SOLI SITIS. Non enim estis, non: sed Deus intus est, & vester Genius intus est. Et quid lumine istis opus est, ut facta omnia vestra videant? nihil. Quid autem? vitæ folum curant, aut adfiftunt? Imo Plato autumat, non folum tunc adese, neminiconspicuos, omnium non modo actorum, verumetiam * cogitatorum testes: sed &, ubi vita edita, remeandum est; eumdem illum, qui nobis prabitus fuit, raptare illico gr trahere, velut custodiam fuam, ad iudicium, atque illic in caussa dicenda

dicenda ad

darquere;

pror as illi

Quis hom

aur potuit

ficalluden

Plusculae

malitia

quedan

A UD.

11 min

remtuun

hi in oti

hercules

men Sacr

cra, non G

tabat. N

fic dicam

quid am

mabo. A

cipio & c

le dixifti:

aut fine ea

Mas? Div

nera: qui

Adiuvisi

Perfe no

que, Me

Lib.t. Differt.

Apul.

STOICORUM LIB. I. 113
dicenda adsistere: siqua commentiatur, redarguere; siqua vera dicat, asseverare,
prorsus illius testimonio ferri sententiam.
Quis homini hominum hac suggessit,
aut potuit, Sacrorum nostrorum arcanis
sicalludentia, aut vicina? Miror hoc satis.

GIA

um Apu-

itta bac fi-

as) volum-

e led Da-

ecura. In

(neteritate

concellu. removeo,

ru, neque

i: univer-

etiam to-

ftoe vitz ips, loil-

eti verbis

t, frince

uffodi H-

illes, Chris

ras intus

diceru,

du, nont

GENIUS

uself, at

destoat?

one ad-

on mode

TORUM

itus fuit,

n fraiant

IN CAN SA

dicenda

DISSERT. XX.

Pluscula etiam de Genius. De origine, de malitia, de varietate munerum : & quadam huic rei è Sacris.

UD. Et ego in tota re habeo, quod Imirer satis, Multa non multis (moremtuum novi) dixisti: recogitanda mihi in otio, ac ruminanda. Et pleraque hercules probasti: sed auctoritatem tamen Sacrorum nostrorum, in re hac sacra, non sæpius advocari: id quoque mirabar. Nam absque ea, nec credens, ut sie dicam, credam. Lips. Ergo alibi aliquid ambigis ? prome : fortasse confirmabo. Aud. Ego vers. primum in principio & condituistorum Geniorum. Esse dixisti: sed quo auctore? qua marerie, aut fine ea? & unde quibusdam hæc pravitas? Divisionem deinde dixisti, & munera: quid opus istis tot generum velut Adiuvis illi omnium potenti Imperatori? Per se nunquid sufficit, publice privatimque, Mens illa per omnia diffusa, omnia guber-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA gabernare? Hæc oratus expedi; sicubi etiam hæsero, orandus. Lips. Cymbam alligabam : solvis, & in fluctus iterum deducis. Pareatur tibi, atque etiam argumento; quod tractare cum copimus, pertractandum est. Quæris originem, & auctorem horum Geniorum. Auctorem? & quem, nisi illum omnium Deum? Ipse condidit: ante orbem, & omne opus; an statim ab orbe; disputant Theologi: nam Sacra siluerunt. Quod ante Hominem, id consentiunt: & Græcifere etiam, quod ante omnem creaturam. E कृश्या १० कर्लाण में १०६० लंग धरांका समार्थिश था है उस Haiduthi: Decebat enim primo Intellectualem substantiam condi, & tum denique Sensilem : ut adstruit ex Gregorio Nazianzeno Damascenus. Condidit autem sola cogitatione: atque ea, opus illi fuit. De Materie deinde quæris. Theologiam nostram, idest, veram, si attendis, non habent. Spiritus & Animi sunt, incorporei. Si Platonicam; corpora sunt, & quidem Aërea. haud longe a nubium concretione: nisi quod fila corporum polsident (Apuleii scriptione) magis rara & Blendida, er tenuia usque adeo, ut radios omnes nostri tuoris & raritate transmittant, & splendore reverberent, & subtilitate frustrentur. Quid Stoici nostri ? etiam corpora, sed Ætherea, id est, ignea adfi-

adfige

Atris e

O'miù

perant

SPIRI

IGNIS

compa

pulchi

COS YO

fervore

rom m

Aërear

lumere

aliquo

quoqu

gois at

ngna o

Chalde

前面

incumul

sum, 6

qui vel

scute ce

Derus e

nliaura

ompara

m, &i

Bvidin

k:ab A

alo. Si

dam

De Fide lib. i.c.

STOICORUM LIB. I. adfignant. Et id sane convenientius nostris etiam Sacris. Ecce rex Hebræus: O' माराबिंग दें वे में हिमड बर्गिंड का किंपबाद , में दें में ने महा Plat. γειαύτε πυεός φλόγα: Qui facit Angelos suos SPIRITUS, & ministros suos FLAMMAM ignis, Nec semel ita nominantur, aut comparantur : & Græcorum aliquis pulchre aup audor, Ignem immaterialem, eos vocat. Nam agilitatem, levitatem, fervorem, lucem si vides : cum nulla rerum melius assimilentur. Hoc fateor, Aëreum sæpe aliquid circumdare & afsumere; scilicet ut nobis appareant, aut aliquo vestigio se ostendant. Sed tunc quoque (notatum) cum dissolvuntur, ignis aut sulphuris odorem aliquem sive figna oftentant. Sed de apparitione, Lacre.in Chaldeorum Magiasserebant, eidehar min- Przfat, ρη έξ) τον άρρα, κτι διτόρροιαν ψω άναθυμιάστως eioneroulier rais à len Mo igude paux: Imaginum, five Damonum, plenum effe Aera, qui velut fluxus quidam evaporationis, acute cernentium oculis se insinuët. Et Homerus ea mente alias cum aveus avon, ventuli aura; alias cum ouixan, nebula tenui, comparavit. Sed & Magi hodie fatentur, & infelices fæminæ libidinis Genialis victimæ, tactu frigidos plurimum esse : ab Aëre & vapore scilicet isto circumfuso. Sed & idem poeta conspici à quibusdam, non ab aliis qui adsunt, facit: quod

ficubi

moam

terum

m 21-

imus,

inem,

udo-

Deum?

nne o-

Theo-

d ante

ecifere

toram.

1, 2, 270

Ne Hua-

MIGNE

o Na-

autem

lli feit.

logi2m

is, nos

incor-

DE, &

bium

pol-

STA CO

Tadit

manda (Maria

ni? de

1000

I. LIPSI PHYSIOLOGIA quod Magi etiam volebant.

Odyff. Où 7 वंद क्या कंश महत्वा जेहती क्यांतर तथा देववूत संद:

Non etenim apparent Divi cunctis manifesti.

Ubiillud mirabile, & ex Natura inu excussum: Telemachum, qui aderat, Minervam non vidisse; Canes vidisse:

Α΄ Αλ' Ο δυσδίς το κιώες το ίδον. κ) ρ' έχ υλάουτο, Κηυζηθικώ δ'ετέρασε διὰ σάθμοιο φόζηθαν. Vidit Vlysses, atque canes. hi nec latra-

Sed blando gannitu aliorsum diffugiebant.

Vides sensum numinis habuisse, & reveritos cum gannitu, non autem latratu, diffugisse. Et tale etiam hodie observatum, ad naturam sagacissimi animalis; haud frustra Hecatæ, id est, Lunæ, Geniorum præsidi, attributi. Sed inhibeo: de Materie satis dixi. Querebas amplius, Unde pravi etiam facti? Id notum tibi oportuit. Litteræ facræ nostræ tradunt, initio bonos omnes (quomodo aliter à Bono Deo?) conditos: sed in libertate arbitrii, ad fastum & prava inclinasse, & Deo adversantes, deiectos è colo, sparsosque varie per hanc machinam esse. Illud notabile, quod Damascenus ait, E'n The an falkar Surapear, wego to sather of weet zeis rateur, i rus zus rui punanti il x dela inta raed Its: Ex angelicis Potestatibus, illum 941

ram le no

qui P

COL

tat :

cum

ms i

teleg bat. philo

malo etli (inqu

Yant tes; a runt

i vist PEIN MATH

tirca lteru Mate

tati, adver . 940/4

0 4 Gigal

Giga 数,1

MOTH:

STOICORUM. LIB. I. qui Prases rectorque erat Terrestris ordinis,. es cui Terra à Deo custodienda permissa erat : illum, inquam, Deorebellasse, & cum suis à cælesti felicitate, in hanc terram & tenebras decidisse. Tanquamille non fuerit supremi (quod alii plerique Theologi) Ordinis angelus, sed huius inferioris : & ideo in Terram suam relegatus, quam non curat nunc, sed turbat. Athenagoras etiam, paullo altius philosophatus, & ad * Animam Materia, *Supra, malorum caussam Platoni, adspiciens, eth Christianus, ita tradit. Angelorum, De Reinquit, alii mansere quales à Deo factierant, Boni, & munera sua fideliter curantes; alii, res sibi creditas proterviter habuerunt , & à Deo defecerunt. Istifuerunt, o The Jans, ig मी देंग करे नमें लंडि किए, के मूर्याए, में है नम् हुन नकीए कुंश के किल्कारण वह का उद्देशकाय : Materia on Formarum in ea Princeps ac Rector, és alii qui circa * primum hoc firmamentum erant. * Ter-Iterumque postea vocat fons apporte, repre-Materia Principem: atqueillum Dei boni- ximi. tati, sua procuratione & administratione, adversari. Procedit longius, & ait: quosdam ex istis, captos amore virginum, & libidine victos, defecisse. Ex quibus Gigantes, qui vocantur, nati sint: eorumg Gigantum anima, circa terram obversantes, motus affectionesque similes parentum suorum edant. Imo & Latini aliqui vetufti-

1 CK-

凯两

4.

etra-

Hole:

ever

ratily.

172.

2 154

Ge.

beau

lios,

tibl

enti

es à

210

80

21-

11

216

Lib.zr.

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ tustiores in hoc sensu. ut Lactantius: Deus Angelos misit, inquit, ad tutelam cultumque generis humani. sed illos, cum hominibus commorantes, DOMINATOR ille TERRÆ fallacissimus paullatim ad vitiapellexit, & mulierum congressibus inquinavit. Tum in Cœlum obpeccata, quibus se immerserant, non recepti, ceciderunt in Terram. Sic eos Diabolus ex angelis Dei suosfecit satellites ac ministros. Qui autem sunt ex his procreati, quia neque Angeli, neque homines fuerunt, sed mediam quandam Naturam gerentes, non sunt ad Inferos recepti, sicut nec in Calum parentes ipsorum. Ita duo genera Damonum sunt facta, unum Coeleste, alterum Terrenum. Ipsa hæc talia Iustinus Martyr, Clemens Alexandrinus, Eusebius, Tertullianus, Sulpicius Severus: è quibus Eusebius eriam Poetarum fabulam de Gigantum rebellione petit & ducit. Horum igitur sensu, duplex Demonum lapsus, & discretis temporibus: alter, statim initio Mundi; alteriste, paullo ante Diluvium, ut narratio Moysis docet. Vides etiam istos palam genituram Geniis adscribere, & fæminis iungere, easque implere: aliis Theologis fortiter negatum. Exempla aut testimonia etiam hodie multa illuc eunt:rationes abnuunt, & Spiritus fi'fint, unde iis semen, & qua effundant? At

cor-

corpo

henfig

quam

Dt teti

cottid

mæ, i

& cot

aliqua

exemp

chus a

le: Ta

Deo ef

Pretat

ut vi

fetifici

O ver

autum

congrea

LIIS 91

PER

veat e

DIVINII led Æg

parere s

מו למון

dinem d

iunt vi

hartus a

Geniora

& Calo

STOICORUM LIB. I. 119 corporati sunt, & Aërei, inquiunt Platonici. Sunto. quæ mixtio aut comprehensio inter tam dispares ? non magis, quam inter hominem & piscem. Tamen, ut tetigi, exempla nos turbant, & iftæ. cottidianæ Genialium libidinum victimæ, infelices mulierculæ, de mixtione & cœtu omnes asserunt : etiam de liberis aliquæ: & funt in hac Louanio urbe exempla. Quid dicam? pro me Plutarchus aliquid, qui iudicio videtur censuisse: Tam Gignere, quam Gigni, alienum à Convi-Deo effe. Exceptionem tamen, aut inter- vial. pretationem aliquam adhiber: fieri poste, e.i. ut vi aliqua occulta, Materia principium fatificum infundat, à quo moveatur illa-& vertatur. Neque absurdum, inquir, autumo, si non humano more Deus congrediatur famina & se iungat, sed A-LIIS quibusdam CONTRACTIBUS, ET PER ALIA CONTRECTATIONIBUS mo. veat & impleat mortale corpus SEMINE DIVINIORE. Neque mea est istac sententia. sed Ægyptii Apim hoc modo concipere és parere tradunt, Lune contactu: atque ades prorsus Deo cum mortali famina consuetudinem donant: sed non contra, nec admittunt virum mortalem Des famina initium partus aut prolificationis prabere. quoniam Geniorum natura in Aere, & Spiritibus, G Caloribus quibusdam, & Humoribus confi-

otius:

telam

, cum

ATOR

ad vi-

165 175-

s, qui-

erunt

s Des

autem

Angeli,

quan-

d Infe-

arentes

o [unt

enum.

mens

anus,

os et-

m It-

igitur & dil-

initio

inm,

riam

dere,

alis

empli

illoc

(fat)

of At

cot.

120 I. LIPSI PHYSIOLOGIA consistit. Similia quædam idem scriptor, ubi de celebrato congressu Numæ regis, cum Egeria nympha : atque ait. Ratio suggerit, Deum non equorum aut avium amore, sed hominum teneri: ideoque iu, qui excellenter boni sunt & virtute inclyti, nihil absurdum, adesse illum, en consortio iungi. At quod corpore etiam aut forma humana fruatur, capiaturque vel Deus Genius; difficile hoc quidem creditu est. Etsi Ægyptii videntur non improbabiliter dicere, is ywani woise ad water well us minoráceu des, ig myas irlenes apaas fuéreus, avdeid έκ ές σύμμιζις πείς θεόν, εδέ ομιλία σώματος: quod spiritus sive adflatus Dei mulieris partibus accedat estitillet, es principia inserat generationis; viro autem cum Dea congressum mixtionema nullamesse. Ista ille vir satis scite: non ultra à me scrutanda, aut protrahenda, quia aut feda omnia, aut tenebrosa. Unum dixero. non opinari me, ullo retro ævo, tantam copiam Saryrorum & falacium istorum Geniorum se ostendisse; quantam nunc cottidianæ narrationes, & iudiciales, imo sententiæ, proferunt: quo infelicis sæculi fato? Sed ad ultimum quæsitum tuum venio, quod erar, Cur auxiliares istos gubernationi Deus assumeret? Respondeo, non quia egerer, sed vellet : veller autem, quia bonus, & non contentus (ait Dama-(cenus)

leent

bus b

ticipe

Quid

Poltu

Desu

cherri

BUS S

Se corp

regni

cit. (

Potel

ditos

tiplic

re, no

Vero L

iulque

per ho

Dama

esisal.

prafect

Atri lib

aperre

dum Pri

tore, R

virtutus

geretur

Imo &

in illud

faciem !

Limarun

In Nu-

STOICORUM LIB. I. scenus) sui contemplatione, fecit etiam quibus bene faceret, & qui bonitatis sua participes essent, Angelos, Mundum, Homines. Quid, quod decorum & ordo sic videtur postulare? Seneca rationem eam ingerit: Deus, cum prima fundamenta molus pul. Apud Lacate. cherrima iaceret, ut OMNIA SUB DUCI- c.iv. Bus suis irent, quamvu ipse per totum se corpus intenderat, tamen MINISTROS regni sui Deos genuit. Genuit, id est, fecit. Quid magis pie, pulchre, & vere potest? nam & agnoscit sub initium conditos, ut Theologi fere nostri. De multiplici autem divisione corum, & munere, non turbet: turba effet, nisi esfet. Imo vero Deus pulcherrimo ordine, & ut cuiusque natura aut dignitas erat, sparsit per hoc corpus Universi: φυλάθοντας (ait Damascenus) Mésn & zus, ig i dvar, ig romer mesisaulss: curantes Terra certas partes. prafectosque Gentibus, & locis. Sacri nostri libri hoc ostendunt: & Hieronymus aperte: Tradita sunt Angelis ad regen- In Edum Provincia, quasi Iudicibus ab Impera- zech.c. tore. Rufinus: Ab initio prafecta quadam Exposi. virtutum calestium Fotestates, quibus re- Symbo. geretur & dispensaretur mortalium genus. Imo & fingulis adfignati. Hieronymus in illud Euangelii: Angeli eorum vident faciem Patris; scribit : Magna dignitas a- Matth. nimarum, ut unaqueque habeat, ab ortu xviii. NATI-

Æ

iptor,

regis,

Ratio

wining.

ne 1855

nelytis n ortio

forma

Dess

tu eff.

politer

पुत्र प्रोतिन

वार्वश्रे हैं।

WETE:

RIGHTE

112 III-

m Dea

). Illa

rutan.

omnia.

on opi-:00i211

Genio cottle

ofen-

zcull

tenm

05 80. onden

auten

Dank (ceop)

I. LIPSI PHYSIOLOGIA NATITIVITATIS, in custodiam sui Angelum deputatum. Imo & ante ortum; ex xxxvii Tertulliano: Omnem hominis in utero. serendi, struendi, fingendi paraturam aliqua utique Potestas, divine voluntatis ministra, modulatur. Desino, hoc admoneo, pulchra quædam & digna legi, à Trismegisto super tota hac re scripta: qui Dæmones tamen aftris adfignat, & sub corum velut signis ordinat: mira & occulta alia, proprio libro, à Michaele Psello, qui ante annos paullo plus quingentos Michaelis Duca Imperatoris doctor & institutor fuit. Is mira & recondita, ut dixi, tradit. auctore quodam Marco; qui diu & familiarirer cum Geniis versa-

TCI25

tullia

総

SECO

AUISI

18 18

elle?

Plan

tem

物料

Qua

1110,

trinj indit

pre

MA

Pon

10, (

& G

四月

chen

Deun

M, all

DISSERT. XXI.

tus, consultissimus talium habebatur. Si

voles, vide.

De Loco Dei obiter, qui ubique est, sed conspicua tamen sede in Cœlis.

Eque Genii, favete, aut valete: ad Humana iam imus. Au D. Leviter me siftente, & super Dei sede & loco aliquid requirente. Genios disposuisti: huncomittes? Lips. Feci vero, ut condignum ipso erat: ubique disposui, qui est intra omnia, qui extra omnia, sine loco, sine motu,

STOICORUM LIB. I. 123 motu, semper. Aud. Atqui Stoicum nempenuncagis, & hanc doctrinam revelas. Lips. Ago, revelo. Aud. Aliena igitur ab ea, quæ dixisti, & dicis. Tertullianum audi : Stoici Deum extra Mun- Apol. dum statuunt, qui figuli modo extrin-SECUS torqueat molem hanc: Platonici autem intra Mundum, instar Gubernatoris in navi. Viden' palam extra Mundum esse? Lips. Dici, non esse: & à Tertulliano dici, atque hoc impingi Stoicis, planissime nec dictum iis, nec cogitatum. Quomodo possint? toties audisti, Mentem per omnia commeantem, diffusam, omnibus insitam: & quæ non opus iterare. Quæri sane hoc solere ab aliis, non abnuo, & Seneca oftendit : Deus utrum ex- De vit. trinsecus operi suo circumfusus sit, an toti Beat.c. inditus? atque altera hæc pars, mens ipsa est Stoicorum. Planius etiam eidem expresla alibi : Solus EST OMNIA, opus I-Nat. fuum INTRA ET EXTRA tenets. Quid in Pras, potest clarius? Arqui Tertullianus aperte. quid ad rem? scio Patres illos priscos parum inquisite sæpe aliquid adstruere, & sectarum decreta permiscere. In exemplo alio illustri. Theophilus Antiochenus Patriarcha, Tertulliani avo fere compar , ad Autolycum scribit : Stoici Lib. 11. Deum esse, in universum abnegant: aut si sit, asserunt eum nullius, quam sui, curam

Ange-

1; ex

utera

mali.

ntatu

dmo-

gi, ż

: qui

& fub

& OC-

le Pfel-

ngen-

loctor

ndita,

Marce;

verla-

Ir. Si

ed con-

mali-

Hu-

e fi-

iquid

anco-

gnum

intra

motu,

124 I. LIPSI PHYSIOLOGIA gerere. O improvidentiam ! non enim malitiam : & potest quidquam adversius corum menti dici? Et ne errorem verbi putes, addit, Hac eadem Epicurum, & Chrysippum dicere. De Epicuro, scimus & agnoscimus; de Chrysippo, tam falsum, quam solem hunc nigrum esse. Sed ad rem præsentem. illi vero Deum ubique locant & inserunt , totum in toto, totum in partibus, partiumque partibus : usque eo ut Tatianus, vetus scriptor, Zenoni obiiciat, quod eum etiam in cloacis & fetudinis constituat. Advert. Verba: Kajo Best wandr bond d x 8 hor ray wal' au-Gentes. τον (Ζήνωνα) ποιητής, & αμάραις τε, κο σκώληξική άβρητέρχοις καταχινόμθρος: Et Deus inxta Zenonem malorum factor erit, sietiam in cloacis, & vermiculus, & nefandis operibus alits insit & versetur. Tua venia, Tatiane. ego non video hanc sequelam: nisi si vis nec minuta illa & sordida à Deo auctore esfe. Atquin & Clemens Alexandrinus damnar, Deum istis inversari; & una nostros. Ous μω, inquit, τω κπο Στοάς παρελούσο μαι, διὰ ανάσης υλης, κ) διὰ τ ἀπμοτά-नाड, कं उसीक रिर्मार्ग र्राष्ट्रका नवड. की स्वाच्या प्रधान के परgras du pinocopiar. Sed nec Stoicos prateribo, qui Deum per omnem substantiam, etsam vilissimam, pertingere aiunt : & valde Philosophiam dehonestant. Bono sensu, non puto. imo & Theologi Deum effen-

CUI

婚

Da

ji

illa.

B)

OM

pa

tra

00

Ter

tan

dic

140

m:

187

時計,

010

Dle

Afri

STOICORUM LIB. I. sentia, potentia, præsentia ubique, & in omnibus ponunt. Dicimusque audacter, cum Arnobio: Proprium hoc Dei , complere OMNIA visua, non PARTILITER uspiam, sed ubique esse тотим. Cum Damasceno: To Desor ampes, onor inimas martaχε τ), κό όλον εν σαπ, κό όλου τώρ το σαν: Divinu c.xvs. illud sine partitione, totum totaliter ubique este, & in omnibus este, & super omnia este. Iterumque: Tou Sior Tà marta magoui, is in नवे कर्वाच्य हैं) , में जार्ध्व र्यु नवे कर्वाच : Deum omnia implere, & SUPER OMNIA effe, O OMNIA CONTINERE. Quæ verba satis palam dicunt, quod & Stoici, illum intra es extra suum opus esse. Quomodo extra? in Vacuo, quod nostri ponunt; in loco dicendum. Vis magis non argute, sed vere efferam ? Deus est ipse sibi locus. Ecce ante Mundum conditum, cum nihil esser, ubi Deus erat? apud se, & in se. Quid tamen? nonne etiam signate in Colo esse dicitur, ut sua sede? Dicitur, & bono suoque sensu. Damascenus: Aixay 3 3 76mos Des, er Da endudos in crepyla aure viveray: Dicitur & Dei locus, abi manifestatur magis operatio eius, & gratia, &gloria. Tale est Cœlum, ubi beati illi Spiritus, ubi beatorum animæ; & velut cumulus, & plendor, maiestatis. Iterum Damascenus: Λέγεται πιραροιώ θες τόπος , πλέον μετέχων τ άνερ-Teias x f xécetos aund dià tuto à seaves auns Spores. Dick

min

fus

erbi

0

mus

fal-

Sed

ubi-

-01.

p21-

etus

m et-

roat.

1 21-

and 4

Ze-

sclo-

ribW

2112-

nilifi

0 20-

X40.

1; &

or tes

pra.

àTh.

teri-

1, 4

198

(cold

10

62

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Dicitur Dei locus, qui plurimum eius operationis participat & gratia: ideoque Cœlum ei sedes. Nee inepta comparatione De opi-Lactantius: Videtur Mens, qua dominatum corporis tenet, in summo capite constituta, tanquam in coelo Deus. Est enim & ipse, Stoicis, Mens Mundi. Quo ad-Spectu Statius docte:

It, O

long

poct

wate

pla

tip,

IUM:

termi

tio pas

Teles:

PHA man

Pan idle

Omi

IIUS

tider

trian

tunt

Deu

1100

Vene

mas?

Book

III

HARA

Non

O 00

Theb,

C.ZYI.

Arcem hanc aternam, MENTIS facraria nostra:

Et Cælum nempe sic vocat ipse Iupiter, ubi nyemorindr illud; supra dictum. Sed nihil hoc tamen (absit, absit) Providentiæ eius, aut & præsentiæ, in locis nostris inferis deroger : quod Aristoteles, Euripides, & tales alii videntur censuisse. Primus ille quidem aperte, in libello De Mundo, ubi vel maxime Providentiam debebat adstruere, sie tamen sentit; Vt Deus sit in Calo & loco illo summo, tu proximis quibusque suum numen & vimparticipet, usque ad hunc locum eg sedem nostram: Sed Terram & terrena, quam longissime à beneficentia eius & adminiculo abesse, ideoque ea hic à dein (verba ponenda funt) में वेमकावंश्रेष्ठाव हैं।, में ποινίε μες à ταραχίε: infirma, & male inter se harentia aut congrua esse, ac multa perturbationis plena. Omisophe, ne dixeris. Deus ut hominem hunc neglegat, aut minus quain cœlis aut aeti intendat; cuius caussa omnia fecit?

STOICORUM LIB. I. fecit? Aut Deus sic angusta mentis acie fit, ut non nisi proxima videat curerque, longius sita paullatim neglegat? Inscitia hoc totum, aut impietas: & prisci sane auctores obiecerunt. Plutarchus : A'et- De Pla-בסולאור קמסו בדב ועלט בסי ל אוסס מסי, בדם מפסיסום לוסו- ב, בונה us popor: Aristoteles censet, neque animatum mundum, neque PROVIDENTIA gubernari. Atticus apud Eusebium : A'eisoπέλης μέχρι σελήνης σύσας το θέον, πά λοιπά τω πίσρικ μέρη σειγεάτο f नह प्रें प्रेंड σερνοίας: Aristoteles usque ad Lunam Deos collocans, reliqua Mundi excludit à Providentia. Tatianus, & alii Patrum nostrorum, culpant: etfi non aperte in libris qui exstant idscripsit; sed vel ex iis tamen hauritur. Omitto diducere: at Stoici quanto clarius hoc totum, & sanctius? qui Deum videre omnia & omnes, & curare, atque etiam cogitationibus interesse voluerunt. Quid ipsos homines ? attolli ad Deum, & patremillum, servatorem, ac cottidie beneficum, laudibus precibusque venerari. Epicteri verba, quæso, audiamus, & stupeamus ad ea, an & rubeamus? utru.nque. Sisani simus, quid aliud nobis agendum, & PUBLICE ET PRIVA- Lib.r. TIM, quam Numen celebrandum, & lau- c.xvi. dandum, & gratias persolvendum est? Nonne & inter fodiendum, & arandum, & edendum, hymnus hic cantandus est Deo? f a. MA-

ius obe.

ne Coe.

atione

omina-

confti-

t enim

40 ad-

act atia

upitet,

Sed ni

dentiz

tris in-

Euripi-

e Pri-

o Du

entiam

it; Vt

tũ pro-

impar-

被散於

100 100

BICH 10

penda

97,25

t contiens.

hom!

m co.

omnia

fecite

128 I. LIPSI PHYSIOLOGIA MAGNUS EST Deus, qui nobis instrumenta hac, quibus terram colimus, dedit. MAGNUS Deus, qui manus dedit, qui vim deglutiendi, qui stomachum; qui efficit, ut latenter adolescamus, ut dormientes respiremus. Hac singulis in rebuscantanda sunt; és hymnus divinissimus cantandus, quod intellectum rerum dederit, quod vim rationemque utendi. Et mox, velut ex instinctu, proclamat : Si luscinia essem, luscinia munus fungerer; si olor, oloris. Nunc, cum rationale animal sim, Deus mihi laudandus. Hoc MEUM MUNUS EST, boc facio. Neque STATIONEM hanc DE-SERAM, quoadlicuerit, vosque ad eamdem cantilenam hanc exhortor. Claudam Senecæ brevi, sed alti-loquio: MAGNUM NESCIO QUID, MAIUSQUE QUAM COGI-TARI POTEST, NUMEN ESF, CUI VI-VENDO OPERAM DAMUS. HUIC NOS AP-PROBEMUS. Abi, indormi, aut invigila potius his verbis : habes quod rumineris.

Apnd Lactit. lib.vi. C.zziv.

I. L 1-

Aute

Dens quand incum tem et botem

dent co resinft hair, dem a cura,

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ STOICORUM

LIBRI SECUNDI

DISSERTATIO PRIMA.

Anteloquium. de Morte aliquid, & eam cogitationem utilem ad vitam & robur animi esse.

aftru-

edit.

, qui

tientes escan-

lerit,

mox,

17,010-

n, Deus

S EST,

MC DE-

id eath-

audam

GNUM

cogl.

of VI-

OS AP-

nvigila

ninens.

110

u D. Ah, quam oculis & animo volupe est, meliorem commodioremquete videre! Lips. Paullo quidem, licebat addere. Nam he erres, amice, etsi mor-

bus abiit, languor etiam habet, & vacuum valde virium me reliquit. Au D.
Deus reddet, meo & publico voto: sed
quando tu nobis reliqua sermonum, quos
iucunde & utiliter serebamus? Lips. Frontem etiam habes? & te hominem ad laborem ducere, cui severa quamvis castra
dent commeatum? Laxem animum, vires instaurem, si Deo visum: & tum ludo
huic, non ludo, me include. Nunc quidem aliæ mihi istis cogitationes sunt, aut
curæ. Aud. Quæ illæ? Lips. Mortuaf s les,

130 I. LIPSI PHYSIOLOGIA les, ut verbo te percutiam. neque nunc videor mihi bona fide ab Orci limine rediisse. Aud. Hæc sunt, à quibus abductum igitur te imus: pabula tui morbi, atræ illius bilis germina & fætus. Pone ista de morte aut morbo etiam, & iam vales. Lips. Tune dicis? Philosophiam igitur ponere me iubes, quam nuper definiebamus, meditationem effe mortis? Et vero mi adolescens, quid homini magis convenit, quam hanc habere in animo & oculis, quæ semper imminet, & tacito quodam pede surrepit? Pone de morte, inquis. O quam aliter sapientes ! Vel Græcum illum audi: Odnesi + desnayan i pé-Serm. 1. ear nanas kiar a, mi we di popor ai thi is i xi thu Bioca : Non est prasentem diem recte transigere, nisi statuweam quasi ultimam transigere! Quid noster Seneca? vide, quam consoner. Id ago, ut mihi instar totius vita sit dies. Nec mehercules tanquam ultimum rapio, sed sic aspicio, tanquam esse vel ultimus possit. Hoc animo tibi hanc epistolam scribo, tanguam cum maxime scribentem mors evocatura sit. Salutaria dicta, & sensa. Surgo, possum non ire cubitum: decubui, possum non exsurgere. Antuerpiam eo, an domum redibo? ad hanc redii, an ad illam revisam? At, inquies, tristis hæc cogitatio super morte, & ipsam adducit. Falleris. sapiens cum

cun

lite

lasp

tam

hac

in f

mus

ne o

mus

0

V

Dega

Mar:

9011

minc

12.

pero

emel

medit

guod

Anim

datio

anti

Mulomius apud Stob.

Epift.

Sforcorum Lib. II. cum tranquillitate de ea cogitat : nonaliter, quam in mari & navi, ventos & vela spectat, quibus fertur in portum : nec tamen ipsa cogitatio eum transfert. At hæc stultitia, & omnis error noster est. in fluctibus & inter undas iactari volumus; reformidamus, quo natura & ratione ducimur, pervenire. De natura scimus:

nunc

-91 SI

bdu-

,1010

Pone

1200

hiam

r de-? Et

nagis

ninio асно

orte

Vel

giui-

gitte

tran-

ran i.

quam

totial

器 器

nese

DATE

CIBU

(2112

1 110

ige-

100!

AG

moi-

Diens

CIR

Omnes eodem ducimur, omnium Ver atur urna:

sed & de Ratione, quiseius compos abnegabit? Quid nisi hic factationes, cura, miseriæ, corporis arque animi dolores funt? Ecce finem : quid reformidas? ecce portum: cur non intras? Sed revera ut ii qui in carcere sunt, elabi velint & possint, nisi custos teneat: sic in hac vita nos sistit ille velut commentariensis, Amor vitæ. Pellendus est; & ut possit, sæpe cogi- sen.E. tandum, quodsemel faciendum est. Su. pin. pervacuum forsitan putas id discere, quo semel utendum est? Hoc estipsum, quare meditari debeamus. semper discendum est, quod an sciamus experiri non possumus. Animus hoc modo fortior, vita emendatior, imo & lætior. quid enim terreat aut turbet, quem

---- ille timorum Maximus haud urget, leti metus?

Ita-

132 I. LIPSI PHYSIOLOGIA Itaque, mi Auditor, non avoca à tam sasen.ep. Iutari meditatione : ipse potius eo veni. Iunior es. quidrefert? non dinumerantur anni. Incertum est, quo te loco mors exspectet : itaque tu illam omni loco exspecta. Philosophia autem, ut tetigi, eo ducet,& hanc meditationem, & ab ea robur, animo tuo indet. Aud. Quin tu igitur, mi Doctor, porro me ad illam? Nam ducere cœpisti, sed in via etiam destituisti. LIPS. Morbus fecit, quod non ignoras: & nunc, etfi haud firmissimus, tamen coptum spatium tecum decurram, & (si Deus annuet) ad candidam calcem siftam.

DISSERT. II.

Materia prima, alterum Principium, descripta. Æternam esse; Non augeri, non minui; Non itempati.

ICEBAMUS igitur ante sex menses (hanc comperendinationem valetudo dedit) duo esse Stoicis rerum Principia, Deam & Materiam. De illo, quod licuit, diximus: hæc pervidenda est, & In Zen. quæ ex iis fiant. Materiam ita notificat Laertius, ex scitis Stoicorum : Odofar Si φασι την όντων άπάντων τιω στορίτιω ελίω. ελυ δίξ έξιν, έξης όποληποτοιώ γίνετας. καλείτας 3 διχώς, दंडांब रह हो ਹैरस , ब रह क्षी क्षांतरका , हो में क्षी क्षीं मांश्वर.

10817 derme & 13 din Slice BộC ZEZ

ותשף ון פ els by him tiam, fi primam autem e Duplicit

& Mate gulorum la, neg Particul menta hi

dum Stor patibilis. funt, ex ! quens, qu At non ip

Non enim isdat. tride & dariusque

ma effentil linciping que earn f

nonis vet विश्वाम वर् 対所はなり

STOICORUM LIB. II. ή μεν των όλων, έτε πλείων, έτι εκάπων γίνεται. ή मद्भी' वर्णमंड , मं महमहत्र्यमधीं म. मं मव अगमे शिं दिए. से 25 lu arentos, in av ra prophya i zabraciy ivero. इंग्रिटा सबस्ति , उत्त राज्यां संद वेत्र के हिंग. के वेत्रस १९११ δί φυσι αὐτίω ὁ Χρύσιπωςς. ἐγάρ δζί τι ἄπειρον. eis of iveray is roun, संभाव वेशवर वंभवर वंभवर कि हा . Effentiam, sive Naturam, omnium que sunt primam statuunt, Materiam. Materia autem est, ex qua quidlibet conficitur. Dupliciter autem dicitur & Essentia, & Materia; nempe Omnium, & Singulorum. Illa omnium, sive Vniversalis, neque crescit, neque decrescit: illa Particularis contra, augmenta én decrementa habet. Corpus autem est, secundum Stoicos, atque item finita. Est & patibilis. nam si immutabilis; non ea qua funt, ex ea sint facta. Hinc épillud consequens, quod sectio illius in infinitum fit. At non ip sam infinitam, Chrysippus dieit. Non enim est dare infinitum, in quod sectio cadat. Est autem continua. Hac ille stricte & caliginose alibi: licet uberius clariusque nobis effari. Est, inquit, prima essentia. Sane prima: unde alioqui. Principium? & æque primam æternamque eam faciunt, atque ipsum Deum. Zenonis verba reperio: Odolar T) 4 7 ortar Instab. कवारका कर्लाका ग्रीक मर्थाका शह कवंतका वेदिरान, हैं रह πλείω γιγνομβίω, επ ελάπω: Esfentiam omnium

E am la-

o veni.

Pantur

norsex-

ebecta.

ncet,&

or, ani-

tar, mi

m duce.

diçuifti.

gnoras:

, tamen

1. 8/1

cem 1.

ium, st-

get1,000

mentes

V2/6-

Prin-

quod

A, &

ificat

100

mal

引动的

田山村

I. LIPSI PHYSIOLOGIA mnium rerum primam esse, Materiam : at que eam totam aternam, nec maioremnec minorem fieri. Hæc consensu fere veterum doctrina. Si enim nata factaque Materia, ex aliquo factam necessium est: atquin id ipsum Mareria sit. Nam illud Democriti effatum omnes receperunt: 44der en tu un ortos gireat, unde eis to un or o deiseat: Nihil ex nihilo gigni, nihil in nihilum reverti. Et tamen, quod mirere, Seneca dubitat, an Deus Materiæ auctor? Ita enim in Quæstionibus Naturalibus: Quam utile existimas ista cognoscere, & rebus terminos ponere? quantum Deus possit? Materiam ipse sibi formet, an data utatur? Dubitat ecce, quod Christianos quosdam non est puditum contra adfirmare, & cum priscis Materiam æternare. Ii fuere Marcion & Hermogenes hæretici, quos Materiarios ideo Tertullianus appellat. Sed Seneca etsi dubitat, non tamen ut Stoicus, quorum perpetuum hoc dogma, ut fere philosophorum. Quos refutant apud * Eusebium Dionysius, O-Prapar. rigenes, Philo, Maximus: * Tertullia-Ewang. nus, * Lactantius, & Latinipassim. Anus, * Lactantius, & Latini passim. Aternam igitur statuunt: sed illam Primam & Communem. Ita enim Laertius eam ar.c.iz. distinguit: Duplicem effe, Omnium & Singulorum. Illa Omnium, est hæc Primas illa Singulorum, est Secundaria, in tale

Przfat. lib. I.

" Lib. verf. Heract

Prin

neq.

rari

Vac

crefi

eller

Dar.

min.

of ye

Requ

en de

Ti. S

gene

nafçi

quea

mane

decan

thago

Ne

Del

Ced

Sen

Poeta

STOICORUM LIB. II. ac tale corpus formata. Quia igitur illa Prima æterna, additur : neque crescere, neque decrescere. Eth enim diffusior aut rarior fieri potest, ut in Ecpyrosi, cum Vacuum omne implet : tamen ipsa non crescit, & extensio in modo est, non in essentia augmentum. Zeno : Tautiw al- Instob. διον, ετε πλάω γείνουβόω, ετε ελάπω· τὰ ή μέρη παύτης έκ αἰεὶ ταὐτὰ διαμβέζν, ἀλλά διαμεῖος κὸ ουγκάος: Illam aternam, neque maiorem neque minorem fieri: at partes eius non easdem manere, sed separari, & commisce. ri. Separari, cum interitus; misceri, ubi generatio confideratur. Nam totum hoc nasci aut perire, quid nisi formæ alius atque alius inductio est, Materia prima permanente? Philosophorum scholis hæc decantata, sed & versibus poetarum. Pythagoras apud Ovidium:

Nec perit in tanto quidquam, mihi cre- xv.Medite, mundo,

Sed variat, faciemque novat. nascique

Incipere esse aliud, quam quod fuit ante; morique

Desinere illudidem.

Poeta alius :

: At-

n nec

Ma-

: at-De-

: 44-

Hall

17 96-

peca

? Ita

ibus:

,0

Dess

gata

12005

adfir.

nare.

ereti-

12005

nti-

POK.

205

0.

12-

E+

m

in in-

Di)

1/2

16.

Cedit enim rerum novitate extrusa ve- Lucres.

Semper, & ex aliis aliud reparare necessum est,

Nes

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Nec quidquam in barathrum nec tartara decidit ima.

Versu ultimo vult dictum, nihil perire. Addit Laertius, Corpus iuxta Stoicos esfe. Ita lego in Stobæanis Eclogis: Oi Eroinal εωμα τιω υλίω Σποφαίνον ται: Stoici corpus Materiam dicunt. At quomodo, nisi Forma accesserit, sine qua nec latitudinem, nec altitudinem, nec longitudinem habet? fine quibus non est Corpus. Respondeo, Stoicis late corpus esse (de quo postea) quidquid est Deinde ea ipfa tria habere, sed non finita, nisi accedente Forma, quæ circumscribit. Nec Platonici quidem alieni ab hac sententia. inter quos plutarchus, unlu five anoquiar, in arayam, ist Anima . ἀκίτη τον, ἔτε ἄψυχον, ἀκλ' ἄμορφον μ κι άσθετιτεν το

mituta

Ibid.

De ge-

σωμαπιον έχες describit: Materië aut chaos, non incorpoream, neg, immobile, neg, inanimam, sed informe & incondită illud corporeum habuisse. Iterumq; : To warde zis nj unixor eneivo, migados phi eventoto, ni diasnua, ni xineav सर्वा प्रदेश की के प्रात्मित के अध्यान कर क्षानित के का Ruseixer: Illud omnicapax & Materiale, magnitudinem quidem habebat, & intervallum, & locum; pulchritudinem vero, & formam, & figurarum modificationem requirebat. Universe igieur corpus erat; tale & tale', designatui aptum, non erat. Apuleius Platoni haud aliam mentem,

zm.pla, etfi aliis verbis, adtribuit. Neque corpo-

ream,

1641

serp

puta

licus

(e 100

wrps

vide

in al

Dius

vine)

ferre

tatio

Laci

mm

tam

Au.

memo

tudo.

magn

ltoic

ionic

cauf

tosn

14m 8

Trigo

1900

otol

M

Depi

STOICORUM. LIB. II. ream, inquit, Materiam, neque sane incorpoream esse concedit. Ideo autem non putat corpus, quod omne corpus specie qualicumque non careat. Sine corpore vero efse non potest dicere, quia nihil incorporale corpus exhibeat: sed vi & ratione sibi eam videri corpoream. Neque Aristoteles est in alia mente, qui Materiam substantiam viii. effe adfirmavit : fed sensu quem Posido - c.t. & nius Stoicus aperit: Anagipor de the erias f vis. Dans H Boar at The imos word of moror: Dif- phylic. ferre substantiam que existit à Materia, !!!. ratione & intellectu tantum. Sed pergit Laertius, Atque item finita. Quod verum est: mundo enim clausa. Etsi infinitam etiam Platonici asserunt, alio adspe-Etu. Apuleius : Infinitam Materiam com- De Domemorat, quod ei sit interminata magni- Plat. tudo. nam quod infinitum est, indistinctum magnitudinis habet finem. Utrique recte. Stoici, quia finiri potelt, & finitur: Platonici, quia in se considerata (exempli causta, ante mundi conditum) fines certos non haber. Sequitur, Patibilem etiam ese. Male enim in Graco, ara Inth legitur, id est, impatibilis: & vel ex sequentibus falso. Illa vero afficitur, mutatur, cogitur à Deo, qua lubet.

EC.

U. ZH

a.

ma

036 6.

00,

(2)

ge,

uz

em 10.

ili

DI.

105

10

Materiaque datum est cogi, sed cogeres Mundo.

Devique Principium to wager. Patiens à Stu1-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Stoicis appellatur. Plato Materiam air λόρος έχος θάλεδε το κ μητέρος, rationem habere Famina & Matris: quod verum est, & concipit formas omnes, & tertium aliquid ex his parit. Amplius in Lacrtio: 2. Acad. Sectio illius in infinitum est. Cicero pro toto hoc sensu: Materiam esse, ex qua omnia expressa atque efficta sint : eoque etiam interire, non in nihilum, sed in suas partes, que infinite secari ac dividi possunt, cum sit nihil in rerum natura minimum, quod dividi non queat. Et consentiunt philosophi ac Geometræ; excipio Epicureos, quibus corpufcula quædam funz individua, ideo A'nuos dicta. In ultimo, Est autem continua. In Graco est, anaπάληκπς: nec scio cur finitam hic verterit De Vit. interpres. Ego putavi eum dicere, inde-Beat.e. finentem & continuam esse: quia hoc querebatur. Seneca: Individua sunt, per que struitur omne id quod natum fututumque est, an continua eorum materia Ibidem sit, & per totum mutabilis. Iterumque idem: Continua sit omnis & plena Materia, ex qua cuncta gignuntur, an diducta, & solidis inane permixtum sit. Vides quæsitum, & contra Epicureos à nostris afsertum: quibus Materia Individua, itemque Diducta, id est, Atomi, esset.

DIS-

An non

CED

Orend

dederin Plato I

Idos: ut

tioest) 1

fatis aci

dendum

Iple ita

Platoni

1417, 94.

Adiiciam

tibi res ap facere, ex

tapit aliq

Roimpon

fituit fac

of Talia

Satura re pifcium, as

peri ab illa

sperit Plat

lle enim quasi extr

15, & ag

IA

nam ait m habe-

mest, &

um ali-

zertio:

ceto pto xqua o-

Mil etiam

was par-加加力

thinks, plentiunt

ipio Epi-

dam font

guitimo, eft, its.

c verterit

re, indi-

poc dat.

sunt, per

im fata.

MARKETIA

ramque

Mate-

idsita,

qu2-TIS 21-

item.

-015-

DISSERT, III.

An non plura Principia ? & de Ideis didum, eaque afferta.

CED hæcomittamus:illud magis que-Drendum, satisne plene Principia Stoici dederint, neque alia associanda? Nam Plato Ideam suggerat, Aristoteles suum Idos: ut Privationem (quæ Senecæ Orbario est) nunc seponam, nec Peripateticis satis acceptam. Sed de Idea aliquid videndum est, vel ad Senecæ nostri lucem. Ipse ita aperit: Quid sit Idea, id est, quid Epin. Platoni esse videatur, audi. Idea est eorum, que natura fiunt, exemplar eternum. Adiiciam definitioni interpretationem, quo tibi res apertior fiat. Volo imaginem tuam facere. exemplar pictura te habeo, ex quo capit aliquem habitum mens, quem operi suo imponat. Ita illa que me docet en instituit facies, à qua imitatio petitur, Idea est. Talia ergo exemplaria infinita habez Natura rerum (id est, Deus) hominum, piscium, arborum: ad qua, quodcumque fieri ab illa debet, exprimitur. Satis clare aperit Platonicum sensum, & fincerius sane, quam discipulus eius è Lyceo fecit. Ille enim Ideas sic accepit & prodidit, quasi extra Intellectum per se subsistentes, & agentes in Materiam, ut sigillum 113

I. LIPSI PHYSIOLOGIA in ceram solet. Alii abnuunt. & Plutarchus clare, ràs isias zweisàs f uns, ès rois प्रवंधिय मा है से स्वाट के का स्ववंदा के अहते हैं के स्ववंदा की अहे, υρεςωσας, ex Platonis mente describit: Ideas separatas à Materie, in sensibus & cogitationibus Dei, idest, Mentis, consistere. In Deo, inquam, Ideæ. & nosterita Seneca: Hac exemplaria rerum omnium Deus intra se habet, numerosque universorum, que agenda sunt, & modos mente comple-Hitur. Plenus his figuris est, quas Plato Ideas appellat, immortales, immutabiles, infatigabiles. Itaque homines quidem pereunt, ipsa autem Humanitas, ad quam homo effingitur, permanet. Sed dices. ergo varia ista in Deo & diversa, qui totus unitas est, & simplicissima natura? Nostro sensu varia: sed in Deo una est Idea & exemplar, in rebus singulis tamen disparanda. Trismegistus hoc vidit : Mies & axdidias, une ber audidia, une rais ofent ex τωος αίν, ασώματος, κη στάσας δια το σωμάτωι δείxiun: Vnam habet Ideam Deus, quaeius est propria, qua nec oculis subiacet, utpote incorporea: & omnes Ideas per corpora tamen ostendit. Audis? in corporibus Idea variat, in Deo est una. Necita ut in loco sita, quod idem Ter-maximus amolitur: Панта हिन्म के ना जिल्ली, हे दू कंड दंग क्ला संस्थित : Omnia sunt in Deo, non ut in loco sita. Quomodo igitur ? & aownata partasia: in cogita-

gitatio

hzc.cu

dæis,

300 4128

Valley N

HATE

Patris

natura.

ettam a

iplacii

Pta. D

definit

nitione

pe cor

rerum

Duck

Mun

Sed &

quidem

mentem

in ipsapo

Decenim

sterno. 1

Vita grat

moat, et

dumtax

telicit, q

conicis I

Epift.

Cap.

abid.

STOICORUM LIB. II. gitatione incorporea. Consentiunt sanc hæc cum Platone, atque adeo cum Chaldæis, si forte ab iis hausit. Psellus : I'diac j vo migen , vui ple ras te ma fòs crroias, vui j cos καθόλε λόγες φυσιεές εξ ψυχειές, τω ή τὰς έξηρηυβρας των οντων επάρξες. Ideas censent, modo Patris cogitationes, modo Vniversi rationes naturales, animales, & intellectuales, modo etiam abstractas à rebus substantias. Sed & ipsa cu Veritate consentiunt, probe accepra. Dionysius noster Ideas agnoscit, & definit mesocisuata i dennuta ta des: prefinitiones & voluntates Dei, in rebus nempe condendis. Et certum, species in Deo rerum esle, ad quas formet. Boethius:

IA

utard mit

si Nis.

on: I-

O 10-

tere,

ita Se-

n Deus

orum;

comple-

Plato I-

iles, in-

em per-

am ho-

. ergo

olus de

Nostro

Idea &

dilpa-Mio h

Jenery

181/8

2010

WIL

sth.

dea

000

tor

: 0.

700-

100

15.

---- tu cuncta superno Ducis ab exemplo: pulchrum pulcherri- Contol. mus ip e

Mundum MENTE gerens, similique in IMAGINE formans.

Sed & Augustinus afferuit : Sacrilegium Quet. quidem effe, existimare quod Idea sint extra mentem divinam. si tamen Plato, inquit, in ipsa posuit, veras eum Ideas asseruisse. in Deo enim rerum omnium exemplar erat ab aterno. Ioannis 1. Quod factum est, in ipso vita grat. Neque sane Tertullianus damnat, etsi videri possit, De Anima: ubi cap. dumtaxat Gnosticos & Valentinianos 3VIII. reiicit, qui Æones suos & alia deliria è Platonicis Ideis prave hauriebant. Sunt igi-

INI

I. LIPSI PHYSIOLOGIA tur Ideæ : an & Principium ? Platoni In son, quidem. eoque Originales rerum species Destat. Macrobius; Principales formas Claudianus Mamertus dixit; & Ausonius Datas Formas, id est, rebus à Deo impressas. Nam eius hunc Gryphum non aliter interpreter: In Physicis tria prima, Deus, Mundus, data Forma. Tria Platonis principia ponit, Deum, Materiam, (hanc per Mundum fignat, qui ex ea est) Ideam. Trismegistus etiam am-Cap.t. plius, το άρχετυπον εί δος, ωρόαρχον τάρχως τάmedite dixit: Exemplarem Formam, prius principium ipso principio interminato: id est, Materia. Ratione prius, quia in Deo est, & prævenit facienda. Seneca quæsi-Queft. tum tamen hoc ostendit: Vtrum Idea Main Praf. teriaprius supervenit, an Materia Idea? Sed Mercurium illum recte decidisse arbitramur, & Ideam antevenire. Illud tamen non omitto, in Senecæ eo loco quosdam libros scribere: Ratio Materia prius superveniat, an Materia Rationi: quod Stoicum magis sit, & capis ex ante dictis. Sed Ideam igitur cum Seneca admittar,

& agnoscat : etiamne ut Principium?

Non facit, neque Stoici: nec sane est o-

pus. Deum enim cum ponant: quid I-

deas seorsim apponant, quæ sunt in Deo? Neque iidem etiam Formam Aristotelis, sive fre

differ

Quid

plar e

ti sum

127AM

Cota

Forma

toncu

non]

coit iis

quæ n

fint.

citur a

um, qu

n myst

opia apr

mm, it

ollegi al

am, a

leas app

am, Iun

quo fiat

cremplus

De Prior

polectat

allianus

P, MAG

is dem

or, com

STOICORUM LIE. II. five vi sides accensent : quanquam nec eam sane tollant. Quid sit, & ab Idea differat, operæ putavit Seneca explicare. Quid intersit quaris? alterum (Idea) exem Epik. plar est, alterum (Idos) forma ab exemplari sumpta. Alteram artifex imitatur, alteram facit. Plura addit, quæ non obscura sunt: eoque omittenda. Sed hæc Forma, cum ad rem constituendam concurrat, faciatque maxime: cur non Principium Stoicis? Quia placuir iis prima Principia dare, & ante quæ nihil esset : quæque eadem æterna fint. At Formæ auctor Deus eft, & nafcitur assidue ac perit. Visinter seria etiam, quod rideas? Varro ut rem magnam, ut mysticam, religiose aperit, se tria Principia apud Samothracas repperisse. In eorum, inquit, simulacris, multis indicits Apud collegi aliud significare cœlum, aliud ter- August. ram, aliud exempla rerum, quas Plato I- DeCiv. deas appellat. Cœlum, Iovem intellego; ter- cap.xxram, Iunonem; Ideas, Minervam. Cœlum, à quo fiat aliquid; Terram, de qua fiat; Exemplum, secundum quod fiat. En tibi tria Principia, etiam Romæ in Capitolio consecrata. Quid si etiam in Circo? Ter- De tullianus assert, trinas ibi aras Diis pare- Spect. re, MAGNIS, POTENTIBUS, VALENTIBUS. Eosdem & Samothracas existimari. Tres ibi, cum Varrone, nominat: etsi Varro alibi

atoni pecies

udia-

Datas

elfas.

er in-

indus,

n Ma-

quiex

mamista.

priss to : id

n Deo

ouzsi-

a Ma-\$ [det]

fe 21-

ad ta-

quol-

17188

nod

9157

(21,

am?

ft o. 16

Day 6

1TC

144 I. LIPSI PHYSIOLOGIA

14. De alibi duas tantum agnoscat, Calum ac
L.L. Terram pariter interpretatus. Sunt isti

Cabiri: de quibus Dionysius, Strabo,
alii.

DISSERT. IV.

De Corpore, quid Stoicis? late accipi, & omnem essentiam includere. Quadam etiam eorum, pro nostris scholus & sensis, nugamenta.

T Principia cum habemus, ad ea veniamus quæ ex his fiunt. Cicero: I.Acad. Quod ex utroque fit (Caussa & Materia) id iam Corpus, & quasi Qualitatem quandam nominabant. Quidquid igitur Materiam habet, est iis Corpus: atque id-Laen in iplum definiunt, Doug ED to Teixi diagutir, Zenon. eis unxos, eis matros, eis Bádos: Corpus este, quod in tria dividitur, longitudinem, latitudinem, altitudinem. Atque hæc sane proprie Corpota sunt, pro aliorum etiam philosophantium sensu. At Stoici (notandum est) longius laxiusque hanc vocem tendunt: & communiter, quidquid omnino est, sic appellant. Ita non Genii solum & Anima, (nam hæc iis materiata sunt) sed Deus, & Materia, & Virtutes, Vitia, Affectus, & plura talia, Corpora dicuntur : quod Scholæ hodie rideant, sed sua hæc lingua iis fuit. Itaque LacrLacreins and got lum etia

lent, extr te autem litates ea mix, si mi

da ellen lias Princ cipes, eler

Ubi pala intellige

poribus Qualitat dam, &

Plutarchu oliodos, mismimo

usm, inne j m eldemien Materiam

Qualitatil tes autem ff tentiones qu

buscumque O figurent. Pota quida reum quid

formis Tri

LOGIA Celum ac Sunt ifti is, Strabo,

accipi, 60-Qualametlu é sersis,

mus, ad ea int. Cicero: & Materia) atem quanigitur Ma-

arque idgi diagunia, orpus efe, gitudinem,

Atque hze pro aliofenfa. At lariulque

nmuniter, ellant. Ita am hæc iis Azteria, &

plura talia, iola hodie fuit. Itaque

Laco

STOICORUM LIB. II. Laertius, post eam finitionem, addit: εντό η ερεδισώμα καλείται: Atque hoc solidum etiam Corpus vocatur: quasi alia essent, extra eam agnominationem. Notare autem in Cicerone licuit, etiam Qualitates ea corpora appellari : quia scilicet поід, пі тепомоміра, qualia в qualitate affe-Ha essent. Itaque statim Qualitatum alias Principes facit, alias ex iis ortas. Principes, elementa ipsa: exiisortas, animantium formas, quaque gignuntur è terra. Ubi palam est, Corpora eum simplicia intelligere, & Mixta. Etsi ab ipsis Corporibus compositis abiungunt etiam Qualitates, & Materiam faciunt subiectam, & Formarum eas vicem habere. Plutarchus adversus eos : Kajni maria x8 inCorτω υλίω, άργον εξ έσυτης η ακίνητον, ιπακείως tr. Stoi. प्योंड मारार्थ पार्थ केमा क्यांपडता. प्रवेड मेंडे मार्थात्मा प्या कार्थी-Mata, žvioi j vý roves à segos de, ole av en evor ju gene. ow ei somisi देखार में श्राप्य में श्राप्य मार्दिण. Etsi ubique Materiam, per se inertem & immobilem, Qualitatibus subiici pradicant: Qualitates autem spiritus esse, aliqui vigores & intentiones quasdam aereas, que partes, quibuscumque ingenerantur, forma afficiant, & figurent. Ecce Qualitates palam Corpora: quidni? funt enim Spiritus, & aereum quiddam. Et vero Qualitates pro Formis Trismegistus etiam usurpat: maior Cap. ने मिर्ट रिक्टिंग नवे मारावे हे नवामा है जिल्लासका में जुड़ में जिल्ला- पा।

fd.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA ρα, ώ επερ εν άντις το κατέκλοσε, σε άση ποιότητι κοσμήσαι εκλόμθρος το μετ' aut ποιόν: Affatim autem Idearum qualia Pater inseminans globo, tanquam in antro conclusit, omni qua. litate exornare cupiens quod cum ipso erat quale. Non aliud, quam varietatem Formarum acceperim, quas Mundo Deus inseruit, petitas à primis Formis, id est, Atquin & hæ tales, ut dixi, corpora: quod Plutarchus dicit, & damnat. Ita enim contra istos : Esfentiam & Materiam subiici dicunt Qualitatibus: Qualitates autem rursus corpora faciunt. Implexa vero ista res. nam si Qualitates essentiam suam propriam habent, ex qua dicuntur & sunt corpora: non quarut essentiam aliam : & pluscula, quæ adiungit. Quin & Galeni libellus hodie, contra eosdem, argumento & titulo : 0"n aj mo:ornres achuares: Quod Qualitates sint incorporee. Nec de formis solum essentialibus accipe, sed de Virtutibus, Vitiis, Affectibus, atque aliis, quæ Plutarchus enumerat item, & ridet. A τοπον 28 & μάλα, नवेड वेश्वाचेड में नवेड स्वर्शवड़, क्लेड ने नर्गा नवेड नवेड मह्र्या, में नवेड धार्यध्या कर्वन्य , हैंस ने क्या स्वनंबर, में कर्वना, में έρμας, η συγκαταθέσες, σώματα ποι εμθέες, όν μαδένι φάναι κείως, μηδ ε ιστάρχην τόπον ή τέτοις हैं र रागे दें। नमें स्वार्व दें दा कि खांग स्वाय मासी , रेंग ह रहे में-Appoyents. Absurdum autemnimis, Virtutes, Vitia, * Artes praterea, omnesq3 Memorias,

morias jetition

to null

CHIM do

qui pui

mt iter

Honte

n, & v

Ictipto

appus

Sed be

mus: r

dus el

Non p

Corpor

Ambiti

Dam.

Plotare

Non p

haben

mat.

Audi

100,94

apud no

lentia

Etma

Aud.

pictor

qui f

D3 00

Adv.

Tertullianus, De Amim.c,

STOICORUM LIB. II. morias, item Phantasias, & Affectus, Appetitiones, Assensiones, corpora cum faciant, in nullo ea dicere posita esse ac subsistere:locum dumtaxat iis unum in corde exiguum, qui puncti instar sit, relinguere, ubi animi item Principale est. Sunt, fateor, in fronte hæc ridicula: sed subtiles illi viri, & vel maxime Dialectici, caussa aliquid habuerint sic judicandi, nobis in scriptorum illa raritate obscuræ. Chryfippus unus exstarer, in aperto res effer. Sed bene an male illi, non nunc quæramus: res quidem & sensus eorum ponendus est. Noster Seneca, ad Lucilium: Non puto te dubitaturum, quin Affectus Epit. Corpora sint : & enumerat subinde, Iram, Ambitionem, Tristitiam, Metum, Audaciam. Quid? tam diversa in una illa (ut Plutarchus scripsit) punctuali cordis sede? Non pugnent igitur? nam & vitam, ecce, habent, atque adeo Animalia esse affirmat. Aup. Haha, rideo: Animalia? Lips. Audi Senecam : Desideras tibi scribi à Epit. me, quid sentiam de hac quastione iactata apud nostros, an Iustitia, Fortitudo, Prudentia, ceteraque virtutes animalia sint? Et multis deinde adstruit, animalia esse. Aud. Sunt, sunt: quis abnuat? Videsne pictores, & id genus, Stoicis addicere, qui fæminas etiam efformant? Lips. Imo tu serium illorum argumentum au-

IÆ

THT 23

tim au-

ans glo-

niqua.

lo erat

m For-

Deus

ideft,

ut dixi,

& da-

Testiam

tatibus:

似湖北.

ulitates

ex qua

itesfen-

ungit.

contra

nami.

fint in-

fentia.

Villa

archus

(山地)、地

קיצונים

430, 4

a pr

3 TETAS

ETE THE

Virtu-

& Menorial,

Bbid.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA di. Animum constat animal effe (ait Seneca:) cum ipse efficiat ut simus animalia. Virtus autem nihil est aliud, quam animus taliter se habens: ergo animal est. O Achillem! cedite, fugite Troiani. Nec satis. Vitia etiam Animalia, quod sequitur: etiam Artes, & Physica, & Diale-Etica: quid? etiam partes earum, Enunciata, & Solacismus, & Syllogismus. Vides quammulta (Senecæ irridentis verba) animalium millia habitent in his angustiis pettoris? Et de angustiis, è Plutarcho supra interpretare. Abiicit & alibi idem Seneca, & in vanoaut levi habet. Sunt, inquit, que scire magis invat, quam prodest. sicut hoc , de quo quaris, An corpus bonum fir? Respondet deinde: Corpus effe. facit enim: quod facit, corpus eft. Ubi & axioma illud Stoicum observes, Quidquid facit, est corpus. Qua eadem illa ratione Vox corpus adstruitur, in Laertio : Zuge मी' हिंग में क्लामें, मून दें के किए किए कि कर की की ति ति ति कि कि क्ळां मंद्र हिन काल री' में क्ळाम क्रिश्न हिन्द कार्र संप्रहेश्ना Sor of parountar. Corpus est Vox, secundum Stoicos. Omne enim quod facit, Corpus est: facit autem Vox qua à loquentibus ad audientes accidit. Quod tamen plenius diceretur, Quidquid facit aut fit, est corpus: id est, agit aut patitur. Ipse noster ita effert alibi: & Plutarchus inter Stoica: है। उस कि मांच को वर्ष क्ष्मिया स्थारिका , देन हैं को के पार के

Epift.

Epit.

क्रशासि

atien a i

АффеШап

quid, as

lat, etta

cietius:

Corpo

Plura, 6

fathio!

mpdum

Bonum

toris bor

or gua

tecto m

ns non:

ci, apud

TON CO

nm: V

maxime

dis, Effer

tia quide

tum aute

Dies, Ve

denfaci

good est

STOICORUM. LIB. II. மைய் நடிக்கில் Sola que sunt, Corpora appellant: quoniam id quodest, facit aliquid, aut patitur. Sed de Voce quod erat, etiam Epicurei sic afferebant. ut Lucretius:

1.8

it Sene-

nimalia.

animus

. O A-

Nec la-

d segui.

Diale-

Enun-

ww. Vides

verba) a.

anguffin

archo fu-

idem Se-

Sant, in-

un prodeft.

us bonurs

Me. facit

& axio-

Juidquid

la ratione

tio: Tips

Winder,

mit decem

1 /00473-

it , Cor-

nentibu

nen ple-

nt fit, eff ple nolter

er Stoica Wint ! 8118 Corpoream quoque enim vocem constare fatendum eft,

Et sonitum: quoniam possunt impellere

len lus. Plura, fiquis volet, super hoclegat in Eustathio Homeri interprete, ad Iliados secundum. Nos ad Senecam, qui aiebat, Bonum corpus effe. Quis ita? ratio. Corporis bona, sunt corpora: corpora ergo sunt or que animi : nam & hic corpus est. Profecto mira hæc Logica est, in nostris scholis non audira, non audienda. Sed rationem omitto, rem concutio. Certe Stoici, apud Sext. Empiricum, negant Bo- Adv. Mathe. num corpus esse, sed Bonitatem. Air enim : Veritatem nonnulli opinantur , & maxime Stoici, à Vero differre tribus modis, Esfentia, Constitutione, Virtute. Esfentia quidem, quia Veritas est Corpus, Verum autem incorporeum. Amplius, Nox, Dies, Vesper corpora sunt: & quid verba ultra facio? initio dictum repeto, Quidquid est, censent corpus.

DIS-

150 I. LIPSI PHYSIOLOGIA

DISSERT. V.

tile,

+ abi

ba fur

cunt.

divid

Et co

tia.

fcribt

corpor

Duni

abou

corpt

vens

nim

alibi

THT 1

Imm

111 00

mod

lectu

appe

Van

main

iper ik

min

Dens

Ita, C

mal

nobi

1016

Deum & Materiam Corpora esse Stoicis: & quattuor dumtaxat proprie Incorporea.

U D. Fateor non invitum me hæc A audire, etsi animo obhærenti. Si enim omnia hæc Corpora : cedo, quid igitur Incorporeum est?an id solum, quod non est, ut Chimæra & Centaurus? Lips. Et ego libere fateor diutule in hac inquisitione me fuisse, & obhæsisse. Seneca quidem expedire nos debebat, & coperat, ubi divisionein Corporum & Non-corporum instituit : sed deseruit, & in vado reliquit. Verba eius ista: Naturalis pars Philosof hie in duo scinditur, Corporalia & Incorporalia. Corporum locus dividitur in hos primum gradus, in ea que Faciunt, & qua ex his Gignuntur. Gignuntur autem Elementa. Ipse Elementi locus, ut quidam putant, simplex est: ut quidam, in Mate. riam & Causam omnia moventem, & Elementa dividitur. * Superest ut Rationalempartem Philosophia dividamus. Ecce institutam divisionem , & unum caput exsequitur de Corporibus : alterum de Incorporeis nec verbo tangit. Confilio. aut neglectu eius omissum, an ignavia exscriptorum, non definio: sed hoc clare haurio, ipsa prima Principia Corpora effe,

Epift.

STOICORUM LIB. II. esfe, Materiam, & Caussam. Et de Materia quidem iamante satis sirmavimus, * ubi de ea dictum: sed Laerrii etiam ver- *Differ. ba sunt, quæ de utroque principio evin- pra, cunt. Inter Stoica, ubi ab Elementis ea dividit: κ) σώματα ε) τὰς ἀρχὰς, κ) ἀμόρφες: Et corpora esse Principia, & forma expertia. Ubi tamen viri docti fidenter referibunt : nj aou pares i) rasapaas : Et incorporea esse Principia. Quod pro communi nostra philosophia verum fareor, abnuo de Stoicorum. Ipse enim Deus iis corpus, id est, Senecæ Caussa omnia movens. An non Corpus fit, cum etiam Animal est? Ita enim idem Seneca dividit alibi Corpus, in Animantia, & Inanima; Epie. rursus Animalia aut Mortalia sunt, aut Immortalia. & sub hac specie Diiac Genii continentur. Neque aliter alii : unus modo nodus me ligat abipso Seneca iniectus. qui alibi primam illam Caussam appellat Incorporalem. Quisquis formator abHelm, Vniversi fuit, sive ille Deus est potens omnium, sive incorporalu Ratio ingentium operum artifex, sive divinus Spiritusper omnia intensus. Profecto hac Ratio est Deus, aut melior pars : & si illa incorporea, cur non Fatum, Providentia, Iustitia Dei & Sapientia, & denique ipsa in nobis Ratio, pars illius? Vix opinor hoc Stoice, sed potius Platonice dictum: aut fi eft

in: O

thorea.

ne hzc

i. Sic.

quid i-

quod

LIPS.

ioqui-

eneca

cope-

15-607-

1 1200

upars

lia co

147 13

st, C

utem

idam

Mate.

4 E.

15A-

cce

put

de

filio.

121/12

late

1012

effe,

I. LIPSI PHYSIOLOGIA fi est, seorsim à Deo & ab Igne eam nune aspicit & avellit, non alibi factum. Certe Ratio prima Caussa est, atque ea palam Corpus illi dicta. Est & axioma Stoicis certum: Omne quod est, esse corpus: an non Ratio est? Laertius : Zana si binal' auris i soia: Corpus est iuxtaipsos Essentia. Nu-Eib.xv. menii liber citatur ab Eusebio: O'n su av ein ou pa to er, & Est Enings: Quod non sit Corpus quidquid est, inxta Stoicos: ubi eos scilicet refutavit. Sed & Tertullianus noster, hoc illorum dogmate imbutus, Animam, Angelos, Deum corpora De Car- facit: & alibi universe scribit, Omne quod est, Corpus est sui generis: nihil est Incorporale, nisi quod non est. Quo sensu Augustinus eum excusat de Deo & Angelis De Gecorporeis: quia timebat, inquit, ne nihil nefi ad essent, si Corpora non essent. Neque Stoilitt.c. nlt. corum nova fuit hæc opinatio. prisci quidam philosophorum (Platone teste) aiebant, Iustitiam, Prudentiam, itemque phifta. contraria, à punder Tur or Tur, na art' eru ouиита: aut nihil eorum qua sunt esse, aut corporaesse. Tam lata igitur hæc significatione, quid mirere dicta à nobis omnia comprehendi ? Au D. Cedo equidem, & dono: sed quod inieci ecquid solvis? Ubi enim Incorporea, nisi in imagine? Lips. Non hoc cense. sunt re ipsa quædam, & reperiemus. Seneca palam divifit

divifit

quid eft

le: & p

pla non

musla

politur

Nam le

poreus S

Id quos

Primu

nciloc

Catone

video.

Corpus

enunc

Vocant

Ecce 7

Readit

Cato ar

Corpus

teapud

Sapien

disputa

tto, pr

habeo,

coolege

阿司拉京

O Cor Actom

סומנחו

STOICORUM LIB. II. divisit supremum illud genus to ov: Quid. Epik. quid est, aut Corporale est, aut Incorporale: & postea iterum ita dividit, sed exempla non donat. Ergo aliquod Ens dicimus Incorporeum: & axiomaillud supra positum leviter ita restringendum est. Nam lego in Sexto Empirico: Ex incorporeis Stoici enumerant quattuor species, Id quod dicitur, Vacuum, Locum, Tempus. Primum illud Græce est (ex alio Empirici loco) ro hentor. Senece inde lux: Video Epife. Catonem ambulantem: Corpus est, quod civils video. Dico deinde, Cato ambulat. non Corpus quidem est quod nunc loquor, sed enunciatum de Corpore. quod alii Effatum vocant, alii Enunciatum, alii Edictum. Ecce To Asulor varie interpretatur: & ostendit esse quid, cum vere dicitur : (ut, Cato ambular, sapit, desipit:) nec tamen Corpus, sed Incorporeum este. Ab ea re apud eumdem Senecam quæstio, Cum Epie. Sapientia sit Corpus, an etiam Sapere? & disputat * eisination: sed non est profe- * In ucto, pro dicto sensu. Plura in hac re non trangs habeo, nisi illud Plutarchi etiam. istinc Parie. consequi, σῶμα σώματος εί) τόπον, κὶ σῶμα χωper dià cupatos: Corpus Corporis esse locum, & Corpus penetrare per Corpus: quod verum est, si Qualitates sunt corpora, initio dictum.

SIE

anune mi

n. Certe

tapalam

a Stoters

a: an non

tel niest

tia Nu-

0 न वंदेश

non st

cos: ub1

errollia.

teimbu-

corpora

mue quod

eft Incor-

enfo Au-

Angelis

ne nihil ue Stoi-

prilci

ne teste)

temque

819 pm

Te, AUC

figni-

obis o-

equi-

ecquid

in ima-

it te ipla

2 p2/2m divilit

D 18-

154 I. LIPSI PHYSIOLOGIA

DISSERT. VI.

De Mundo, optimo Maximoque corpore.

Variavocis significatio. Differt ab Vniverso: quid Totum Stoicus itemque de Vacuo.

CED nos ad amœniora & fimul graviora pedem promoveamus. E Principiis Elementa & Corpora: ac præstantissimum Corporum, Mundus. De cuius nomine obiter videndum est : tum & res inquirenda, & pro illorum sensu aperienda. Nomen vel Græcis, vel Latinis, ab ornatu eft. nam & illi zoo,uer dicunt, primo eius nomenclaturæ Pythagora au-Aore. Id enim ita Laertius: & searor weaτον αὐτὸν ὀνομάσαι κόσμον: hunc primum Cœlum appellasse Mundum: quod tamen alii ad Parmenidem, Zeno noster ad Hesiodum refert. Galenus cum Laertio : 170-செயில் வால் மால் நிரி நிரு நிரு விருவி கடுக்கா குறியில் கட் omor: Pythagoras primus appellavit hunc rerum ambitum, Mundum. Idem de eo Plutarchus, & caussam etiam addir: in fie αυτώ τάξεως: ab ordine qui est in illo. Ab ordine inquam, sive à toto ornatu. Plinius: Quem xorus Graci, nomine ornamenti, appellaverunt, eum nos à perfecta absolutaque elegantia Mundum. Nam & muliebrem mundum obtinuit dici. Trifineg fami oán addi

nis, c

Mun aliqu natio

inqu

Varr Jeme Var

dixe des des

Note abrie 203:

dun

देशका विकास

plicit

eff de

inse

megi-

STOICORUM LIB. II. megistus interiorem nomenclature caus-Sam dat: Εἰκότως κόσμος κέκληται. κοσμεί γδ τὰ Cap. xx. warte to moinila of Muiores, & plura quæ addit : Merito Mundus sive ornatus dicitur. ornat enim omnia varietate generationis, continuatione vita, indefessa operatione, & ordine genitorum. Quæ ratio Mundum proprie spectat, quatenus facit aliquid, & est Deus. Isidori nova originatio est, imo vetus ex Varrone: Mundus, Lib. inquit, quod in sempiterno sit motu, ut calum, sol, luna, maria. Vnde og animalia Varroni videntur Elementa, quoniam per semet ipsa, inquit, moventur. An beneex Varrone transscripserit, nescio: neque Elementa proprie Animalia. sed Mundum dixerit, ex Stoico & Platonico sensu. Vides ex his Cælum primo Mundum dictum, deinde latius vocem se fudisse. Notant autem Stoici σειχώς λέγεως & κόσμον. Laert,in autor Te Tiv Stor, & f andone soine is 10 moior, os di Zenon. κοσμήσεως, ε χείνων ποιάς πειόδες άναλίσκων είς έαυτον Η άπας κοίαν, κ σπάλιν έξ έαυτε χυνών. κ αυτιώτε τ διακόσμασιν τ άς έρον, κόσμον εξ λέγουσι. κ τείτον, τὸ σιωες κκὸς εξ άμφοίν. Tripliciter dici Mundum. Primo ipsum Deum omnis essentia opificem, qui incorruptibilis est & ingenitus, architectus ipsius Mundi, & post temporum aliquas periodos iterum in se absumens Gvertens omnem essentiam, sterum-

TU.

Vni-

ede

gra-

un-

1211-

e cu-

m &

ape-

inis,

cont,

12 20-

oep.

Cae-

n alii

efio-

H2-

i 13-

huns

000

fà

Ab

Pli-

na-

fella

m &

Tril-

egi-

156 I. LIPSI PHYSIOLOGIA iterumque ex se gignens. Secundo, ipsam astrorum ordinationem, idest, Calum, Mundum dicunt. Tertio, quod fit ex utrisque. Quæ postrema verba satis tenebrosa sunt: & ex quibus utrisque? ex Deone, & Calo? ita textus sermonis suadet, sed re abnuente. Putem magis, Ex Deo, & Efsentia, id est, Materia, eum velle dictum. De im- Philo clarius ista extulit: Airo i xóo pos res Mandi. ยัง เมิน เออเอาบา ชบรทุนส ยัฐ ช่อสาชิ หู สัรออง , x เอียเอχω γως, κή τζυ επ' αυτώς ζώων κή φυτών καθ' έτεest j; moios segvos " j reitor, is souer tois इंतर्रेसर्गेंड, रीर्गंत्रकाय बेंद्रुर में देवनाएट्रांम्ड डेर्गंय मड , में διακεκοσμημβρη à άδιακόσμη τος, ης τ κινήσεως φαστι είναι χόνοι διάς μα. Primo Mundus dicitur, compositio ex cœlo & astris, terram ambientibus, & animantia ac stirpes. Secundo, solum ipsum Cælum. Tertio, ut Stoicis visum, essentia quadam ad exustionem perveniens duransque, sive digesta, sive indigesta, cuius motus intervallum Tempus esse dicunt. Itaque tertia hæc sententia peculiaris Stoicorum est, quam ad Deum rettulit Laertius, ad Essentiam Philo: uterque recte. Nam Essentia illa tota, Deus est Stoicis: neque aliud quam Senecæ & Latinis Rerum Na. tura, vel Communis Natura, de qua supra dixi. Ea igitur, sive in Mundum formata sit, sive indigesta, est iis Mundus. Et hoc sensu doctissime, ut solet, Ausonius Mun-

Mundu

aliud ig

hour et

minat :

का वर्षण

pe, opp

gr. Vni

lio modo

cuo conft.

tuam in

ad five

in schole

chus: O

)श्या, वर्षे

神色活动

niver [u]

le, cum p

140, Mur

bendaqu

um enim

zung adve

Stobzan

10 76 021

जे हड़सीय

Stoici diffe

tum, Vni

Tetum, fit

apertiffin

to. Hine

Pluatrch

w non eff

STOICORUM LIB. II. Mundum pro Materia supra dixit. Sed aliud igitur Stoicis noopos, no Manbounous: ficut etiam to war, ig onov. Laertius discri- In Zen, minat : To wav reyed, o, To noo pos, ni nad ere-एक पर्व्याप , पर दंस में सर्व प्रथा महा मही कि है कि जिला सहा कि वर्ष प्र μα. ὁ ωβρ εν κόσμος πεπερασμέρος, τὸ ζ κετὸν άπειer. Vniver sum dicitur & Mundus; & alio modo, quod ex Mundo é exteriore Vacuo constat. Nam Mundus finitus est, Vacuum infinitum. Itaque & Mundus etiam mat five Vniversu dicitur: sed magis erat, in scholis præsertim, distingui. Plutarchus: Οί Στο ϊκοί ηιαφέρον τὸ στον, κὸ τὸ ολον, λέ- 11. De Placit, पुष्ठम. कवा भी रहे हैं) पर उपने सहरते वंगहा १०४ के तर शहे, हा. xweis were, ron normor. Stoicis different Vniversum, & Totum. Vniversum enim esfe, cum Vacuo Infinitum; Totum, fine Vaeuo, Mundum. Falfa hæcautem, rescribendaque mar 35 El) oui ner a areio: Vniversum enim esse, cum vacuo infinito: & & i noive advocanda vox, xóo uor. Recte ita Stobæanæ Eclogæ: Οί Στοϊκοί φαπ διαφέρόν τὸ τὰ κὰ κὰ τὸ ὅλον. τῶν μθρ ρδ είναι σιώ τω κεν δ τώ άπερο ολον ή, χωρίς το κενο, τον κόσμον. Stoici differre dicunt Vniversum & Totum. Vniversum esfe, cum Vacuo infinito; Totum, fine eo, Mundum. Atque hæc ita Advert. apertissime etiam Empiricus, ubi de Toto. Hincillud eorum effatum est, valde Pluatrcho exagitatum : Vniversum, cor- contra pus non esse. Quidni dicerent: Inane enim Stoie. com-

, ip am

m, Mun-

rigue.

nebrola

cone, &

, fed re 0, 0 E/-

dictum.

inus 246"

O des.

138 ETE-

due wis

iriams, i

minkt ou-

ondus di-

, terram

thes. Se-

tio, ut

ad ex-

, five

notus in-

que ter-

oicorum

1105, 20 lam Ef-

neque m Na.

qua fuum for-

ndus.Er

Honor

Kis.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA complectitur : neque id sane est corpus. Itaque ipsius Plutarchi verbis hoc solvamus: Keror 25 andegr Etw her To noo no werger Tes, έτε σῶμα τὸ τεᾶν, έτι ἀσώματον είται λέγυσι: Vacuum enim infinitum exterius Mundo circumfundentes, neg Corpus Vniversum, neque Incorporeum adfirmant. Caute, & iure, ô Platarche: & tu hic atque alibi haud æquus arbiter eos culpas. Qua Vacuum continet, corpus non elt; qua Mundum, corpus. Atqui non est Vacuum. Sane quidem οί &π Θάλεω φυπιοί (ut alibi tu scribis) μέχει Πλάπωνος το κετον àπίγνως: abusque Thalete Physici, ad Platonem, Vacuum ignorarunt: quod fatemur, & ipse Plato ubique abdicat : sed qui Italica secta fuerunt, diu ante Platonem, Leucippus, Democritus, & ab his Epicurus posuerunt. Atque illi quidem laxe, & ubique rebus mixtum: Stoici restrictius, ards to xbous idie era never, eça Der j duns anter: in Mundo, nihil esse Vacui; extra, infinitum illud esse. Cauffa statuendi, Conflagratio sive curtiesois, quia Mundus in illud resolvitur, post istam. Quid, quod ipse Pythagoras τοσετον είναι το nardy cutos τε κόσμε, ώσε αναπνείν τ iearir. en a 38 autor wierror. Tantum Vacui esse extra Mundum, ut respirare cœlum possit. esse enim ipsum igneum. Pythagoræ, inquam, hoc verius tribuetur, quam ut

ip6

ten

Cle

Bar

gia

700,

705

9140

Fig. H

1809

Cyl

Tat

fini

Def

Mu

defi

時間

dun

tur

page

Plac.c.

Ibid.

STOICORUM LIB. II. ur ab eodem Plutarcho alibi, Aristoteli ipsi. Nam ille nimium quantum abhorret. Abhorreat. nos ponimus, & plures hodie etiam * Theologorum. Quid au. * Infra tem id est, quodest, & non est. Nam 1x. Cleomedis Stoici verbis : A'massarn aural दिन हिना क्षिणाय, वेज्यामित्र मह है। मह देशक के हैं , मह है मह אוותם בא סי דום ב, אפון בידי אותם דול סטלים, בידי דו שמפסי-न वर, है रह माराहेश राइ , क्षेत्ररे केंड ने वर्ष थय में दूर की रहे रह है।-Tos: Simplicissima eius est conceptio, ut quod incorporeum sit & intactile, quod nec figuram habeat, neque figuratum sit, quod neque patiatur neque agat, tantum corpus suscipere aptum sit. Atque idem ille in Cyclicis suis Theories pluribus docerrevera tale extra Mundum effe : atque id infinitum.

rpus.

olva-

HTES,

,001:

undo

14273,

c, &

alibi

1 Va-

qua

Va-

UNZA

7,8727

Pla-

face-

; fed Pla-

8 20

qui-TEM:

ei a

nibil

efe.

100

(UI)

oras शे है

acus 1818

1280-

120 ut

DISSERT. VII.

Definitio Mundi. Civitatem dici, itemag Templum: eaque imagines explicats.

CED nomina Mundi vidimus : nunc Dipsum. & quid est tertia significatione Mundus ? Chrysippus (apud Stobæum) definivit; κότ μον είναι ζύςνμα εξ έρανδ καί γης και της οι τέττις φύσταν. Η, τὸ όκ θεῶν και άνθρώπων σύς ημα, καί όπ των ένεκα τύτων γεγυνότων: Μυπdum esse compagem è cœlo & terra, & naturis qua his continentur. Vel aliter: Compagem conventumque ex diu hominibufq,

I. LIPSI PHYSIOLOGIA

alibi:

ADDY III

217071

alta.

rereal

1c, &

demo

Iltiam

relut

unius

timsor

que no

ret la

VITTH

Deris!

famus

tonant

effe not

diunt.

ceiss q

(uum

hanc

ludzo.

Dissid

聖山田

& Spirit

in in

のま! Al

法这个

mis dis

alibi:

& que horum caussa sunt facta. Utraque hæc etiam in Laertio totidem verbis, sed Posidonio adscribuntur. In Eusebio Lib.xv. prior, paullo uberius ponitur : Σύςημα έξ देलकाह मन्ये के हिन ह मन्ये पूर्ण ह मन्ये जैन में करी मह , मन्ये पर्का देन नहें rois φύσεων: Compages è cœlo, aere, terra, mari, naturisque contentis. Atque ille idem alteram illam adiunxit: & caussam utriusque variantis dedit. O's 75 Tejmos σόλις διχώς λέγετα, τό, τε οίκητύριον, και τὸ όπ τ ενοικέντων σων τοῖς πολίταις σύζημα, έτω και ό niopus oioved wodis boiv in de wir naj andpirmon owne-5 कि जय, में Wi जेह कि में nige μονίαι ε χόντων, में शह दे ग अ केπων έσο τεταζωβών. που ανίας ή έσταρχον σεθε άλάλλες διὰ τὸ λόγε μετέχον, ös 65 * φύσο νόμος. oboros Sicut enim, inquit, Civitas dupliciter dicitur, & ipsa sedes sive domicilium, & corpus incolarum civiumque: ita Mundus tamquam Civitas est, è diis hominibusque constituta. cuius dii quidem principatum & regimen habent, hominibus subiectis. Communionem autem inter utrosque esfe, quia Ratione partecipant, que nature Lex eft. Sunt pulchra, & dignitatem Mundi exprimunt, & nostram, itemque officium

& munus. Imago est, quæ valde placita

Stoicis, & passim usurpant. ut Seneca,

rum hominumque, existimandus est. Idem

Cap. I. De Leg.

* Nec

cruque

verum

male

ad Marciam : Intratura es urbem, diis hominibusque communem. Cicero: Vniversus hic Mundus una civitas, communis deo-

STOICORUM LIB. II. alibi: Est enim Mundus quasi communis 11. Da deorum atque hominum domus, aut urbs Nat. utrorumque. Iterum dico, sunt pulchra, alta. & quis non attollatur, atque idem vereatur, cum Deum & Genios circum se, & supra se, cogitat inspectores, eosdemque rectores ? Et parte altera, ava- confol. ritiam contemnat, viles curas exuat, cum, adHelv. velut patriam & urbem, mundum sibi circumdat? Seneca: Magno animo nos non unius urbis mænibus inclusimus, sed in totius orbis commercium emisimus, patriamque nobis professi sumus Mundum, ut liceret latiorem campum virtuti dare. Sane virtuti, & maxime caritati ac curægeneris humani. Omnes unius urbis cives sumus. Cicero de Stoicis: At quanta Finib. conantur? Mundum hunc omnem opidum esse nostrum. Incendit igitur eos, qui audiunt. Vides quantam rem agas? ut Circeius qui habitet, hunc omnem Mundum suum municipium esse existimet. Et vero. hanc communionis rationem Pontifici Iudæorum fuisse in animi oculis, Philo prædicat : Tar who 25 anar, inquit, of ispers De Meιών οικείων και πολιτβύ μόνον είωθασι τάς τ' δίχας 11. ng Burias 671 Texer. 63 7 1'sdaiwr apxeptis, & moror ध्वी वंत्रवार तह वेर अवित्राका श्रींशह, वंशावे में ध्वी में नाह фиσεως μερών, γες, θοατος, άέρος, κ πυρός, τάς τ' δί-त्रवेड में नवेड की त्रवधाडांवड मागानिया, ने मर्जन माग, निर्मा किंदा ταις ανηθείας, πατείδα εθ έσυτε νομίζων. Cum enim

traque

is, led

ulebio

muz if

à 20.

terra,

ille i-

uflam

TPONT?

d 90 cm

78 79 0

would-はいから

ookah-

何的此 iter di-

PO COY-

(undus busque

that un

ubiedlu. uelle

ITE LEX

fandi

cium

acita

neca,

is bo-

niver.

115 les-

Idem

alibi:

I. LIPSI PHYSIOLOGIA enim aliarum gentium sacerdotes, non nis pro suis, és amices, és civibus vota aut sacra faciant; summus Iudaorum Pontifex, non solum pro toto genere humano, sed & pro natura omnibus partibus, terra, aqua, aere, igne, preces gratesque concipit : Mundum hunc existimans (uti reveraest) patriam suam esse. Fructum sententiæ vides : & adde alterum, de Exfilio; quod esse nullum potest sic animato. Emetiamurenim quascumque terras, nullam invenire intra Mundum est, alienam nobis. Sic igitur de Mundo Stoici : etsi Cælum etiam Civitatem, & quidem proprie, si Clementi credimus, volunt dici. Ille cum cælestem civitatem in Sacris legeret, & 1v.Str. rei suæ aptaret, addit: Aéy 201 23 oi Stoinoi ? uli seardr nuclus modus, rà 367ti que ir muda sus-To words. regard white, in the Dicunt & Stoici Cœlum proprie civitatem esfe. qua autem hic in terra sunt civitates, dici quidem, at non esse. Quo ego Plutarchi reprehensionem spectalle arbitror, etsi verba in Græcis (meo quidem libro) corru-De Co. pra aut manca funt : A'ma plu to venos fi Notion . E) woll, na molitant de asiens, eis justo, na φυλέτας, και άρχοντας, δάλον όπ και βελουτίω ή "-2100, मध्ये में दे 201 690 कार्ण कारण में के 500 है 100 : Sed de aiunt, Deorum domum (putem enim scribendum, Senvolum) effe civitatem, cives autem stellas, ad hoc etiam tribules, & magistratus:

BIA.

Hef

mag

tion

gine

feilig

rum

mila

1870

quid

centi.

vicip,

THIN

0193

quen

terra

Quid

Tempi

cipitu

sultui

ciato

duciti

12,50

acceda

tratiff.

groupe

PEROTH

Solis, I

ti inil

94110 erager

Helv. C.IX.

STOICORUM LIB. II. stratus: nempe Solem etiam Senatorem, & Hesperum Prytanim vel Ædilem. Nisi magis tamen est legi duéo por era. & concinnare divulfa: atque ad priorem imaginem de Mundo toto referre, cui Dii scilicet & colites illi præsunt. Quem iterum alia imagine, & magis augusta, affi- De Bemilant etiam cum Templo. Seneca: To- mef.vis tum Mundum deorum esse templum, solum c.vii. quidem amplitudine illorum ac magnifi- Epift. centia dignum. Et alibi : Per qua non mu- sc. nicipale sacrum, sed ingens omnium deorum templum Mundus iste reseratur. Ci- maio. cero: Homines tuentur illum globum quem in Templo hoc medium vides , qui Libite. terra dicitur. Ubi Macrobius apposite: xiv. Quidquid humano aspectui subiicitur, Templum eius vocavit qui sola mente concipitur. ut, qui hac veneratur ut templa, cultum tamen maximum debeat conditori: sciatque quisquis in usum templi huius inducitur, ritu sibi vivendum sacerdotis. Bo- DeTrana, bona postrema monitio: & Plutarchus tare aaccedat, Templum esse hunc Mundum, sacratissimum quidem ac religiosissimum. in quod per ortum inducimur, spectatores non signorum surdorum & manufactorum, sed Solis, Lune, siderum. Et addit, hac veluti initia & mysteria quadam esse, tranquillo en lato nobis animo spectanda ac peragenda. Philo denique ludæus claudat:

s niss

AHL

ifex,

edo

qua,

1473-

pa-

2 VI-

pour

etia-

m :n-

nobis.

ce sum

rie, fi

ecum

1, 80

कांग्रस रे

ta ini-

int o

. 986

ci qui-

Bile.

9010

orru-

明神

1,19 141

do A

n feri-

es As-

BAST .

74/85

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ

De Mo- dat : To ulp avoraro ni meis anis dar i sedr 3:8 vomildo & Churarta sen nos mor eivas, veix usi esperta a núvator á ist o two soias uses, seavor, avadámara j con issiens, ispias i con imodianoves aut ? διωάμεων άχελες, άσωμάτες ψυχάς: Templum Dei supremum, & vere tale, existimare oportet esse totum hunc Mundum. qui Sacrarium quidem habet, purissimam rerum Natura partem, Cœlum; ornamenta, ftellas; sacerdotes, administros potentia eius angelos, incorporeas animas. Imagines habemus, aptas, & pro splendore ac dignitate Mundi, nec supra. Nihilenim omniŭ rerum (ait Stoicissans Tullius) melius est Mundo, nihil prestabilius, nihil pulchrius: nec solum nihilest, sed ne cogitari quidem quidquam melius potest. Vide ipsum totum, vide magnas parvasque partes: omnia ita constituta (unt, ut neque ad u sum. meliora esse potuerint, neque ad speciem pulchriora.

B1.De Nat. deor.

Ibidem intra.

DISSERT. VIII.

Factum esse Mundum, à Deo, caussa hominum : & breviter, quomodo sit fa-Hus.

T'ANTI autem operis quis auctor? I Nullus, aiunt quidam, & ab æterno fuir, æternumque erit. Alii qui factum statuunt, partim à Natura (ut Strabo:)

partim à F

ci veriffim

Paffimita:

argumenti

eft, inquit

homo , lie

poffit; id pr

apientius

facere cale

rit , Superi

dentia , t

se, nisi De

in fenten

Quare, 6

fecerit De

hominum

finis fuit,

delignatio

ficoftenfa.

Ja quis dixe

rum feilice tuntur, bi

profecto nil

parte, nost

Lactantius :

qui giunt ne fractum, (

guegne gene

tem nomini

gillation ib

Cicero acc

STOICORUM LIB. II. partim à Forte & Casu, ut Epicurus. Stoici verissime, à Deo & Providentia esle. Passim ita: & Chrysippi, apud Lactantium, argumentum validum sane exstat. Siquid De Ira eft, inquit Chrysippus, quod efficiat ea, qua Dei c.x. homo, licet ratione praditus, efficere non possit; id profecto est maius, & fortius, & sapientius homine. Homo autem non potest facere calestia: ergo illud, quod hac effecerit, superat hominem arte, consilio, prudentia, potestate. Quid igitur potest esse, nisi Deus? Nec testimonia congero in sententia decantata : illud addam, Quare, Quomodo, ubi, Quando, Qualem fecerit Deus? Quare? sua, inquiunt, & hominum caussa. Neque enim alius ei finis fuit, quam potentiæ & bonitatis designatio, in maximo optimoque opere sic ostensa. Cicero: Quorum igitur cauf- 11.De sa quis dixerit effectum esse Mundum? Eo- deor. rum scilicet animantium, qua ratione utuntur. hi sunt di de homines, quibus profecto nihil est melius. Et de altera sanc parte, nostri Doctores consentiunt. ut Lactantius : Veraest sententia Stoicorum, De Ira qui aiunt nostra caussa Mundum esse con- xIII. structum. Omnia enim quibus constat, quaque generat ex se Mundus, ad utilitatem hominis accommodata sunt. Et singillatim ibi exsequitur : quod ante eum Cicero accurate, De Natura deorum. Ne-

GIE

jege 3:8 10-

in which the

-abert, un

cinct and T

Templum

citimare

n. qui Sa.

BARRY FOT SIZE

menta, fel-

contie eine

nagines ha-

reac digni-

enim omniŭ

melius eff

il pulchrius;

itari quidens

e ipsum to.

e partes: 0.

ne ad a lam.

Beciempul-

canfaba-

nodo fit fa-

uis auctor?

k ab atems

iqui factori

(at Smabor)

pat-

166 I. LIPSI PHYSIOLOGIE Lib.re. Neque Seneca id negatum voluit (haud ita veri & partium transfuga) cum scrier. De bit: Non enim nos caussa Mundo sumus, xxvii. biemem astatemque referendi: suas istaleges habent, quibus divina exercentur. Nimus nos suspicimus, si digni nobis videmur, propter quos tanta moveantur. Imo vero, ô bone, propter nos vel maxime ista moventur: sed non solos: & hoc voluisti dictum. Dii quoque hic suas partes ha-Lib. 11. bent. Itaque alibi scribis : Dii non per negligentiam nos genuere, quibus tam mulnef.c. xxiii. ta genuerant. Cogitavit enim nos antes Natura, quam fecit. Ita est. Providentia hominem, & pleraque ista hominifecit. Sed Quomodo fecit, & quæ compositio aut digestio molis huius fuit? Zeno apud Lacrtium ita prodit: Tor Sedr , na? संदूर से अवि वर्ण के प्रत्य . ज्यान में क्षेत्र की से हिन्द संदर्धिक, में के कार दे नहीं पूर्ण के कार्य किस दिस्ताय έτω κὸ τύτον, απερματικόν λόγον όντα το κόσμε, τοίον-रि एकर्शामहिन्द्र देश मार्थ ग्रेड्स, 65 हिन्नू वेशमार्थ माराडिशमा मीको में έξης γένεσην. Είτα λοτηγωτάν αφώτων τα τέωταρα 50ιχεία, ωῦρ, ὖόωρ, ἄερα, γίω. Deum in principio, cum apud se esset, Essentiam omnem per aerem in aquam convertisse. Et ut in fatu semen continetur, ita Deum qui seminalis Ratio mundi est, tale semen reliquisse in Humido, quod facilem aptamque operi Materiam praberet, ad rerum deinceps generationem. Deinde progenuisse primum Ele-

Elem rem, ctor

feeffe atio,

fuper fibi, a ipfo

pro nes, cano

do, cessar gitat; ego a

quod tempi fenti.

Re

Et

Victo

Sa

P.S.

RE An de STOICORUM LIB. II. 167
Elementa quattuor, ignem, aquam, aerem, terram. Ait, in principio: ipsis Sacrorum nostrorum verbis. Ait, cum apud
se esset. Pie & pulchre. Deus sua perse-

ctio, sedes, regnum:

haud

fcri-

物學

Aale:

Ni-

77747,

ero,

mo-

ti di-

s ha-

n per

mul-

ate

iden-

inife.

poli-

cno

127

digs

MIN,

mip.

北京

100

175-

は竹

t in

mi-

ife

open

ige.

はが

ele-

Scal. Cui esse sibi sufficit, efficit que cuncta: ut vir summus nostri ævi, in Carmine super Deo scripsit, plane divino. Deus fibi, & suum ei esse, sufficit: quidni? in ipso omnia, ipse omnia. Itaque frustra,& pro humana imbecillitate istæ quæstiones, Quid faciebat, agitabat? Vel Seneca noster respondeat: Iupiter resoluto mun- Epit. do, & dius in unum confusis, paullisper cessante Natura, Acquiescit sibi, cogitationibus suis traditus. Optime. Vis & ego aliquid audacter, five argute? Idem quod nunc facit, fecit. Erras, qui in Deo tempora disparas, omnia ei sunt inpræsenti. Poeta Christianus olim, Claudius Victor:

Regnabatque potens in maiestate creandi,

Et facienda videns, gignendaque mente o capaci

Sacula dispiciens: & quidquid tempora volvunt,

PRÆSENS SEMPER habens. immensum mole beata

REGNUM ERAT IPSE SUUM.

An deerat occupatio, hæc quæ fuere, que funt,

168 I. LIPSI PHYSIOLOGIA funt, & quæ instant, contemplanti? Pergit Laertius, Essentiam omnem vertisse. Si de primo conditu intellegit, Materiam cape: sin de reparatione Mundi post exustionem, cape Ignem reliquum & in eo semina rerum. Per Aërem. Ergo vel Materia, vel Ignis ille reliquus, Aëre tenuior. Etitaest. quoniam tradebant Stoici diffundi, & vel totum Vacuum illud occupare. Contrahitur igitur, sed gradatim, & habilis fit corporum generationi. Primo autem in Aëre, quia facillima ea mutatio ab igne. Deinde, ait, In Aquam. Hæcigitur proxima facies Materiæ, cum elementa genita. Ideo vetus opinio, Aquam principium rerum effe, Thaleti adscripta. Quid Thaleti? Homeri ante illum fuit. apud quem legas ---- word wo io ple Dex

fum

Bar

ic.

alyz idus

pia,

ex |

hoc

DOM

imie

Mer a

200

Ag

men

(Sto

11mg

mai

non

8

late

ti, n

Aqu

mal

gne

Du

Mind.

בו אומוצ, משתוף ציונים ב מיני דבמיו דברטתונים:

---- flumina magni

Oceani, cunctis qui rebus prabuit ortum. Vis aliquid clarius? iteratque alibi, & vocat

Ω'κεανόν το θεῶν γένεσιν, κỳ μητέρα Τηθιώ:

Oceanum Divis genesim, matrem & nutricem.

Dii & Genii ex illo orti(nam & hi ex Materie) atque etiam vaporationibus eius aluntur. Postrema autem ipsa verba, de Matre & Nutrice, Plato in Timzo adsumpsit,

STOICORUM LIB. II. sumpsit, & Materiæ aptavit. Quin & Barbarica vetus philosophia in hac parte. Brachmanibus apud Indos, ait Strabo, άρχαι μέρι τ συμπάντων έτεραι, τ ή κοσμοποιίας το υδως: aliarum omnium rerum alia principia, Mundi autem aqua. Sed quarum rerum alia? credo singularum rerum, quæ ex Elementis; ut ad proxima principia hoc referatur. Iam & Ægyptii (Philo De vita notat) το υσωρ σιαφερόντας εκτεπμήκασιν . άρ- Moyfie χω f f δλων χυέσεως εθ νομίζοντες: Aquam eximie coluerunt, principium Vniversi generationis eam censentes. Sed pro tota Stoicorum sententia, Seneca audiendus: 111. Aqua, ait Thales, valentissimum ele- Nacco mentum est. hoc fuisse primum putat, ex hoc surrexisse omnia. Sed & nos quoque (Stoici) aut in eadem sententia, aut in ultima sumus. Ultima. ex hac nempe omnia surrexisse. Quo ducere & Manilium possis, imo debeas: Lib.r.

A

? Per-

rti∬U.

eriam

texu-

10 00

Ma-

101Un

ci dif-

occu-

atim,

Pri-

mu-

HAM.

com

0,1-

riad-

ite Il.

地方。

, &

ė

Ma-

1152-

. de

ad-

Seu liquor hoc peperit, sine quo riget a-

Materies, ipsugwocat, quo solvitur, ignē.
Inter variantes sententias Mundi conditi, nec Stoicam omittit: &, Sive, inquir,
Aqua initium rebus suit, in quam Materia se vertit: quæ deinde wocat (ita legerim, non worat) sive adhibet ipsum Ignem, qui destruit, & in varias formas mutat. Sive, qui solvit & destruit in

мпиефоч. Neque aliud Stoici decantatum illud Chaos interpretabantur, quam hanc Aquam: non illam Elementi. Philonemita audi : Tar 3 E winav erior xáos rouσωροϊονται, παρά τ χύσιν τένομα πεποικώς νομί-Corres. Quidam Stoicorum Chaos existimant Aquam esse, à fusione factum nomen arbitrantes. Sed quid iam Aqua? pergit Laertius: Deum, qui seminalis Ratio est, relinqui in humido. De Deo enim hæc verba, eiusque Ratione (etsi obscuriuscula funt) omnino capienda. Ita enim alibiiple Zeno: Dià f Uns da Seir ? Th war. TOS NO JOT, OV Error ei mapulfilm nanson, olor of is in Th pen waripus. Per Materiam (sic aqueam) discurrere Vniversi Rationem, quam aliqui Fatum appellant, tamquam in fætu semen. Vides eamdem ibi imaginem, & ipsis verbis, uti hic ponitur. fignificat autem, immobilem per se & inefficacem Materiam animari ab hoc Igne (illo qui Deus, & Ratio:) non aliter quam semen eiusque spiritus & calor fœtum formant, augent, alunt. Notanda igitur & hic 2628 vocula : qua crebro in hac Generationis re utuntur. ut Seneca : Caussa autem, idest,

Ingentium, totius Mundi. Ait, incorporalis: quia mens ipsa Dei est, & animus, ut sic dicam, Ignis. Fatum interpretatur

Zeno,

I. LIPSI PHYSIOLOGIA

Epift.

De im-

mores-Litate

Mundi.

Phylic.

Liv. Ratio, Materiam format. Iterum: IncoradHelv. poralis Ratio, ingentium operum artifex. C. W BIL.

STOICORUM LIB. II. Zeno, alii Providentiam : & utrovis sensu poeta Manilius (germanus Stoicus) sæpius usurpat. Ut in istare gignendi, Sidera & colum esse Colestis Rationis opus. Lib.t. Tale semen reliquisse. Ipsum Ignem, sive Calorem, qui Humido miscetur, vocat Semen: Ratione tamen illa semper adiuncta. Plutarchus, adversus nostros: Τε πόσμε το σύρ λέγ εσι απέρμα είναι : Mundi semen ignem dicunt. Alio verbo, sed eodem sensu, Aristocles apud Eusebium: Στοι χείον είναι φασι το όντων τὸ σύρ, καθάπερ Η εάna fros. reru japzas valu n Jeón. Elementum rerum omnium Ignem dicunt; eius principia, Deum & Materiam. Bene Aristo. cles. & Deus, sive ipsa Ratio, ab hoc Igne disparanda. Zeno, apud Ciceronem, 1. Acad. statuit, Ignem esse ipsam naturam, qua quidque gigneret, & mentem atque sensus. Qualis autem hie Ignis? non utille noster, qui cuncta disturbat ac dissipar: sed vitalis ac salutaris, qui omnia conser- Cic. 17. vat, alit, auget, sustinet, sensuque afficit: deor. qualem in sideribus videmus. Plura autem super tota hac re, ubi de Exustione mundi. Ultima Laertii : Gigni primum ebementa quattuor, ignem, aquam, aerem , terram. Idem Laertius postea : Γίνεως ή πόσμον, ότων όκ πυρός η έσία τραπή δι? ά έρος είς ύγρος, είται το παχυμερές αυτώ συς αν άστο-क्राडियाँ प्रारं परे हैं रहत्ति प्रकृति हें देवह क्रिकी में में किया किया 777 ÉOY

172 I. LIPSI PHYSIOLOGIA micor semewaer สบุ อังการใชงห์งทุ. Gigni Mundum, cum ex Igne (qui exustioni reliquus) Essentia vertitur per Aërem in Humorem. deinde crassior eius pars fit Terra; quod tenuius, Aer; reliquum magistenue, Ignis. Sed hic Aquam omittit: antea positam, & recte. neque enim Materialis illa aqua five humor, vere elementum Aquæ est, sed faciem dumtaxat eius habet, multifaria alioqui mixtione. Hæc igitur in brevi Stoicorum sententia, super rerum conditu: cum qua valde Trismegistus il-Cap. s. le consentit. Abpes, inquit, anos inich th क्रेक्, मं क्यें व्याव्याण हिंदारिजान देश में के प्रवेड क्यंज्यक arm eis vos : Ratio sancta (sive Verbum) Natura supervenit, & Ignis purus exsiluit ex Humida natura in altum. Additque mox: Kwéwhaj lu, sià + om projulyor arting. παθελόγοι, eis ànobie: Movebantur autem, à Ratione spiritali, qua super ea ferebatur, ad auditum. Est sane nostra hic Ratio, est Ignis. Quid in ipso Moyse, rerum primordiis? nonne Spiritus Domini ferebatur super Aquas? Quibus profecto paria & Trismegistus, & Zeno supra, Rationem per Materiam decurrere. Quod Tertullianus alludit, an & ridet? Stoici volunt, Deum sic per Materiam decucurrisse, quomodo mel per favos. Rideat : Metaphoram non indecoram, nec à Sacris longiaquam, ego putem. D15-

In 7

. 0

chu

time

tema

tun

1

Da

90

den

etja

OMO

mi

Mun

let:

Jam

CIC

Extr

STOICORUM. LIB. II. 173 DISSERT. IX.

In Vacuo Mundum librari. Vere natum videri : & quare forma eius circitet.

Mun-

quus)

orem.

und te-

Ignus.

utam,

2 2002

zelt,

melti-

tor in

rerum

tus il-

rife of

t distait

rbum)

filsit

itque

18,05

em, A

patut;

io, est

m pri-

intel.

02112

atto-

Ter-

unt,

940-

apho.

magn.

D150

Vomodo factus, quod satis sit, diximus: Vbi autem, & quo fitu? In medio Vacui, ait Chrysippus apud Plutarchum : atque hanc caussam permansionis fea. .. eius esse, quod Essentia omnis in sui medium raculo tendat. Eft ipfa sententia, quam damnatum it Epicurus, & ex eo Lucretius :

Illud in his rebus longe fuge credere, Lib.z. Memmi,

In medium summa, quod dicunt, omnia niti:

Atque ideo Mundi Natura stare sineulis Idibus externus, neque quoquam posse resolvi

Summa atque ima, quod in medium ant omnianixa.

Damnat, sed parum iuste: & in Terra, quæ le suftinet, & undique in fe redit, eadem ratio, nequealia, valet. Plutarchus etiam, dictoloco, irridet: quia Vacuum omne spernit. Non nos hercle: & cogitanti cuicumque aliquid Vacui extra Mundum, vel invito occurrit. quod præter ante dictos, etiam Philo Iudæus palam adstruit, & in Scripturis Abyssum dici contendit. Quid Augustinus? annon xr. De

extra Mundum infinita spatia locorum co- Civit. gitari c.v.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA gitari oftendit? Ut Stoicorum affertio neque tam singularia sit, nec ex facili adspernanda: imo Theologorum optimis etiam hodie propugnanda. Addamus, Quando sit factus: etsi apud Stoicos quide nihil super ea re legi. Imo credo eos cen-Lib.113 saisse, certum non esse diem eius ortus: quod Iulius Firmicus tradidit, certus eorum adsecla & satelles. Tamen curiosa inquisitio huc quoque ivit, & Vere natum effe volunt, Sole in Ariete existente. Panegyristes ad Maximianum: Divinus ille vestra maiestatis ortus ipso, quo illuxit, auspicio Veris illustrior, augustiore fulgens luminisclaritate, quam cum ORIGINEM MUNDI NASCENTIS animavit. Et statim: Ofelix beatumque Ver novo partu! ô tempus, quomerito OMNIA NATA esse credantur! o Kalenda Martia , sicuti olim annorum volventium, ita nunc aternorum auspices Imperatorum. Virgilius:

BALL

toris

in ha

4 000

the col

dista

Sole a

Pern

Roces

Vert

Oli

bile

bili

man

13

bility

At fo

0120

ptin

& M

Sacri

phiæ

Deiz

coadi

proje

Time

motu

CAUL

Non alios prima crescentis origine mundi Illuxisse dies, aliumve habuisse tenorem Crediderim. Ver illud erat, Ver ma-

gnus agebat

Orbus

In Carmine veteri : Vere natus orbis est. Divus Ambrosius & caussam addidit: Inxaem.c. de oportebat mundi exordium capi, ubi erat opportuna omnibus verna temperies. unde & nascentis mundi imaginem annus expreffit,

STOICORUM LIB. II. pressit, at post hibernas glacies, atque hiemales caligines, serenior solito Verni temporis splendor eluceat. Damascenus irem in hac parte : Tiwages Jora d' inis ouvisar J. Lib. 11. ny aregorn ulp à éactin. ex autings émoins en à Deòs carle. τὰ σύμτσαντα. κ δελοῖ τὸ μέχρι το νω ἐν αὐτῆ τ ardiar & Brasnor gireds: Quattuor sunt à Sole anni tempora sive conversiones. Prima Verna, in qua Deus fecit universa. quod doces etiamnunc florum in ea germinatio. Verba Scripturæ adspicit : Germinet terra herbam virentem, & facientem semen, en lignum pomiferum. Et nonne probabile est, amænissimo, & maxime vegetabili tempore, cuncta copisse?cum & animantes pleræque fætificant, & aliæ naturæ partes concipiunt aut parturiunt, and dicamus & ipsam totam peperisse. At sunt tamen qui fortiter abnuant, Hebræorum auctoritate confisi, quibus principium anni in Autumno fuit: ergo & Mundi. Non ultra inquiro: cum ad Sacrorum auctoritatem itur, Philosophiæ fines iam res egreditur, & ad Theologiæ abit. Hoc tertium potius, Qualis conditus, & qua forma? Rotunda. Ita Stoici apud Laertium : & caussa. Heis 25 में κίνησην άρμοδιώτατον το πιέπον χάμα. Nam ad motum talem siguram aptissimam. Plures causlæ in Manilio:

£

io ne-

otimis

amus,

quidé

os cen-

rigged

corum

oquis-

ımeffe

anegy-

veftra

ußicio

以市场设

MUNDI

Ofe-

物學的

antur!

BOTAIN

uffices

mundi

WITCH

ma.

is est.

it:In-

bieral

unde

prefit

h.4

HAC

. 176 I. LIPSI PHYSIOLOGIA Hat aterna manet, divisque simillima forma, Cui neque principium est usquam, nec finus, in ipfo Sed similis toto remanet, perque omnia par est. Apta scilicer ea forma ad perpetuitatem motus: denique Divis par, ut ait, vel quia Astra sic spectantur; vel quia principio & fine caret, ut ipse Deus. Observa autem hic Totum, ro odor, Stoico fermone, ut prædixi. In Platone ratio quoque alia: quod à quo animante (Mundo) omnes re-En Tiliquos contineri vellet animantes, hunc ea forma figuravit, qua una omnes reliqua forme concluduntur. Est enim capacissima, est perfectissima ea forma. Et iccirco oldet, (ait explicans Apuleius) perfectissimo co forma. pulcherrimo Mundo * instar pulchre of perfecta sphare afabricatore Deo quasitum est, ut sit nihil indigens: sed operiens omnia coercensque contineat: pulcher & admirabi-Deopi- lis, sibique respondens. Quodipsum in cacoviii. pite humano Lactantius considerat : quod Deus, inquit, orbi & globo simile formavit, quia orbis rotunditas perfectarationis est ac figura. Eo igitur Mens & ignis ille *infi- divinus, tanquam cœlo, tegitur. Ab hac sententia Homerum fuisse argumentan-Berra. tur, quod * à meieora ja las dixerit : non magnitudine, sed figura, quæ finis est expers. Dis-

Anim tun

Dei

Cie: n

leafu tem, j

do:

priole tum c primi eft, q

LIP

Cicer

gario male

inter !

sed il

Aspen Maid

DISSERT. X.

illima

, nec

OMMIA

tatem

lquia

p10 &

autem

oc, ut

2112:

mes Teunc ca

eligne

acili-

CCITCO

1000

72 0

fitum

STATE OF

irabi-

0 62-

ned

ma-10718

illu

b hac

ntan. m2ocis. 7150

Animal eum effe, sensu & Ratione praditum. Partes eius libata. Ipfam animam, Deum effe.

T Mundum quidem talem ac tan-Crum vides, sed in externa adhuc facie: nunc animi sensus ad interiora, id est, ad Animum eius mitte. Ita enim consensu Stoici, sentientem eum, intelligentem, sapientem: & quid te moror? Animal rationale esse. Aup. Hoc dicunt? repudio:

Et procul à vera hoc aio ratione repul-[um.

LIPS. Et ego tecum : sed quid iudicare, priusquam audire, properas ? Intellige, & tum cense. Et sententia hæc non illorum primitus, ne nescias; à Socrate & Platone eft, qui protulerunt. Iste in Timæo, ut Cicero vertit : Quapropter non est cun-Handum profiteri, si modo aliquid investigariconiectura potest, hunc Mundum Animal esfe, idque intelligens, & divina Providentia constitutum. Et sæpius iterat, & inter * wiera dogmara habent sectarores. * Pri-Sed illis omissis, Stoicos audiamus: de quibus ita Laertius : on 3 & ¿ cor o xéopus , n In Zen. λομκὸν κὸ εμφυχον κὸ νοςρὸν. Χρύσιπωός φησε, κὸ Α'-2012 odwegs ig Hooddwies. Zwor phi stws, orta &-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA oiar อีนปุ่น อุง เล่อทางใน . าอ วูร (ฉึอง เล้ แก้ (ซัซ หอุล์ ไ -To. इत्रेश है यह प्रविधान प्रविद्यार दिला किन व प्रविधान कर Ε'μψυχον ή, ώς δικον όπ τ κιμετέρας ψυχάς, όποι. Ocr sons doman ao un ros. Bon des jeiner in El Zwor Quod autem Animal sit Mundus, & rationale, & animatum, & intelligens, Asserit Chrysippus, & Apollodorus, & Posidonius. Animal quidem ita, ut sit natura animata & sentiens. Quod enim animans, non animante prastantius est: nihil autem Mundo prestantius; Animans est igitur. Animatum porro esfe, liquet ex nostra Anima, que particula avulsa est ab illo. Boethus tamen dixit, non esse Animal. Vides adfirmationem, & additam rationem : Quod animal præstantius non animato. A Platone ea est sumpta, in Timæo. Fas, inquit, non est, nec un quam fuit, quidquam nisi pulcherrimum facere eum, qui est optimus. Cum hanc rationem igitur habuisset (Deus;) reperiebat, nihil esse eorum, qua in natura cernerentur, non intelligens intelligente, in toto genere, prastantius. Mentem autem ulli rei adiunctam effe sine animo nefas effe : quocirca intelligentiam in animo, animum conclusit in corpore: sic ratus opus illudeffectum effe pulcherrimum. Platonis ratiocinatio est: Deus optimus optimum fecit: nihil natura intelligente melius: ergo Mundus intelligens. Si hoc, etiam animatus:

ma

dici

1420

in!

tice

E

ABI

A

di

fa

pr

lar

6

ne di

Did

CI

ifi

STOICORUM LIB. II. matus: quoniam intelligentia fine anima esse non potest. Intelligentem cum dicit, Rationalem sentit, quod consonat. Itaque Zenonis verba eiusdem rei sunt, in Sexto Empirico, ista: Si, quodest particeps rationis, est melius eo quod est illius expers: est ergo Mundus particeps rationis. Et similiter argumentabatur in eo, quod est anima praditum, & quod inanimatum. Aud. Neque nunc fine risu audio: & quale istud Animal, & quas partes habet? LIPs. Partes? Bene suggeris: dabo, ad hominis & tuum instar. Plutarchus ita distribuit. Stelle sieut oculi lucentes in cle in facie Vniversi orbem suum peragunt. Sol vi orbe praditus cordis, ut hoc sanguinem de spiritum, sic diffundit ex se vegetantem calorem & lucem. Terra & Marimundus, ut animal VENTRE & VESICA, utitur. Luna inter Solem & Terram , ut inter Cor & Ventrem, velut IBCUR, aut aliud molle viscus est, & respirationes illinc excoctione aliqua & purgatione attenuans diffundit. Atque ego sane (etsi aliter Macrobius) eodem versus Sarapidos retrulerim, quos interrogatus à Nicocreonte Cypriorum rege protulit. Ægyptii enim istum Deorum maximum dicunt, id est, Mundum. Versus sunt:

wal-

iouss.

ine.

a) (iia

Mus-

intel-

dorus,

utst

enim

us esti

THAT!

net ex

elt ab

Ans-

HEAD!

ntius

npta,

HH.

物化物

ecta.

ebat.

etell-

toge.

1 164

10-

12775

def-

tio-

ergo

101-

tus:

Εἰμὶ θεὸς τοιός δε μα θεν, οδόν κ' έγὰ εἰπω.
Οὐράνιος κόσμος κεφαλή, γας ήρ ή θάλαωα,

turn.c.

h 6

Two.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA T बांब में माना क विशेष संतो, नवे मी' हंबी' दें बोमें हा महाँ), Ο μμά τε τηλαυγές, λαμπρόν φάος ήελίοιο. Sum Deus, & talis qualem describam ego me ipfe. Cœli arx mi caput est, ventrem dico mare magnum: Terra, PEDES; AURES ponuntur in athere puro; Longe splendentes oculos, dic lampada Solis. Mutat aliquid in illis Plutarchi: & quis non pro ingenio possit? Terram facit pedes, satis apposite: sicut Chrysippus Stoicus eamdem imipirua, warep ir 260 Tà osia: Stob. Phyf. fulcrum, ut in animali offa. Elt enim maxime compacta & dura, sed & infimoloco, ut Pedes. Hæc Stoica esse, etiam Io. refibus. Damascenus docet : Stoici, inquiens, Deum statuunt animum huius Vniversi, corpus eius ipsum Vniversum: oculos vero, Solem, Lunam, aftra. Sed & Manilius Stoiciflans: Lib.I. ---- flammaque micantes, Qua Mundi fecere oculos. Oculos, id est, stellas. Sed ut ad Laertium redeam, à quo me leviter abduxisti: altera in illo ratio, cur Animal Mundus, quod nostra ex eo anima avulsa. Quasi dicat: quod Animam emittit, ipsum animatum est: talis Mundus. Verba Zenonis huic sententiæ, in Empirico: Quod emit-

emitt.

34,

Muni

Mam

huck

proba

effe fa

plum

move

hoon

mitto

aliena

Man

time

Som

prim

Etali

dicit.

mam

non,

Etqu

diver

audit

Dat.

panne

Paullo

er De

efe. I

docu

Stoic

VATTO

STOICORUM LIB. II. emittit semeneius quod est particeps rationis, est ipsum quoque rationis particeps: Mundus autem emittit tale semen: est ergo Mundus rationis particeps. Cicero etiam huc faciat : Qui Stoicus est , non magu ap- 14.Ata. probabit nunc lucere, quam hunc Mundum esse sapientem, habere Mentem que & ipsum fabricata sit, & omnia moderetur, moveat, regat. Vides quam adfirmate hoc nostri? Nec soli tamen, ne erres. O- xi.Memitto Platonicos: Atistoteles ipse (sed ex taphys. aliena mente, inquiunt) alibi Animal Mundum appellat. Trismegistus planisfime ex fua: O' phi xiapus, memor idiar- Cap. 3. Sparos, διδύτερν ζωον μο + κόσμον. Mundus, primum animal; secundum ab illo, Homo. Etalibi, abarant Zaor, immortale animal dicit. Sed iterum ad Laertii verba, Animam ex eo avulsam. Quo? an Toto? non, sed ipsa Anima, quam Toti dabant. Et quæ illa? Ignis. quis Ignis? Deus. Hoc diversum à Platonicis nostri habent; etsi audita sententia, non explorata, imponat. Nam utrique Animam Mundo tribuunt, & Deum faciunt: sed diverso paullum sensu. Plato Mundi animam ex Deo natam vult : nostri, Deum ipsam esse. Illi quoque Deum, sed secundarium quemdam, nec primum & patrem. Pro Stoicorum mente Varro, apud Isidorum: Varro Ignem Mundi animum dicit. Proin- 11b. de VIII.

हा करते),

cribam

TREM

18 4-

ampa-

guis

citpe-

Stol-

isia:

0 182-

nolo-

mlo.

iens,

persh

vero,

ilius

Ai:

US,

di-

ani-

10.

gtå

git-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA de quod in Mundo Ignis omnia gubernet, sicut animus in nobis. Quam vanissime! Qui cum est, ingait, in nobis, vivimus; cum exit, emorimur. Augustinus, Deco-Civitdem Varrone : Dicitidem auctor acutissi-C.XXXI. mus atque doctissimus, quod bi soli videantur ei animadvertisse quid esset Deus, qui crediderunt eum esse Anima motu ac ratione Mundum gubernantem. Vox motu non omnino disconvenit, fateor. & verius ta-1. Acad. men credam, Mente. Cicero, ibi Stoicus: Mundum natura sentiente teneri, in. qua Ratio perfecta insit, qua sit eadem sem piterna. Quam vim Animum effe dicunt Mundi, eamdemque esse Mentem Sapientiam que perfectam, quam Deum dicunt. Estigitur iis Anima, est & eius nymovinon, Ratio in Mundo, sicut in homine ponimus: atque ea Ratio proprie Deus. Multa super hac re, è multis, possem: sed quod. * Lib.1. satis sit, dixi nuper, cum de ipso * Deo Differs. dissertatum. Cum Philone claudam, qui hæc à Chaldæis manasse ostendit, & damnat: Chaldei, inquit, super alios homimoixi- nes Astronomiam & Genethliacam excolentes, infera superis, calestia terrenis adaptare & iungere nitebantur : tanquam Musicis rationibus omnia concinere & convenire inter se aiebant , locis disiuncta, cognatione coniuncta. Outor & pare who verer अंग्राहित हैं पर्वाहरूप के स्वाहरूप के स्वाहरूप के प्रति हैं। autèr.

nim, i

Hoggadil

CHOS OF

ing and

ת מו מה

[enfibus

Dedidi

aut qui

Fatum,

nt fie di

pietate

centes,

lam effe

ca, qu

Neceffi

forda i

fubtilifi

te, con

Philosop

iftam m

lapiens,

BILL A

eff vera

continue

tionibus

nequit, f

in homin

7 H7 (16 70)

בסירוש מיסים

tem con

Kum, G

STOICORUM LIB. 11. αὐτὸν, ἢ ἐν αὐτώ θεὸν σειέχντα τ τρί δλαν ψυχωύ. είναρυθρίω τε κή άνάδειω θεοπλας ήσαντες, άσε-Crias σολλης κατέπλησαν + άνθρώπνον βίον, άναδι-वैद्देवारा कंड विद्या में क्यार व्यक्ति है है। है है। वर्षπον το σαράπαν. Iidem apparentem hunc & Sensibus subiectum Mundum suspicati sunt & ediderunt, aut ipsum solum esse Deum, aut que eo continetur Vniversi animam. Fatum autem & Necessitatem deificantes, nt sic dicam, & consecrantes, summa impietate vitam humanam repleverunt, docentes, prater hac qua conspiciuntur, nullam esse omnium Caussam. Sunt ipsa Stoica, qui Rationem in hac Anima Fatum & Necessitatem etiam interpretabantur. Absurda igirur, sic accepta. sed è quibus subtilissime argumentum, pro Dei unitate, contra Gentiles Arnobius ducit. In Liberta Philosophia memorabiles fludio, universam istam molem Mundi, Animal esse unum, sapiens, rationabile, consultum, PROBA-BILI asseveratione definiunt : quorum si est vera, & fixa, certa sententia; etiam illi continuo desinent Dii esse, quos in eius portionibus constituebatis. Vt enim homo unus nequit, permanente sui corporis integritate, in homines multos scindi; neque homines rursus multitudinis, iunctionis differentia conservata, in unius sensus simplicitatem conflari: ita si Mundus animal est unum, & unius Mentis agitatione motatur, nec

1A

betwee,

iffime!

trimiu;

Deeo-

acuti i-

videan-

eus, qui

acratio-

not who

erius ta-

bi Stol-

meri, ia

dem fem

dicunt

Sapien

dicunt.

igunain

e poni-

s.Mult

ed apped

o # Deo

2m, qui

, & d2.

s poms.

exco-

nis ad-

nguan

G 185

西山

神神

572

184 I. LIPSI PHYSIOLOGIA nec in plura potest numina dissipari; nec si eius particule Dii sunt, in unius animantis consistentiam cogi atque verti. Audisti. iam tecum damnamus, etsi probabils hoc, cum Arnobio: quia certum, divinam illam vim per omnes Mundi partes ire, ut Animam, sed non Animam: & hic error, quod æternum illud & secretum, cum perituris impurisque unionis nexu miscent.

DISSERT. XI.

Divisio Mundi prima, & secunda. Elementa quattuor esse, & in se invicem commutare.

NIMAL igituriis Mundus. cuius Adux magnæ Partes, Colum & Terra. Varroita dividit scite, ut opinor, ex mente & more Stoicorum. Augustinus; vii.De Adiungit (Varro,) Mundum dividi in duas Civilic. partes, Cœlum & Terram : & Cœlum bifariam, in Æthera, & Aëra; Terram vero, in Aquam & Humum. E quibus summum esse Æthera, secundum Aëra, tertiam Aquam, infimam Terram. Sunt omnino Stoica, qui primo dividebant Elementa in Gravia, & Levia. Levia faciunt, Ignem & Aërem: Gravia, Aquam & Terram. Leve autem esse, quod à medio suo recedat; Grave, quod accedat. Ovidio etiam hæc tributio:

QHAt-

9N

Con

Pon

Ett

Alti

Clara

tolgar

Nam (dum.

tent;] Calum

reman.

amplex

tet Aër, Confl

REVIUS is, coel

opt. m

Mis aper Hellave

Aera, I confimilator

te perga

denta fi

tto app

nec s STOICORUM LIB. II. nan-Quattuor aternus genitalia corpora udimundus abile Continet. exillis duo sunt onerosa, suediviattes Pondere in inferius, Tellus atque Vnda, 1: & feruntur. Et totidem gravitate carent, nulloque ecreionis premente Alta petunt, Aer, atque aere purior I-Clara ilta, neque voces morentur, haud Ele. vulgaria omnino usurpatione in Varrone. vicens Nam Cælum pro Aëre, olim & priscis dictum. Hebræis quidem, ur Sacra docent; Latinis , ut Varro idem alibi notat. V.de 1 cuius Ter-Cælum, inquit, dupliciter dicitur: & suor, er premum illud, ubi ftella; & hoc totum, quod tious complexu continet Terram. quod est scilin duti cet Aër. Lucretius : Constituuntur in hoc cœlo, qui dicitur Lib.r. NED OF 1001 1/200-Servius illud Virgilii : --- maria, acter-111. ras, cœlumque profundum: pro Aëre accipit. nam Æther, inquit, immotus. Phit 0-Elenius apertissime : Namque & hoc Cœlum appellavere maiores, quod alio nomine MIL, To Aera. Imo & Æthera Græci, pro Aere, io fi consimiliter etiam dicunt. Omitto, in re pergamus. Quattuor igitur ista Ele-110 menta sunt, Principes Qualitates (ita Ci- 1. Acad. cero appellat,) sive corpora, huius Mun-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA di. Quare Principes? quia Elemento hoc convenit, & definitio eius Stoica in Laertio: Erorzeior, it & apiets gire? Tà giropera, ig eis έξατον αναλύεται: Elementum, ex quo primo fiunt, que fiunt, & in quod extremum resolvuntur. Finnt, nempehæc minora & multiformia corpora: alioqui ex Principiis primis ipsa Elementa. Sed de compositis accipiendum est. Elementa sunt simplicia. Quattuor ea consensu fere ponunt. & bene Plinius : Nec de Elementis video dubitari, quattuor ea esfe. Quate fint, Platonis pulchra consideratio est, in Timæo. Divini decoris ratio postulabat, inquit, talem fieri Mundum, qui & Visum pateretur, & Tactum. Constabat autem, neque videri aliquid posse sine Ignis beneficio, neque tangi sine solido, & solidum nibil esse sine Terra. Vnde Mundi omne corpus de Igne & Terra instituere fabricator incipiens, vidit duo convenire sine medio colligante non posse: & hoc esse optimum vinculum, quod & separiter, & à seliganaa devinciat. Inde Aerem & Aquam inter Ignem Terramque contexuit : & ita per omnia una & sibi conveniens iugabilis competentia occurrit, Elementorum diversitatem ipsa differentiarum aqualitate consocians. Pluscula addit, merito à te legenda, & sine alio interprete capienda. Nam & Aristoteles, quem in scholis audiimus,

us Qua

prite alt

tto ord

SIZ CIS d

squit,

ed an no

afirmat

menta .

MY: Aq

MAT CAN

to excit

locem]

uncho

lo senti

stad te

e spon

sthereo

Aqua te

4 conde

mm, id

ius mor

poscit,

lent hui

ani tem

las, Auti

minis iter

Gravitas

antibus

odes, le

maia q

वाव वपाद

Ex Marer, in Somn, Scip.

STOICORUM LIB. II. has Qualitatum, consentientium semper parte altera, ougurias exposuit. Et ab hoc isto ordine est, quod Ambrosius soixeia Hexse. Græcis dicta censet: quod sibi conveniant, c.1v. inquit, & concinant. Quattuor igitur. led an non Seneca abnuit, qui de tribus adfirmat ? Alibi : Hac nempe sunt Ele- Epia. menta, quibus hic Mundus administratur : Aqua, Terra, Spiritus. Omniaista tam caussa vivendi sunt, quam via mortis. An excidisse & delinquere hic puramus vocem Ignu? an pro suo quodam sensu nunchoc dixit, & de isto inferiore Mundo sentit tantum? Nam ait, bie Mundus. Etad rem præsentem tria hæc facit, quia de spontanea morte agit : quam ab illo æthereo igne non sumas. Abi, inquit, Aqua te merge, si vitæ pertæsum est; Terra conde, aut ex altiore ea deiice; Spiritum, id est, Aerem ne reciproca: habes vias mortis. Certe ipse alibi quattuor agnoscit, & Stoici passim ponunt. Respondent huic numero & Elementis singulis Anni tempora, siquis comparet, Ver, Æstas, Autumnus, Hiems: respondent hominis item Ætates, Pueritia, Iuventus, Gravitas, Senectus. Ordo eorum, elegantibus sane versibus, in Manilio: quos, lodes, lege. Nam nobis propositum, non omnia quæ ad rem exsequi, sed quæ obscura aut rara, & ad Senecæ proprie lucem,

धार, दें से

minora

ex Prin-

de com.

fere po-

lementu

Quate

oelt, in

wlabat.

in Villan

autem,

benef

UM BIE

ie carps

tor cocs.

tio colli

IN COLD

igana's

pter l-

per o-

comerfita

C00 14

loto.

1051

125

188 I. LIPSI PHYSIOLOGIA cem. Pro eo addo, Elementa hæc non pura prorsus esse, & communicare inter se, atque etiam mutare. Ipse dicit : Omnium Elementorum alterni recursus Lego, sunt: quidquid alteri perit, in alterum transit. * Et Natura partes suas, velut in ponderibus constitutas, examinat: ne portionum aquitate turbata, Mundus praponderet. OMNIA IN OMNIBUS SUNT. nontantum Aër in Ignem transit, sed numquam sine Igne est. Transit Aer in Humorem, sed nihilominus non sine Humore est. Et Aëra & Aquam facit Terra, sed non magis unquam sine Aquaest, quam sine Aëre. Et ideo facilior invicem transitus est, quia illis in que transeundum est, iam mixta est. Sunt verissima. omnia mixta sunt, & partibus (non enim totis) Elementa vertuntur: mirabili Naturæ providentia, ut æqualitas & proportio servetur, necessaria tutelæ Vniversi. Oviav.Me- dius hæc in parte:

* Ipsa defini-\$10 Stoice -98 € pra. Lega, Benua-845 i. 4.

1.hu.

Queft.

In liquidas rarescit aquas. * tenuatur in auras Aëraque humor habet. dempto quoque pondere rursus In superos aer tenuissimus emicat i-

Ex ipsis, & in ipsacadunt. resolutaque

---- * omnia fiunt

tellus

8307 gnes. abis.

Inde

Inder

071

Lucretio

Quin

bs

AN

Aeris,

Exim

Humo

Necc

De co

Reiicit, (

wam test

mutatio e

qua tame

Patiento

movendi

aque par

Aguam &

25 : K

Marcs for

minz, &

princtiam

to & Fan

pant utru

toffa, Ai

6

STOICORUM LIB. II. GIE Inde retro redeunt, idemque retexitur hæc non ordo. care inter Lucretius etiam, contra nostros: ofe dicit : Quinetiam repetunt à cœlo atque igni. Lib. 1. i recursus n alterum Et primum faciunt ignem se vertere in une, velexaminat: Aëris, hinc imbrem gigni, terramque , Munda BUS SUNT Eximbri, retroque à terra cunda ret, sed numvertt, an Huma-Humorem primum, post aëra, deinde caumore eff. a, sed non lorem: Nec cessare hac inter se mutare, meare wam fine De cœlo ad terram, de terra ad sidera n transitm mundi. meff, iam Reiicit, quæ amplecti debuit, & velsennia mixu fuum testimonio fidem habete. Sane hæc otis) Ele mutatio est, & ex mixtione generatio: in tars bros qua tamen discrimen, & alia Agunt, alia ortio fet. Patiuntur. Cicero, ut Stoicus: Aer & Ignis 1. Acad. ifi. Orimovendi vim habent, atque Efficiendi:relique partes accipiendi, & quasi Patiendi. Aquam & Terram dico. Paria Aristote- " Vide lutaque les : & duo Elementa superiora velut Fulges, * Mares sunt , & Artifices ; reliqua ut Fæ- Myenuatur minæ, & Materiæ vicem habent. Ægy- tholoprii etiam ita distinguebant, in Mares di- gica, de o quoqu co & Fæminas : sedaliter, & singulis da- 20, lib. bant utrumque hunc sexum. Exempli 1. Bill h caussa, Aëra marem iudicant, qua ventus quat. est; c.ziv. 1541

est; faminam, qua nebulosus & iners. A quam virilem, Mare vocant; muliebrem, omnem aliam. Ignem masculum, qua ardet slamma; faminam, qua lucet innoxiuatadu. Terram fortiorem, marem vocant, saxa cautesque; famina nomen adsignant huic tradabili ad culturam. Ista Seneca alibi, subtiliora quam veriora. Sed iam ad singula Elementa camus.

DISSERT. XII.

De Elemento Ignis, sive Æthere. Stoicis Ignem ibi statui: atque illum, aut in illo, Deum.

PRIMUM est Ignis, qui in Cœlo sive Athere locum suum habet. Cœlum Græcis sexròs, quia mãon seconhos, & oculos omnium pulchritudine ad se vocat. Neque alia caussa Latinis Calum. quod hauddubie (ait Plinius) calati argumento diximus, ut interpretatur M. Varro. Est enim, ait Isidorus, stellis, velut vas, signatum. Et Deus superum illum Mundum (pulcherrime Cicero) signis & luminibus, tanquam Ædilis, ornavit. Is ornatus in Varronis hisce versibus:

Mundus, domus est maxima omnium, Quam quinque altitona fragmine zona Cingunt. per quam limbus pictus Bis sex signis stellimicantibus,

Altus

Altus

Bigas

plasia

deo igi

Tetta,

compara

in Virgil

Et fa

Nam fic.

tra regi

bizce,

gne co

teles ra

lur do

ple Igne

et quint

ab co de

ctiptis e

to habeo

am facio

vel è cali

aut falfa i

Omitto c

Placonis

हिर्देश हैं

Month H

Mt , cale

Nat.

STOICORUM LIB. II. I OL OGIÆ Altus in obliquo athere, Luna smers. A Bigas acceptat: Postumi cui Semuliebrem plasia fetet. m, qua ar-Ideo igitur Calum: etsi nostra quoque cet innoxim Terra, & vivorum regio Calum ; sed m vocanti comparatione, & respectu inferorum. Ut adignant in Virgilio: ta Seneca Et falsa ad cœlum mittunt insomnia . Sediam Nam sicut Dii nobis (ait Macrobius) ita nos defunctis superi habemur: quibus nostra regio, velut Cælum. Idem Æther Stoicus I Grace, raed to a Ser, ab ardore, & quia AUT TELL igne constat, ut nostri : etsi Aristoteles raeà roaei Riv, quia perpetuo moveatur & currat , mavult dictum. Nam Cools five ipse Ignem scilicer à Colospernir, quod Coelus ex quinta quadam natura constituit; & & oculo sub eo demum Ignem locat. Res nota è car. No scriptis eius. neque Plutarchum pro ve- 11. De nod hand ro habeo, qui Aristorelem statuere Co- placit. ento dirilum facit on we unde ob untos mueds, non Sepuis a Efte n fuxes uiquaros: è quinto Corpore Igne, v. figna vel è calidi & frigidi mixtione. Corrupta undum aut falsa ista, nec sic profecto Aristoreles. inibas, Omirto quæ habemus. & exstant. Attiarus is cus etiam apud Eusebium, inter dissidia Platonis & huius refert: O' 186 0400 Tà

rel' seavor & macistu is ear in muchs extro often

undami mareira rois seaviois mueis. Ille (Plato) ait, calestia pleramque Ideam ex Igne ha-

11日間

nt 184

Althi

bere;

I. LIPSI PHYSIOLOGIA bere; ifte (Aristoteles) nibil participare cum co. At nostri, ut dixi, cum Platone, cœlum & astra ignea: & quartum hoc Elementum ibi locant. Quid? cum Platone? ante eum Heraclitus, à quo nostros en De hausisse vult apud Tullium Cotta: Sed omnia vostri (Stoici,) Balbe, solent ad ignea vim referre, Heraclitum, ut opinor, sequentes. Sed quocunque auctore, sententia certa est, quartam partem Mundi (Ætheream) & ipsam totanatura facundam esse, & ceteris naturis omnibus salutarem impertire & vitalem calorem. Nam superum hunc Ignem, quem illi purum, lucidum, mobilem constituebant, misceri omnibus volebant, & vitam, vegetationem, aut conservationem dare. Denique hunc esse Mundi animam, hunc Deum : illum dico in athere ardorem tenuem, nullaque admistione concretum. Itaque describitur iis Oueros, nigam werdipla, er f maridputty ro Sesor: Cœlum extrema circumferentia, in quo fedem habet quidquid est divinum. Et quanquam omnis ea pars talis, tamen lupera eius magis: & Cleanthes (in Tullio) Cum ipsum Mundum esse Deum dicit, tum ultimum & altissimum, atque undique circumfusum & extremum, omnia cingentem atque complexum ARDOREM, qui Ether nominatur, certissimum Deum iudicar. Quod Scipio etiam ita, doctorescilicet

licet

Dem: tompl

cens (

ctobi hut, (

te. U

omni

Ita in i

pars p

Katio

Pytha

Theo

thago

Jumm

Deum

paullo

In Cle

92011-

cimi, è

المدضي ihay 2

克方在了不到

Appears.

Mass. 6

extra A

serculo Tationic

per eff, THM on

pater, 1

Mat. deor.

> Idem HI. De Natur,

in Zen,

I. De Nat. deer.

STOICORUM LIB. II. licet Panætio Stoicissans, apud Ciceronem: Orbis calestis ultimus : qui reliquos in son. complectitur, summus ipse Deus, arcens & continens ceteros. Quæ talia Macrobius tamen ad Platonis dogmata trahir, Cicerone haud usquequaque volente. Ut enim à Terra gradatim tenuiora omnia & puriora fiunt Aqua, Aër, Ignis: ita in ipio Igne illi gradus, & summa eius pars purissima, eoque maxime divina, & Rationis illius incorporalis sedes. Hanc Pythagoræ etiam mentem adscribit Theophilus, Antiochenus antistes: Pythagoras, inquit, magno labore ima de Lib.112 summa perscrutatus, Extremam naturam tolyca. Deum autumat. Qui tamen sublimius paullo rectiusque locutus mihi legitur, in Clemente. Oi, inquit, aupi Mudayiear in Pre-τοβσιτ, έκτος τᾶς διακοσμήσιος, ἀλλ' όν αὐτα όλος, ἐν όλω το κύκλω δπίσκοπος σιάσας χρώσιος, κράσις εξί கோம். க்க்கோ, முத்றுக்கை சிலி கம்சு கியக்கமை முத்றுவா वंत्रवंश प्रथम, देर इंट्रिय की कार्या के के में किया किया के अपेड में ψύχωσις τω δλιο κύκλα, σάντων κίνασις. Deus, 16nus. & is, non ut quidam suspicantur, extra Mundum, sed in ipso totus, in toto circulo inspector atque arbiter omnis generationis; temperies universorum. qui semper est, opifex suarum potestatum & operum omnium, in cœlo lumen, & omnium pater, Mens & animatio totius circuli, omnium

IA

ere cum

ie, co.

oc Ele-

Plato.

noltros

a: Sed

id igneä

lequen-

ntentia

(Æthe-

am effes

師物

perum

cidum, mpibus

1, 200

inces.

um di ane ad

ribitul

idam

stia, is

m. Et

111-

illio)

胡獅

ignu

nger ui.E.

y radi-

elci-

lices

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ mnium motio. Sed alia, quæ ad Stoicum *Lib.t. hunc sensum, * antea cum de Deo, nobis Dissert. dicta. De Colo porro exsequamur: cui & Epicurus igneam substantiam adtribuit : & Plinius, Ignium elementum, inquit, summum, inde tot stellarum collucentium illi oculi. A quo Igne videtur Stoicis petita caussa orbicularis illius motus, quo cœlum assidue rotatur. Nam cum omnia (ait Zeno apud Stobæum) ad medium totius ferantur : etiam corpora qua gravitatem non habent, ut Aërem & Ignë, ad medium ferri, circaque eius ambitum consistere. Credo eum dicere. qua posfint, ferriad medium : & quanquam natura attollantur, consistere tamen circa ambitum, atque inde quasi impetum capere ad medium redeundi; sed natura vetante, moveri adfidue, nec deprimi nec attolli. Etsi ab Anima etiam Mundi peti ratio potest, cuius vira & æternitas in mota est: nec potest motus esse aternus, nisi iste, qui continuatione perpetui in se reditus agitatur.

Charles and the state of

ALCO DE LEGICA DE

Dis-

Ethern

ing

ULTIS lilque b

duobus

tera effe

Stoici [

tini ap

tantan

& Gra

flione.

maibus

de co: I

latyar.

事物の

this, w

grin, E

torem to

INTO MIN

mnia qu quia om celum, genasi.

explicer Mois Ed.

का राज्यं

SIE toicum

o, nobis

mar: cui

m adtri-

um, 10collucen-

ar Stoi-

motus,

am cum

game-

bors qua

Olgne,

mbitum

qua pol-

02m 02-

en circa

rum ca-

tura ve-

iminec

andi pe-

nitas in

remotiv

viinte

D15

ERT. XIII.

Ætheris prastantissimum Solem videri: regem siderum : ér esse Mundana anima ny po sxóv. De Luna additum.

UNIVER SE de Igne, sive Colo, sa-Ltis dictum: de signis, quæ in eo, stellisque breviter videamus. Et inprimis de duobus quæ eminent, & caput inter cetera efferunt, Sole ac Luna: siquid de iis Stoici seorsim ab aliis dicunt. Solem Latini appellant, ab excellentia, & quia Macro. tantam claritudinem solus obtinuit: turnal. & Græci nasor quasi olinior, litteræ abiectione, quod ab eadem claritate fit omnibus manifestus & conspicuus. Stoici de co: Eiva up Thatoveiningeres wir, no mei Zoνα τ γ ης. άλλα κό σο αγροφού , άναλό γως τώ κόσμο. कर्रि थीं हैं रहें हैं, उस नवे मण्डेंड कर्यर का नि धर्मिंदे के में द्रांड, मार्ड कर्या का व्यामा क्या देशी, वार्य में हैं eavor. Esse Solem purissimum ignem, & maiorem terra: sed é orbiculari figura, iuxta cum Mundo. Ignem quidem esse, quoniam omnia que Ignis, prestat. Maiorem terra, quia omnem eam illustrat, sed & ipsum cœlum. Ait primo, Ignem effe: sed quod genus? Tetigiantea, & magis è Zenone explicemus. qui & Solem & aftra Toxvins rueds ED, artificialis ignis esse scribit. Dúo 28 Stob. Non Tuess. To us a Trxner, is ustabamor esseau-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA ים א קים שנו . דם לוב דב צעותם ע מנצא דו אני דב א דוווחדו-मार्ग , व्हार देन क्वांड क्य क्वांड हिंद्र में दें बवाड के हैं क्यं कार हिंद्र में ψυχή. τέτε ο πυρος εί) में औं а sem eriar. Duo enim genera Ignis. Vnum artis expers, & convertens in se omne alimentum: alterum artificiale, quod auget res é conservat, sicut in plantis conspicitur & animalibus. Hoc autem Natura est, & Anima. Atque eius Ignis essentiam astrorum esse. Vides hunc Ignem? Frustra igitur censet & timet Aristoteles : Εί τά τι διασύνστα πλύρη E. Me-ECOL.C. πυρος ιω, κ τὰ σώματα σιμές και τυρος, σάλ α .III. φρούδον lus έκαςον τ άλλαν στιχάον: Si intervalla stellarum plena igne essent (ipsi orbes) & corpora earum exigne, iampridem quodque aliorum Elementorum absumptum evanuisset. Pone metum. neque intervalla omnia Ignem, sed Ignea dicimus:& à tali iam descripto servatore igne. quem Artificem Zeno dicit, & alio verbo, sensa consimili, voseor passim alii : intellectu praditum; non brutum illum & exsensum. Ignem igitur Solem censent: & increpat Tribe Seneca, qui saxum aliquod, aut fortuitowere. rum ignium globum, & quidvis potius, quam Deum appellant. Ubi de Saxo, ad Anaxagoram pertinet : five & ad Democritum. qui item dixit axior, mus eor, à méπρον διάπυρον: ferrum vel saxum candens. De Fortuito globo, ad Epicurum. qui tamen non purum ignem statuit; sed yairor WULLA -

pumici pumici mina i

Ignis a iam ca brofin

autem pugna ipsum

albus pecies taffe i

in So

confu iorem

fra fic tei pe

teres

hrma diyang

lupart. Patrib

enions

olim co

Lacti

pm!1

STOICORUM LIB. II. winnung terrenum fartum esse noneg dois ni συρλοβως ταις κατατρκος σιν των πυρος άνη μυβρον. pumicis aut spongia instar, ab igne per foramina accensum. Est igitur nostris aliisque Ignis aut Igneus: non Aristoreli, qui etiam calorem ab eo tollit. Damnat Ambrosius, & ad nostros inclinat: Tantum autem inest illis (Philosophis talibus) im- Hexal. pugnanda veritatis studium, ut Solem 111. ipsum negent calida natura esfe, eo quod albus sit, non rubicundus aut rutilus in speciem ignis. Etsi hæc & talia satis fortaffe auabas exsequitur, & rideant hodie in Scholis. Addebat Laertius maiorem terra effe. Et nunc consentiunt astrorum consulti, faciunt centies sexagies sexies maiorem. Seneca: Solem, quem toto orbe 10424. terrarum maiorem probat ratio, acies no- Natur. stra sic contraxit, ut sapientes viri (Epicurei) pedalem effe contenderint. Quod veteres tamen nostri Doctores haud ita affirmant. Damaicenus: o hacos vos mvor & λέγετας πελυπλασίαν τ γιις फंड औ το το άγιαν πατέemvisos an zu. Solà quibusdam dicitur multispartibus terra maior, à sanctis autem Patribus ei par. Quibus Anaximander olim consenserit , adserens Solem terra non minorem esc. At argumentum in Lacrtio magnitudinis, quod terram illustret, atque etiam cœlum. Quomodo cœlum?nam deterra liquet. Credo, quod vel

A

WHIT-

ni ba ki

. Duo

ers, O

terum

at, st-

alibus.

Atque

Vides

t & ti-

2 对海

0014

inter-

orbes)

g quod-

tum to

intel-

nus:&

quest

, lenfa

tu pre.

afon.

10020

Mito-

titt,

, 20

emo-

101

maens.

qui ta-

1 years

Sills.

Cap. Lib.r.

198 I. LIPSI PHYSIOLOGIA vel det stellis aliis lumen, vel augeat temperetve. Senecaad Marciam: Videbis illic (in colo) innumerabiles stellas, miraberis uno sidere omnia impleri. Quæ omnia, fi non hæc altra? Arnobius: Solfiderum princeps; cuius luce omnia vestiuntur. Iulius Firmicus, ad Solem: Qui CE-TERARUM STELLARUM ignes flammiferarum luminis tui moderatione perpetuas. Certeadfirmar, etfi flammiferæ à fe fint & igneæ, (ita enim iple, cum Stoicis) tamen accipere à sole aliquid, & ab eo temperari arque æternari. Ideo Heraclitus olim, Fontem calestis lucis Solem nominavit. Sed & Cicero pro hac sententia: Sol dux, & princeps, & moderator luminum reliquorum. Neque Macrobium nimis audiam, qui interpretatur Moderatorem, quod cursus eorum & recursus certa definitione spatii moderetur. Quid enim hoc ad lumen?quin & hodie Astrologi in isto plerique sensu. At alii, & idem ille Macrobius, solam Lunam fulgere alieno, ceteras stellas suo volunt. Sed satis hæc Super Sole: pergamus. Aud. Imo ad Senecæ lucem aliquid, nisi grave est, addes. Indignabatur in verbis, quæ recitasti, quidlibet potius Solem, quam Deum dici. Deumergo habet ? Lips. Ipse & Stoici, ac magnum Deum, principem ceterorum. Firmicum audi huius sectæ : Sol OPTI-

OPTIM

fides p

peries

Plian

yider

d 1011

THIN II

tum c

TUMB A

princi

高里

magi

Plini

thera

clari

& fa.

a mu to Ma

que 8

Dant,

lumr

olim

CER

certi

MYST

62 m3

maxi

ommer

Etta aliun

toter

Lib.I.

STOICORUM LIB. II. OPTIME MAXIME, qui mediam cœli pofsides partem, MENS MUNDI atque temperies, dux omnium princepsque: Adde Plinium. quem qui Epicureum faciunt, viderint; ego Stoicum sensibus comperior bona fide. Ille igitur : Solnon temporum modo terrarumque, sed siderum ipsorum calique rector. Hunc Mundi esse totius Animam, ac planius MENTEM, hunc principale Natura REGIMEN (ideft, "%-MOVINOT) AC NUMEN, credere decet. Vis magis augusta? & plerique è Stoicis cum Plinio sentiebant: etfi alii supremum Æthera, ut dixi, hypurixor volebant. Sed claritate & magnitudine effectuum, tum & sua, itemque situs dignitate obtinuit, à multis supremus Deus censeri, aut certe Mentis sive Rationis illius sedes. Itaque & Cor cali Physici veteres nominabant. Perijani & Sinenses etiam hodie fummum Deum colunt: quid Aurelianus olim Princeps? Dii faciant, & Deus In vo-CERTUS Sol: quasi de uno hoc fides & certitudo. Etiam Trismegistus : Aluc 9rds Cap.v. मिंशहर में मुत्री' इंट्रिकारेंग प्रेट्योंग , के क्विंगमा संग्रह मा प्रकार को छेea 101 9:01, o oavei lannei n' Aunas n. Sol Deus maximus eoru qui in cœlo sunt, cui ceduns omnes dii calites tanquam principi & Regi. Et talia Plato, etsi uterque maiorem eo alium agnoscit, ipsum dimiser di & conditorem. De Sole quod satissit, dixi: ad Lunam 1, 4

augeat Vide-

as, mi-

)qz 0-

Solf-

estiun-

i CE-

mife.

etuas.

e fint

15) (2.

tem-

clitus

mipa-

1: 30

1741M

11m15

orem,

a defi-

n hoc

nisto

Ma.

enos

hæc

Se-

des.

tafti,

dici.

0101,

-010-

SOL

PTI+

200 I. LIPSI PHYSIOLOGIA Lunam eamus. quam Laertius, interscita Stoica, nodesien terream magis scriplit, any westyorteans ?: sicut en Terra magis vicinam. Videlicet non tam puro liquidoque igne eam lucere, quam Solem, & terrenum aliquid ac turbidum habere. Ita Plutarchus: auf Streed, Games οί Σποϊκοὶ λέρουσι, κή πευγ âdes: Ignis turbidus en faculentus. Quiidem oftendit dictam γωτόλυμπία, terram calestem; sive etiam De ora- asegr yades, astrum terrestre: ab eadem caussa. Itemque Macrobius, Ætheream terram: in quo occultiorem tamen rationem lege. Nescio an huc, Cleanthi adscriptum pertineat, à Stobæo: Katarons Cleanthes dixit Lunam igneam esfe, apparentia tamen lutosa. Nisi quis ibi winofin legat, & pillei formam ei tribui censet: sicforme, ut idem Cleanthes Coni formam dat sublimioribus astris. Sed hanc, obrusum scilicet ignem, obtusius planiusque paullo surgere. Sed addit Stobæus: Mood Girios, में दां मो संदर्भ मेरि रितांमका, धामनीयों देन मण्डेड में वेहलुड, માં માર્લ્ય જ ગેમાં છેક ને મેગાળ જ વચા છત્કેમ છે પર્યાયથા. Posidonius, & plerique Stoici, mixtam ex igne & aëre statuunt, in maiorem terra, sicut & Solem : orbiculari autem figura. Quam mixtionem Plutarchus improbat & refellit, De facie in orbe Lune. Nec plura de Luna, propria quidem Stoicis, habeo.

labe

ttian hanc

Bobb

TATH

tate

fellin

tefer

Lat

delib

12/0

ut, fi de

hm

Gen

Plen

明日

Vid

0

alli

Cle

De Far cie ia orbe Lunz.

featu.

w. in Somn. * Fortaile verius TOAUdon: multi-

STOICORUM LIB. II. habeo. Aud. De Terra ruminor, quod siccam dictam notasti. Facitne, quod etiam habitatam voluerunt, utipsam hanc terram? Cicero: Habitari ait Xe- 17,Acz. nophanes in Luna, eamque esse terram multarum urbium & montium. Lips. Plutarchus & Macrobius talia: atque ille refellit, iste explicat & ad animarum sedem referre videtur. Sed fuisse Seneca (apud Libarz Lactantium) etiam inter Stoicos ait , qui caxili deliberaret, utrumne Soli quoque suos populos daret? Addit irridens : Inepte scilicet, qui dubitaverit. quid enim perderet, si dediffet? Ego hæc talia, sic obvio & fimplici sensu, dicta aut dubitata ab iis vix arbitror: sed vel ad Animas, vel ad Genios respexisse. Nisi tamen non sapientia, sed sanitas homines desecit.

rsci-

feri-

Terra

puro

n So-

idem

ém!

bidms

clam ciam

dem

ream

T2-

nthi

治治

UET!

ppaaudis

:fic-

dat

(um

101-

inus,

IT.

2 ex

TA,

ura.

bat

Nec

cis,

DISSERT. XIV.

De Astris in genere. Rotunda esse, ex &there conflata: ideoque ignea, & vaporibus pasci. Eadem futurorum conscia.

Universe de Stellis pauca etiam estanda. Laertius: Aonei de adrois openesta etres à asea, in this plus anivers esta videtur iis (Stoicis) & astra rotunda esse, de terram non moveri. Astra rotunda iis aliisque communiter: seorsim tamen Cleanthes de Conifigura sensit. Stobæai s

I. LIPSI PHYSIOLOGIA næ eclogæ: Oi uh anoi opaieins asieas, Kazar Ins d'e novo deis: Alii quidem spharica figura stellas, Cleanthes coni fecit. Movit Cleanthem, quodignis semper in altum eat : atque ab imagine flammæ nostræ, à rorundo infra corpore voluit extenuari, & in altum arctari : id enim Conus: neque absona mihi ea opinatio. Sunt sane ignes, sed densiores & compacti, ex rariore ætherea natura. Seneca super ea re: At mehercule non aliud quis aut magnificentius quasierit, aut didicerit utilius, quam de Stellarum siderumque natura. utrum flamma contracta, quod & visus noster affirmat, eg ipsum ab illis fluens lumen, de calor inde descendens: an non sint flammei orbes, sed solida quadam terrenaque corpora, que per igneos tractus labentia, inde splendorem trahant coloremque, non de suo clara. In qua opinione magni fuere viri, qui sidera crediderunt ex duro concreta, & ignem alienum pascentia. Nam per se, inquiunt, flamma diffugeret, nisi aliquid haberet quod teneret, és à quo teneretur: conglobatamque, nec stabili inditam corpori, profecto iam Mundus turbine suo dissipasset. Ecce ponit primum, de flamma contracta: quæ eius, & popularium, sententia est, ut dixi. Posidonius, apud Stobæum: A'ser il) quai aana Beior, it di-Bies owssmis. Stellam esse corpus divimum,

ne di

00

Side

gim

Hus

tenti

ignii

men

din

Heg

[ed]

cum

Fuer

Itat;

cahi

pa ce

illa

ftun

Vap

Tura

代加

in S de m

00307

ta,

Letto (

Acces

STOICORUM LIB! II. num, ex athere compositum. Æthere, nempe densiore sive contracto. Addit, Quod & visus adfirmat. Argumenta Stoicorum, & nominatim Cleanthis. Cicero: Mat. Sidera esse tota ignea, duorum sensuum te- deorstimonio confirmari Cleanthes putat, ta-Etus & oculorum. Aliorum tamen sententia, funt, ait, solida terrenaque corpora. Quod à Thalete manavit. qui nadh a, εμπυρα ή τὰ ἄςρα dixit: terrena quidem, sed ignita corpora, stellas ese. Sed & Anaximenes meerlie uso this quois The acego, magizte δίε πνα και γιώδη σώματα, συμιώτει φερόμεια τέτοις, abeara: igneam quidem naturam astrorum, sed habere etiam terrena corpora mista, qua cum its circumferantur, inaspectabilia. Fuerunt etiam qui saxea, aut saxa crederent; fuere qui ferrea: quos omnes Seneca hic tangit. Ait amplius, Ignem alienum pascere. Nempe æthereum, cui terrea illa corpora aliena. Sed & Stoici pastum in Sideribus agnoscunt, atque ali vaporibus & aëre fervidam illam naturam volunt. Laertius, miota ja ta iumu-Pa Tav. त मुद्रा प्रवे वंभव वंद्र हुद्र. ने मि में hov, on f melaλης θαλάπης, νοερον οντα αναμμα, τω ή σελήνω, έπ ποτίμων υδάτων, ά ερομιγή τυγχάν εσαν, κ wejoydor oug. Nutriri atque ali & hac ignita, (Solem & Lunam) & cetera aftra. Selem quidem è magno mari, quod sit fax & accensio quadam intellectu pradita. Lu-200772

£

signs,

DETICA

Mo-

in al-

nz no.

iit ex-

m Co-

Sunt

ti, cr

per ca

t 17.4-

tileus,

tura.

Ti Mi

75 14-(ist

rema-

ntia,

7500

UTU

con-

VAD

ilia-

1560

STE

140

410-

nm,

pod

į a.

1000

以前,

I. LIPSI PHYSIOLOGIA nam autem, ex aquis dulcibus & potabilibus, quod sit aëri permixta & vicinior terra. Primum, universe dicit omnia side-Nat. 11. ra nutriri. Et Seneca : Ex colo & terra alimenta omnibus animalibus, omnibus satis, OMNIBUS STELLIS dividuntur. Hinc, quidquid est virium singulis; binc ipsi Mundo, tam multa poscenti, submini-Stratur: hinc profertur, quo sustineantur tot sidera, tam exercitata, tam avida, per diem noctemque, ut in opere, sic in pastu. Plinius iterum Stoicus: Sidera vero haud Lib.11. dubie humore terreno pasci Terreno tantum? imo & marino (sed utrumque elementum in uno intelligit) atque ex aliis Lib.11. aquis, ipso Plinio addicente: Oceanus omnes fundens recipiensque aquas, ac sidera ipsa, tot en tanta magnitudinis, pascens. Panegyricus Constantino dictus: Iturus ad deos, genitorem illum deorum, ignea cœli astra refoventem, prospexit Oceanum. 31. De Cicero: Sunt autem stelle natura flam-Natur. deor. mee. quocircaterra, maris, aquarum vaporibus aluntur iis, qui à Sole ex agris tepefactis, & ex agui, excitantur: quibces alta renovataque stella, refundunt eodem, & rursum trahunt indidem. Atque ideo divina Providentia Macrobius factum putat, ut sub zona torrida locaretur Oceanus: ut omnis nimirum latitudo, qua Sol cum quinque vagis, & Luna, ultro citroque

Ethi ablui queri verlu

trogs

N C DI

O' Et Ph

viba poni Spin

igni i

fonter bio [

CIL.

STOICORUM LIB. II. 205 troque discurrunt, habeant subiesti humoris alimoniam. Quam Syrtium etiam Lucanus proponit:

Quod rapidus Titan, ponto sua lumina Lib.12.

pascens,

IÆ

tabili-

or ter-

p terra mnibus

luntur. : hinc

mini-

antur

a, per

DA TIS.

baud tan-

e ele-

x aliis

11440-

idera

cens.

turus

A CIZ-

nam.

Ham.

NOA.

iste-

6:35

emy

deo

tom

100

9113

och:

alle

Æquora subduxit zona vicina perusta.

Etsi longiuscule sane Syrtes ab ea zona absunt: sed scilicet mare eousque delinquere, & terram sieri. Plures enimeius versus vide. Iam vero idem poeta Ægyptios facit dicere:

Nec non Oceano pasci Phæbumque po- Lib.z.

Credimus.

Quid facetissimus Anacreon?

Hind Bahaara A' aveas,

O' A' nhos Bahaarar:

Et potat aquor auras, Phœbusque potat aquor.

Et infert, quidni etiam nos bibamus? Levibus testibus sit à magno Hippocrate pondus. Soli, Lune, astrus, inquit, via per de Flaspiritum. To to word with a sour to opi. To se tibus. Spiritum. To to word with a sour to opi. To se tibus. Williams to work sepadium. Spiritu privatus ignis, non possit vivere. Ipsum Homerum, divinarum omnium inventionum fontem & originem (vero elogio à Macrobio sic dictum) idem Macrobius eo ducit. qui sub poetici nube sigmenti, inquit, verum sapientibus dedit intelligi: quando lovem,

206 I. LIPSI PHYSIOLOGIA Iovem, cum diis ceteris, id est, cum Stellis, profectum in Oceanum, Æthiopibus eum ad epulas invitantibus, scripsit. signisicans, hauriri de humore nutrimenta sideribus. Confignet hanc sententiam & no-11.He- ster Ambrosius: Frequenter Solem videmus madidum de rorantem. in quo evidens dat indicium, quod alimentum sibi aquarum, ad temperiem sui sumpserit. Etst iudicium sane infirmum est, & plebeio sensu nixum: at eius tamen mens apparet. Sed propius aliquid ad verba Laertii. aiebat distincte, Solem è marinis aquis pasci. Ideo Cleanthes (in Stobæo) Solem dicebat, avanua (sic ibi legendum) voseon, to en Junafins: Facem intellectu praditam, è mari accensam. Quod ad alimenta referendum modo esse, quæ inibi sequuntur docent. Chrysippus tale: Tor #200 हैं। पर वे जार अधिक * दिवामा व १०१९ हैंग, देन पर में जिस वेळा के व ναθυμιάματος: Solem esse, facem collectam & accensam, intellectualem, ex vapore maris. Et quod mox in Lacrtio sequitur de Luna, ex aquis dulcibus: idem Chryfippus, eam dicebat, To abeoider izauna, no fiλιον, εκ τὰ δοτε τ΄ ποτίμαν εδάτων ἀναθυμιάματος: collectam accensamque facem, post Solem, ex aquarum potabilium vapore. Dicas existis, quod Ignea quidem illorum natura, sed ardor ille sit è materia tali. Sed desino hac minuta & scruposa: nisi fortaffe

talle

AUD.

te etta

donin

LIPS.

mnis:

quia p

CIIIO

fidera p

atque

fine co

baum

वामका व

ain, is

LA AS

Sapiente

confran

lapiente

alias an

locum o

eft, 60/

eff, quod

que fen fu

maeffe.

Quippin

cette lon

eltinver

qui iltis

* Ita

leg.

STOICORUM LIB. II. tasse nihil in Philosophia parvum est, ---- prasertim rebus in illis Que supra caput atheriis cernuntur in

1#

Stellis,

164 E14175

fignifina side-

1 & no-

m vide-

40 evi-

um sibi

p erit

& ple.

ens ap.

a Laet-

s aquis

0) 50-

ndum

tu pra-

imen-

nibi le.

Tir that

全国联系

Dettars

utoru

quitar

Ligh-

MIN:

oletti

cas 61

part

edde

ide

tall

Aud. Nonest, mi Lipsi. eoque resistere te etiam rogabo, & edere, quid ita Posidonius Stellam, divinu corpus definiebat? Lips. Iam dictum aut tactum sæpius. Omnis æther, & omnia ætherea, Dii sunt: quia participant, aut constant maxime exillo Igne. Augustinus: Dicunt omnia iv. De sidera partes Iovis esse, & omnia vivere, x1. atque rationales animas habere, & ideo sine controversia Deos esse. Et apud Stobæum Zeno ait, i inter reg the oraniele, if ? वंभवा वंद्रका देमका देमकार , ही गार्टन , में क्लीमामन मण्डारे συρ, ως τιχνικόν: Solem, Lunam, & singu-LA ASTRORUM aliorum, esse intelligente, sapientem igneum ignem, tanquam arte constantem. Au D. Hui, intellegentes, sapientes? LIPs. Vel maxime, & supra alias animantes. Cicero: Sidera athereum 11. De locum obtinent. qui quoniam tenuissimus deon est, & semper agitatur & viget: necesse est, quod animal in eo gignatur, idem quoque sensu acerrimo, & mobilitate celerrimaesse. Aup. Ergo & Animalia? Lips. Quippini: & rationalia, immortalia, aut certe longæva. Neque nimis hæcrideas: est invenire inter primores illos Patrum, qui istis annuerunt. Origenes, doctrina-

rum

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ rum culmen, Solus, & Lune, & Stellarum animas agnovit: neque eo tamen tempore, quo Mundus factus est, esse cœpisse, sed antequam lucens illud & ardens corpus intrarent : quod Hieronymus de eo plus ad Avi- simplici vice testatur. Et Philo Indaus quam sæpe sic Platonissat? Scribit alibi: De opi. गर्डा वंड्रहेल्या वाक्षामार्डा, वंश्वर्यक्रमा के विश्वराहेन sara: Stellas sensu praditas, imagines divinas en pulcherrimas. Item: à obaptes ni άθανάτες ψυχάς: incorruptibiles & immorne opi- tales animas. Iterumque: 3 ca Te ED négorται, η ζωανοιρά. μαπον δενες αυτός έκαςος, όλος री' हैं। का कि का की बीहर , मन्ने का बार महें। बेरहमां हिम एह स्वार्थ . Animalia esse dicuntur, & animalia intelligentia. Magis autem quaque earum Mens est, un dique & omnino bona, & omnis mali incapax. Non tamen, ut alibi De Pie- fatetur, Dii sunt : sed apzertes muse unapzei τέ σέντων σατίεος: Prastdes quidam &, ut ita dicam , sub-Prafesti, omnium parentus. Posteriores Iudæi & Rabini talia, aur deteriora. quod secutus quidam nostro ævo Animalia celestia audacter asseruit, & ipsum Mundum animatum. Nobis modesta sententia sedeat. quæ est Theologorum: qui Animas quidem aut potius Intelligentias coniunctas adtribuunt; sed * for- nonut * eidh goidh, nec quæ faciant unum mas ef- corpus. Aud. Si tamen ita veteres; iam non miror Divinationera astris adsigna-11,

ii, & a

ne Af

LIPS.

Necel

quam

aliquid

tat Se

movea

ommin

mare i

(AM VI

terra 1

erran

beant

libi :

leville

penden

torman

meeffie

hxa,

potesta

Quid

lucere

rem in

PARCE!

que [u

decent

quost

tumo lam f

quæ ig

Epift.

STOICORUM LIB. II. ri, & ab iis peti, sic divinis. Et merito sane Astrologi Stoicis tuis sunt amici. Lips. Fateor. & quanquam Fatum & Necessitatem in ipsa Materie ponunt, quam inhæret: tamen Astra vel movere aliquid volunt, vel certe monere. Dubitat Seneca, An ad stellarum motus nostra Epik. moveantur corpora, ac corporibus animifq omnium illinc impetus veniat? Et adfirmare illud videatur alibi : Hanc inoffen fam velocitatem (fiderum) tantum rerum vid.c.t. terra marique gestantem, non esse materia errantis ordinem. Quasi ipsa sidera res ha- AdMarbeant, gestentque inclusas. Iterumque a- xviii. libi : Ex siderum quinque (Planetarum). levissimis motibus fortune populorum dependent, of maxima ac minima proinde formantur, prout aquum iniquumve sidus incessie. Denique longius, ad sidera etiam fixa, vult protendi : Quinque stellarum Quat. potestates Chaldsorum observatio excepit. Nat.c. Quid tu? tot millia siderum iudicas otiosa lucere? Quid est porro aliud, quod errorem incutiat peritis natalium, quam quod paucus nos sideribus adsignant : cum omnia que supra nos sunt, partem sibi nostri vindicent? Valde pro Genethliacis facit. quos tamen vellet non Planetarum tantum quinque, & Solis ac Lunæ; sed etiam fixorum siderum potestates novisse: quæ ignorantia, inquit, caussa est cur à vero

E

aruns

apore,

ta an-

湖 第一

o plus

ndaus

alibi:

13 Mile

nes di-

物等

- דטמונה

25701-

, 6005 द्रवात.

1217 APRINTS.

60.

alibi

古中川

by, at

rents.

of de-10%

1, &

moolo-

01115

t; fed

noon : 120

figna

I. LIPSI PHYSIOLOGIA 210 vero sæpe delirent. Palam quidem hæc sunt pro Astris, & caussas ipsa eventuum esse, ac movere. Tamen æquius meliusque alibi ambigit, & sententiam alternat: Sidera effectus verum omnium aut movent, aut notant. Bene de notatione tantum, & hoc est quod monere dicebam. Significare aliquid possunt ex Fato futurum, non ipsa sunt aut faciunt Fatum. Itaque Manilii hoc toleres, ---- conscia Fati Sidera: illud nollem, ---- diversos hominum variantia casus. Magis enim sit, significare ista, quam facere. Et Plotini modestior affertio. nibil ve vel potestate eorum hominibus evenire, sed ea qua Decretinecessitas in singulos sancit, ita per horum septem (Planetarum) transitum, statione recessive monstrari; ut aves pratervolando, seu stando, futura pennis vel voce significant NESCIENTES. Modestior, dixi, non verior. & longa hæc disputatio sit, seponatur: illud fatemur, Stoicos plusculum omni Divinationi tribuisse, ut sic quoque Divinitatem & Providentiam attirmarent.

Epift.

A 27, 19

€ 613

A Er

Latinis.

iam Cic

Deeins

diffuta

lum, In

foror &

Ather

tor ner

qua fac

rus. [

Summa

Inquit,

bocetia

rum ig

densag

latione

f summ

rum uti quoque interval

le, inque

GIA

em hao rentuum

uius me-

ntiam al-

gium aut

otatione

icebam.

to futu-

tum. I.

con cia

diver a

is enim

t Ploti-

pel potes

en quis

itaper

um, fa-

trettr.

vel vo

eftion

ilputa-

Stoices

Te, UL

01200

D19

DISSERT. X V.

Aër, & eius divisio. primo Frigidum Stoicis ese.

Er Ignem excipit. quæ Græca vox Lest, recepta tamen usu, ait Cicero, à Latinis. Ipsis est Spiritus, sive Anima etiam Ciceroni: interdum Cælum & Inane. 11.De De eius situ Cicero: Aër autem , ut Stoici deor. disputant, interiectus inter mare & coelum, Iunonis nomine consecratur: qua est soror & coniux Iovis, quod ei similitudo est Ætheris, & cum eo summa coniunctio. Soror nempe, quia tenuitate refert, & aliqua facie; coniux, quia adsitus & connexus. Dividitur in tres partes Senecæ, Summam, Mediam, Imam. Summa pars, Quel inquit, calidissima est & siccissima, & ob ex hoc etiam tenuissima, ob viciniam aternorum ignium. Pars ima de vicina terris, densa & caliginosaest. quia terrenas exhalationes receptat. Media pars temperatior, si summis imisque conferas, quantum ad siccitatem tenuitatemque pertinet : ceterum utraque parte frigidior. Plinius sic Lib.11. quoque dividit, & mensuras inæqualium intervallorum concipit, Posidonio Stoico (ideo libentius memoro) auctore. Ille, inquit, tradit, non minus quadraginta stadiorum à terra altitudinem esse, in qua nubila,

212 L. LIPSI PHYSTOLOGIA nubila, ac venti, nubesque proveniant. Indepurum liquidumque, & imperturba. ta lucis Aërem : sed à turbido ad Lunam, vicies centum millia stadiorum. Ima ergo pars ad xL. stadia attollitur; mediam non definit; ultima & liquida amplissima, ad multa millia. Seneca autem partim calidum & frigidum, pro partitione ea faciebat: sed idem postea clare: Natura aëris gelidaest. Iterum: Frigidus per se, en obscurus. Atque adeo prima & eminens ea qualitas est Stoicis; contra Aristotelem, ut scimus, qui calidum ponit. Laertius, de nostris: Tédaca soixeix el). To mer arup, to θερμόν· τὸ β είδωρ, τὸ εί χρόν τόν το ἀξρα, τὸ ψυχρόν· κỳ τως μος, τὸ ξη εόν. Εsse quattuor elementa. Ignem, qui calidus; Aquam, que humida; Aërem, qui frigidus; Terram, qua sicca. mo Fri. Plutarchus hoc ipsum : Stoici primum frigidum Aëri adsignant, Empedocles & Strato Aque: uti & Stagirites. Inde noster: Nihil sine Igne calidum, nihil sine Aerefrigidum: quafi & caussa ac fons fit frigoris. Idem ergo Seneca cum atten-De Ira. tione legendus alibi? Cum quattuor elementa sint, Ignis, Aqua, Aër, Terra; potestates pares his sunt, frigida, fervida, arida, humida. In potestatibus non servat ordinem: & Frigidam omnino ad Aëra referes, ex Stoæ quidem decretis. Apud De Ciceronem ita Stoicus Balbus: Ipse vero aer,

427

tici

mn

tas

fate

ltris

phu

YIO

Sico

Chi

Sed

tur

loni

Ign

ligs illac

igng

num

bic 1

Agu

74

tig

glob

unt

MITTE

Ibid. Sapra.

gido.

Epift. XXXI.

STOICORUM LIB. II. aer, qui natura est maxime frigidus, minime est expers caloris. Caloris nempe adventicii, ut subdit. Sed, Frigidus dixi, uti omnes fere libri. Lambini magna temeriras, qui humidus, edidit imperite. Etsi faremur Humidum, sed non primo nostris este. Fuit tamen nuper vir philosophus, qui ut copulas illas Aristotelis non violaret, Frigidum quidem, sed tamen Siccum pronunciaret: atque ita ficcitate cum igne, frigore cum aqua sociaret. Sed id sane abs re videtur: & tribus igitur Elementis Siccitatem Stoici donent, Igni, Aëri, Terræ. Mala mixtio: & ad Ignis coercitionem ac temperiem, melius ac providentius Natura (iugatione illa omissa) contrarium Elementum subiunxit, materiæ tamen raritate confonum & conveniens. Neque aliud Stoici hic mutant.

ton.

am,

ergo non , ad

cali-

cic.

aeris

p 06-

nsea

lem,

tius,

神神

sta.

ide

CCA

188

00.

BU

fit

10-

DISSERT. XVI.

Aqua, & pracipua eius pars Mare. Id terram circumit, init, subit. vinculum eius & irrigatio.

A Qu A sequitur, Terræ mixtum elementum, & cum ea sacit suum globum. Etsi quidam dividunt, & volunt Mare proprie Elementum esse, & à terra seignctum. Philo hoc aperte, ad verba I. LIPSI PHYSIOLOGIA

De opi- verba Moysis: Fons ascendebat è terra, ég. sic. Mu- irrigabat omnem superficiem eius. Nam alii philosophi, inquit, Vniversam Aquam Elementum constituunt unum è quattuor, quibus mundus componitur. At Moyses acrioribus oculis etiam dissita & obscura pervidere solitus, Elementum censet esse magnum Mare, quartam rerum partem: quoà alii post Moysem Oceanum appellarunt. cum quo nostra navigabilia maria si conferas, portuum habere magnitudinem cenfeas. Pura in hanc sententiam adtexit, & vult dulces quidem aquas Terræ partem esse, cumque ea censeri : at Mare secretum, & facere orbem suum arque Elementum. Tale est, quod Fabianus ambigit, de Oceano: Vtrumne terras velut vinculum circumfluat, an in suum colligatus ORBEM, & in hos, per quos navigatur, sinus, quasi spiramenta quedam magnitudinis exastuet. Censuerunt igitur quidam suum distinctumque globum facere, & dumtaxat hæc nostra maria eius partem, & velut lacinias esfe. Imo necsolam ambire, & renebras in extremis eius, & horridum secretum habere. Declamatores apud Senecam patrem indicant, cum Alexandrum ab eo revocant. Et Pedo Albinovanus, in navigatione Germanici:

Iam-

Iat

Et ft

VI

Amb

Qui

inau

baut

men

Oip

git ?

Imn

Atra

bus

Pini

dubi

tam

Dec:

pars

Htt

f.ua

mh

ram

tone

bab

loc

eft,

exc

olin

STOICORUM LIB. II. Iampridem post terga diem, Solemque relictum.

Et statim: --- ruit ipse dies, orbemque relictum

TTA, C Nam

quan

STANT,

es arater-

ema-

9404

ant.

onfe-

128-

exit

par-

refe-

Ele-

2M-

UNE

olli-

igh-

104

100

OM

0-

10

-5

re.

n-

pt.

Vltima perpetuis claudit natura tene- 111.E.

Ambrosius etiam in hac dubitatione: Quis scit, inquantum se illud magnum, & inausum navigantibus, atque intentatum nautis, fundat mare, quod Britannias frementi includit aquore, atque in ulteriora é ipsis fabulis inaccessa SECRETA se porrigit? Imo censebant quidam, Oceanum immensum protendi : & Solem atque astra in eo cadere, & resurgere, humoribus eius refecta. Plebeia & poetarum opinio, sed viris gravibus etiam posita, aut dubitata. Tacito nostro, quod alibi notamus: & Fabiano Philosopho apud Senecam patrem : Illi, quibus ignota nulla 1. pars mundi est, de Oceano tamen dubitant: utrumne terras, velus vinculum circumfluat, an in suum colligatus ORBEM, & in hos per quos navigatur sinus, quasispiramenta quadam magnitudinis, exastuet: ignem post se, cuius augmentum ipse sit, habeat an spiritum. Ecce, alii seorsim locant à terra, & ambigunt an Ignis, id est, Æther & sidera (quæipse pascit) eum excipiant, an Spiritus five Aër. Sed hæc olim. nobis veritas innotuit, & totus

pænc

I. LIPSI PHYSIOLOGIA pane Oceanus, navigationibus Hispanorum, Britannorum, & iamnunc Batavorum felici audacia peragratus. Excipio ad Septemtrionem & Austrum, frigore inaccessa. Mittamus igitur immania illa de Oceano, & inania: fines suos habet, & cum Terra utiliter uno velut corpore, & orbe, Natura iunxit. Hoc Stoici quoque nostri senserunt (in Laertio:) بدة الله على بالله على بدفة إلى من بدفة بدور بدع الله Αν τουδωρ σφαιρο (δές, έχον το αυτό κέντρον τη γέ, ase this plus is san ED. Mediam effe Terram (totius Vniversi:) post hanc, Aquam globosam, que idem centrum cum terra habet, ita ut Terra sit in Aqua. Vera hæc sunt, & examinemus. Air, aquam globosam. Certum est, tumet & attollitur, & altitudine sua vel montes terræ æquat. Cur non cadit? quia centrum cum terra idem habet, eoque vergit. Balbus Stoicus, apud Ciceronem: Eademque ratione mare, cum supra terram sit, medium tamen terra locum expetens, conglobatur undique aqualiter, neque redundat unquam, neque effunditur. Addit, Terram in Aqua esse. Providentia divina factum, neque debuit aut potuit seiungi hoc Elementum. Plinius: Hoc ita formasse artifex Natura (agnos-N.Cap. ce Stow verba) credi debet, ut cum Terra arida & sicca constare per se ac sine humore non posset, necrursus stare Aqua, nisi sustinen-

117H

SHI

2m

190

enni

can

cile

RA!

TEU

din

HR

net.

1701

pen

par

de

81

902

exf

tin

Sect.

MA

747

0:

Ven

STOICORUM LIB. II. tinente Terra, mutuo complexu iungerentur: hac sinus pandente, illa vero permeante totam, intra, extra, supra venis, ut vinculis, discurrentibus. Philo Iudaus, hoc amplius à Providentia structum, ut dulcibus aquis rigaretur undique & humefceret, non ad vinculum solum, sed frugum, stirpium, animantium alimentum. Sed de Vinculo etiam iple : as ar wood d'some De opiσιωίχεται γλυκεία ποιότητι: tanquam vinculo di continetur dulcore aquarum. Et caussam eamdem Plinio addit: quod à se arida, facile dissipetur & pulverescat: anà, inquit, συνέχεται κή διαμένο, τὰ μθρ ανδύματος ένωτικέ δυγάμη, τὰ δενοτίδε, διὰ το άραιωμάτων πολυσε-Sèv Emportions, in Exons a panagroussiun no recon μικοά ή μεγάλα Αίπθεως: sed coercetar de manet, partim vi unientis spiritus, partim bumore qui per meatus & foramina varie penetrat, non sinente arefactam abire in parva maioraque fragmenta. Nota inibi de Variis meatibus. quod verissimum est, & tales sub terra, acceptam ab Oceano aquam colant, mitigant, & usibus nostris exsulsam reddunt. Seneca: Occulto enim 111. itinere mare subit terras, es palam venit, c.iv. secreto revertitur, colaturque in transitu mare, quod per multiplices amfractus terrarum verberatum, amaritudinem ponit, de in sinceram aquam exit. Dicit palam venire. nimirum cum flumina omnia in mare

ilpa-

Bata-

Erci-

, fri-

nma-

fuos

relut

Hoc

aer-

, 419

ni yi

TYAM

lobo-

abet,

ont,

a177.

alti-

Cur

dem

,2-

att,

2776

uaef-

10.

201 15:

TTA

ore las-

en-

218 I. LIPSI PHYSIOLOGIA mare eant : sed & secreto revertitur, per subterraneos illos meatus. Imo magnam etiam copiam sub ipsis terris relinquit: quod hodie merallarii fossores dicunt, & nos, ubicumque terra humilior, fodiendo comperimur. Nec vani omnino illi Zbidem! (apud Senecam) qui censent, interiora ter-C.VII I. rarum abundare dulcibus aquis, nec minus illas stagnare, quam apud nos Oceanum, & sinus eius: imo eo latius, quo plus terra in altum pater. Ultimis verbis, in altum, id est, profundum. Nam maria pleraque terra sustentantur & innatant, altius illa descendit. Atque hæc verissima causta est, cur maria tot fluminum accessu non crescant: quia quod influxit, non in suum vertunt, sed protinus reddunt. Lib.vi. Lucretius alias quoque caussas tangit. primam, quod omnis hic influxus nihili fit ad maris torius summam. Hæc parum vera est: verior secunda. quod magnam partem Sol detrahat aftu, itemque venti ficcent, & vapores in nubes surgant. Tertiam hanc nostram, & præcipuam addit: Postremo, quoniam raro cu corpore tellus Est, & coniunctas oras maris undique cingit;

Ibidem

C.V.

aquai,

In terras itidem manare ex aquore

Debet, ut in mare de terris venit humor

Per-

Pe

M

Co

Aton

175 (tt f)

atta a

modo

IIS po

quant

10,80

Hano

tigit

E'E

Ka

011

Fon

Dupli

gua.

bau

DER

T ten

cingu Notte

teames.

STOICORUM LIB. II. 219 Percolatur enim virus, retroque rema-

Materies humoris, & ad caput amnibus

Confluit:

Atque ifta fontium caussa & origo, etiam Plint. in summis iugis erumpentium, quo spiritu acta aqua, & pondere expressa, siphonum modo emicat. Addi & de altitudine maris potest, ipsa iuga montium, ut dixi, aquantis : nec mirum igitur eo pertingere, & erumpere, in certo aliquo meatu. Hanc originem princeps Sapientum tetigit Homerus, de Oceano:

Ε'ξέπερ σάντες ποταμοί, ή σάσα θίλα ανα, Καὶ ανθοαι κρίναι, κὸ φρείατα μακρά νάκοι.

Omnes ex illo fluvii, omne mare, omnis og unda

Fontium, itemque lacus manant, puteique profundi.

DISSERT. XVII.

Duplicem Oceanum esse, eumque Terram quadrifariam partiri, ex sensu veterum. hand pror fus vano.

PERMANAT igitur terram interiorem Oceanus, sed & supra dividit, ac cingit. Vinculum elt simul, & discrimen. Notter Seneca: Vinculum terrarum O. Admir. ceanus, continuationem gentium triplici si-

, per gnam ngalt:

ont, & fodien-

ino illi oraterec mi-

Oceaus plas

115 , 173 maria acant,

ventfimooin fuxst,

ldunt. angit. nihili

parom agnam

e venti Ter-

tellos gue

MINO!

MOTE Pet.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA nu feindens. Verba examinanda, ne ignarum priscæ huius descriptionis fallant. Nam quomodo de triplici hic finu, cum Ad Ma. Panegyristes dicat : Orbem quadrifariam duplici discretum Oceano? Et alii de gemino tantum, non triplici, adfirmant. Altius repetenda res est, & pro mente veterum globus hic totus secandus. Atque ea fuit: Terram cum Mari rotundam effe: sed ipsam duplici Oceano dividi, & velut decussari. Priorem este, ipsum verum, magnum, originalem Oceanum: qui terram ab ortu ad occasum mediam dividit, sub ipsa zona torrida, id est, Æquatore. Alterum, qui ab illo ortus eamdem terram, parte altera, mediam secat, ab Austro in Septemtriones. Itaque duplici hoc Oceano tota Terra scinditur in partes quattuor : id est, totidem insulas, è quibus unam dumtaxat nos habitamus. Hæctestimoniis firmanda, & rum ad Ser.Cap. necam apranda sunt. Plinius: Maria circumfusa undique dividuo globo, partem orbis auferunt nobis; nec inde huc, nec hinc illo pervio tractu. Nam etsi videri possit de una & media illa orientali divisione loqui tantum: tamen cum addat undique dividuum, potest & de altera intellexisse. Sicalibi: Estigitur in toto suo globo tellus, medio ambitu, pracineta circumfluo mari. In toto globo ait, non in parte tantum. Sed

Sed c

ponii

tur un

que h

divila

depri

tum ;

traqui

re. C

tor M

terra,

bus, 1

Jula,

cum,

catu.

Ocean

fui. (

ab indo

en coro

Superio

flexun

Orien

extrem

alterun

ler ena

guas lu

occurry:

umma.

invicen

collision

10 paris

Cap.

STOICORUM LIB. II. Sed eludat hæc aliquis, ficut illud Pomponii: Huius medio terra sublimis cingitur undique mari, eademque in duo latera qua hemispharia nominantur, ab Oriente divisa ad occasum. Age igitur, fint hæc de primario & originali illo Oceano tantum : sed dicimus ad polos eum parte utraque se porrigere, & per cos in se redire. Clarissime & uberrime hoc exsequitur Macrobius, in illa Ciceronis: Omnis Lib.17. terra, qua colitur à vobis, angusta verticibus, lateribus latior, parva quadam est insula, circumfusa illo mari, quod Atlanticum, quod Magnum, quem Oceanum voeatis. Summa est, Non uno, sed GEMINO Oceani ambitu, terra corpus omne circumflui. Cuius primus, inquit, meatus est, qui ab indocto hominum genere nescitur. atque ea corona, per 20nam terra calidam meat, superiora terrarum & inferiora cingens, flexum circi Equinoctialis imitata. Ab Oriente vero duos sinus refundit, unum ad extremitatem Septentrionis, ad Australis alterum: rursusque ab Occidente duo pariter enascuntur sinus. qui usque ad ambas, quas supra diximus, extremitates refusi, occurrunt ab Oriente demissis. Et dum vi summa, ép impetu immaniore miscentur, invicemque se feriunt, ex ipsa aquarum collisione nasciturilla famosa Oceani accessio pariter & recessio. Post pauca deinde: Tam

igna-

allant.

, cum TATIANT

de ge-

rmant.

mente

15. At-

undam

ndi, &

am ve-

20UM:

nediam

eft, Æ.

is cam.

rfecat,

ne du-

icurin

n fulas,

tamos.

nad Se

riscor.

tartes

chime

poffit

fione

dique

exille

tellis

IN THE PARTY

2000

Sp

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Tam igitur ipse, qui Æquinoctialem, quam sinus ex eo nati, qui Horizontem circulum ambitu sua flexionis imitantur, omnem terram QUADRIFARIAM dividunt: & singulas habitationes INSULAS faciunt. Ideo Tullius, hat volens intelligi, non dixit, Omnis terra parva quædam est insula: sed, Omnis terra, quæ colitur à vobis: quia & singula de quattuor habitationibus parva quadam efficientur insula, Oceano BIS EAS, ut diximus, AMBIENTE. Strabo hæc confirmat: O'n de n oins winn vnoos 63, megater uli in i diamionus, ij i meieas Annison. क्यां स्थित है विस मार्रि है। देश मार्रि है देश का के कि के कि कितं नवे रें दूध रव में १ मेंड कल्डिंग, की ट्रांजारमध् में वेश्वनीय, พิทธิ์ท หลุงเลียง D'nearov. Quod omnis habitata tellus insula sit, primum quidem sensu co experientia docemur. Quacumque enim versus licuit hominibus libuitque ad ultima terra progredi, mare inventum est, quod Oceanum appellamus. Ab omni, in. quit, latere Oceano claudimur : & est ergo bifaria illa divisio dicta : quam & postea ingerit, terramque, ut Macrobius, quadrifariam secat. Boethius hoc ipsum: Lib. 11. Terra quarta fere portio est, qua à nobis cognitus animantibus incolatur. A nobis cognitis? ita. quia à nostro hoc quadrante, five Strabonis τεραπλούρω, in alios accessus non est, vel ob zonam torridam, vel ob vasta maria interiecta. Ut Vete-

som plan Ara hæc li Torri terales t neque en nius Sto differit, clima fi

Nam, i tius mon cur sub nox diei randi sa erunt q

lis. Ver explicer illustren

Exadip myde co hanc no quiam, tium fein infque qu

tiumque etiam P

fariam ,

STOICORUM LIB. II. rum plurimi quidem censebant. nam no-Ara hæc ætas refutavit, doeuitque & coli Torridam, & adiri; itemque alios laterales tractus. Dixi, plurimos veterum: neque enim omnes censuere. & Posidonius Stoicus aperte (apud Cleomedem) differit, to was fionmerror using dineatives va: clima sub Aequidiali temperatum este. Nam, inquit, circa Tropicos, ubi Soldiutius moratur, non sunt loca inhabitata, cur sub Aequatore essent? Deinde, cum nox diei aqualis sit, spatium etiam refrigerandi satus amplum est, & imbres & venti erunt qui idem prastabunt: ergo habitabilis. Vera dixit: sed nos, quod copimus, explicemus, & rem einovione five imagine illustremus.

OGIA

alem, quam

n circulum

omnems,

lunt: & fin-

ciunt, ldeo

non dixit,

elt infola:

i à vobis:

tation bus

e, Oceano

TE. Stra-

uplja rādit igat kurīdit.

displant

my Belaria,

babitata

sensu con

ad ulti-

ntum eff. mni, in-

t: & eft

002m &

robites,

olam:

à nobis

nobis

adran.

lios ac-

rridam,

t Vete-

rum

[Heic inserendum schema hemi-

Ex adspectu hoc liquet, bene cum Chlamyde compatari, à Strabone, habitatam
hanc nostram: & simul Senecæ veriloquium, triplici sinu continuationem gentium scindi. Triplici, inquam, pro cuiusque quadrantis ambitu: qui duos sinus
ab oriente & occasu ad polum habet, tertiumque, ab oriente ad occasum. Liquet
etiam Panegyristæ sensus, Orbem quadrifariam duplici Oceano discerni. Hæc

k 4

in

224 I. LIPSI PHYSIOLOGIA in parte nota veteribus erant (& ad fensum Strabo appellat:) in parte non erant. Parte dico Australi : de qua coniectura idem præsumebant. Macrobius: Nec dubium est, inquit, in illam quoque Australis generis Temperatam, mare de Oceano similiter influere : sed describi hoc nestra attestatione non debuit, cuius situs nobis incognitus perseverat. Ita igitur prisci: quid hodie? res non obscura est, allufife verum, non attigisse prorsus antiquos. Neque enim sub Æquatore statim magnus ille Oceanus, neque directo mediam terram dividit: sed infra illum obliquus, præter Bonæ Spei promontorium versus Orientem cum fluxit, limite alio Magellani fretum perrumpit, & priori illi vastus occurrit. Ad polum etiam nostrum, id est, Septemtrionem, maria confluere utrimque, pæne compertum est. Batavi magno animo explorarunt, pernavigare tentarunt : glacies, & monstra, & frigora repulerunt. Sed ita, ut auras hauserint Indici illius sive Orientalis maris. Atque hæc, ut pleraque vera, vetus etiam opinio fuit. vel Orphei, qui dixit:

Κύκλον άκαμάτεκαλλιβόνε Ω'κεανοΐο, Ο'ς γαΐαν Αίνησι τουξέχη άμφιελίζας: Indefessi orbem Oceani, pulchreque fluentu,

Verti-

Ve

vel H

Reflu

DHIT

THEM

fibi i

tem

places

bicul

nus.

futio

fit;

cen

pedi

なれれない

CCOD

quia

lus a

expl

thog

am

E

E

0

Dem

lou

Verticibus terram qui circumplectitur almam.

vel Homeri, quemideo A' foppour Ω' zearor, Euffath, Refluum Oceanum appellasse volunt : is eis iautor opsorta, ny srimariorta . Ki stas crama. ndeior ta idutis 4 y li: tanguam in se impetu ruentem, & redeuntem, atque ita terram sibi includentem. Hæc ad Senecæ mentem uberius dixi : poteram brevius, triplicem sinum esse, Medirerraneum, Arabicum, Perficum. Brevius, sed non verius. nam & plures finus funt, & pro ditfusione Oceani manca & angusta dictio. fir; sed neque continuationem gentium illi scindunt. Nonne navigantur? nonne & pedibus circumeuntur? Ita est. nec Sinuum vox aliquem moveat, quam & Macrobius laterali utrique Oceano tribuit, quia videlicet magni Oceani sunt recessus aut partes. Nescio an Varro non fic explicandus sit : quem Priscianus in Orthographia (imo Cosmographia, vel si aufim Orbigraphia) ita laudat: 10 0000 0

Ergo inter solus stationem, & sidera se-

- sobspiem

dien-

etant.

ectura

ec du-

ufra-

)ceano

nostra

nobis

orifci:

allo-

anti-

tatim

me-

obli-

num

2/10

HOI

10-

12112

TOD TOD

100.

at-

6.

ul

NU

ni.

Exporrecta iacet tellus, buic extima

Oceani, interior Neptuno cingitur ora.

Inter Tropicum, inquit, & Septemtrionem iacet terra nostra habitabilis, exterior Oceano Atlantico, interior Septemk c trio-

trionali. De altero Senecæ loco magis
rouest adsirmem, isto: Hacest terra, in qua regna disponitus: minima, etiam cum illis
utrimque Oceanus occurrit. Quomodo utrimque? à latere utroque, opinor,
ad occcasum & ortum: ubi terra habitata
latissima est, & exporrigitur: sed mari utrimque superveniente dirimitur. Omittit enim de Australi & Septemtrionali
parte, quam notum erat Torrida & Frigida zonis claudi. Pincianus, Censor
eximius, legi volebat, undecunque Ocea.
nus incurrit. Non mutem contra libros:
aut si, uterque velim.

DISSERT. XVIII.

De Terra. Matrem dici, & Animal. unde sustentetur sirmeturque.

TERRA excipit, imum atque ultimum Elementorum. Dignitate aut
fitu ultimum: non usu, quod ad nos attinet, imo primum. Itaque mater & parens nobis dicitur: quid si & Deorum?
quid si prima condita, & ex ea deinde alta? Stoici ipsi (apud Stobæum:) & y y ss

apeady i yivent un to pus, radamp & xiv se. A'pxi se spaieus to un reor avit. A terra generationem Mundi cæpisse, tanquam à centro.
nam initium Sphara centrum ipsum esse.
Itaque ex Materia illa aquea, ab Igne pri-

mo exp elemen fundar

& orbe gnifice

Cun

Mu

Robi

Aere 9

Frati lple Sen teria, p

deinde d bus, omn tur. Ma

alit: ato

ab una j

I.A STOICORUM LIB. II. o magis mo expressum & secretum gravissimum nguareelementum esse, Terram: atque hac, ut cum illis fundamento, posita, reliquum ordinem Quomo-& orbem circumfusum. Ideo Statius ma-, nonnor, gnifice ad eam: habitata --- ô hominum divumque aterna crea- Lib, mari utrix, Que fluvios, silvasque, animasque, & · Omittrionali semina Mundi a& Fri-Cuntta, Promethaasque manus, Pyr-Cenfor rbeaque saxa Gignis, & impastis que prima alimenta не Оселibros: dedifti, Mutastique viros, que pontum ambisque, vehisque. ---- firmum at que immobile Mundi Robur inoccidui. te velox machina al unde cœli Aëre pendentem vacuo, te currus uterge ulti-Circuit. ô rerum media, indivisaque tate aut magnis OS 2TU-Fratribus. & pa. Ipse Seneca: Terra & pars mundi, & Maorum? teria. Pars est mundi, ut cœlum. Exillo nde am 785 deinde égista, alimenta omnibus animalibus, omnibus satis, omnibus stellis dividun-KAP. tur. Materiam igitur interpretatur, quia Cap. meraalit : atque adeo Trismegistus tres in ea entranaturas collocat, Ignis, Aqua, & Terra: neller

De bu-

ab una stirpe deductas. Ber, inquit, i araons

ปักพร

I. LIPSI PHYSIOLOGIA υλης πεπίς δυτας Ε΄) ταμείον. κή αναδίδωση μεραύτης τ χορηγίας, άνταπολαμβάν ο τίω άναθεν ϋπαρξίν. Vnde OMNIS MATERIA PROMPTUA-RIUM creditur: & donat quidem atque erogat alimenta, vicissim autem superne substantiam accipit. Eade Senecæ dicit, si pro Stoicorum mente capis. Magnifice etiam de ea, Hippocrates: l'eggira vor que idevua. is केंड देख्य, मं, क्याचे, मझे प्रक्षियों, मझे क्ष्रियस्य, मझे पर्यं प्रमा καίο πλέτος αὐτος άναφύε). Sacratissima terra sedes. è qua animali, & planta, & alimenta, & medicamenta, & fortuna atque opes ipsa gignuntur. O magna & benigna mater! sed non libet in laudes eins ire: ad inceptum magis redire. Nam quod de primo eius ortu dixi, non omnes consentiunt: & Laertius ultimam videtur logare & gignere, inter Stoæ scita. Sic & Manilius:

Vltima subsedit glomerato pondere tellus.

Quod autem in Trismegisto de triplici in eanatura erat: ratio & sensus dicunt, & mixta hæc, aut seorsim insita, in penetralibus videmus. Hæc caussa, cur aliqui cum Corpore nostro Terram comparent, ut Seneca: Quia & Aquis, qua vicem sanguinis tenent, & Ventis, quos nihil aliud quis quam Animam vocaverit, pervia est: atque adeo subdit, fuisse, quibus animal placeret esse terram. An Pythagoricis?

Quză.

ricis

N

Ten xi, in tedu quis

Sene tentil suffin tequi

mere les to porta

Voces

firma firma pht,

jund, riffin explin

here nos:

Mago Rates STOICORUM LIB. II. 229 ricis? nam ipse Pythagoras, apud Ovidium:

Nam sive est animal Tellus, & vivit: xv.Mehabetque

Spiramenta, locis flammam exhalantia

Terræigitur hæc dignitas : & de situ dixi, in medio esle, sed pendulam, & in se reductam : quo sustentante? quidam aquis volunt innatare: ut Thales. de quo Seneca: Qua sequitur Thaletis inepta sen Quan. tentia est. ait enim, terrarum orbem aqua exiis. Sustineri, & vehi more navigii, mobilitateque eius fluctuare, tunc cum dicitur tremere. Eidem iterum hoc attribuit: Thales totam terram subiecto iudicat humore portari, & innatare: sive illud Oceanum voces, sive mare magnum, sive alterius natura simplicem aquam. Sunt qui è Sacris firmamentum perant: quia Pfalmista scriphit, mi sepecioran thuy in om Tisatur, Qui fundavit terram super aquas. Sed id verissime de mari dicitur, ut Damascenus Lib.13. explicat, undique circumfuso. Plures Aëre fulciri & attolli voluerunt. Luca-

levabit

Aër.

auric

यहित.

TUA-

148 e-

fipto

etiam wr. if

יולינים

terr&

men-

ORP

nigna

s ire:

quod

(On-

110-

ic &

dere

licita

16,8

772.

qui ent,

cem

ila-

per-

uibe!

1100

Magnus Hippocrates: Πεδίμα τη μήτη το Libro Εάθων, η τ γης οχημα, Spiritus Luna funda. De Flatib.
men-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA rr, Cap. mentum, or terra vehiculum. Plinius: Aërem per cuncta rerum meabilem, totogs confertum. huius vi suspensam, cum quarto aquarum elemento, librari medio spatio tellurem. Sed alibi idem & alteram, verioremque caussam, tangit : Mirantur Ibid. pendere terram, ac non cadere nobiscum. C.LXV. ceu spiritus vis, mundo prasertim inclusi, dubia sit; aut possit cadere, natura repugnante, & quo cadat, negante. Natura est quæ repugnar, & sistir, & tendere eam ad media sui iuber. Ad media. ---- quia totus ab illa Tantundem refugit Mundus, fecitque cadendo * Nam * Vndique, ne caderet. medium totius, undig; or imum est. ın se ut ingeniose Manilius scripsit. & addit: cadit: Nec vero tibi Natura admiranda vificut in eam deri imbres. Pendentis terra debet, cum pendeat Lib.I. 55,82

Mundus, & in nullo ponat vestigia

Cap.

XXVI.

Vi igitur sua stat & Naturæ, nullo nixa. quod pulchre Iobus, sacer vates: O'idpaσας τω γω επ' εs cros. Qui terram fundavit super nihilum. Et ipsa pæne est nihilum, universi comparatione, & velut punctum. O miseri, cœlum adspicite, & in terram despicite! Punctum est illud; in

940

940 %

di pon

que O

Stabil

fue

F

ISUP

Stoic

rum,

orbis

fæpe:

fichal

vulte

terraj

terra

remt,

ferat :

Sed op conten

fatu f

fimam

agat.

Flores

thangor

री संव

tamen

STOICORUM, LIB. II. quo navigatis, in quo bellatus, in quo regna disponitus: minima, etiam cum illis utrimque Oceanus occurrit.

E

inius:

totog

quarpatio

n, ve-

rantur

i cum. nelusi,

repu-

ira eft

e cam

tone

tiul,

dit:

VI-

leat

Aigia

12.

hà-

wit

ım,

100-

810

1 10 and

DISSERT. XIX.

Stabilis ea, an moveatur? itemque de Novo orbe, sive America; an veteres gnari fuerint?

Il NIVI de Elementis. Aud. Non I mihi. de Terra duo sunt, quæ etiam quæram. Vetus unum, ecquid stare eam Stoici censeant, an moveri? Novum alterum, An novus hienoster, cognitus iis orbis? Nam hoc ultimum ego atque alii sæpe addubitamus. Lips. Adutrumque sichabe. Et prius quidem etiam Seneca vult excuti, Verum videl cet * Mundus + Ca. terra stante circumeat, an Mundo stante lum. terra vertatur? Fuerunt enim qui dice Qual. rent, nos esse quos rerum Natura nescientes c.11. ferat: nec cali motu fieri ortus en occasus, sed ipsos nos oriri é occidere. Digna res est contemplatione, ut sciamus in quo rerum statu simus: pigerrimam sortiti, an velocis. simam sedem: circa nos Deus omnia, an nos agat. Ait, fuiffe qui dicerent. Qui illi? In phiplures reperio. sed primus Philolaus Pythagoricus dixit (Laerrius) the gles ureid 1v. Aca. My nouse, terram mover in orbem. Addic tamen : ti j l'airus Tugansorios quor. Alii ta-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA men Hiceta Syracusio id tribuunt. Et de Hiceta, etiam Cicero: Hicetas Syracusius, ut ait Theophrastus, cœlum, Solem, Lunam, stellas, supera denique omnia stare censet: neque, prater terram, remullam in Mundo moveri. Atque hoc etiam Platonem in Timeo dicere quidam arbitrantur, sed paullo obscurius. At de Philolao quod Laerrius, universe Plutarchus Pythagori-In Nu- cis adscribit, eosque Terram non putare immobilem, sed esse in gyrum circaignem suspensam. additque de Platone, at Cicero, eadem iam senem sensisse: quod Theophrasto auctore in vulgus manasse, idem alibi ostendit. Ubi & ex professo verba Timæi examinar, è quibus id collige-Platon. bant. nam scripserat, Tas fuxas eis malus is σελήνω, κή τὰ ἄλλα ὅσα ὅςρανα χεόνε, ασαρωία. Animas in terram, & Lunam, & quacumque alia temporis instrumenta, dissipari. At quomodo terra, fi quiescit, temporis instrumentum? Sed responder ipse, & bellissime solvie en vide. Addie ibidem, Aristarchum idem de Terra posuisse, Seleucum affirmasse : sed & Cleanthem Samium pefacie alibi in hac parte ponit. Denique Leucippus fenfit, This is oxeid, wei To mistor of in ve phili. gina jait runturofficeray. Terram vehi, circa medium affidue versam. effe autem figuratympani. Vides deliria quomodo aliter appellem? aut quid in ista inqui-

1800

BOI

then

load

quu

YON

pella Non

dica

Auf

itru

tes

900

ben

lam Glob

bita

nosi

las,

Reli

temp

Des a

fitus

quit

eff.

dice

to à

are

STOICORUM LIB. II. inquiram? etsi (tantus Paradoxorum amor est) etiam patrum ævo nobilis mathematicus hanc hæresim excitavit, sed cum ipso sepultum. Nostri stare consensu adfirmant : & cœlis motus suos relinquunt. Alterum quod quærebas, De novo Mundo, quem ante sæculum repertum, Americam ab uno inventorum appellamus, cum iniuria aliqua aliorum. Noruntne veteres ? inquis. Nosse non dicam proprie, sed scivisse. Cum enim Australem orbem, nostro adversum adstruxerunt, & quattuor adeo Terræ partes siveinsulas fecerunt (supra doctum:) quomodo non cogitatione novum orbem comprehenderunt? necessario illum, aut nullum. Cicero in Somnio: Globum mundi duabus oris distantibus habitabilem o cultum: quarum altera, quam nos incolimus, posita sub axe ad septem stellas, altera Australis, ignota nobis, quam vocant Graci ἀντάξωα. Pomponius Mela: Reliqua dua habitabiles, paria agunt anni tempora, verum non pariter. Antichthones alteram, nos alteram incolimus: illius situs ob ardorem intercedentis plaga (Aquinoctialis) incognitus: hutus dicendus est. Non possunt constantius aut certius dicere de altero, id est, novo orbe. Ciceτο ἀντάξωνα appellatam ab opposito nobis axe dicit; Mela artix 301a, quasi adversam

tde

acu-

10172

fa-

4173

late-

star,

pod

tori.

474

THE ETTS

Ci-

100-

dem

erb2

100. 100.

ma.

util-

gri.

00-

, de

师

180

府

11-

10

都

10

10-

101

In Timæo & Critia.

234 I. LIPSI PHYSIOLOGIA terram. Est & in Platone profecto vetus & vera memoria magnæ Atlantidis insula, quam Asia & Africa ampliorem scribit: atque ita describit, ut mihi videatur locus dubitationi non esse, quin Novus orbis pars fint Platonica illius terra. Nam primum facit locatque grandem illam insulam, ad fauces Gaditani maris: quæ longe lateque introrfum scilicet pateret: Or ex qua effet on Garon om ras ana vi-0 85, ट्रेस की है में श्रांतकार हिंता में स्वास्त्र मास्त्रे क विवस में महाहरू भ, τω σει fahn Ardr cheror σύντον: gradus trans. tusque ad alias insulas: iterumque ex istis ad oppositam continentem, adiacentem mari, quod vero nomine sic appellamus. Si hæc consideras & scrutaris: quid nisi dicit, magnam illam fuisse insulam statim ab Hispania, ubi nunc reliquiæ (nam illuvione periit) & velut fragmenta tot illa infularum funt? Canariarum, Fortunatarum, & quas alias tota ora Africæ, & interior habet. Ex illa aute, inquit, transitus in insulas. Quas ? eas quæ nunc etiam præiacent continenti, Cubam, Hispaniolam, Iamaicam, & plures. Atex in ulis in ipsam continentem. Verislime. Itatim ex illis vel in Peruanum vastum tractum, vel in valtiorem Mexicanum transitur. Et Continentem appellat : etsi infu. la est, sed ira, quomodo nostra hæc pars à nobis habitata. Hæc magis torum No-

YU!

dit

nei

abi

110

Mit

fix

Mi

lab

fan

Q

44

ga

Ca

10

ma

Pie

TR

111

eff

di

0

H

Pel

ten

etu

ge

144

STOICORUM LIB. II. vum orbem nobis aperiunt & adserunt; quamilla Aristorelis in Admirandis tradicio: In mari extra Herculus columnas, insulam desertam inventam fuisse, silva nemorosam, fluvius navigabilem, fructibus uberem, MULTORUM DIERUM navigatione distantem , in quam crebro Carthaginienses commearint, & multisedes etiam fixerint : sed veritos primores, ne nimis loci illius opes convalescerent, & Carthaginis laberentur, edicto cavisse, és pœna capitis sanxisse, nequis eo navigasse deinceps vellet. Quod verum cenfeo de una aliqua novarum infularum : quia multos dies navigationi impendit: neque probabile igitur, Canarias, aur alias vicinas, fuisse. Et vero de hisdem terris, quis non Aviti declamatoris (apud Senecam) libens illa accipiet? Fertiles in Oceano iacere terras , UL. Sualor. TRAQUE Oceanum rursus alia litora, A. 11um nasci orbem. Clarius non potuit effiri, aut designare. Clemens B. Petri discipulus in epistola quadam : Oceanus, In c.rv. & Mundiqui TRANS IPSUM Sunt. Ita Ephel. Hieronymus ex eo citat: & Mundos appellasse credo, magnitudinem indican. tem. Quæ velin notis mirifica: etsi tra-Etus ille Australior, & trans Fretum Magellani, nondum innotuerit, nisi à præternavigantibus libarus. Noster Seneca (nam ille Tragodie Medea certo auctor

tus

ilu.

CII+

[0]

VOS.

TZ

il.

risi

p2-

16

的學問

Si Si

I. LIPSI PHYSIOLOGIA est) de iis ipsis prædixisse videtur, pueris iam decantatum:

---- venient annis Sacula seris, quibus Oceanus Vincula rerum laxet, & ingens Pateat tellus, Tiphy que novos Detegat orbes, nec sit terris Vltima Thule.

Quod ille tamen proprie de Britannicis insulis intellexit, & in Claudii gratiam scripsir. Magis pro nobis, quod idem timer, & timendo adstruit : Vnde scio, an nunc aliquis MAGNA GENTIS IN AB-DITO dominus, fortune indulgentia tumens, non contineatintra terminos arma, an paret classes, ignotamoliens? Vnde scio, hic mihi an ille ventus * bellum invehet? oceidu. Palam oftendit, magnos reges & gentes, ultra maria, ignotos esse. Illis ignotos, nobis noscendos: alibi etiam ab eo prædictum. Multa venientis avi populus ignorißimis ta nobis sciet. Multa saculis tunc futuris, Hispa- cum memoria nostri exoleverit, reservantur. Pusilla res Mundus est, nisi in illo quod quarat omnis Mundus habeat. At vero Virgilius vaticinatur, etiam Romano imperio terras eas (neque enim de aliis ceperim) subiiciendas.

Fr. Aen.

---- iacet extra sidera tellus Extra anni solisque vias, ubi califer Atlas

Axem

AX

Extra

tas, q

addit

Solis 2

Torri

nobis

Nam

illo A

Plato

bit. F

rium,

tica:

pertun

vetere

Roman

per Ioa

num.

nem,

aliter

quet,

gis mir

bunt, i

Chili p

rialeab

plerifgi

Aguil

mus in

miratio

v. Quz. c.ult.

evene-

Tunt.

2024.

Quzft. C.XXXI. STOICORUM LIB. II. 237
Axem humero torquet stellis ardentibus
aptum.

puens

anicis

atiam

em ti-

10, 45

AB.

10 144

arma, le (cio,

het?

ntes,

010%

igst.

STE

nas-

019

200

17 6

红楼

Extra sidera? qui potest? colo certe tegitur: sed maiorasidera accipe, aut planetas, qui intra Tropicos decurrunt. Ideo addit, velut interpretans, extra anni & solis vias. Ergo ultra 4 nenaughla, id est, Torridam, locat : nempe arragora illam nobis, & Temperatam, ut supra dictum. Nam de Atlante quod scribitur, non de illo Africæ intelliges, sed de isto quem Plato celebravit, & regnasse iis locis scribit. Eo, inquit, Augustus Proferet imperium. Estne factum? nugæ, & mella poetica: etsi Marinæus Siculus auctor, repertum in Novo orbe nummum aureum veterem, cum effigie Augusti: eumque Romam ad Pontificem, fidei ergo, missum per Ioannem Ruffum Episcopum Consentinum. O bellum impostorem aut ludionem, quisquis nummum ibi abiecit! nam aliter repertum non este, mihi quidem liquet, nisi si Genius hoc fecir. Illud magis mirum & fidum, quod Hispani scribunt, in valle, qua Cautem dicitur, in Chili provincia, opidum esfe, quod Imperiale ab hac caussa nominant : quoniam in plerisque domibus & portis reppererunt Aquilas bicipites formatas, ut hodie videmus in Romani imperii signis. Et auget admirationem, quod nulla in iis locis avis biceps,

I. LIPSI PHYSIOLOGIA biceps, quam potuerint adumbrare. Non dissimile, quod Ammianus notat in obeliscis Ægyptiorum sculpta conspici, volu-Lib. crum ferarumque, etiam ALIENI MUN-XVII. Di, genera multa. Ignota ipsa, & nostro huic orbi invisa. Fuit igitur iam olim ista pars Mundi, & auditione accepta, & ratiocinatione stabilita, etfi inspectione fortasse non usurpara. Non quidem ab Europæis: de Afris ambigo, & extrema ea regio huc tendit. Aud. At enim dixi-Iti ex Ammiano, de volucribus en feris alieni mundi : quæ vere diversa à nostro funt, & vix unum aliquod undique respondet. Quid ergo? nonne vel hoc argumentum est alicuius diversi mundi, vere novi, & postea nati? Lips. Non augumo. neque sacræ litteræ indulgeant dubitare aut disputare. Semel creavit Deus & produxit terram, animalia, & quidquid in ea vides. Mixtione possunt aliquæ dispares species surgere, plane novæ non possunt. Unde ergo illic ea diversitas? Die, unde in Africa? unde in ultima Asia? neque leones, tigres, elephantes Europa ista gignit, aut vulgoalit. Cuique regioni, pro colo atque etiam solo & peculiari indole, sua quædam Deus iam ab initio dedit & aslignavit. Maior alia dubitatio. unde in hæc loca fie distita, post diluvium & arcam illam Noachi,

nerin

led p

ter de

quan

elt ot

eft?&

magn

nima

vexer

pervi

illa fc

Aftic

lam.

men

quæ

cente

Pergo

Vnus.

2

Corps

QUETA

tium

MONEY.

Vnun

effe to

mah

STOICORUM LIB. II. vel animalia illa vel ipsi homines advenerint? Si terra dices; facile id quidem. sed plerique putant (neque res adhuc aliter docuit) orbemillum cum nostro nusquam ad Septemtriones iungi. Superest ut mari. At quam vasta ea navigatio est?& quis olim tentavit aut perfecit, usu magnetis nondum reperto? quis etiam animalia illa & quide noxia multa, transvexerit? Ea consideratio inclinat, imo pervincit, vere Platonem de Atlantide illa scripsisse, & finitimam Europæ atque Africæ fuisse, & facilem in eam transgresfum. Divulsa postea aut mersa est : & tamen homines ibi aut animalia reliqua, quæ olim ab ea coniunctione illata. Sic censeo, & ad proprie Zenonia iterum pergo.

IÆ

. Non

nobe-

TOUR-

MUN-

nostro

ım ilta

& 1a-

dione

em ab

trema.

dixi-

eru a-

poltto

ne re-

0021-

di, ve-

auru-

t du-Deus

quid-

ot all-

DOVE

retli-

ima

nies

ul-

Colo

Dells

1210

diff.

achi

90

DISSERT. XX.

Vnus, anplures Mundi? idem an aternus? esse, & non esse.

ELEMENTA vidimus, & præcipua Corporis huius membra: sed ipsum Corpus an Vnum sit, an item Æternum, quæramus. Varius enim philosophantium hic sensus: nostri Stoici, ενα κόσμον άπεφώσωνο, εν εξιλης τὸ σῶν εξιλ έφασαν τὸ σωματικόν:
Vnum esse Mundum posuerunt, atque eum esse totum illud corporeum. Postrema sensum habent, universam Materiam in eo absum-

Stob. Phyl.

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ absumptam : nihil reliqui, nisi Vacuum illud este. Nam Parmenides quidem Unum statuebat: all'olizer tite arartes miese τὸ ή λοιπὸν, ὅκω· sed exiguam Vniversi partem : reliquum autem, Materiam esse. Itaque eius sensu superfluebat Materia, vel ad plures mundos. Quos re ipsa ponebant & exfiftere volebant areipes à mi aneipo: infinitos in infinito, Anaximenes, Anaximander, Archelaus, Xenophanes, Diogenes, Leucippus, Democritus, Epicurus. Atque huius discipulus Merrodorus imagine etiam utebatur ad probandum: Α τοπον εί) ον μεγάλω πεδίω ενα άςαχων οξιναθάναι, κ' ενακόσμον οι τω απείρω. Absurdum esse, us una spica in magno campo produceretur; & pariter, unus Mundus in infinito. Plato etfi alibi unum statuit & firmat; tamen vacillare videtur, & quinque numero admittere. Quod eth aliter quidam interpretantur, nimirum ut orbes appellet Mundos Terra, Aqua, Aeris, Ignis, & supremi denique Cæli: tamenPlutarchus tueri conatur simpliciter de quinque totis integrisque Mundis. & disserta ei videre est, libello De oraculorum defedu. Nostri veriores, & ab uno Deounum producunt: atque eum memes popor, si Zãov, và didrov, và deóv: finitum, & animal, & ATBRNUM, & Deum. Alia alias explicata: sed Æternum ibi ponit Arius Didymus

mus

pfi:)

lam i

expe

4 900

ता ने

QUTI

ने तीवर

9400

quod

lem h

dum !

muta

Paul

02970

THE PERSON

مراور

dus al

ptibil

stern

Postre

dunt.

Teitou

Dr. A

PORT

Mile Of

के दर्शकार व

STOICORUM LIB. II. mus (ex illo enim, apud Eusebium, sum- Lib.rv. psi:) quomodo, si conflagratio sit, si etiam interitus ab aquis ? Ipse distinctione expedit: Dupliciter enim dici Mundum: 2) το cu σάσης τ έσίας ποιον, * κ) το τω διακόσμη * Ita on the rotabelle may diarativ to. Ali at who the legen. שפידופת צמים לפחי מו לוני ד אפס עוסי בו מן סמסו יצא בן לם. A Sianos janois, Luintos, no meracantos. En illud quod ex tota Natura tale exsistit; & illud, quod ornatum & constitutionem iam talem habet. ideo priore significatione, Mundum aternum dicunt; posteriore, natum, & mutabilem & periturum. Philo Iudæus paullo aliter: Auaru j, z Iroixès, à whi ne De imκόσμος α ίδιος, ο δέ τις φθαρτός λέγεως, φθαρτός μ. Mundi. ο κατά διακόσμησην άίδιος δε, ο με τ έκπυρώσεως παλιχενεσίαις κή πειόδοις άθαναπζόμυρος έδεποτε Any sours. Potest, secundum Stoicos, Mundus aliquis aternus dici, & aliquis corruptibilis. Iste quidem, iuxta ornatum, ut nunc est; ille autem, qui post exustionem iterum nascetur iterumque, certis periodis, G nunquam desituris. Aliter, inquam, postrema dicit: res & ratio eodem cadunt. Perit hic & ille Mundus igitur: & scitum hoc Stoicum Laërtius sic expreslit. Α'ρέση ή αὐτοῖς κỳ φθαρτον εή τ κόσμον, άτε Hurn Tor To Loga The di aid horas vos plan. E To Tà μέρη φθαρτά όξι, ή τὸ όλον τὰ ή μέρη τὰ κόσμε φθαρτά (eis άλληλα 28 μεταβάλλό) φθαρτός άρα वे प्रवेद क्षा के से में के जी के प्राप्त के कि के कि के प्रमेश कि कि के प्रमेश कि कि कि कि कि कि कि कि कि कि

1Æ

acuum

dem U-

eit might,

perfitat-

efe.lta-

eria, vel

a pone-

misse-

pes, A-

shanes,

s, Epi-

etrodo.

noban-

acalem.

Abjur-

campo

BAMS IN

tuit &

could.

alitet

elote.

Action

enPlu-

ouin-

Herta.

g defe-

eo u-

papar , 29

1,0

expli-

Didy -

mus

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ τα δολής, φθαρτόν δο κό ο κόσμος δέ, έξαυχμέτας 35, ra) i Eudate). Placet iis corruptibilem efse Mundum. quippe genitum ea ratione, qua solent sensibus percepta. Cuius etiam partes corruptioni obnoxia sunt, id on totum: partes autem Munditales: (nam invicem aasidue mutantur:) ergo & Mundus. Et amplius, siquid mutationem in deterius admittit, corruptibile est: facit Mundus: nam exarescit, & inundatur. Rationes adiunctas vides. primam, quod genitus sit: & quidquid ortum habet, idem finem. Cui Plato (nam is immortalem constituit) sic occurit. on autoc pe φθαρτός εξιν. ή γέροναι έ λυθήσετας 3, εδέ τεύ-दृश्या प्रेया वार्ष प्रवादिक के विषेत्र में विष्त्र में विष्त स्था विष् mortalis quidem, qua genitus est; sed non solvetur, neque sortem mortis subibit, propter Dei voluntatem. Significat, ita fachum & conditum à Deo, ut ne pereat, De Do. &, quæ eo ducunt, defint. Apuleius: Ad gm.Pla. hac adtributa est ei perpetua inventus, & inviolata valetudo. Eoque nihil praterea extrinsecus est relictum, quod corrumpere posset eius ingenium: & si superesset, non eum laderet. cum ita apud se ex omni parte compositue atque ordinatus foret, ut adversantia & contraria natura disciplinaque eius officere non possent. Trismegistus (ut sæpe) hic quoque Platonissat: O' marie aures eau te aidios o de nor pos toro Te authot.

物色

870

Alt

Ma

doc

Ito

me,

ti, i

hea

Lo

I

D

Del

toit

Ten

TIES!

noft

TETTA

text

femp

00C C

bate

Cap.

STOICORUM LIB. II. 243
margès à élever me à Patre de l'emper-vivens de immortalis est factus.
Altera Stoicorum ratio, Quod partes
Mundi corruptibiles. Ita est, elementa
docent, & ipse æther: quem tamen Aristoteles voluit exemptum. Nostri minime, sed hunc quoque pasci, minui, verti, in aërem solvi. Si quattuor elementa,
si ea quæ ex his nata; ergo totus Mundus.
Lucretius pariter concludit:

Principio, quoniam Terrai corpus, & Lib.v.

Humor,

Z-TEL

nes-

mu,

tiam

n to-

· 排·

fun-

nat-

acit

stur.

uod

et, i-

mor-

市

P mi

it fit

75075

pro-

reati

: 16

,6

eres

10

15075

mpi

此

事

Egi-

egil

Aurarumque leves anima, Calidique vapores,

E quibus hac rerum consistere summa videtur,

Omnia nativo ac mortali corpore constant:

Debet tota eadem Mundi natura pu-

Debet. nec Plato hoc reiiciat, nisiscuto iterum assumpto à Voluntate divina. Tertia ratio, quod Mutationem in deterius admittit. Verissime. Quid enim (ait Epik. noster) mutationis periculo exceptum? non terra, non cœlum, non totus hic rerum contextus, quamvis Deo agente ducatur. Non semper tenebit hunc ordinem, sed illumex hoc cursu aliquis dies deiiciet. Sed addebat etiam Laërtius, in deterius. & pro

2

I. LIPSI PHYSIOLOGIA exemplo: exarescit enim & inundatur. Apposite.duo exitia eum manent, sive Aquæ, five Ignis : & utriusque iamnunc signa alibi, & alias, mittit. Hic aquæ deficiunt, & ficcitas & sterilitas supervenit, ibi abundant, & bona terræ perdunt. Hçc Lib.viz velut via ad illa ducit. Plinium audi. qui scribit multa in dies minui, consumente ubertatem seminum Exustione, in cuius vices nunc vergat avum. Homines, atque alia, minora. quare? quia Exustio paullatim appropinquat, & ubertatem seminum absumit. Idem in Ætna ignivomo notat: Nec tantum, inquit, in illo Natura favit, Exustionem terris denuncians : funt enim plures eiusmodi montes: atque hæc omnia signa aut notæ in partibus, futuræ communis illius exustionis. Vides Plinium, in capitalibus dogmatis, bona fide Stoicum esse? Seneca claudat : Quacumq vides supra nos currere, de hac quibus innixi atque impositi sumus, carpentur, ac desinent. Nulli non senettus sua est.

Sed (

man

que:

1011Q

taqu

illa n

Utra(

tione

CETTO

ne ai

NITS S

bum led m

ftio,

TAL.

1074, (

bu ca

mult

erun

comb Te ne

caliba ptum

Sucia

ta let

Arift

Cenf

14 A1

DISSERT. XXI.

Dupliciter interit, Aqua & Igne. Primum, de Aqua, sive Catacly mo.

CENECTUS, ergo & mors. Sed qua Dvia mors? duplici, ut tetigi, Aquæ aut Ignis: five. Diluvii, & Exustionis. Sed

S.XVI.

Epift. EXXI.

CCAI.

STOICORUM LIB. II. Sed cum discrimine. quod illa prior animantium tantum, & frugum fructuumque fit, aut quæ in terra fata: hæc ultima, ipfius terræ, elementorum, & Mundi. Itaque magna hæc morsest, & omnium: illa minor, & quæ partes modo tangit. De utraq; ista Cicero : Propter eluviones exu- Scipiostionesque terrarum, quas accidere tempore nis. certo necesse est, non modo non aternam, sed ne diuturnam quidem gloriam assequipossumus. Quæ tamen pro Platonis sensu dicta modo vult Macrobius, ut crescens humor sive ignis, alter alterum vincat: Lib, 15, sed numquam tamen, seu eluvio, seu exustio, omnes terras aut omne hominum genus, velomnino operiat, vel penitus exurat. Plato ipse in Timzo, Ægyptium sacerdotem facit Solonem alloqui: O Solon, Graci pueri semper estis, neque ulla vobis cana scientia. Quod ideo evenit, quia multa & varia hominum exitia fuerunt, eruntque. Maxima quidem, aut ignis combustione, aut aque inundatione evenire necessum est: minora, aliis quibusque casibus aut cladibus fieri. Et addit, Ægyptum ab his duobus immunem, ideoque antiquissimarum illic rerum monumenta servari. Propius ad sensum Stoicum Aristoteles accesserit, si tamen ex vero Censorinus hoc ei adscripsit. Est prater. De die ea Annus, quem Aristoteles Maximum po-\$1165.

Æ

eatur.

fire A.

nunc fi-

guz de-

errentt,

ot. Hec

adi. qui

mento

es cuins

s,atque

o paul-

n lemi-

ivomo

NATHTA

s: Supt

chizc

acura

s Pli-

1a fide

came

188 IT-

47, 66

157年)

d qui

Aquz

ionis.

Sed

I. LIPSI PHYSIOLOGIA tius, quam Magnum appellat. quem Solis & Luna vagarumque quinque stellarum orbes conficiunt, cum ad idem signum, ubi quondam simul fuerunt, una revertuntur. Cuius anni hiems summa, est Cataclysmus, quam nostri diluvionem vocant; astas autem Ecpyrosis, quod est mundi incendium. Nam his alternis temporibus mundus tum exignescere, tum exaquescere videtur. *Dubi - * Aristotelem advocat: & sane tale aligavi,an quid ille vir, sed contractius, nec de Munmon Aridi mutatione, sed partium aliquot terræ Stocles diserte prodit. In Meteoris super ea re legendum, differtio. & damnat reiscitque eos, qui quem ad Universum producunt. >>> inquit, ex Eu-ठीवे धाष्ट्रवेद मन् वंसन्धा शाब्दा धार्मा दिनेवेद धार्मा के कवर. difco deCon-Ridiculum enim, ob leves parvasque mu-Jagratationes, movere Vniversum. Sed, inquit, tione scripfir præsumendum, quod hac fiant temporibus fato aut natura definitis. Sicut in anni cap.ult. temporibus Hiems intervenit; ita in magna aliqua temporum conversione, magna Hiems accidit, & copia aquarum. Dicas locum esfe, quem Censorinus aspexerit: etsi paullum à se auxit & ampliavit. De Hieme hic sane comparatio. quæ & Se-CARIE. necæ placita, atque usurpavit: Inundatio, non secus quam Hiems, quam Æstas, lege Mundi venit. In eo diffensus, quod nostri etiam toram terram hoc genere fati Confol. aut perdunt, aut novant. Seneca: Inunc.ult. datio-

du

(ul

02

de

727

Na

(en

12

101

18

tu

011

bit

物

ha

Ca

ter

ten

30

De

No

Per

494

cepi

FII. Quzft,

STOICORUM LIB. II. dationibus, QUIDQUID HABITATUR, obducet: necabitque OMNE animal, ORBE EXIL submerso. Idem, ubi ex professo hoc tra-Ctat: Ergo quandoque erit terminus rebus humanis, cum PARTES terra interire debuerint, abolerive FUNDITUS TOTA, ut de integro tota, rudes, innoxiaque generentur, nec supersit in deteriora magister. Nam hunc finem ponebant; emendare & innovare. Itaque, ut idem ait, non Ibid. semper ea licentia undis erit, sed peracto exitio generis humani, exstinctisque pariter feris, in quarum homines ingenia transierant, iterum aquas terra sorbebit, & reiectus è nostris sedibus, in sua secreta pelletur Oceanus: antiquus ordo revocabitur. Omne animal ex integro generebitur, dabiturque terris homo inscius scelerum, co melioribus austicius natus. En, quam vere hæc nostri: & quis non è Sacris libris hausisse puter, & eventum & caussam? Ceterum de Inundatione, & quomodo ea fiat, belle & diserte Seneca, fine libri tertii Quastionum : tu vide. Vetus autem & popularis hæc opinio de Diluviis, ac plura fuisse Plato asserit, etsi illud Deucalionis decantetur tantum : sed & Novi nobis incolæ à maioribus sic acceperunt. Pervani tradunt, terras eas omnes August. aquis mersas latuisse; periisse homines, exceptis paucis, qui in lignes vasa se receperunt. A.

Solis

111773

ubi

tur.

m#5,

AH-

wm.

排幣

etar.

21-

lun-

ellz

ea 16

qui

guit,

gal.

m#-

wit,

ibus

ANDI

agna

ogna

1625

rit

De

Se-

stih

egu

I. LIPSI PHYSIOLOGIA runt, velut naves: ibi commeatu proviso egisse, donec aquæ decrescerent, & abirent. quod indicio canum collegerunt: quos foras identidem emittebant, & cum madidi à natatu redirent, sciebant aquas superesse; cum denique sicci, deesse. At Mexicani, quinque Soles ad hoc avi luxifse. Et primum illum aquis periisse, unaqu cum eo homines, & quidquid in terris esset. Hæc illi picturis & notis prodita ab antiquo habent: fidem Platonici diluvii, quod in Atlantide insula, & circa, evenisset. Heus, etiam illud obiter. in Censorino legi, exignescere, & exaquescere : quæ sunt ipsa Stoæ verba, quæ in Laertio supra & Græce erant, दिलार्महें की में दिनियां की.

Man Per

Non en

84m m

teritun

resolvi

led pro

tuntur

Deca e

quider

minan

Jum, 9

plectiti

diffipa

brasquinterit

nec nii

hoc visi

cendur

do, Que Seneca

meliora

Nam L

bit ever

bium: 3

वंद्यानिक ।

dam &

70. Q

DISSERT. XXII.

De Ignis interitu, qui Ecpyrosis dista. Quando, Quomodo, Qua gratia siat?

MIN OR EM mortem diximus, magnum Exitium videamus, εμπύερσην
follenniter iis dictam, Latine Conflagrationem sive Exustionem. Hanc illi codem
fine inducunt, purgandi, & effæta omnia
instaurandi. Itaque non est proprie φθοeà sive Interitus, sed μεταδολί, mutatio, ut
Numenius apud Eusebium scribit. Οδ γδ

δπὶ τ τε κόσμε, κατὰ τὰς πειό ses τὰς μεγίτας,
χυομήνες φθοράς, κυρίως παραλαμδάνεση τω φθοeὰ,

Lupus Goma-

STOICORUM LIB. II. 249 2 eàr, oi du eis mop àvanuou The anav des parigornes, ιω δη καιβουν εκπύρφουν, αλλ' άντι τ κατά φύσιν μεταδολής χάνται τῦ σοςσηγεία τ φθοεάς. Non enim in mundi interitu, qui secundum maximas conversiones fit, proprie interitum accipiunt illi, qui in Ignem omnia resolvi docent, quam vocant Exustionem: sed pro Mutatione secundum naturam, u- coafet. tuntur Interitus verbo. Itaque & in Se- ad Poneca eam vocem sic accipies, Numenii lyb. inquidem monito: Mundo quidam (Stoici) minantur INTERITUM : & hoc universum, quod omnia divina humanaque com- *Dat plectitur, * si fas putas credere, dies aliquis hoc podissipabit, & in confusionem veterem tene- lybio, qui albrasque demerget. Eth revera, quidni terius interitus, cum prior forma tota occidit, fuit. nec nisi Materia manet? Sed Numenio hoc visum edicere, quia non idem, sed talis iterum Mundus gignitur, mox docendum. Ordine enim videbimus, Quando, Quomodo, & Quo fine fiat. Quando? 111. Seneca respondet: Cum Deo visum ordiri c.xxmeliora, veterafiniri. Deo, id est, Fato. Ibidem Nam Lege Mundi(ea Fatum est) alibi scri- .xxix. bit evenire. Ita Aristocles, apud Eusebium: rará mos eiuapuloss is a elouliss zeires εμπυρέδη τον σύμπαντα κόσμον: per fatalia quadam & definita tempora Mundum exardere. Quid Ovidius?

IÆ

-Ivorq

ent, &

gerunt:

åcum

0129025

elle At

ni lazi |-

e, anag

emise et.

abanti-

vii,quod

reniffet.

plorino

2:002

ertio fu-

polatical.

diffa.

ia fiat?

15, M2.

chigal

Esgra-

odem

mol2

e qui

tio, Il

017

明何

13 por 粉

Ecce

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Ecce quoque IN FATIS reminiscitur affore tempus,

Quo mare, quo tellus, correptaque re-

giacœli

Ardeat, & mundi moles operosa labo-

Aliqui tamen ad Magnum annum referebant, ut in Censorino supra vidimus : & tangit Numenius, verborum aliquo defectu: * yivera, imaren diona eis vior reparor in dirτα λόγον, κું લંદ τω ἀνάςασιν ἐκείνω τω ποιδες ભાવામાં τον μέρισον, καθ' ον άπ' αυτ μόνης eis αυτίω σάλει γίνεται ή δοτοκατάς απε. Verba, ut dixi, definiunt : tamen sensus aliquis apparet, decursu annorum, cum sidera ad eumdem locum veniunt, Anastasin, id est, Eversionem rerum fieri, atque id esse Magnum annum; iterumque post eam fieri Apocatasta. sim, sive Redintegrationem rerum & Restitutionem. Quis autem ille Magnus annus, & quot annorum millium, variant: in Iulio Firmico huic rei legi ista. Difputar de die Natali, sive genitura Mun-Lib.112 di. & negat facili posseratione concipi, aut explicari. Nec, inquit, eousque se intentio potuit humana fragilitatis extendere, prafertim cum trecentorum millium annorum maior Songraçans, hoc est, Redintegratio, per E' κπύεφοιν, aut per κατακλυσμόν, spatio perficiatur. His enim duobus generibus Apocatastasis fieri consuevit. namque Exustio-

Bem !

alia t

alia a

cari,

vis f BUM

Del

tero:

anno

* var

num

com

Mod

um

nun

gent

Caffa

Bong

bimu

Firm

aliqu

Nor

如此

MAS.

dos in

inepti

Henti

Tam Itatu

tiun

Jus,

STOICORUM LIB. II. nem Diluvium |equitur. Nulla enim re alia poterant res exusta renasci, nec ulla re alia ad pristinam faciem formamque revocari, nisi admixtiones atque concretus pulvis favillarum omnium genitalium seminum collectam conciperet fæcunditatem. De Magno anno illic vides (nam alia differo:) sane magno, & trecentorum millium annorum, si lectio est recta. Equidem * variant, ut dixi: & Macrobius, qui An- * Alinum Mundanum scite hunc appellat, ut quid communem nostrum illum, Solarem; Stobai Mocrobius, dico, quindecim millibus e- Physic. um definit. Censorinus sententias plu- vide. rium refert: sed duorum qui maxime augent, Orphei, ad centum millia viginti; Cassandri, ad tricies sexies centena millia. Bono animo simus. cumbegon non videbimus, istis quidem auctoribus: sed nec Firmico, in quo triginta millium legere aliquando volui, sed desisto. Nam & in Numenio est, hæc fieri værà meidse mias rus perisas: post periodos quasdam MAXI-MAS. In Didymo: கூட்டிக்க வான்றகம்: periodos infinitas. Quam vacuum autem, imo ineptum, ista definire, quæ nulla experientia aut ratio affirmet, aut indaget? Tam hercules, quam quod etiam cœli statum & signa notent, quibus hæc eventura. Chaldæorum ista vanitas: & Berosus, qui Belum interpretatus est, (ait Se- Quza. neca) c.xxix.

GIR

nicitur

taque re-

ola labo-

n refere-

mus: &

iquo de-

amafir-

कि कार्र

er dixi,

apparet,

enmaem

Eversio-

um an-

atalta.

& Re-

1US 20-

artant:

a. Dif.

Moo.

te, and

tentio

\$74-

orum

ratio,

tio per-

S April

100

I. LIPSI PHYSIOLOGIA neca) dicit cursu ista siderum fieri, en adeo quidem affirmat, ut Conflagrationi atque Diluvio tempus adsignet. Arsura enim terrena contendit, quando omnia sidera in Cancro convenient; inundationem futuram, cum eadem siderum turba in Capricornum convenerit. Videsne? apposite. nam sunt hæc æstuantia, & hiemantia item figna. Seneca tamen haud plane reiicit ; sed rationem illam, que in conflagratione Stoicis placet, buc quoque transferendam putat. Sive animal est Mundus, sive corpus, natura gubernante, ut arbores, ut sata; ab initio eius usque ad exitum, quidquid facere, quidquid patide. beat, inclusum est. Vt in semine omnu futuri hominis ratio comprehensa est; & legembarba, & canorum, nondum natus infans habet: sic origo Mundi, non minus Solem, & Lunam, & vices siderum atque animalium, quam quibus mutarentur terrena, continuit. Ad occultas, & ab æterno fatales caussas, revocat: verecundius, veriusque. Initio verborum aliquid mutavi, & Sive animal, legi, non Anima, ut passim edunt: res ita vult, nec quisqua tam stolidus, qui Mundum animam esse dixerit, sed Mundi. At illud ambigitur, sitne sentiens Corpus, an Corpus tantum. Itaque in ipso Mundi conditu inclusum est, quandiu vigeat vivatque: ut in quo-

Co

ign

tum

nei

aer (

Nat

rabi

cam

le rea

bus i

moun

no ig

arae

mol

TRIA

Terus.

le inc

mam,

tempo

nam:

educa

gotio

diffoli

chetti

tem. I

indom

cenda.

में शंद कर

南阳南州

o way

abid.

STOICORUM LIB. II. que animali. Sequitur, Quomodo hæe Conflagratio fiat. An ab athereo illo igne? arqui innoxius est, & vitalis tantum. Respondeo, nec ab illo solo, nec sine illo. Sol & fidera calorem intendent, aër exardescer, humor absumetur, & quæ Natura antea temperabat, eadem exasperabit & extra legem mittet. Vis Senecam audire? Cum tempus advenerit, quo confol. se renovaturus Mundus exstinguat, viri- adMarc. cap.ult. bus ista suis se cadent, & sidera sideribus incurrent, égomni flagrante materia, uno igne, quidquid nunc ex disposito lucet, ardebit. Et statim hæc fient, nec magno molimento. quia nihil difficile est Natu- Sen. re, ubi in finem sui properat. Ad originem 111.e. rerum parce utitur viribus, dispensatque se incrementis fallentibus: subito ad ruinam, és toto impetu venit. Quam longo tempore opus est, ut conceptus ad puerperium perducatur infans? quantis laboribus educatur, & adolescit? at quam nullo negotio solvitur? Vrbes constituit atas, hora dissolvit. Momento fit cinis, diu silva, Pulcherrime dicta, & capiunt me recitantem. Ergo ab Igne illud exitium, cuius indomita vis rebus est inclusa, tunc educenda. Philo Iudæus: Oi 3 E Toinoi Mosreus De Im-गर κόσμε Эτὸν αι πον , 4° 3 φοροβς μικέπ Эτὸν φασιν, Mundi. άλλα τω εσάρχεταν ον πίς έσι πυρός άκαμάτε oliwamin, zeron maneais weiddis avanúsour rà WITTER

adeo

que

181777

A 175

utu-

atti-

ofite.

20(12

lane nfla-

TAN -

dan-

WL

exi-

tigt.

ufu-10-

111-

10.565

que

tet.

TEI.

185,

19.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA warra eiceaurir. Stoici censent, Deum quidem caussam auctoremque generationis Mundi esse, at non interitus, sed eam que in rebus est insita Ignis potentiam, post longa temporum intervalla, omnia inseresolventem. Deus, inquit, non est caussa. Secundaria & instrumentalis: esto. Quis ergo? Ignis inclusi rebus omnibus potentia, quæ tempore se exserit & vires capit, & omnia populatur, edit, & in alimentum lui vertit. Considera. tot illa altra & colorum orbes, ignes autignea; dii boni, quanto cerera elementa exsuperant? Quid in ipso mari, nonne calor & semina ignium? quid in terra, ipsis eius penetralibus, & super eam? Idem in aere, in animantibus, stirpibus : ubique ignis: & ille, inquit Philo, paullatim augescens, omnia denique in se verter. In se, optime. Ita Numenius: A'peond 26 rois Ercinois Thi only soiaveis wip peralandy, ofor eis avipua. Placet Stoicus omnem essentiam ac naturam in Ignem convertere, tamquam in semen. Sed quem hunc Ignem? Æthereum & purum. observa. Mixtus est ille, qui vastabit; purus & à Mareria paullatim reducendus ille, qui gignet denuo & formabit. Nam Materia secernetur, ut dicemus. Æthereum dixi : mecum Numenius. Stoicis placet igasps dy warra, untà meiósus mine mas mayisas, eis arup ai tregofes avanue-

post lor ignem omni: & qui

Deun hunc refolu NUM

dicen dicen rire, dam,

g pur Gin licer de in

terra do, ui

Sed C C

P. Igitto que

15 A) 223

(in ptib

di,

STOICORUM LIB. II. Mour martur: omnia evanescere & perire, post longissima spatia, omnibus in athereum ignem resolutis. Sed omnia prius pereunt. omnia? ipsi Dii minores, Genii, Anima, & quidquid est extra unum supremum Deum, id est, Iovem. Ira Seneca, solum hunc superesse facit, & acquiescere sibi, Epis. resoluto, inquit, Mundo, & DIIS IN u-NUM confusis. Sane in unum, in ipsum Iovem. Plutarchus Cleanthem inducit dicentem, Lunam, & sidera, & Solem per- De Ca. rire, Iovem autem (desunt in Græco quædam, sed is sensus est) ίξομοιᾶσα σάντα ίαυτώ, κή μιτα βαλένεις iaurèr: adsimilare omnia sibi, ég in ipsum se vertere. Nam lupiter scilicer est purior ille Ignis. Cicero etiam, de interitu hoc Deorum: Stellas omnes, 1v. Aca, terram, mare, deos esfe: fore tamen aliquando, ut omnis hic Mundus ardore deflagret. Sed & alius Seneca: Cœli regia concidet, Here Certos atque obitus trahet, Atque omnes pariter Deos Perdet mors aliqua & Chaos. Igitur omnia in Ignem abeunt, rursumque ex Igne surgunt. Laërtius de Deo: हेंड तीमें बैंक उत्पार्णिंड हिंद में बे श्रीरंगम एड , त्रिमाध्न पूरेंड केंग में Stanos mioras, araxionar eis routor the araour i-Ciar, i want it iou is fur ir: qui est incorru-

ptibilis, & ingenitus, conditor huius Mun-

di, absumens in se omnem essentiam, rur-

fumque

m qui-

ations

am qua

boff lan.

caussa.

. Quis

poten-

s capit,

imen-

a aftra

2; d11

xlape-

alor &

15 8105

gett,

ignis:

cens,

opti-

11 22 15

可问是

4745

enen.

pu-

fta-

du-

m2-

100-

1000

100

27/16

dias.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA sumque ex se generans. Quomodo autem idem perdat, & generet, videamus. Omnia iam Ignis, ut dixi, sed turbidus, materiæ mixtus, & fæculentus: tamen ignis: ideoque tenuis, & diffunditur, & torum hoc Mundi, qui fuit, spatium occupat, imo & Vacui extra eum regionem implet. Ita Stoici tradunt, & hocetiam fine Vacuum ponunt. Plutarchus clarif-τικο επτίεφοιν μεταδαλείν τον κόσμον επ βεαχυτέρε סשטשתר, אן מוצא שניסוד בצעידם הראוני, אן דע אביע שפיםεπλαμβάνοντα χώραν άπλετον, * ές ενωμβίω τη ai find. Aurousies of about, imozogen in migetos, i σιωολιδαίτον, διορφίκε κ σιωνρομθίκε ωξεί τιώ γίvi Cir eis ieurlui f ünns. Ignem semen aiunt Mundi & post Exustionem, mutare Mundum è corpore minore, habentem iam tumoris & amplitudinis multum, & Vacui regionem immensam occupantem, que ipsa angusta facta sit illo augmento. Rursumque cum gignitur Mundus, sensim abire & collati magnitudinem. subeunte scilicet, cum generatio exsistit, & contrahente se in seipsam Materie. Vacuo igitur iam pleno, fit paullatim (Ratione administrante) depuratio. & vertitur omnis substantia in Aerem , deinde in Humorem (ex Laertio ante docui:) & tum Elementa & Mundus gignuntur. Sed ita in Aquam omnia vertuntur, ut scire debeas excretum

tum il

quiag

ertem .

cauter

inioc and

i ochio

quod po

condi o

ed alie

labdit

inter (fi

24, 17

effet.

ine r

E) UP HI

Vidett

Pra de taclym

fla res f

profima *admi

villari

concipe dem,

colligo

quam,

dilai p

1goilgo

num leuton

gandi &

Not.

* Ita bac lega.

STOICORUM LIB. II. tum illum purissimum Ignem supereffe: qui agar, moveat, & Materiam per se inertem animet. Philo notat, Stoicos hoc caute monuisse, on ut rlui cu wiewen, amfo às ονέος κόσμος μέλλη δημικρη είως, σύμπαν μ το σύρ & agentury. mon gle us and hoisa mayeine). quod post Exustionem, cum novus Mundus condi debet, omnis ignis non exstinguitur: sed aliquanta eius portio manet. Caussam subdit: Valde enim verebantur, ne omni eo interstincto, maneret materies quieta, ignava, inepta condere, cum caussa motus non esset. Aqua igitur post Ignem, sed non fine reliquo igne. Hoc est, quod waranavous five Diluvium Firmicus vocare videtur, in verbis quæ alio etiam fine fupra dedi. Nam palam ait : Ecpyrosin Catacly smus sequitur: nulla enim re alia exusta res poterant renasci, nec ulla re alia ad pristinam faciem formamque revocari, nisi * admixtiones, atque concretus pulvis fa- admixvillarum omnium genitalium seminum tio efconciperet facunditatem. Non aliud equi- fee. dem, vel e verbis, vel ex ratione addita colligo, quam conversionem illam in Aquam, Cataclysmum ab eo dici:atque ita dilui pulverem, & mixtione humoris iguisque fæcundari. Satis de modo: tertium superest, Quo fine? Etfi necid obscurum è dictis : est enim idem ille purgandi & renovandi, qui in Diluvio fuit. Tollun-

RIE

oautem

us. O-

arbidus,

: tamen

litut, &

tiam oc-

egionem

ocenam

is claril.

15, 4 K

lex yetips

थारे वश्राः

estilu si

usys design

- او فلاه او

aiunt.

4 M 873 -

am tu

Vacus

祖之神

HT MM. about

failiet,

ste | £ 173

mple-

tran-

bfan-

m lex

mis C

1200

CICE.

101

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Tolluntur mali, & mala aut vieta: boni & innoxii creantur, & pulchra iterum ac iuvenescens facies Mundi. Plutarchus, De Co. de Stoicis: orus en mue consus i de nos por Eros, uando में डेरी' नावक रेजामसंगा है के वि निर्मा के मार्थ हैं में Not. THI 14 4 Tra ni 00 φ61. Cum mundum isti incenderint, mali nibilusquam relinquitur, sed universum est prudens, probum, sapiens. Seneca: Omne animal ex integro generabitur, esp.ult. dabiturque terris homo inscius sceleru, es melioribus auspiciis natus. Sedillis quoque innocentianon durabit, nisi dum novi sunt: eito nequitia surrepet. Nova igitur omnia, EI.De Nat. an potius novata? neque enim alia facies Mundi erit, quam huius fuit: & eadem omnia, imo homines iidem, redeunt in orbem. Cicero: Post inflammationem relingui nihil, prater ignem. à quo rursum, ac de eo, renovatio Mundi fieret, IDEM-QUE ORNATUS oriretur. Numenius apud Eusebium : Key wann in the air led kon the al τω διακόσμησιν, δία το σεύτιρον ω : Iterumas post ignem Mundum constitui & perfici, QUALIS ANTEA erat. Deipsis etiam hominibus, Seneca: Mors, quam pertimef-Epik. cimus ac recusamus, intermitit vitam, non eripit. Veniet iterum, qui nos in lucem reponat dies, quem multi recusarent, nisioblitos reduceret. Vides wanissersoiar, sed alio quodam à Pythagoricis sensu. Atque has ianovationes, iterationesque, æternas faciebant:

cieban ikaistie sonibus bus, quod

in iis d nem. I diomo iii Capt II qui Dei

Exustion ego seme stianis dificata

Christian vise, e tum a Stoices

CHRI
mano
agnoscune
Cali, inqui
refervatiin
li magno in

re solventa suns opera Coelis, sr

STOICORUM LIB. II. ciebant: M mistor weidder, ait Numenius iξ ais is propinar anarangus: talibus conversionibus periodisque ab aterno evenientibus, indesinenter. Atque hoc est, quod Tatianus, vetus piusque scriptor, in iis damnat, non ipsam Inflammationem. Isua ne il) high Deor; by à d'à actique tov. Gentes. άλυτον ξή θχόσμον; έχω λυόμφον. εκπόρφουν έπο-Cajvor x nayegús; iz à d'i eloánag. Corpus aliquis Deum statuit? ego incorporeum Incorruptibilem Mundum? ego corruptibilem. Exustionem per vices temporum advenire? ego semel, & in universum. Nam & Christianis proba hæc sententia, sed sic modificata.

GIA

a: boni

tetum ac

outchus,

ini, quede क्ष्रामा दिव

iffi incen-

uitur, ca

abient. Se-

nerabitur,

celerii, O

in quoque novi sunt:

ni omnia,

alia facies

eademoedepot in

排版作 7117 KM,

IDEM.

ius apud

ATT THE

Iterama.

be perfect,

iam ho-

rtime.

105,768

cem re-

nifet

fed alie

pichi

NO.

DISSERT. XXIII.

Christianos etiam huius sententia, sed divisa, esse: item Epicureos, & Heraclitum ante omnes : neque omnes tamen Stoicos.

HRISTIANIS, inquam. qui inflammandum, renovandum que Mundum agnoscunt, vel Divo Petro præeunte. Cæli, inquit, qui nunc sunt, & terra, igni Epit. reservatiin diem iudicii. Iterumque: Cæ- 11.6. li magno impetu transibunt, elementa calore solventur, terra autem, & qua in ipsa sunt opera, exurentur. Quod autem de Calis, transire modo dicit: mox tamen mani-

I. LIPSI PHYSTOLOGIA manifesto etiam igne solvit & purgat. Overvoi, inquit, mupt ulpor su Thoor D' Cali ardentes solventur. etsi de superioribus cœlis, sunt inter Theologos qui controvertant. Sed iam olim, ut invidiosum, obiicitur Christianis in Minutio Felice: quod cœlo & astris interitum denuntiarent. Responder Octavianus, iampridem Philosophos hoc fecisse. & Stoicis, inquit, constans opinio est, quod consumpto humore Mundus hic omnis ignescet. Et Epicureis de elementorum conflagratione, & Mundi ruina, eadem ipsa sententia est. Ubi tamen, quod ait Constantem Stoicis opinionem: temperandum, & ad plures referendum eft. nam fuerunt etiam, inter fectæ principes, qui abnegarent. Philo Iudæus: Bondos, ig Hoof Serios, ig Harmirios, andpes en rois Treinais Abyuanvigunores, are Debantlos, ras in-मण्डलेन रामे कवरात्री वाहतांवह मक्षावराम्का महर, कर्नेड महार्वτερον δίδμα τ άφθαρσίας τε κόσμε σαντός μύτόλ-Mng. regerry j' is Dioglons, hvina veos lu, outem. real auguos natà to was tenes toiser do Dev. Boethus, & Posidonius, & Panetius, viri in Stoicis dogmatis primarii, tamquam à numine correpti, relictis Exustionibus, ad divinius dogma de immortalitate Mundi transfugerunt Dicitur & * Diogenes , cum iuvenis effet, subscripsisse iftis. Quattuor ipse nominat, qui dissenserint : licet quintum ex mento, Numenio addi. Tero To Alssus, inquit, The

* Babylo-

לונים

Mit de

m, Zi

M2387 0017

fione

muery

men

* Zer

rum l Philo

tone.

14, de

ntad

Item

romize

0/48, 1

trobal

batam

in igne

tio Gr

terpre

fupra,

poup

gulos

dam ef

Sed dil

cum St

Interin

ternan

hunc l

mm, 4

STOICORUM LIB. II. देना में बंद्रेन्ट्या को कल्कारा में क्रा कि कि का किए का मार το, Ζάναν τε, κ, Κλεάν θης, κ, Χρύσιπωσς. Τ μ γδ τέτε μαθητίω ή διάδοχον έ χολίε Ζήνων άφασιν δτηχείν ωεί τ εκπυεώστως της έλων. Hoc dogma de Exustione primi & antiquissimi eius secta tenuerunt, Zeno, Chrysppus: & huiustamen discipulum, ac schola successorem, * Zenonem, aiunt dubitasse de Vniverso- *Sidorum hac conflagratione. Quod autem in nium. Philone de Panatio erat : etiam in Cicerone. Eventurum nostri (Stoici) putant II. De id, de quo Panatium addubitare dicebant, deor. ut ad extremum omnis Mundus ignesceret. Iremque Stobæo: Παιαίτιος πθαιωτέραν τη ण्यादिन, में धवारा व्यवस्था के कार्य के वार्थ में वार्थ निवास पर में σμε, η Η της ολων eis σύρ μεταβολίω. Panatius probabiliorem censet, certe sibi magis probatam, Æternitatem mundi, quam eius in ignem commutationem. Idem in Laërtio Græco, etsi aliter & contrario ab interprete versum. Eratautem in Minutio supra, etiam Epicureis hunc sensum esfe. quod verum est: & putant Mundos singulos (infiniti iis sunt) ut animal quoddam este, & variis rationibus interire. Sed discrimen etiam ponebant, plane cum Stoicis, etsi aliis verbis: Summam interire, Summam summarum manere æternam. Id est, διακόσμησιν sive Mundum hunc labi, at non xóo μον five principia rerum, Atomos & Inane. Hoc discrimen lermo-

B

irgat.

eli ar-

sco-

-1370

obii-

:quod

yent.

n Phi-

nquit,

AMOTE

SCHTESS

Mandi

amen,

onem:

ndom

DIID-

205:

क्षेत्राह

de de

× 30

粉

BEE!

that's

WICH.

TU

TIGHS

uge-

DESS

00

20

神

80

I. LIPSI PHYSIOLOGIA sermonis in Lucretio aliquoties occurrit, nec satis interpretibus observatum. De interitu autem, Lucretius:

Sicigitur magni quoque circum mænia Mundi

Expugnata dabunt labem, putresque

Et ex professo libro quinto poeta id probat. Ante autem omnes istos, Heracli-Leert.in tus id docuit: E'va ?) xóo μον , γρια αναί το αὐτὸν Herael. in mueis, ni wanie inmupials nara menidus ἀκαλλάξ τ σύμπαιτα ἀιῶνα. Vnum esse Mundum, eumque ex igne factum, & rursus in ignem vertendum post aliquot periodos; idque, per vices, in omne avum ita futurum. Sunt germana Stoica, & ipsi auctorem illum fibi inscribant. Finivi, nisi placet adnotare, quosdam Christianorum nimis etiam hic fuisse Stoicos, & assiduam hanc exustionem renovationemque approbasse. Origines inter eos. qui, ut ait Hieronymus, Mundos esse innumerabiles Epift, Lx. asserebat, non iuxta Epicurum uno tempore plurimos, & sui similes; sed post alterius Mundi finem, alterius esse principium. Et ante hunc nostrum, alium fuisse, aliumg: Homil. quæ talia Basilius etiam alibi ei obiectat.

Magae.

DIS.

De Ti

minoi

men e

tes, L

vix eft

cedan

facere

nibus

quod

Vatto:

aut agi

dum agi

Altio.

for , Sta

tique o

Motue:

Arillote

क्षे क्षांमध्य हैं

& numer

Ut Stoice

SEATH RUSE didit, h

tem mot ne innot mit, De

INTE

gove

oro-

racli-

מוועם מו

Styld at

MANUEL,

tenem

9801

arast.

orem

acet

n ni-

1uam

1e 2p.

11 11

shile

mpt.

erist.

E

四蛋:

Asc.

DIX

DISSERT. XXIV.

De Tempore adtextus. quid, & quam breve, aut nihil, sit : tenendum utiliter, & asterendum.

TABES pleraque, mi Auditor, quæ Communiter ad Mundum: nam ad minora aut partita non imus. Tria tamen etiam considerari in eo solent, Motus, Locus, Tempus. In duobus prioribus vix eft, aut leviter, ut Stoici ab aliis difcedant: & siquid tale, ad Senecam nihil facere comperior, quem his Dissertationibus illustramus. De Tempore dicam, quod tamen originem habet ex Motu. Varro: Status & Motus , duo. Quod ftat 17. de aut agitatur, Corpus; ubi agitatur, Locus; Lat, dum agitatur, Tempus; quod est in agitatu. Attio. Et fingulorum dat exempla: Curfor, Stadium, Hora, Cursio. Itaque plerique omnes qui Tempus definiunt, à Motu explicant, & hunc includunt. ut Aristoteles: wirego To windres, ni à el Puòr na-Tà motre en raj ust cor: mensuram esse motus, & numerum secundum prius & posterius. Ut Stoici nostri, quibus est diásnus f & 260 pus minoras. quod Varro verbatim reddidit, Intervallum mundi motus. Is au. v. de tem motus ab Solis & Lunæ cursu maxi- Ling. me innotuit, divisimusque in partes.id-

264 I. LIPSI PHYSIOLOGIA co (air idem Varro) ab eodem tenore temperato Tempus dictum. Utramque hanc tamen finitionem, Aristotelis dico & Stoicorum, Plutarchus carpit an cavillatur, in Quæstionibus Platonicis : quia hæc ab accidente modo est , inquit , effentiam & vim temporis non promit. Itaque Platoni magis adhæret, qui aiebat, 2600 Ejaimvos einora nientlui, ni tlui të žeavë poedi, ut in Laërtio legas. Et Apuleius vertit, Tempus avi esse imaginem. siquidem tempus movetur, & perennitas fixa & immota est natura. Et est, ut Plutarchus vult, Tempus, non cuiuscumque motus affectus aut accidens, sed caussa, vis, principium omnia continentis symmetria & ordinis, qua Vniversi animata natura movetur: aut potius, motio illa, épordo, de symmetria, Tempus dicitur. Probat igitur Pythagoræ dictum interrogati, Ti zgoros; i κόσμε ψυχή respondentis: Quid Tempus, mundi anima. Ista & plura Plurarchus, in tempore tibi videnda : nostri à re & natura magis abstrahunt, & circa eam dumtaxat ponunt. Itaque Chrysippus etiam definiebat, μέτροι τάχες τε και βραδύ-या गाउद: mensură celeritatis 😙 tarditatis. Que definitiones sensum nostrum de Tempore magis exprimunt, quam ipsum. Imo vero non nisi in nostra ratione & ratiocinatione quidam'illud ponebant, quærebant-

qu

de,

(H)

911

Pti

Pus

que

Ea

(17)

TEN

98

nec

fer

bis

leni

dice

telli

ficus

que

Effe

Por

Exfi

thir

прро

即

praje

BRIT

De Do. gm. Plat,

Stob.

STOICORUM LIB. II. que An revera Tempus eslet? Apud Senecam : De Tempore uno vide quam multa Epit. querantur. primum anper se aliquid? dein-viii, de, an aliquid ante Tempus sit, si Tempus cum mundo cœpit. An & ante mundum, quia fuerit aliquid, fuerit & Tempus? En, primam quæsitionem, An perse sit Tempus? Quod Epicurus negabat, asserebatque accidentium accidens effe, ut scribit Empiricus: & ipse Epicurus, ron Sin 256vor & ζη τη τέςν, ώσουρ και τα λοι σα δοτα έν Εποκφωρίο ζητεμβρ, ἀνάγοντες όπι τὰς βλεπομβρας σαρ' κρείν αὐτοίς weshings. Tempus non est quarendum. sicut nec cetera, que in Subiecto quarimus, referentes ea ad anticipationes quasdem à nobis ipsis visas. De quorum tamen vero sensu, idem Empiricus aliquid volenti dicet. At Stoici effe, & quidem per se intelligi. Tamen idem incorporeum effe: sicut Inane, & Locum. Empiricus, itemque Laërtius: Eirafle if ror Regror ao auguator. Esse & Tempus incorporeum. Et de Incorporeo, alii consentiant: in Essentia vel Exfistentia Temporis, aliquid etiam nostri mutant. Nam videntur nullum Tempus statuere (ait Plutarchus,) cum Chrysippus dicat, Prateritum of futurum non De Coexsistere, sed substitusse (&x warxir, an' ios- Not. sunera:) solum exsistere to cresus, instans sive prasens. Ac id ipsum mox facit & distribuit, partim prasens, partim prateritum: ita

tem-

nanc

0 &

rilla-

quia

da-

taque

San

\$160°

rettit,

tem-

mmo.

vult,

Follows.

11877

17555

etur:

ome.

Py-

16: 8

15/165 2

1115,

e &

am

pus

280-

Thể

2100

370

102

1201

que

I. LIPSI PHYSIOLOGIA ita nihil quod ersistat, relinquit. Talia Plutarchus: ipla verba & veri lensus in Stobæanis exstant. Sieut Inane infinitum est, ita & Tempus omne utrimque esse. Nam & prateritum, & futurum, fine carere: prasens autem nullü integrum tempus ese. Cum enim continua in infinitum secentur, tempus quoque sectionem eamdem recipere. Igitur nullum, secundum perfectionem, tempus prasens esse, sed late & crassiore modo ita dici. Sed & folum prasens tempus exsistere (¿œápxdr:) prateritum & futurum subsistere quidem (upesara) sed non exsistere, nisi ut pradicatum aliquod exfiftere dicitur, merum accidens: sicut Ambulare mihi adest, & exsistit, cum ambulo; iacente autem aut seden. te, non exfiftit. Primum ait , Infinitum omne tempus utrimque esc. Quod ita quidem cum aliis verti, & est in Græco, eicinimen : fortaffe tamen verius, ad alterutrum reddas: id elt, ante aut post infinitum effe. Exempli cauffa, Præteritum, anteriore parte tale est; Futurum, posteriore: utramque tamen (ut recte Posidonius) Prasenti finitur. Quod autem de iplo Præsenti est, perfecte non existere: haud vane. nam revera est in assiduo fluxu, & constat ex praterito aliquo & futuro (utidem Posidonius) sed cum discrimine Nunc . quod tamen instar puncti est.

The dicin

lute: lumi valde

adeo curfu

dius:

N

New Ita ve Temp file in Ita, se autem

digeftedum er minatus

etiam te est: in qu

Princip hoc non us con

T.

STOICORUM LIB. II. Th Airem, में नवे विभवाद, देन को संगई प्रह्लेंग्ड, में डेप्रोधकी ச்சுவுரையும் voei த: Illud autem quod Nunc dicimus, large & laxe, non stricte & absolute intelligi. Hæc vera funt, & extra calumniam, probe accepta: neque diversa valde Aristoteles tradit. Noster etiam e.x. Seneca: Prasens tempus brevissimum est, xi. adeo ut quibusdam nullum videatur. In vit vit. cursu enim semper est , fluit , & pracipitatur: ante desinit esse, quam venit. Ovidius:

Ipsa quoque assiduo labuntur tempora

Non secus ac flumen. neque enim consistere flumen,

Nec levis hora potest.

Talia

s in

ifini-

one

, fine

otem.

nani-

tonerra

SCHTS-

Se, lea

1000

: pra-Widelli

edica-

n acci-

nexis-

eners.

M175 0-

od itt

1200)

laler.

A inh-

it um,

ofte-

600.

n de

ETU!

oft

fit

min

部值

Ita vere aliquis dixerit, non aliud effe Tempus, quam Nunc fluens. Altera quæstio in Seneca, An aliquid ante Tempus? Ita, sedid appellatur Aevum. Tempus autem non nisi cum motu incipit, coque digesto ac ordinato. Nam & ante Mundum erat motus in materia, sed indeterminatus & confusus. Ergo Tempus, cum cœlo. Atque ex hac distinctione etiam tertiæ quæstionis solutio prompta est: in qua quæritur, Quia aliquid fuit, an & Tempus fuerit? Negamus, ubi sola Principia sunt, Tempus esse. Materiæ hoc non convenit : Deo autem Æterni. tas convenit. O'mp 25 (ait Damascenus)

268 I. LIPSI PHYSIOLOGIE rois wood xeg or o xegros, taro tois didiois o citer. Quod enimius qua Tempori subiecta sunt est Tempus, id aternis illis est Ævum. Argute etiam Tertullianus: Non habet Temvers. Dus Æternitas. omne enim Tempus ipsa est. Sed, mi Auditor, quid argutamur? quid quærimus, sit neene sit; & dum quærimus, patimur elabi? O thesaurum, non ultra reperiendum ! Fluit affidue, & nobis effluit : quod unum avariter habere debeamus, & nulla merce aut pretio permutare. Illic otio, illic alea, illic conviviolo perdimus: & quantum invaletudine, aut somno? Deus bone, cum recogito: undecim lustra fui, quinque ex ilsen.ep. lis vixi? & quod vixi, ubi est? Infinita est ELIE. velocitas temporis, qua magis apparet respicientibus. Modo in Iscano puer lusisse videor, modo Bruxellæ primas scholas adiisse, modo Athi, Colonia, Roma egisse: & a Batavis recens memoria est. Punctum est quod vivimus, sed hoc panctum specie quadam longioris temporis divisimus, & Pueritiam, Adolescentiam, Iuventutem, Senectutem fecimus; heu, ubi ista, & quam in brevi sunt ? Abierunt prima, & tunc denique computamus & damnum taxamus, cum abierunt. Ah, vel tarde, non enim sero, De Bre- incipiamus æstimare & amare, cuius unius honesta avaritia est. Etillius brevitas,

Phid.

STOICORUM LIB. II. 269 in. vitas, & nostra fragiliras nobis occurrat: bene ponamus, hoc quidquid datur, nt. nec tunc vivere incipiamus, oum desta 1bid. e. Ar-1177nendum est. ---- currit mortalibus avum, eff. Nec nasci bis posse datur. juid Fac, & ad reabi. ZIInon DESIGNATION OF SERVICE 10bere DOE: 171edie(0rilrest 10-Ife las eeft. 111-DIIS ım, neu, bie . pu-DIE-(e10) NIES. pic. 1t25)

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ STOICORUM

The sire may no brest

auos li

dione

tempu fableci

DZUS, mi err

borant in me

Druso ferias

teræ,

puer,

lia, G

Ille a

fymb

è Bel

libell

& em

elogi

leo, a

epita

Pt10

hmil

dire,

re, qu

105 QF

Pani

Prior

torta

ticac

tere

LIBRI TERTII

DISSERTATIO PRIMA.

Vestibulum & ingressus. De occupationibus aliquid, & inter eas, quoque philosophandum.

U D. Mi doctor, salve. LIPS. Tibi idem. quid tam mane? Sol lineam quartam vix tangit. Aud. At tua monitio heri excitavit, & huc mifit. Me-

ministin? aiebas Tempore utendum: labi id & fluere; nec fas lapsum unquam revocare. Pareoigitur, & uti fruique meditor, & primam quamque horam Bonæ Menti consecrare Quid scio an cras, an à meridielicebit? Cum temporis illa velocitas animo obversatur, cum incerta hæc & infidiosa mortalitas: cur non pro. perem ? quem futuri temporis prædem sen.ep. accipio? Dum differtur vita, transcurrit. Lips. O vere. quid autem dum eripitur vita, an non transcurrit? Hocnobis fir,

STOICORUM LIB. III. quos litteræ, sermones, aliæ curæ vel actiones assidue occupant : & vix seriis tempus est dare, nisi quod relinquitur in subsecivis. Omnium occupatorum, ait An- DeBrenæus, misera est conditio; eorum tamen exize miserrima, qui nec suis oscupationibus laborant. Credo eum de me scripsiffe, aut in me certe competit : qui cum Livio Druso possim exclamare, Vninec à puero ferias contigise. Mane surrexi? Eccelitteræ, responde. Feci, ad aliame verto: puer, Est nobilis viraut adolescens è Gallia, Germania, Sarmatia: vult salutatum. Ille autem & illi, libellis suis Amicitiæ symbolum inscriptum. Vix suspiravi, en è Belgis meis aliquem, Heus carmen aut libellum scripsi, lege. Quid etiam? cense, & emenda. Quid amplius? carmen aut: elogium præscribe. Absolutum me censeo, alius: Mihi aut fratri, patri, amico epitaphium: domuiaut arci, aræ, inscriptionem. Quid studiosos iuvenes & tui similes dicam? scis quam iis pateam. audire, respondere, dirigere, & in via ponere, quam rectam censeo, studiorum. Huius unius operæ minime inter omnes me ponitet: & quid interest, voce an scriptione iuvem: nisi quod hæc ad plures fortasse venit? sed illa si ad pauciores, efficacius & fructuosius fortasse venit. Hæc tere vita mea est, & ferre inducor: ---- les

m. 4

IÆ

MA.

danial-

u phi-

falve.

, quid

peam

AUD.

exci.

Me.

i labi

m it-

eme-

Booz

,20

16.

erta

010.

dem

errit.

10100

sfit,

1005

272 I. LIPSI PHYSIOLOGIE

fooh

man

oper

ium

vel i

inte

dicu

gital

grav

cit, a

terie

CXCI

ego

nim i

daelt

ettam

Nam

dixin

Hom

nosi

Homin

VII

TUR

Lnin

dam /

Quidquid corrigere est nefas.

Epift.

Fit etiam sapientia levius, quam pro meo modulo usurpo. Seneca exemplum mihi monitumque præbuit: Cum, inquit, me amicis dedi, non tamen mihi abduco: nec cum illis moror, quibus me tempus aliquod congregavit, aut caussa ex officio nata. Quid ergo? ad me subinde redeo, & in animo salutare aliquid, atque usui meo verso. Leviter atque obiter quidem:sed verso. Quis vetat cupienti, & in theatro solitudinem, & in solitudine theatrum esse? Utrumque tibi struxeris, animo & cogitationibus huc autilluc missis. Aiunt apodes quasdam aves, à re dictas, esse: quæ cum longum aut firmum insistere non possint, (pedibus enim carent) tamen muro aut arbori adfixæ, aut in aëre suspenlæ, quod satis sit quiescunt : imitari possumus, & agentes aliquid aut loquentes, animo interiungere, & serium quidpiam meditari. Cogitationibus bonis, etsi brevibus, semper est locus. Facio igitur, qua possum : sed quanto liberius atque uberius, cum vespere (morem meum nosti) licer mihi prodeambulare, & mœnia illa, agros, prata calcare? Tune mihi in pascuum meum immissus videor, tunc vetera & nova ruminor atque agito, tunc Græciam & Latium, philologa & philoiopha

STOICORUM LIB: III. sopha lustro. Tunc, ut apud te fatear, libellos istos, siquid à me in publicum manar, fere concipio aut dispono. & ftyli: operam, cum domum redii, addo. Quorfum ego ista? ut tibi quoque præeam, & vel inter turbas quietum esse suadeam, inter occupationes feriatum. Sicut medicus inter ægros sine sensu morbi sui agitat: sic inter nugatores serii, inter vanos. graves este conemur. Impediant nos fortalle, non mutent. A te, inquam, non abeas: aut statim certe ad te redi. ad te, id: est, ad philosophiam , & animi illum interiorem cultum. Huic vacare (nihil excuses) etiam cum non vacas, licer. At ego nunc tibi, imo mihi: communis enim res dicenda, & mihi quoque discenda est, Quid sit homo: in qua notitia, illa etiam Dei & Virtutis fere elt inclusa. Nam de iplo Deo, tum de Mundo, utscis,. diximus: Mundrigitur præstantissimum. Homo sequitur. quem lustremus, & in co. nos illustremus.

meo

mihi

1 1118

1: nec

quod

sata.

kin

meo

ensled

MILE

mef-

100 &C

Aisat

elle:

Here

men

ful-

nitari

wen-

joid-

onis,

s at-

neum

mœmihi

tunc

, teno

philo-

Sopha

DISSERT. II.

Hominem parvum Mundum esse: & breviter eius prastantia.

Tur RE autem statim à Mundos, quid edam Mundus? Philo Iudæus, ut commu-

m s

ne

Quis divin. action. heres,

Som.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA ne verbum, rettulit : Reaxui plp x60 por ? άνθρωπον, μέγαι ή άνθεφιπον τ κόσμον τ): Parvum Mundum Hominem esse; magnum Hominem, Mundum. Macrobius idem, totidem pæne verbis : Physici Mundum, magnum Hominem dixerunt; & Hominem, brevem Mundum. Quid ita? quia ut ille rectorem in se Deum habet, sic homo divinum animum. Quid amplius? omnia, quæ Mundus, fere habet : quattuor in se elementa; capitis quoddam colum; in eo flammantes oculos, ut stellas; ipsam formam rotundam, vel in matris utero; vel iam liber, cum brachia & pedes expandit. Lineæ enim ab extremis illis ductæ, faciunt iustum fere orbem. Quid, quod omnia quæ in Mundo sunt, ipse continet, & in capaci mente gestat? Ita est : solus homo scientiam omnium & amat, &, fi vult, habet. Quid ei clausum est? colos penetrat, & Deum ac divina mente adit. Manilius scite:

Lib.Iv.

Sipossunt homines, quibus est & Mundus in ipsis:

Exemplumque Dei quisque est in ima.

gine parva?

Aundum alterum, Hominem facit. Γίνε) ο μιόσμος θεθ ψός, ο η άνθεωπος κόσμε έκχοιος: Επ Mundus quidem Dei filius, Mundi au-

tem

tem

nos

mus

1857

quit

prox

maio

len fa

gift

Mar,

218

Hon

Den

lem

Ver

atto

EMOI .

80214

ומונים

古の世

Hom

物加加

in ca

libert

qui v

4 fim

mode

(IS VE

Geni

de, I

10, D

STOICORUM LIB. III. tem soboles Homo. Imo verum si dicimus, nos Dei filii, & velut proximi ab illo sumus. Seneca: Ita est: carissimos nos dii De Beimmortales habuerunt, habentque : 69 C.XXXX. quimaximus tribui honos potuit, ab ipsis proximos collocaverunt. Magna accepimus, maiora non cepimus. O aurea verba & sensa! Proximos abipsis? ita. Trismegiftus : Διὸ τολ μητέον όζιν, Τ μ άνθεσοπον όπι- Cap.x. odov, ED Sedi Inntiv. & 3 securov ED Sedv ad avarov ar Segottor: Quapropter audendum est dicere, Hominem terrenum, esse Deum mortalem; Deum calestem, esse hominem immortalem. Præfaturaudaciam. & fiquid supra verum, non longe à vero. Idem iterum attollit : O' whi av Degomos , ¿aior ich Desov, ig rois Ibid. άλλοις ζώοις & συζαρίνε) της Επιχείων, άλλα τοίς εν έρανοβάνω λερουδίοις θεοίς. μάλλον ή, εί χεμ τολ μήcorta eineir no adubés, no úneo eneiras Estro ovras άνθρωπος ή σκάντως γι ἐσαδιωαμέσιν ἀλλήλοις. Homo animal est divinum, aliuque animantibus non confertur, sed iis qui sursum in cœlo Dii dicuntur. Imo vero, si verum libere dicendum est, etiam super illos est is, qui vere homo est: aut certepari cum iis. astimatione. Euge, attollere, sed cum modestia. & pietatem ac Deum si colis, (is vere Homo est, in Mercurio) ad beatos Genios, aut supra corum quosdam, ascede. Colis, inquam. nam, ut rece Cice-10, Deus hominem, quasi contemplatorem 1. Tules cœli m 6

ia por d

Paragnam idem,

ndum, Homi-I quia

fichonelius?

: quat-

ffellas; matris & pe-

etremis orbem.

estat?

nium clau-

acdi-

duss-

ima-

dest,

dian-

tes

276 I. LIPSI PHYSIOLOGIA
cœli ac Deorum, IPSORUMQUE CULTOREM fecit: & hominus utilitati agros omnes & maria parentia. Iure ait, omnia
nobis parere, & servire. Quid clarius?
terras habitamus, aramus, peragramus:
ipsa maria, indomitum elementum, domamus: bestiis ferisque omnibus legem
& imperium damus.

Manil.

Quis dubitet post hac hominem coniungere cælo?

Eximiam natura dedit linguamque, capaxque

Ingenium, volucremque animum. quem denique in unum

Descendit Deus atque habitat, iPsum-

Multæ hominis dotes, & prærogativæ: tangit quasdam, sed extrema an non à divino instinctu sunt? Dicat suo ille sensu, nostro verissima sunt: Deus in nobis habitat, Templum eius sumus: Deus hominem requirit, Deliciæ eius sumus. Denique, ait Plato, wartur isegiratur, arbegnos apados. Res omnium sanctissima,

modelina. A microconnac Dentin fi cating

(is wire Harry off, in Mercente) of broams

In Mi-

vir bonus.

22 Oune, inqueme name, manda Care

N

fer

Cal

ait

ta

90

od

Ce

m

12

H

Re

pta pta

no:

911

poll

me

Th, cen

DISSERT. III.

Nosce te ipsum, hoc fine utiliter edictum.

CE D alibi etiam de hac præstantia, cum Ode Animo videbimus: nunc, quod premisi, homo eminer, & Deum in parte refert, quia solus cupiens scientiarum, & capax. In tanta animantium varietate, in Fraait Cicero, homini soli cupiditas ingenera- gm. ta est cognitionis & scientia. Ideo lure φωτα, id est, Lumen, Graci dixerunt: quia oditignorantiæ tenebras, nosse & notescere vult, scire & sciri. Atquin ante omnes scientias, una ei necessaria sui. Infera ac lupera scrutare;

---- nil tibi prodest Aerias tentasse domos, animoque profundum

Percurrisse polum, hoc nisi noris. Huc te verte, ad te, inquam. Seneca no. Confol. ster: Hoc inbet illa Pythicis oraculis adscri- c.xi. pta vox, Nosce TE. Vox merito adscripta oraculis: & quæ à Deo est, aut certe non fine Deo. Ab ipso esse, indicat Seneca: & aliiitem volunt, Chiloni roganti, Porph. quid optimum effet? responsum hoc ab Apolline, pradieuror Nosce teipse. Alii tamen Phemonoës, alii Phanothea; quidam Thaletis, Biantis, aut Chilonis etiam vocem adfirmant. Cuiuscumque, emisit Deus

278 I. LIPSI PHYSIOLOGIA Deus, aut immisit: --- è Colo descendit, grade orauron. Et constat sane inscriptum fuisse in vestibulo atque aditu templi Phys. Delphici, ante ipsa weifen riera, ubi ingressuri se adspergebant autlavabant : una cum dicto altero, under apar, Nequid ni-Conto. mis. Conspirat enim utrumque, ait Plu-Pollon. tarchus: & in illo hoc continetur, ac modestia præcipitur, ut iam videbis. Ad sensum enim dicti venio, magni, ardui, & quod legant sive audiant multi, nonintelligant; nec qui intelligunt, præstent. Nam ut Ion poëta, Τό γνω θε σαυτόν, τωτ' έπος μερί μέγα, E'ppor of over, Zos moros onicaray Drav. Hac, Nosce te ipsum, dictio quidem est Sed tanta res, quam Iuppiter solus (ciat.

Ita est, fatemur: Solus plene se novit Deus: sed homini usque aliquo pertingere licet, & pro ingenii modulo se capere ac scire. Quis sensus igitur? à contrario Plato indagat, & assequitur. Nam triplex est, inquit, sui ignorantia, in Opibus, in Corpore, in Animo: triplex igitur & scientia, in illis iisdem. Opes tuas vides, & omnia hæc externa? nec tua vides: abeunt, veniunt, ludicrum, aut potius ludibrium

Δ'ς ότι τίς ψάμαθοι σινάς παις άςχι θαλάστις,

quoddam, Fortunæ.

90

Vt pu Collig

Mox

ficilla I

has ope

12m : 8

Sum

Con

Itaque

attoller quam, i

quidam

huicdie

spectat,

quodlibe

gile: iad

VATIS.

position (

ne odore

Abortus,]

uni anima

immenfa :

Iterum d

tertia, 8

tangit, 1

SIE STOICORUM LIB. III. wicendit; O's' inel er mointe abipuata, intiettion Α" φ αύδις σιωέχ διε ποσί κ χερσίν ά θύρον. dkuptem n templi 4/101 Inmount: Uarenas, losis naac confundit. e a Plumamodebis Ad mi ardai, iam: & non, non veneru, przitegt. Itaque hæc nosce : & quid sequitur? non attollere in iis, sed oweefed. Supefed, inmidem est quam, id est, modeste age & senti : quod quidam præcipue subiectum voluerunt jer folus huic dicto. Sed altera scientia partem tui spectat, Corpus. Ab eo, quid est homo? pit Den: quodlibet quassum vas, & quodlibet fra- Sen. 2d ere licet, gile: iadatu, non tempestate opus est, ut sol- x1. aclaire. varis. Quid est homo? lucerna in vento Place inposita. Quid est homo? qui ab ipso lucer- plin.vu ed, inna odore perire potuit, à quo plerumque civil. Corpoabortus. Nosce, nosce, & σωφεριά. Huic cientia, uni animalium ambitio, uni avaritia, uni 1bid. 8000 immensa vivendi cupido, uni superstitio. abeunt, Iterum dicam, nosce & owpest. At iam dibrium tertia, & præcipua scientia, Animum tangit. Nosce, sed à pulcherrima illa & Jalater, divina 05 20/00

Vt puer undisoni ludens ad litora ponti, Colligit in cumulum, & varie deformat Mox manibus pedibusque ea subruit,

sic illa Dea struit, donat, recipit omnes has opes. Opes tantum? honores et-

Summum ad gradum cum claritatis Laberi-

Consistes agre, & quam descendas, de-

280 I. LIPSI PHYSIOLOGIE divina tui parte. Parte? imo toto. Nec Cic.ia Sénie. enim tu is es, quem forma ista declarat; sed Mens cuiusque, is est quisque, non ea figura, que digito demonstrari potest. Philo Iudæus: Α' εθεφπος, έ τὸ διφιές ζωον, άλλα τὸ Quod deterius meliori & fuxãs acisor eidos, o Nês is Aógos néin tru. infidie-Homo, non illud biforme animal, sed pars Eur. optima Anima, qua Mens & Ratio dicitur. Est profecto ita. duplex in nobis homo, Cap. ix. ut Termaximus ait, o populities, o 3 souledus. Vnus Materialis, alter Essentialis: atque iste vere Homo est, Princeps alterius, ductor, & rector. Mancipium est, inquam-, pars altera : & homo quoque, fiquis eam colit. Diogenes ille Canis scitistime olim, cum aliquando, Heus, homines, adeste, dixisser: & concursus factus effet: baculo abegit omnes, addens, A v-Degnus γδ cuánera, sua Jápuara Homines enim advocavi, non purgamenta, non hæc mancipia. Parsilla eft, quæ eminet, quæ sola ab animantibus brutisque distinguic. Nam valet? of leones. formofus est? of pavones. veloxest? & equi. ut non dicam, in his omnibus vincitur. Unum ergo Hominis & proprium bonum, Ratio: quæ noscenda, & colenda est. Neque enim, ut Homericus ille Laertes, horrum, agros, domum, omnia curabat, se neglecto: sic nos oportet corpori & externis mancipari, animi securos. Imo vero Te no ce.

STOICORUM LIB. III. nosce. Et pimirum hanc vim habet prace- 1. Tute. ptum Apollinus, air Cicero, quo monet, ut se quisque noscat. Non enim pracipit, ut membra nostra, aut staturam figuramve no camus: NEQUE NOS CORPORA SU-Mus: neque ego tibi dicens hoc, corpori tuo dico. cum igitur, Nosce te, dicit, hoc dicit, Nosce animum tuum. nam corpus quidem quasi vas est, aut aliquod animi receptaculum: ab animo tuo quidquid agitur, id agitur à te. Attende, & fac. Sed quomodo, inquies, noscam animum? illum. occultum, illum sensibus subductum? Ipso animo. Sicut oculum non nisi oculus videt, sed in speculo: sic sese animus, quodam reflexu. In se igitur intueatur: ry μάλισα, inquit Plato, είς τέτον τ τόπον, εν & I.Alci. έγγίνεθ' ή ψυχης άρετη, σοφία: & maxime in eum locum, in que inest virtus Animi, Sapientia. Is locus est Mens sive Ratio: & queri illic Sapientiam vult, atque inveniri: Sapientiam, id est, Virtutem. Namanimum qui adibit & consuler, videbit & discet aliquid se habere divinu; ingeniumque in sesuum, sicut simulacrum aliquod, dedicatum putabit: tantoque munere-deorum semper dignum aliquid & faciet, & sentiet. Itaque ab hac notitia, contemprus aliarum rerum, æstimatio unius Virtutis sequetur : ad quam factum se scier, per quam beatum se fore iudicabit. Denique

Ainia-Bum.

lib.I.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA nique ad Deum per hanc ibit: ut pulchre Agapetus. O' 25' iautor 2186, 21671 rey Stor. रिशे वंशवेद्वार कार्वनीका अहर , वंश्रवे क्ट्रा के मार्ग नवे वेगरी, λαλῶν ἡ և φρονεί, ποιῶν ἡ և λαλεί. Nam qui se novit , Deum noscet. Deum noscens , Deo assimilabitur : assimilabitur, qui Deo dignus erit : dignus erit, qui nihil Deo indignum admittit, sed cogitat qua Dei sunt, & que cogitat loquitur, & que loquitur, facit. Pulchra gradatio, & ex vero deprompta. Nemo se, sine Deo, novit; & in se, Deum. Tum amor assimilandi, ad euius imaginem facti sumus : id nisi per Virtutem non fit : hanc igitur amplectimur, & cum ea Deum & divina amamus, loquimur, operamur. Facite, mortales, Exepi- vos Noscite. Ecce ad Olympia proficis-Differt. cimini, ut Phidia statuam videatis: & non magus cura habebitis, ut vos ipsos videatis, qui & quales sitis?

DISSERT. III.

De primo Hominis ortu variantes sententia. Stoicorum approbata, en explicata.

CAMus ergo ad Hominem, mi Au-L'ditor: vel quia ordo, vel quia utilitas tanta eo vocat. Et quidem torum videa-

mus

He

oft

faci

dag

Ce

PIO

140

8057

fing

Suci

Ali

ex |

put

ti/

qua

Pyt

chy

Pyth

tiqu

Th

tan lis:

71,

cum

gign

Jemp 2476

nul

teun

gener

STOICORUM LIB. III. mus, ab ipso ortu. Unde enim primus Homo?primariæ hic duæ sententiæ, Non ortum effe, & ortum. Primi æternum faciunt, cum ipso Mundo: alteri initium dant, sed alii aliud : atque ista omnia Censorini uberibus verbis commode proponam. Aitigitur: Prima, & genera. Be die lis quastio, inter antiquos Sapientia studiosos versata est, quod, cum constet, homines, singulos ex parentum seminibus procreatos, successione prolis multa sacula propagare; alii semper Homines fuisse, nec unquam nist ex hominibus natos, at que eorum generi caput exordiumque nullum exstitisse arbitrati sunt. Hæc primorum ecce sententia: quæ magnos auctores habet, ut addit, Pythagoram, Ocellum, Lucanum, Archytam Tarentinum, omnesque adeo Pythagoricos: sed & Platonem cum antiqua Academia: denique Aristotelem, Theophrastum, & Peripateticorum toram scholam. Idem de animalibus aliis:ideoque frustra quæri,nec posse reperiri, Avesne ante, an Ova generata sint; cum & Ovum fine Ave, & Avis fine Ove gigni non possit. Ita & omnium, qua in sempiterno isto Mundo semper fuerunt, futuraque sunt, aiunt Principium fuisse nullum: sed orbem esse quemdam generantium nascentiumque, in quo uniuscuiusque generis initium simul & finis esse videatur. Ilta

re

έστ.

di

Ut*

78

00

10

7,

e-

80

ad

er

i.

115,

£5,

sif-

1073

9.

138

22:

1151

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Ista quidem Ærernitatis defensores, non fine iniuria illius Æterni : qui, si nihil fecit aut condidit, quæ dignitas, potestas, bonitas erit? Sed neque facile cogitate est, animantes omnes æternas; ut fragile hoc ac mortale, nulli ortum aut initium sui inscribat. Alios igitur audiamus, & in iis Porticum nostram. Nam qui homines aliquos primigenios, ait iterum Censorinus, divinitus, naturave, factos crederent, multi fuerunt: sed aliter atque aliter in hac existimatione versati. Nam ut omittam, quod fabulares poëtarum historia ferunt, primos Homines aut Promethei molli luto formatos, aut Deucalionis Pyrrhaque duris lapidibus esse natos: quidam ex ipsis Sapientia professoribus, nescio an magis monstruosas, certe non minus incredibiles rationum suarum proferunt opiniones. Anaximander Milesius, videri sibi ex Aqua Terraque calefactis, exortos esse sive pisces, sive piscibus similia animalia. in his Homines concrevisse, fatusque ad pubertatem intus retentos, tunc demum ruptis illis, viros mulieresque, qui se iam alere possent, processisse. Empedocles autem, primo membra singula, ex terra quasi pregnate, passim edita, deinde coiisse, & effecisse solidi Hominis materiam igni simul & humori permixtam. Hac eadem opinio etiam in Parmenide vel * in Stefuit, ранси-

panculi mocrito primun longe je calefaci

fantibu
morem
quos iti
num pr
da coni
novo M.

gnis, ia que eti gentiuz tica, co Autoch

hic hab

que ho

quibus aut lap opera. mandri

hactenu ces prin montro pad Pla

contenti quantità ta prima

Piness co

STOICORUM LIB. III. pauculis exceptis, ab Empedocle dissensis. Democrito vero Abderita, ex Aqualimoque, primum visum est Homines procreatos. Nec longe secus Epicurus. is enim credidit, limo calefacto uteros, nescio quos, radicibus terra coharenses, primum increvise: & infantibus ex se editis, ingenitum lactis humorem Naturam ministrantem prabuisse: quos ita educatos & adultos genus hominum propagasse. Zeno Cittieus, Stoica se-Acconditor, principium humano generi ex novo Mundo constitutum putavit, primosque homines ex solo adminiculo divini ignis, id est, Dei providentia, genitos. Denique etiam vulgo creditum est, quarundam gentium principes terrigenas esfe, ut in Attica, & Arcadia, Thessaliaque, eosque Autochthonas vocari. Septem sententias hic habes, valde aut leviter dissonas: è quibus prima Poëtarum est, qui è luto aut lapidibus formant, idque humana opera. Fabellæ notæ. Altera est Anaximandri, qui ex Aqua & Limo format: hactenus haud pessime : sed quod in pifces primo, & è piscibus in homines, id monstrum aut delirium sapit. Et vero apud Plutarchum alia est Anaximandri sententia: de uged Munuant que medite gad place. φλοιοις σειεχόμβρα άκτι θώθεσι in Humido na- xvi 11. ta prima animalia, corticibus quibusdam stineis circumdata: iisque ruptis, cum maturum

1A

es, non

nihil fe-

otestas,

ogicare

ur fra-

aut ini-

audia-

. Nam

alt.ite-

turave)

ed aliter

ver att.

octarum

aut Pre-

Dencalis.

Ce matos:

Coribus,

non mi-

n profe-

Milefins

alefactis,

us fimilia

ville, fa-

s, tuns

ue, qui

pedocler

ex terri

le confi

nigni

idens#

Steffets

tanta.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA turum effet , prodiisse. Hoc colorem aliquem magis habeat, & cum sententia assideat, quæ ex arboribus homines educit, mox dicenda. Tertia Empedoclis, qui è Terra, sed, ut Censorinus air, membratim, nec statim totos. Varronis fragmentum huc facit : Empedocles ex terra homines natos facit, ut blitum. Addit Cenforinus, eam opinionem etiam in Parmenide, vel* in Ste fuisse. Corruptum liquet: an facimus, velin Zenone? Certe Zeno Eleates censuit (Laërtius auctor) yévent àt-Per των ch γ ns et): ortum hominum è terra ef-Se. Posset etiam legi: Parmenide, & Veliate Zenone. Quarta sententia Democriti, ex Aqua & Limo: quæ refert illam Anaximandri, sed à fronte. Lactantius super ea: Democritus ait, homines, vermiculorum modo, effusos de terra, nullo auctore, nullaque ratione. Quinta Epicuri, qui ex Limo item, five Terra. Lucretius:

Lib.II.

Lib.

VEI.

tum.

Haud, ut opinor, enim mortalia sacla superne

Aurea de cœlo demisit funis in arva. Sed genuit tellus eadem, qua nunc alit ex (e.

Sed quomodo? ex Vteris quibusdam terræ affixis, ait Censorinus. Quod ita etiam Lucretius:

Lib.v.

Crescebant uteri terra radicibus apti:

Quos

C

C

Pat

man

gere

plut

bus

0

F

Ad (

fitif

terra

follice

utudi

Cicer

som &

dican

TO CO

ignic,

of ver

STOICORUM LIB. III. 287 Quos ubi tempore maturo patefeceral atas

Infantum, sugens humorem, aurasque petissens,

Convertebat ibi Natura foramina ter-

Et succum venis cogebat fundere aper-

Consimilem lactis.

maligentia

esedu-

doclis

memis fra-

cen-

memi-

guet:

OE-

n à1-

TRE -

47t-

emo-

llam

rmi-

utto-

curi,

ocie-

25/8

lite

Putavir ille & Uteros & ova ante animantes fuisse: ut esset scilicet è quo surgerent, & in quo crescerent: ad exemplum fæturæ hodiernæ. Nam & de Avibus canit:

Ova relinquebant, excluse tempore verno,

Folliculos ut nunc teretes astate cicada.

Ad quam opinionem Lactantius respexit: Aiunt, certis conversionibus, & astrorum motibus, maturitatem quamdam exstitisse animantium serendorum. itaque
rerram novam, semen genitale retinentem,
folliculos quosdam ex se, in Vterorum similitudinem, protulisse. Etsi primo verba
Ciceronis mutuatur & aptat, sed in alteram & Sroicorum sententiam prolata, ut
dicam. Nam sexta iam Zenonis nostri,
in Censorino erat. qui ex solo adminiculo
ignis, idest, Dei Providentia, gignit. Pia
& vera sententia. Deus solus auctor hu-

mani

I. LIPSIPHYSIOLOGIE mani generis, conditorque. Cicero ut Stoicus: Hoc animal providum, sagax, Legib. multiplex, quem vocamus Hominem, praclara quadam conditione GENERATUM esse à summo Deo. Et crebrum in Stoicis, Deum patrem & genitorem nostrum este. Sed in modo tamen gignendi, aliquid abeunt à libris nostris Sacris. Nam Ibid. illi volunt, (apud Ciceronem) Perpetuis curibus, conversionibus calestibus, exstitisse quamdam maturitatem serendi generis humani: quod spar sum in terras atque satum, divino auctum sit animorum munere. Cursus illi perpetui, referendi ad periodos exustionis & innovationis mudanæ : ac tum maturitatem (alii tamen materiam legunt) fuisse generis humani novi serendi. Id autem in terras sparsum ac satum, id est, in Materia prima comprehensum; eaque iam crassiore & animationi parata, animum ab Igneadvenisse, & Deo. Ovidius: Sanctius his animal, mentisque capacius

DER ING.

alta

Deerat adhuc, & quod dominari in cetera posset:

Natus homo est. sivehunc DIVINO SE-MINE fecit

Ille opifex rerum, munai melioris origo; Sive recens tellus, seductag, nuper ab alto Æthere, cognati retinebat jemina cœli.

Prior

Prior f

unde d

omniu ration

te. Sen

redit, e

O vin

prie fig

Stoico

Cotta

decidi

homine

exftiti

tionen

fenten

exstiti

atque;

Arborn

merus

lem;

A'n

00

Nam

Etuber

STOICORUM LIB. III. Prior sententia est Stoica. & * supra ab- *Lib.re unde diximus, Ignem velut semen esse Differt. omnium, & inse continere singulorum rationes seminales, Providentia educente. Seneca: Ad initia deinde rerum Sapiens Epift. redit, & aternam Rationem * toti inditam, * id eft, & vim omnium SEMINUM, singula pro- Mudo. prie figurantem. Cicero iterum ad hanc Stoicorum rationem adspiciens, & in Cottæ persona reiiciens : Semina Deorum 1.De decidisse de cœlo putamus in terras, & sic Nat. homines patrum (id est Deorum) similes exstitisse? Vellem diceretis: Deorum cognationem agnoscerem non invitus. Ultima sententia Vulgi. qui sponte alibi è Terra exstitisse homines censuit, utin Arcadia atque alibi. Neque è Terra tantum, sed Arboribus, aut Rupibus, saxisque. Homerus adspexit, cum Penelope ad Ulysiem:

A' κλά κὰ ώς μοι είπε τε ον Χύος ὅπωο Θεν ἐωςί. Ο dya.
Ο ὑ γο δοπό δρυὸς ἐωςὶ παλαφάτε, ἐδί δοπὸ πέτζεις. Τ΄

At iam tu mi effare tuum genus, atque
parentes.

Nam neque fatidica quercu satus es, neque saxo.

Et uberrime Statius exsequitur:

Arcades huic veteres, astris lunaque Eib.1v.

Agmina fida datis. nemorum quos stirpe rigenti

Fama

13

i f cero ut , sagax,

em, pra-

in Stoipostrum dr, ali-

s. Nam erpetuis u, exsti-

ui geneuatque

rendi ad onis műi tamen

humani sparsum na com-

e & ani-

capacins

NO SE-

ris origos erabalta

prior

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Fama satos, cum prima pedum vestigia

Admirata, tulit. nondum arva, domufque, nec urbes,

Connubiique modus: Quercus Laurique ferebant

Cruda puerperia, ac populos umbrosa

Fraxinus, & fata viridis puer excidit

Vides iam igitur originem nostri, pro aliorum, & nostro sensu. A u D. Video, aliquid tamen requiro. In ista origine Stoica, quis aluit infantem natum, quis educavit? Nec enim alius alium, cum omnes opis eiusdem indigiessent. LIPs. Negamus eguisse: male hoc sumis. Rationem, five Providentiam, nonne architectam dedimus? illa scivit perfectum hominem faciendum, aut frustra irifavrz.sa. ctum. Macrobius hoc vere: Natura (id est Deus) primum singula animalia PER-FECTA formavit: deinde perpetuam Legem dedit, ut continuaretur procreatione successio. Perfecta autem in exordio sieri potuisse, testimonio sunt nunc quoque non pauca animantia, qua de terra & imbre perfecta nascuntur: ut in Ægypto mures, Convi- 1. Di in locis rana, serpentesque. Simival.c. Iv lia Plutarchus, à quo Latinus iste hausit.

Frustra igitur Ovum, Uterum, & talia

przf Mov

mali

de

veg

Ra

tut

da

019

BOT

Vid

CO

[0]

&

mo

Pall

Dat

H 10

fed

PU

STOICORUM LIB. III. 291 præstruunt: & sides iam dictis à divino Moyse etiam esto, qui Hominem & Animalia sic format.

15

voftigia

damuf-

антідне

ambrofa

excisit

, pro 2-

Video, origine

1, 9015

como.

Ra-

ie al.

Aum

irifa-

TA Id

HR-

Ligens

ne at-

eri po-

4 707

1640

MY 857

Simi-

11111

talia

DISSERT. V.

Homines primi an maiores, & paullatim deinde minores? atque obiter an Gigantes?

CED quæri cum caussa etiam aliud po-Stest. Primi illi homines, in primo & vegeto Mundo, an non ipsi magis vegeti, & membris corporibusque grandiores? Ratio suadere videtur. quia plena omnia tunc virium & spirituum, alimenta valida, & è corpore bene habito atque integro illi partus. Videmus in terra, quæ novatur & segeti primum proscinditur: videmus in tumida virginitate, robustiora quæ nascuntur. Nuper in novo orbe. cum Hispani arbores suas & fruges severunt, incredibile quantum adoleverint: & poma fructusque supra communem modum tulerunt. Addo, quod vetus & passiva valde hæc opinio, ac Græci, Barbari, ipsæ Sacræ litteræ magnos quosdam homines, five Gigantes adstruxerunt. Hoc de animo tantum magnis, superbis, impiis interpretantur quidam. scimus: sed testimonia profecto aliorsum ire, à pudore abeat, qui neget. Non diffundor, neque

292 I. LIPSI PHYSIOLOGIA neque extra Porticum meam spatior: aliquid tamen in Seneca etiam reperio, quod huc ducat. De primis illis hominibus, negat Sapientes natos: Non tamen negaverim, addit, fuisse alti spiritus viros, és ut ita dicam, à diis recentes. Neque enim dubium est, quin meliora Mundus nondum effatus ediderit. Meliora dicit, non maiora: & tamen de robore etiam subdit. Quemadmodum autem omnibus indoles fortior fuit, & ad labores paration: ita non erant ingenia omnibus consummata. Phi-De Ma. lo Iudæus apertius : Toisme uli à memme deθεσοπος, κατά το σώμα κὸ ψυχίω γεγενη ως μοι δοκεί, Talis mihi primus Homo videtur factus, & corpore & animo religuos omnes, qui vel nunc sunt, vel ante fuerunt, excelluisse. Addit rationes duas. Illum enim Deus condidit, nos ex hominibus gignimur. quanto autem melior maiorque auctor, tanto & opus oportuit. Deinde quidquid viget, senescente & effato melius est, sive animal, sive planta, sive fructus, sive aliud eorum que in Natura sunt. Itaque par est, primum illum Hominem, robur & vigorem exstitisse totius nostri generis : 🐯 of Endra unnie opoios inaupara, of at persar άμαυρητέρας ἀεὶ τάς τε μορφάς κὸ τὰς διωάμες λαμβανόντων· at secutos deinde haud ita viguisse, per atates & successiones, deteriores Semper

Epift.

ficio.

STOICORUM LIB. III. 293

semper forma & viribus factos. Varro hoc
ipsum: Nisis, ut Homerus opinatus est, va gell.
stiora prolixioraque fuerint corpora homi Nocib.
num antiquorum: o nunc, quasi iam Mun cap.x.
do senescente, rerum atque hominum decrementa sunt. Ubi quod de Homero est,
liquet sepius ab illo ursurpatum:

Olorum Begroi eion'

li-

od

IS,

177

10

105

68

el

188

Ť.

Ħ,

Qualia nunc hominum producit corpora tellus:

ut Virgilius vertit. Sed missis poëtis, Plinius etiam censuit, In plenum cuncto mortalium generi minorem in dies mensuram sieri, rarosque parentibus proceriores: consumente ubertatem seminum Exustione, in cuius vices nunc vergat avum. Ad senium velut Mundi refert: quod Tremellius pariter ad Terram sterilescentem aptat, etsi Columella dissentiente. Tremellius, inquit, falso credidit, parentem o-lib.ii, mnium Terram, sicut muliebrem sexum, anili iam atate confectam, progenerandis esse fatibus inhabilem. Epicurei in eodem sensu. Lucretius:

Iamque adeo affecta est atas, effataque Lib. 11.

Vix animalia parva creat, que cuncta creavit

Sacla, deditque ferarum ingentia corpora partu.

Quando dedit? olim:

---- cum

1 3

194 I. LIPSI PHYSIOLOGIA

Lib. F.

Et maiora, nova tellure, atque athere adulto.

Lib.rv. Enimvero & in Hebræorum libris est, quod firmet. Esdras: Interroga eam qua parit, & dicet tibi. Dices enim ei , Quare quos peperisti nunc, non sunt similes his, qui ante te, minores statura? Et dicet tibi ipsa: Alii sunt, qui in iuventute virtutis nati sunt, & alii qui sub tempore senectutis, deficiente matrice, sunt nati. Considera ergo Gtu, quoniam minori statura estis pra his, qui ante vos: & qui post vos, minori quam vos: quod senescentes creature, in fortitudinë iuventutis pratereuntes. Quetamen dictio & ratio si vera, & ab ævo in ævum Homines minores : quid caussa, quin iam Pygmæi, & minus, simus? Atqui constat nos à bis terque mille annis parum aut nil mutasse, & populari aliqua præsumptione illa, non veritate scripta. Quod ad Gigantes autem, fuisse aliquando, & apud varios, omnium fere gentium historiæ aut traditio testantur: & reliquie ac monumenta heri & nuper, in Novo etiam orbe, certissime visa. Neque id ratio abnutat.

DIS-

ES

fi

11

Sen

ter white

pote

Jec:

No

tia:

9401

Sem

non

era

Sei

in Z

मान्या करेते)

diam

DISSERT. VI.

1870

s eft,

nque

nare

u,qui

ibla:

s natt

to, de-

180750

相的語,

quam in fire

Deta.

TO III

ulla,

Atqui

s pa-

liqua

cripta

dasa.

ation

iquie

1090

e id

D15-

E Semine Homines protagari; & illud definitum. Viri genitabile habent , non item famina; & de vi Spiritus.

CED primi igitur homines à Deo & Providentia conditi : secuti, generatione propagati. Generatio autem, per Semen. Quid igitur Semen? communiter ita Stoici definiunt : Σπέρμα, τὸ οίόν το Laert.in Aurar τοιαύτα, αφ' οίε κραδτδάπεκρίθη. Quod Zenon. potens sit generare talia, à quali & ipsum secretum sit. Id est, quod gignit similia illis, à quibus ipsum genitum & avulsum. Non estigituripsum simile, nisi potentia: & ideo Varro argute derivat, Semen, quod non plane id quod inde : quasi dicat à Semi dictum, quod aliquomodo tale, non prorsus. Etsi vera, puto, derivatio erat à Sero, quasi Serimen. Hæcde omni Semine: at de Humano peculiariter, ista in Zenoniis scitis. A'v Frans owique, & merin- Lacre. σιν ο άνθρωπος, μεθ' ύ γες συ κυρνά औ τοις τ ψυχις ibid. μέρεσιν, ετ μιζμόν το την σοργόνων λόγε. Είναι εξ αὐτὸ Χρύσιπως φησι συδύμα κατά τίω έσία, ώς δίνλον οπ τηθ eis 4 γ li καταδαλλομήτων συτρμάτων» ά ταλαμοθέντα έκέτι φύεται, ώς δίλον διαπεπνούκύας αύτοις τ διωάμεως. Και άφ' όλων τ σωμάτων αὐτό φαπ υμταφέρεδη οἱ τωὶ Τ Σφάρον. πάνταν த' மய் தியாகால் சி ச சி சக் சக்புகாக முடினே. ம ந . கி

n 4

SHARIAG:

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Σπλείας ά γρνον δοτοφάρου του, ά τονόν τι δί), κ ολίχον, isarades. Hominis Semen, quod ipse emittit, cum Humido misceri Anima partibus, secundum mixtionem rationis progenitorum. Esse id Chrysippus ait Spiritum, quod ad essentiam. idque apparere ex seminibus in terram iactis, qua vetera non gignunt: scilicet exspirata iam illa vi & facultate. A totis corporibus id defluere Spharus dicit: ideoque & omnes corporis partes gignere. Mulieris autem semen infacundum este, utpote Spiritu non intensum, & modicum item, & aquosum. Hæc Stoici breviter: illustremus. Air, cum Humido mixtum Anima partibus effe. Omnibusne Animæ partibus? non opinor, exnostrorum sensu: non certe Rationali, quæ postea, & aliunde, accedit. Mox videbimus. Sed Stoici partes animæ octo faciunt : reliquas licet Semini inseras, hac excepta. Secundum mixtionem rationis progenitorum. Obscuriuscula mihi ista, nec scio an sincera, aut plena. Numenius quidem in Eusebio, uberius ista profert, ut Zenonis verba: Σπέρμά φυσιν ὁ Ζήτων τ), ὁ μεθίνοτν αιθρωπος μεθ' ύχες, ψυχες μέρος η δοτόσουσηα, τέ कार्श्यक कर में में का एक रेंग्या महत्वा मार्थ में में ψυχης μερών συλλεληθός. Semen ait Zeno esfe, quod vir emittit cum Humido, Anima parte Gavulsionem, seminis progenitorum temperiem, & mixturam occultam Anima partium.

dis fole effi

tura tan loq

nor bus

but ca:

na: dun val

mor qua

Ho Pla

amp.

bald nen

Sto

STOICOR-UM LIB. III. tium. Quæ clara funt, aut erunt è dicendis: & pergo. Ait, Esse Spiritum. Non solum quidem: Humor adest : sed vim & efficaciam gignendi in Spiritu ponit, eumque velut Seminis essentiam ac naturam. Argumentum à seminibus in terram actis : an humanis?(quia de Homine loquitur) & masturbatores fæda re & nomine intelligit ? an de frugum seminibus simplicius capi, quæ veterascentia pleraque scimus non gignere, Spiritu exhausto aut vanescente. Spiritui igitur tribuunt etiam in Homine, à simili. Seneca : Consideremus quam ingentem vim per 11Qua. occultum agant parvula admodum semina: & quorum exilitas in commissura lapidum vix locum inveniat, in tantum convalescunt ut ingentia saxa distrahant, & monumenta dissolvant. Hoc quid est alind, quam INTENSIO SPIRITUS, sine qua nil validum, & contra quam nil validius est? Hoc adspectu, credo, dicebant (quod Plutarchus miratur, & damnat) to απέρμα De Co. Theior Dig meizor, i to Novampor iz aut, Semen mun. amplius & grandius esse, quam quod ex eo gignitur: non modulo aut quantitate, sed efficacia. Quanquam & modulo in quibuldam : ut in Igne, post conflagrationem; qui est Semen mundi. Ab hac caussa (Spiritu, dico) & quas dicta videtur Stoicis, as à pionon soa, Natura, quod sit 173 11 5

inizer,

emitibus,

mito-

quod

mibus

1977

思し、

sicit:

mere.

1001

ALCHIN

:1971PS

SIRIZE

nimz

n len-

e1, &

Sed

teli-

epta.

enito-

c scio

idem

190-

No.

58 7 4

effe,

barte

119

神 WW.

v. De Plac.c.

298 I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ in spiritibus & inflationibus, & diffusio proportionum ac numerorum. Est igitur semen Spiritus : iste ipse , corpus Zenoni, ait Plutarchus : Ψυχης ηδείναι δοπί ανασ μα, Anima enim particulam avulsam esse. Animæ, non totius : sed eius partium, ut ante. Epicurus non dissimiliter dixerat: Σπέρμα, τε σώματος και ψυχής διτόπασμα. Semen, corporis & anime detractam partem. Pergit Laërtius : A totis corporibus defluere. Et caussa additur: nam & tota corpora format, sed & vitia, aut dotes partium, sæpe effingir. Trismegittus: orur à pereous Sono Inouveild your, ou what of mus enouveds in the σώματος όλε μελών εσίαν τινά, κατά θάαν ἀνέργαν, ώς τε durd ανθρώτε μινομύρε. Cum generatio semen seponit, evenit ut ex omnibus corporis partibus essentia quadam influat & inspiret, divina operatione, ut in hominis fit ortu. Inspirationem sive Spiritum etiam ibi notes; & sapienter additum, de operatione divina, quæ profecto ortui & productioni omni inserenda est. Illain occulto administrat pleraque, & disponit. De Semine autem à toto corpore, etiam Polybius in libello wei 2019s, & Hippocrates pluribus locis consentiunt: itemque Instob. Democritus. A' p'onor, inquit, ou un two is ? πυριωτάτων μιρών ο γόνος. A totis corporibus, Lib.xx. & pracipuis partibus, genitura. Itaque Cap.vi. idem Venerem (apud Plinium) damnavit,

H

eti

CI

pto

ex,

iu

fa

10

加

M

0

田田

42

78

12 li

STOICORUM LIB. III. ut in qua homo alius exsiliret ex homine. Hinc debilitas & languor ab illo cœtu, etiam animi remissio, spiritibus scilicet exhaustis. Etsi Tertullianus, qui traduci Animam vult, in argumentum hoc sibi vertit. In illo ipso, inquit, ultima volu- DeAniptatis astu, quo genitale virus expellitur, mac. nonne aliquid de Anima quoque sentimus exire, atque adeo marcescimus & devigescimus, cum lucis detrimento? Vertit; inquam : de Rationali tamen parte, haud iuste. Porro Laertius: Mulieris semen infacundum. Quidni? Spiritu enim caret, & arovor est, ut addit. Censorinus hoc ipsum Stoicis quoque adscribit: Illud etiam ambiguam inter auctores facit opinionem, utrumne ex Patris tantummodo semine partus nasceretur, ut Diogenes, és Hippon, Stoicique scripserunt: an & idex Matris, quod Anaxagora, & Alemaoni, necnon Parmenidi, Empedoclique, & Epieuro visum est Licebit Pythagoram & Hippocratem his ultimis accensere. At Stoicis Plutarchus Aristotelem adiungit: A' eisotians ny Zhvav to Suno uni uni by edv tees-देश्यी, oforei केंगा ने जार्रा प्रायमंबद विट्यांक, हे प्राय कार् μαπιών. Aristoteles & Zeno aiunt, mulierem materiam aliquam humidam eiicere, tanquam à colluctatione illa sudorem, sed non seminalem aut prolificam. Tamen aliter iterum de Aristotele Lactantius: Vara n 6

fusio

Juni

eno-

ts 112,

Tu.

n, uc

:tat:

men,

Per-

110.

pora

um,

APPLICATION

08 TE

17/01,

tio fo-

toris

pi-

tor-

1am

era-

pio-

1000

am

Tà.

·维,

aque

post,

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ

De opi- Varro & Aristoteles aiunt, non tantum Ac,c,x11 maribus inesse semen, verum & faminis: & inde plerumque matribus similes procreari. Sed earum semenSanguinem esse purgatum. Non miror distrahi: nam ipse Aristoreles videtur in scriptis vacillare. Tamen veritas est, quod ipsum Semen non habent, nec donat Aristoteles: sed eius vice menstruum puriorem Sanguinem (quod etiam in Lactantio) fotum virili semini & alimentum. Addit Laërtius: Modicum & aquosum. Ita, de illo quasi sudore, ut Zeno dicebat, sivelentore, quem in lucta emittunt: non ita de sanguine mensurno. Satis de Semine. è quo fætus fit, & tempore figuratur: qua serie, aut ordine? Empedocles, ait Censorinus, quem in hoc Aristoteles secutus est, ante omnia Coriudicavit increscere, quod hominis vitam maxime contineat: Hippon vero caput, in quo est animi Principale: Stoici una totum infantem figurari dixerunt, ut una nascitur aliturque. De Aristotele, verum est: & Cor primo format, etsi & Iecur una iungat. De capite autem, Lactantius mavult, & cum Hippone sentit. Stoicos nostros quis adiuvat? nescio, & vereor ut inspectio & experimenta damnent.

III.De Par.A. nim,c. Ev.

Sem

hau ftru

hic

Veri

te,

tra

Sen

omn

elus,

profi

neca

Arti

2%0

tiam

gae

mitic

fita à nima alibi futu legen

DISSERT. VII.

ntum

nu: 690

rears. Mum.

toteles

en ve-

abent,

men-

od et-

ini &

um 守

at Ze-

dae.

urno.

tem-

1 Em-

Ats.

dica-

AXI-

no est

ofan-

17 611-

& Cor

De.De

mg:

ad-

8

150

Semen tamen corpus modo Stoicis producere, & Anima receptaculum parare. ipsam extrinsecus insinuari, idque post Partionem.

CEMEN itaque caussa Hominis : an Itotius?an & Animam ex illo ducimus, haurimusque? Vetus quæstio, & ad nostrum pæne ævum agitata. Quid autem hic Stoici? aliunde, non ab eo petunt. Id verius certiusque, etiam pro Senecæ mente, quam quod Tertullianus, pertinax traductionis & propaginis defensor, ipsu Senecam eo trahit. Concludimus, inquit, DeAniomnia naturalia Anima, ut substantiva ma, cap. eius, ipsi inesse, & cum ipsaprocedere atque proficere, ex quo ipsa censetur. Sicut & Se. iv. De neca sape noster: Insita sunt nobis omnium Benef. artium & atatum semina, magisterque ex occulto Deus producit ingenia. ex seminibus scilicet insitis, & occultis per infantiam, qua sunt & intellectus. Sed, ô magne vir, vere trahis. Seneca non dicit, ab initio insita, à conceptu ingenita: sed insita à prima nativitate intelligit, cum Anima ipfa. Itaque caute & restricte etiam alibi loquitur : attende. In Semine omnis Qual. futuri hominis ratio comprehensa est. Et c. xxix. legem barba, & canorum, NONDUM NA-

TUS

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ Tus infans habet: ToTius enim cor-PORIS & sequentis atatis, in parvo occultoque lineamenta sunt. Hic sane de ipso Semine: sed quid continet & includit ? legem barba, & canorum, & totius corporis lineamenta. De Ratione & Animo, nullum verbum. Enimverotuipse, Stoicos alio divertisse, ostendis palam. Sunt, Deadl. inquis, qui prasumunt, NON IN UTERO concipi Animam, nec cum carnis figulatione compingi atque produci, sed & effuso iam partu, nondum vivo infanti EXTRIN-SECUS imprimi. Ceterum semen ex concubitu, muliebribus locis sequestratum, compinguescere in SOLAM SUBSTANTIAM CARNIS: eam editam, & de uteri fornace fumantem, & calore solutam, ut ferrum ignitum, & ibidem frigida immersum, ita aëris rigore percussam, & VIM ANIMA-LEM rapere, és vocalem sonum reddere. Hoc Stoici cum Enesidemo, & ipse interdum Plato. Potest clarius edici de Stoico sensu? In Utero nil nisi carnem. compingi, Animam extrinsecus imprimi, idque effuso iampartu: & cetera, minime dubia aut implexa. Quid Lactantius, satis diligens talium? Pythagorici & Stoici cum timerent argumentum illud, quo colligitur, necesse esse ut occidant Anima cum corporibus, quia cum corporibus nascuntur: dixerunt, NON NASCI Animas, fed

Infi

Luc

illo

han

I

Tel

Exc

tuh

DITT

Plu

1458

קטולף.

μέρθρο

in limit

Chry

plant

frige

re Spi

(

Cap.

cap.r.

STOICORUM LIB. III. sed insinuari potius in corpora. Utitur Infinuandi voce apposita, qua aliquoties Lucrerius, in Stoicis refutandis. nam illos maxime intelligit, cum studiose hanc sententiam repellit. Interalia:

Praterea si immortalis natura Animai Constat, & in corpus nascentibus insi- versi-

Cur super anteactam etatem meminisse nequimus?

Iterum:

-Ros

cul-

iplo

?le-

rb0115

nul-

OICOS 間と

TERO

feulaeffuso

RIN-

onch-

, (0177-

TIAM

MACU

7718175

1, IIA

IMA-

dere.

plein

Scol-

com.

id-

m¢

105,

3101-

980

PLIPS

454

55,

[th

Quod si forte putas EXTRINSECUS in-(inuatam

Permanare animam nobis per membra Solere.

Tertio:

Nec tamenest, ut iam perfectis insinuetur

Corporibus. Ex quibus liquet, dixisse acres Epicureoru hostes Stoicos, Animam aliunde advenire in corpus, nec cum eo igitur perire. Plutarchus item clariffime : To Boepos er an De Pus ρασεί φύση τρέφεως νομίζη (Χρύσιπσος) καθάπερ Stoit. фитот. हिस्सा ने स्टू में प्रहार्थिक एक में वह के 600 में 50. Mérolov, is and us metaland, if y ivedy ? wor is den έν δποτρόπε τω ψυχω ωνομέδη, παρά τ ψίξιν. Chrysippus censet fatum in utero ali, ut plantam. Cum autem in lucem editus est, frigefactum ex aëre & induratum, mutare Spiritum, & fieri Animal. Imo longius ibant.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA ibant, & partem Uteri faciebant fætum. v. De Plac. Idem Plutarchus: Πλάτων ζῶον τὸ ἔμιβρυόν φη-C.XY. or. મે 38 મામલી છે का gasein જ જૂર્લ બરહાર. Oi Στοϊκοί, μέρος हैं। ਕਹਾਰ न ၁25005, है द्वार. மேவா நக கே முடிπές μέρη του φυτών ον τιις πεπαινομόρες διπορρών, έτω и то є ребриот. Plato ait, Fatum in utero, Animal esse. nam & moveriibi, & ali. Stoici, partem esse ipsius uteri, non animal. & sicut fructus arborum partes dicimus, videmusque maturos decidere; sic & fatum. Liquet igitur de sententia, non item de veritate. Nam Tertullianus fortiter hæc refutat, atque idem Plutarchus. Quid tamen? de adventu ipso & infinuatione, haud falso; & gaudeo gratulorque hic quoque Christianis accedere : de tempore, scio controverti. Iam olim quid m. nam Hippocrates (in Stobæanis eclogis) statim à formato semine, Animam admittit: Porphyrius (quod mirere in Platonico) prorlus ut nostri, दे नम् कर्लन्म केन प्रिणमंज्य THE THEOLOGIE, in prima statim editione nati infantis. Alia etiam est opinio, qua plures statuit facultates aut Naturas anime, opportuno dein tempore, aliam alias advenire, prout corpus idoneum aptumg, factum. *Id eft, Primum igitur * Naturam accipere, dein. de Sentientem vim, tum Appetitum, tum \$4110-Rationalem animam, denique Intellectuanem. & vi- lem. In postrema sententia sunt qui Arisam. storelem velint accensere, nescio an volentem.

lentem.
distidium
natam T
probat,
G vivu
cum illo

cos Greg rem esse ipsaque tione, n in anim; sit, quod beat mon

rum qui tum é in tum mots tras ut ce

& Corpora Ac quema radice ava ficit, non

crementi sidium in

quod ex h. minis fation ANIMAL es taaddit, 8

Semine effe pore atque

tia erat qua puriores T

GIÆ STOICORUM LIB. III. tfætum. lentem. Sed inter ipsos Theologos olim Lacarir endissidium, innata Anima, an ingressa. In-Oi Ercieal. natam Tertullianus, ut dixi, ubertim ap-के कि विकास कर probat, & in ipso, & ex ipso seri homine, impie, iro & vivum esse à primordio Semen. Multi utero, Acum illo Latini : exferte etiam inter Gre- DeArig ali. Stoicos Gregorius Nyssæ antistes. Posterio- ma & nimal. G rem esse, inquit, originem animarum, Resurra cimus, vi. ipsasque recentiores esse corporum constitu-& fatum. tione, NEMO SANA MENTE PRÆDITUS n item de in animum induxerit. cum manifestum ortiter hæc sit, quod nihil ex inanimis vim in sese ha-Quid tabeat movendi, itemque crescendi. At eoinuatione rum qui in utero aluntur, neque augmenorque bic tum & incrementum, neque de loco ad lode tempoeum motus controversus est. Relinquitur n quid m. ergo ut censeamus, unum en idem Anima iseclogis) & Corpores constitutiones principium esse. madmit-Ac quemadmodum terra si surculum ab Platoniradice avulsum acceperit, arboreminde efi Karjuid ficit, non ipsa vim augendi iniiciens, sed inatione nati crementi dumtaxat materiam atque subque plares sidium impartiens : ita dicimus etiam id wist, ofquod ex homine avellitur (Semen) ad hoawious. minis sationem, ipsum quoque aliquomodo factum. ANIMAL esse, ex animato animatum. Plure, dein. raaddit, & omnes Anime facultates in um, tum Semine esse, occultas tamen, & in temiteledus. pore atque ordine educendas. Sentenqui Ari. tia erat quam tueriposses, nisi Ecclesia & C10 20 10 puriores Theologi iam aliter credi con-Jenten. fen-

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ sensissent: pareamus. Aud. Non lubet in ista velut adyta penetrare: tamen unum valide possit obiici. Si traducitur Anima & propagatur: cur mea parentum melior, subrilior? referre enim eas debebat, ut surculus arborem, ut fructus semen. Lips. Hippocrates iam olim respondit, Animam non mutari, sed corpode Dizrum temperamentum: & proco igitur, atque ut organa sunt, Animam magis minusve se exserere, & splendere. Tertullianus autem hocamplius, Deum, aut ministros eius adhibet. & omnem, inquit, hominis in utero serendi, struendi, fingendi, paraturam aliqua utique potestas, divina voluntatis ministra, MODULATUR, quamcumque illam rattionem agitare sortita. Bene, bene. Deus adest, disponit, addit, demit, utcumque illi visum. At contra Stoicos simile obiiciatur, Quomodo liberi mores sæpe & indolem parentum referant, si in semine hæc non fuerunt? Chrysippus respondir, ista quoque à temperie simili corporum provenire, quibus Anima affici aut infici pollit.

DIS-

E Ca

mi

T

Lluc

Und

moe

dilpo

(ei h

fcrib

ftion

Qui

liun

tet !

dur!

rit?

Se in

173

Itio

geni

cand

ftrin

fave

10,0 & (i) 1Æ labet

nen-u-

TURIDED

rentum es debe-

aus le-

im re-

d corpo-

tur, at-

gis mi-

Tertal-

, 200

nquit,

fingen-

M, di-

ATUR,

MATE

dispo-

ilum.

Ono-

em pa-

C 000

9110-

046-

infict

D15-

DISSERT. VIII.

E Cœlo & Æthere Animum advenire, à Stellis, ab ipso Deo: & pluscula sublimiter, ac nimis, à Stoicis dicta.

TT A QUE advenire Animam Stoici vo-Lluerunt: & quidem sub ipsum partum. Unde autem ? Hæc & plura semper Animo exsequi, animus est: sed qua serie aut dispositu melius, quam illo quem Seneca (ei hanc operam damus) præivit? Nam scribit alibi : Innumerabiles deinde qua- Epift. stiones sunt de Animo. Vnde sit? Qualis sit? viii. Quando esse incipiat? Quamdiu sit ?- Analiunde alio transeat, & domicilium mutet? Vtrum corpus sit, an non sit? Quid fadurus sit, cum per nos facere aliquid desierit? Anobliviscatur priorum, & illic nosse se incipiat, postquam de corpore abductus in sublime secessit? Ecce tibi octo quæstiones capitales: & sub manu aliæ emergent fortasse, sed ad hæc velut signa revocandæ & disponendæ. Ingens opus : sed stringam, disputationum fere exfors, & sententiam Stoicam posuisse atque aperuisse contentus. Deus autem, & tuus favor, ille iuvabit , hic adspirabit. Certe à Deo initium. Vnde enim Animus? à cœlo, ex æterno illo igne, è siderum natura, & sine circuitu à Deo ipso. O dignitarem

I. LIPSI PHYSIOLOGIA tem nostram! sed vereor, imo scio, nimis auctam: tamen ipsos audiamus. Se-Ad Hel. neca: Animus, si primam eius originem inc.vi. Ibid. spexeris, non est ex terreno gravique concretus corpore, ex illo calesti Spiritu descendit. Iterum: Animus humanus ex iisdem, quibus divina constant, seminibus. Divi-De vit. na, id est, sidera & stellæ. Seneca: HomixxxII. nem divini Spiritus esse partem, ac veluti scintillas quasdam sacrorum in terras desiluisse, atque alieno loco hasisse. Ait scintillas sacrorum : quin verius, astrorum? In son. atque ita lege. Cicero: Hominibus Aniricap, mus datus est ex illis sempiternis ignibus, qua sidera de stellas vocatis. Plinius: Quo nemo magis probaverit cognationem cum homine siderum, Animasque nostras partem esse cœli. Firmicus: Quare cum simus cum stellis quadam cognatione coniuncti, non debemus eas, sacrilegis disputationibus, propriis privare potestatibus. Cognatilita, ex iisdem seminibus, & essentia: atque 1.Diffe. adeo pars Deorum. Epictetus: Αί ψιχαι μ CXIV. हैं एक द लंगोंग दे रिकी हथिया में उपायक्तिंड गर्फ निर्दा, व गर वेगार्ड μόρια έται, η δοποπάσματα. Anima ita illigata & coniuncta Deo sunt, ut particula sint eius, & decerpta. Cicero: Anatura Deov.Tusc. rum haustos animos, & delibatos habemus. Alibi: Humanus Animus decerptus ex Mente divina. Manilius:

Quis

Inde

eff al

liqui

Mira

mine

mine

Dem

lialq

dian rise o

Ani

Anin

mnia

ut fun

ctatic

rum o

neut

lam p

23 tuy

Ser min

فيمر بين

tistina

Jed &

eft fatt

tione

mæ: f

STOICORUM LIB. III. 309

Quis cœlum posset, nisi cœli munera Lib.II.

nosset,

Et reperire Deum, nisi qui PARS ipse

Deorum est?

Inde magnificæ illæ voces Senecæ: Quid Epist.

est autem, cur non existimes in eo divini a
liquid exsistere, qui Dei pars est? Et magis: Epist.

Miraris hominem ad Deos ire? Deus adho.

mines venit, imo, quod propius est, in ho
mines venit. Iterumque: Prope est à te Epist.

Deus, tecum est, intus est. Unde hæc ta
lia? quia persuasum iis, à Deo, id est, Mun-

, ni-

Se-

min-

& CO73-

e cen-

dem,

Divi-

lomi-

oeluti

n de -

cin-

rum?

Ani-

nibus,

: 040

CHIB

par-

57万林5

undi,

sibus,

tilità,

2900

dink

iga-

fint

Deo-

情似。

us ex

Oak

lia? quia persuasum iis, à Deo, id est, Mundianima, animam hanc esse. Laërtius:

τῶς τῷν ὅλων ψυχῶς μές» ἔξ) τὰς ὰν τοῖς ζώοις. In Zen.

Anima Vniversi partes, esse animantium

Animas. Omniumne animantium? omnium: sed aliæ aliis magis participant, ut sunt corpora & instrumenta. Est Socraticum: Mundi animam, fontem anima-Apul.

rum omnium esse. Sed illam, quæ Ratio- Dogm. ne uteretur, cognatam & participem, imo Plat. iam partem divinitatis esse. Plutarchus: μη ψυχή μεταχέσα τε κη λομομέ, κα έργον όξὶ τε Platon.

Des poror, anà vi pieges so væ aut, an' at aut, i n' at aut, vi è aut, vi pres. Anima mentis en ratiocinationis consors, non opus solum Dei,

sed & PARS est; neque ab ipso, sed ex ipso est facta. Enimvero etiam aliæ (hac ra-

tione) partes Dei, id est, Mundanæ animæ: sed ista scilicet eximie, & quæ proxime vim naturamque eius referrer. Aud.

Abhor-

I. LIPSI PHYSIOLOGIA 310 Abhorreo audire hæc talia. Ante didici Deum conditorem hominum esse, Animas advenire & insinuari, idque eius opera: nunc cognatas, partes, & Deum ipsum esse? iterum abhorreo. Lips. Gaudeo. & magnitudinem Dei qui libat tantum, & nostrum istud imbecillum & renue; ridebit profecto & exsibilabit eas voces. Tamen corpus hoctotum Mundi communicare ita antiquis placuit, & nos velut membra eius facere ac partes. Seneca: Totum hoc quo continemur, & unum est, & Deus est : & socii eius sumus, & membra. Nec Stoici hæc tantum, aut Cap.x. Platonici: ecce Trismegistus : Α'πο μιᾶς ψυχώς τε σαντός σασαιαί ψυχαί είσην. Ab una Vniversi Anima omnes Anima exsistunt & promanant. Ab ipsa, inquam, Dei essen-Capati tia: & clare idem. O'v s on i 511 & TOTE THE MANGE माँड डेगार्व मा माड पहें जे हहें, दे हरें के का का माने कार्योवड, सब जैंवπερ τὸ τε πλίε φως. Animus, sive Mens, non est quidem abscisus ab essentia Dei, sed quasi diffusus & extensus, sicuti Solis splendor. Vult, sicut lumen à Sole disfunditur, sine Solis imminutione aut noxa; sic Animas ab illa magna, absque eius intertrimento. Disfundi autem, ut vasculum cuiusque capax & admissionale est. Ita Philo Îudæus: frer ar Framvor El vis Beias & Waiporos ψυχης Επόσπασμα & διαμρετόν. Mentem humapotieri infid, nam esse divina & beata Anima particulam,

lam, fe

WITE &

THEFT.

Bum ei

ditur a

terum

elata a

divina

Itiana

hones

Priscil

BUS CI

Anim

num

Luca

nem i

magi

MATE ergo [

Sed p

alion

funt:

dom

Iple 2

(ad ye

Spiritu

lam ei

ARTAG

nonte

ginom

ita el

Epift. MIIDE.

Quod deter.

STOICORUM LIB. III. lam, sed indivisibilem. Et addit: 8 25 760 μνετα έδεν το θείο κατ απάρτησην, άλλα μόνον όκ. τένεται. Non enim revera, quidquid divinum est, scinditur, sed dumtaxat protenditur ac dilatatur. Hæc ita sententia veterum, & verba fortasse supra sententiam elata ac superba: quid tamen est? Adeo divina res Anima & præstabilis, ut Christiana luce ac veritate fuerint, qui sic eam honestarint, an dehonstarint? Manichæi, Priscillianistæ, Marcionitæ, atque id genus erronum, de propria Dei substantia Animam formabant. Quidam Tertullia- 1v.Ad. num eo trahunt, quia scripserit, in illud vers. Lucæ: Reddite que sunt Dei Deo. Homi- c.xxxnem igitur reddi iubet creatori, in cuius imagine, & similaudine, & NOMINE, & MATERIA expressus est. Ecce, Nomine: ergo Deus est? ecce Materia: ergo è Deo? Sed nempe sermones hi tales, ad normam aliorum reducendi arque examinandi sunt: & altius aliquid, prore nata, interdum dicunt, non capiendum ut dicunt. Ipse abdicat: Intellige, inquit, adflatum Advert. (ad verba Geneseos adspicit) minorem cap. 12. Spiritu esse, etsi de Spiritu accidit: ut aurulam eius, non tamen Spiritum. nam & auravento rarior est, etsi de vento aura, non tamen ventus aura. Capit etiam imaginem Spiritus dicere flatum. Omnino ita est. Deus aliquid Spiritu inflavit in

IA

e didid

e, Ani-

ecius o-

& Deum

s. Gau.

bat tan-

n & te-

abit eas

m Mun-

cuit, &

c partes.

r, 6 4-

amus,

um, aut A'ri puis

una V-

unt &

ieffen-

TURNINE.

, १९३३ रं.

705 , 765

ledges-

lader.

imas

ento.

alone

o lu-

hans.

otics.

福門

I. LIPSI PHYSIOLOGIA in hominem, non ipsum; similem sibi, non se fecit. Atque ita Ambrosii etiam illa mitiganda : Anima rationabilis sub-Lib.de Noë & stantia, divinus Spiritus est. Minime. sed arca,c. aliquid vicinum, & multum ab eo tra-XXV. hens. Lactantii verbis utar , Animam nescio quid esse Deo simile. Quem ipsum tamen calumniose, vir multa insignis, adspergit hac suspicione * o mosoiae : quia scripserit: Ficto corpore, spiravit ei Anieffenmam de vitali fonte Spiritus sui, qui est tia. perennis. Sunt verborum captendulæ: iam docui : abite. Multa hic occulta, aut dubia, fareor: & cum Augustino olim, sine periculo origo Anima latet : hacte-Epift. ad Onus tamen, ut non eam particulam Dei esse ptat. Milev. credamus, sed creaturam. Et iam vides, & adde Deciv. Stoicis Vnde sit Anima: è colo, à Deo, XIV.C. ipsam Deum. Elata & vana sunt: illa mo. ult. destiora, cognationem nobis cum Deo esse; & magis, Dei filios esse. Aliquid, inquam, divini in nobis: & facti eius instar ab illo patre, atque etiam adoptati sumus. Ego dixi, Diiestis (in Sacris) & filii excelsi o-Depro. mnes. Quid Seneca ? Inter Deum ac bovid.c.1. num virum necessitudo est, & similitudo. itemque: vir bonus, vera eius progenies. O utilis cogitatio! Εί πε το δό Γμα τι τέτφ συμ. 1.Dist. ταθήσαι και ' άξίαν διωθαγτο, ότι γεγόναμβμ των τέ Des martes wesnyulius, is o dis warip is The T' केर जिन्नकार में निर्देश के किए के जिल्ला के किए के मिला के कि TOUTTE IT OF .

1 1 1

R fer D

& fer

Ip)

lis |

fit A non .

tanti.

Puder Tale

and in

STOICORUM LIB. III. 313
raminor, èn Suund icerton del iconte. Siquis huic
doctrina affici & inharere pro dignitate,
possit, quod sacti à Deo omnes primario simus, & ille sit pater hominum simul ac geniorum: opinor profecto, quod nihil humile
aut abiectum de se ipso homo cogitare aut
disponere posset. Ecce enim si Casar aut
Rexte adoptasset, quis supercilium tuum
ferret? cum autem Dei sis filius, non qua
Deo digna sunt cogitabis? Hoc faciamus,
& ad optimum hunc sinem non optime
semper dicta vertamus.

ı fibi,

etiam 8 /ub-

e. sed

o tra-

mam

plum

gnis,

quia

Ant-

ni est

dulæ: colta,

100 O-

hafte-

rides,

Deo,

mo.

en effe;

quam,

abillo

. Ego

elfioac bo-

tudo.

enses.

B COLL.

1000

時間

はは

THE PARTY

DISSERT. IX.

Ipsum itaque Animum athereum Ignem esse, simuletiam Spiritum.

ET primam Quæstionem iam expun
kimus, Vnde esset: altera excipit, Qualis sit? Difficilis. Nam habere nos Aniquæsti
mum, cuius imperio & impellimur, & revocamur, omnes fatebimur: Quid tamen
sit Animus ille, rector dominusque nostri,
non magis tibi quisquam expediet, quam
Vbi sit. Annæum nostrum audis, ignorantiam prositentem? adde Tullium. SiAnima sit Animus, ignisne, nescio: nec me liqua
pudet, ut istos, fateri nescire, quod nesciam. sensie
Tale Heraclitus, in Laertto: * Aix siè hacre
fuxis wéer, E'arior is six àr ignessi va masur om formămopolousposisor. Era Badud xour ixtv. De AGracie.

O nima,

I. LIPSI PHYSIOLOGIA nima, omittendum. quia nemo reperiet, etiamsi omnem viam ineat: adee profundam eam rationem ese. O caliginem! ô miseriam! illud, quo cetera noscimus, ipsum nescimus. Quid tamen Stoicis visum, videamus. Seneca noster audacter Epif. 1. definit: Quid est aliud Animus, quam quo. dammodo fe habens Spiritus? Quod Græce fuisse arbitror, wooduán moior. Est Spiritus: & Latinis vox hoc infonat, Anima : waed 4 avenor, qui ventus est & flatus. Placuit Tertulliano hociftud: & Stoicos, inquit, nima,c. allego, qui Spiritum dicunt Animam, pane nobiscum: quia proxima sunt Flatus, & Spiritus. Nam & Christiani è Mosaicis libris wold, five Spiritum, adfirmant : etfi Be Civ. wroling Augustinus haud velit, & distin-XIV.C. guit. Est igitur Spiritus, sed talis. Qua-XXIV. lis autem? clarius hoc Zeno & Posidonius, in Lacrtio : ardina er depuor E) & fux lui, Spiritum calidum, esse Animam. In Stobæanis: το ρδ συμφυές συνδύμα κμίν ενθερμον, ψυχων ήγενται. Congenitum nobis calidum Spiritum, censent Animam. Duo igitur in ea, Spiritus, & Calor: quod etiam Ga-Libro, lenus tradit: & Stoicis non aliud Ani-Quod animi mam effe quam κράσην όν συμμετεία μίνομέmores vns f aseps ss nj mveps ss soias. temperiem, cum fequaproportione constat aërea & ignea substansur corpo- tia. Sane Aërem ibi esfe, res iis dicebat. pe riem, quia hunc reciprocamus viventes : & absque

absque finicha deferv de, di is prop sed est rioris

cero: (
ad Ign
opinor,
pretan
omnem
tes cum
natura

leat. Va semen, 1 è cœlo, q tales ign

Iffic .

Animus fed cum megistus quadam o

tu quidem tum. Nec Igne, au

clara,

STOICORUM LIB. III. 315 absque eonec est vita. Itaque Varro definiebat : Anima est Aër conceptus ore, Apud defervefactus in pulmone, tepefactus in cor- De Ode, diffusus in corpus. Sed tamen non est xxII. is propria natura aut præcipua Animæ: sed est velut vehiculum, aut corpus purioris illius Ignis, quo hæc constar. Cicero: Omnia vestri (Stoici,) Balbe, solent 111. De ad Igneam naturam referre, Heraclitum, deor. opinor, secuti: quem ip sum non omnes interpretantur uno modo. Vos autemita dicitis, omnem vim esse Ignem. itaque & animantes cum calor defecerit, interire; & in omni natura rerum id vivere, id vigere, quod caleat. Varro prorsus Stoice: Animalium iv. Be semen, Ignis: qui Anima, & mens. qui calor L.L. è cœlo, quod hic innumerabiles, & immortales ignes. Itaque Istic est de cœlo sumptus ignis, isque * Mentis est. Ab hac excellentia Cicero: Zenoni Stoico que, pro Mens. Animus Ignis videtur: non tamen solus, 1. Tuse, sed cum hac Spiritus velut velte. Ita Trismegistus appellat, etsi subtilius, & alia quadam distinctione: E"volua E) TE pe re lu Cap. E. ψοχίω, τ διέ ψοχης τὸ το διμα·Vestemesse Men-

tis quidem Animam, Anima ipsum Spiritum. Nec plura addo, & de cælesti isto

Igne, atque intelligente, è prioribus iam

out,

ufun-

. ô

rous vi-

ander

ganguo.

donace

imi mege

s. Pinic

man, pe-

Flath Co

nant: etfi & diftin-

% Qца-

Polido-

n. In Sto-

un biques,

no igitur

tiam Ga-

liud Ani-

र्धि अगिव्यर्थ-

eriem,cum en substau-

iis dicebat. entes : &

ablque

clara.

2 D15-

316 I. LIPSI PHYSIOLOGIA DISSERT. X.

Animam à partu Stoicis venire: sed verius nobis, à formatione fatus.

Sea

H

ill

qu

fer

A

ti

&

pu

Pe

leg

711

du

pu

La

De

Ali

1981

Suo:

Ori

701

914

941

de

PERTIA Qualtio, Quando esse inci-L piat? quam tamen opportune iamante, de Semine, profligavi aut affeci. Stoicis quidem à partu esse incipit : nec ante Homini animalis illa vita; quam Græci रिकिंग् quoque vocarunt, क्यल्ये रे दे दिन, & à fervore illo Ignis. Hæc docui : quid tamen Iamblichus? monstra Stoicis af-In Phy. fingit, si vere ex eo Stobæus. Oi de Eroïnol Airon, in aldis impued & rojen, isteger de owa-Tiooaga im . Stoici dicunt, non statim Rationem inseri, verum postea à sensibus & imaginationibus colligi, circa annu decimumquartum. Hæc parum fideliter adscribi arbitror, si de ipsa Ratione capis: si de Ufu eius perfectiore, haud negem. Obscuratur enim in ipsa infantia, & ut sol quidam, per nubila & nubes ægre perrumpit. Germana eorum sententia, à partu infinuari. Tangit, & spernit La-Ctantius : Anima (inquit contra Varronis datam finitionem)non est aër ore conceptus: quia multo prius gignitur Anima, quam concipi Aër ore possit. Non enim POST PARTUM insinuatur in corpus, ut quibusdam philosophis (nempe Stoicis) videtur, (ed

De O. pific.c.

STOICORUM LIB. III. sed post conceptum protinus, cum fatum in utero necessitas divina FORMAVIT. Vides illam poni & reiici; aliam supponi, quam probam censet, post conceptum insinuari: quando? cum fetum Deus formavit. Optime. & Theologi nostri sic hodie cenfent, formatis principalibus membris, hepate, corde, cerebro, domicilium iam Animæ rationali aptum esle, & in id venire. Hieronymus: Figurato corpore, fta Advert. tim creari & immitti. Creari? ita, à Deo: pol.11. & exemplo Angelorum, de nihilo. In Ruffini verbis, quem ille sanctus vir oppugnat, lego plusculas sententias, compendio recitatas. De Anima, fateor me Ibid. apua quamplurimos tractatorum diversa legisse. Legi quosdam, dicentes quod pariter cum corpore, per humani corporis traducem, etiam Anima diffundantur. quod puto inter Latinos Tertullianu sensisse, vel Lactantium, fortassis cononnullos alios. Alii asserunt, quod formatis in utero corporibus, Deus cottidie faciat Animas & infundat. Alii factas iam olim, id est, tunc cum omnia creavit Deus ex nibilo, nunc eas iudicio suo nasci dispenset in corpore. Hoc sentit & Origenes, on nonnulli Gracorum. Ego vero cum hac singula legerim, Deo teste dico, quia usque ad prasens certi & definiti aliquid de hac quastione non teneo. Præmittit de traduce Anima: & Lactantium ibi nu-

urius

mct-

11m-

feci.

nec

mam 12000

guid

saf-

nizo?

suiz-

Mg-

atio-

ina-

um-

cribi

eU-

06.

ntfol

per-

, 2

La-

nis

tis

HATT

POST

mf-

tur, (ed

merat

merat, falso. Liquet ex loco, quem admerat, duxi: & magis ex isto: Verum anima ex patre, an ex matre, an vero ex utroque generetur? Sed ego de meo iure, ab ancipiti vindico:nihil enim ex his tribus verum est.

Corpus ex corporibus nasci potest, quoniam confertur aliquid ex utroque: de Animis-Anima non potest, quia ex re tenui or incomprehensibilinihil potest decedere. Itaque SERENDARUM Animarum ratio uni ac soli Deo subiacet.

¢BI

tra

Yes

立方

La

170

big

210

ut:

940

Et

物似

quer

nati

men

mai

& in

exper

Mors

erit po

Dt, q

eage

Be for

94AM

argui

Denique calesti sumus omnes semine oriundi.

Omnibus ille idem pater est:

nt ait Lucretius. Nam de mortalibus non potest quidqua nisi mortale generari. Falso igitur Lactantius accensetur: de Tertulliano, nimis verum. & licebat, Pompeium, Apollinarem, alios addere, ac verbis Hieronymi, maximam partem Occidentalium. Claudamus, cum eodem Lactantio: Non à parentibus dari Animas, sed ab uno eodemque omnium Deo Fatre, qui legem rationemque nascendi TENET solus, siquidem solus efficit.

DISSERT. XI.

Eam longavam, non Æternam iisdem: negs omnes etiam. Eternam iisdem: negs omnes etiam. Eternam iisdem: negs loqui.

A T nos etiam in tenebris istis pergamus, ut sic dicam, micare. Quarta enim

STOICORUM LIB. III. enim quæstio, Quamdiu sit? digna quæ tractetur: atque utinam Stoici in capitali ista re veraces & recti! Tangunt tamen, & diuturnas Animas faciunt, si non immortales. Diuturnas. & ideo concepit verba Seneca, Quamdiu sint? Non rogat, an semper sint post fatum ; an non sint बंग्रेबंड: sed quamdiu. Hoc ita obscure Lacrtius: τω ψυχω μη θάνατοι δπιβή dv · φθαρ. In Zen. त्रीफे श्रेक्षण्य. Animam à morte permanere: mortalem tamen esse. Noster Seneca ambigue sæpe hic loquitur, & aliquando ad æternitatem accedit, recedit. Accedit. ut: Cogitemus ergo, cito nos eo perventuros, Epik. quo illum (mortuum) pervenisse maremus. Liii Et fortasse (si modo sapientum vera fama est, recipitque nos locus aliquis) quem putamus perisse, pramissus est. Iterum: Dies iste, Epik. quem tanqua extremum reformidas, aterni natalis est. Alibi : Animus aternitatis sua memor, in omne quod fuit, futurumq est omnibus saculis, vadit. Plura talia notes: sed & in quibus recedit.ut: At ego mortem diu expertus sum. Quando? antequam nascerer. Mors est, non esse: id quale sit, iam scio. Hoc erit post me, quod ante me fuit. Palam sentit, quod Plinius: Omnibus à supremo die Lib. eadem, que ante primum: nec magis à mor- Lv. se sensus ullus, aut corpori, aut Anima, quam ante natalem. Quem sunt, qui hoc argumento Epicureum faciunt : vane. Quid-

ad-

A ex

alle

apati

meft.

niam

MINTAS

em-

trone

NI AC

の間と

湖 粉間

Fallo

enul-

mpe-

c yes-

Otti-

em La-

nimal,

atter

ENET

: neg

Might

perga.

Quarra

coim

320 I. LIPSI PHYSIOLOGIA Quidni enim & Seneca talis sit? nam ille AdMar. iterum: Mors nos in illam tranquillitatem, in qua antequam nasceremur iacuimus, reponit. Euripides hæcipsa: To più त्रिपंकी की नेवा होंग रेंग में देख" Non esse natum, & mortuum esse, idem puto. Denique alibi Seneca conqueritur, Æternitatem animorum promitti magis à magnis viris, quam probari. Audis dicentem, negantem, dubitantem? Omnia tamen in eamdem viam sententiæ veniunt, à me dicta, à Cicerone adfirmanda. Stoix.Tale. ci, inquit, usuram nobis largiuntur, tamquam cornicibus: diu mansures aiunt Animos; semper, negant. Quamdiu igitur? ad Ecpyrosin illam, sive Constagrationem? cum omnia resolvuntur, & ad initia sua revertuntur. Animæ igitur tunc omnes iterum ad Mundi Animam, id est, ad Iovem : qua mente Æternæ aliquando dicuntur. Seneca Cordum loquentem in-Confol. ducit, mortuum, & inter Heroas : Nos cap.ult. quoque felices Anima, & aterna sortita, cum Deo visum erit iterum ista moliri, labentibus cunctis, & ipsi parvaruina ingentis accessio, in antiqua elementa vertemur. Tale in Epicteto: Deus, inquit, cum c.xxx. necessariatibi eripit, vittum, vestem, sensus istos, receptuinempe canit, ianuam aperit, eg venire te inbet. OB, eis &fer d'you, an' 6 9 CH

m

STOTCORUM LIB. III. οθεν εργώς, είς τὰ φίλα κὸ συργείν, εἰς τὰ ςοιχεία. Quo? non ad aliquid grave, sed ad illa è quibus ortus es, ad amica & COGNATA, ad elementa. Cognata illa & amica, intelligit maxime aftra. Et sane rarus ipse Epictetus est, alias sublimis, in immortalitate aut & longævitate animorum adstruenda: quid adstruenda? vix tangenda. Nimirum inter Stoicos ipsos controversa ea res, nec consensu recepta. Panætius, apud Ciceronem, interire Ani- 1. Tule. mas arbitratur: & Laertius aliam etiam fententiæ divisionem oftendit. Kasávans E, inquit, σάσαι δηιδιαυβρίν φασί, μέχεις εκπυεώσεως. Χρύσταωος ήτας το σορών μόνων. Cleanthes omnes permanere ait, usque ad conflagrationem Mundi; Chrysippus, solas Sapientum. Et Seneca, in verbis supra, eo inclinare videtur (ad Chrysippum dico) cum scribit, felices Animas aterna sortitas: non igitur omnes. Tacitus apertius: Si, ut InAgri-(apientibus placet, non cum corpore exstinguuntur magna Anime. Nota magnas: minutæ igitur & fatuæ percunt, aut non diu manent. Palam ita Numenius, in Eu-Sebio, de nostris: The of fux les forntes re, no φθαρτίω. έκ διθός ή το σώματος άπαλλαγείσων offeipedy, am' omplide neas yours nad' southe. A par amoudalor, mixes feis wip avantoseus if warτων. τῶν Αὶ ἀφείνων, πεὶς πόσες πνὰς χρόνες. Animam natam, & mortalemesse. non Itas-

ille

till)

47,6

dem

E.

is à

(61-

12-

mi,

Stop-

tam-

Ant-

1 ad

em:

nes

10.

di.

10-

Nos

162

11-

171-

cum

107-

322 I. LIPSI PHYSIOLOGIA flatim tamen interire, sed manere apud se ipsam. Sapientum quidem, usque adconflagrationemomnium: stultorum, ad breve aliquod tempus. Imo vero genere quodam fati exstinguuntur etiam meliores: puta, si pondere aut mole magna, una cum corpore obruuntur. Seneca : Quid interest, utrum super aliquem vigiliarium ruat, an mons, an turris? Erunt tamen qui hanc ruinam magis timeant, quamvis utraque aque mortifera sit. Nunc meputas de Stoicis dicere, qui existimant, Animam hominis magno pondere extriti, permeare non posse, & statim spargi, quia non fuerit illi exitus liber. Mira sententia, sed cui origo & firmamentum à scito, quod Animasit corpus : itaque pati eadem, quæ corpus, & affligi, ac dissipari, solvi. Alibi super hac sententia legere haud nunc memini: nisi in Statio, qui docte (ut multa) versibus inseruit, istis.

The-

Epift.

Obrutus, ac penitus fractum obductumque cadaver

Indignantem Animam propriis non reddidit astris.

Loquitur de auri scrutatore, qui terras & colles subit, earumque subito lapsu obruitur:necAnimam potest ad sidera emit-

tere, pressam sic & obtritam. Veteres & novi Scholiastæ silent. Annon simile au-

tem

ten

Sei

na

1770

gri

70

fti

ne:

00

CO

94

(Go

Po

Ie

na.

Adi

ARC

ten

THE

lis

pi

STOICORUM LIB. III. tem in Aquis, ubi profundo mersantur? Servius dicat in Virgilium : cum instante naufragio, Ingemit Eneas : non propter 1. Aem, mortem , inquit , sed propter mortis genus. grave est enim, secundum Homerum, perire naufragio, quia Anima est ignea, & exstingui videtur in mari. Quod idem Sy- 111.E. nesius notat, & Homeri versum adducit: Αίας δι εξαπόλωλου έπεὶ σείου άλμυρου εδωρ. Aiax disperiit, postquam bibit aquoris undam. Quasi plane ab Anima etiam periisset: argumento tamen parum firmo. Seneca ipse eodem adspexisse videtur, ubi sævitiam Caii exagitat, qui morituris os pannis

nd le

MCOB.

HEUF

6 doo-

lores:

na cum

inter-

LATILITY

tamen

MUNICIPAL

reputae

DE TREATE

meare

wert

fed cui

10d A-

, que

Alibi

c me-

ulta)

dum.

nred.

ras &

100-

emiteses &

ileau-

[cm

conscissis farciebat : Que ista savitia, in- 11.De quit, est? liceat ultimum spiritum tradere x.x. (sic lego:) da exitura Anima locum. Sed populariter ea dicuntur: ipse diversu sentit, & Stoicos adeo suos hic damnat. Nam relata sententia illa, de Obtritione, addit: Qui boc dicunt, videntur mibi errare. Epit. Quemadmodum flamma non potest opprimi: nam circa id diffugit, quo urgetur: quemadmodu aër verbere aut ictu non leditur, nec scinditur quidem : sic Animus, qui ex tenuissimo constat, deprehendi non potest, nec intra corpus affligi: sed beneficio subtilitatis sua, per ipsa quibus affligitur, erumpit. Hæc veriora, quam priores illæ * An- ptia, phods. Sed heus, incidit male omissum, ex deliria.

0 6

Dio-

WIII.

Lib.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Dionysio Alicarnassæo: quem, vel hoc argumento, Stoæ vindicabo. Ait super hoc scito, in sua persona, ubi de Marcio Coriolano infeliciter exstincto: Si igitur soluta corpore Anima etiam interit, haud video quomodo beatos dicam, quinullo ex Virtute fructu, ob ipfam etiam pereunc. Tum addit membrum alterum: Ei japfapτοι μέχρι में σαντός τυ ξάν επναί ψυχαί ήμῶν έται, καθάπερ οιονταί πνες , η χεόνον , μο τ άπαλλαγίω πνα τ σωμάτων, ενδιαμβίεσι, μέκις συ μβρ αι τά γα-मिर्वण वंग्वी हुन , देरे के क्षा कर में बार के ए , केना मुक्किन मा के o ávos? žv ross apertus à onêos. Sin autem incorruptibiles in perpetuum Anima, ut quidam censent; aut tempus aliquod, post solutionem corporum, permanent: longissimum quidem, bonorum virorum; brevissimum, malorum : sufficiens honos habetur Virtutis cultoribus. Stoicis igitur manet sic Anima: ubi, & quid faciat, mox docebo.

DISSERT. XII.

De migratione Animarum in corpora. Plures ita sensisse, non tamen Stoicos.

TAM Senecæ ordinem insisto, & Quæstio quinta excipit, An aliunde alio transeat, in domicilium mutet? Si manet, inquit: an, fi forte, cum Pythagoricis, de corpore in corpus migrat? Eodem sensu quærit alibi: Ego nesciam, unde descenderim? semel bac mihi videnda sint,

Epift.

劫

714

al

m

hi

ni

lis

m

ea

Se

ti

94 Via

fen

hat

nar

6

do

All

STOICORUM LIB. III. an sape? Sæpe enim; si reditus est, &, ut Tertullianus appellat, recidivatus animaru. Et Pythagoregs, imo & Platonicos fic senfisse, decantatum est: an & Stoicos addam? Volunt aliqui veterum. ut La-Stantius: Superesse Animas post mortem, Py Lib. ros thagorici & Stoici dixerunt : easque non nasci, sed insinuari in corpora, & de aliis in alia migrare. Item Damascenus: Stoici De Hacorpus occidere, animum à corpore in corpus res. migrare volunt. Tamen hæc affertio mihi anceps, & apud idoneos auctores tale nihil, imo contra, lego. Nam Animæ illis ad cœlos abeunt, & sociantur astris, mox videndum. De remigratione, nufquam verbum: nisi hocintelligunt, ex eadem Universi Anima iterum alias Animas fieri, & sic ofbe quodam immitti : imo easdem etiam, post Mundi innovatione. Sed longe hæc ab illa Pythagorica Maruψιχώσι: que est de corpore in corpus trafitio, & cur non Latine Transanimatio? De qua & Platonici multa, vulgara aut obvia: quid veteres nostri Galli? in eodem sensu fuerunt. An à Pythagora Druides hauserint, nescio; an potius ipse ab illis: nam auctores habeo, Gallos eum audiise Clem. & Brachmanas. Gallorum quidem hoc Lib.ys. dogma. Cæsar: Non interire Animas, sed ab aliis post mortem transire ad alios. Lucanus ad ipsos Druidas:

hoc

sper

MICHO

HINT

hana

willo ex

WIL.

iotas.

and.

10,27000

7272-

SE THE

MOOF-

isam

utto-

游湖游

斯里尼_上

tutis

Ani-

Pla-

8

37

Si

60.

E0+

BRIDE

(state 679

I. LIPSI PHYSIOLOGIA ---- vobis auctoribus, umbra Lib.I. Non tacitas Erebisedes, ditisq profundi Pallida regna petunt : regit idem spiritus Orbe alio, longa, canitis si cognita, vita. Sed & Germanis adscribit Appianus: 70%tieo. मैठड केंग्र ८१०१, में में गर्गम्या निवर्णात्यारा, में नेवार्वाष मदταφεριητά, δι' ελπίδα αναδιώσεως. Moribus feri, audacia promptissimi sunt, & mortis contemptores, ob spem secunda iterum vita. In Cz. Iulianus Cæsar, etiam Getis : quibus Xamolxim, qui apud eos colitur, banc opinionem insevisse scribit. Itaque iidem vitæ prodigi, έπ δοτοθνήση στη άλλα με τοιπίζε ως νομέ-Bortes, non mori, sed migrare se existimantes. Simile novelli aliquot Indi. Quin Iudæi posteriores hoc errore perfusi: quod In Dia. Iustinus Martyr notat, & Thalmudistæ profitentur. A qua caussa in Sacris nostris libris opinati scribuntur, Christum esse aut Ieremiam, aut Eliam. Ipsi Christiani aliqui sic dementaverunt, Carpocrates, & Origenes: etsi ifte magis ad Platonicos ascensus, & descensus, ivit. Sed non Stoica omittamus, ad illa eamus. DISSERT. XIII.

U

ne

Ju,

11

te:

tta

It

10

Animam corpus Stoicis esse, itemque Tertulliano.

QUEREBAT enim sexto loco Seneca, Verum corpus sit, an non sit? Omnino est

STOICORUM LIB. III. est ipsi, & Stoicis:est enim Spiritus. Laërtius: Yuzha aredua ED, dià no a wa ED. Animam Spiritum, ergo & corpus esse. Sed, ut Chrysippus ait, αραίο τερον κο λεπομερέστερον, Apud rariore & tenuiore filo: adeo ut pra ipsate- De panuitate (Tertulliani verba) de fide corpo- gnis. ralitatis periclitetur. Est tamen. & ipse ille doctus Afer (in multis Stoicus) ita non sentit solum, sed prodit & propugnat. Ipsum, si vis, vide, & Stoicorum (eos nominatim allegat) exposita argumenta. Hoc ita soli Stoici & Epicurei, præter auctores vererum sectarum, quibus incor- Deplac. porea visa: etiam Pythagoræ, ut Plutar- 6.11.81 chus ait, etsi discipuli eius, qui Aëreum aliquid statuebant, corpus fecerunt. Non tamen omnes: & Sextus pater ac filius (Senecælaudati, & Italicæ illius fectæ) hans super omni Anima tulere sententiam : Incorporalis, inquiunt, omnis est Anima, & illocalis atque indeprehensa vis quadam, que sine spatio capax, corpus haurit & continet. Ista in Claudiano Mamerto legas, Lib 19. qui tres de Animæ statu libros scripfit, dici non potest, quam eruditos, elegantes, & subtiles. Veteres omnes in hac tractatuæquat, aut vincit. Et est revera incorporea Anima: ac Stoicos iam olim refutavit Plotinus, in scripto: 0° n & duiaταισωματικώ είναι ή ψχή. Quod nonpossit corporea esse Anima: cuius excerpta pluscula in

unds

ritse

witz,

111

18/5-

MI fo

Battle.

n title

DS XI

opini)*

THE

文料道.

1000-

in la-

gnod

liftz

00-

fun

Chri-

arpo-

Sed

Ter-

nech

ngipo

cit

328 I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ in Eusebio habes. At dices. Si corpus Stoicis, qua figura igitur aut circumscriprione? Per se quidem sphærica, opinor: quæ Mundi est, & astrorum: atque ipsa delibata exastris. In corpore autem, figuram scilicet eius sequitur, cuius membra omnia implet. Ideo Tertullianus universe Humanam ei formam adsignat: Effigiem, inquiens, Anima non aliam, prater humanam; & quidem eius corporis, quod. unaquaque circumtulit. Nota circumtulit : ergo & post mortem talis. Caussam etiam addit: Recogita enim cum Deus suf flasset in faciem hominis flatum vita; totum utique per faciem statim flatum illum in interiora transmissum, simulque divina aspiratione densatum, omni intus linea expressum esse, quam densatum impleverat, & velut in forma gelasse. Inde igitur & corpulentia Anima ex densatione solidata est, & essigies expressione formata. Quod ad caussam; tota est Stoica, & frigus, gelationem, densationem miscet, corporeæ Animæ formandæ, & efformandæ.

DISSERT. XIV.

Vbi Anima separata? & quid agat? In Luna orbe, aut circa esse, ac contemplari.

*Lib. 11 CED illa è * superioribus lucem suam, If attendisti, habent: si non, actum non ago, & æstu isto disputationum e-

volvere i Quid fall cere align taciet An Duo hic teaut occ alibi Sene hinc itur Solutam l ego hoci Arellius 1 bauftus, co rosi corpor Suas do cos tuis? Rev eff? Atqui lo. Ideo N Andubi Hore In calum Tamen diff eft, ex Stoil

nus propagi

in Atherem

tes; apud Arii Jub Lunam.

iplum Æthe

Stoici, mod

mea Luna. lapremo. It

SI

GIÆ a corpus memberia, opinor: : anque ip la men , ficonsmemtollanus um adignat: maliastracorpora, gaod. ca circumtuis. Cauliam um Dens suf o with this o um ilan in lque divina neus linea exnpleverat, & gitur & corfolidata est, Quod ad frigus, gela. et, corporeza nandz. agar? In Lascontemplari.

ucem luam,

non, actum

utationum e-

police.

STOICORUM LIB. III. volvere me pergo. Erat enim septima, Quid facturus sit Animus, cum per nos facere aliquid desierit ? Sententia est, Quid faciet Animus, solutus & à nobis liber? Duo hic videnda: & Ubi sir, & Qua sorte aut occupatione. Ubi? quærit hoc ipsu alibi Seneca, & avet discere : Nesciam quo Epif. binc iturus sim? qua sedes exspectet Animam solutam legibus servitutis humana? Dicam ego hoc tibi, è patris tui libris? Apud eum Arellius Fuscus: Animus divina origine suafor. baustus, cui nec senectus ulla, nec mors, onerosi corporis vinculis exfolutus, ad sedes Suas & cognata sidera recurrit. Dicam è DeTratuis? Revertieo unde veneris, quid grave zi. est? Atqui venimus (ante doctum) è cœlo. Ideo Manilius:

· An dubium est, habitare Deum sub pe-Hore nostro,

In calumque redire Animas, caloque venire?

Tamen distinctius paullo hoc dicendum est, ex Stoicorum scitis: quæ Tertullianus propagavit. Apud Platonem, inquit, ma cape in Etherem sublimantur Anima sapien- Liv. tes; apud Arium, in Aërem; apud Stoicos, sub Lunam. Vide. Plato altius tollit, in ipsum Ætherem, & inter sidera locat: Stoici, modestius, iuxta illum, & proxime à Luna. Ergo cum Ario, in Aëre, sed supremo. Iterum Tertullianus: In Æthere.

I. LIPSI PHYSIOLOGIÆ there dormitio no stra, cum Platone; aut circa Lunam, cum Endymionibus Stoicorum. Ridet scite. sed etiam Cicero hanc sententiam expressit, ut Stoicam : Necesse est, Animus, quo nihil est velocius, ita feratur, ut penetret & dividat omne cœlum hoc, in quo nubes, imbres, ventiq, coguntur. quam regionem cum superavit Animus, naturamque sui similem contigit, & agnovit: iunctus ex anima tenui, & ex ardore Solis temperato, ignibus insistit, & finem altius efferendi se facit. Cum enim sui similem & levitatem, & calorem adeptus est, tanquam paribus examinatus ponderibus, nullam in partem movetur : eaque ei demum naturalis est sedes, cum ad sui simile penetravit. in quo nulla re egens, aletur & sustentabitur iisdem rebus, quibus astrasustentantur & aluntur. Palam dicit, regionem turbidam Aëris permeare, in superiore sistere, cum naturæ simili, idest, Ætheri (cuius à Luna initium) appropinquat aut est mixtus. Lucanus pariter:

Lib.Ix.

Quodque patet terras inter, calique meatus,

Semidei manes habitant: quos ignea Virtus

Innocuos vita, patientes ATHERIS

Fecit, & aternos Animam collegit in orbes.

la

In Æt

omne

hacn

Sidera

(edem.

lectati

afferel

pater

nimas

mo; a

ment

quida

*ante

Sapie

fulto

quam

Nam (

Sapiene

Quos 9

pruden

nant,

rioriba

Sapien

volvi c

tibus ec

rolaren

dem; et

dus scie

quit, e. diverso

STOICORHM LIB. III. In Æthere imo ponit, circa Lunam : nec omnes, sed virtute præstantes. Plinius ab In Pahac mente: Sed ortu, pater Traiane, sinon neg. sidera, proximam tamen sideribus obtines sedem. Adulatio Principes ipsos, sed consecratos, superiori colo, & inter Deos, asserebat: at tu, inquit, Principis nostri pater, inter Heroas agis & Sapientum animas, iuxta sidera, & in aëre illo supremo: aut & ipso Æthere, sed imo. Ab hac mente fortasse, quod Lunæ populos suos quidam etiam è Stoicis dabant: de quo *ante memini dixisse. Sed observa, de *Lib,12 Sapientum Animis hæc dici tantum : de Differt, stultorum & rudium, alia sententia est, 213. quam Tertulliano item ferimus accepta. Nam cum in prioribus verbis edidisset, Sapientes Animas ad Lunam evehi: addit: Quos quidem (Stoicos) miror, quod Imprudentes Animas circa terram profternant, cumillas à Sapientibus, multo superioribus, erudiri affirment. Dogma igitur. Sapientum attolli, vulgarium versari & volvi circa terram; donecab illis Sapientibus edoctæ, & vitiis purgatæ, item subvolarent. Non alibi legi, de Stoicis quidem: etsi Platonis similes ascensus & gradus scio, sed non cum hac disciplina. Qua idemille Afer naso suspendit: &, Vbi, inquit, erit Schola regio, in tanta distantia diversoriorii? qua ratione discipula ad magistras

uos ignea

SIE

neant cir-

Stead of Mary

phanclen-

Necefeeff,

ita feratur,

elambor, in

otur, quarra

mus, tatu-

paranit:

ardore Silie

facto altius

i fimilem &

f,tanguam

nulamin

no natura.

petravit, in

leutabitur

tantur &

m tutbi-

re fiftere,

heri cuius

par apreit

aligne

HERIS

collegit in

18

I. LIPSI PHYSIOLOGIA gistras conventabunt, tanto discrimine invicem abstracta? Quis autem illis postuma eruditionis usus ac fructus, iamiam conflagratione perituris? In Seneca nostro hæc discrimina non sic reperio: unum locum, ubi leviter tangir. Ait ad Marciam: Integer ille, nihilg in terris relinquens, PAUL-LUMQUE SUPRA NOS COMMORATUS, DUM EXPURGAT INHARENTIA vitia, situmque omnis mortalis avi excutit, deinde ad EXCELSA sublatus, interfelices curvit Animas: excipitque illum catus sacer, Scipiones, Catonesque. Pater tuus (Cremutius Cordus,) Marcia, illic nepotem Suum applicat sibi, & VICINORUM SIDE-RUM meatus docet. Examinata enim huc faciunt: & purgari in imo aëre (quippe adhuc adolescentem, nec plenæ Sapientiæ) filium oftendit: tum ascendere, & vieinum sideribus (non inter ipsa) fieri ac ferri. Alibi non sicexacte, & Diis ipsis miscere videatur. Ut in epistola quadam: Cum venerit dies ille, qui mixtum hoc divini humanique secernat; corpus hoc ubi inveni relinguam, ipse me DIIs reddam. Iterumque alibi, indefinite vel ambigue, Ad Po- quod ad locum: Fruitur nunc (frater tuus xxxIII mortuus) aperto & libero cœlo: ex humili atque depressoin eum emicuit locum, Quis-QUIS ILLE EST, qui solutas vinculis Animas beato recipit sinu: & nunclibere vagatur,

gatur

umm

mise

egiff

rum

Anin

ac fu

Itraff

tura

tur c

THM

profe

Sti ar

EXII

Stoic

Æth

collo

dium

non

Plats

nem

Stob

uberr

hocke

fifte, &

cibus

nihit;

Inferi

diri :

& pr

1 sup

Cap. ZZY.

STOICORUM LIB. III. gatur, & omnia rerum Natura bona, cum Summa voluptate, perspicit. Ubi postremis etiam verbis vides, quid censuerine egisse Animas, sic in excelso sitas. Nimirum contemplatione (suavissimo pastu Animorum) se occupasse & oblectasse; ac supera ex vicino, & ima ex alto, lustrasse ac pervidisse. Itaque in arcana Natura penetrat, (ut Seneca alibi) & scruta- AdMartur calestium caussas, & in profunda terra. ciam,c. rum permittere aciem iuvat. Sed ibidem profecto, sideribus intermi/cet, & in calesti arce collocat, ficut & in epistola c I I. extrema: quod Platonicum magis, quam Stoicum scito. Nam illi pandebant ipsum Æthera sapientibus: & in via adeo lactea collocabant. Sed & hi sua discrimina sedium habebant, & quasdam magis imas: non nostro instituto nunc referendas, Plutarchus, Defacie in orbe Luna, subfinem; Macrobius in Scipionis Somnium; Stobæanæ utræque Eclogæ; & ipse Plato ubertim suppeditabunt cupienti. Absolvi hoc septimum spatium. pergo. Aup. Imo fiste, & hoc addoce. Sapientum si in felicibus altisque locis: quid Insipientium? nihil iis pænæ aut mulctæ: Si superi;nulli inferi funt? Lips. Iam dixi, purgari, & eru. diti : sed de Incipientibus aut bonæ spei & profectus hoc acceptum: de pessimis, quæ ratio est? Pereant, aut certe vapulent. Ter-

SIE

mine in-

upofuma

in confla-

tro hac

plocum,

mi Inte-

s, PAUL+

ORATUS;

A title,

fit, dett-

LICES CET-

1885 (SCET)

as Cre-

nepotem

M SIDE

nim hac

(quippe

Sapten.

, & vi-

fieriac

iis ipsis

nadam:

phoe di-

boc ubi

ddam.

bigue,

rtuus

bumili

, 2015-

is Asi

ere out

gathto.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Tertullianus, de Stoicis: Reliquas Animas Cap. (non eruditas, aut erudiendas) ad inferos Ltx. Lib.vii deiiciunt. Lactantius : Esse inferos, Zeno Stoicus docuit, & sedes piorum ab impiis esse discretas: & illos quidem, quietas ac delectabiles incolere regiones; hos vero luere pænas in tenebrosis locis, atque in cani voraginibus horrendis. Seneca noster aliquid Epift. tangit : Cum de Animarum immortalitate loquimur, non leve momentum apud nos habet Consensus hominum, aut timentium. inferos, aut colentium. Vtor hac persuasione publica. Publica, sed non propria tamen: & iple abdicat ac spernit. Ut ad Marciam: Illa que nobis inferos faciunt Cap. terribiles, fabula est. Nullas scimus imminere mortuis tenebras, nec carcerem, nec flumina flagrantia igne, nec oblivionis amnem, nec tribunalia, nec reos. Luserunt ista poëta, & vanis nos agitavere terroribus. Mors omnium dolorum & solutio est, & finis: ultra quam mala nostra non exeunt. Idem Epicterus: Nullus Orcus est, Differt. nullus Acheron, nullus Cocytus, nullus Py-C.XILI. riphlegethon, sedomnia plena sunt Deorum & Geniorum. At cum isti sic negant, imo pernegant; an dissentiunt igitur à capite suo Zenone? Non arbitror: neque Zenonem aliud sensisse, quam circa terram in cæno & sordibus volutari, contrarium naturæigneæ, atque hos inferos esfe. Lactantii

dan mir om

ger aur

cit fun

red tor Bra

bit xis

an:

Et Dia tion

De

N prio

dec hill ter

fub pric

STOICORUM LIB. III. Cantii verba inspecta hoc dicent. Tamen mirum, & nobis notandum est, plerosque omnes veterum, imo plerasque omnes gentium, aliquid de Inferis scriptione, aut opinatione, libasse. Trismegistus aperte, in his quæ exstant, inspersit: & de eo Tertullianus. Mercurius Ægyptius di- Cap.zi cit, Animam digressam à corpore, non re- stobes fundi in Animam universi: sed manere de- anis. terminatam, uti rationem, inquit, patri reddat eorum, qua in corpore gefferit. Platonem omitto: res nota est: Indos & Brachmanas illi addo, quos Strabo scribit eadem fere Platoni, aci map Sapoia, qu. Lib.x10 xñs, n' f nas assueireur, de immortalitate anima, & de iudiciis apud inferos, sensisse. Et vere Empiricus, Deinferis, sicut de Diu, omnes homines habere communem notionem.

nimas

inferos

, Zeno

ampak

s ac de-

were

ni Vo-

liquid

alitate

bud nos

entians

(แล้งอ-

11212.

Ut ad

CINAL

immi-

, nec

1865 A-

erunt

rrori.

n exe-

us est,

s Py-

T#173

imo

pire

eno-

min

rion

Laantii

DISSERT. XV.

De Reminiscentia Anima, aut Memoria, cum à Corpore abivit.

Metam video, imo iam tango. & ultima quæstio, An obliviscatur priorum, & illic nosse se incipiat, postquam de corpore abductus in sublime secessit? Nihil hic de Reminiscentia Platonis, quæ in terris locum habet: sed dubitatio est de sublimi iam Anima: an illic memoriam priorum habeat; an in se acquiescat, obli-

336 I. LIPSI PHYSIOLOGIA ta priorum? Definite super ea re nihil repperi: in Seneca tamen, ad Marciam, agni-Cap. BEV. tio aliorum ponitur, & quod cætus sacer, Scipiones Catonosq, Cremutium excipiunt; ipse suum nepotem. Sed idem alibi, eadem omnia fore qua ante Natalem, non semel dixit: ergo ignorantia aut oblivio vilium istarum rerum, & cura ac meditatio meliorum. Testimonia igitur ambigua sunt, aut deficiunt : rationem si vides , credam pro aiente parte este, id est, reminisci & scire. Si enim ab Anima mundi huc avulsæ venerunt, atque ea omniscia; retinent in ipso corpore notiones eas & scin-De A- tillas : atque ita Plato us biogs ava uriogs exxist haud absurde dixit: Discentias (cum Tertulliano vertam) reminiscentias esse. Quidni igitur eadem divinitas & scientia post corpus? Nec facit, si viles curas dicas: cogitant talia, non iam curant, & suis quæque pretiis pendunt. Ad summam, Stoicos non alienos ab hac sententia fuisse, Iulius Firmicus mihi adfuadet, filius eorum assecla & satelles. Animus, inquit, sua originis ac seminis constantiam retinens, omnia que difficilia atque ardua putantur, facile divina mentis investigatione consequitur. Quis in cœlo iter maris vidit? quis attitru lapidum scintillam latentes ignus excussit? quispotestates cognovit herbarum? cui se tota natura Divinitatis o-Stendit,

dia

de

Sola

cali

dici

At

BIL

bit

pro

01

STOICORUM LIB. III. stendit, & prodidit, nisi Animo, qui ex celesti estigne profectus? Ipse computos tradidit, ipse Solis ac Luna, ac stellarum cursus, regressus, stationes, societates, augmenta, ortus occasusque monstravit : é in fragilitate terreni corporis constitutus, brevi maiestatis sua RECORDATIONE, hacomnia ut traderet, NON DIDICIT, SED AGNO-VIT. Vides Platonica hæcesse: necego video quid (posito illo principio originis) possit obduci. Meminisse igitur priorum concludamus, & fine sensuum aut instrumentorum opera scire. Dionysius Halicarnassæus etiam curare nos & nostra Animas facit, atque adeo vota suscipere pro nobis. Εί πε άρα τὰς ἀνθεφπίνας ψυχὰς, λοτελυθείσας τε σώματος, ιποθέζεται τόπος, έχο narax Forces is a perfis two secret this emine, est To regishor of riene medion, and o media pos is no-Dapos ai Bip, er & coo en Dewr que ras oineir xópes. ois διαγέλλεσα το σον εύσεδες, κ τάς σάς χάριτας, αίς αὐτίω ἐκόσμησας, ἀεί πνας αἰ τύσετά τοι απαρά θεῶν άμοιβάς καλάς. Siquis locus Animas corpore solutas excipiat; non ille subterraneus & caliginosus meam capiet, nec Oblivionis qui dicitur campus, sed ille sublimis & purus Aether, in quo Deorum filios & Heroasponunt. quibus illa pietatem tuam renunciabit, & gratiam sibi honoremque habitum. proque iis semper à Diis petet mercedem tibi é praclara pramia. Quæ postrema, quis abnuer

lrep-

agni-

s scer,

cipiunt;

eadem

lemel.

rilium

iome-

ia font,

redam

nisci &

hoc 2-

teti-

n Ter-

Quid.

apolt

s: ca-

902-

Stol-

faille,

0500-

guit,

Teti-

apu-

stoome

vidit!

steptu

it ber-

stis 0-

mait;

abnuetadscita religionis nostræ esse? Nec ultra insisto, quia Senecæ hæc alibi intacta.

DISSERT. XVI.

Divisio Anima Varronis, & eabreviter explicata.

INIVI etiam Quæstiones super Ani-I mo, quas proposuit: alia pauca, magis illustrando, dicam. Animus etsi uniforme quid & simplex est, tamen Partes (sic Stoici & Platonici appellant) five Facultates (Auwaufs Aristoteli) sive, ut scite Varro, (quid autem ille non scite?) Gradus distinctos quosdam haber. Hos alii arque De Civ. alii aliter dividunt: Varro hoc modo. Dicarris gna enim verba eius dari, quæ Hipponis antistes libris suis confignavit, & confervavit. Varro in libris, de Diis, selectis, tres esse affirmat Anima Gradus, in omni universaque Natura. Vnum, qui omnes partes corporis, que vivunt, transit: & non habet * Po- Sensum, sed tantum ad Vivendum * Valitentia. tudinem. Hanc vim in nostro corpore permanare dicit ad offa, unques, capillos: sicut in Mundo arbores sine Sensu aluntur, & crescunt, & modo quodam suo vivunt. Secundum Gradum dicit, in quo est Sensus. hanc vim pervenire in Oculos, Aures, Nares, Os, Tactum. Tertium Gradum Anima esse summum, qui vocatur Animus, in quo Intelliniam
hanc
innoi
in A
unan
gna,
non t

Intell

nem,

Dei.
timu
eius.
vim,
per ei

ifta, merit Varro

Sed I Pella alian Parte

viden ma, e Facul

posun Sicut tur;

fance dem

BIS effeNec c alibi ina breviter aper Ani-102,m2915 fi uniforpartes ho e Faculat feite () Gradus lii atque odo. Di-Hipponis confer-Ais, tres nni uniies partes on babet *palire pers: ficht 17,0 nt. Se-Senfus. es, Na-Anima

15 980 Intelli-

STOICORUM LIB. III. Intelligentia praeminet : hoc, prater Hominem, omnes carere mortales. In qua, quoniam homines Deo videntur esse similes; hanc partem Anima Mundi, dicit Deum, in nobis autem Genium vocari. Sic ergo & in Anima Mundi tres gradus instituens, unam eius partem dicit esse Lapides & Ligna, es hanc Terram quam videmus, quo non permanat Sensus: utossa, & unques Dei. Solem vero, Lunam, stellas, que sentimus, quibusque ipse sentit, Sensus esse eius. Aethera porro, Animam eius: cuius vim, que pervenit in astra, facere Deos. & per eam, quod in Terram permanat, Deam Tellurem; quod autem in mare atque Oceanum, Deum effe Neptunum. Polchra ista, pro veteri philosophia: & quæ talia merito desiderium suscitant scriptorum Varronis, que pessimo publico perierunt. Sed lustremus, & adeamus. Gradus appellat, à præstantia; & quia alia facultas aliam, quasi ascensu quodam, excedit. Partes qui dicunt, parum proprie loqui videntur. quia Pars est, qua subiecto, for- Porma, & functione ab alia parte differt : at apud Facultas in eodem subiecto est, & plures effe Stob. possunt, quantitate tamen non discreta. Sicut pomi facultates omnes in uno cernuntur; partes alia alibi exfiftunt. At excufantur qui fic locuti, quia etfi per se qui. Ibid. dem Anima partibus careat, tamen corpori

P 2

parti-

I. LIPS I PHYSIOLOGIA partibus constanti est indita, ac varias eius partes varis functionibus occupat, eg eo respectu Partes habet. Neque enim eadem functio caput tenet, & pectus, & iecur. Sed. his omissis, Varro igitur tres Gradus fecit: Peripareticorum etiam ritu. Unum-Vita tantum. quem Spenlinis Græci, Alen. tem Plinius, hodie Vegetantem dicunt. Huncipsum in Mundo (melius fortaffe Mundi, nempe corpore) ponit: & arbores, plantas, ac talia includit. Nam perleverat in hac comparatione Anima Mudi, cum Anima Hominis, & utrobique paria oftendit. Tertius autem Gradus Animæ, inquit, est summus, qui Animus vocatur. Notemus discrimen inter Animam, & Animum, quod fere priscis Latinisfuit. Nam illa est, qua vivimus, ac sentimus: ifte, quo intelligimus sapimusq;. Itaque bestiis haud temere veteres dabant. Attius apud Nonium:

-[

Sapimus Animo, fruimur Anima: sine

Animo

Anima est debilis.

Distinguunt & Epicurei, ac Lucretius pulchre Animum velut pupulam oculi, id est, Anima, facit. Ipsum hoc Philo:

De Mā- A's Prátu à rouvi ¿ depenor i depeno, hoxi nora hual opial opi

STOICORUM LIB, III. Homerus (ut Plato notat) Jugis xiap di- In Thexit, cor Anima: ficut Latini Mentem Ani- reto. mi sæpe, & sæpissime Mentem, Græcum illud Noor exprimentes. Lactantius : Non Lib. via est idem Mens & Anima. aliud est enim quo vivimus, aliud quo cogitamus. Sed pergit Varro, isto Animo omnes carere mortales: intellige, brutas Animantes. Amplius, hunc Animum in Mundi Anima, Deum esle & dici: in nobis , Genium. -De Genioistoin * Manuductione, fi me- *Lib.17 moria tenes, adfarim à nobis dictum, & xix. Varronis hune locum junge. Reliqua in Varronianis lucem à se habent.

11965

700

23

Sed

sfe-

UTO-

13.

int.

affe

190-

101-

Mi-

iqui

2005

SI

Antati-

cu.

一十二

fire

105

, id

10:

1

121-

151-

pod

g¢.

DISSERT. XVII.

Alia Stoicorum divisio uberior, itemque Seneca, utraque explicata.

T vero Stoicialiter & plenius multo dividunt : quorum sententias (nam & inter se leviter differunt) quia Tertullianus summatim rettulit , eius verba audies, tum nostram interpretationem. Ait: Dividitur Anima in partes nunc DeAniin duas à Platone, nunc in tres à Zenone, xiv. nunc in quinque & in sex à Panatio, & in septem à Sorano, nunc in octo penes Chrysippum, etiam in novem penes Apollophanem, sed & in decem apud quosdam Stoicorum, & induas amplius apud Posidonium, qui à duobus exorsus titulis, Principali quod

I. LIPSI PHYSIOLOGIA quod aiunt impuorinor, & Rationali quod aiunt donn's, in duodecim exinde prosecuit. Ita in alias ex aliis Species dividunt Animam. Huiusmodi autem non tam Partes Anima sunt, quam Vires, & Efficacia, & * Ve- Opera: sicut de * quibusdam & Aristoteles getate indicavit. Semina vides, quæ in multam te Ra. & uberem messem surgant, si colere luviena. beat & evocare. Levi manu fiat, & qua utile nobis aut opus. Primum, dividitur à Platone in duas. Etiam in tres creberrime: sed Plutarchus utrumque dicet, qui IV.De fiat. Pythagoras & Plato, summaria quadam ratione Animam statuunt bipertitam, Rationalem & Irrationalem: at pressius & accuratius, tripertitam. nam Irrationalem illam iterum dividunt in Irascentem Ge Concupiscentem. Addit, in tres à Zenone. Doctissimus Pamelius ambigit an non à Varrone. nam Stoici, inquit, octo eas fecerunt. Quod verum est in Physica illa, ut sic dicam, & pro natura tota Animæ, divisione: at ubi Moralis res præ manu, tres etiam partes faciebant cum Platone, Rationalem, Irascentem sive Animosam, & Concupiscentem. E Seneca mox videbis. Porro, in quinque & in sex à Panatio. Idem Pamelius, ambigit an non vox defiat, scribendumque, in quing3 ab Aristotele. Et fateor hunc interim sic divisisse: sed quis de Panætio firmiter et-

11

61

N

700

CO

STOICORUM LIB. III. iam abnuat , cuius scripta non exstant? Potuit in variis libris variasse, & modo quinque, aliquo adspectu aut caussa, modo sex posuisse. De senario numero est in Nemesii Antistitis libello De Anima: Zeno Stoicus, inquit, octonarum partium Cap.rn Animam esse censet, partiens eam in Principem facultatem (to nya,uorixòr,) in quinque Sensus, & Vocis mittenda, Procreandique vim. Panatius (male editur Panatus) philosophus edenda Vocis facultatem, motionis elus qua per se Animalia cientur, partem esse vult: & quidem rectissime. Procreatricem vero, non Anima, sed Natura partem. Duas ergo de octo tollit, sex relinquit. Pergit Tertullianus, in septem à Sorano. Nihil ultra fcio, aut legi. In octo penes Chrysippum. Imo & Zenonem, utsupra Nemesius, & communiter omnes Stoicos. Laërtius: Migh f fuxic xey son exté. Tas afr-मह बांकी मंग्रेड, में देंडा दें मंग्री कार्म्य मा सक्तेड में में के φανηπικόν, κ) το λογισικόι. Partes Anima octo dicunt. quinque Sensus, Seminalem in nobus vim, Vocalem, & Ratiocinantem. Varro, ut solet, Stoice : Anima divisa in octo- vin.De. nas partes. quinque quibus sentimus, sex- Lat. tam qua cogitamus, septimam qua progeneramus, octavam qua vocem emittimus. Cogitandi verbo in 2021518 utitur: quia proprie Latinis Cogitare est plura in unum cogere & velut ratiocinari : & Cogita-\$103 P. 4

od #.

wit.

i áni-

Partes

cie, 6

inteles

utum

etlu-

£ 902

TEST?

ebitti-

et, 001

14 924-

rtitati,

find?

ation 4

with the Zemo-

0 000

tocas

ica il-

2801-

s præ

cum

28 A-

eneca

in ex

git 20

即時

imhe refel-

iam

344 I. LIPSI PHYSIOLOGIA tio Sareia, non solum tonug. Amplius, In decem apud quosdam Stoicorum Quos credo addidiffe, Alendi & Movendi vim. Denique, in duas amplius apud Posidonium. Quæ istæ, nescio: suspicor tamen addidiffe Irascentem, & Concupiscentem : atque ita ad eum numeru venisse. In Seneca nostro divisio est nulli harum consona, fed miscella. Ad Lucilium suum: Inter meteque conveniat, in Animo esse partes ministras, per quas Movemur, Alimurque, propter ipsum Principale nobis datas. In hoc Principali est aliquid Irrationale, & Rationale. Illud huic servit. Et post pauca: Irrationalis pars Animi duas habet partes. alteram animo (am, ambitio (am, impotentem, positam in Affectionibus; alteram humilem, languidam, Voluptatibus deditam. Ecce septem hæ funt partes, Movendi, Alendi, Ratiocinandi: tum Rationalis, Irrationalis : iterumque sub ista, Irascens, Cupiensque. Sed quid ita duas partes ministras nominat, Movendi, 69 Alendi? Non est Stoicum: atque adeo in octona illa divisione neutra harum inserta. Sed credo alios, ut tetigi, fecisse: & Seneca obiter nune, & ut in exemplum nominat, aliis omissis. Curautem Stoiei non inseruerint, puto factum, quod Naturæ istas & viribus Seminis tribuebant, ab Animo abiungebant. Ministra autem

aute

but

Pri

Sto

Pri

par

EA

fei

50

poj

Tai

fci

Se

an

914

0

cen

f27

Du der

den

30

Pri

fin

Po

å

TH

71

Epift.

STOICORUM LIB. HI. autem partes bene in bonis libris fcribuntur, non mifta: quia, ut ait, ob ipsum Principale funt datæ. Ita Stoici, apud Stobæum: To hyporinon appertos xácar axer. rà j ana mipu en impire rage amedidocar Principale imperantis vice fungi, reliquas partes in ministri loco quamque ducebant. Est deinde in Seneca, alteram partem, Affectionibus deditam:intelligit To Supinor, Animosum illud & Irritabile, quod aliter no madanier Graci dicunt, in Affectionibus positum, ut noster expressit. Facit & alteram, Voluptatibus deditam : 70 8711 Sujumadr scilicet, quod Concupiscens nominamus. Sed notæ utriusque bellæ: una, inquit, animosa, impotens est; altera humilis, lan- De Aguida. Philo Iudæus scita imagine hoc griculillustret. In Anima nostra, ait, Equi sunt, tura. on Auriga vel Adscensor. Equiduo, Irascens & Concupiscens: ille velut mas, bac famina. Ille gestiens, solutus & liber este vult; iste servilis, humilis, vafritie gaudens, domi desidet & pascitur, sed & pascit devoratque. (Grace hoc argure, oixontos, i oinoφ θόe9s.) Aurgia autem Animus est, [i Prudentiam quidem & Rationem audit: si non audit, adscensor tantum sive arabatus. Pulchre sane. Si equos hos duos regimus, & Rationis fræno domamus; Aurigæ fumus, digni hoc nomine, & per rectamviam ad optimum Finem imus: fin aliter, Ad-PS

SIE

ing, In

Quos

engi vim.

Edonium.

en addi-

tem: at-

In Seneconfona,

o: Inter

Te partes

murque,

tas. In

ale, O

oft pau-

babet

itiofam,

u; alte-

tatibus

5, Mo-

Ratio-

b ifta,

2 du25

11.0

to In

nfer-

c: &

plant

Stol-

guod

ibae-

niftra

rem

346 I. LIPSI PHYSIOLOGIA Adfcensores tantum. sedemus in vehiculo, sed imperiti regere, &

Fertur equis auriga, neque audit currus

habenas.

DISSERT. XVIII.

Principale Anima Quid, & Vbi sit? in Corde Stoicis poni.

vertit: Cicero autem Principatum. Ita e-

Bsorvi de Partibus : nifi quod explicatius aliquid de menorina dicen-

m.De dum videtur, quod Principale Seneca deor.

nimalibi: Principatum id dico, quod Gracinguovinov, quo nihil in quoque genere nec potest, nec debet esse prastantius. Prima igitur & præcipua pars, est Principale:quam lubet & expedit Plutarchi etiam verbis, rv. De prosensu Stoico, magis revelare. Oi Eni-

תול המחוץ בו) ל שני הם מיל מיל מדמי עובפסה דל היא מנייןκόν, τό πιουώ τάς φαντασίας, ή τάς συγκαταθίσης, κ) αρδάσζε, κό έρμας, κό τέτο λογισμόν καλέσι.

Stoici inquiunt, Anima supremam partem, Principale. id quod facit imaginationes, assensiones, sensus, & appetitiones: atque id Ratiocinationem appellant. Addit (nam

Græca non opus confignare:) ab ifto Principali septem partes reliquas Anima enatas

*piscis, esse ac protensas, ut e * polypode cirros. Ex qui La- his Visum, esse Spiritum qui à principe par-Mal- te ad Oculos pertingit: auditum, Spiritum tipes, qui ab eadem ad Aures: sic de Sensibus re-

liquis.

91

74

eft

Ut

COI MI

PO

vei

mq thi

动方

314 明山

pari finn

STOICORUM LIB. III. 347 liquis. Seminalem autem partem, esse Spiritum qui à Principatu ad genitales meatus. permeat. Vocalem, Spiritum qui ab eodem. ad fauces & linguam. In istis nota de Spiritu ubique dici: scilicet, quia ipsa Anima Spiritus iis est : eoque adspectu & Vocalem & Seminalem vim (aliter Panætio visum) ad Animum pertinere. Nota amplius, λογισμόν, id est, Ratiocinationem, five cum Varrone cogitationem, Principale dici: non autem ipsum x620 sive Rationem ... quia illa pars & Rationale continet & Irrationale. Adfensus enim in ea, & iudicia, sed non semper recta; depravante opinione & corpore verum illud rectumque, quod a cælo haber. Est igitur xound five Rationalis, cum recta ratione utitur; est anogos sive Irrationalis, cum Errore. Ut verboabsolvam, non aliud ille Stoicorum xoyomis, quam aliorum Nes, five Mens, five Animus cum Varrone. Ubi illi sedes? nam reliquas etiam partes in corpore vimalibi arque alibi exferere, & ibi velut incolere scimus: ubi igitur primaria. inquam, sedes? Disputant: & Stoici noftii in Corde affignarunt. Laërtius: איף שטיניκὸν ή ἐξ) τὸ κυριώτατον τ ψυχρις, ἐν ιξι αμ φανθασίας. κὸ έρμαὶ γίνονται, κὸ όθεν ο λόγος άν απέμπεται. δώρ E) ès napsia. Principale esse, primaria Anima partem, in quaimaginationes, & appetitus fiunt, & unde sermo (an Ratio?) sursum. p 6 mit-

icu-

NITIUS

Cor-

quod dicen-

Itae-

na igi-

etbis.

भवेगहुर, बहाद्यार,

artem, tiones, que id

nam Prin-

natas s. En

je par-

bus reliquis.

I. LIPSI PHYSIOLOGIA Cap. zv mittitur. Id autem in Corde effe. Idem Tertullianus, qui, summum in Anima gradum (agnoscis Varronis verbum) Vitalem & Sapientialem, quod ny puvinov appellant, certo in corporis recessu consecratum, ait, eumque in Corde. quoniam & inspectorem Cordu Deum legimus, & Corde credi ad iustitiam, c's Corde suo unumquemque reprehendi: denique hoc ipsum Chrysippum etiam sapere adfirmat. Nec de Chrysippotantum Plutarchus: sed, inquit, oi Ininoi warns de Plac.c. हित्स नमें सक्दिंद, में नकी करा सक्दिंदन काश्रीप्रयम. О-MN ES Stoici in toto corde, aut in Spiritu eo qui circa Cor est, Principale ponunt. Ergo valdemirum, eundem eodem libro Cap. mox scribere, ubi de Stoicis: Ain Airinγεμονικόν, Ευτερ εν κόσμο, κατοικεί έν τη κμετέρα σφαιεσεδεί πεφαλή. Ipsum Principale, sicut & in Mundo, habitat in nostro rotundo Capite. Profecto non est hic Stoicus, sed Platonicus sensus: & pro illo capiendus est loqui. Nam iterum alibi, ubi Stoicos carpit, miratur, illos Assensiones, & Visio-Com, nes, & Artes, & Memorias in Cordupun: cto ponere; ubi & principem Anima partem. Clara funt : & mens illorum, fontem vitæ & intelligentiæ in Cordeelle, loco medio & dignissimo: quem ipsa Naturathorace, præcordiis, undique munivit : quo læso (non ita in aliis partibus) hominem illico perire necessum & ex-Itin-

rus

EB

PIC

BU

QU

mi

nes

Co

CU

pa

67

10

per.

Pon

In pe

med aut

Just

STOICORUM LIB. III. stingui. Ab eo igitur, ut è castello aquanTerrum rivi ducuntur, reliquas Animæ faradum eultates effluere, & suis quasque locis se less (% producere & usibus servire. Rider Galent,certa nus Chrysippi in hae re argumentum. amque quod Natura ipsa doceat & clamet Ani-Cordu mi vim illic esse: quoniam sponte homifittam, nes, cum de se autillo loquuntur, manum rebenda: Cordi admovent, Feci, Dixi, Senfi, Non 1415 4feci, dixi, sensi, pronunciantes. Rideat: canton cur non & Hippocratem suum, qui ita PHILE palam? γνώμη γδ ή τθ αν θρώπε σέφυκεν οι τη λαιή De Cordes 277, (). κοιλίη, εξάρχι fanns ψυχης. Cogitatio enim Sparath five Mens hominis in sinistro ventriculo munt. (Cordis) insita est, & reliqua Anima imm libro perat. Ausonius idem: dint. Mens, qua calesti sensu rigat emeritum In Mo-JUST! Cor vegetum, Mundi instar habens, Anima vigor ac vis. Epicurei pariter. èquibus Lucretius: Consilium, quod nos Animum Mentem. Lib.111 que vocamus, Idque situm media regione in pectoris haupan: ret. Ponunt, inquam, vel in ipso Corde, aut tonin pectore circa. De Stoicis sensisse etiam eelle, Lactantium puto, cum Mentem aut in De opif. a Namedulla cerebri harere facit, quod Plato; CAVA. mooiaut in illo sanguine bipertito, qui est inclutibus sus in corde, quod nostri. & ex-

DIS-

E

MIST

nundo

is, fed

endus

coicos

·Vilos

spar-

(tite

350 I. LIPSI PHYSIOLOGIA.

DISSERT. XIX.

Aliquid de prastantia Animi, & ad eius cultum adhortatio.

DRINCIPEM iam partem, Quæ sit, & Ubi, vides: ô quam merito sic dictam! salluft. Animus ille est dux atque imperator vita mortalium : idem rector humani generis, agit atque habet cuncta, neque ipse habetur. Vis præstantiam, & pæne divinitatem eius, videre? O'mnia momento pervadit, sideribus velocior, cogitatione. velocior, temporibus velocior. Quid dicam? pæne ubique eft. Corpera, ait Seneca, obnoxia sunt & adscripta dominus.

vagaest, ut nec ab hoc quidem carcere, cui inclusa est, teneri queat, quo minus impetu suo utatur, & in infinitum comes calestibus exeat. Quid ais, comes? imo anteces-Benef. Tu iple alibi: Animo nihil non eodem, c.xxix. quo intendit, momento pervium est, sideribus velocior, quorum post multa sacula futuros cursus antecedit. Addam amplius, Cogitationem ipsam antecedit: quid autem ea celerius? Pulchre Homerus, de Phæacibus:

mens quidem suiuris, qua adeo libera con

· Odyff. H.

Tar vies weeta, word जी क्लेंग मेहे vonua!

Quorum sunt celeres naves, velut alituum ala,

Aut brevis in nobis sensus.

Quod

STOICORUM LIB. III. 351
Quod Claudianus imitari voluit,
Quantum non iaculum Parthi, non impetus Austri,
Non leve sollicita Mentis discurrit acu-

men.

83

, &

m!

ita

M,

be-

13-

er.

4.

Se.

120

0

ni.

1

įį.

ef.

m,

ţ.

la

S,

C

Denique magis dixi, & dicam, Tempora ipsa antecedit. Præsens hoc quod in laplu est, præreritum quod lapsum, futurum quod labetur, totum illud affidui motus agmen Animus complectitur, & ut Cicero ait, Simul trium temporum par- 11. De ticeps est. Itaque vere Philo: Sola Mens, Quod ut omnium ocissima, etiam Tempus ipsum, deter. quo omnia fieri videntur, pracurrit & oc. infid. cupat; viribus occultis, sine Tempore, universum hoc & partes eius pervagando, pertractando. Trismegistus hanc celeritatem bene ingerit : Dic, inquit, Anima Cap.x1. rua illo abire, & dicto citius illic erit. Pracipe Oceanum tranare; celerrime illic erit, non ut è loco in locum delata, sed tanquam iam ibi exsistens. Iube in calum evolet : alis non egebit, neque ullum ei obstaculum. Non Solus ardor, non ather, non cali volutatio, non corpora astrorum: quin omnia pervadens ad extremam Naturam pervolet. Imo & extra eam (siquid extra eam) intueritibi licet. Mira & maxima hæc æstimanti funt : quid reliquæ dotes intelligentiæ, inventionis, memoriæ? Pelagus rerum & laudum : & vere imago ac simulacrum Dei.

352 I. L. PHYSIOL. STOICOR. LIB. III. Ben.ep. Dei. O attende, & cogitain te, prater Animum, nihil esse mirabile: cui magno nihil est magnum. Quid ista vilia, & terrena, & peritura sunt ? fumi. Similitudinem tuam recole, atque item originem : utra-Ben.ep. que divina est. Utigitut radii Solis contingunt quidem terram, sed ibi sunt unde emittuntur: sic animus ille magnus 3. sacer, éginhoc demissus Vt PROPIUS DIVI-NA NOSSEMUS, conversetur quidem nobiscum, sed hareat origini sua. Fiat, mi Auditor, & hoc fine Physica ista lustremus: non ut curiosi abditorum inspectores, fed seduli Animi cultores: ut dignitate eius cognita, locum ei suum decusque servemus. Quem locum? Senecæ verbis: Epift. ut quem in hoc Mundo locum Deus obtinet, LXV. hunc in homine Animus: id est, imperet regatque, colatur à nobis, & affectus, cupidines, omnia humana domita habeat ac subiecta. Hæc via ad ultimum Finem, ad Felicitatem; quo Porticus tota, & magnus eius tubicen ac tibicen Seneca noster vocant. Huctende, hanc & istum ama, qua amant Honesta.

in here Mary the state of the state of

fanc: quid reloux dotes intelligenting, in Dex vereinner Pelagus rerum

INDEX DISSERTATIONUM PHYSIOLOGIÆ STOICORUM.

nibil

iena,

otta-

com.

mico

DIVI-

770-

Au-

nos:

ofes,

fate

015:

met,

eret

cu-

eat

m)

&

eca

3

LIBRI PRIMI

DISSERTATIO I.

A Ditus in sermonem. aliquid de ordine in docenda Philosophia, iuxta Stoicos. Placere quibusdam, & nobis, à Physicis ordiri.

Diss. II.

Physica laudata. Naturam communem & nostram eo ducere: fructum etiam invitare.

D155. 111.

Physica partitio. & à Principiis ordiendum videri, primumque à Deo & divinis. qua pars Theologia Naturalis diêta.

DISS. 1V.

Duo rerum Principia Stoicis esse, Efficiens & Patiens: illud, Deum; hoc, Materiam.

DISS. V.

Eaipsa, Naturas appellari: sed eminenter, Deum. Itemque Mundum in hoc nomen venire.

DIS.

INDEX Diss. vi.

Definitio Communis Natura, id est, Dei. Ignem esse, & dici Stoicis, atque etiam priscis.

Diss. vii.

Alia definitiones Dei, in quibus, Spiritus, Animus, Mens, Ratio dicitur, & per omnia diffundi.

Diss. vi II.

Mundum ipsum Deum etiam Stoicis dici, sed proprie tamen eius Animam. 36

Diss. Ix.

Obscura aut impenetrabilis Dei notitia: sermones ancipites: attribuitamen quadam recte à Stoicis, & primo Vnitatem.

D. 1 SS. X.

Eundem Bonum & Reneficum esse, & hanc velut propriam eius notam, & nomen.

47 Diss. xi.

Denique Deum Providum & curatorem omnium esse, atque etiam singulorum. Qui aliter, reiecti.

Diss. xII.

E Providentia Fatum consequi. quid illud? & quomodo libertatem Deo non tollat.

Diss. xiii.

Obiectiones contra Providentiam & Bonitatem Dei: quasitum que primo, Vnde Naturalia mala?

DIS.

T

G

D

Pl

D

DISSERTATION.

DISS. XIV.

Dei.

Spiri-

32

is dict,

36

oritia:

s qua-

Visita-

42

Gant

men.

torem

orum.

31

dil-

71073

57

Bons-

inde

64

D18.

Secundo quasitum, Vnde interna mala, id est, Peccata? Stoicos etiam à Fato & Deo removere: & quomodo. 73

Diss. x v.

Aliaresponsio nostra, & firmior, super istis.

Distincta Mala Supplicii, & Delicti: & quibusque suus auctor assignatus.

77

DISS. XVI.

Tertio quasitum de Malis Externis: & responsum. Videri etiam minima illorum à Deo esse. 82

DISS. XVII.

Triplex obiectio contra Fatum: ordine solvuntur singula. 87

DISS. XVIII.

Genios etiam esse Dei & Providentia ministros: eorum genera, & sedes: ac de Heroibus primo, Laribusque. 93

Diss. xix.

De Genius proprie dictis, Bonis Malisque. Singulis eos esse, item locis, & regionibus: & corum cura aut opera.

Diss. xx.

Pluscula etiam de Genius. De origine, de malitia, de varietate munerum: & quadam huic rei è Sacris.

Diss. xx1.

De Loco Dei obiter, qui ubique est, sed conspicua tamen sede in Cælis.

122
LI-

LIBRI SECUNDI

DISSERT. 1.

Anteloquium. de Morte aliquid, & eam cogitationem utilem ad vitam & robur animi esse.

DISS. II.

Materia prima, alterum Principium, deferipta. Æternam esse; Non augeri, non minui; Non itempati.

D 155. 111.

An non plura Principia ? & de Ideis dictum, eaque afferta.

Diss. IV.

De Corpore, quid Stoicis? late accipi, & omnem essentiam includere. Quadam etiam eorum, pro nostris scholis & sensis, nugamenta.

Diss. v.

Deum & Materiam Corporaesse Stoicis: & quattuor dumtaxat proprie Incorporea.

150 DISS. VI.

De Mundo, optimo Maximoque corpore.

Varia vocis significatio. Differt ab Vniverso: quid Totum Stoicus itemque de

Vacuo.

Diss. vii.

Definitio Mundi. Civitatem dici, itemg, Templum: exque imagines explicata. 159 D15 S. VIII.

Factum esse Mundum à Deo, caussa hominum: & breviter, quomodo sit factus.

DIS.

DISSERTATION.

DISS. IX.

In Vacuo Mundum librari. Vere natum videri: Equare forma eius circitet. 173 DISS. X.

eans robur

129

de-

2019

112

r di-

139

900

pet.

144

6

Animal eum esse, sensu & Ratione praditum. Partes eius libata. Ipsam animam, Deum esse.

DISS. XI.

Divisio Mundi prima, & secunda. Elementa quattuor esse, & in se invicem commutare. 184

DISS. XII.

De Elemento Ignis, sive Æthere. Stoicis Ignem ibi statui: atque illum, aut in illo, Deum.

Diss. xIII.

Atheris prastantissimum Solem videri: regem siderum: & esse Mundana anima ippo inor. De Luna additum. 195

Diss. xIV.

De Astris in genere. Rotunda esse, ex athere conflata: ideoque ignea, & vaporibus pasci. Eadem futurorum conscia.

Diss. xv.

Aër, & eius divisio. primo Frigidum Stois cis esse. 211

Diss. XVI.

Aqua, & pracipua eius pars Mare. Id terram circumit, init, subit, vinculum eius & irrigatio. 213

DIS.

INDEX DISS. XVII.

Duplicem Oceanum esse, eumque Terram quadrifariam partiri, ex sensu veterum, haud prorsus vano.

Diss. xviii.

De Terra. Matremdici, & Animal. unde Sustentetur sirmeturque. 226

Diss. xix.

Stabilis ea, an moveatur? itemque de Novo orbe, sive America; an veteres gnari fuerint?

Diss. xx.

Vnus, anplures Mundi? idem an aternus? esse, & non esse. 239

- Diss. xxi.

Dupliciter interit, Aqua & Igne. Primum, de Aqua, sive Cataclysmo. 244

DISS. XXII.

De Ignis interitu, qui Ecpyrosis dicta. Quando, Quomodo, Qua gratia siat? 248

DISS. XXIII.

Christianos etiam huius sententia, sed divisa, esse: item Epicureos, & Heraclitum ante omnes: neque omnes tamen Stoicos.

DISS. XXIV.

De Tempore adtextus. quid, & quam breve, aut nihil, sit: tenendum utiliter, & asserendum.

LI-

Vefti

II. E

III.

IV. I

V. H

VI. E

VII. S

VIII. 1

1x. 1p

X. An

bu

DISSERTATION. LIBRI TERTII

DISSERT. I.

10 119

inde 216

No-

219

44

HA.

100 63

D133EK1.1.
Vestibalum & ingressus. De occupationi-
bus aliquid, & inter eas quoque phi-
losophandum. 270
II. Hominem parvum Mundum esse : &
breviter eius prastantia. 273
III. Nosce te ipsum, hoc fine utiliter edi-
Aum. 277
IV. De primo Hominis ortu variantes sen-
tentia. Stoicorum approbata, &
explicata. 282
v. Homines primi an maiores , & paul-
latim deinde minores? atque obiter
an Gigantes? 291
T Coming Hamings heat andri: don illed
definitum. Viri genitabile habent,
nonitem famina; & de vi Spiritus.
VII. Semen tamen corpus modo Stoicis pro-
ducere, & Animareceptaculum pa-
rare ipsam extrinsecus insinuari, id-
que post Partionem. 3.01
VIII. E Cœlo & Æthere Animum adve-
nire, à Stellis, ab ipso Deo: & plus-
cula sublimiter, ac nimis, à Stoicis
1x. Ipsumitaque Animum athereum Ignem
esse, simuletiam Spiritum. 313
x. Animam à partu Stoicis venire : sed ve-
rins

IND	EX DISSE	D T 4 T	
riusn	BX DISSE	NIAI.	
TT E non lan	obis, à formati	one fatus.	317
Al. Earn ton	gavam, non a	ternam iisa	lem
neque	omnes etiam,	en trepide	au
ambig	que loqui.		215
XII. De mig	ratione Anima	trum in cort	DYA
Plure	s ita len litte n	on tamen S	44
cos.	s ita sensisse, no	on twinen s	TOI.
TITE Amien			324
ALAB. ZIMINI	am corpus Stoic	is elle, itemq	ne
THE PERSON NAMED IN COLUMN	in coop of		226
ALV. PUL ZIM	ema jeparatas e	or quia avai	A) In
Luna	orbe, aut circ	caesse, ac	con-
templ	ari.		328
xv. De Ren	niniscentia An	ime aut	MA
moria	cum à company	ahinin	WIE-
VVI Diavigo	, cum à corpore	worder.	335
AVI. Divigio	Anima Varron	us, Geabre	Vi-
terex	licata.	UNICE VALUE	328
XVII. Alia St	oicorum divisio	uberior, ite	em-
que Si	eneca. utraque	explicata. :	241
XVIII. Prince	pale Anima Q	uid . og Vbi	Get
in Con	rde Stoicu poni.		
XIX. Aliqui	d de prastantia	Animi i	46
pierre en	ltum adhante	in almin. Or	aa
CAMO CH	iltum adhortati	10.	350

FINIS INDICIS.

em: aut 318 toi-324 110 316 111n 000-318 Me-335 evi-318 evi-141 fit? 146

